

Giới thiệu Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert

Trọng Sinh làm con trai Thần Long giáo chủ, Đây là một cái Thần Long giáo xưng bá thiên hạ Truyền Kỳ câu chuyện, đoạt tiền tài, đoạt thiên hạ, đoạt mỹ nhân tâm

- Mọi người like = fb (dưới ảnh minh họa truyện), đề cử 10đ... và trên hết là ấn vào ô "CẢM ƠN" ở cuối mỗi chương truyện... để ủng hộ cho mình nha... rất cần!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thần Long giáo Thiếu chủ (1)

"Ta chết đi sao?" Không biết qua bao lâu, Thiết Ngọc Lâm mới ung dung tỉnh lại, chỉ cảm thấy đau đầu muốn nứt, miệng đắng lưỡi khô, toàn thân mềm nhũn, sử không xuất ra nửa phần khí lực, mà ngay cả mở to mắt cũng trọn vẹn hao tổn đi toàn thân một nửa khí lực.

Đập vào mắt là một cái giả cổ màn, màn là màu lam nhạt, lại để cho Thiết Ngọc Lâm cảm thấy kỳ quái cũng không phải tại sao lại xuất hiện cái này giả cổ màn, mà là giường trên trướng thêu lên đồ án —— năm đầu xà. Cái này năm đầu xà đầu rắn đều là hướng phía chính giữa, phun thật dài lưỡi, đuôi rắn hướng ra phía ngoài, hơn nữa cái này năm đầu xà nhan sắc cũng không giống với, theo thứ tự là màu đen, màu trắng, màu đỏ, màu xanh cùng màu vàng.

Đây không phải bệnh viện, Thiết Ngọc Lâm tuy nói trên người không có khí lực, nhưng là đầu óc nhưng lại rất thanh tỉnh, như vậy quái dị đồ án không chỉ nói bệnh viện, tại hiện đại trong thành thị cơ hồ thể nhưng mà điên cuồng, ai cũng sẽ không biết trong nhà làm cho cái khủng bố như vậy đồ án, dù sao cũng là có phần có chút đen xã hội hương vị.

Thiết Ngọc Lâm ánh mắt mới từ cái này kỳ quái năm xà đồ án dời, liền cảm giác được phía bên phải có một người ánh lung lay thoáng một phát, không đợi hắn đem cổ quay lại, bên tai liền truyền đến một kinh hi run rẩy thanh âm: "Thiếu... Thiếu giáo chủ, ngài... Ngài tỉnh, quá... Thật tốt quá, nô tài cái này đi bẩm báo giáo chủ." Thanh âm thanh thúy êm tai, tựa hồ là một cái không quá lớn tiểu nữ hài đầy.

"Thiếu giáo chủ?" Thiết Ngọc Lâm nghe vậy chấn động, chính mình lúc nào trở thành Thiếu giáo chủ rồi. Cũng không biết là ở đâu tới một cổ khí lực, Thiết Ngọc Lâm thoáng cái tựa đầu chuyển đi qua, hướng nhìn phải đi, nhưng chỉ là chứng kiến một cái màu vàng nhạt bóng lưng vọt đến bình Phong Hậu mặt.

Quả nhiên là cổ đại gian phòng, cách giường ba mét xa địa phương có một cái 2m cao, ba mét lớn lên bình phong, bình phong thượng diện cũng là đồng dạng đáng sợ năm xà đồ án. Giường cùng bình phong tầm đó là một cái bàn tròn, bốn phía để đó bốn trương ghế, bàn tròn cùng ghế đều là thượng hạng lê mộc, trên cái bàn tròn không có hần vật, chỉ có một khay trà, trong mâm là một cái ấm tử sa cùng bốn cái chén trà.

Ngay tại Thiết Ngọc Lâm vẫn còn chung quanh tìm hiểu thời điểm, bên ngoài đột nhiên truyền đến một hồi rất nhỏ tay áo tiếng vang, đón lấy là một cái to thanh âm vang ở Thiết Ngọc Lâm bên tai: "Thiên Khiếu, của ta Khiếu nhi, người rốt cục tỉnh, những ngày này có thể đem vì phụ lo lắng gần chết."

Người theo âm thanh đến, Thiết Ngọc Lâm chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, một hồi kinh phong trước mặt mà đến, khiến cho Thiết Ngọc Lâm chưa phát giác ra đánh cho cái rùng mình, lại trọn mắt lúc, một người cao lớn uy mãnh thân hình đã đứng ở bên giường, người này ước chừng hơn 40 tuổi, trên đầu là một đầu chỉ có đôi nhà Thanh mới có đại mái tóc, tóc Hắc Bạch giao thoa, một đôi ung con mắt sáng ngời hữu thần, trên ánh mắt treo hai đạo tình mục đích đậm đặc lông mi trắng mao, dưới hàm râu dài và cái cổ, lông mi trong toát ra một cổ uy nghiêm, rồi lại xen lẫn vô hạn mừng rỡ cùng lo lắng.

Chương 2: Thần Long giáo Thiếu chủ (2)

Chứng kiến Thiết Ngọc Lâm hơi có vẻ lạ lẫm ánh mắt, người này sững sờ, chưa phát giác ra có hấn, gấp bước lên phía trước một bước, một bả quơ lấy Thiết Ngọc Lâm đích cổ tay, híp lại con mắt, bắt đầu vì hấn số khởi mạch đến.

"Thanh triều, chính mình không chết, nhưng lại xuyên việt đã đến Thanh triều, cái này. . . Cuối cùng là chuyện gì xảy ra." Thiết Ngọc Lâm kiểm chế trong khiếp sợ trong lòng, giả bộ như một nhọc địa nhắm mắt lại, nhưng, chỉ là trong nội tâm một sát na kia chấn động, liền khiến cho Thiết Ngọc Lâm mạch đập đã có một tia hỗn loạn, cũng khiến cho người nọ lông mày không khỏi chịu nhúu một cái.

Lại qua thật lớn một hồi công phu, người này mới nhẹ nhàng buông ra Thiết Ngọc Lâm đích cổ tay, có chút thờ dãi một hồi, nhìn xem Thiết Ngọc Lâm khép hờ lấy hai mắt, trên mặt không khỏi lộ ra một tia hiền lành mỉm cười: "Thiên Khiếu, ngươi cảm thấy thân thể như thế nào? Vì phụ vừa rồi thay người bắt, thân thể của ngươi tuy nhiên suy yếu, nhưng lại đã không có trở ngại. Bất quá, cái này thật sự là kỳ quái cực kỳ, ngày hôm qua rõ ràng hay vẫn là cực kỳ suy yếu, lập tức muốn hôn đoạn, hôm nay như thế nào lại đột nhiên tốt rồi đâu rồi, chẳng lẽ Thiên Vương bảo vệ tánh mạng đan vậy mà thần kỳ đến tư, thật là quái quá thay."

Người này nửa câu đầu nói là cho Thiết Ngọc Lâm nghe, cái này nửa câu sau lời nói lại trở thành làm bầm lâu bầu rồi, nhất là nói dứt lời về sau, người này hai cái lông mi trắng chưa phát giác ra nhau đã đến cùng một chỗ, trở thành một cái sâu sắc ngược lại "Tám", nếu như không phải đã biết rõ bây giờ là Thanh triều, Thiết Ngọc Lâm nhất định sẽ đem người này cho rằng Ý Thiên Đồ Long ký bên trong đích Bạch Mi Ứng Vương An Thiên Chính đây. Người này nhúu mày trăm tư rất lâu, tựa hồ rất là nghi không ra Thiết Ngọc Lâm tại sao lại có thể đột nhiên tỉnh lại, hơn nữa thân thể vậy mà đã không có trở ngại.

Bất quá, tuy nhiên là trăm mối vẫn không có cách giải, nhưng là dù sao nhi tử bảo bối tánh mạng xem như bảo trụ rồi, này trong lòng người vẫn là thở phào một cái, lần thứ nhất bắt đầu ở trong nội tâm cảm tạ khởi Quan Âm Bồ Tát đến.

Nhìn đến đây, đoán chừng rất nhiều độc giả đều đã minh bạch, không tề, người này đúng là Lộc Đình ký bên trong đích Thần Long giáo giáo chủ Hồng An Thông, mà Thiết Ngọc Lâm đúng là xuyên việt đã đến Hồng An Thông con trai độc nhất Hồng Thiên Khiếu trên người. Hồng An Thông năm nay bốn mươi có năm, mà Hồng Thiên Khiếu cũng chỉ có bảy tám tuổi, có thể nói là lão tới tử, hơn nữa, năm đó Hồng An Thông phu nhân ở sinh hạ Hồng Thiên Khiếu về sau, xuất huyết nhiều mà vong, này đây, Hồng An Thông đối với cái này nhi tử bảo bối yêu thương đầy đủ, quả nhiên là ngậm trong miệng sợ hóa rồi, ước lượng trong ngực sợ lách vào rồi, càng là một mực không tái giá.

Lại không nghĩ, hai ngày trước Xích Long môn thị nữ Yên Mộng cùng Vân La mang theo Hồng Thiên Khiếu chơi đùa thời điểm, đột nhiên trời quang một tiếng Kinh Lôi, đã bị kinh hãi Hồng Thiên Khiếu theo trên núi giả ngã xuống dưới, cái ót trùng hợp trùng trùng điệp điệp ngã tại một cái trên tảng đá, tại chỗ cũng đã hấp hối rồi. Vốn nếu là kịp thời đem Hồng Thiên Khiếu đưa đến Hồng An Thông chỗ đó, chỉ cần còn có hô hấp, ăn vào một lượng khóa Thiên Vương bảo vệ tánh mạng đan, ít nhất có thể bảo trụ Hồng Thiên Khiếu tánh mạng.

Chương 3: Thần Long giáo Thiếu chủ (3)

Chỉ là, Thiên Vương bảo vệ tánh mạng đan chính là Thần Long giáo nhất Vô Thượng bảo bối, có khởi tử hồi sinh hiệu quả, này đây biết chỉ người rất ít, không có gì ngoài năm đại Long sứ bên ngoài, cũng chỉ có Lục Cao Hiên cùng béo gầy đầu đà chờ vì số không nhiều nguyên lão cao thủ biết rõ, như Yên Mộng cùng Vân La những này thị nữ sao có thể biết, hơn nữa Hồng An Thông xưa nay trì hạ cực nghiêm, xử trí thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, Yên Mộng cùng Vân La chứng kiến Hồng Thiên Khiếu hấp hối bộ dạng, tất cả đều sợ hãi trắng, các nàng biết rõ Hồng Thiên Khiếu theo đạo chủ trong lòng địa vị, ra chuyện như vậy, tất nhiên sẽ bị giáo chủ đưa đi uy (cho ăn) năm màu Thần Long, vì vậy liền song song đứng đã bị chết ở tại dưới hòn non bộ.

Một phút đồng hồ về sau, Hồng Thiên Khiếu liền đình chỉ hô hấp.

Một lúc lâu sau, Thần Long giáo tuần tra đội phát hiện tình huống nơi này, một bên phái người cấp tốc hướng Hồng An Thông báo cáo, một bên vội vàng đem Hồng Thiên Khiếu thi thể thu hồi. Hồng An Thông nhận được thuộc hạ báo cáo về sau, quá sợ hãi, vội vàng chạy đến. Vừa lúc đó, Thiết Ngọc Lâm xuyên việt thành công, bám vào Hồng Thiên Khiếu trên người, chỉ là Hồng Thiên Khiếu cái ót xuất huyết nhiều, mặc dù có hô hấp, nhưng lại rất yếu ớt.

Hồng An Thông nhận được tuần tra đội báo cáo, nói là Hồng Thiên Khiếu đã bị mất mạng, thiếu chút nữa té xỉu, nhưng gần và trước mặt, lại phát hiện nhi tử còn có rất nhỏ hô hấp, rồi lại là đại hi cực kỳ, không chút do dự từ trong lòng móc ra Thiên Vương bảo vệ tánh mạng đan, một tia ý thức địa cho Hồng Thiên Khiếu uy (cho ăn) xuống dưới ba khóa nhiều.

Thiên Vương bảo vệ tánh mạng đan đã Thần Long giáo trấn đảo chi bảo, tất nhiên là thập phần khó được, là Hồng An Thông phái thuộc hạ thu thập vô số hiếm quý dược liệu luyện chế mà thành, trong đó 300 tuổi già sơn nhân tham gia (sâm), gấu trắng gan, Tuyết Liên chờ vật, thực tế khó được, càng là hao tổn Hồng An Thông đại lượng tâm lực chỗ luyện thành, trước sau cũng không quá đáng tầm mười khóa mà thôi, mặt khác còn có hơn hai mươi khóa đang tại luyện chế trong.

"Ta vậy mà trở thành Thần Long giáo chủ Hồng An Thông nhi tử." Đãi Hồng An Thông cực kỳ an ủi Hồng Thiên Khiếu vội vàng rời đi về sau, Thiết Ngọc Lâm chậm rãi theo hần tùy thân thị nữ biết rõ rất nhiều chuyện, hần trong lòng kinh ngạc cũng là có thể nghĩ.

Tại 《Lộc Đình ký》 nguyên tác ở bên trong, chưa từng có đề cập qua Hồng An Thông còn có một nhi tử, bất quá Thiết Ngọc Lâm cũng theo chuyện này cân nhắc đi ra một thứ đại khái. Đó chính là, Hồng An Thông xác thực có một đứa con trai gọi Hồng Thiên Khiếu, chỉ có điều theo trên núi già quảng xuống sau liền đã bị chết, mà chính mình bất quá là vừa vận xuyên việt tới, chiếm cứ Hồng Thiên Khiếu thân thể, lúc này mới khiến cho Hồng Thiên Khiếu "Chết mà phục sinh".

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: phái Tiêu Dao bí văn (1)

Thần Long đảo tại 《Lộc Đình ký》 trong có thể là đã chiếm hết sức quan trọng địa vị, kỳ thật thực lực cơ hồ cùng Thiên Địa hội tương xứng, thậm chí còn còn phải mạnh hơn một ít, hơn nữa, trong nguyên thư cũng không đem Thần Long giáo cao thủ từng cái bày ra, ngoại trừ Ngũ Long Sứ bên ngoài, cũng chỉ có béo gầy đầu đà, Lục Cao Hiên, Mao Đông Châu, Đặng bính xuân, liễu yến cái này mấy cái có hạn người mà thôi, thử nghĩ, một cái to như vậy Thần Long giáo cao thủ há có thể cũng chỉ có cái này mấy người rất ít.

Hiện tại chính mình trở thành Thần Long giáo Thiếu giáo chủ, thừa kế nghiệp cha, cái này Thần Long giáo sớm muộn gì còn không phải là của mình thiên hạ, đã có cái này khối cơ nghiệp, lại liên lạc một ít có chí chí sĩ, đã đảo Thanh triều thống trị hay vẫn là man có hi vọng, chỉ cần mình có thể trở thành hoàng đế, tự nhiên sẽ đầu tiên hủy bỏ bế quan toà cảng chính sách, phát triển mạnh tư bản chủ nghĩa, nói không chừng còn có thể tranh phách thế giới, nghĩ tới đây, Thiết Ngọc Lâm (về sau gọi Hồng Thiên Khiếu) khoe miệng không khỏi lộ ra vẻ mỉm cười.

Về sau mỗi một ngày, Hồng An Thông đều qua tới thăm một hai lần, mỗi lần đều là lời kéo Hồng Thiên Khiếu tay nói rất nhiều lời nói. Hồng Thiên Khiếu e sợ cho lộ ra chân ngửa, không dám nhiều lời, cũng may Hồng An Thông cho là hắn là thân thể suy yếu, không muốn nhiều lời nói, cũng không có đem lòng sinh nghi, cứ như vậy đã qua hai tháng, Hồng Thiên Khiếu một bên nghe Hồng An Thông làm bầm lâu bầu, một bên theo phục thị thị nữ của hắn trong miện giải chính mình kỹ càng tình huống, đồng thời thân thể cũng đã được đến triệt để khôi phục, chỉ là tại cái ót để lại một cái ngón trở lớn lên vết sẹo.

Trải qua chuyện lần này, Hồng An Thông đối với đứa con trai này rốt cuộc không yên lòng, quyết định sớm truyền thụ Hồng Thiên Khiếu võ nghệ. Trước đó, Hồng An Thông cũng không phải không có truyền thụ Hồng Thiên Khiếu võ nghệ, chỉ có điều truyền thụ cho hắn chỉ là nội công tâm pháp, cũng không truyền thụ một chiêu nửa thức, trừ lần đó ra, Hồng An Thông mỗi ngày đều bị Hồng Thiên Khiếu dùng đặc thù nước thuốc ngâm trong bồn tắm, dùng gia tốc hắn công lực tăng lên, có thể nói là đối với Hồng Thiên Khiếu kỳ vọng chỉ sâu.

Đem làm Hồng Thiên Khiếu chính thức học Vũ hậu theo hắn lão tử trong miệng hiểu rõ đến sư môn tin tức thời điểm, kinh ngạc được miệng cơ hồ là không thể chọn, vì vậy tin tức quá lại để cho hắn chấn kinh rồi, Hồng An Thông dĩ nhiên là phái Tiêu Dao thứ ba mươi hai đại chương môn người, mà hắn truyền thụ cho Hồng Thiên Khiếu nội công tâm pháp tựa là phái Tiêu Dao Tam đại nội công tâm pháp một trong tiểu vô tướng công.

Có lẽ rất nhiều độc giả đều xem qua 《Thiên Long Bát Bộ》，biết rõ phái Tiêu Dao có Tam đại nội công tâm pháp, tin tưởng đối với Bắc Minh Thần Công cùng Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn công thần kỳ mọi người cũng hết sức quen thuộc, lại đối với tiểu vô tướng công không hiểu nhiều lắm, kỳ thật tính toán Bắc Minh Thần Công cùng Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn công là đã có một chút tới gần tà môn nội công tâm pháp. Chỉ có cái này tiểu vô tướng công là chính tông trong chính phái công tâm pháp, hơn nữa cái này tiểu vô tướng công còn có một Bắc Minh Thần Công cùng Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn công đều vô pháp so sánh chỗ tốt, lúc này giới thiệu sơ lược thoáng một phát.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: phái Tiêu Dao bí văn (2)

Trung Hoa Võ Lâm hơn một nghìn năm, không biết sinh sôi nảy nở ra bao nhiêu nội công tâm pháp, tuy nói là Hồng Liên bạch ngó sen, đều ra một nhà, nhưng trải qua hơn một nghìn năm phát triển, ở giữa khác biệt không thể so sánh nổi, nhưng là có một đầu là giống nhau, chỉ cần là nội công tâm pháp cũng có thể trong đan điền luyện được chân khí, chân khí là nội lực, cũng là cường đại lực phá hoại nơi phát ra, đây cũng là vì sao một ít Võ Lâm cao thủ có thể chưởng đông tâm thạch, một quyền đánh ra, có ngàn cân mạnh, một cước đá ra, có vạn quân lực. Nhưng là, bất đồng nội công tâm pháp luyện tập ra chân khí là bất đồng, lẫn nhau cũng không thể lẫn nhau cho. Nói cách khác, nếu như đem nội công tâm pháp giáp luyện được chân khí cường ép quán thấu đến tu luyện nội công tâm pháp ắt trong cơ thể con người, là không có 1=2 kết quả, mà là cả hai bất tương dung. Nếu như đưa vào chân khí nhỏ, ít hơn bản thân chân khí, sẽ hóa đi bản thân tương ứng chân khí, nếu như đưa vào chân khí lớn hơn bản thân chân khí, cuối cùng nhất kết quả sẽ sử dụng được tu luyện nội công tâm pháp ắt người kinh mạch không cách nào thừa nhận mà tự bạo, bởi vì mỗi người trên người chân khí cũng không phải nước lạnh, cũng sẽ không giống uống nước lạnh nhập vào cơ thể đơn giản như vậy.

Nhưng, cái này cũng cũng không phải hoàn toàn tuyệt đối.

Tựa như người có bốn loại nhóm máu đồng dạng, tương thông nhóm máu người huyết liền có thể dung hợp cùng một chỗ, chân khí cũng giống như vậy. Nói trắng ra là, sở hữu tất cả nội công tâm pháp đều chạy không khỏi Ngũ Hành chi tính, giống nhau thuộc tính nội công tâm pháp tu luyện chân khí cũng có thể tương dung, chỉ là chân khí đã đến đối phương trong cơ thể, mười thành cũng đi chín thành, chính thức lại để cho bị đối phương hấp thu chuyển cho mình dùng cũng chẳng qua một thành mà thôi. Hơn nữa, ở trong đó còn muốn cân nhắc một cái nhân tố, cái kia chính là mỗi người thân thể cũng đều có một loại Ngũ Hành thuộc tính, tuy nhiên hai người tu luyện chính là cùng một loại nội công tâm pháp, nếu là một người thân thể là tính năng của đất, một người khác là kỹ năng bơi, chân khí đi vào về sau, cũng sẽ biết sinh ra thượng diện cái kia hai chủng kết quả.

Từ đó có thể biết, từ trước liền cơ hồ có rất ít người đem chân khí của mình cường ép quán thấu đến những người khác trên người, dù là làm sư phó sẽ chết rồi, cũng sẽ không biết bốc lên phong hiểm đem một thân mấy chục năm chân khí quán thấu đến đệ tử trên người. Đây đây, cơ hồ người đã từng tập võ đều thành thành thật thật đi luyện công, mà không dám đi đường tắt.

Bắc Minh Thần Công tuy nhiên thần kỳ, có thể trực tiếp đem đối phương nội lực hấp cho mình dùng, nhưng lại không thể hoàn toàn dung hòa, trong ngắn hạn có lẽ không hội xảy ra vấn đề gì, nhưng là thời gian lâu rồi, đem làm vấn đề xuất hiện thời điểm, cũng thì xong rồi, tựa như ung thư đồng dạng, một khi phát bệnh, là bệnh nguy kịch rồi.

Năm đó Đoàn Dự cũng là tại ba mươi năm sau mới phát hiện vấn đề này, kết quả không bao lâu liền tự bạo mà vong, Vương Ngữ Yên buồn giận phía dưới, liền muốn đem Bắc Minh Thần Công tâm pháp đốt quách cho rồi, lại không nghĩ, chỉ đốt đi không đến một phần ba, ghi lại tâm pháp tự lại bị một trận gió thổi tới phương xa, về sau bị Nhật Nguyệt thần giáo một vị giáo chủ trong lúc vô tình đoạt được, tiến tới diễn biến thành Hấp Tinh Đại Pháp, trở thành ngày sau Nhật Nguyệt thần giáo trấn giáo thần công.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: phái Tiêu Dao bí văn (3)

Hư Trúc tuy nhiên trong cơ thể có bảy mươi năm Bắc Minh chân khí, lại bởi vì Vô Nhai tử truyền công thời điểm, Hư Trúc trong cơ thể cực kỳ đáng thương Thiếu Lâm nội công bị hấn hóa đi, này đây cái này bảy mươi năm chân khí là thuần túy Bắc Minh chân khí, Hư Trúc cũng tự rơi xuống một cái tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi. Nhưng là, nếu là hóa đi đối phương nội lực, lại cũng không phải một kiện sự tình đơn giản, chỉ bằng có đủ chân khí trong cơ thể của mình là đối phương 30 lần lại vừa, nếu không là thành thật hóa không đi đối phương chân khí trong cơ thể, nhưng lại khả năng chịu gây thương tích.

Cho nên, cái này liền khiến cho một người cả đời chỉ có thể lựa chọn luyện tập một loại nội công tâm pháp, mà tiểu vô tướng công lại không bị này hạn chế. Tiểu vô tướng công là một loại toàn năng nội công tâm pháp, có đủ Ngũ Hành năm loại thuộc tính, nếu như một cá nhân tu luyện tiểu vô tướng công hai mươi năm, sau đó lại đi luyện tập loại thứ hai nội công tâm pháp, cái này hai mươi năm nội lực liền sẽ tự động chuyển thành loại thứ hai nội công tâm pháp nội lực, không thể bảo là không thần kỳ.

Đồng thời, Hồng Thiên Khiếu cũng theo Hồng An Thông trong miệng đã được biết đến phái Tiêu Dao vì xuống dốc đến tận đây.

Tại Minh triều những năm cuối, phái Tiêu Dao cùng Nhật Nguyệt thần giáo (thì ra là trước Minh giáo) riêng phần mình ra một cái kỳ tài, phân biệt đã trở thành phái Tiêu Dao chương môn cùng Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ, hai người đều là tâm cao khí ngạo chỉ nhân, thậm chí nghĩ nhất thống giang hồ, trở thành Võ Lâm Chí Tôn, này đây một hồi không cách nào tránh khỏi giang hồ tranh phách đã bắt đầu.

Trọn vẹn ba năm thời gian, trận này không có chút ý nghĩa nào giang hồ tranh phách mới tính toán chấm dứt, Nhật Nguyệt thần giáo đã xong nó gần ngàn năm táng mạng, triệt để đã trở thành một Đoàn Huy hoàng Võ Lâm lịch sử, mà phái Tiêu Dao cũng là nguyên khí đại thương, chương môn Hoắc Thiên Hiến bản thân bị trọng thương, mệnh không lâu vậy, ba mươi sáu đảo, bảy mươi hai động gần vạn người cũng là cơ hồ tổn thất hầu như không còn, chỉ còn lại có ngàn lẻ hai mươi ba người.

Hồng An Thông nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, theo hấn sư phó Hoắc Thiên Hiến trong tay nhận lấy phái Tiêu Dao chương môn Thất Bảo chiếc nhẫn, đã trở thành mới đích phái Tiêu Dao chương môn.

Phái Tiêu Dao sở dĩ có thể cùng thực lực cường đại Nhật Nguyệt thần giáo chống lại, cũng đem chỉ tru diệt, thực sự không phải là bốn môn đệ tử phản động, mà là vì tự Thiên Sơn Đồng Mộc cùng Hư Trúc đến nay, phái Tiêu Dao liền đã khống chế ba mươi sáu đảo, bảy mươi hai động trọn vẹn mấy vạn

nhân vật võ lâm, những người này võ công hoặc cao hoặc thấp, hoặc chính hoặc kỳ, là một cớ lại để cho con người làm ra chỉ sợ hãi thần phục giang hồ thế lực.

Mà phái Tiêu Dao thu đồ đệ quy tắc cực nghiêm, này đây từng cái Tiêu Dao môn người cả đời đều không thu được mấy người đệ tử, tối đa là Tô Tinh Hà rồi, thu tám người đệ tử, kết quả phần lớn không nên thân. Hoắc Thiên Hiên cũng chỉ là thu ba người đệ tử, Hồng An Thông là nhị đệ tử, đang cùng Nhật Nguyệt thần giáo giang hồ tranh phách ở bên trong, Hoắc Thiên Hiên đại đệ tử cùng tam đệ tử đều bị giết chết, chỉ còn lại có Hồng An Thông một người.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: rời nhà trốn đi (1)

Ngay tại Hồng An Thông lòng tràn đầy sức sôi, chuẩn bị trọng chấn phái Tiêu Dao, làm lớn một phen sự nghiệp thời điểm, bỗng nhiên nhận được mật báo, nói là trong giang hồ mấy mươi môn phái liên hợp, chuẩn bị tiến công Thiên Sơn Linh Thửu cung. Hồng An Thông kinh hãi, tuy nhiên trải qua cuối cùng một trận chiến, đem Nhật Nguyệt thần giáo tiêu diệt hầu như không còn, nhưng là còn lại cái này ngàn lẻ hai mươi ba người cơ hồ mỗi người trên người mang thương, căn bản vô lực tái chiến.

Vì vậy, Hồng An Thông quyết định thật nhanh, đem Linh Thửu cung nội bí tịch võ công cùng kỳ trân dị bảo đều mang đi, một mối lửa đốt đi Linh Thửu cung. Về sau, Hồng Thiên Khiếu tuyển tại Linh Xà đảo (sau bị đổi thành Thần Long đảo) an định lại, sáng tạo ra Thần Long giáo. Cái này còn sống sót ngàn lẻ hai mươi ba người, cũng coi là ba mươi sáu đảo, bảy mươi hai động tinh anh rồi, hơn nữa Hồng An Thông còn đem Linh Thửu cung trân tàng một ít bí tịch võ công tương thụ, càng là khiến cho những người này võ nghệ tiến nhanh.

Hồng An Thông chính là một đời kiêu hùng, lo lắng những người này một ngày kia có thuộc bạn hấn, vì vậy liền căn cứ Sinh Tử phù (Hoắc Thiên Hiên trước khi lâm chung không thể đem Sinh Tử phù phương pháp toàn bộ truyền thụ cho Hồng An Thông) phương pháp chế tạo ra Báo Thai Dịch Cân Hoàn, cho mọi người ăn vào, để khống chế.

Trải qua Hồng An Thông gần hai mươi năm bỏ bao công sức phát triển, Thần Long giáo hiện tại đã là có một vạn 5000 giáo chúng đại giáo, chỉ là Hồng An Thông xưa nay nghiêm lệnh giáo chúng đập vào Thần Long giáo chiêu bài hành tẩu giang hồ, này đây trong giang hồ đại đa số không biết có Thần Long giáo tồn tại, càng không biết Thần Long giáo xuất từ ở phái Tiêu Dao.

Biết rõ những này bí vấn về sau, Hồng Thiên Khiếu tự nhiên là vui mừng vô cùng, trong nội tâm gọi thẳng trời cao đãi ta không tệ. Từ đó về sau, Hồng Thiên Khiếu liền đi theo Hồng An Thông chăm chú học tập phái Tiêu Dao võ công tuyệt kỹ.

Phái Tiêu Dao võ công thật là nhiều, nhưng là, Tiêu Dao từ lại đem võ công phân biệt truyền cho thứ ba người đệ tử, lẫn nhau võ công cũng không giao nhau, về sau, Hư Trúc tiếp chương phái Tiêu Dao chương môn cùng Linh Thửu cung chủ thời điểm, phái Tiêu Dao tuyệt kỹ đã thất truyền mười phần ba bốn rồi, đáng thương nhất là Tam đại nội công tâm pháp chỉ còn lại có tiểu Vô Tướng thần công, Lăng Ba Vi Bộ cũng theo Đoàn Dự sau khi chết mà thất truyền rồi.

Ngoại trừ nội công tâm pháp cùng khinh công bên ngoài, phái Tiêu Dao truyền thừa võ công còn có Thiên Sơn sáu Dương Chương, Thiên Sơn Chiết Mai Thủ, Như Ý đao pháp, thiên vũ kỳ kiếm, Thiên Sơn trọng pháp, Bạch Hồng chương, hàn tay áo phạt huyết cùng Nguyệt Anh vũ bộ thân pháp, còn lại công phu đều đã thất truyền, nhất là đã dùng khinh công thân pháp tối thậm, Lăng Ba Vi Bộ, hái yển công, băng hư Lâm Phong thân pháp tất cả đều thất truyền.

Nói đến đây, có người nên hỏi rồi, Nguyệt Ảnh vũ bộ thân pháp không phải khinh công sao?

Đương nhiên không phải, khinh công cùng thân pháp là hai khái niệm, thân pháp là thân hình linh hoạt chi pháp, chủ yếu dùng để cùng người đối chiến ở bên trong, như có cao minh thân pháp phối hợp, sẽ sử dụng được thân hình linh hoạt phiêu dật, né tránh cực nhanh, công thủ hiệu quả gấp bội, mà khinh công thì là chạy băng băng[Mercedes-Benz] bên trong đích điều tức thổ nạp chi pháp, chủ yếu dùng cho đường dài chạy vượt, chẳng những có thể đủ tăng thêm tốc độ càng là tiết kiệm nội lực, có thể một hơi chạy băng băng[Mercedes-Benz] ngàn dặm mà nội lực chỉ là hơi tổn hại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: rời nhà trốn đi (2)

Tự Hồng Thiên Khiếu nửa tuổi bắt đầu, Hồng An Thông mỗi ngày đều dùng đặc thù nước thuốc vì hấn ngâm trong bồn tắm, cũng tại Hồng Thiên Khiếu năm tuổi thời điểm truyền thụ cho hấn tiểu Vô Tướng thân công, này đây, tuy nhiên Hồng Thiên Khiếu chỉ có tám tuổi, hấn trong cơ thể liền đã có gần tám năm tiểu Vô Tướng thân công công lực, thêm chi Hồng Thiên Khiếu tư chất vốn là ngàn dặm chọn một (hai người chỉ số thông minh hợp lại với nhau, đoán chừng Einstein cũng so ra kém), học khởi phái Tiêu Dao võ công tất nhiên là làm chơi ăn thật.

Nhoáng một cái bốn năm liền đã qua, trong bốn năm, Hồng Thiên Khiếu rất ít ngôn ngữ, mỗi ngày đều tại khổ luyện phái Tiêu Dao tuyệt kỹ, tiến bộ thần tốc. Hồng An Thông mặc dù đối với nhi tử tính cách đột nhiên chuyển biến rất là kỳ quái, nhưng thấy đến nhi tử võ nghệ đột nhiên tăng mạnh cũng là cảm giác sâu sắc vui mừng, liền không làm nhiều tư tưởng, chỉ là dốc túi tương thụ, càng là thỉnh thoảng cùng Hồng Thiên Khiếu so chiêu, dùng gia tăng hấn lâm địch kinh nghiệm.

Tại Hồng An Thông tận lực tài bồi xuống, nếu như không cần nội lực, gần kề mười hai tuổi Hồng Thiên Khiếu lại có thể tại Lục Cao Hiên thủ hạ chèo chống 30 chiêu mới bại, chẳng những Hồng An Thông cảm giác sâu sắc vui mừng, mà ngay cả Thần Long đảo bên trên một các cao thủ cũng đều là vạn phần khiếp sợ, không nghĩ tới Thiếu giáo chủ tại võ học bên trên thậm chí có cao như thế đích thiên phú, nếu là đợi một thời gian, ngoại trừ Hồng An Thông bên ngoài, sợ là lại cũng không có người sẽ là đối thủ của hấn, đến lúc này, Thần Long giáo cao thấp đối với Hồng Thiên Khiếu không dám có nửa phần bất kính, loại này tự phát tôn trọng đến cũng không phải bởi vì Hồng Thiên Khiếu địa vị cùng với mọi người đối với Hồng An Thông e ngại, mà là phát ra từ nội tâm, dù sao cái này Thần Long giáo sớm muộn gì là Hồng Thiên Khiếu đích thiên hạ.

Ngay tại Thần Long giáo cao thấp vì Thần Long giáo có người kế tục mà vui mừng không thôi thời điểm, đột nhiên đã xảy ra một việc, khiến cho Hồng An Thông tâm tình đột nhiên trở nên cực xấu.

"Tiểu tử ngu ngốc này, vậy mà không rên một tiếng đã đi, xem ta không đưa hấn. . .", Hồng An Thông một tay lấy Hồng Thiên Khiếu để thư lại ném xuống đất, thở phì phì địa gào lên.

Hồng Thiên Khiếu nha hoàn Văn Nhi bị hù đại khí cũng không dám thở gấp thoáng một phát, giáo chủ tính tình nàng là biết rõ, Thiếu giáo chủ đột nhiên không rên một tiếng rồi đào trốn đi, nếu là giáo chủ quái đến trên người của nàng, đem nàng đi uy (cho ăn) năm màu Thần Long, hậu quả kia thật sự là thật là đáng sợ, nghĩ tới đây, Văn Nhi chỉ cảm thấy hô hấp gấp gấp, đầu óc có chút mê muội.

Thần Long giáo hàng năm đều sẽ có người bởi vì làm sai chuyện hoặc là chọc giận giáo chủ mà bị kéo đi uy (cho ăn) năm màu Thần Long, Hồng An Thông càng làm cho ở trên đảo tất cả mọi người đi quan sát năm màu Thần Long ăn người tình huống, cái loại này tê tâm liệt phế gọi cùng huyết nhục mơ hồ tình hình đã sớm thật sâu khắc ở Thần Long giáo tất cả mọi người trong nội tâm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: khổ tìm Cửu Dương Chân Kinh (1)

Kỳ thật, Văn Nhi lo lắng dư thừa rồi, thông qua bốn năm tiếp xúc, Hồng Thiên Khiếu sớm đối với hắn cái này lão tử tính tình mờ được nhất thanh nhị sở, biết rõ chính mình một khi rời đảo trốn đi, Hồng An Thông thế tất muốn giận lây sang Văn Nhi bọn người, này đây tại lưu trong thư, Hồng Thiên Khiếu nói rõ chính mình chỉ là ra ngoài du lịch, nếu là Hồng An Thông xử phạt Văn Nhi bọn người, chính mình ngày sau đem không bao giờ nữa hội bước vào Thần Long đảo nữa bước.

Hồng Thiên Khiếu chiêu thức ấy cũng thực có tác dụng, Hồng An Thông tuy nhiên sinh nhi tử khí, lại chỉ có thể đem hỏa vụ đến hạ nhân trên người, dùng Hồng An Thông tính cách, tất nhiên hội Văn Nhi bọn người kéo đi uy (cho ăn) năm màu Thần Long, nhưng là Hồng Thiên Khiếu để thư lại bên trong đích một câu nói kia lại làm cho Hồng An Thông có phần có điều cố kỵ, hắn biết rõ chính mình đưa con trai này tính cách, tuy nhiên năm nhỏ, nhưng cũng là nói được thì làm được, nếu là thật sự trách phạt cái này mấy cái hạ nhân, nhắm trúng Hồng Thiên Khiếu không hề hồi đảo, chẳng lẽ không phải hái hoa không được.

Nghĩ tới đây, Hồng An Thông còn thật không dám mạo hiểm như vậy, chỉ có thể là không thể làm gì địa lác đầu, đối với Văn Nhi nộ quát một tiếng: "Các ngươi muốn mỗi ngày quét dọn Thiếu giáo chủ gian phòng, nếu có lười biếng, lưỡng tội cũng phạt." Nói xong, cũng không để ý tới Văn Nhi kinh ngạc ánh mắt, hất lên ông tay áo nổi giận dùng chân mà thẳng bước đi.

Hồng Thiên Khiếu đột nhiên rời đảo trốn đi cũng thực sự không phải là không có lý do gì, tự nhiên có hắn bản cửu chương.

Kim lão tiểu thuyết tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng lại có một cái rất lớn đặc điểm, đó chính là sách sách tầm đó đều có nói liền, giống như một cái võ hiệp lịch sử, theo Bắc Tống mãi cho đến Thanh sơ, trong đó nhất điển hình là 《Thiên Long Bát Bộ》, 《Xạ Đâu Anh Hùng Truyện》, 《Thần Điêu Hiệp Lữ》, 《Ỗ Thiên Đồ Long ký》, 《tiểu ngạo giang hồ》, 《Bích Huyết kiếm》, 《Lộc Đình ký》 cái này mấy bộ, hắn là theo lịch sử mạch hơi viết xuống đến, Hàng Long Thập Bát Chương, Cửu Dương Thần Công chờ kinh điển võ công cũng là xuất hiện ở mấy trong quyển sách, Hồng Thiên Khiếu trốn đi nguyên nhân liền là vì cái này Cửu Dương Thần Công.

Tại Kim Dung võ hiệp trong thế giới, Cửu Dương Thần Công không thể nghi ngờ có lẽ ở bên trong công tâm pháp trong chiếm cứ đệ nhất bảo tọa, thậm chí còn so Thiếu Lâm Dịch Cân Kinh, phái Tiêu Dao Bắc Minh Thần Công còn muốn thần kỳ. Cửu Dương Thần Công nhất chỗ thần kỳ là một khi đại công luyện thành, là được đã thông hai mạch Nhâm Đốc, chân khí trong cơ thể tuần hoàn không thôi, coi như chân khí dùng không kiệt.

Hồng Thiên Khiếu lần này trốn đi liền là vì tìm kiếm cái kia bị Trương Vô Kỵ chôn ở Côn Luân Sơn một tòa tuyết lĩnh vách núi ở dưới sơn động, chỉ là Hồng Thiên Khiếu thật không ngờ chính là, cái này Côn Luân Sơn quá lớn, hơn nữa trên núi tuyết lĩnh quá nhiều, vách núi càng là mọc lên san sát như rừng đều là, Hồng Thiên Khiếu lại không biết chuẩn xác địa điểm, sao là dễ dàng tìm được.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 10: khổ tìm Cửu Dương Chân Kinh (2)

Ba tháng về sau, Hồng Thiên Khiếu quần áo tả tơi địa đứng tại Côn Luân Sơn lên, nhìn qua lên trước mắt một mảnh trắng xoá cảnh tượng, trong nội tâm không khỏi vạn phần hồi hận, xem ra là chính mình đem sự tình muốn rất đơn giản. Như biết như thế, chính mình theo Thần Long giáo mang đến mấy trăm giáo chúng, phải tìm được cái huyết động kia, tuy nói cũng không nhất định có thể nhẹ nhõm tìm được, lại cũng tốt hơn chính mình người đi giống như hồ loạn mạc tác.

Cái này Hồng Thiên Khiếu thật đúng là một cái không dễ dàng phục người thua, tuy nhiên biết rõ tìm được cái huyết động kia cơ hội rất xa vời, thực sự không muốn như vậy trở về. Tại trải qua một phen thận trọng tác về sau, Hồng Thiên Khiếu vốn là xuống núi mua đi một tí sinh hoạt thiết yếu phẩm, sau đó trên chân núi xây một căn phòng, chuẩn bị lúc này ở lâu xuống dưới.

Cứ như vậy, Hồng Thiên Khiếu ban ngày tại Côn Luân Sơn bên trên tìm kiếm chôn dấu Cửu Dương Thần Công huyết động, buổi tối tắc thì luyện tập phái Tiêu Dao tuyệt kỹ, tại một tháng sau, Hồng Thiên Khiếu càng là phát minh một loại có thể rất nhanh tu luyện nội công đường tắt, cái kia chính là tại nước thuốc trong luyện công, tuy nhiên lúc mới bắt đầu rất không thích ứng, nhưng là tại giữ vững được một tháng sau, Hồng Thiên Khiếu lại có thể làm được bên cạnh ngâm trong bồn tắm bên cạnh luyện công bên cạnh ngủ.

Kỳ thật, luyện công thì ra là hành công, hành công thì ra là dùng nội công tâm pháp tiến hành hô hấp thổ nạp, hấp bên người tự nhiên chi khí hóa thành trong cơ thể đan điền chi khí, thời gian lâu rồi liền hội tụ thành chân khí, thì ra là nội lực. Hành công thời điểm, toàn thân lỗ chân lông đều là giãn ra, thỏa thích hấp thu tự nhiên chi khí tinh hoa, chỉ là cơ hồ hết thấy mọi người hành công thời điểm đều là ăn mặc quần áo, bế tắc lỗ chân lông hô hấp, làm nhiều công ít. Mà Hồng Thiên Khiếu thì là trần truồng tại được trong nước, chẳng những tự nhiên chi khí có thể thông qua nước thuốc tiến vào trong cơ thể, càng là hỗn hợp được tính, công hiệu gấp bội.

Chưa phát giác ra một năm thời gian trôi qua rồi, Hồng Thiên Khiếu cũng mười ba tuổi, bởi vì trường kỳ dùng nước thuốc ngâm trong bồn tắm hơn nửa cần tại luyện công nguyên nhân, Hồng Thiên Khiếu thân thể cùng mười lăm mười sáu tuổi người thiếu niên thân thể không có gì khác nhau. Đây vốn là chuyện tốt, nhưng là Hồng Thiên Khiếu nhưng lại càng ngày càng lo lắng, bởi vì chôn dấu Cửu Dương Thần Công chính là cái kia cửa động không lớn, năm đó Trương Vô Kỵ cũng là tại mười lăm tuổi thời điểm miễn cưỡng chui qua đi, Chu Trường Linh nhưng lại toàn (chui vào) không qua.

Hồng Thiên Khiếu sẽ không Súc Cốt công, thắng như vẫn không thể tìm được cái huyết động kia, một khi chừng hai năm nữa, mặc dù đã tìm được, cũng là khó hơn nữa đi vào. Nhưng là, có lẽ là Hồng Thiên Khiếu bên lòng cảm động Thượng Thiên, cái này chôn dấu Cửu Dương Thần Công huyết động thật đúng là lại để cho hắn tại trong lúc vô tình đã tìm được. Cái này cơ duyên thật sự là quá lớn, phải biết rằng Côn Luân Sơn bên trên không biết có bao nhiêu vách núi vách đá, mà chôn dấu Cửu Dương Chân Kinh chính là cái kia cửa động ngay tại là một loại vách núi phía dưới, tỷ lệ thật sự xa vời.

Một ngày này, Hồng Thiên Khiếu hay vẫn là như thường ngày, trên chân núi khắp nơi tìm kiếm. Một năm trôi qua, Hồng Thiên Khiếu không biết bay qua bao nhiêu tuyết lĩnh, hạ quá nhiều thiếu vách núi, trước mắt bao nhiêu ký hiệu, trên người lưu lại bao nhiêu vết sẹo, chỉ là cái này Côn Luân Sơn thật sự là quá lớn, tuyết lĩnh, vách núi nhiều lắm, Hồng Thiên Khiếu phòng ở trong vòng một năm cũng hủy đi kiến, xây xong hủy đi, chuyển đi qua hai mươi lần địa phương.

Một ngày này là Hồng Thiên Khiếu thứ hai mươi một lần một lần nữa xây phòng ở, kỳ thật nói là phòng ở, cũng không phải nói là một cái ổ, chỉ có năm sáu mét vuông tả hữu diện tích, Đông Nam tây bắc là bốn cây cột, thượng diện dùng dây thừng cột hoành bốn căn lương, trên xà nhà trải lên một tầng dày đặc cỏ tranh.

Như là như thế này phòng ở bình nguyên địa phương, chỉ sợ liền một trận mưa cũng chịu đựng không dậy nổi, nhưng là tại Côn Luân Sơn lên, nhưng lại có thể sừng sững đã hơn một năm. Bởi vì Côn Luân Sơn bên trên là chưa bao giờ trời mưa, mặc dù là tại Hạ Thiên, mùa đông ngược lại là hội tuyết rơi, hơn nữa là tuyết rơi nhiều, nhưng là lại đại tuyết cũng sẽ không biết đối với như vậy cỏ tranh phòng tạo thành uy hiếp.

Hồng Thiên Khiếu đang tại cẩn thận sưu tầm, bỗng nhiên theo bên phải thoát ra một chi con thỏ, đảo mắt liền từ Hồng Thiên Khiếu bên chân bay qua, phía bên trái bên cạnh chạy tới.

Hồng Thiên Khiếu không nghĩ tới tại Côn Luân Sơn bên trên cũng có thể nhìn thấy con thỏ, vốn là sững sờ, lập tức liền đã minh bạch cái gì, vội vàng triển khai cước lực hướng con thỏ sắp biến mất phương hướng đuổi theo. Đã qua một năm, Hồng Thiên Khiếu nội công oanh nghệ đều là tiến nhanh, chỉ là khổ nỗi chưa từng học qua khinh công thân pháp, cước trình tự nhiên là bị thụ ảnh hưởng, nhưng đuổi theo một chỉ con thỏ nhưng lại vậy là đủ rồi.

Con thỏ kia tựa hồ cũng biết Hồng Thiên Khiếu tại truy nó, vì bảo vệ tánh mạng, tất nhiên là dùng hết toàn thân khí lực về phía trước chạy tới, nhưng Hồng Thiên Khiếu tựa hồ cũng biết cái này chỉ con thỏ giống như có thể dẫn hắn tiến vào cái kia chôn dấu Cửu Dương Thần Công huyết động, chỗ đó chịu buông lỏng nửa bước, theo thật sát phía sau của nó.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Nhất Dương chỉ bí quyết (1)

Đột nhiên, con thỏ biến mất.

Tại đây khoảng cách Hồng Thiên Khiếu phát hiện con thỏ địa phương khoảng chừng hai mươi dặm xa.

Hồng Thiên Khiếu tại con thỏ biến mất địa phương mọi nơi xem xét, chưa phát giác ra nó núp cười, tại đây đúng là một cái vách núi chỗ, hơn nữa cũng không cái gì dấu hiệu, hiển nhiên là Hồng Thiên Khiếu trước kia chưa có tới qua đây. Hồng Thiên Khiếu dò xét thủ hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy trắng xóa sương mù dày đặc bao phủ tại vách núi phía dưới, căn bản nhìn không ra vách núi đến tột cùng cao bao nhiêu.

Dù là Hồng Thiên Khiếu kẻ tài cao gan cũng lớn, vẫn là nhịn không được đánh cho một cái rùng mình. Thằng nếu thật là trượt chân té xuống, cái này nhai mặc dù không có vạn trượng, nhưng trăm trượng, ngàn trượng chỉ sợ vẫn có, há không phải muốn phần thân Toái Cốt, nghĩ tới đây, Hồng Thiên Khiếu lại là một cái rùng mình, không dám lại nghĩ tiếp.

Hiện tại Hồng Thiên Khiếu cơ hồ có thể 100% xác định, cái kia chôn dấu Cửu Dương Thần Công huyết động ở này vách núi phía dưới, chỉ là khoảng cách nhai chừng nói nhiều cao, 《Ỗ Thiên Đồ Long ký》 trong không có bàn giao: nhân nhủ, lúc ấy là Trương Vô Kỵ cùng Chu trường linh theo trên bờ núi quảng xuống, từ trong sách tình tiết đại khái có thể phán đoán, cái huyết động kia khoảng cách nhai khẩu sợ khoảng chừng mấy trăm trượng độ cao.

Hạ không dưới? Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm bắt đầu do dự, Cửu Dương Thần Công mặc dù nói ngay tại dưới chân, chỉ là một bước này nếu là đạp không tốt, kết quả là phần thân Toái Cốt, lại không quay đầu chỉ cơ, cũng sẽ không có lần thứ hai xuyên việt cơ hội. Nếu là như vậy rồi đi, tro mắt nhìn Cửu Dương Thần Công cách mình đi xa, giống như lại là không có cam lòng.

Hồng Thiên Khiếu tại trên bờ núi trọn vẹn suy tư gần một canh giờ, bỗng nhiên trong nội tâm khẽ động, năm đó Trương Vô Kỵ công thành về sau, bởi vì kinh nghiệm chưa đủ, lại trong Chu trường linh ám toán, theo cái kia trên bệ đá quảng xuống, mượn nhờ tại Cửu Dương Thần Công chỉ lực, cũng không có ngã chết, chỉ là ngã đã đoạn hai chân, theo như cái này thì, cái huyết động kia khoảng cách dưới vách đất bằng sẽ không quá cao, nếu là mình từ dưới trên xuống, tìm được huyết động cơ sẽ tự nhiên tự khá lớn rồi.

Nghĩ tới đây, Hồng Thiên Khiếu mọi nơi quan sát, tại nhai nơi cửa lưu lại một rất là dễ làm người khác chú ý dấu hiệu, lập tức liền tranh thủ thời gian trở

lại chính mình phòng nhỏ, bắt đầu chuẩn bị hết thảy rồi.

Ba ngày sau, Hồng Thiên Khiếu chẳng những chuẩn bị xong hết thảy leo trèo công cụ, càng là thông qua nhiều lần đo lường tính toán, đã xác định nhai khẩu chỗ đối ứng dưới núi vị trí.

"Mẹ, cô đại nếu không có hiện đại tốt, liền men bám vào công cụ đều lạc hậu như vậy, nếu như trong tay mình có leo Everest dùng cái chủng loại kia công cụ, điếm ấy vách đá tự nhiên không nói chơi, đáng về này hiện tại như vậy tốn sức." Hồng Thiên Khiếu một bên gian nan địa men bám vào lấy, một bên trong lòng bất trụ phát ra bực tức.

Một ngày đi qua rồi, Hồng Thiên Khiếu mới chỉ là bò lên 30 trượng, dù sao cái này vách đá lộ vẻ tuyết trắng cùng cỏ xỉ rêu, xúc tu cực trượt, khó tìm đến phù hợp móc nối vị trí. Tốt lần này chuẩn bị lương khô cùng nước coi như sung túc, nhưng là Hồng Thiên Khiếu vẫn đang vẫn có chỗ lo lắng, tại men bám vào thời điểm, nhiều dùng trên vách đá dựng đứng lớn lên một ít núi khuẩn là thức ăn, dùng tiết kiệm lương thực, dù sao ngoại trừ lên núi còn có xuống núi đây này.

Hồng Thiên Khiếu dù sao không hiểu, cái này trên vách đá dựng đứng núi khuẩn cùng cây nấm há có thể tùy ý hái thực, bên trong nhiều có kịch độc, một khi trúng độc, không chỗ ngồi xuống hành công, chỉ có thể là độc dậy thì vong. Cũng là Hồng Thiên Khiếu vận khí thật sự tốt được thần kỳ, một ngày xuống, không biết đã ăn bao nhiêu núi khuẩn cùng cây nấm, cũng chỉ là có một hai cái hơi độc tính, chỉ là kéo thoáng một phát bụng. Hồng Thiên Khiếu luyện công đã lâu, thân thể xưa nay rắn chắc, xưa nay căn bản không có đã sanh bệnh, đương nhiên cũng không có kéo qua bụng. Lúc này đây cũng làm cho Hồng Thiên Khiếu rất có tính ngộ, bắt đầu âm thầm lưu tâm khởi những này núi khuẩn cây nấm, ngày hôm sau thời điểm, hắn cũng chỉ là dám ăn một ít đầu một ngày ném qua, không dám lại ném thử những thứ khác rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Nhất Dương chỉ bí quyết (2)

Mười ngày trôi qua, Hồng Thiên Khiếu cũng không nhớ ra được mình rốt cuộc bò lên rất cao rồi, hắn hiện tại trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu, nếu như tìm không thấy chôn dấu Cửu Dương Thần Công huyết động, chính mình chỉ có một con đường chết. Bởi vì hắn phát hiện một kiện chuyện rất đáng sợ, đó chính là lên núi dễ dàng xuống núi khó, nếu như nói lên núi có ba phần nguy hiểm, như vậy xuống núi liền có chín phần nguy hiểm, thì ra là cửu tử nhất sinh. Nếu như Hồng Thiên Khiếu có thể tìm được cái huyết động kia, học thành Cửu Dương Thần Công tất nhiên là mặt khác vừa nói.

Dưới mắt, Hồng Thiên Khiếu chỉ có thể kiên trì hướng lên bò, tại Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm chỉ có hai cái hi vọng, đệ nhất: tự nhiên là có thể thuận lợi tìm được cái kia chôn dấu Cửu Dương Thần Công huyết động, học thành tuyệt thế thần công. Thứ hai, cái kia mà có thể leo đến nhai khẩu, kiếp này liền không bao giờ nữa muốn Cửu Dương Thần Công sự tình, chỉ có điều cái này quá khó khăn, hướng lên không biết còn có mấy trăm trượng, mấy ngàn trượng đây này.

Lão thiên gia thật đúng là lại một lần chiếu cố Hồng Thiên Khiếu, ngay tại ngày thứ mười sáu chạng vạng tối thời điểm, Hồng Thiên Khiếu bò lên trên một khối xù tại trên vách đá dựng đứng ba mặt đều không cực cao trên sân thượng, hòn đá kia thật là cực lớn, chừng hơn mười trượng phương viên, hơn nữa cái này đại trên sân thượng trắng phau phau đều là Băng Tuyết, đã không rừng cây, càng không dã thú, thật là an toàn.

Như thế một cái ngủ nơi tốt, 16 ngày qua, Hồng Thiên Khiếu không có ngủ qua một cái an ổn cảm giác, cái này hòn đá không khỏi lại để cho Hồng Thiên Khiếu buồn ngủ đại phát. Vội vàng ăn chút gì, Hồng Thiên Khiếu liền vội gấp quét sạch khởi trên hòn đá tuyết đọng, chuẩn bị quét dọn một khối đất trống mỹ mỹ ngủ lấy một giấc, dưỡng đủ tinh thần, ngày mai tiếp tục hướng bên trên leo.

Tuyết quét đến một nửa, Hồng Thiên Khiếu chợt phát hiện lộ ra mặt đá bên trên vậy mà viết rất nhiều chữ viết, hơn nữa hay vẫn là thật lớn một mảnh. Cái này hòn đá tuy lớn, nhưng lại cả buổi làm không, bên trên cũng không được, hạ lại không thể, có thể nói là chỉ còn đường chết, làm sao có thể có người ở chỗ này lưu lại nhiều như vậy chữ viết.

Hồng Thiên Khiếu nghĩ đến đây, trong nội tâm khẽ động, vội vàng hai tay bay múa, đem khắc có chữ viết dấu vết mặt đá bên trên tuyết quét không còn một mảnh. Lúc này thời điểm, trời đã tối rồi xuống, Hồng Thiên Khiếu hộp quẹt cũng tại ngày trước thời điểm cũng đã sử dụng hết, Hồng Thiên Khiếu chỉ có thể dùng tay đi sờ, chỉ là sờ đến đầu năm chữ, Hồng Thiên Khiếu tâm mạnh mà thoáng một phát co rút lại, đầu óc trống rỗng, trong lòng có một loại ngửa mặt lên trời thét dài hưng phấn, bởi vì cái kia ba chữ dĩ nhiên là: Nhất Dương chỉ chỉ bí quyết.

Nhất Dương chỉ bí quyết, ngoại trừ Chu trường lĩnh còn có thể là ai, đã Chu trường lĩnh ở chỗ này trước mắt Nhất Dương chỉ bí quyết, như vậy Trương Vô Kỵ chôn dấu Cửu Dương Thần Công huyết động tất nhiên lúc này phụ cận, Hồng Thiên Khiếu tâm tình mãnh liệt thoáng một phát kích động, vuốt ve mặt đá tay cũng bắt đầu run rẩy, dù sao đã hơn một năm trả giá mất thấy muốn đã có hồi báo.

Hồng Thiên Khiếu phấn mục hướng trên vách đá dựng đứng nhìn lại, chỉ là đen sì một mảnh, căn bản nhìn không ra huyết động vị trí. Hồng Thiên Khiếu chậm rãi đi vào vách đá bên cạnh, thực sự xem không Thái Thanh, trên vách đá dây leo bộc phát, căn bản không cách nào phán đoán huyết động cửa vào chỗ, Hồng Thiên Khiếu cũng không dám dùng tay đi sờ, dù sao như vậy trong bụi cỏ rất có thể hội có độc xà đột nhiên bay ra.

Hồng Thiên Khiếu ám thở dài một hơi, đè nén xuống bên trong kích động, lần nữa trở lại ngày đó Nhất Dương chỉ bí quyết chỗ, bắt đầu dùng tay từng chữ từng chữ lục lọi. Hồng Thiên Khiếu buông tha cho hiện tại tìm đến huyết động cửa vào ý niệm trong đầu, chuẩn bị chờ hừng đông về sau nói sau, hiện tại duy nhất có thể làm là ghi nhớ cái này thất truyền đã lâu ngày xưa uy chấn giang hồ Nhất Dương chỉ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Chu Vũ sự tình (1)

Đã hiện tại tìm không thấy huyết động chỗ, Hồng Thiên Khiếu liền đi đầu ăn chút gì, sau đó trên mặt tảng đá từng chữ từng chữ địa lục lọi Nhất Dương chỉ chỉ bí quyết. Nhất Dương chỉ bí quyết cũng không phức tạp, chỉ có hơn hai trăm chữ, nhưng mặt đá bên trên nhưng lại khắc lại hơn một ngàn chữ, chỉ bí quyết bên ngoài còn có hơn 100 chữ dĩ nhiên là Chu trường lĩnh dĩ thư.

Những thứ khác những cái kia chữ cũng làm cho Hồng Thiên Khiếu kích động không thôi, bởi vì những cái kia cũng đều là bí tịch võ công, theo thứ tự là Hàng Long Thập Bát Chương, lan hoa phát huyết thủ, Lạc Anh chương pháp, ngọc tiêu kiếm pháp, tiêu dao du thân pháp.

Năm đó Vũ gia huynh đệ báỉ Quách Tĩnh vì sư, tuy nhiên hai người tư chất không cao, thực sự đem Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung hai người võ công học được mấy lần. Về sau, Trương Dương thành phá, Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung song song tuấn thành, sau đó không lâu, Nam Tống cũng vì Mông Cổ tiêu diệt, Vũ gia huynh đệ nản lòng thoái chí phía dưới, liền ẩn cư, về sau trong lúc vô tình gặp được Chu gia hậu nhân, hai nhà liền tại Côn Luân Sơn cái này rời xa Trung Thổ địa phương kiến rơi xuống Chu Vũ liên hoàn trang. Chu Vũ hai nhà mấy đời đều là thân như huynh đệ, Vũ gia huynh đệ liền thu Chu gia con trai độc nhất Chu an hỉ làm đồ đệ, ngoại trừ truyền thụ Nhất Dương chỉ về sau, còn truyền thụ Lạc Anh chương pháp cùng ngọc tiêu kiếm pháp, này cũng cũng không phải Vũ gia huynh đệ lòng mang tư tâm, chỉ là cái này mấy môn võ công đều là bác đại tinh thâm, tựu là luyện thành một loại đều cần tốn nhiều thời gian, bao nhiêu đời (thay) đến nay, Chu Vũ hai nhà ngoại trừ Chu Tử Liễu bên ngoài, không tiếp tục lương tư mỹ ngọc, nếu thật là đem những này võ công đều truyền thụ, cũng là hại hấn. Rơi vào tay Chu trường lĩnh thế hệ này, cũng là chỉ biết Nhất Dương chỉ, Lạc Anh chương pháp cùng ngọc tiêu kiếm pháp ba loại tuyệt kỹ, lại cũng chỉ là học được cái da lông. Chỉ bất quá là năm đó Vũ gia huynh đệ bản ý mặc dù tốt, ý tại lại để cho hậu thế chớ được ham hố, nhưng lại chế ước võ công của bọn hắn phát triển. Nếu như Vũ gia huynh đệ đem những này võ công đều truyền thụ, hai nhà từ tôn tuy nhiên không thể mỗi người đều tinh, nhưng những này võ công tinh diệu cùng uy lực cũng đủ để miễn cưỡng bước vào Võ Lâm cao thủ nhất lưu

cánh giới.

Ngày đó, Trương Vô Kỵ vì tránh né Chu trường lĩnh sát hại, trong lúc vô tình chui vào cái huyệt động này bên trong, nhưng mà Chu trường lĩnh lại bởi vì cửa động quá nhỏ mà không được đi vào, chỉ phải ở lại đây khối trên bệ đá. Cũng may Trương Vô Kỵ trong lòng còn có thiện lương, không ngừng theo trong huyệt động ném ra một ít dưa leo cho Chu trường lĩnh, lúc này mới khiến cho Chu trường lĩnh có thể ở cái này cả buổi lâm không, bên trên cũng không được, hạ lại không thể trên bệ đá sinh sống năm năm. Chu trường lĩnh tố công tâm mà tính, biết rõ Trương Vô Kỵ sở dĩ trả lại cho hắn ném ra dưa leo chính là vì còn trẻ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Chu Vũ sự tình (2)

Lúc mới bắt đầu, Chu trường lĩnh còn trông cậy vào Trương Vô Kỵ có thể sớm một ngày đi ra, nhưng là theo thời gian ngày từng ngày đi qua, Chu trường lĩnh tâm cũng là từng điểm từng điểm hướng phía dưới chìm, thẳng đến Trương Vô Kỵ tiến vào huyệt động sau đích năm thứ tư, Chu trường lĩnh mới lo lắng khỏi phía sau của mình sự tình.

Đã không cách nào ra khỏi, Chu trường lĩnh tại rơi vào đường cùng, liền muốn ra đem gia truyền bí tịch võ công đều khắc tại nơi này trên bệ đá đích phương pháp xử lý, tuy nhiên người lại tới đây khả năng là cơ hồ cực hiếm, nhưng dù sao cũng so lại dễ cho những này bí tịch võ công theo Chu trường lĩnh tánh mạng biến mất muốn đỡ một ít, khắc xong sau, Chu trường lĩnh ở phía sau lại tăng thêm chính mình tạo ngộ một ít giới thiệu, đương nhiên, những điều này đều là giả dối. Hồng Thiên Khiếu thể nhưng mà biết rõ năm đó phát sinh sự tình, đương nhiên sẽ không tin tưởng cái kia hơn 100 chữ chuyện ma quỷ, nhưng nếu phải thay đổi thành những người khác, nói không chừng còn có thể sẽ tin tưởng, dù sao Chu gia là Đại Lý Đoàn thị tứ đại gia thần đứng đầu, trung tâm xưa nay vì giảng hồ truyền lại đương.

Nói đến đây, đoàn người nên hỏi rồi, Vũ Liệt chẳng lẽ không hội những này bí tịch võ công ấy ư, dù sao cũng là Vũ gia huynh đệ truyền thừa, đã Chu trường Lĩnh Hội, Vũ Liệt không có lý do gì sẽ không đâu. Nhưng là, làm cho mọi người thất vọng rồi, Vũ Liệt xác thực chỉ biết một cái Nhất Dương chỉ công, cũng không mặt khác những cái kia võ công.

Sự tình là như thế này, Vũ Thanh Anh tuy nhiên cùng Chu Cửu Chân tuổi tương tự, nhưng Chu trường lĩnh nhưng lại luận võ liệt lớn hơn trọn vẹn mười ba tuổi. Vũ Liệt phụ thân võ chiêu cùng cái chết thời điểm, Vũ Liệt chỉ có một tuổi, mà Chu trường lĩnh cũng đã là 14 tuổi, Chu trường lĩnh thuở nhỏ công tại tâm kén, đã sớm thềm thưởng Vũ gia những cái kia bí tịch võ công, thừa dịp võ chiêu cùng vừa mới chết, Vũ gia loạn thành một bầy, đem những bí tịch này đều trộm đi, nhưng lại lọt một bản Đan Chi thần công.

Sau đó, Vũ gia tuy nhiên phát giác bí tịch không thấy rồi, lại cũng không biết là người phương nào trộm đi, chỉ phải thôi. Về sau, theo Vũ Liệt ngày từng ngày lớn lên, Chu trường lĩnh giả bộ như đối với hắn tất cả quan tâm, chẳng những truyền thụ cho hắn Nhất Dương chỉ một bộ phận công phu, nhưng lại tại Vũ Liệt mười lăm tuổi thời điểm giúp hắn cưới con dâu. Người ở bên ngoài xem ra, Chu gia đối với Vũ gia có thể nói là ân đức đầy đủ, Vũ Liệt càng là cảm kích vạn phần, mọi chuyện nghe theo Chu trường lĩnh an bài.

Chu trường lĩnh tuy nhiên được những này bí tịch võ công, vẫn là không biết đủ, còn nghĩ đến đến cái kia bản Đan Chi thần công bí tịch, vì vậy liền lại để cho cháu ngoại của mình Vệ Bích quang bá Vũ Liệt vi sư, mặt ngoài là vì cho thấy chính mình cho tới bây giờ sẽ không có khinh thị qua hắn, vẫn là đưa hắn cho rằng huynh đệ.

Chương 15: Chu Vũ sự tình (3)

Trên thực tế là vì tùy thời trộm lấy Đan Chi thần công bí tịch. Nhưng từ lần trước bí tịch bị trộm, Vũ gia tự nhiên đem duy nhất còn lại Đan Chi thần công bí tịch tàng cực kỳ chặt chẽ, mặc dù là Vũ Thanh Anh cũng không biết.

Ở trong đó cụ thể trải qua Chu trường lĩnh tự nhiên là sẽ không khắc vào trên bệ đá, Hồng Thiên Khiếu tất nhiên là không biết, cũng không cần biết rõ, giờ phút này, hắn đã không thể chờ đợi được địa luyện khỏi Nhất Dương chỉ đến.

Nhất Dương chỉ hơi có chút cùng sủng ngắn cùng loại, chỉ có điều thương đồng là ngón tay, chân khí vì viên đạn, hơn nữa không thể liên phát. Nhân thủ có sáu đường kinh mạch, theo thứ tự là tay Thái Âm Phế Kinh, tay thiếu âm tâm kinh, tay Quyết Âm Tâm Bao Kinh, tay Dương Minh đại tràng kinh (trái qua), tay Thái Âm Tiểu Trào Kinh, tay Thiếu Dương Tam Tiêu Kinh, chân khí trong người vận chuyển thời điểm chính là theo đan điền mà ra, đi cánh tay bên trong một đầu âm mạch đến đầu ngón tay, sau đó đi cánh tay cạnh ngoài một đầu dương mạch trở lại đan điền. Nhân thủ có năm ngón tay, đầu ngón tay có năm huyết, theo thứ tự là thiếu thương, thương dương, trung xông, quan xông, thiếu xông. Nhất Dương chỉ là Dẫn Chân khí xuôi theo một đầu tay bộ âm mạch tiến vào đầu ngón tay một huyết đạo, ở trong đó không ngừng súc tích lực lượng, sau đó chặt đứt dương mạch, lại cắt đứt âm mạch, cuối cùng bạo phát đi ra. Bộc phát lực lượng cường đại không cách nào xuôi theo kinh mạch đi về phía trước, sẽ gặp theo ngón tay kích xạ mà ra, cái này là Nhất Dương chỉ. Đương nhiên, Nhất Dương chỉ hành công lộ tuyến tương đối đặc biệt, thực sự không phải là chỉ cần chân khí hướng trên tay kinh mạch vận hành liền có thể sử xuất Nhất Dương chỉ đến.

Muốn phát ra Nhất Dương chỉ, tụ lực là rất quan trọng yếu, nếu như công lực không đủ, tắc thì tự nhiên không thể sử xuất Nhất Dương chỉ, tụ tập lực lượng càng nhiều, Nhất Dương chỉ uy lực cũng càng cường đại, dù cho đối mặt so với chính mình đối thủ cường đại, chỉ cần người tụ tập lực lượng đủ mức, cũng có thể nắm lấy cơ hội Nhất Kích Tắt Sát. Nhưng đồng thời tụ lực cũng là Nhất Dương chỉ khuyết điểm, bởi vì tụ lực cần phải thời gian, thử hỏi giao chiến thời điểm đối thủ lại làm sao có thể cho người thời gian, đương nhiên theo bản thân công lực tăng lên Nhất Dương chỉ tụ lực thời gian cũng sẽ biết càng lúc càng ngắn.

Hơn nữa, sử xuất Nhất Dương chỉ cũng là cực kỳ hao tổn nội lực, công lực không đủ, cũng chỉ có thể phát ra có hạn mấy chỉ, nhưng lại muốn tụ lực tùy thời mà phát. Nếu như công lực cao tuyệt, vậy thì không giống với, chẳng những tụ lực thời gian sâu sắc rút ngắn, càng là có thể liên tiếp tức lộn ruột, tại giao chiến thời điểm có thể sử là đối thủ lòng còn sợ hãi, do đó nắm giữ quyền chủ động. Năm đó Hoa Sơn Luận Kiếm thời điểm, Nam Đế Nhất Dương chỉ còn không có hoàn toàn luyện thành, chỉ dừng lại ở Tam phẩm lên, liền có thể cùng Đông Tà, Tây Độc cùng Bắc Cái bất phân thắng bại, nếu như Nam Đế đã đã luyện thành Nhất Dương chỉ, cùng Vương Trùng Dương cuộc chiến ai thắng ai bại thật đúng là cái không biết bao nhiêu.

Chương 16: tiến vào trong động (1)

Hồng Thiên Khiếu đem Nhất Dương chỉ bí quyết đọc thầm vài lần, một mực nhớ tại trong lòng, sau đó liền khoanh chân mà ngồi, dựa theo Nhất Dương chỉ bí quyết bên trong đích vận khí pháp môn, vận khởi chân khí đi tay Thái Âm Phế Kinh, xuôi theo Vân Môn, Thiên Phủ, hiệp bạch, xích trạch, liệt khuyết, thiếu thương, cuối cùng tiến vào ngón trỏ thương dương huyết. Chân khí không ngừng tại thương dương huyết ngưng tụ, theo chân khí không ngừng ngưng tụ, Hồng Thiên Khiếu ngón trỏ cửa thứ nhất tiết cũng chậm chậm biến lớn, hơn nữa phát ra trong suốt bạch quang. Đã tụ tập đầy đủ chân khí về sau, Hồng Thiên Khiếu lần nữa dựa theo Nhất Dương chỉ bí quyết trong theo như lời cắt đứt kinh mạch, sau đó lại dùng ngón trỏ nhẹ nhàng điểm tại dưới chân mặt đá lên, ngón trỏ bên trong đích chân khí lập tức cùng Hồng Thiên Khiếu bản thể chân khí đã mất đi liên hệ, tại ngón trỏ cửa thứ nhất tiết tả xung hữu đột, lại cảm nhận được đầu ngón tay sờ vật, cuối cùng đã tìm được ngón trỏ khẩu thương dương huyết, chỉ nghe "Xì..." Một tiếng, một đạo

mạnh mẽ chân khí phá tan thương Dương Quan khẩu, theo ngón trở kích xạ mà ra, trùng trùng điệp điệp đập nện trên mặt tảng đá, lại nghe "Phanh" một tiếng, Hồng Thiên Khiếu cảm giác được có rất nhiều thật nhỏ đá vụn phiến đập nện tại trên mặt của mình, Nhất Dương chỉ trở thành.

Tuy nhiên Hồng Thiên Khiếu học xong như thế nào sử dụng Nhất Dương chỉ, nhưng bởi vì vì bản thân công lực quá nhỏ bé, chỉ có mười năm công lực, này đây tụ lực thời gian quá dài. Hiện tại Hồng Thiên Khiếu cũng chỉ có thể là sử dụng Nhất Dương chỉ đánh đi sẵn, thắng nếu là ở thời điểm đối địch sử xuất Nhất Dương chỉ là tuyệt đối còn không được đấy. Nhất Dương chỉ chung phân Cửu phẩm, trong đó Nhất phẩm cao nhất, Cửu phẩm thấp nhất, Hồng Thiên Khiếu hiện tại chỉ là ở vào Cửu phẩm xuống, tụ lực thời gian dài nhất, hơn nữa chỉ có thể sờ vật phát công, luyện đến Ngũ phẩm là được lắng không điểm huyết, luyện đến Nhất phẩm thời điểm càng là có thể tùy tâm sở dục, đương nhiên đó là cần rất mạnh nội lực làm cơ sở đấy.

Gần kề hai canh giờ liền học xong Nhất Dương chỉ, mà ngay cả Hồng Thiên Khiếu cũng cảm thấy rất là kỳ quái, nhắc tới Nhất Dương chỉ tuyệt đối là một môn cao thâm tuyệt học, cho dù tư chất lại cao người cũng không có khả năng khoảng chừng một hai canh giờ ở trong đêm chỉ học hội. Kỳ thật, cái này muốn quy công tại Hồng Thiên Khiếu tu luyện tiểu Vô Tướng thần công, tiền văn đã từng nói qua, tiểu Vô Tướng thần công có đủ Ngũ Hành thuộc tính, thì đối với bất luận cái gì công pháp khu động đều là làm chơi ăn thật, mà cái này Nhất Dương chỉ tu luyện chỉ có pháp môn, cũng không công Pháp Tướng trợ, càng có lợi cho tiểu Vô Tướng thần công khu động, đây cũng là Hồng Thiên Khiếu khoảng chừng hai canh giờ trong liền học xong Nhất Dương chỉ nguyên nhân.

Đã luyện thành Nhất Dương chỉ, Hồng Thiên Khiếu tâm tình lại là tốt hơn ba phần, lập tức cũng tự không vội mà ham hố, chỉ là đem còn lại võ công đi đầu nhỏ tại trong lòng, liền tại nguyên chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi. Cái này coi như Hồng Thiên Khiếu nhiều năm đã thành thói quen - ngồi xuống ngủ, một bên nghỉ ngơi, một bên luyện công, này đây Hồng Thiên Khiếu mới có thể dùng luyện công thời gian chỉ có năm năm, trong cơ thể đã có mười năm công lực nguyên nhân.

Có lẽ là hơn mười ngày mệt nhọc, có lẽ là bởi vì sắp tìm được Tàng Kinh huyết động hưng phấn, thẳng đến sắc trời sáng rõ Hồng Thiên Khiếu mới mở mắt.

Hồng Thiên Khiếu phóng nhãn hướng nham bích bên trên nhìn lại, vẫn là dây leo bọc phát, nhìn không ra huyết động chỗ. Bất quá, hiện tại sắc trời đã sáng rõ, Hồng Thiên Khiếu không hề lo lắng sẽ bị độc xà công kích, vì vậy đứng dậy, từ trong lòng móc ra một con dao găm, bắt đầu xoay người đem những cái kia dây leo toàn bộ cắt đứt.

Bởi vì hay vẫn là lo lắng sẽ bị độc xà công kích, Hồng Thiên Khiếu tốc độ cũng không ngoài, thẳng đến mặt trời chuyển đến đang lúc đầu, mới đưa trên vách đá dựng đứng dây leo thanh trừ một nửa. Hồng Thiên Khiếu đứng thẳng người, dùng tay tại phía sau lưng nhẹ nhàng đập nện hai cái, trong nội tâm vẫn oán trách: "Như thế nào cái này trên vách đá dựng đứng cũng có thể dài ra như thế tươi tốt dây leo có đại đến, nếu. . ."

Đột nhiên, Hồng Thiên Khiếu con mắt thoáng cái thẳng, một cái cửa động mơ hồ ra hiện tại trước mắt của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: tiến vào trong động (2)

Hồng Thiên Khiếu rút cuộc bất chấp xương sống thất lưng chân đau, gấp bước lên phía trước, đem cái kia cửa động phụ cận dây leo thuần thực toàn bộ cắt đi, quả nhiên, một cái hình tròn cửa động triệt để bạo lộ tại Hồng Thiên Khiếu trước mắt. Đã tìm được, rút cuộc tìm được rồi, Cửu Dương Thần Công ngay ở chỗ này huyết động ở bên trong, Hồng Thiên Khiếu tâm tình thoáng cái bị xâu ở giữa không trung, trong sự kích động lại bận tạp lấy vui sướng.

Chính mình rất muốn nhất bảo bối đang ở bên trong, Hồng Thiên Khiếu nếu không tác, lập tức liền chui đi vào. Huyệt động này càng hướng bên trong càng là hẹp, bò tiến hơn mười trượng về sau, hần đã chỉ có thể dung thân, Hồng Thiên Khiếu thăm nghĩ, khó trách năm đó Chu trưởng linh vào không được, chỉ sợ nếu như mình là sang năm đi vào, cũng là chỉ có thể cùng Chu trưởng linh đồng dạng ngốc ở bên ngoài rồi.

Hồng Thiên Khiếu lại bò tiến mấy trượng, chợt thấy phía trước xuyên qua ánh sáng, mừng rỡ trong lòng, tay chân dùng cùng lúc nhiều phương pháp, gia tốc đi về phía trước. Hồng Thiên Khiếu tại hẹp hòi đường hầm trong lại bò sát mấy trượng, trước mắt càng ngày càng sáng, lại bò một hồi, trong lúc đó ánh mắt trời chói mắt. Hần từ từ nhắm hai mắt định nhất định thần, lại mở mắt ra, trước mặt đúng là cái sắc màu rực rỡ thủy cốc, hoa hồng cây xanh, giao tương thấp thoáng.

Hần lớn tiếng hoan hô, theo trong sơn động bò lên đi ra. Sơn động cách mặt đất vậy mà bất quá hơn một trượng, nhẹ nhàng nhảy lên, liền đã chạm đất, dưới chân đạp trên chính là mềm mại cỏ mịn, trong mũi nghe thấy được chính là đẹp và tinh mịn hương hoa, mình cảm lú lo, hoa quả tươi huyền cảnh, nếu không phải là trong nội tâm sớm có chuẩn bị, Hồng Thiên Khiếu cái đó nghĩ đến đến tại đây đen nhánh huyệt động về sau, lại sẽ có như vậy một cái động thiên phúc địa, chỉ sợ cũng sẽ ở này ngây ngốc một hồi lúc này hần đã chú ý không đến vừa rồi bò sát trong thân thể đụng tại trên tảng đá vết thương đau đớn, buông ra bước chân về phía trước chạy gấp, thẳng đến hai dặm có thừa, mới gặp một tòa cao hiểm ngăn đường. Hồng Thiên Khiếu phóng nhãn chung quanh, nhưng thấy thủy cốc bốn phía núi cao vồn quanh, tứ phía Tuyết Phong chọc vào vân, hiểm trở dốc đứng, người bình thường quyết định không cách nào leo tèo xuất nhập.

Hồng Thiên Khiếu lòng tràn đầy ưa thích, gặp trên đồng cỏ có bảy tám đầu dã dê rừng cúi đầu ăn cỏ, thấy hần cũng không sợ hãi tránh, trên cây hơn mười chỉ khi con nhảy lên tương đùa, xem ra hồ báo các loại mãnh thú thân thể công kênh, không thể hơn ngọn núi cao và hiểm trở tới, tại đây động vật cũng là sống được tiêu điều tự tại. Hồng Thiên Khiếu thăm nghĩ: "Lão thiên gia đối đãi ta quả thật không tệ, quả thật để cho ta đã tìm được cái này Tàng Kinh huyệt động."

Vui mừng một hồi, Hồng Thiên Khiếu bỗng nhiên nghĩ tới một việc, nụ cười trên mặt lập tức biến mất không thấy gì nữa. Cái huyệt động này cửa vào tuy nhỏ, nhưng bên trong động thiên phúc địa nhưng lại có phương viên hơn mười dặm, Trương Vô Kỵ Tàng Kinh chỗ chỉ là một ít miếng đất phương, muốn tại đây hơn mười dặm địa phương tìm được Cửu Dương Thần Công giờ cũng cũng không một kiện chuyện dễ.

Buồn bực một hồi, Hồng Thiên Khiếu ngược lại lại muốn, đã đã biết Cửu Dương Chân Kinh ở này trong sơn động, còn sợ tìm không thấy à. Như vậy cao hiểm vách núi mình cũng bò lên đi lên, còn sợ không thể tại đây an ổn trong động phủ tìm được một quyển sách, cho dù hoa một năm nửa năm tìm được kinh thư cũng là đáng được.

Hồng Thiên Khiếu nhớ rõ Trương Vô Kỵ Tàng Kinh về sau, tại Tàng Kinh chỗ trước mất rồi" Trương Vô Kỵ vùi kinh (trải qua) chỗ" sáu chữ to, tuy nhiên thời gian đã lâu, động này phủ dù sao không người đến qua, chắc hần mấy chữ này y nguyên tồn tại, chỉ cần có thể tìm được cái này sáu cái chữ, dĩ nhiên là đã tìm được Cửu Dương Chân Kinh. Vì vậy, Hồng Thiên Khiếu chẳng quan tâm mỗi một, xoay người theo trên mặt đất nhặt lên một căn vừa thô vừa to nhánh cây, bắt đầu từng mảnh từng mảnh quét thức dậy mặt nhánh cây Khô Diệp, tỉ mỉ địa kiểm tra lên mặt đất.

Một ngày, hai ngày, ba ngày. . . Mười ngày. . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: tu Luyện Thân công (1)

Chưa phát giác ra hai tháng đi qua, cả sơn động mặt đất đều bị Hồng Thiên Khiếu tỉ mỉ địa kiểm tra rồi một lần, lại cũng chưa từng phát hiện chỗ đó có "Trương Vô Kỵ vùi kinh (trái qua) chỗ" cái này sáu chữ to. Thậm chí còn Hồng Thiên Khiếu đã bắt đầu hoài nghi, cái này sáu cái chữ có phải hay không bị sơn động hầu tử trong lúc vô tình biến mất rồi.

Một ngày này, Hồng Thiên Khiếu lại một lần nữa đã xong một ngày phí công công tác, dựa vào thạch bích tọa hạ : ngồi xuống nghỉ ngơi. Có lẽ là thời gian dài cúi đầu nguyên nhân, Hồng Thiên Khiếu đầu có chút chóng mặt, đang ngồi ở dưới thời điểm, dùng sức có chút lớn hơn, Hồng Thiên Khiếu cái ót không nhẹ không trọng địa đâm vào trên thạch bích, ra chút huyết.

Hồng Thiên Khiếu một tay bụm lấy cái ót miệng vết thương, một mặt quay người hướng trên thạch bích nhìn lại, cái này không nhìn còn khá, thoáng một phát phía dưới, Hồng Thiên Khiếu nhất thời ngây dại.

Thạch bích bên trên thanh thanh sở sở địa viết sáu chữ to "Trương Vô Kỵ vùi kinh (trái qua) chỗ", Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm thoáng cái rộng mở trong sáng, kiếp trước xem 《 Ý Thiên Đồ Long ký 》 thời điểm, đối với những chi tiết này cũng không có rất để ý, nguyên lai Trương Vô Kỵ năm đó vùi kinh (trái qua) thời điểm, là đem kinh thư dấu ở trên thạch bích trong sơn động, mà không phải vùi dưới mặt đất, Hồng Thiên Khiếu hai tháng qua chỉ lo trên mặt đất tìm kiếm, nếu không phải là trong lúc vô tình đã xảy ra chuyện này, chỉ sợ là trên mặt đất tìm tới ba năm năm năm cũng sẽ không có bất luận cái gì phát hiện.

Hồng Thiên Khiếu chẳng quan tâm trên đầu thương thế, đem mặt ghé vào trên thạch bích cẩn thận xem xét, nhưng thấy ở đằng kia sáu cái chữ bên trái có một cái lớn cỡ bàn tay địa phương không giống người thường, không phải Thạch Đầu mà là khô cạn bùn đất. Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm "Hắc" một tiếng, trong lúc này tất nhiên tự là Cửu Dương Chân Kinh rồi.

Hồng Thiên Khiếu móc ra dao găm, nhẹ nhàng đem bùn đất nạy ra ra, sờ tay vào bên trong sờ soạng, ước chừng có ba thước sâu, tại tận cùng bên trong nhất đề đó một cái bao bố. Hồng Thiên Khiếu đem bao vải xuất ra, là một khối vải dầu, tuy nhiên thời đại đã lâu, vải dầu vậy mà không có chút nào hư thối tồn tại, như trước hoàn hảo.

Hồng Thiên Khiếu kiểm chế ở tâm tình kích động, run rẩy hai tay đem bao vải dầu nhẹ nhàng mở ra, bên trong thậm chí có sáu bản hơi mỏng sách, trên nhất một bản văn bản bên trên viết mấy cái quanh co khúc khuỷu văn tự, hẳn một cái cũng không nhìn được được. Hồng Thiên Khiếu rất cuộc kim nén không được tâm tình kích động, thoáng cái đem bao vải dầu ôm vào trong ngực, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, đón lấy là "Ha ha ha ha" một hồi cười to. Cũng may này sơn động trong lại không có người nào khác tồn tại, nếu không tất nhiên sẽ bị sợ lấy, đã tựa như này, trong sơn động hầu tử cùng chim bay cũng bị đột nhiên xuất hiện hét dài cùng tiếng cười sợ tới mức chạy loạn bay loạn.

Hồng Thiên Khiếu lại đem phía dưới hai quyển sách rút thăm được thượng diện đến, đây là có thể xem hiểu, trong đó một bản thượng viết 《 Y kinh 》, mặt khác một bản trên đó viết 《 Độc Kinh 》. Hồng Thiên Khiếu đại hỉ, thâm nghĩ, chính mình như thế nào đem cái này mảnh vụn (gốc) đã quên, năm đó Hồ Thanh Ngưu cùng Vương Nan Cô lâm chung thời điểm đem một thân tuyệt học truyền cho Trương Vô Kỵ. Xưa nay, hành tẩu giang hồ, mặc dù là võ nghệ siêu quần, không người có thể địch, nhưng đối với dụng độc lại là rất khó phòng bị, cái này bản 《 Y kinh 》 cùng 《 Độc Kinh 》 không thể nghi ngờ đã đem Hồng Thiên Khiếu hệ số an toàn lên tới max điểm, đã có cái này sáu bản hơi mỏng sách nhỏ, ngày sau trên giang hồ có thể gây tổn thương cho được người của hắn chỉ sợ là ít đến thương cảm rồi.

Hay vẫn là trước học Cửu Dương Thần Công tốt, Hồng Thiên Khiếu vì vậy lại đem 《 Y kinh 》 cùng 《 Độc Kinh 》 một lần nữa thả lại đến 《 Cửu Dương Chân Kinh 》 phía dưới, cũng bắt đầu mở ra Cửu Dương Chân Kinh Quyển thứ nhất, chỉ thấy trong sách lộ về những này quái Văn Kỳ chữ, nhưng mỗi một chuyển tâm đó, lại dùng cực nhỏ chữ nhỏ tràn ngập chữ Hán. Hồng Thiên Khiếu nhìn kỹ, những này chữ Hán quả nhiên đều là chút ít Luyện Khí vận công bí quyết, không khỏi trong nội tâm mừng thầm, liền muốn lập tức bắt đầu tu luyện, chợt lại nghĩ tới, cái này Cửu Dương Thần Công chính là trên đời lợi hại nhất nội công tâm pháp, chính mình nếu muốn học thành tất nhiên hội hao phí rất nhiều thời gian, cái này còn lại năm bản sách để ở chỗ này thật là không an toàn, nếu là bị những cái kia hầu tử cho xé nát rồi, chẳng lẽ không phải là hối hận không kịp.

Chương 19: tu Luyện Thần công (2)

Vì vậy, Hồng Thiên Khiếu đem còn lại năm bản sách y nguyên dùng bao vải dầu tốt, hay vẫn là thả lại cái kia lớn cỡ bàn tay trong lỗ nhỏ, theo trên mặt đất móc ra một ít bùn đất, y nguyên đem cửa động phong tốt. Một phen thu thập xong, Hồng Thiên Khiếu mới yên lòng, bắt đầu chính thức tu luyện Cửu Dương Thần Công.

Cửu Dương Thần Công lại tên Tiên Thiên Chân Khí, là trong Thiếu Lâm tự một Vô Danh tăng, về sau trở thành vi 《Tử Hà Thần Công》, 《Thái Thanh cương khí》, 《Huyền Môn cương khí》 chỉ thủy tổ. Đây công vi Huyền Môn cương khí loại thần công, cũng là học cấp tốc huyền môn nội công. Mặc dù tên là Cửu Dương, luyện tập chỉ Tiên Thiên Chân Khí nhưng lại một loại chỉ âm chỉ nhu cương khí, so Thái Thanh cương khí chỉ uy lực cái gì, hơn nữa là tự nhiên động phòng thân hiệu quả, vì luyện tụ kim cương bất hoại thân chỉ Vô Thượng. Cửu Dương Thần Công chung phân ngũ trọng, theo thứ tự là Cửu Dương tụ khí, Nhân Uân Tử Khí, Bàn Long chân quyết, kim cương bất hoại, Sinh Sinh Bất Tức, một khi thần công đại thành, hai mạch Nhâm Đốc tự thông, trong cơ thể Tiên Thiên Chân Khí tự động lưu chuyển kỳ kinh bát mạch, khiến cho chân khí Sinh Sinh Bất Tức, coi như dùng không kiệt, hơn nữa gặp có ngoại lực, chân khí có thể tự động tụ tập thụ lực điểm, chống cự ngoại lực, này đây có kim cương bất hoại mà nói.

Hồng Thiên Khiếu trước đem Quyển thứ nhất toàn văn đọc một lần, phát hiện Quyển thứ nhất cùng sở hữu hai bộ phân tổ thành, vốn là lời nói đầu: "Thiên chi đạo, tồn tại có thừa mà bỏ chưa đủ, là cố hư thắng thực, chưa đủ thắng có thừa. Ý nghĩa bác, hẩn lý áo, hẩn thú sâu, Thiên Địa chỉ giống như phân, Âm Dương chi hậu liệt, biến hóa chỉ do bề ngoài, từ sinh hiện ra chương, không mưu mà di tích tự cùng, chớ ước mà âm ty và trần gian tư khổ, kẻ hẩn nói có hoi, nghiệm sự tình không quá, thành có thể nói Chí Đạo chỉ tông, dâng tặng sinh điểm bắt đầu vậy...

Sau đó liền Cửu Dương Thần Công đệ nhất trọng khẩu quyết: từ buổi trưa mao đầu bốn chính lúc, quy khí đan điền chưởng trước đây. Mặt bắc lưng (vác) Nam Triều Thiên Bàn, ý theo hai chưởng nghề trong. Ý rút đan điền một dương động, tả hữu thu về đối với hai huyệt. Bái Phật hợp thành chữ thập đem làm ngực làm, chân khí xoay tròn quan trong đó... Như thế ý thủ dưới đan điền một nén hương thời gian. Đây này công đã luyện nhất định công lực, có thể thu phát ra từ như, có kháng hàn chỉ công lúc có thể tu đệ nhị trọng.

Kế tiếp là tu tập Cửu Dương Thần Công đệ nhất trọng cụ thể yếu lĩnh cùng phương pháp, Hồng Thiên Khiếu thoáng cái đắm chìm ở trong đó, bắt đầu dựa theo trong sách yêu cầu vận khí tu tập.

Cửu Dương Chân Kinh quả thật là bác đại tinh thâm, tuy nhiên số lượng từ gần kề có hơn năm trăm chữ, nhưng lại tối nghĩa khó hiểu, mỗi một câu đều ẩn hàm thật lớn huyền bí. Đảo mắt nửa năm qua đi, Cửu Dương Thần Công đệ nhất trọng Hồng Thiên Khiếu vẫn chưa hết thành, Hồng Thiên Khiếu một bên tu luyện, một bên thầm mắng, cái kia Trương Vô Kỵ thật là một cái biến thái, vậy mà tại năm năm trong thời gian thần công đại thành.

Kỳ thật, Trương Vô Kỵ sở dĩ có thể ở năm năm trong thời gian liền đem Cửu Dương Thần Công tu thành, nhưng thật ra là dính trong cơ thể Huyền Minh Thần Chương quang. Huyền Minh Thần Chương chính là trong thiên hạ chỉ âm chỉ hàn công phu, hơn nữa theo Trương Vô Kỵ trùng trùng đến bắt đầu tu luyện Cửu Dương Thần Công khoảng chừng bảy năm thời gian, khiến cho Huyền Minh Thần Chương âm hàn mạnh sớm đã thâm thấu đã đến Trương Vô Kỵ thân thể kỳ kinh bát mạch hổng tạng (bản) lực phủ bên trong.

Bởi như vậy, Trương Vô Kỵ tu luyện Cửu Dương Thần Công thời điểm, trong cơ thể Huyền Minh chương lực tự nhiên đối với chỉ sinh ra bài xích chỉ lực, cái này liền cùng năm đó Dương Quá đại hiệp tại dòng nước xiết trong luyện kiếm là một cái đạo lý, biểu hiện ra xem lực cản trùng trùng điệp điệp, khó khăn gấp bội, kì thực là nhanh hơn thành công tốc độ, đây cũng chính là Trương Vô Kỵ có thể ở ngắn ngủn năm năm trong thời gian liền đem Cửu Dương Thần Công luyện thành nguyên nhân chỗ.

Chương 20: tiến về trước Dương Châu (1)

Hồng Thiên Khiếu trong cơ thể không có Huyền Minh chương lực, tu luyện Cửu Dương Thần Công chỉ có thể là làm từng bước, này đây chỉ cần cái này Quyển thứ nhất tự so Trương Vô Kỵ chậm suốt một năm, năm đó Trương Vô Kỵ luyện thành Cửu Dương Thần Công đệ nhất trọng chỉ hao tổn bốn tháng thời gian, mà Hồng Thiên Khiếu nhưng lại hao tổn trọn vẹn một năm lĩnh bốn tháng thời gian. Hồng Thiên Khiếu không biết trong cái này nguyên nhân, chỉ nói là tư chất của mình không bằng Trương Vô Kỵ, trong lòng cũng là vô cùng uể oải, bất quá uể oải quy uể oải, cái này Cửu Dương Thần Công hay là muốn luyện xuống dưới, bằng không thì chỉ sợ dùng Hồng Thiên Khiếu dưới mắt đáng người muốn nghĩ ra này huyết động, so với lên trời còn khó hơn.

Quyển 2: trong sách ghi lại cũng chỉ là Cửu Dương Thần Công đệ nhị trọng công pháp, đã có đệ nhất trọng trụ cột, Hồng Thiên Khiếu tu luyện khỏi đệ nhị trọng đến, tự nhiên là thuận buồm xuôi gió rất nhiều. Đợi cho Hồng Thiên Khiếu Cửu Dương Thần Công đệ nhị trọng luyện thành thời điểm, thời gian sử dụng so với đệ nhất trọng cơ hồ thiếu đi một nửa, chỉ có điều mất hết tám tháng thời gian, so Trương Vô Kỵ nhiều hơn không đến ba tháng, cảnh này khiến Hồng Thiên Khiếu rất là kỳ quái, rồi lại không biết là duyên cớ nào.

Kỳ thật, Hồng Thiên Khiếu chỗ đó sẽ biết, Cửu Dương Thần Công đệ nhất trọng Cửu Dương tụ khí là đi đầu trong người tạo ra Cửu Dương chân khí, thì ra là Tiên Thiên Chân Khí, sau đó lại dùng Cửu Dương chân khí đi tu luyện đệ nhị trọng Nhân Uyên Tử Khí. Hồng Thiên Khiếu bản thân có một cái thật lớn ưu thế, đó chính là hắn trong Đan Điền còn có mười năm tiểu Vô Tướng thần công công lực, nếu không đệ nhị trọng đủ để hao tổn đi hắn ba năm thời gian.

Tiền văn đã thông báo cái này tiểu Vô Tướng thần công diệu dụng, đem làm Hồng Thiên Khiếu tu thành đệ nhất trọng Cửu Dương Thần Công, trong đan điền đã luyện thành Cửu Dương chân khí thời điểm, cái kia mười năm tiểu Vô Tướng thần công công lực dĩ nhiên là chuyển hóa làm Cửu Dương chân khí, từ trước tu luyện Cửu Dương Thần Công người tại hoàn thành đệ nhất trọng thời điểm, đều khó có khả năng có đủ mười một năm Cửu Dương Thần Công, này đây càng hướng về sau tu luyện, tốc độ lại càng chậm. Trương Vô Kỵ tuy nhiên trong cơ thể có Huyền Minh chương lực, nhưng là tại tu luyện đệ nhị trọng thời điểm, cũng đã đem Huyền Minh chương lực hóa cái không còn một mảnh, khiến hắn tu luyện đệ tam trọng, đệ tứ trọng cùng đệ ngũ trọng thời điểm, tốc độ không bao giờ nữa khả năng nhanh như vậy.

Đệ nhị trọng chỉ tốn tám tháng thời gian, không khỏi lại để cho Hồng Thiên Khiếu hùng tâm tái khởi, không dám trì hoãn bất luận cái gì công phu, liền lấy ra Quyển 3. Cùng Quyển 2: đồng dạng, Quyển 3: là Cửu Dương Thần Công đệ tam trọng Bàn Long chân quyết tu tập khẩu quyết, lại để cho Hồng Thiên Khiếu có chút uể oải chính là, năm đó Trương Vô Kỵ dùng đã hơn một năm liền hoàn thành đệ tam trọng, Hồng Thiên Khiếu vậy mà dùng hai năm rưỡi năm thời gian.

Nhưng là, tại tu luyện Quyển 4: bên trên Cửu Dương Thần Công đệ tứ trọng cùng đệ ngũ trọng thời điểm, tốc độ rõ ràng chậm lại, đệ tứ trọng dùng ba năm thời gian, đệ ngũ trọng dùng gần hai năm thời gian còn không có có luyện thành, chỗ chênh lệch cũng là không nhiều lắm. Hồng Thiên Khiếu tính tế tính toán thời gian, không sai biệt lắm mười năm thời gian đã qua, trong nội tâm không khỏi trầm than, xem ra Trương Vô Kỵ trùng Huyền Minh Thần Chương thật đúng là biến thành chuyện tốt. Chỉ là Hồng Thiên Khiếu thật không ngờ chính là, nếu như Trương Vô Kỵ không có trời đưa đất đẩy làm sao mà gặp được lòng tham Chu trường lĩnh, chỉ sợ sớm cũng là độc dậy thì vong kết cục.

Mười năm thời gian, Hồng Thiên Khiếu cũng dài trở thành một cái hai mươi hai tuổi thanh niên, trước kia quần áo mặc lên người sớm đã rách mướp, càng là cực không Hợp Thể, cánh tay cùng bắp chân đều là lộ ở bên ngoài một nửa, cũng may Cửu Dương Thần Công luyện đến đệ nhị trọng thời điểm, cũng đã nóng lạnh bất xâm, chỉ có điều y phục như thế mặc lên người thật là bất nhã.

Nếu như muốn muốn Cửu Dương Thần Công đạt đại thành, chỉ sợ còn muốn một năm thời gian, Hồng Thiên Khiếu liền không muốn lại tiếp tục lưu lại tại đây tu luyện, trong nội tâm liền có hồi Thần Long đảo ý niệm trong đầu. Hồng Thiên Khiếu y nguyên đem Cửu Dương Thần Công vốn là tiếp tục niệm phong cất vào kho tại cái sơn động kia ở bên trong, chỉ có điều đem "Trương Vô Kỵ vùi kinh (trái qua) chỗ" đổi thành rồi "Hồng Thiên Khiếu vùi kinh (trái qua) chỗ", chỉ đem Hồ Thanh Ngưu 《Y kinh》 cùng Vương Nan Cô 《Độc Kinh》 hai sách mang tại trên thân thể, gần mười năm đến Hồng Thiên Khiếu chỉ lo tu luyện Cửu Dương Thần Công, cái này hai quyển sách vậy mà không có lo lắng đọc bên trên một lần.

Chương 21: tiến về trước Dương Châu (2)

Hồng Thiên Khiếu xuống núi về sau, rồi lại vòng vo một cái ý niệm trong đầu, cũng không trở về Thần Long đảo, chỉ là ven đường lưu lại ký hiệu. Quả nhiên, vào lúc ban đêm, liền có Thần Long giáo Thanh Long môn ở dưới đệ tử đi vào Hồng Thiên Khiếu chỗ ở trong khách sạn. Hồng Thiên Khiếu đã sớm viết xuống thư một phong, lại để cho người này mang đi Thần Long giáo giao cho Hồng An Thông, đồng thời lại hướng hấn muốn đi một tí vàng bạc chi vật với tư cách du lịch giang hồ vòng vo.

Dàn xếp đỡ một ít về sau, Hồng Thiên Khiếu tại trong khách sạn ở gần hai tháng, đem 《Y kinh》 cùng 《Độc Kinh》 bên trên nội dung học bằng cách nhớ, thẳng đến một chữ không kém, mới đưa hai quyển thể nhân tha thiết ước mơ tuyệt kỹ đốt quách cho rồi, cười ha ha mấy tiếng đã đi ra cái này khách sạn, tiến về trước Dương Châu đi.

Hồng Thiên Khiếu sở dĩ lựa chọn đi Dương Châu, tự nhiên là Vi Tiểu Bảo có quan hệ. Dưới mắt đúng là Khang Hi bảy năm, Khang Hi hoàng đế tru sát nịnh thần Ngao Bái là lần hai năm, nhưng là Vi Tiểu Bảo tiến cung nhưng lại tại đây một năm, Hồng Thiên Khiếu từ khi đi vào trên đời này liền có đã đảo Thanh triều thống trị dã tâm, tự nhiên là không muốn làm cho Vi Tiểu Bảo tiến cung trợ giúp Khang Hi tru Ngao Bái, định ba phiên, bình Đài Loan, Diệt Thần Long rồi, bởi vậy chỉ có ngăn cản Vi Tiểu Bảo vào kinh, mới có thể triệt để cải biến 《Lộc Đình ký》 nguyên sách phát triển.

Thành Dương Châu từ xưa vì phồn hoa thắng địa, thời nhà Đường Đỗ Mục có thơ vãn: "Mười năm một giấc Dương Châu mộng, thẳng được thanh lâu phụ lòng phụ bạc tên." Cổ nhân nói nhân sinh chuyện vui, không ai qua được eo quần mười vạn quan, kỳ hạc hạ Dương Châu. Tự Tùy Dương đế mở kênh đào, Dương Châu địa cư vận trong sông, vì tò Chiết thủy vận phải qua địa phương. Minh thanh chi quý, lại vì thương nhân buôn muối đại cổ chỗ tụ tập, thịnh vượng và giàu có giáp khắp thiên hạ.

Dương Châu lớn nhất gió trăng nơi là Dương Châu gầy Tây Hồ bờ Minh Ngọc phường, tại đây cơ hồ là toàn bộ Giang Nam thanh lâu tên tụ tập chỗ. Minh Ngọc phường chiếm diện tích hơn năm mươi mẫu, cùng sở hữu bát đại viện, theo thứ tự là phường bắc hoa đón xuân viện, cười xuân viện, phường nam Lệ Xuân viện, ngọc xuân viện, phường đông mùa xuân âm áp viện, sướng xuân viện, phường tây Huyền xuân viện, lưu xuân viện. Trong đó nổi danh nhất là Lệ Xuân viện cùng lưu xuân viện, nguyên nhân là cái này Lệ Xuân viện cùng lưu xuân viện có bán nghệ không bán thân dung mạo có một không hai Dương Châu Minh Ngọc song kiều, theo thứ tự là Lệ Xuân viện Uyển Tu Bình cùng lưu xuân viện Tư Hoài Lan.

Tự ba tháng trước, Lệ Xuân viện đã đến một cái cực kỳ anh tuấn phiêu dật tuổi trẻ công tử, hơn nữa ra tay thật là hào xức, tại Lệ Xuân viện bao xuống một gian phòng trên, tựa hồ đem Lệ Xuân viện coi là khách sạn, hơn nữa làm cho tú bà bọn người cảm thấy kỳ quái chính là, cái này cái công tử trẻ tuổi ca vậy mà không muốn một cô nương, mỗi ngày chỉ là tới nghe một chút tu bình cô nương đàn đàn khúc, uống chút trà, về sau liền một mình một người trở về phòng, người này không phải người khác, đúng là sơ ra giang hồ Hồng Thiên Khiếu. Tuy nhiên tại Lệ Xuân viện bao hạ một cái phòng giá cả xa xỉ, nhưng Hồng Thiên Khiếu sau lưng dù sao có Thần Long đảo thực lực, chút tiền ấy hay vẫn là không coi vào đâu đấy.

Hồng Thiên Khiếu sở dĩ ở tại trong Lệ Xuân viện, liền là vì chờ Mao Thập Bát. Tại trong nguyên thư, tự thương buôn muối đến Lệ Xuân viện tìm Thiên Địa hội Cổ lão lục, lại gặp gặp chuyện bất bình Mao Thập Bát, cái này mới có một phen tranh đấu, Vi Tiểu Bảo bởi vì trợ giúp Mao Thập Bát, càng là theo hấn mà đi, mới có về sau Vi Tiểu Bảo một loạt kỳ ngộ. Hồng Thiên Khiếu tại bậc này hậu Mao Thập Bát liền là vì ngăn cản Vi Tiểu Bảo trợ giúp Mao Thập Bát, đợi cho Mao Thập Bát cùng tư thương buôn muối xung đột thời điểm, hấn động thân mà ra, tự nhiên cũng chưa có Vi Tiểu Bảo nội dung cốt truyện.

Chương 22: thành Dương Châu nam (1)

Chỉ có điều, tựu tại ngày trước thời điểm, Hồng Thiên Khiếu đột nhiên cải biến chủ ý. Tại trong nguyên thư, Mao Thập Bát xuất hiện tại Lệ Xuân viện thời điểm, đã là bản thân bị trọng thương, đến tột cùng là người phương nào bị thương Mao Thập Bát, trong nguyên thư cũng không cái gì bàn giao. Nhân nhủ, này đây Hồng Thiên Khiếu lúc trước thiên khởi liên bắt đầu tại trong thành Dương Châu bốn phía đi bộ, hy vọng có thể sớm gặp được Mao Thập Bát, nhìn xem đến tột cùng là người phương nào bị thương hắn. Bởi vậy, Hồng Thiên Khiếu ngoại trừ mỗi ngày hay là nghe nghe tu binh cô nương đạn đánh đàn bên ngoài, là tại trong thành Dương Châu bốn phía mò mẫm đi dạo, thẳng đến bầu trời tối đen mới lần nữa trở lại Lệ Xuân viện.

Một ngày này, Hồng Thiên Khiếu như ngày thường đồng dạng, nghe xong tu binh cô nương đạn khúc, liền lại bắt đầu tại thành Dương Châu đi bộ. Đã đến giữa trưa, liền tại thành nam bắc thẳng quán rượu đã muốn bốn chút thức ăn cùng một bầu rượu, thanh thoi ăn uống. Cái này Thanh triều rượu cùng hiện tại rượu khác biệt đã không lớn rồi, chỉ là rượu còn độ hơi thấp một ít, mà Dương Châu vị chỗ phía nam, này đây rượu còn độ liền lại thấp đi một tí, ước chừng có hai mươi độ tả hữu.

Uống rượu uống chưa đủ độ, Hồng Thiên Khiếu chợt nghe bên cạnh trên bàn truyền đến nhẹ giọng nói chuyện.

"Huynh đệ, nghe nói giết người cướp của giang dương đại đạo Mao Thập Bát đi vào Dương Châu rồi hả?"

"Mao Thập Bát, không phải là cái kia giết phú tế bản anh hùng hảo hán sao? Nghe nói hiện tại quan phủ đang tại toàn lực truy nã hắn, giống như cái này Dương Châu Tổng binh thời trị cùng cậu em vợ gì Trịnh Khải là chết ở trong tay của hắn, nghe nói thời trị đều là cho hắn cậu em vợ báo thù, muốn đến Mao Thập Bát mà cam tâm, hắn lúc này đi vào Dương Châu, chẳng phải là chui đầu vô lưới?" Xem ra người này đối với Mao Thập Bát đánh giá có thể không thấp.

"Huynh đệ, ngươi không muốn sống nữa, như vậy cũng dám nói ra miệng, vạn nhất bị người nghe được..." Nói đến đây, người này quay đầu hướng bốn phía cái bàn nhìn lại, thấy không có người chú ý bọn hắn nói chuyện, lúc này mới yên lòng lại, dùng tay làm một cái mất đầu động tác, tiếp tục lời nói, "Đây chính là mất đầu tội lớn, coi chừng họa là từ ở miệng mà ra. Bất quá, làm sao ngươi biết gì Trịnh Khải chết ở Mao Thập Bát trong tay?"

"Ai, Lý huynh có chỗ không biết, cái này Mao Thập Bát thế nhưng mà huynh đệ ân nhân của ta. Năm trước cái lúc này, tên hỗn đản kia vô si gì Trịnh Khải vậy mà nhìn trúng ngươi đệ muội tư sắc, bản tiếng, muốn đem nàng đoạt nhập trong phủ vì thứ mười ba phòng tiểu thiếp, huynh đệ ta lúc ấy là một chút biện pháp đều không có, mắt thấy muốn cùng ngươi đệ muội song song tự vận mà vong, không muốn tựu tại lúc kia, mao ân công xuất hiện, hắn nghe nói việc này, giận tím mặt, lập tức liền muốn đi giết này cái gì Trịnh Khải. Ta vợ chồng hai người không biết thiệt giả, chỉ phải tạm thời buông tha cho tự vận ý niệm trong đầu, chờ tin tức, nhưng mỗi người trên tay đồng đều cầm một bả dao phay, một khi chờ cái kia gì Trịnh Khải đến đây cướp người, liền song song tự vận. Không muốn hoảng sợ đã qua một ngày, quả nhiên truyền ra gì Trịnh Khải bị người giết chết tin tức, huynh đệ ta vợ chồng hai người tất nhiên là biết rõ cái này gì Trịnh Khải là vì mao ân công giết chết." Người này nói một hơi nhiều như vậy, biết vậy nên khát nước, đầu này trước mặt chén rượu uống một hơi cạn sạch.

"Ah, thì ra là thế." Cái kia họ Lý chi nhân bưng tỉnh đại ngộ, sau đó lại hướng bốn phía chú ý liếc, giảm thấp thanh âm nói, "Huynh đệ, ngươi cũng đã biết, quan phủ đã biết Mao Thập Bát tung tích, chuẩn bị sau giờ ngọ tại thành nam Lạc Nhật sườn núi phục kích Mao Thập Bát, một lần hành động đưa hắn truy nã quy án đây này."

Hồng Thiên Khiếu nghe xong chuyện đó, chẳng những đã minh bạch Mao Thập Bát bị thương nguyên nhân, càng là cảm khái từ lâu này trà tứ quả nhiên là tin tức truyền bá nhanh nhất nhanh địa phương. Đã biết Mao Thập Bát hành tung, dĩ nhiên là không thể để cho hắn lại bị thương, càng không thể lại để cho hắn trụ tiến Lệ Xuân viện, kể từ đó, Vi Tiểu Bảo cùng Mao Thập Bát liền rút cuộc đáp không bên trên quan hệ, cái này Vi Tiểu Bảo liền lại không khả năng Bắc thượng tiến vào kinh thành, càng không khả năng tiến vào hoàng cung, thay thế mất Tiểu Quê Tử.

Sau khi com nước xong, Hồng Thiên Khiếu gọi tới tiểu nhị tính tiền, cũng lên tiếng hỏi Lạc Nhật rách nát vị trí cụ thể, phiêu nhiên xuống lầu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: thành Dương Châu nam (2)

Hồng Thiên Khiếu mới vừa tới đến Lạc Nhật rách nát cửa vào, cũng đã rõ ràng cảm nhận được bên trong tốt một hồi nồng đậm sát khí. Sát khí là một loại vô hình mùi, là một loại ý niệm, dùng cái mũi là ngửi không đi ra, phải là một người võ công đạt tới nhất định được cấp bậc mới có thể cảm nhận được, Hồng Thiên Khiếu có thể cảm nhận được, nhưng Mao Thập Bát nhưng lại không thể. Cái này không, đem làm Hồng Thiên Khiếu bay người lên trên một gốc cây cao nhất trên cây, liên tục tường chứng kiến Lạc Nhật rách nát mặt phía nam cửa vào đi tới một cái cảm trong tay một cây đại đao người vạm vỡ.

Hồng Thiên Khiếu lại hướng sườn núi nội nhìn lại, chỉ thấy đông nghịt một mảng lớn người nằm rạp trên mặt đất, sợ không dưới trăm người nhiều, mỗi trong tay người đều có một thanh sáng loáng đao thép. Hồng Thiên Khiếu không khỏi kinh ngạc cực kỳ, không nghĩ tới vì bắt được Mao Thập Bát quan phủ vậy mà xuất động như thế đội hình, giống như cái này Mao Thập Bát võ công rất là nha. Hơn nữa, nếu như cái này hơn 100 cái quan binh phục kích Mao Thập Bát thành công, dùng Mao Thập Bát võ nghệ đoạn không có thể chạy thoát, hẳn lại có thể nào trốn ở Lệ Xuân viện dưỡng thương đâu rồi, hẳn là trong lúc này còn có cái gì xen kẽ tình tiết, Hồng Thiên Khiếu trăm mối vẫn không có cách giải, chỉ phải lẳng lặng đang trông xem thế nào xuống dưới.

Quả nhiên, Mao Thập Bát căn bản cảm giác không thấy Lạc Nhật phá nội sát khí, chỉ lo về phía trước chạy đi, một hồi công phu liền đi tới quan binh phục kích địa điểm.

Mao Thập Bát chính giữa các hàng, chợt nghe hô to một tiếng: "Mao Thập Bát, xem ngươi hôm nay còn hướng trốn chỗ nào."

Mao Thập Bát lại càng hoảng sợ, vừa mới ngừng đầu, bốn phía sườn núi bên trên liền toát ra vô số quan binh, đem đầy dốc Mao Thập Bát bao quanh vây vào giữa. Cái này Lạc Nhật phá tại thành Dương Châu nam năm mươi dặm địa phương, là phục kích tốt nhất nơi, bốn phía lộ về cao sườn núi, chính giữa một cái chỗ trũng chính là theo nam hướng bắc phải qua đường, năm đó quân Minh cùng quân Thanh một hồi đại chiến là ở chỗ này tiến hành, quân Minh căn cứ địa hình lúc này bố trí mai phục, đại bại quân Thanh.

Hồng Thiên Khiếu xem xét, trong lòng cũng là thầm giật mình, nguyên lai hẳn chứng kiến hơn 100 quan binh chỉ là sườn núi bắc, sườn núi đông, sườn núi tây cùng sườn núi nam cũng phân biệt có hơn 100 quan binh, tính toán hạ tới tham gia lần này phục kích Mao Thập Bát quan binh khoảng chừng 500 người, có thể thoắt cái điều động nhiều như vậy quan binh để đối phó một người, tại Dương Châu cái chỗ này cũng chỉ có một người, đó chính là Dương Châu Tổng binh thời cùng, xem ra cái này thời cùng là vội vã cho hẳn cậu em vợ báo thù, lúc này mới không tiếc bỏ hết cả tiền vốn, nghĩ đến cái này thời cùng hẳn là một sợ vợ như hổ chi nhân.

Mao Thập Bát lâu bị quan phủ truy nã, tao ngộ đến quan binh phục kích số lần cũng không ít, nhưng là như thế đội hình lại là lần đầu tiên, nhìn sơ qua đến, trong nội tâm thật đúng là lại càng hoảng sợ. Nhưng, Mao Thập Bát dù sao cũng là một đầu đàn ông, lập tức liền khôi phục trấn định, cười ha ha vài tiếng nói: "Không nghĩ tới đồ chó hoang Thát tử thật không ngờ coi trọng lão tử, vậy mà vận dụng đội hình như vậy, ha ha ha ha." Mao Thập Bát tuy nhiên giả vờ làm hào không thêm để ý, nhưng trong lòng thì không dám chút nào chủ quan, đang nói chuyện lúc ấy, sớm đã đem tay trái đại đao giao cho trên tay phải, đồng thời đã làm xong chém giết chuẩn bị.

"Mao Thập Bát, ngươi cái này Thiên Địa hội phản tặc, giết người cướp của, việc ác bất tận, triều đình sớm đã sổ tiền lớn treo giải thưởng, hôm nay cái

này Lạc Nhật sườn núi là người táng thân chỗ, chỉ cần có đầu của người, ta thôi tri cùng tiền đồ vô hạn, ha ha ha ha." Thôi tri cùng chứng kiến Mao Thập Bát đã bị bao quanh vây khốn, nghĩ đến lần này là có chạy đằng trời, trong nội tâm đại định, càng là hưng phấn, lại đem trong nội tâm suy nghĩ lộn đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: vây công Mao Thập Bát (1)

"Thôi tri cùng, người nghĩ như vậy bắt được ta Mao Thập Bát, chỉ sợ là bởi vì ta giết người cậu em vợ a, nếu là bắt không được ta, người cái kia bà nương tất nhiên là không cho người trên giường, ha ha ha ha, lão tử tuy nhiên không phải Thiên Địa hội, xưa nay nhưng lại rất bội phục Thiên Địa hội anh hùng, bao giờ cũng không muốn gia nhập Thiên Địa hội, chỉ tiếc không người dẫn kiến." Cái này Mao Thập Bát thật đúng là một đầu đàn ông, sự tình đến nơi này cái phân thượng lại vẫn có thể như thế phóng khoáng, Hồng Thiên Khiếu nhìn ở trong mắt, không khỏi sinh lòng bội phục, cũng có cùng Mao Thập Bát tương giao ý niệm trong đầu.

Mao Thập Bát giọng đại, những lời này sườn núi bên trên một đám quan binh không ai nghe không rõ sở, này đây mọi người sau khi nghe trên mặt đều là toát ra cực kỳ quái dị biểu lộ, muốn cười lại không dám cười, chỉ có thể là cưỡng ép định chí. Chỉ là vài giây đồng hồ, không đợi thôi tri cùng tức giận, đã có nhất thời nửa khắc quan binh nhin không được, cười ra tiếng.

Thôi tri cùng càng là then quá hoá giận, hét lớn một tiếng: "Các huynh đệ, lên, giết chết Mao Thập Bát người quan thắng Tam cấp, tiền thưởng hai mươi lượng."

Tục ngữ nói, trọng thưởng phía dưới tất có dũng phu, thôi tri cùng vừa dứt lời, Đông Nam tây bắc quan binh liền ngay ngắn hướng hô lớn lấy vung đao hướng [www. qisuu. com kỳ thư lưới] hạ đánh tới.

Hồng Thiên Khiếu nhìn một hồi, biết rõ Mao Thập Bát trong thời gian ngắn không có nguy hiểm, liền phóng nhãn hướng bốn phía nhìn lại. Nếu như Mao Thập Bát có thể ly khai quan binh vây quanh, nhất định là phải có ngoại viện, nếu không tại đây là Mao Thập Bát Mai Cốt Chi Địa, đương nhiên, nếu như mình ra tay lại khác thì đừng nói tới rồi.

Quả nhiên, Hồng Thiên Khiếu chứng kiến theo phía đông bay tới một kỵ, lập tức là một cái hơn hai mươi tuổi đàn ông, bên hông vác lấy một bả đao, nghĩ đến cũng đúng một cái người luyện võ. Chẳng lẽ là người này cứu được Mao Thập Bát không thành, Hồng Thiên Khiếu thầm nghĩ, bắt quá muốn theo 500 quan binh bao vây rồi thông dong đem người cứu đi, cũng không phải là một kiện chuyện dễ.

Đang ở đó người một kỵ bay đến sườn núi nội thời điểm, Mao Thập Bát cũng đã giết chết gần ba mươi quan binh, nhưng là đuôi phải cũng bị một cái quan binh chém một đao, tuy nhiên thương thế không phải rất nặng, lại cũng đã ảnh hưởng đến Mao Thập Bát hành động, quan binh thấy thế càng là quên cả sống chết địa nhào lên, dù sao cái kia "Quan thắng Tam cấp, tiền thưởng hai mươi lượng" hay vẫn là rất hấp dẫn người đấy.

Cái kia người tới sườn núi nội, thấy là quan binh đang tại vây công một người, nhượng mảy, vốn không muốn quản, liền muốn quay đầu ngựa lại, đột nhiên người này trong lúc vô tình chứng kiến Mao Thập Bát diện mục, không khỏi hô một tiếng: "Mao Thập Bát."

Tại sườn núi bên trên chỉ huy thôi tri cùng đã sớm chú ý tới cái này phi ngựa tới Đại Hán, giờ phút này nhìn thấy hần kinh dị biểu lộ, tựa hồ nhận thức Mao Thập Bát, trong nội tâm không khỏi khẽ động, thầm nghĩ, người này chẳng lẽ là cùng Mao Thập Bát nhận thức, dưới mắt Mao Thập Bát đã bị thương, bị

bất chỉ là sớm muộn gì, nếu là lại có thể bắt giữ người này, chẳng lẽ không phải là đại công hai kiện.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: vây công Mao Thập Bát (2)

Nghĩ tới đây, thôi trì cùng vội vàng hô lớn: "Sử Tổng binh, người dẫn theo lính năm mươi cái huynh đệ vây quanh Mao Thập Bát, những người khác đi đem phía đông chi nhân cầm xuống, người này là Mao Thập Bát đồng đảng, cũng là Thiên Địa hội phản tặc."

Người này vốn đã quay lại lập tức đầu, vừa vận thêm cây roi đường cũ phản hồi, lại nghe đến thôi trì cùng này âm thanh hô to, trong nội tâm không khỏi giật tím mặt, thầm nghĩ, mẹ, cái này câu quan vậy mà chẳng phân biệt được xanh đỏ đen trắng đem ta chỉ vì Thiên Địa hội phản tặc, thật sự là đáng giận cực kỳ, ta diện mục đã bị hấn chứng kiến, nếu là như vậy đào tẩu chẳng lẽ không phải là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Ngay tại người này nghĩ lại tầm đó, những cái kia quan binh dĩ nhiên xông tới, đem cái này một người một kỵ bao quanh vây vào giữa. Sử Tùng nhưng lại âm thầm mắng to thôi trì cùng, vừa rồi ngay tại thôi trì cùng hô to thời điểm, Sử Tùng vừa vận một cái trọng đao chém vào Mao Thập Bát đã bị thương cái chân kia lên, mắt thấy có thể bắt giữ ở Mao Thập Bát, lại bị thôi trì cùng làm rối loạn kế hoạch.

Quan binh trong cang có gấp gấp người, không nói hai lời, trực tiếp liền vung đao bỏ về phía lập tức chi nhân.

Lập tức chi nhân mắt thấy tình thế như thế, dĩ nhiên không để cho chính mình có bất kỳ phân biệt, thầm than một tiếng, chỉ phải tung người xuống ngựa, vung đao đón chào.

Lúc mới bắt đầu, người này còn có chút hạ thủ lưu tình, chỉ là đem tiến công chính mình quan binh đánh tới, lại không tổn thương tánh mạng của bọn hắn. Không biết làm sao những này quan binh lại không biết tốt xấu, cho rằng người này là e ngại quan phủ, ngược lại là tiến công càng ngày càng mãnh liệt, quan quân trong cang có một ít tiểu đầu mục, võ nghệ không tính yếu, như thế một phương hạ thủ lưu tình, một phương đốc sức liều mạng tiến công, người này liền ăn hết rất lớn thiếu, nhiều lần suýt nữa bị quan binh chém tới.

Chiến một hồi, người này cũng bị đánh ra lửa giận, bắt đầu thi triển đắc ý đao pháp, không bao giờ nữa hạ thủ lưu tình, kể từ đó, bên này tình thế đã là đại biến, trong nháy mắt quan binh cũng đã ngã xuống mấy người.

Hồng Thiên Khiếu trên tàng cây nhìn đến rõ ràng, người này võ nghệ cực cao, tuy nhiên cùng chính mình so sánh với rất có đại chênh lệch, lại đủ để cùng Thần Long giáo Lục Cao Hiến, Bản đầu đã bọn người tương xứng. Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm âm thầm lấy làm kỳ, cũng có đôi người này không địch lại thời điểm xuất thủ cứu giúp ý niệm trong đầu.

Hồng Thiên Khiếu lại hướng Mao Thập Bát chiến đoàn nhìn lại, phát hiện Mao Thập Bát so với vừa rồi nhưng lại dễ dàng rất nhiều. Vây công hấn quan binh trong cang chỉ có cái kia được xưng là Sử Tùng người võ nghệ coi như có thể, nhưng là người này nhưng bây giờ cũng không ra tay, chỉ là ở một bên đang xem cuộc chiến, còn lại chi nhân đều là một ít võ nghệ yếu ớt bình thường quan binh, nếu là đặt ở bình thường, từng cái quan binh tới đa có thể ở Mao Thập Bát thủ hạ qua một hai cái hiệp, chỉ là dưới mắt Mao Thập Bát trên đời bị thương, linh hoạt độ giảm bớt đi nhiều, mới cùng những này quan binh chiến cái ngang tay.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: vây công Mao Thập Bát (3)

Mao Thập Bát dưới mắt tuy nhiên không cái gì nguy hiểm, nhưng là Hồng Thiên Khiếu biết rõ, một khi Sừ Tùng ra tay, thì ra là Mao Thập Bát bị trói thời điểm. Vừa rồi Hồng Thiên Khiếu nhìn đến tình huống, cái này Sừ Tùng chính là Dương Châu phó Tổng binh một trong, võ nghệ cũng không tại Mao Thập Bát phía dưới, Mao Thập Bát trên đùi phía trên là thụ cái này Sừ Tùng ban tặng.

Chiến cuộc hiểu rõ tại ngực, Hồng Thiên Khiếu cũng khai cây, xem tình này hình, nếu như không tự mình ra tay, dùng cái kia về sau chi nhân thân thủ muốn thoát khỏi quan binh dây dưa thực sự không khó, chỉ là Mao Thập Bát muốn muốn thoát hiểm thế tất là khó với lên trời.

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu cân nhắc là xuất thủ hay không thời điểm, chỉ thấy tại trên sườn núi quan chỉ huy quân tác chiến thời tri cùng đột nhiên tâm khởi ý đồ xấu, từ trong lòng móc ra một quả yển hình phi tiêu, sẽ đối về sau người nọ ám hạ độc thủ. Cái này thời tri cùng cũng trên giang hồ hỗn quá nhiều năm, tổ dùng phi tiêu bách phát bách trúng mà danh chấn Sơn Đông, hơn nữa hắn phi tiêu bên trên bôi có kịch độc, trong tiêu người đều bị lập tức bị mất mạng, này đây Sơn Đông Vô Lâm bằng hữu đưa cho hắn một cái tên hiệu, tên là độc chim én.

Thời tri cùng người này trước kia tại Sơn Đông bên trên vào nhà cướp của, hắc ăn hắc, việc ác bất tận, đặc tội rất nhiều người, tứ phía gây thù hằn, lại hay bởi vì thời tri đồng nhất tay bách phát bách trúng phi tiêu tuyệt kỹ, đa số người tuy nhiên ăn phải cái lỗ vốn, lại cũng không dám đơn giản đi tìm hắn gây phiền phức. Thăng cang về sau, thời tri cùng càng ngày càng hung hăng can quấy, rốt cục nhắm trúng toàn bộ Sơn Đông nhân vật võ lâm hợp nhau tấn công, lúc này mới khiến cho thời tri cùng hốt hoảng thoát đi Sơn Đông đi vào Dương Châu, vừa gặp quân Thanh đánh Dương Châu, thời tri cùng liền vì quân Thanh cống hiến, dựa vào một tay bách phát bách trúng Phi Yên tiêu, một mối lập quân công thăng đến Dương Châu Tổng binh.

Chỉ thấy hân quang lóe lên, Phi Yên tiêu vẫn còn như là cổ sao chổi bay về phía cái kia về sau chi nhân.

Thời tri cùng võ nghệ trên giang hồ mà nói xem như thuộc về hạ nhị lưu, mà cái kia về sau chi nhân võ nghệ nhưng lại thuộc về tiếp theo lưu, thời tri cùng bách phát bách trúng Phi Yên tiêu đối với võ nghệ so với hắn chênh lệch người tự nhiên là bách phát bách trúng, nhưng là muốn đối phó người này nhưng lại có chút độ khó.

Người trên giang hồ võ nghệ chia làm mười cấp bậc, theo thứ tự là hạ tam lưu, trong tam lưu, bên trên tam lưu, hạ nhị lưu, trong nhị lưu, bên trên nhị lưu, tiếp theo lưu, trong nhất lưu, bên trên nhất lưu cùng tuyệt đỉnh, nếu như lại mảnh phân, tuyệt đỉnh lại có thể lại chia làm thượng trung hạ tam đẳng, dùng trước mắt Hồng Thiên Khiếu võ nghệ mà nói, chỉ có thể coi là trong nhất lưu, còn không thể tiến vào bên trên nhất lưu cùng tuyệt đỉnh cao thủ hàng ngũ, nguyên nhân là công lực còn thấp, lâm địch kinh nghiệm chưa đủ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: tình thế nguy cấp (1)

Thôi tri cùng Phi Yến tiêu tuy nhanh, nhưng này người ánh mắt nhanh hơn, thân pháp nhanh hơn, chỉ nghe "Ah" một tiếng, Phi Yến tiêu đã đánh vào một cái quan binh trong cơ thể, phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết. Võ Lâm mặc dù lớn nhiều đều là lùm cò anh kiệt, nhưng lại chú trọng nhất công binh quang minh chính đại, như thôi tri cùng loại này trốn ở một bên trộm phóng ám khí, nhất nhân vật võ lâm khinh thường.

Quả nhiên, người nọ tuy nhiên tránh qua, tránh né thôi tri cùng như lưu tinh một tiêu, nhưng lại trong nội tâm giận dữ, lập tức một cái "Quét ngang bát phương" đem bốn phía quan binh bức lùi lại mấy bước, sau đó một cái thả người, hướng về loe troe đứng tại bắc sườn núi bên trên thôi tri cùng đánh tới.

Thôi tri cùng kinh hãi, từ khi người này vừa rồi thi triển võ nghệ ở bên trong, thôi tri cùng dĩ nhiên xem ra bản thân cùng người này võ nghệ có chênh lệch rất lớn, lập tức người này đã phi thân mà đến tìm tới chính mình, tự nhiên là sợ hãi cực kỳ.

Nhưng, người này thân pháp lại là rất nhanh, trong nháy mắt liền đã đi tới thôi tri cùng trước mặt, vung đao hướng hấn chém tới.

Thôi tri đồng nhất bên cạnh cử động đao chiêu khung, một bên hồn hển địa hô: "Nhanh, mau tới người, sử Tổng binh, mau tới tương trợ ta."

Sử Tùng lập tức Mao Thập Bát đi đứng càng ngày càng không phương diện, đang muốn vung đao gia nhập chiến đoàn, đem Mao Thập Bát bắt giữ, đột nhiên nghe được thôi tri cùng tiếng quát tháo, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy người nọ đã cùng thôi tri cùng chiến lại với nhau. Nếu là lần này chỉ có thôi tri cùng cùng Sử Tùng hai người, mặc hấn thôi tri cùng hô phá yết hầu, Sử Tùng cũng là sẽ không tiến lên tương trợ, dù sao Sử Tùng là Dương Châu đệ nhất phó Tổng binh, nếu là thôi tri cùng treo rồi, Dương Châu Tổng binh tự nhiên liền đến phiên sử nói lòng. Chỉ là, dưới mắt có mấy trăm huynh đệ, nếu như chính mình thật sự thấy chết mà không cứu được, chỉ sợ thôi tri cùng chết về sau, mặt khác mấy cái phó Tổng binh tất nhiên mượn này nháo sự.

Sử Tùng trong nội tâm thầm mắng một tiếng, chỉ phải buông tha cho Mao Thập Bát, quay người hướng thôi tri cùng bên này đánh tới.

Sử Tùng ly khai, Mao Thập Bát mừng rỡ trong lòng, vừa rồi Sử Tùng một mực tại chiến đoàn bên ngoài nhìn chăm chăm, khiến cho Mao Thập Bát trong lòng còn có bản khoán. Hiện tại Sử Tùng ly khai, Mao Thập Bát thầm nghĩ trong lòng, xem ra trời không quên ta Mao Thập Bát, lúc này nếu không phải đi, càng dãi người phương nào, ta xem vị kia anh Hùng Vũ tài cao siêu, nếu muốn thoát vây cũng không phải là việc khó.

Mao Thập Bát lập tức tinh thần vô cùng phấn chấn, đao pháp nhanh hơn, một hồi công phu liền đem còn lại mười hai quan binh đều chém giết trên mặt đất, sau đó chạy lên nam sườn núi, hướng phía thôi tri cùng bên này hô lớn nói: "Mao Thập Bát lúc này đa tạ vị kia huynh đệ xuất thủ tương trợ, quan binh nhiều người, huynh đài không thể tới lâu đâu, hay vẫn là mau chóng thoát thân cho thỏa đáng. Mặt khác, xin hỏi vị huynh đệ kia tôn tính đại danh, Mao Thập Bát cũng tốt ngày sau báo ân."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: tình thế nguy cấp (2)

Người nọ nghe xong, không khỏi không biết nên khóc hay cười, cái này Mao Thập Bát coi như là lâu lịch giang hồ chi nhân, lại nhưng cái lúc này hỏi tên của mình, chẳng lẽ không phải là hại chính mình. Nhưng, hấn cũng không muốn ngậm miệng không đáp, lại để cho Mao Thập Bát coi thường rồi, vì vậy chỉ phải cao giọng đáp lại nói: "Tại hạ họ Dương tên trần chi, mao huynh đi trước, tiểu đệ cái này liền thoát thân."

"Dương Dật Chi?" Hồng Thiên Khiếu nghe vậy lắp bắp kinh hãi, người này không phải Vân Nam Ngô Tam Quế thủ hạ đệ nhất cao thủ ấy ư, như thế nào xuất hiện ở tại đây.

"Ân, đúng rồi, chắc hẳn hiện tại Dương Dật Chi còn không có có quãng đến Ngô Tam Quế thủ hạ. Đã như vậy, nhất định phải đem người này thu tới tay xuống, người này chẳng những võ nghệ cao cường, hơn nữa làm người trung tâm như một, nhưng lại một cái thật tốt thủ hạ." Hồng Thiên Khiếu tuy nhiên võ nghệ cao cường, lại cũng không có chính thức trung tại thủ hạ của mình, Thần Long đảo cao thủ tuy nhiều, nhưng đều là Hồng An Thông thủ hạ, tuy nhiên bọn hắn cũng rất nghe lời, lại là vì Báo Thai Dịch Căn Hoàn nguyên nhân, thực sự không phải là thiệt tình thần phục.

"Đúng rồi, dùng Dương Dật Chi võ nghệ mà nói, thời tri cùng những người này căn bản trời không được hắn, nếu là hắn muốn phá vòng vây, chỉ sợ hiện tại sớm đã thoát ra chiến đoàn rồi." Hồng Thiên Khiếu thấy rõ ràng, nếu như Dương Dật Chi thuận lợi phá vòng vây, mình cũng tự không còn có cơ hội cùng hắn đánh bên trên quan hệ.

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu chuẩn bị xuất thủ tương trợ thời điểm, trong tràng tình huống đột nhiên phát sinh biến hóa.

Thời tri cùng mắt thấy Dương Dật Chi võ nghệ cao cường, biết rõ chính mình những người này căn bản lưu không được hắn, vì vậy trong nội tâm liền nổi lên độc kế, vốn là lui ra phía sau một bước rút khỏi chiến đoàn, lại để cho Sử Tùng bọn hắn vây khốn Dương Dật Chi, sau đó thời tri cùng từ trong lòng móc ra một cái nắm đấm lớn bọc giấy, triển khai đến từ sau hướng Dương Dật Chi đón đầu vùng đi.

Vội, Hồng Thiên Khiếu chứng kiến Dương Dật Chi trên đầu vò chần lên một tầng hơi nước trắng mịn mờ mờ, biết rõ tình thế nguy cấp, trong nội tâm thầm kêu một tiếng không tốt, cũng không dám nữa trì hoãn, từ trong lòng móc ra một khối khăn che mặt, che tại trên mặt, phi thân hạ cây, hét lớn một tiếng: "Tặc tử sao dám dùng như thế hèn hạ thủ đoạn ám toán."

Quả nhiên, Dương Dật Chi không nghĩ tới thời tri cùng vậy mà dùng như thế hạ lưu đích thủ đoạn, nhất thời không xem xét kỹ, hai mắt bị vôi đánh vừa vụn, lập tức cảm thấy hai mắt chát chát đau vô cùng, rốt cuộc nhìn không tới thứ đồ vật. Dương tràn trong lòng không khỏi vừa sợ vừa giận, biết rõ chính mình hôm nay đã thì không cách nào chết già, hồ gầm một tiếng, trong tay phát lực, đao thép rất nhanh quét về phía bốn phía, Sử Tùng thấy tình thế không tốt, gấp vội rút thân lui về phía sau, mặt khác mấy cái quan binh nhưng lại tránh lui không kịp, chết ở Dương Dật Chi dưới đao.

Thời tri cùng gặp Dương Dật Chi nhân con người không cách nào mở ra, mừng rỡ trong lòng, đang muốn quan chỉ huy binh lại lên, chợt nghe xa xa hô to một tiếng, nhìn lại, nhưng lại một cái áo trắng người bịt mặt từ trên trời giáng xuống.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: tình thế nguy cấp (3)

Dương Dật Chi vốn đã tuyệt vọng, đã có có thể giết mấy người liền giết mấy người đem lưng ý niệm trong đầu, chợt nghe Hồng Thiên Khiếu hô lớn, trong nội tâm không khỏi dâng lên một hồi hi vọng, lập tức cũng không hề tiến công, chuẩn bị yên lặng theo dõi kỳ biến, một bên tập trung tư tưởng suy nghĩ lắng nghe bốn phía thanh âm, đề ngừa bị quan binh đánh lên.

Thời tri cùng cũng không có ngờ tới tại nơi này trong lúc mấu chốt vậy mà nửa đường giết ra cái Trình Giáo Kim, trong nội tâm có phần loạn, nhưng chỉ là thoáng một hồi liền khôi phục trấn định, quay đầu đối với Sử Tùng ra lệnh: "Sử Tông binh, người dẫn người nghênh đón, cái này Dương Dật Chi giao cho

ta để đối phó."

"Vâng, đại nhân." Sừ Tùng ngoài miệng lên tiếng, nhưng trong lòng ở trong tối mắng, mẹ, chắc hẳn thôi tri cùng tên hồn dân này đã nhìn ra người là một cái tuyệt đỉnh cao thủ, này mới khiến chính mình đi chịu chết, mà hẳn lại ở tại chỗ này đối phó con mắt đã nhìn không tới thứ đồ vật Dương Dật Chi, nhất có sẵn tiện nghi, nhưng Sừ Tùng tuy nhiên trong nội tâm bất mãn, nhưng lại không thể không tuân theo thôi tri cùng an bài, hô lớn một tiếng: "Các huynh đệ đi theo ta." Đi đầu nghênh đón tiếp lấy, nhưng ngay tại khoảng cách Hồng Thiên Khiếu còn có hơn mười bước thời điểm, Sừ Tùng đột nhiên biến chậm bước chân, lại để cho sau lưng quan binh tiến lên, hẳn tắc thì lưu ở ngoại vi, xem ra cái này Sừ Tùng cũng không phải ngốc cái mũ, lưu lại tương tượng.

Hồng Thiên Khiếu tự học luyện Cửu Dương Thần Công về sau, còn là lần đầu tiên cùng người động thủ, mặc dù chỉ là một ít bình thường quan binh, thực sự khiến cho hắn hào hùng đại phát, vận khởi Cửu Dương Thần Công, thi triển Khai Thiên núi sáu Dương Chưởng, một đường hướng phía Dương Dật Chi phương vị giết đi qua, đến mức, không người có thể ngăn cản, trong khoảng thời gian ngắn, quan binh trúng chưởng liền chết, tiếng kêu thảm thiết không ngừng.

Sừ Tùng trước kia trên giang hồ cũng coi như là có chút danh tiếng thanh âm, lại ở đâu bá kiến như Hồng Thiên Khiếu cao như thế siêu võ nghệ, không khỏi sợ hãi, hai chân cũng bắt tri bất giác định ngay tại chỗ, cũng không dám nữa tiến lên một bước, chỉ là chỉ huy quan binh tiến lên. Lúc mới bắt đầu, quan binh hay vẫn là tại Sừ Tùng ra mệnh lệnh không thể không tiến lên, nhưng là đem làm Hồng Thiên Khiếu sau lưng lưu lại vô số thi thể về sau, những này quan binh lại không một người dám lên trước rồi.

"Mẹ, hay vẫn là võ nghệ cao cường tốt lắm." Nhìn trước mắt mấy trăm quan binh bị chính mình võ nghệ hù sợ, từng bước một hướng lui về phía sau đi, Hồng Thiên Khiếu một bên nghênh ngang địa hướng phía Dương Dật Chi phương vị đi đến, một bên dương dương đắc ý thầm nghĩ.

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu dương dương đắc ý thời điểm, bỗng nhiên phía trước truyền đến hét thảm một tiếng, đúng là Dương Dật Chi đấy. Hồng Thiên Khiếu trong lòng chấn động, ám đạo:thầm nghĩ một tiếng không tốt, vội vàng về phía trước nhìn lại, chỉ thấy Dương Dật Chi tay trái bùm lấy bụng dưới, đầu gối trái quỵ xuống đất, phải đao trong tay, mũi đao hướng phía dưới trát tại mặt đất trong.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: cứu Dương Dật Chi (1)

Hồng Thiên Khiếu thật sự là vừa thẹn vừa giận, mắc cỡ là mình kinh nghiệm giang hồ hay vẫn là chưa đủ, vừa rồi chỉ lo đắm chìm tại bản thân cao siêu võ nghệ ở bên trong, lại đã quên Dương Dật Chi nhân con người nhìn không tới, tự nhiên rất dễ dàng bị thôi tri cùng nhỏ như vậy người lần nữa đánh lén, nộ chính là thôi tri cùng vậy mà lần nữa hạ đen như vậy tay.

Hồng Thiên Khiếu hổ gầm một tiếng, chẳng quan tâm trước mắt quan binh, phi thân hướng thôi tri cùng đánh tới. Hồng Thiên Khiếu một thân võ nghệ chỉ có một khiếm khuyết, đó chính là thiếu khuyết một môn khinh công bản lĩnh, tuy nhiên tại Cửu Dương nội công điều khiển, tốc độ cũng không tính là chậm, nhưng lại cùng chính thức sử dụng khinh công so sánh với kém nhiều lắm.

Cũng may những này quan binh vừa mới nhìn đến Hồng Thiên Khiếu đại phát thần uy, sớm đã là dọa bề mặt, càng là chứng kiến hắn giận dữ bộ dạng, không một người còn dám tiến lên ngăn cản. Kể từ đó, Hồng Thiên Khiếu mới có thể nhẹ nhõm đi vào thôi tri cùng cùng Dương Dật Chi bên cạnh, nếu không, chỉ sợ chờ Hồng Thiên Khiếu giết hết những này quan binh thời điểm, Dương Dật Chi cũng đã bị chết ở tại thôi tri cùng dưới đao.

Vừa rồi thời tri cùng chỉ là cố lấy lại đánh lén Dương Dật Chi, cũng không có chứng kiến Hồng Thiên Khiếu đại triển thần uy bộ dạng, càng là không thể tưởng được quan binh vậy mà không dám ngăn trở hấn, lại để cho hấn đơn giản đi vào bên cạnh của mình. Thời tri cùng vô thanh vô tức thứ hai đao đã vurun hướng Dương Dật Chi cổ, lúc này nhưng lại không thể không hồi đao hướng Hồng Thiên Khiếu chém tới.

Thời tri cùng võ nghệ cùng Hồng Thiên Khiếu đâu chỉ là kém ngàn dặm, thời tri cùng tự nhận là là đặc ý nhất một đao tại Hồng Thiên Khiếu trong mắt căn bản là không đáng mím cười một cái. Gần kề dùng hai cây đầu ngón tay, Hồng Thiên Khiếu liền kẹp lấy thời tri cùng đao, thời tri cùng dùng sức hướng phía dưới theo như, nhưng lại không nhúc nhích được nửa phần.

Thời tri cùng quá sợ hãi, cầm đao tay cũng không khỏi buông lỏng ra, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Hồng Thiên Khiếu, tựa hồ là thấy quái vật gì. Hồng Thiên Khiếu dùng khinh bỉ ánh mắt trừng thời tri đồng nhất mắt, trong miệng nhớ lại lạnh như băng một câu: "Như ngươi loại này hèn hạ người vô sỉ, lưu trên đời này không biết còn có thể hại chết bao nhiêu người."

Một câu nói kia không thể nghi ngờ là cho thời tri cùng phán quyết tử hình, thời tri cùng nghe vậy thấy không ổn, muốn quay người đào tẩu, Hồng Thiên Khiếu như thiểm điện địa một chương cũng đã kích tại lồng ngực của hấn, chỉ nghe "Răng rắc xoạt" vài tiếng gãy xương giòn vang, theo sát lấy là một tiếng thê thảm bi thương trường âm thanh kêu thảm thiết, chỉ thấy thời tri cùng thân thể rất nhanh bay lên không hướng về sau bay ngược mà đi, thẳng đến bay ra ba trượng có hơn mới trùng trùng điệp điệp rơi trên mặt đất.

Đây là cái gì dạng công phu, sở hữu tất cả quan binh trong lòng đích bóng mờ càng lớn, đã hoàn toàn tràn ngập tâm linh của bọn hấn. Tuy nhiên Hồng Thiên Khiếu là lưng (vác) hướng bọn họ, nhưng là, hiện tại nếu có người dám thừa cơ đánh lén Hồng Thiên Khiếu, như vậy người này đầu óc nhất định là sâu sắc có vấn đề, này đây, liền Sử Tùng đều thành thành thật thật dãi tại nguyên chỗ, đại khí không dám thô thờ gấp thoáng một phát, trong nội tâm chỉ ngóng trông cái này khắc tinh vội vàng đem Dương Dật Chi cứu đi, không nếu quay đầu lại đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: cứu Dương Dật Chi (2)

Một chương đánh chết thời tri cùng, Hồng Thiên Khiếu quay đầu hướng Dương Dật Chi nhìn lại, chỉ thấy hấn dưới thân vết máu đã là một mảng lớn, xem ra thời tri cùng tồn tại hấn trên bụng đâm một đao kia rất sâu, nếu là lại trễ cứu trợ, chỉ sợ Dương Dật Chi hội có nguy hiểm tánh mạng, Hồng Thiên Khiếu không dám trì hoãn, tiến lên hai bước, vận chỉ điểm trúng miệng vết thương bên cạnh mấy chỗ huyết đạo, lập tức cầm máu.

Hồng Thiên Khiếu thấp giọng nói: "Dương huynh, nơi này không thể ở lâu, ta mang ngươi đến phía trước trong thành Dương Châu tìm một chỗ chữa thương." Nói xong, cũng không đợi Dương Dật Chi đáp lời, tiến lên một bước, đưa hấn lưng (vác) tại trên thân thể, sải bước theo một đám quan binh chính giữa đi qua, hướng Dương Dật Chi tọa kỵ đi đến.

Hồng Thiên Khiếu đến mức, quan binh nhao nhao tránh ra thân đến, nhượng xuất một con đường. Hiện tại kể cả Sử Tùng ở bên trong sở hữu tất cả quan binh trong nội tâm chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là vội vàng đem cái này ôn thần gia gia cất bước, về phần trở về như thế nào bàn giao:nhấn nhủ, đó chính là mặt khác một sự việc rồi, dù sao cùng danh lợi so sánh với, tánh mạng hay vẫn là đệ nhất vị đấy.

Đợi cho Hồng Thiên Khiếu cùng Dương Dật Chi dần dần trở thành một cái nhân nhật bóng dáng, Sử Tùng mới kịp phản ứng, đảo mắt tưởng tượng, cảm thấy không đúng, cứ như vậy đem hai người để cho chạy thật sự là mất mặt cực kỳ, tại là đối với một đám quan binh quát: "Mao Thập Bát đâu rồi, Mao Thập Bát trốn đi nơi nào, đều thất thân làm gì, còn không mau truy." Nói xong, sử buông tay cầm đao thép, cái thứ nhất hướng phía Mao Thập Bát đao tẩu phương hướng đuổi theo, còn lại quan binh đột nhiên nghe được Sử Tùng nói như vậy, vốn là sững sờ, tùy theo mỗi một cái đều là bùng tỉnh đại ngộ

bộ dạng, không nói hai lời, theo Sử Tùng đuổi theo.

Đem làm Hồng Thiên Khiếu lần nữa trở lại trong thành Dương Châu thời điểm, sắc trời đã đen lại, Hồng Thiên Khiếu lại đi đầu mua một thân quần áo mới vì Dương Dật Chi thay đổi, này đây mới không người đối với hai người sinh ra kỳ quái hoài nghi.

Trở lại gian phòng về sau, Hồng Thiên Khiếu mới đưa trên lưng Dương Dật Chi nhẹ nhàng để xuống, lại phát hiện hắn đã sớm đã hôn mê. Hồng Thiên Khiếu dùng ngón tay nắm Dương Dật Chi mạch đập, phát hiện hắn mạch tương tự nhiên yếu ớt, lại tạm thời không có nguy hiểm tánh mạng, vì vậy, vội vàng thay đổi một thân sạch sẽ quần áo, Hồng Thiên Khiếu liền đi ra ngoài vì Dương Dật Chi mua thuốc cùng dầu cái đi.

Cái này lúc, Hồng Thiên Khiếu mới cảm giác được y thuật quý giá, Hồ Thanh Ngưu 《Y kinh》hắn đã sớm lưng (vác) được thuộc lâu, tuy nhiên còn khuyết thiếu thực tế kinh nghiệm, nhưng như nhỏ như vậy thương tự nhiên không làm khó được Hồng Thiên Khiếu.

Một lúc lâu sau, Hồng Thiên Khiếu mới xem như thở dài một hơi, đứng dậy quyền quyền đau buốt nhức hai tay. Giờ phút này, Dương Dật Chi nằm bên trong đích vôi đã bị tất cả đều dùng dầu cái rửa đi, bụng dưới miệng vết thương cũng đã lên được, băng bó hoàn tất, tuy nhiên hiện tại Dương Dật Chi bởi vì mất máu quá nhiều vẫn chưa có tỉnh lại, nhưng dù sao tánh mạng đã không có gì đáng ngại rồi.

Làm xong đây hết thấy về sau, Hồng Thiên Khiếu mới cảm thấy bụng ọt ọt ọt vang lên, liền phân phó quy nô đưa lên đến một phần rượu và thức ăn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: thu Dương Dật Chi (1)

Bất quá thời gian một chén trà công phu, rượu và thức ăn cũng đã đưa đến, Hồng Thiên Khiếu nhìn xem Dương Dật Chi còn không có có tỉnh lại, liền một người tại dưới ánh đèn tự rót uống một mình, trong đầu cũng khai cây khởi sự tỉnh hôm nay đến.

Nếu như dựa theo nguyên sách nội dung cốt truyện phát triển, cái này Mao Thập Bát thoát khỏi về sau, hắn là trốn được trong Lệ Xuân viện. Lệ Xuân viện là một cái ngư long hỗn tạp địa phương, Mao Thập Bát chính là truy nã tội phạm quan trọng, cũng dám chỗ này, có thể thấy được người này cũng không phải cái loại này đầu óc ngu si tứ chi phát triển gia hỏa, cũng biết chỗ nguy hiểm nhất là chỗ an toàn nhất đạo lý.

Bỗng nhiên, Hồng Thiên Khiếu cảm giác được trên giường Dương Dật Chi đột nhiên bỗng nhúc nhích, vội vàng một cái bước xa đi vào bên giường.

Quả nhiên, Dương Dật Chi chậm rãi mở to mắt, có thể là con mắt đã trải qua vôi cùng dầu cái hai chủng dị vật tiến vào, con mắt vừa mới mở ra, nước mắt liền tùy theo hiện lên, không thể không lần nữa nhắm lại, như thế nhiều lần mấy lần, Dương Dật Chi mới xem như triệt để có thể thấy rõ sự vật.

Đầu tiên đập vào mi mắt là một trương anh tuấn khuôn mặt, lúc ấy Hồng Thiên Khiếu cứu hắn thời điểm trên mặt che mặt khăn, hơn nữa hai người khoảng cách khá xa, đợi cho Hồng Thiên Khiếu đi vào bên cạnh của hắn thời điểm, Dương Dật Chi bởi vì vết đao đã không có thể đứng thẳng, càng là vì con mắt vì vôi gây thương tích không thể nhìn bên trên hắn liếc, nhưng Dương Dật Chi không phải kẻ ngu dốt, chỗ đó hội đoán không được trước mắt người này đích thị là cứu tánh mạng mình chi nhân đây này.

Dương Dật Chi giãy dụa lấy liền muốn xuống giường hướng Hồng Thiên Khiếu khấu tạ ân cứu mạng, lại bị một chi hùng hậu hữu lực tay đè chặt rồi, đón lấy bên tai truyền đến một thanh âm "Dương huynh trên người có thương tích, tạm thời hay vẫn là không nên cử động thì tốt hơn."

Nghe xong cái thanh âm này, Dương trần trong lòng không tiếp tục một tia nghi kỵ, đây chính là xuất thủ cứu giúp người của mình thanh âm. Đồng thời, Dương Dật Chi cũng biết thương thế của mình, liền không hề kiên trì, lẳng lặng yên nằm ở trên giường, trong miệng nói: "Dương trần nhiều tạ ơn công mạng sống đại ân, mong rằng ân công có thể cho biết tính danh."

Hồng Thiên Khiếu khẽ mỉm cười nói: "Dương huynh nói quá lời, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, còn đây là chúng ta người tập võ tât thủ chi nguyên tắc. Tiểu đệ ta vô cùng nhất không quen nhìn Thất tử khi dễ người Hán, huống chi cái kia thôi tri cùng cũng không phải gì đó tốt điều, chi dùng của mình đồng bào máu tươi đổi lấy hôm nay cái này Dương Châu Tổng binh địa vị, sớm là đáng chết chi nhân."

Dương Dật Chi nghe xong, thân hình khẽ động, im lặng không nói.

Hồng Thiên Khiếu cũng không phát giác Dương Dật Chi dị động, hỏi: "Tiểu đệ xem Dương huynh một thân trang phục, làm như đường dài mà đến, không biết Dương huynh là phương nào người, đi vào Dương Châu có chuyện gì quan trọng, cần phải tiểu đệ hỗ trợ?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: thu Dương Dật Chi (2)

"Ai ", Dương Dật Chiêu dài thán một tiếng, đã trầm mặc thật lớn một hồi, tiếng địa phương nói, "Thực không dám đầu điểm, tại hạ là là Phúc Kiến người, này đến Dương Châu chính là chuẩn bị tòng quân, không muốn lại bị dân đồn, u mê địa nhận thức làm Thiên Địa hội phản tặc. Từ nay về sau, chỉ sợ tại hạ tất nhiên sẽ cùng cái kia Mao Thập Bát đồng dạng bị cả nước truy nã rồi, ai."

"Phúc Kiến? Vì sao phải đi vào Dương Châu đi bộ đội?" Hồng Thiên Khiếu rất là khó hiểu, nhưng ngược lại liền nghĩ tới, Phúc Kiến chính là phiên vương khu, thực sự không phải là chính thức Đại Thanh địa bàn, xem ra cái này Dương Dật Chi cũng là không đơn giản. Hồng Thiên Khiếu cũng đã minh bạch vì sao Dương trần về sau đến hội đầu nhập vào Ngõ Tam Quế rồi, chỉ có điều hôm nay chính mình xuất hiện, cái kia không thể lại đem người này chấp tay đưa cho Ngõ Tam Quế rồi.

"Dương huynh lời ấy sai rồi, muốn trước mắt Mãn Thanh Thất tử thống trị ta người Hán, dù sao Thất tử thiếu người Hán nhiều, hẳn vì gia cố đối với ta người Hán thống trị, tất nhiên hội chọn dùng nghiêm hình khắc pháp, hơn nữa dưới mắt Mãn Thanh Thất tử chọn dùng chính là bề quan toà cảng chính sách, chính là vì đoạn tuyệt ta người Hán cùng ngoại giới chi liên hệ, dùng bảo đảm bọn hán vững chắc thống trị. Nhưng, trường kỳ bề quan toà cảng, bề môn tạo xa, chi biết khiến cho ta Đại Hán dân tộc càng ngày càng lạc hậu hơn thế giới mặt khác cường quốc, chi sợ như thế mấy trăm năm về sau, ta đường đường Hoa Hạ chi sợ lại cũng vô lực cùng với khác cường quốc chống lại, chi có thể luân là dao thớt thịt cá, vì người khác tùy ý xâm lược. Bởi vậy, chi cần là ta Đại Hán từ tôn, tự nhiên muốn phản khởi phản kháng, đã đào Thất tử thống trị, khôi phục ta người Hán thống trị, mở ra biên giới, chi có như thế, mới có thể khiến được ta mệnh mông Hoa Hạ không lạc hậu hậu thế giới các quốc gia. Thực không dám đầu điểm, tiểu đệ thân phận chân thật là Liêu Đông Thần Long giáo Thiếu giáo chủ, không biết Dương huynh có thể nguyện giúp ta giúp một tay?" Hồng Thiên Khiếu cố tình đem Dương Dật Chi thu được dưới trướng, tự nhiên muốn bỏ đi hẳn chuẩn bị đi bộ đội ý niệm trong đầu, nhưng lại lộ ra ngay thân phận chân thật của mình.

Dương Dật Chi nghe xong, bắt đầu trong mắt rất có mê hoặc, nhưng thấy hán trầm tư một chút về sau, con mắt không khỏi sáng ngời, Hồng Thiên Khiếu hẳn tuy nhiên không thể hoàn toàn minh bạch thực sự đã hiểu cái sáu bảy thành: "Như được không bỏ, trần chi nguyện tận tâm tận lực phụ tá chúa công

thành tựu đại sự, mặc dù máu chảy đầu rơi cũng sẽ không tiếc." Cái này Thần Long giáo danh tự, Dương Dật Chi là nghe sư phụ hắn đã từng nói qua, cũng biết Thần Long giáo trong cao thủ nhiều như mây, người này đã Thần Long giáo Thiếu giáo chủ, được việc tỷ lệ tự nhiên gia tăng thật lớn.

Tại Hồng Thiên Khiếu tỉ mỉ trị liệu xong, Dương Dật Chi miệng vết thương rất nhanh cũng đã khép lại rồi, hơn nữa cũng có thể xuống đất tiến hành đơn giản một chút hoạt động, xem ra Hồ Thanh Ngưu 《Y kinh》 thật đúng là không phải là dùng để trưng cho đẹp. Dương Dật Chi miệng vết thương như là dựa theo phương pháp trị liệu không có có mười ngày thời gian là tuyệt đối không thể khép lại, nhưng dùng 《Y kinh》 bên trên phương pháp vậy mà tại ngắn ngủn trong thời gian ba ngày tự lành được, cái này cũng càng khiến cho Hồng Thiên Khiếu hạ quyết tâm, nhất định phải tốn công thật nghiên cứu 《Y kinh》 bên trên nội dung.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: thu Dương Dật Chi (3)

Ba ngày qua, Hồng Thiên Khiếu cũng âm thầm tìm hiểu Mao Thập Bát tung tích, nhưng toàn bộ Lệ Xuân viện cơ hồ bị hấn lật ra một lần, lại cũng không thể tìm được Mao Thập Bát tung tích. Cái này không khỏi lại để cho Hồng Thiên Khiếu cảm thấy thật là kỳ quái, hẳn là cái này Mao Thập Bát kinh nghiệm Lạc Nhật phá một trận chiến sau liền không dám bước vào cái này thành Dương Châu rồi, nếu là như vậy, cái này Mao Thập Bát cũng không coi là là đầu đàn ông rồi.

Lại qua bốn ngày, Dương Dật Chi thương thế trên cơ bản đã khỏi hẳn, Hồng Thiên Khiếu cũng đã mất đi tại bậc này Mao Thập Bát kiên nhẫn, liền thương lượng cùng Dương Dật Chi ngày mai sáng sớm liền rời đi nơi đây. Ngay tại hai người chuẩn bị sẵn sàng thời điểm, chuẩn bị trên giường lúc nghỉ ngơi, một cái quy nô bị kích động địa hướng Hồng Thiên Khiếu báo cáo, nói là vừa mới tiến vào một cái đại hán khô ngô, trên mặt bọc lấy một khối vải trắng, cơ hồ phủ lên cả khuôn mặt, chân phải khập khiễng, cùng Hồng Thiên Khiếu miêu tả độc nhất vô nhị, hơn nữa, này người tới sau liền bao xuống tây mái hiên phòng số ba, lại không có gọi một cô nương hầu hạ.

Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm minh bạch, người này hẳn là Mao Thập Bát không thể nghi ngờ, chỉ là vì sao hắn tại bảy ngày sau mới đi đến Lệ Xuân viện. Dương Dật Chi vốn đã ra cửa chuẩn bị trở về gian phòng của mình, chứng kiến quy nô tiến vào Hồng Thiên Khiếu gian phòng, biết rõ hẳn tất nhiên là dò thăm Mao Thập Bát tin tức, vì vậy cũng đi theo tiến đến, vừa vặn đem quy nô một chữ không roi nghe được, gặp Hồng Thiên Khiếu lâm vào trầm tư, liền từ trong lòng móc ra hai mươi hai lạng bạc, vung tay ném cho quy nô, khiến một cái ánh mắt, lại để cho hắn đi đâu đi ra ngoài. Quy nô nguyên vốn là ánh mắt cực sống chi nhân, lại phải phản thưởng ngàn, tự nhiên bị kích động địa đi ra ngoài rồi.

Dương Dật Chi gặp Hồng Thiên Khiếu nhưng đang trầm tư, cũng không dám quấy rầy, liền về phòng của mình đi.

Sáng sớm hôm sau, Hồng Thiên Khiếu liền dẫn Dương Dật Chi đi tới tây mái hiên phòng số ba.

"Ai?" Dù sao cũng là khâm phạm của triều đình, thêm chi lại là có thương tích tại thân, sáng sớm liền nghe được tiếng đập cửa, Mao Thập Bát cảm thấy không khỏi khẩn trương, tay phải tự nhiên cầm chặt bên gối chuỗi đao, vội vàng thấp giọng hỏi một câu.

"Mao huynh, tại hạ Dương Dật Chi." Một cái lại để cho Mao Thập Bát vĩnh viễn khó quên thanh âm truyền đến.

"Ah ", trong phòng truyền đến một tiếng kinh ngạc, lập tức liền không tiếp tục thanh âm, một lát sau, liền nghe được cửa phòng "Răng rắc" một tiếng, Mao Thập Bát tay phải chống một căn cột gỗ, mở cửa phòng ra, "Quả thật là Dương huynh, nhanh, mau vào, ngày đó nếu không có Dương huynh cứu

giúp, ta Mao Thập Bát hẳn là sớm bị đám kia Thất tử thảo thành tám khối rồi."

Dương Dật Chi nghe xong, trong nội tâm không khỏi một hồi cười khổ, thầm nghĩ, cứu giúp, lúc ấy vương bát đần mới muốn chuyển cái kia vũng nước đục đầu rồi, nếu không là cái kia thôi thì cùng nganh đem ta nói thành Thiên Địa hội phản tặc, ta đã sớm cười ngửa chạy mất. Bất quá, nếu không có như thế lại có thể nào gặp được Thiếu giáo chủ đầu rồi, bất quá hiện tại chính mình hình như là chính thức phản tặc rồi, Dương Dật Chi nghĩ tới đây chưa phát giác ra buồn cười. Vốn là Dương Dật Chi này đây chứa công xưng hô Hồng Thiên Khiếu, nhưng Hồng Thiên Khiếu lại nghe được không được tự nhiên, kiên quyết không cho phép, lại để cho Dương Dật Chi đổi giọng Thiếu giáo chủ, người trước xưng hô công tử.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: tư thương buôn muối nháo sự (1)

Đợi cho ba người ngồi vào chỗ của mình, Mao Thập Bát nhìn xem Hồng Thiên Khiếu hỏi; "Dương huynh, không biết vị này chính là. . .", lúc ấy Hồng Thiên Khiếu hiện thân thời điểm, Mao Thập Bát đã đi xa, này đây cũng không nhận biết hẳn, mặc dù lúc ấy Mao Thập Bát không đi, Hồng Thiên Khiếu đeo khăn che mặt, Mao Thập Bát lúc này gặp lại cũng hẳn là không nhìn được.

"Ah, đây là nhà ta công tử, quý danh (*cờ lớn) Hồng Thiên Khiếu."

"Nguyên lai là Hồng công tử, Mao Thập Bát thất kính." Ngoài miệng nói thất kính, kỳ thật Mao Thập Bát đối với Hồng Thiên Khiếu cũng không quá coi trọng. Hồng Thiên Khiếu tướng mạo tuấn lãng, từ bên ngoài nhìn vào căn bản không giống một cái người trong võ lâm, này đây Mao Thập Bát liền nghĩ làm Dương Dật Chi là Hồng Thiên Khiếu gia tướng, mà Hồng Thiên Khiếu chỉ là một cái không học vấn không nghề nghiệp quần là áo lượt công tử.

"Mao huynh chân thương còn chưa có khỏi hẳn? Hẳn là mấy ngày nay mao huynh lại gặp Thất tử binh?" Dương Dật Chi chứng kiến Mao Thập Bát đi đường vẫn là khập khiễng, lại nghĩ tới đao của mình thương so với quá nặng, cũng đã khỏi hẳn rồi, cảm thấy chưa phát giác ra kỳ quái, chỉ là Dương Dật Chi nhưng lại không biết Hồng Thiên Khiếu chỉ dùng để Hồ Thanh Ngu tuyệt thế y thuật đối với hắn tiến hành trị liệu đây.

"Cái này thật không có, chỉ là huynh đệ ta là triều đình truy nã tội phạm quan trọng, hơn nữa mấy ngày trước đây Lạc Nhật phá một trận chiến, quan binh chết nhiều người như vậy, thành Dương Châu tất nhiên là phòng thủ sâm nghiêm, tiểu đệ không dám nhẹ nhập, thẳng đến hôm qua, cửa thành vừa rồi buông lỏng, tiểu đệ lúc này mới có thể tiến đến." Mao Thập Bát cũng không biết từ hắn thoát thân về sau, tình hình chiến đấu càng thêm kịch liệt, mà ngay cả thời trì cũng mệnh tang Lạc Nhật phá sự tình.

Hồng Thiên Khiếu cùng Dương Dật Chi lúc này mới chột hiểu, Mao Thập Bát không có thể đi vào thành Dương Châu, tự nhiên cự pháp mua được kim sang được, cái này chân thương phục hồi như cũ tốc độ dĩ nhiên là chậm rất nhiều.

"Ngày đó Dương huynh cứu tiểu đệ tánh mạng, tiểu đệ e sợ cho ngày sau không cách nào nữa nhìn thấy Dương huynh, không thể báo này ân cứu mạng. Hôm nay Dương huynh đã đến, ta Mao Thập Bát trong lòng một khối tảng đá lớn cũng cuối cùng buông đến, chỉ cần Dương huynh một câu, ta Mao Thập Bát vô luận núi đao biển lửa, tuyệt không một chút nhú này." Mao thập bát trọng trọng vỗ vỗ bộ ngực.

Hồng Thiên Khiếu cùng Dương Dật Chi sau khi nghe, trong nội tâm đồng đều muốn, ta (trần chi) võ nghệ không biết cao hơn người bao nhiêu, nếu như ngay cả ta (hắn) đều xử lý không thành, người lại có thể nào hoàn thành. Bất quá, lời này cũng chỉ có thể trong lòng nói một chút, nếu như nói đến trên mặt bàn, chỉ sợ Mao Thập Bát sẽ chịu không nổi.

"Mao huynh khách khí, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ chính là là chúng ta người tập võ chỉ chức trách, đừng nói là mao huynh như vậy thiết boong boong đàn ông, tựu là một ít giang hồ bừa bãi hạ hạng người vô danh, tại hạ cũng hội xuất thủ cứu giúp đấy." Dương Dật Chi tâm hạ không khỏi cười khò, chính mình lúc ấy cứu Mao Thập Bát cũng là bị động, cũng không phải là bản ý, chuyện cho tới bây giờ cũng chỉ có thể đâm lao phải theo lao rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thân Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 36: tư thương buôn muối nháo sự (2)

"Ha ha, Dương huynh thật sự là người sáng khoái, ta Mao Thập Bát có thể kết giao đến Dương huynh như vậy anh hùng hào kiệt, thật là lớn nhanh. Đến, Dương huynh, hôm nay ngay tại tiêu đề trong phòng, chúng ta không say không về." Mao Thập Bát chính là lúm cồ anh kiệt, trên người tự nhiên là hào sáng không bị trời buộc tính cách.

Dương Dật Chi cùng Mao Thập Bát ngời một lời ta một câu, ngược lại là đem Hồng Thiên Khiếu gạt tại một bên. Hồng Thiên Khiếu cũng nhìn ra Mao Thập Bát chỉ là đưa hấn coi là công tử ca, trong nội tâm cũng không khí, thăm nghĩ, đợi đến lúc những cái kia tư thương buôn muối tới đây về sau, chỉ sợ ngời cũng sẽ không lại khinh thị ta rồi. Bỗng nhiên lại muốn, dưới mắt chính mình cùng Dương Dật Chi tại Mao Thập Bát trong phòng, không biết Mao Thập Bát còn có thể hay không vì Cổ lão lục tiếp cái này Lương Tử.

Dương trần một trong bên cạnh cùng Mao Thập Bát nói chuyện với nhau, một bên âm thầm quan sát Hồng Thiên Khiếu thần sắc, phát hiện thứ hai trên mặt cũng không nửa phần về không hài lòng, vì vậy cũng yên lòng.

Một lát sau, rượu và thức ăn đi lên, Mao Thập Bát càng là một ly lại một ly địa kính khởi Dương Dật Chi lại, Dương Dật Chi tuy nhiên lo lắng Hồng Thiên Khiếu không khoái, nhưng Mao Thập Bát xác thực quá mức thịnh tình, Dương Dật Chi chỉ phải cùng Mao Thập Bát ngời tới ta đi địa giúp nhau kính khởi rượu đến. Hồng Thiên Khiếu một bên không nhúng vào lời nói, liền tự rót uống một mình, chuyên chờ cái kia tư thương buôn muối đã đến.

Ước chừng đã qua một canh giờ, bên ngoài đột nhiên truyền đến một hồi âm ỹ thanh âm, sau đó liền nghe được đồng thời có năm sáu người cùng kêu lên thét to: "Tất cả gia sân nhỏ sinh ý bên trên bằng hữu, các cô nương, đến hoa ngân chơi các bằng hữu, mọi người nghe: chúng ta tới tìm một người, cùng người bên ngoài cũng không thể làm chung, ai đều không cho gọi bậy lộn xộn, không nghe phản phó, có thể đừng quái chúng ta không khách khí!"

Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm mừng thầm, bọn này đáng yêu tư thương buôn muối nhóm: đám bọn họ quả nhiên đã đến.

Mao Thập Bát nhướng mày, lộ ra là đang cùng Dương trần lời tuyên bố được vui sướng, bên ngoài những người này quấy rầy hấn nhả hứng. Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm khẽ động, vội vàng lời nói: "Ta đi ra bên ngoài nhìn xem, các người trước trò chuyện." Nói xong, liền đứng dậy đi ra ngoài đi ra bên ngoài rồi, Mao Thập Bát sớm đã cảm thấy Hồng Thiên Khiếu cùng hai người bọn họ không phải người một đường, mắt thấy hấn chủ động đi ra ngoài, tự nhiên cũng không ngăn cản, tùy ý hấn đi.

Hồng Thiên Khiếu trở ra cửa, liền gặp trong Lệ Xuân viện tiếng động lớn âm thanh nổi lên bốn phía, nữ tử tiếng kinh hô, nam tử tiếng kêu thảm, loạn thành một bầy. Minh Ngọc phượng tuy có tám viện, nhưng cái này bát đại viện lão bản thực sự không phải là một người, mà là năm người, trong đó cái này Lệ Xuân viện cùng lưu xuân viện là một lão bản, nghe nói người này cùng Dương Châu Tuấn phủ quan hệ không giống tầm thường. Nay đây, tuy nhiên hai viện có Dương Châu song kiều điểm tên bốn truyền bá, nhưng lại không một người dám ở cuộc đời này sự tình, nay đây cái này đột nhiên lên một lần biến cố thật đúng là lại để cho Lệ Xuân viện người cảm thấy cử túc không liệu, không biết nên ứng phó như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: khẩu xuất cuồng ngôn (1)

Hồng Thiên Khiếu đứng tại lầu hai trên hành lang hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy trong nội viện đang tại đại sắp xếp buổi tiệc, hơn mười tên muối thương đã ngồi ba bàn, mỗi người bên người đều ngồi một gã nữ, vừa nghe đến cái này tiếng hô, mỗi người sắc mặt đại biến, đồng thanh hỏi: "Chuyện gì?" "Là ai?" "Là quan phủ đến tra án sao?" Trong lúc đó đại môn bên trên nổi trống cũng tựa như gõ cửa âm thanh tiếng nổ, quy nô sợ tới mức không có chủ ý, không biết có hay không nên đi mở cửa.

Đúng lúc này, chỉ nghe "Phanh" một tiếng, đại môn bị phá khai, tràn vào mười bảy mười tám tên Đại Hán.

Những đại hán này ăn mặc gọn gàng chấm dứt, vải trắng khăn trùm đầu, thanh mang quấn eo, trong tay cầm sáng loáng đao thép, hoặc là xích sắt còn sắt. Chúng thương nhân buôn muối vừa thấy, liền nhận ra là buôn lậu muối tư thương buôn muối. Lúc ấy thuế muối rất nặng, nếu như trốn rò thuế muối, buôn bán muối lậu, thu lợi tương đối khá. Dương Châu vùng là Giang Bắc sông Hoài muối tập hợp và phân tán chỉ địa, một lớp dân liều mạng cả đàn cả lũ, trốn thuế buôn bán muối, những này tư thương buôn muối cực kỳ hung hãn, gặp được đại đội trưởng quan binh là giải tán lập tức, gặp bên trên tiểu đội quan binh, một lời không hợp, rút ra binh khí, liền cùng đối chọi, này đây quan phủ thường thường mất mớ mớ bể, không thêm can thiệp. Chúng thương nhân buôn muối biết rõ tư thương buôn muối từ trước đến nay chỉ là buôn bán muối lậu, cũng không cướp bóc người bán hàng rong hoặc làm mặt khác chuyện xấu, bình thường cùng dân chúng mua bán muối lậu, cũng công bình thành thật, cũng không ý thể hiếp người, hôm nay bỗng nhiên mạnh mẽ như vậy hung bá đạo xông vào Minh Ngọc phường đến đều bị lại là kinh hoảng, lại là kinh ngạc.

Tư thương buôn muối trong có một cái ngoài năm mươi tuổi lão giả nói ra: "Các vị bằng hữu, quấy rầy mô hình quá, tại hạ nhận." Nói xong ôm quyền tự trái đến phải, lại tự phải đến trái đích chấp tay, đi theo cất cao giọng nói: "Thiên Địa hội họ Cổ bằng hữu. Cổ lão lục Cổ lão huynh, có ở đây không tại đây?" Nói xong ánh mắt hướng chúng thương nhân buôn muối trên mặt từng cái quét tới.

Chúng thương nhân buôn muối gặp gỡ ánh mắt của hắn, đều là thần sắc sợ hãi, lắc đầu liên tục, cảm thấy thực sự thần nhiên: "Bọn hắn trên giang hồ bang hội tự tất cả ở bên trong phố xá sầm uất trả thù, cùng người bên ngoài có thể không thể làm chung."

Cái kia tư thương buôn muối lão giả đề cao thanh âm kêu lên: "Cổ lão lục, hôm nay buổi chiều, người tại gầy Tây Hồ bên cạnh trong từ quán nói hưu nói vượn, nói cái gì Dương Châu buôn lậu muối người không có loại, không dám giết quan tạo phản, cũng chỉ sẽ đi tư buôn bán muối, làm chút ít không có can đảm từ tiêu sinh ý. Người uống no rượu vàng, kêu to đại thì thầm, nói ra Dương Châu buôn lậu muối nếu như không phục, cho dù đến Minh Ngọc phường Lê Xuân viện tới tìm người là. Chúng ta đây cũng không phải là tới rồi sao? Cổ lão lục, người nếu là Thiên Địa hội hảo hán tử, như thế nào lại làm rùa đen rút đầu à nha?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: khẩu xuất cuồng ngôn (2)

Còn lại hơn mười người tư thương buôn muối đi theo kêu thảm: "Thiên Địa hội hảo hán tử, làm như thế nào rùa đen rút đầu? Cay khối mụ mụ, các người rút cuộc là Thiên Địa hội, hay vẫn là cơ lại đầu hội thì sao?"

Lão già kia nói: "Đây là Cổ lão lục một người nói hươu nói vượn, cũng đừng dính dáng đến Thiên Địa hội bên cạnh bạn tốt. Chúng ta buôn lậu muối, nguyên chỉ giấy (kiếm được) một nắm nhỏ com ăn, cái kia bị kẹp được Thiên Địa hội anh hùng hảo hán? Thế nhưng mà chúng ta rùa đen rút đầu cũng không phải làm đấy." Đợi một hồi lâu, thủy chung không nghe được cái kia Thiên Địa hội Cổ lão lục tiếp lời. Lão già kia quát: "Các nơi phòng đều đi nhìn một cái, nhìn thấy cái kia họ Cổ rùa đen rút đầu, liền đem hán mời đi ra. Người này trên mặt có cái đại đao sọc. Tốt nhận ra vô cùng." Chúng tư thương buôn muối âm âm đáp ứng, liền từng gian phòng đi điều tra.

Hồng Thiên Khiếu cảm thấy sáng như tuyết, khó trách Mao Thập Bát muốn vì Cổ lão lục tiếp cái này Lương Tử, hóa ra là Mao Thập Bát trên mặt cũng có một cái vết đao, vừa vặn cùng Cổ lão lục tương tự. Hồng Thiên Khiếu nghĩ thầm, chỉ sợ Mao Thập Bát nghe được câu này muốn ra sân, vì vậy liền vội vàng cao giọng hô to một tiếng: "Là ai ở chỗ này hô to gọi nhỏ, cũng biết tại đây là địa phương nào, muốn tìm người đến nơi khác đi, tránh khỏi quấy rầy đoàn người nhà húng."

Lệ Xuân viện sinh ý vô cùng tốt, này đây hiện tại mặc dù chỉ là không đến giờ Ty, tất cả môn tất cả phòng sớm có khách làng chơi cùng cô nương tại làm lấy chuyện tốt, vừa mới nghe được những cái kia tư thương buôn muối muốn một cái phòng một cái phòng điều tra, đều đều là sợ hãi, có người thậm chí còn theo cô nương trên người gục xuống đến, trực tiếp chui vào đây giường, giờ phút này lại nghe đến Hồng Thiên Khiếu tiếng la, trong nội tâm đều là nói, vị gia này nói được quả có đạo lý rồi.

Chúng tư thương buôn muối ngẩng đầu hướng lên xem xét, nhưng lại một cái anh tuấn tiêu sái công tử ca, chúng tư thương buôn muối nhao nhao thét to: "Người này không phải Cổ lão lục!" "Lão tử đang tìm Cổ lão lục, người con mẹ nó mò mẫm hô cái gì!" "Mẹ hán, cậu tặc kia thật lớn mật, mạng nhỏ không muốn!"

Chúng tư thương buôn muối đang tại chửi bậy ở bên trong, chỉ thấy chính giữa đi ra một cái lão già, ước chừng 60 cao thấp, dáng người khô ngô, vẻ mặt râu quai nón, trên lưng chọc vào một thanh đại đao. Người này vừa đi ra khỏi đến, một đám tư thương buôn muối chẳng hề làm tiếp thanh âm, xem ra người này hẳn là cái này một đám tư thương buôn muối thủ lĩnh.

Chỉ thấy lão già này hai đám một ôm, đối với Hồng Thiên Khiếu thì cái lễ, nói: "Vị bằng hữu kia, không biết có thể cùng Cổ lão lục quen biết?"

Hồng Thiên Khiếu nguyên vốn là có ý gây chuyện, vừa rồi nghe được chúng tư thương buôn muối một hồi chửi loạn, trong nội tâm giận dữ, đang muốn nổi giận, nhưng thấy này lão già có chút hữu lễ, ngược lại cũng không có ý tứ tiếp tục hoành hành nghịch xuống dưới, cũng là hai đám một ôm đáp lễ lại nói: "Tại hạ cùng với cái kia Cổ lão lục vốn không quen biết, càng chưa nói tới quen biết."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: khẩu xuất cuồng ngôn (3)

"Đây cũng là rồi, chúng ta tới đây cũng không phải có tình gây sự, chỉ vì cái kia Cổ lão lục tại gầy Tây Hồ bên cạnh trong tửu quán nói hươu nói vượn, nói cái gì chúng ta Thanh bang người không có loại, không dám giết quan tạo phản, cũng chỉ sẽ đi tư buôn bán muối, làm chút ít không có can đảm tử tiểu sinh ý, hơn nữa người này còn phát ngôn bừa bãi, nếu là Thanh bang chi nhân không phục, chỉ bằng tới đây tìm hán, cho nên lão hủ bọn người mới mạo hiểm bị quan binh bắt nguy hiểm tới đây. Đã vị tiểu huynh đệ này cùng cái kia Cổ lão lục cũng không nhận thức, kính xin tiểu huynh đệ trở lại trong phòng tiếp tục khoái hoạt, sở hữu tất cả phí tổn cũng có lão hủ nhận." Lão già này vào Nam ra Bắc, kiến thức rộng rãi, vậy mà theo Hồng Thiên Khiếu trên người nhìn không ra bất luận cái gì biết võ công dấu hiệu, nhưng theo hán kinh nghiệm nhiều năm phán đoán, người này nếu không phải là có chút can

lượng, là tuyệt đối không dám ở thời điểm này xuất đầu, thì đối với Hồng Thiên Khiếu là cực kỳ khách khí.

"Ha ha ha ha, Cổ lão lục là ai, tại hạ không biết, các ngươi cùng Cổ lão lục ân oán tại hạ cũng không muốn đến hỏi. Nhưng là, tại hạ tuy nhiên kiến thức nông cạn, Thiên Địa hội ba chữ kia nhưng lại nghe nói qua, hơn nữa biết rõ Thiên Địa hội các bằng hữu mỗi người đều là anh hùng hảo hán, tại hạ đối với bọn họ nhưng lại kính ngưỡng được vô cùng. Vừa rồi quý hữu chính giữa thậm chí có người lối ra vũ nhục Thiên Địa hội, tại hạ liền không thể không hỏi." Đã muốn dẫn xuất sự tình đến, tự nhiên không thể bởi vì lão giả kia nhượng bộ thái độ như vậy thôi.

"Vừa rồi lão hủ thuộc hạ nói năng lỗ mồm, đúng là vô tình ý, lão hủ đời (thay) hấn Hưởng tiểu huynh đệ nhận thức cái sai, hi vọng tiểu huynh đệ đại nhân đại lượng, lão hủ vô cùng cảm kích." Lão giả kia gặp Hồng Thiên Khiếu không có sợ hãi bộ dạng, càng phát tin tưởng người này hoặc là cái giả trang heo ăn giống như chi nhân, hoặc là sau lưng còn có cường đại hậu thuẫn, liền càng phát không dám đơn giản đắc tội Hồng Thiên Khiếu.

"Triệu hương chủ, người này bất quá là một cái chỉ biết qua loa vài câu bơ tiểu sinh, làm gì cùng hấn khách khí như vậy, đối đãi ta tiến lên đưa hấn cảm xuống, xem hấn còn dám hay không mạnh miệng." Vừa mới mở miệng nhục mạ Thiên Địa hội cái kia tên tư thương buôn muối gặp Triệu hương chủ đối với Hồng Thiên Khiếu càng ngày càng nhượng bộ, cảm thấy không cam lòng, nhin không được ồn ào .

"Tốt, thật sự là một đầu đàn ông." Hồng Thiên Khiếu vừa nói một bên vỗ tay đi xuống lầu đến, đi vào chúng tư thương buôn muối bên cạnh một cái bàn bên cạnh tọa hạ : ngồi xuống, cái bàn này vốn là đã ngồi bốn người, bởi vì những này tư thương buôn muối đột nhiên xâm nhập, tất cả đều dọa chạy, "Như vậy đi, nếu như ngươi có thể ở tại hạ trong tay đi qua một chiêu bất bại, tại hạ tuyệt đối không hề thò tay hỏi đến việc này, nhưng lại bang (giúp) các ngươi đem Cổ lão lục tìm ra..."

"Tốt, một lời đã định." Tên kia tư thương buôn muối gặp Hồng Thiên Khiếu cũng dám miệng ra như thế cuồng ngôn, không khỏi rất là hưng phấn, càng nhiều hơn là tức giận, lập tức liền là một bộ kích động bộ dạng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: như thế đánh bạc pháp (1)

Nhưng là, vị này Triệu hương chủ nhưng lại càng phát ra giết mình, lần này hấn mang đến cái này hơn mười tên tư thương buôn muối quả thật đều là tư thương buôn muối bên trong đích tiểu đầu mục, nhất là người này nhục mạ Thiên Địa hội tư thương buôn muối, tên là tại Hồng lăng, là hấn phó hương chủ, một thanh nhận linh đao từng uy chấn Hoài Nam lục lâm, võ nghệ so với chính mình cũng chỉ là hơi thấp một ít, nếu như tại Hồng Lăng Chân tại người trẻ tuổi này thủ hạ qua không được một chiêu, như vậy người này chẳng phải là quá. . ., nghĩ tới đây, cái này Triệu hương chủ âm thầm lắc đầu, suy nghĩ nói, đây tuyệt đối không có khả năng, trong thiên hạ chỉ sợ chỉ có Thiên Địa hội Tổng đà chủ Trần Cận Nam mới có bốn sự như vậy, hơn nữa trước mắt người trẻ tuổi này cũng không quá đáng hai mươi xuất đầu bộ dạng, cho dù hấn tại trong bụng mẹ mà bắt đầu luyện công, cũng không có khả năng một chiêu tựu chế trụ tại Hồng lăng đấy. Nghĩ đến đây, Triệu hương chủ cũng không có ngăn trở hấn, tay trái khẽ vuốt cằm râu, không nói gì.

Tại Hồng lăng thấy thế, trong nội tâm mừng thầm, Triệu hương chủ không nói tiếng nào, rõ ràng là ngầm đồng ý việc này, lập tức không do dự nữa, một cái cất bước nhảy ra, tay phải chỉ vào Hồng Thiên Khiếu cười khẩy nói: "Bằng hữu khẩu khí thật lớn, nhớ năm đó ta tại Hồng lăng tung hoành Hoài Nam lục lâm thời điểm, tiểu tử ngươi còn không biết ở địa phương nào bú sữa mẹ đây này."

Tại Hồng lăng lời vừa nói ra, một đám tư thương buôn muối lập tức tất cả đều ồn ào đại cười, chỉ có cái kia Triệu hương chủ vẫn là mặt không biểu tình, một đôi mắt một mực tại chú ý đến Hồng Thiên Khiếu thần sắc. Lúc này thời điểm, trong Lệ Xuân viện cô nương cùng quy nô đều là âm thầm thay Hồng Thiên Khiếu lo lắng, lo lắng những này tư thương buôn muối sẽ làm bị thương tánh mạng của hấn, nhất là những cô nương kia, nhìn thấy Hồng Thiên Khiếu đúng là như thế anh tuấn một ít sinh, càng là nguyên một đám tâm hồn thiếu nữ nhảy không ngừng, nhin không được vụng trộm hướng bên này nhìn

đến.

Hồng Thiên Khiếu chút nào cũng không tức giận, nhếch miệng mỉm cười, nói: "Tại hạ năm nay hai mươi hai tuổi, theo tám tuổi tránh ra thủy tập võ, đến nay đã 14 năm, tự ba tháng trước tại hạ thành tài xuống núi đến nay, còn chưa gặp được qua địch thủ, tại hạ võ nghệ có một phần là gia truyền, một phần là theo một bản võ công trong bí kíp được đến."

Hồng Thiên Khiếu một phen giả vờ ngây ngốc khiến cho những này tư thương buồn muôi cười to không ngớt, tại Hồng lăng càng là cười thẳng không dậy nổi eo đến, mà ngay cả cái kia Triệu hương chủ cũng là phì cười không ngớt, trong nội tâm cũng bắt đầu hoài nghi mình đối với Hồng Thiên Khiếu phán đoán rồi, hẳn là người này thật sự là một cái phú gia công tử ca, học hơi có chút da lông võ công liền không biết trời cao đất rộng, bất quá người này đã dám như thế không có sợ hãi, chắc hẳn trong nhà thế lực rất lớn. Nghĩ tới đây, Triệu hương chủ gấp bước lên phía trước một bước, ở chỗ Hồng lăng bên tai lời nói nhẹ nhàng mấy lời, sau đó lại lui trở về.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: như thế đánh bạc pháp (2)

Hồng Thiên Khiếu Cửu Dương Thần Công tuy nhiên chưa kịp đại thành, thực sự kém không xa, tại mất tự nhiên cực kỳ linh hoạt, cái kia Triệu hương chủ tuy nhiên là ở tại Hồng lăng bên tai nói chuyện, hơn nữa thanh âm cực thấp, nhưng cũng bị Hồng Thiên Khiếu nghe xong cái thanh thanh sở sở. Cái kia Triệu hương chủ ý tứ là phỏng đoán chính mình có thể là cái quan lại đệ tử, muốn tại Hồng lăng hạ thủ lưu tình, không muốn bị thương tánh mạng của mình.

Hồng Thiên Khiếu nhân châu xoay động, lập tức này ra ý hay, tại tiếp tục giả vờ ngây ngốc nói: "Đánh nhau chính là có nhục nhã nhận sự tình, ta và người đều là hiểu lễ chi nhân, làm sao có thể làm này Thánh Nhân phiền chán sự tình. Dùng theo suy nghĩ nông cạn của tôi, không bằng ta và người đánh bạc một đánh bạc, mọi người có thể vì làm chứng như thế nào?"

Những này tư thương buồn muôi đều là mỗi ngày tại mũi đao tử chơi qua sống, tự nhiên mỗi người ưa thích tự đánh bạc, giờ phút này nghe được "Đánh bạc" cái chữ này, nguyên một đám không khỏi đều là rất là hưng phấn, trong ánh mắt đều lóe ra tinh quang. Tại Hồng lăng càng là hưng phấn, ngửa mặt lên trời "Ha ha" cười nói: "Tốt, rất hợp lão tử tính tình, chỉ là không biết là gì đánh bạc pháp?"

"Rất đơn giản", Hồng Thiên Khiếu chậm rãi duỗi ra tay phải, thu hồi còn lại bốn chỉ, chỉ để lại một căn ngón trỏ, cười tủm tỉm địa đối với Hồng Lăng Đạo, "Ngón tay của ta để ở chỗ này bất động, nhưng lại có thể ở chân của người bên trên xuyên ra một cái hố đến, nếu như mặc không xuất ra động, cái kia liền tính toán tại hạ thua, như thế nào?"

Hồng Thiên Khiếu vừa mới nói xong, toàn bộ trong nội viện đều là hoàn toàn yên tĩnh, đã qua thật lớn một hồi, rung trời giống như tiếng cười tràn ngập toàn bộ sân nhỏ. Sau đó, liền nghe được lâu hai, lâu ba không ngừng có "Chít chít oa oa" tiếng mở cửa, nghĩ đến là những cái kia khách làng chơi cùng các cô nương cũng đã mặc chỉnh tề, đi ra xem náo nhiệt rồi, mà ngay cả Mao Thập Bát cùng Dương Dật Chi cũng nhìn không được nữa ra tới cửa.

"Ha ha ha ha", tại Hồng lăng cơ hồ cười đến thẳng không dậy nổi eo đến, một bên cười một bên dùng ngón tay lấy Hồng Thiên Khiếu một mực không có buông tay phải, ngữ không thành câu nói, "Người. . . Người nói là, dùng. . . Dùng căn này bất động ngón tay khắp nơi chân của ta bên trên xuyên ra. . . Ra một cái hố, thật sự là chết cười ta rồi."

Mao Thập Bát nghe vậy về sau, không khỏi chau mày, quay đầu đối với Dương Dật Chi đạo: "Dương huynh đệ, công tử nhà ngươi chẳng lẽ thực sự loại này vô cùng kì diệu tuyệt kỹ?" Vừa rồi hai người tại trong phòng trò chuyện được thật là đầu cơ hợp ý, hơn nữa cũng phân ra tuổi lớn nhỏ, Mao Thập Bát năm nay 30 có một, so Dương trần to lớn sáu tuổi, này đây xưng hô hẳn vì huynh đệ.

"Cái này. . .", Dương Dật Chi mặc dù biết Hồng Thiên Khiếu võ nghệ xa trên mình, nhưng là muốn nói Hồng Thiên Khiếu có thể ngón tay đặt ở giữa không trung bất động liền ở đằng kia tư thương buồn muối trên chân xuyên ra một cái động lớn đến, nhưng cũng là tuyệt không tin, nghe vậy rồi lại không biết nên trả lời như thế nào, thoát cái xấu hổ tại đầu đó.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: như thế đánh bạc pháp (3)

Mao Thập Bát thấy thế, càng là đã hiểu lầm, lo lắng Dương Dật Chi dưới mặt mũi không đến, vì vậy ha ha cười nói: "Huynh đệ, chúng ta cái này liền xuống lầu, bắt quá mấy cái tư thương buồn muối nha, còn không để tại ngươi huynh đệ của ta trong mắt." Nói xong, Mao Thập Bát một tay chống quai trước, một tay giữ chặt Dương Dật Chi tay phải liền muốn đi xuống lầu.

"Đúng vậy, nếu như tại huynh chuẩn bị xong, tại hạ nhưng tự muốn bắt đầu." Hồng Thiên Khiếu y nguyên hay vẫn là cái kia phó biểu lộ, không hề bận tâm, tuy nhiên đã bị trong nội viện tất cả mọi người cười nhạo, lại không có chút nào tức giận chi sắc, chứng kiến Hồng Thiên Khiếu thần sắc, ngược lại là cái kia Triệu hương chủ đang cười bỏ đi về sau trong nội tâm mơ hồ sinh ra một tia bất an.

"Ta tin tưởng hẳn." Mọi người ở đây còn đang giễu cợt không ngớt thời điểm, một cái thanh thúy thanh âm đột nhiên vang lên.

Mọi người tiếng cười đột nhiên ngừng, tất cả đều hướng thanh âm nơi phát ra chỗ nhìn lại, chỉ thấy phát ra tiếng chi nhân dĩ nhiên là một cái chỉ có mười hai mười ba tuổi hài tử, giờ phút này hẳn rúc vào một cái chừng ba mươi tuổi trung niên nữ bên cạnh.

Hồng Thiên Khiếu không cần nghĩ cũng biết người này hẳn là Vi Tiểu Bảo, vì vậy liền hướng hẳn khẽ gật đầu một cái, sau đó quay đầu đối với cái kia Triệu hương chủ nói: "Triệu hương chủ, đã đưa nhỏ này như thế thật tình mắt, nếu như tại hạ may mắn đánh bạc thắng, xin mời ngươi cho đưa nhỏ này năm trăm lượng bạc a."

Thanh bang quanh năm buôn bán muối lậu, cũng là không thiếu tiền, cái kia Triệu hương chủ khẽ gật đầu một cái, từ trong lòng móc ra lưỡng tấm ngân phiếu, cũng không biết thượng diện mệnh giá, nhưng ít ra là năm trăm lượng đã ngoài. Triệu hương chủ nói: "Đây là một ngàn lượng ngân phiếu, nếu như tiểu huynh đệ ngươi thật sự thắng, cái này lưỡng tấm ngân phiếu liền quy cái kia tiểu hài tử sở hữu tất cả." Nói xong, liền đem ngân nhẹ nhẹ đặt ở Hồng Thiên Khiếu trước mắt trên mặt bàn.

"Tốt, Triệu hương chủ thật sự là thống khoái chi nhân. Tại huynh, chúng ta hiện tại mà bắt đầu a, thỉnh đuổi ra chân phải." Hồng Thiên Khiếu cảm mắt quét thoáng một phát ngân phiếu, quả nhiên là lưỡng trương năm trăm lượng ngân phiếu.

Tại Hồng lãng "Hắc" địa một tiếng, hai cánh tay hoành phóng trước ngực, chẳng hề để ý địa đem chân phải vươn trước một bước, hai mắt hướng lên, căn bản không nhìn tới Hồng Thiên Khiếu ngón tay liếc, nhưng là, trong nội viện mặt khác mọi người nhưng lại nguyên một đám ngừng lại rồi hô hấp, mở to hai mắt nhìn nhìn chăm chú lên Hồng Thiên Khiếu ngón tay.

Chỉ là thời gian một cái nháy mắt, Hồng Thiên Khiếu ngón trỏ tay phải đầu ngón tay đột nhiên bành trướng, đón lấy liền nghe "PHỐC" một tiếng, một đạo bạch quang hướng phía tại Hồng lăng chân phải kích bắn đi. Cùng lúc đó, tại Hồng lăng tiếng kêu thảm thiết cũng vang vọng Lệ Xuân viện từng cái nơi hẻo lánh, tất cả mọi người sợ ngây người, kể cả Dương Dật Chi ở bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: cổ tình mời chào (1)

"Đa tạ đại hiệp hạ thủ lưu tình." Vị kia Triệu hương chủ trước hết nhất tỉnh táo lại, lại phát giác trên lưng đã ướt đẫm, trong đầu không khỏi hiện lên một cái ý niệm trong đầu, người này võ công thật là đáng sợ, xem ra hẳn nếu là muốn lấy chúng ta tánh mạng là dễ như trở bàn tay, xem ra hẳn là hạ thủ lưu tình rồi, vì vậy cũng không dám nữa trì hoãn, vội vàng nói một câu cảm kích ngữ điệu, mang theo mọi người hốt hoảng rút đi.

Chúng tư thương buồn muối lui sau khi đi, trong Lệ Xuân viện bộc phát ra một hồi rung trời tiếng hoan hô.

Viện là một cái ngư long hỗn tạp chi địa, tam giáo cứu lưu mọi người hội tới nơi này tìm thú vui, Minh Ngọc phường là Dương Châu lớn nhất viện, Lệ Xuân viện càng là bát đại viện đứng đầu, này đây tại đây nữ cùng quy nô cái gì tràng diện chưa thấy qua, cái dạng gì người chưa thấy qua, nhưng Hồng Thiên Khiếu cái này thần kỳ một ngón tay nhưng lại không người bái kiến, dù sao Nhất Dương chỉ thất truyền đã có hơn ba trăm năm.

Chỉ thấy cái kia tú bà Yêu yêu quán cuốn đến Hồng Thiên Khiếu trước mặt, vén áo thi lễ, đón lấy là một cái mị nhãn đi qua, kiều thanh kiều khí nói: "Vị này Tiểu ca, thật không nghĩ tới ngài còn trẻ như vậy lại có như thể tuần tú công phu, vừa rồi ngài đánh chạy những cái kia tư thương buồn muối, coi như là Lệ Xuân viện ân nhân rồi, ngài ở chỗ này phí tổn mụ mụ ta toàn bộ bao hết, ngài tự tiện ăn uống, tùy tiện chọn cô nương." Sau khi nói xong, cái này tú bà lại tiến lên một bước, cực kỳ thần bí nói: "Nếu như tu bình cô nương nguyện ý, mụ mụ ta cũng là không phản đối đấy."

Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm khẽ động, thầm nghĩ, cái này Lệ Xuân viện sở dĩ nổi tiếng Minh Ngọc phường bát đại viện đứng đầu, tự là vì có tu bình cô nương tọa trấn, nếu là tu bình cô nương bị người phá thân thể, sinh ý thì sẽ rút xuống ngàn trượng, hẳn là cái này Minh Ngọc phường trong còn có không thể cho ai biết bí mật, lại hẳn là nơi này là là một loại bang hội cứ điểm, làm như vậy là để lôi kéo chính mình.

"Như vậy đa tạ mụ mụ rồi, tu bình cô nương chính là thiên hạ tuyệt sắc, tại hạ bao giờ cũng không muốn âu yếm, chỉ là không biết cô nương có nguyện ý hay không, kính xin mụ mụ nhiều hơn nói ngọt." Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm tuy nhiên sinh nghĩ, lập tức lại bất động thanh sắc, chỉ là giả dạng làm một bộ háo sắc bộ dạng.

"Hừ, hảo tiểu tử, ngài chơi tâm kế, người tới này nhiều ngày, chưa từng có muốn qua một cô nương tiếp khách, đem làm ta không biết, nếu không là nhìn người có như vậy công phu, lão nương mới chẳng muốn phản ứng người đây này. Đợi tí nữa cho người kiến thức tu bình cô nương phi Phụng chương cùng Thiên Sát độc về sau, nhìn người còn có hay không cái này sắc dâm." Tú bà trong nội tâm tuy nhiên nghĩ như vậy, trên mặt nhưng lại chất đầy đáng tươi cười, thấp giọng nói: "Không phải mụ mụ khoa trương các người, hai người các người thật đúng là trời đất tạo nên một đôi đây này."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: cố tình mời chào (2)

"Như thế vậy làm phiền mụ mụ rồi." Hồng Thiên Khiếu giả bộ như rất là vui mừng bộ dạng, "Tại hạ tỵ trong phòng chờ tu bình cô nương rồi, cáo từ." Nói xong, Hồng Thiên Khiếu nhẹ nhàng quay người, tại mọi người nhìn soi mói chậm rãi bước đi trở về gian phòng của mình, nhưng trong lòng muốn, xem đến suy đoán của mình không đúng, cái kia tu bình cô nương quả nhiên không phải người bình thường, mà là một cao thủ.

Từ khi thấy Hồng Thiên Khiếu một ngón tay xuyên thấu tại Hồng lăng chân phải, cũng trên mặt đất đánh ra một cái ba thốn sâu động về sau, Mao Thập Bát cũng không dám nữa khinh thị Hồng Thiên Khiếu rồi, hơn nữa là đối với Hồng Thiên Khiếu đại thời đặc thời, cơ hồ đem chi nâng đến bầu trời, thiếu chút nữa khiến cho Hồng Thiên Khiếu bắt đầu đối với Mao Thập Bát có chút rất khinh bỉ.

Cái này cũng khó trách, Mao Thập Bát tuy nhiên mới bước chân vào giang hồ hơn mười năm, vào Nam ra Bắc, nhưng là chưa từng gặp qua như vậy thần kỳ công phu, tự nhiên là đem Hồng Thiên Khiếu coi như Thần Tiên cung cấp.

"Ai, ta Mao Thập Bát kiếp này có thể kết giao đến Hồng huynh đệ như vậy anh hùng đây là không uổng công cuộc đời này, chỉ là tại hạ còn có một chết cuộc hẹn không thể không đi, bằng không thì tất nhiên sẽ đi theo Hồng huynh đệ nhiều quấy rầy một đoạn thời gian." Mao Thập Bát tuy nhiên trong nội tâm một mực kích động không thôi, lại còn không có quên cùng Ngô Đại Bằng, Vương đàm cuộc hẹn, cũng không đợi hai người mở miệng hỏi thăm, lập tức liền đem như thế nào cùng Vương đàm kết xuống mâu thuẫn, như thế nào lại cùng chi định ra Đắc Thắng sơn ước hẹn sự tình đại khái nói một lần.

"Mao huynh nói chỗ đó, tại hạ mặc dù cùng mao huynh mới quen, nhưng lại mới quen đã thân, mao huynh sự tình là ta Hồng Thiên Khiếu sự tình. Hơn nữa, tại hạ cảm thấy việc này rất có kỳ quặc, thử nghĩ mao huynh cùng cái kia Vương đàm ước hẹn chỉ có hai người các người biết được, hơn nữa lúc ấy cũng không người thứ ba ở đây, quan phủ kia là như thế nào biết được việc này, nhưng lại tại Lạc Nhật sườn núi trọng binh mai phục, mao huynh không biết là trong cái này rất là kỳ quái sao?" Từ khi Lạc Nhật sườn núi sự tình phát sinh về sau, Hồng Thiên Khiếu vẫn cảm thấy trong đó tất có cổ quái, hơn nữa căn cứ nguyên sách câu chuyện tình tiết, Mao Thập Bát tại Đắc Thắng sơn cùng Vương đàm, Ngô Đại Bằng ước đầu thời điểm, Sừ Tùng mang binh xuất hiện, lộ ra là có người tố cáo mật.

Mao Thập Bát là người thô hào, tuy nhiên tại Lạc Nhật sườn núi tiết Trung Phục thiếu chút nữa mệnh tang chỗ đó, thực sự chưa bao giờ tỉnh tở suy nghĩ qua việc này, giờ phút này nghe Hồng Thiên Khiếu nói như vậy, mới cảm giác được việc này quả nhiên rất có kỳ quặc. "Chẳng lẽ là cái kia Vương đàm cấu kết quan phủ, hướng quan phủ tố cáo mật?" Mao Thập Bát nghĩ đến quan phủ treo giải thưởng 2000 lượng bắt lấy chính mình, duy nhất ý niệm trong đầu là hoài nghi Vương đàm tham tài tố cáo mật.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45: cố tình mời chào (3)

Hồng Thiên Khiếu thờ dài một tiếng, nhẹ khề lắc đầu, nói: "Hiện tại có kết luận gắn liền với thời gian còn sớm, bất quá nếu như Đắc Thắng sơn xuất hiện lần nữa Thát tử binh, như vậy cái này Vương đàm liền thật sự có vấn đề rồi."

Hồng Thiên Khiếu lời vừa nói ra, Mao Thập Bát toàn thân chấn động, nếu như Vương đàm thật sự là cái loại này tham tài tiểu nhân, chỉ sợ quan phủ đã biết việc này, như vậy Đắc Thắng sơn là một cái Thiên La Địa Võng, dưới mắt chân của mình thương chưa lành, làm sao có thể đủ tránh được quan phủ lần thứ hai vây quanh. Nhưng là, nếu là mình không đi, ngày sau chắc chắn bị người trong giang hồ chê cười, Mao Thập Bát cố tình muốn mời Hồng

Thiên Khiếu cùng Dương Dật Chi trợ quyền, cảm mắt nhìn nhìn hai người, nhưng lại không có ý tứ mở miệng.

Hồng Thiên Khiếu ở đầu nhìn không ra Mao Thập Bát tâm tư, vì vậy nói: "Mao huynh không cần sầu lo, tại hạ liền cùng ngươi đi xem đi cái kia Đắc Thắng sơn, mặc dù Thất tử bình có thiên quân vạn mã, tại hạ cũng nhất định có thể bảo chứng mao huynh bình yên vô sự." Hồng Thiên Khiếu một câu nói kia nói rất đúng hào tình vạn trượng, Dương Dật Chi cùng Mao Thập Bát trong nội tâm tỏa ra cùng bái chỉ tâm.

"Tốt, như thế liền phiền toái Hồng huynh đệ cùng Dương huynh đệ rồi, Mao Thập Bát thực không biết nên như thế nào cảm tạ." Mao Thập Bát vui mừng quá đỗi, Hồng Thiên Khiếu vô cùng kì diệu võ nghệ nhưng hẳn là bái kiến rồi, đã Hồng Thiên Khiếu có thể ở quan binh bao quanh vây khốn trung tướng trọng thương Dương Dật Chi cứu ra, tự nhiên cũng có thể bảo chứng an toàn của mình.

"Mao huynh khách khí, ta và ngươi đều là người Hán, lẫn nhau giúp đỡ gì đàm cảm tạ mà nói. Dưới mắt Mãn Thanh thống trị ta người Hán, như là chúng ta không thể hỗ trợ giúp đỡ, lại có thể nào liên khỏi tay đến đảo Mãn Thanh thống trị, đưa ta Đại Hán Hà Sơn đâu này?" Hồng Thiên Khiếu trong lúc lo lắng đem chính mình kế hoạch lớn lý tưởng tiết lộ cho Mao Thập Bát, tất nhiên là cố tình đem chi mời chào.

"Nguyên lai Hồng huynh đệ lại có như thế xa đại lý tưởng, Mao Thập Bát thật sự là kính nể cực kỳ." Mao Thập Bát vô cùng nhất bội phục anh hùng hào kiệt, tại dưới mắt trong chốn võ lâm, nhất được Mao Thập Bát kính trọng người là thanh minh hiển hách nhất Thiên Địa hội Tổng đà chủ Trần Cận Nam, cũng không phải bởi vì Trần Cận Nam cái kia một thân cơ hồ là thiên hạ khó tìm đối thủ võ công, mà là vì Trần Cận Nam một mực tận sức tại lãnh đạo Thiên Địa hội đà đảo Mãn Thanh thống trị.

Mao Thập Bát lâu lý giang hồ, đầu chỉ một lần bái kiến quan phủ ức hiếp dân chúng, đối với thanh chính phủ tất nhiên là hận thấu xương, sở dĩ tại Giang Tô trợ giúp phản thanh chí sĩ đối kháng quan phủ cũng là bởi vì nguyên nhân này, Hồng Thiên Khiếu đột nhiên nói tới lý tưởng của mình, tự nhiên là rất hợp Mao Thập Bát tính tình, nhưng là đảo thanh đình khó khăn cực kỳ, chẳng lẽ không phải là một hai người có thể làm đến, Mao Thập Bát mặc dù chỉ là cái vũ phu, điểm này vẫn là rất rõ ràng đấy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Đắc Thắng sơn ước hẹn (1)

Hồng Thiên Khiếu cũng không có nhận Mao Thập Bát, quay đầu đối với Dương Dật Chi đạo: "Trần chi, ta cùng với mao huynh cùng phó Đắc Thắng sơn ước hẹn, ngươi có thể cầm vật ấy cùng phong thư này đi chuyển Thần Long đảo, gặp mặt cha ta, đem thư cùng tín vật giao cho hắn, thỉnh hắn lão nhân gia phái mấy người cao thủ đến đây tương trợ ta, sau khi trở về, ngươi có thể đến kinh thành tìm ta."

Sau khi nói xong, Hồng Thiên Khiếu từ trong lòng móc ra một phong thư cùng một tấm bản đồ giao cho Dương Dật Chi trong tay, Dương Dật Chi tiếp nhận xem xét, chỉ thấy nhân hiệu bên trên vẽ lấy năm loại nhan sắc xà, phía dưới có khắc hai hàng chữ, đệ nhất đi là ba chữ: ngũ long lệnh, thứ hai làm được chữ nhiều một ít: gấp làm cho như chỉ giáo chủ.

Dương Dật Chi lên tiếng, liền quân lệnh bài cùng tín chứa vào trong ngực.

Hồng Thiên Khiếu quay đầu chứng kiến trọn mắt há hốc mồm Mao Thập Bát, hai đám một ôm nói: "Mao huynh, tiểu đệ thân phận chân thật chính là Thần Long giáo Thiểu giáo chủ, không phải tiểu đệ cố ý giấu diếm, thật sự là Thần Long đảo tại phía xa Liêu Đông, hơn nữa ta giáo dùng khu trừ Thất tử khôi phục Trung Hoa vì giáo lí, những năm này một mực tại chiêu mộ đội ngũ, tích góp từng tí một thực lực, nay đây không thường tại Võ Lâm đi đi lại

lại, biết chỉ người rất ít, cho nên tiểu đệ mới không có trực tiếp đối với mao huynh nói rõ, kính xin mao huynh thứ lỗi."

"Không dám không dám, Mao Thập Bát mặc dù chỉ là một kẻ vũ phu, nhưng lại bội phục nhất phản thanh anh hùng chí sĩ, Thiếu giáo chủ vậy mà có thể có này hùng tâm tráng chí, thật là làm Mao Thập Bát khâm phục. Nếu như Thiếu giáo chủ không chê Mao Thập Bát võ nghệ đam, tự xin cho phép Mao Thập Bát từ nay về sau đi theo Thiếu giáo chủ, khu trừ Thát lỗ, khôi phục Trung Hoa." Mao Thập Bát nói xong, liền hai chân khễ cong, liền phải lạy xuống.

Hồng Thiên Khiếu hai tay lẳng không một nắm, Mao Thập Bát liền rút cuộc quỳ không đi xuống, chỉ phải thôi, trong nội tâm càng là đối với Hồng Thiên Khiếu võ công khâm phục không thôi.

Hồng Thiên Khiếu đại hỉ nói: "Có trần chi cùng mười tám tương trợ, lo gì đại sự không thành."

Dương Dật Chi cùng Mao Thập Bát vội vàng chấp tay nói: "Nguyên vi Thiếu giáo chủ xông pha khói lửa, không chối từ."

Một lúc lâu sau, Dương Dật Chi tiễn Bắc thượng Thần Long đảo, Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát tắc thì mượn một chiếc xe ngựa, chạy tới Đắc Thắng sơn.

Đắc Thắng sơn tại thành Dương Châu tây bắc ba mươi dặm đại nghị hương, nam Tống Thiệu Hưng trong năm, Hàn thế trung từng ở chỗ này đại phá quân Kim, bởi vậy núi tên "Đắc thắng". Bất quá một canh giờ công phu, xe ngựa liền đã đạt tới Đắc Thắng sơn phía dưới, Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát hạ được xe tới, phóng mắt nhìn đi, chỉ thấy cái kia núi chỉ có cao bảy tám trượng, bất quá là cái gò đất.

Mao Thập Bát cảm thấy hồ nghi, hướng phu xe kia quát hỏi: "Đây cũng là con mẹ nó Đắc Thắng sơn sao?" Tuy nhiên tại Hồng Thiên Khiếu trước mặt, Mao Thập Bát vẫn đang không dám được nói lời thô tục đích thói quen. Xa phu trong nội tâm sợ hãi, thưa dạ nói: "Đúng vậy!" Hồng Thiên Khiếu gật đầu nói: "Cái này thật là Đắc Thắng sơn, sẽ đi qua một điểm Từ Lộ, là anh liệt phu nhân miếu rồi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Đắc Thắng sơn ước hẹn (2)

Đãi xe ngựa đi rồi, Hồng Thiên Khiếu chừng kiến hơn mười bước xa địa phương có một cái bàn đá cùng bốn cái ghế đá, liền cùng Mao Thập Bát đi tới.

Hồng Thiên Khiếu bỗng nhiên nghĩ đến Vi Tiểu Bảo đến phía trước thị trấn bên trên mua rượu đồ ăn sự tình, thêm chi hiện tại cách Mao Thập Bát cùng Vương đàm thời gian ước định còn có một thời cơ, liền đối với Mao Thập Bát đạo: "Mười tám, ngươi trước ở chỗ này nghỉ ngơi một chút, ta đến phía trước thị trấn bên trên mua một ít rượu và thức ăn, ăn no rồi mới tốt đánh nhau."

Mao Thập Bát vội vàng đứng lên nói: "Có thể nào lại để cho Thiếu giáo chủ tự mình tiến đến, thuộc hạ. . ."

Hồng Thiên Khiếu nhẹ nhàng vung tay lên nói: "Chúng ta tuy nhiên tên là chính và phụ, thực vì huynh đệ, chân người thương chưa lạnh, không thể kịch liệt hoạt động, hay vẫn là lúc này thoáng chờ, ta đi một chút sẽ trở lại." Nói xong, cũng mặc kệ Mao Thập Bát tái mở miệng, quay đầu tựu hướng phía trước mặt thị trấn nhỏ đi đến.

Mao Thập Bát cảm thấy thật là cảm động, nhìn qua Hồng Thiên Khiếu đi xa bóng lưng, con mắt lại có chút ít mờ hồ, thẳng đến Hồng Thiên Khiếu thân ảnh biến mất không thấy gì nữa, Mao Thập Bát mới nhẹ nhẹ thở dài một tiếng, lần nữa ngồi xuống đến. Tả hữu nhàn rồi vô sự, Mao Thập Bát liền tu luyện nói lên Hồng Thiên Khiếu truyền thụ cho hắn tiểu Vô Tướng thần công đệ nhất trọng.

Mao Thập Bát vốn là tu luyện ngoại gia công phu, chưa bao giờ tu luyện qua nội công, này đây công phu không cao, trong giang hồ chỉ có thể coi là là miễn cưỡng xưng là bên trên tam lưu. Chỉ có tu luyện nội công người mới có thể tiến nhập nhị lưu cảnh giới, ngoại gia công phu liền chỉ có thể coi là làm tam lưu, bên trên tam lưu cũng là ngoại gia công phu tu luyện tới cảnh giới cao nhất rồi, nếu như chiêu thức tinh kỳ, cũng tối đa chỉ có thể đạt tới bên trên nhị lưu cảnh giới, là tuyệt đối không thể tiến vào cao thủ nhất lưu hàng ngũ đấy. Hồng Thiên Khiếu vì tăng lên Mao Thập Bát công phu, liền một mình làm chủ tướng tiểu Vô Tướng thần công truyền thụ cho Mao Thập Bát.

Sau nửa canh giờ, Hồng Thiên Khiếu mang theo một túi lớn thứ đồ vật trở lại rồi, chứng kiến Mao Thập Bát đang tại vận công, Hồng Thiên Khiếu cũng không quấy rầy hắn. Dem trong túi đồ vật đều bày tại trên bàn đá, lại có bốn cân thịt bò chín, một chỉ tương vịt, còn có hai bình rượu vàng, mười mấy mẩu châu cùng tám căn bánh quẩy nhiều, xem ra Hồng Thiên Khiếu là ngay cả Ngô Đại Bàng cùng Vương đàm cùng mua lấy rồi.

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu vừa mới dọn xong rượu và thức ăn, liền nghe được xa xa có hai người rất nhỏ tiếng bước chân, chắc hẳn tựu là Ngô Đại Bàng cùng Vương đàm rồi. Quả nhiên, đã qua một lát, tiếng bước chân càng ngày càng gần, đón lấy liền nghe được xa xa có người cất cao giọng nói: "Mười tám huynh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ nha?"

Mao Thập Bát mở to mắt, ha ha cười nói: "Ngô huynh, Vương huynh, người hai vị cũng rất thanh kiện ah!" Hồng Thiên Khiếu ngẩng đầu hướng thanh âm đến chỗ nhìn lại, chỉ thấy đại lộ hai người bước nhanh đi tới, trong khoảnh khắc liền đã đến trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Đắc Thắng sơn ước hẹn (3)

Một người là lão đầu tử, một bộ râu trắng tu thẳng rủ xuống đến ngực, nhưng da mặt hồng nhuận phơn phớt hiện quang, không có nửa điểm nếp nhăn. Một người khác là khoảng bốn mươi tuổi trung niên nhân, thấp ục ịch béo, là cái hói đầu, cái ót kéo lấy đầu bím tóc, tiền não như bóc lột xác trứng gà. Hồng Thiên Khiếu thâm nghĩ, cái lão nhân này là Ngô Đại Bàng, mặt khác người kia là Vương đàm rồi. Hồng Thiên Khiếu đặc biệt chú ý Vương đàm thoáng một phát, phát hiện người này ánh mắt âm chất chất, con mắt phiêu hốt bất định, xem xét liền cho người một loại gian trá cảm giác.

Mao Thập Bát chấp tay nói: "Huynh đệ trên đùi bất tiện, không thể đứng dậy hành lễ." Vương đàm nghe vậy không khỏi khê chau mày. Ngô Đại Bàng nhưng lại cười nói: "Làm gì khách khí?" Hồng Thiên Khiếu thâm nghĩ trong lòng: "Mao Thập Bát quả nhiên là đầu đàn ông, tí không e dè trên người mình có thương tích, ngược lại nói rõ nói thẳng."

Mao Thập Bát ha ha cười cười, tay phải chỉ vào bàn đá, nói: "Nơi này có rượu có thịt, hai vị ăn một điểm sao?" Ngô Đại Bàng cũng là ha ha cười nói: "Như thế liền làm phiền!" Nói xong, liền ngồi ở Mao Thập Bát bên cạnh thân, Hồng Thiên Khiếu vội vàng đưa cho hắn một lọ rượu vàng, Ngô Đại Bàng thò tay tiếp nhận, cũng nói âm thanh tạ.

Ngô Đại Bằng đem bình rượu tiến đến bên miệng đang muốn uống, Vương đàm bỗng nhiên gấp giọng khuyên can nói: "Ngô đại ca, rượu này không uống cũng thể!" Ngô Đại Bằng khẽ giật mình, lập tức liền hiểu được, cười ha ha, nói ra: "Mười tám huynh là thiết boong boong hảo hán tử, trong rượu chẳng lẽ còn sẽ có độc?" Thích thú không để ý tới Vương đàm, ừng ực ừng ực uống hai phần, đem bình rượu đưa cho Vương đàm, nói: "Không uống rượu, vậy cũng xem thường bạn tốt rồi."

Vương đàm sắc mặt có chút do dự, nhưng đối với Ngô Đại Bằng nói như vậy làm như không tiện không tuân theo, tiếp nhận bình rượu, vừa phóng tới bên miệng, Mao Thập Bát một bả kẹp tay túm lấy, nói ra: "Rượu không đủ rồi! Vương huynh lại không thích uống rượu, tỉnh mấy ngụm cho ta." Giữa đầu hợp hai đại khẩu, Vương đàm đỏ mặt lên, vì giải (túng) quần, ngồi xuống nắm lên thịt bò liền ăn.

Mao Thập Bát đạo: "Đề ta giới thiệu một chút." Nói xong liền chỉ vào lão giả nói: "Vị này Ngô lão gia tử, quý danh (*cỡ lớn) gọi là Đại Bằng, trên giang hồ người xưng ‘ma vân thủ’, công phu quyền cước, trong chốn võ lâm đại đại hữu danh." Lão giả kia cười nói: "Mao huynh cho ta trên mặt thiệp vàng rồi." Nói xong nhìn Hồng Thiên Khiếu liếc, gặp hắc huyết Thái Dương chỉ là thường thường, cảm thấy kỳ quái, lại giữ im lặng, chờ Mao Thập Bát vì hắc giới thiệu.

Mao Thập Bát lại chỉ vào Vương đàm nói: "Vị này Vương sư phó tên một chữ một cái ‘đàm’ chữ, ngoại hiệu ‘song bút phá núi’ một đôi Phán Quan Bút sử sắp xuất hiện đến, thật đúng xuất thần nhập hóa." Vương đàm hai đám một ôm nói: "Mao huynh giều cọt, tại hạ là mao huynh bại tướng dưới tay, hổ thẹn cực kỳ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: quan quân đột nhiên đến (1)

Mao Thập Bát đạo: "Không dám nhận." Sau đó liền chỉ vào Hồng Thiên Khiếu nói: "Vị này chính là công tử nhà ta, họ Hồng, quý danh (*cỡ lớn) gọi là Thiên Khiếu, người giang hồ xưng . . . Người xưng . . ." Hồng Thiên Khiếu lại đề cho Dương Dật Chi cùng Mao Thập Bát ở trước mặt người ngoài xưng hô hắc công tử, Mao Thập Bát đột nhiên phát hiện Hồng Thiên Khiếu trên giang hồ cũng không có tên hiệu, rồi lại không dám thêu dệt vô cớ, không khỏi thoáng cái cứng tại này ở bên trong.

"Ah, hai vị, tại hạ Hồng Thiên Khiếu, sơ ra giang hồ, chưa nổi danh số, thỉnh hai vị không muốn gấp cười." Hồng Thiên Khiếu nhất thời cũng nghĩ không ra một cái vang dội vừa tức phải tên hiệu, lại không muốn tạm thời bịa chuyện một cái, chỉ phải thực nói bẩm báo, nhưng trong lòng thầm hạ quyết tâm, đã qua việc này nhất định phải muốn một cái hoàn mỹ tên hiệu.

Ngô Đại Bằng cùng Vương đàm nhìn nhau, trong nội tâm đều là muốn, tổ nghe thấy Mao Thập Bát từ trước đến nay độc hường độc hành, khi nào trở thành như vậy một người tuổi còn trẻ tùy tùng, hơn nữa, từ bên ngoài nhìn vào, người trẻ tuổi này cũng không phải là người trong võ lâm, nghĩ đến là người này gia cảnh không giống, chỉ là trong chốn võ lâm tựa hồ không có gì Hồng họ Võ Lâm đại hảo, hai người đã đoán nghĩ không ra, chỉ có thể đem vấn đề này tạm thời dẫn xuống đáy lòng.

Mao Thập Bát vuốt ống tay áo lau miệng, nói ra: "Ngô lão gia tử, công tử nhà ta thân phận tôn quý, này đến chỉ là đang xem cuộc chiến, cũng không ra tay, này đây tại hạ đành phải một đôi hai, đây cũng không phải là xem thường nhị vị, kính xin nhị vị thông cảm." Mao Thập Bát được Hồng Thiên Khiếu thần được chữa thương, lại tu luyện tiểu Vô Tướng thần công, tuy nhiên thời gian quá ngắn, lại cũng hiểu được võ công tiến bộ một mảng lớn, không khỏi hăng hái, liền muốn lấy một địch hai.

Ngô Đại Bằng càng phát ra đoán không ra Hồng Thiên Khiếu chi tiết, nhưng thấy Mao Thập Bát trên đùi có thương tích, không muốn chiếm cái này tiện

nghe, nhân tiện nói: "Mười tám huynh, chúng ta cái này cuộc hẹn, ta xem hay vẫn là trì hoãn nửa năm a." Mao Thập Bát không khỏi ngạc nhiên nói: "Vậy tại sao?" Ngô Đại Bàng nhìn nhìn Mao Thập Bát trên đùi băng bó, thở dài một hơi nói: "Mười tám huynh trên người có thương tích, lộ ra không xuất ra chân công phu, lão hủ đánh thắng tuy không có gì quang hải, đánh thua càng là không mặt mũi gặp người."

Mao Thập Bát nghe xong, không khỏi cười ha ha, nhưng trong nội tâm đối với Ngô Đại Bàng nổi lên một phần kính ý, nói ra: "Có thương tích không có thương, không nhiều lắm phân biệt, đợi lát nữa nữa năm, chẳng phải nóng ruột nóng gan? Hơn nữa, tại hạ đang bị thanh đình truy nã, nói không chừng ngày nào đó tụt mất đầu, chẳng phải là lắm cuộc hẹn." Mao Thập Bát nhưng trong lòng thì thầm nghĩ, Thiếu giáo chủ truyền thụ cho cái này nội công tâm pháp quả nhiên kỳ diệu, chỉ là cái này nửa cái canh giờ, ta trong Đan Điền y nguyên âm âm có một cổ dòng nước ấm du động, thương thể tựa hồ cũng nhẹ rất nhiều, nếu không có như thế, ta lại há có thể khoe khoang khoáng lạc, tại thương thể chưa lành phía dưới lấy một địch hai.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: quan quân đột nhiên đến (2)

Mao Thập Bát quay đầu chứng kiến Hồng Thiên Khiếu trong mắt vẻ cổ vũ, trong nội tâm càng là đại định, tay trái vịn thân cây, chậm rãi đứng dậy, tay phải đã nắm đơn đao, nói ra: "Ngô lão gia từ từ trước đến nay tay không tác sát, Vương huynh liền thỉnh sáng binh khí a!" Vương đàm cũng không có khách khí, nói một tiếng: "Tốt!" Hai tay vào lòng, "Thương lang" một tiếng vang nhỏ, lấy ra một đôi Phán Quan Bút.

Ngô Đại Bàng thấy thế, trong nội tâm đối với Mao Thập Bát kính ý lại là bỏ thêm hai phần, tất nhiên là không thể dùng hai địch một, vì vậy nhân tiện nói: "Đã như vậy, Vương hiền đệ, ngươi thay ngu huynh lược trận. Ngu huynh nếu không thành, ngươi lại bên trên không muộn." Vương đàm thông tri Ngô Đại Bàng tính cách, đáp: "Vâng!" Thối lui ba bước. Ngô Đại Bàng nói một tiếng "Đắc tội", bầy tay trái bên trên trời mình, tay phải lượn cái vòng tròn luân quần, bay bổng hướng Mao Thập Bát đánh tới.

Mao Thập Bát đơn đao nghiêng bỏ, nhẹ chém hấn cánh tay trái, Ngô Đại Bàng một cú đầu, từ hấn lưỡi đao xông tới, tay trái hướng hấn bên phải khuỷu tay hạ đập đi. Mao Thập Bát hơi nghiêng thân chuyển tại bên cây, đập một thanh âm vang lên, Ngô Đại Bàng cái kia chưởng kích tại trên cành cây, cái này khóa đại thụ cao năm sáu trượng, thân cây trắng kiện, cho Ngô Đại Bàng như vậy vỗ, trên cây Hoàng Diệp là như mưa rơi xuống. Mao Thập Bát không khỏi kêu lên: "Tốt chưởng lực!" Đơn đao chặn ngang vung đi. Ngô Đại Bàng đột nhiên tung đứng người dậy, từ giữa không trung phốc đem xuống, râu bạc trắng bông bông, thật là đẹp mắt. Mao Thập Bát một chiêu "Gió tây ngược lại cuốn", đơn dưới đao kéo lên, đâm thẳng Ngô Đại Bàng phần bụng. Ngô Đại Bàng ở giữa không trung một cái lộn một vòng bỏ nhào, nhảy đi ra ngoài, Mao Thập Bát một đao kia cùng hấn bụng dưới cách xa nhau không đến nửa xích, Mao Thập Bát đao thể tuy kính gấp, Ngô Đại Bàng né tránh thực sự nhanh chóng Linh Động cực kỳ, hai người nhất thời đánh cho một cái ngang tay, tương xứng.

Hồng Thiên Khiếu một bên nhìn đến tình huống, cái này Ngô Đại Bàng võ nghệ không kém, thuộc về trong nhị lưu, tại Mao Thập Bát phía trên. Giờ phút này hai người tuy nhiên khó phân sản sản nhau, nhưng thời gian lâu rồi, đãi Mao Thập Bát sau lực bất lực, Ngô Đại Bàng thể tất muốn chiếm cứ thượng phong. Nhưng là, Hồng Thiên Khiếu chú ý lực cũng không tại hai người đánh nhau lên, mà là đang lắng nghe xa xa một hồi lộn xộn tiếng vó ngựa, ước chừng có hơn mười kỵ, hơn nữa là càng ngày càng gần.

Hồng Thiên Khiếu trong lòng biết cái này hẳn là Hắc Long cây roi Sừ Tùng dẫn người đến đây, cảm thấy ngược lại yên ổn, đảo mắt hướng trong tràng nhìn lại, nhưng thấy Ngô Đại Bàng chợt tiến chợt lui, song chưởng tung bay, Mao Thập Bát đem đơn đao múa đến huyền thành một mảnh Ngân Quang, ngăn cản trước người, Ngô Đại Bàng mấy lần xông về phía trước, đều bị ánh đao ép đi ra. Ngô Đại Bàng trong nội tâm thất kinh, nghe Vương đàm nói, Mao Thập Bát chỉ là một cái nhà ông bà ngoại cao thủ, nhưng hôm nay cuộc chiến, cái này Mao Thập Bát phân biệt bàn tay có chứa nội lực, tuy nhiên không được, nhưng lại chính tông nội gia chân khí, chẳng lẽ Mao Thập Bát là giả trang heo ăn giống như, xem ra không cần tuyệt kỹ là thắng không được hẳn rồi.

Chương 51: phản đồ Vương đàm (1)

Nghĩ đến đây, Ngô Đại Bằng chường thế biến đổi, đang muốn sử ra bản thân áp rương tuyệt kỹ Phiêu Vân chưởng, chợt nghe được tiếng chân tiệm cận, hơn mười người cưỡi ngựa chạy tới, đều là thanh đinh quan binh cách ăn mặc. Hơn mười kỵ chạy vội tới chỗ gần, tản đem ra, đem bốn người vây quanh ở hạch tâm, cầm đầu quan quân quát: "Khoan đã! Chúng ta phụng mệnh đuổi bắt giang dương đại đạo Mao Thập Bát, cùng người bên ngoài cũng không thể làm chung, đều lui ra!"

Ngô Đại Bằng nghe xong, vội vàng dừng tay nhảy ra. Mao Thập Bát sớm được Hồng Thiên Khiếu nhắc nhở, nhìn thấy quan binh thực đến, không khỏi mất lễ liếc mắt thoáng một phát Vương đàm, gắp hán trên mặt hơi có vẻ sắc mặt vui mừng, trong nội tâm càng phát đối với Hồng Thiên Khiếu khâm phục cực kỳ, hắc hắc hai tiếng nói: "Ngô lão gia tử, ung trào tử lại tìm tới rồi! Bọn hán hướng về phía ta đến, người không cần để ý tới, lại lên a..."

Ngô Đại Bằng trong lòng cũng là thất kinh, hán hai người cùng Mao Thập Bát hôm nay ước hẹn, có thể nói là biết chỉ người chỉ có ba người bọn họ, quan này binh có thể nào tìm được, vì vậy liền hướng chúng quan binh vừa chấp tay nói: "Vị huynh đài này là an phận lương dân, sao là giang dương đại đạo? Các người nhận lầm người a?" Cầm đầu quan quân cười lạnh nói: "Hán nếu là an phận lương dân, thiên hạ an phận lương dân không khỏi nhiều lắm. Mao bằng hữu, người tại trong thành Dương Châu làm xuống thiên đại bản án, hạo hán một người làm việc một người đem làm, ngoan ngoãn cùng chúng ta đi thôi!"

Mao Thập Bát ha ha cười nói: "Các người mà lại chờ một chút, mà lại nhìn ta cùng hai vị này bằng hữu phân ra thắng bại nói sau." Vì vậy liền nếu không quản cái kia quan binh tướng lĩnh, quay đầu hướng Ngô Đại Bằng cùng Vương đàm nói: "Ngô lão gia tử, Vương huynh, chúng ta hôm nay không an phận thắng bại không thể, lại đợi thêm nửa năm, cũng không biết ta họ mao còn có hay không tánh mạng, sung sướng mau mau, hai vị cùng tiến lên a!"

Sĩ quan kia gặp Mao Thập Bát thật không ngờ vô lễ, không khỏi phẫn nộ quát: "Hai người các người nếu không là cùng Mao Thập Bát một đám, mau mau ly khai chỗ thị phi này, đừng gây chuyện trên thân."

Mao Thập Bát cũng không tức giận, chỉ là lớn tiếng hét lên: "Nãi nãi của người, hô to gọi nhỏ làm gì?"

Sĩ quan kia tay phải đã bỏ vào bên hông một bả sao đem lên, nói: "Mao Thập Bát, người vượt ngục giết người, đó là Dương Châu quan địa phương sự tình, vốn không cần phải chúng ta để ý tới. Bất quá nghe nói người tại trong nội viện kêu to đại thi thẩm, nói ra Thiên Địa hội làm loạn tạo phản phản tặc đều là anh hùng hảo hán, lời này thế nhưng mà có?"

Mao Thập Bát lớn tiếng nói: "Thiên Địa hội các bằng hữu đương nhiên là anh hùng hảo hán, chẳng lẽ ngược lại là loại người như người cho triều đình thè lưỡi ra liếm trứng chim Hán gian, ngược lại là anh hùng hảo hán? Nếu không phải quy người quân, lão tử bảy tám ngày trước tiến vào thành Dương Châu thời điểm, các người những này Hán gian vì sao phục kích lão tử?"

Mới đầu tình tiết hơi chậm vì main luyện cửu dương thần công chưa đại thành thì chưa phá thân được ==))

Chương 52: phản đồ Vương đàm (2)

Sĩ quan kia sau khi nghe xong, không khỏi mất lộ hung quang, nói ra: "Ngao Thiếu Bảo phái chúng ta theo Bắc Kinh đến phía nam đến nhậm chức, vì chính là đuổi bắt Thiên Địa hội phản tặc. Mao Thập Bát, người cùng chúng ta đi." Nói xong quay đầu hướng Ngô Đại Bằng cùng Vương đàm nói: "Hai vị đang tại cùng cái này nghịch tặc đánh nhau, nghĩ đến không phải một đường, hai vị cái này xin cứ tự nhiên a."

Ngô Đại Bằng nói: "Thỉnh giáo các hạ tôn tính đại danh?" Sĩ quan kia tại bên hông một đầu đen nhánh nhuyển tiên vũ một cái, nói ra: "Tại hạ Dương Châu Tổng binh Hắc Long cây roi Sứ Tùng, phụng ngao Thiếu Bảo quân lệnh, bắt Thiên Địa hội phản tặc." Tự thôi tri cùng chết về sau, Sứ Tùng liền thuận lý thành chương thăng làm Dương Châu Tổng binh, cũng hướng Ngao Bái hồi báo cho Mao Thập Bát hiện tại Dương Châu xuất hiện sự tình, hôm qua liền được Ngao Bái thư trả lời, mệnh lệnh Sứ Tùng cần phải bắt Mao Thập Bát.

Hồng Thiên Khiếu đột nhiên mở miệng nói chuyện: "Xin hỏi sứ Tổng binh là làm thế nào biết Mao Thập Bát lúc này?"

Hồng Thiên Khiếu lời vừa nói ra, Ngô Đại Bằng cảm thấy cũng là hồ nghi, việc này cực kỳ ẩn nấp, lẽ ra quan phủ là tuyệt đối không có thể biết, vì vậy liền hướng Vương đàm cùng Mao Thập Bát tất cả nhìn lại liếc, chợt phát hiện Vương đàm trên mặt hơi có sợ hãi thần sắc, mà Mao Thập Bát nhưng lại sắc mặt không thay đổi, trong nội tâm không khỏi hoài nghi.

Ngày đó Hồng Thiên Khiếu cứu đi Dương Dật Chi thời điểm là mang theo khăn che mặt, này đây Sứ Tùng cũng không nhận biết hân, nghe nói lời ấy, cả giận nói: "Người là người phương nào, chẳng lẽ người phương nào mật báo bản Tổng binh còn muốn đi đầu nói cho người biết không thành, nếu là người cùng việc này không quan hệ, nhanh chóng rời đi, nếu không bản Tổng binh lợi dụng Thiên Địa hội đồng đảng đem người cùng Mao Thập Bát cùng nhau bắt."

Hồng Thiên Khiếu cũng là một mực chú ý đến Vương đàm thần sắc, chứng kiến Vương đàm thần sắc dị biến, trong nội tâm đã là đoán cái tám chín phần mười, lập tức liền đột nhiên lừa dối Vương đàm thoáng một phát nói: "Sứ Tổng binh, người không nói ta cũng biết, cái này hướng người mật báo chỉ nhân đúng là song bút phá núi Vương đàm."

Sứ Tùng nghe vậy kinh hãi, không khỏi bật thốt lên nói: "Người là làm thế nào biết hay sao?" Lời nói vừa rồi ra, Sứ Tùng liền đã hối hận, kể từ đó giống như là đem Vương đàm bán đi.

Ngô Đại Bằng nghe vậy giận dữ, nhìn hằm hằm lấy Vương đàm, mắng: "Vương đàm, không nghĩ tới người vậy mà cấu kết quan phủ, ta Ngô Đại Bằng hôm nay liền cùng người nhất đao lưỡng đoạn, càng muốn thanh lý môn hộ."

Vương đàm mặt có nét hồ thẹn, không dám nhìn Ngô Đại Bằng, trong miệng cũng là thừa dạ mà nói: "Ngô đại ca, ta. . . Ta cũng thế. . . Cũng là bất đắc dĩ. Cái kia. . . Cái kia. . ." Nói xong lời cuối cùng, đã là không thể thành lời nói.

Sứ Tùng thấy thế, cũng không dấu diếm nữa, cười ha ha nói: "Hay vẫn là ta đến thay người mà nói a, năm trước Vương đàm bị bắt về sau cũng đã đầu phục triều đình, vì ẩn nấp Vương đàm thân phận, chúng ta đã làm ra một ngày nghỉ giống như, sử được các người cho rằng Vương đàm là bị các người cứu ra, từ đó về sau Vương đàm liền không ngừng cho triều đình tiết lộ tình báo, dưới mắt hân chức quan đã lên tới Dương Châu phó Tổng binh, chỉ có điều các người những này không có đầu óc phản tặc không biết mà thôi. Ngô Đại Bằng, người chính là Thiên Địa hội phản tặc, nay Nhật Bản Tổng binh vốn là nên đem các người tất cả đều cầm xuống, không biết làm sao Vương tổng binh đau khổ vì người cầu tình, bản Tổng binh mới quyết định tha cho người một cái mạng, thức thời chút ít tự tranh thủ thời gian tránh ra, không muốn ảnh hưởng bản Tổng binh đuổi bắt khâm phạm của triều đình." Nói xong, Sứ Tùng theo bên hông rút ra Hắc Long cây roi, lẳng không trên không trung vung trước hết, giống như Kinh Lôi vừa vang lên, đủ thấy công lực bất phàm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: phản đồ Vương đàm (3)

Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát nhìn nhau, trong nội tâm đồng đều muốn, cái này Hắc Long cây roi Sứ Tùng công lực chỉ sợ chỉ là so Ngô Đại Bằng kém hơn một chút, dưới mắt tình thế không thể lạc quan, cái này Ngô Đại Bằng phải chăng thực anh hùng, một hồi liền thấy rõ ràng. Vì vậy, hai người cũng không nói chuyện, con mắt đều là nhìn chăm chăm Ngô Đại Bằng, xem hắn kế tiếp như thế nào ứng phó.

Ngô Đại Bằng quay đầu hướng Mao Thập Bát ôm quyền nói: "Mười tám huynh, thực không dám đầu điểm, lão hủ chính là Thiên Địa hội Hồng thuận đường Phương Đại Hồng Phương đại ca thủ hạ, vốn hôm nay thụ Vương đàm trưng mời trợ quyền, chính là vì Vương đàm nói mười tám huynh từng có nhục mạ Thiên Địa hội nói như vậy, hôm nay xem ra đây cũng là Vương đàm quý khách. Tệ sẽ xuất hiện như thế rất sợ chết chi nhân, càng là hăm mười tám huynh tại hiểm cảnh, lão hủ tại tâm khó có thể bình an, bất quá mười tám huynh xin yên tâm, hôm nay lão hủ là đánh bạc cái này đầu mạng già, cũng nhất định phải cam đoan mười tám huynh an toàn." Ngô Đại Bằng sau khi nói xong, nhưng lại hướng Hồng Thiên Khiếu nhìn một cái, trong nội tâm thầm than một tiếng nói, hôm nay nếu là chỉ có Mao Thập Bát một người, chỉ đợi ta liệu chết cuốn lấy Hắc Long cây roi Sứ Tùng cùng Vương đàm, nếu như hắn thoát hiểm có lẽ còn có thể, chỉ là hiện tại lại thêm như vậy một cái không biết võ công công tử ca, chỉ sợ sự tình hội không xong được rất rồi.

Không đợi Mao Thập Bát mở miệng, bên kia Sứ Tùng cũng đã cười ha ha: "Ngô Đại Bằng, người rất cao đánh giá chính người rồi, cũng quá coi thường ta Hắc Long cây roi sử nói lỏng, chúng ta hôm nay tuy nhiên chỉ có hơn mười người, nhưng là toàn bộ Dương Châu quan binh tinh anh, bọn hắn mỗi người võ nghệ chỉ sợ không tại ta Sứ mỗ người phía dưới, hôm nay nếu để cho các người đào thoát, ta Hắc Long cây roi Sứ Tùng cũng không cần lại tại Dương Châu lẫn lộn."

Ngô Đại Bằng nghe vậy trong lòng rung mạnh, đơn theo vừa rồi Sứ Tùng vung cây roi đến xem, người này công lực có lẽ so với chính mình kém hơn một chút, nếu là cái này hơn mười người đúng như Sứ Tùng nói, chuyện hôm nay xem ra không thể chết già rồi, chính mình có lẽ có thể đối phó kể cả Sứ Tùng ở bên trong năm người, Mao Thập Bát tối đa cũng chỉ có thể đối phó bốn người, nhưng là đối phương còn thừa lại bốn người, nhưng lại có phản đồ Vương đàm. Ngô Đại Bằng từ đầu đến cuối đều không có đem Hồng Thiên Khiếu xếp vào ở bên trong, chỉ là cân nhắc hắn và Mao Thập Bát như thế nào đối địch.

Mao Thập Bát cười ha ha đạo: "Ngô lão gia tử, cái này Hắc Long cây roi Sứ Tùng tự giao cho người để đối phó, cái kia Vương đàm liền giao cho huynh đệ ta a, nếu là ta đem Vương đàm giết, Ngô lão gia tử có thể chớ có trách ta."

"Mười tám huynh chớ đó lời nói, Vương đàm phản bội Thiên Địa hội, đầu hàng Thát tử, cái này đã là phạm vào tử tội, mười tám huynh nếu là có thể chính tay đem này phản đồ, ta Hồng thuận quan tòa hạ tất đối với mười tám huynh vạn phần cảm tạ." Ngô Đại Bằng trong nội tâm thật là kỳ quái, như thế phân công cái kia mười hai Thanh binh chẳng lẽ lại để cho cái này thư sinh đi đối phó, nghĩ tới đây Ngô Đại Bằng lại hướng phía Hồng Thiên Khiếu nhìn thoáng qua, lúc này đây hắn mới phát hiện, Hồng Thiên Khiếu trên mặt từ đầu đến cuối đều là mặt mỉm cười, cũng không có mấy may khiếp sợ cùng sợ hãi chi sắc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 54: đánh chết Sứ Tùng (1)

Mao Thập Bát quét ngang trong tay đơn đao, đối với Vương đàm nói: "Vương đàm, ta Mao Thập Bát nguyên cũng mời ngươi là đầu đàn ông, lúc này mới cùng ngươi định ra Đắc Thắng sơn ước hẹn, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên là rất sợ chết, lưng (vác) chủ cầu vinh thế hệ, ta Mao Thập Bát cuộc đời hận nhất ngươi người như vậy, hôm nay ta liền thay Thiên Địa hội bỏ ngươi cái này tên phản đồ, nạp mệnh a."

Nói xong, Mao Thập Bát một cái thả người nhảy tới, lao thẳng tới hướng Vương đàm.

Vương đàm tự biết võ nghệ không bằng Mao Thập Bát, giờ phút này lại thấy hấn kệp nộ đánh tới, trong nội tâm đại sợ, một mặt vung bút nghênh ở, vừa hướng sau lưng cấp cấp hô: "Nhanh, giúp ta cùng một chỗ đối phó hấn."

Vương đàm là Dương Châu phó Tổng binh, chức quan tại trừ Sử Tùng tại bên ngoài tất cả mọi người phía trên, này đây vừa dứt lời, liền có mấy người vung đao liền muốn gia nhập Mao Thập Bát cùng Vương đàm chiến đoàn. Nhưng là, vừa lúc đó, đột nhiên nghe được "PHỐC" một tiếng, một người trong đó lung la lung lay ngã trên mặt đất, còn lại mọi người không rõ ràng cho lắm, tiến lên xem xét, đều là ngược lại hít một hơi khí lạnh, nguyên lai người này trong lồng ngực thậm chí có một cái đầu ngón tay đại động nhỏ, ồ ồ máu tươi chính bắt trụ hướng ra phía ngoài lưu.

Đón lấy một cái âm lãnh thanh âm vang ở mọi người bên tai: "Ai nếu là còn muốn hành động thiếu suy nghĩ, người này là kết cục." Mọi người quay đầu xem xét, chỉ thấy Hồng Thiên Khiếu âm mặt lạnh lấy, tay phải bình thân lấy, ngón trỏ đứng là chỉ hướng đã bị mất mạng chi nhân.

Đây là cái gì công phu, khoảng cách xa như vậy liền có thể dùng ngón tay tại người trên người đánh ra một cái hồ đến, ngoại trừ cùng Mao Thập Bát chính đang kịch đấu Vương đàm bên ngoài, còn lại tất cả mọi người trong nội tâm đều là xuất hiện một loại trước nay chưa có sợ hãi.

Cũng có một cái lẳng đầu thanh không tin đây là thật, kêu la lấy vung đao hướng Hồng Thiên Khiếu đánh tới, ngay tại khoảng cách Hồng Thiên Khiếu còn không hề đến một trượng xa địa phương, mọi người lại nghe đến "PHỐC" một tiếng, cái này tất cả mọi người nhìn rõ ràng rồi, chỉ thấy Hồng Thiên Khiếu ngón trỏ trong tựa hồ bắn ra một đạo bạch quang, xuyên thấu người nọ thân thể.

Ngô Đại Bằng tuy nhiên trong nội tâm khiếp sợ vạn phần, nhưng Hồng Thiên Khiếu dù sao cũng là đứng tại cạnh mình, trong nội tâm hay vẫn là hưng phấn nhiều một ít, song chương xê dịch, đối với Sử Tùng nói: "Tự lại để cho lão già ta đến lãnh giáo một chút người Hắc Long cây roi tuyệt kỹ." Nói xong, liền một cái tung phốc, giống như Mãnh Hồ xuống núi, mang theo một hồi gió lốc đánh về phía Sử Tùng.

Sử Tùng tâm niệm cấp chuyển, biết rõ nếu không phải có thể bỏ Hồng Thiên Khiếu, chỉ sợ liền hấn ở bên trong những người này hội toàn bộ trông ở chỗ này, vì vậy liền vội vàng quát lớn: "Các huynh đệ, sóng vai tử lên, nếu không, chỉ sợ chúng ta ai cũng không có thể còn sống ly khai tại đây."

Những người kia nguyên vốn đã bị Hồng Thiên Khiếu Nhất Dương chỉ hù sợ, trải qua Sử Tùng một câu điểm tỉnh, lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, ngay ngắn hướng hướng Hồng Thiên Khiếu đánh tới.

Hồng Thiên Khiếu mỉm cười, không tái sử dụng Nhất Dương chỉ, giương Khai Thiên núi sáu Dương Chương cùng mười người này chiến tại một chỗ. "Rầm rầm rầm phanh", không đến hai mươi hiệp, liền có sáu người bị Hồng Thiên Khiếu đánh trúng, tứ tán bay tứ tung, trúng chương người không có chỗ nào mà không phải là ngã xuống đất lập tức bị mất mạng.

Còn lại trong bốn người có một cái so sánh thông minh, theo Hồng Thiên Khiếu chiêu thức trong nhìn ra một ít mảnh khõe, vội vàng nhảy ra ngoài vòng tròn, chỉ vào Hồng Thiên Khiếu lắp bắp nói: "Người. . . Người chính là thiên. . . Ngày đó người bịt mặt kia." Vừa dứt lời, mặt khác ba người cũng đã trúng chương ngã xuống đất, thổ huyết mà vong. Hồng Thiên Khiếu khẽ mỉm cười nói: "Đúng vậy, ta chính là người bịt mặt kia, chỉ bất quá bây giờ người mới nhận ra đến có chút quá muộn." Nói xong, Hồng Thiên Khiếu chậm rãi duỗi ra ngón trỏ, chỉ hướng người này.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: đánh chết Sử Tùng (2)

Người này lập tức là vong hồn đại bốc lên, không dám có chút dừng lại, quay người muốn hướng ra phía ngoài bỏ chạy, còn không có có chạy ra mười bước, liền nghe được "PHỐC" một tiếng, người nọ vô ý thức địa hướng lồng ngực của mình nhìn lại, quả nhiên thấy một cái lỗ máu, lập tức liền cảm giác được trận trận kịch liệt đau nhức đang từ ngực lưng (vác) truyền hướng toàn thân, bước chân cũng không tự chủ được ngừng lại, "Bịch" một tiếng ngã trên mặt đất, duỗi vài cái chân, liền rút cuộc bất động bất động.

Trong sân đột nhiên biến hóa tự nhiên ảnh hưởng đến đang gõ đầu Sử Tùng cùng Vương đàm hai người, Hồng Thiên Khiếu cao thâm mật trắc võ nghệ càng làm cho hai người da đầu run lên, nhất là Vương đàm, thấy chính mình hãn phải chết, cũng bất cứ giá nào rồi, trong tay song bút một chiêu so một chiêu nhanh, toàn bộ công không tuân thủ, hơn nữa chiêu chiêu đều là công hướng Mao Thập Bát hạ bàn.

Mao Thập Bát võ nghệ vốn so Vương đàm cao hơn, lại bởi vì đùi phải có thương tích, hành động bất tiện, chỉ có thể cùng Vương đàm đánh cho ngang tay, nhưng Vương đàm đột nhiên đổi thành không muốn sống đầu pháp, Mao Thập Bát lập tức có chút chịu không được, liền tiếp bại lui, một tên cũng không để lại thân, chân trái cũng bị Vương đàm Phán Quan Bút quét trúng, thoáng cái quỵ trên mặt đất, mắt thấy Vương đàm khác một cây viết muốn đâm chọt trên người mình, Mao Thập Bát thán than một tiếng, chỉ có thể nhắm mắt chờ chết.

Lại là "PHỐC" một tiếng, đón lấy liền nghe được Vương đàm một tiếng kêu đau đớn, Mao Thập Bát mở to mắt, chỉ thấy Vương đàm song bút dĩ nhiên rơi xuống đất, thứ nhất mật vẻ thống khổ, tay trái bụm lấy tay phải dính cổ tay, máu tươi đang từ khe hở trong hướng phía dưới nhỏ.

Mao Thập Bát đại hỉ, vội vàng vung đao gác ở Vương đàm trên cổ, Vương đàm mắt thấy vậy, chỉ phải buông tha cho phản kháng, về mặt tái nhợt, cúi đầu không nói. Hồng Thiên Khiếu gấp bên này chiến đấu đã chấm dứt, liền đem ánh mắt chuyển dời đến Ngô Đại Bằng cùng Sử Tùng đánh nhau đi lên, lúc này thời điểm Sử Tùng sớm đã là tâm thần đại loạn, tại Ngô Đại Bằng mãnh liệt tiến công xuống, chính liền tiếp lui về phía sau.

Đột nhiên, hét thán một tiếng truyền đến, Hồng Thiên Khiếu vội vàng quay đầu đi, chỉ thấy Vương đàm hai tay lôi kéo Mao Thập Bát sống dao, máu tươi chính theo chuôi đao hướng phía dưới nhỏ giọt. Nhưng lại Vương đàm nghĩ đến cùng hãn rơi xuống Hồng thuận đường một đám huynh đệ trong tay sống không bằng chết, còn không bằng mình giải quyết gọn gàng, tránh khỏi thụ tra tấn, vì vậy liền thừa dịp tất cả mọi người tại chú ý Ngô Đại Bằng cùng Sử Tùng đánh nhau lựa chọn tự tiện.

Nghe được Vương đàm kêu thán thiết, Sử Tùng cũng là trong lòng run lên, thủ hạ một chạm, bị Ngô Đại Bằng xem xét một sơ hở, song chưởng đầy ngang, trùng trùng điệp điệp kích tại Sử Tùng ngực, theo "Răng rắc xoạt" gây xương thanh âm, Sử Tùng ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm lớn máu tươi, trùng trùng điệp điệp trồng trên mặt đất.

Chứng kiến Sử Tùng bị mất mạng, Ngô Đại Bằng mới xem như thô thô thờ gấp thở ra một hơi, xoa xoa cái trán mồ hôi, quay người hướng Hồng Thiên Khiếu đi đến. Đi vào Hồng Thiên Khiếu trước mặt, Ngô Đại Bằng hai nắm một ôm, về mặt chân thành nói: "Hồng công tử võ nghệ thật sự là cao tuyệt, lão hủ đôi mắt này thật sự là mù, vậy mà đem Hồng huynh đệ xem trở thành không hiểu võ nghệ chi nhân."

Hồng Thiên Khiếu gấp vội hoàn lễ đạo: "Ngô lão gia tử gây giết vẫn bối rồi, cũng không vẫn bối võ nghệ cao cường, thực là những này Thát tử võ nghệ đam, nếu là đổi lại Ngô lão gia tử, chỉ chỉ sợ những này Thát tử liền mười chiêu đều qua không được." Hồng Thiên Khiếu đối với hiện ngang lẫm liệt Ngô Đại Bằng ấn tượng hay vẫn là rất không tệ.

Ngô Đại Bằng hỏi: "Dùng lão hủ xem ra, Hồng huynh đệ vừa rồi sử dụng điều khiển làm như ngày xưa Đại Lý Đoàn thị Nhất Dương chi."

Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm ám thầm bội phục, gật đầu nói: "Ngô lão gia tử thật sự là tuệ nhãn như đuốc, vẫn bối thi triển đúng là Nhất Dương chi, ba năm trước đây vẫn bối tại một tòa trong sơn động trong lúc vô tình được Nhất Dương chi điều khiển." Thấy Ngô Đại Bằng hẳn là muốn biết chính mình như thế nào hội Nhất Dương chi, liền đi đầu nói ra.

Ngô Đại Bằng cau mày, nói: "Hong huynh đệ tại sao ngày này khách khí, nếu là Hong huynh đệ không chê lão hủ tuổi già không chịu nổi, liền hô lão hủ một tiếng Ngô đại ca."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: bắc trên kinh thành (1)

Hong Thiên Khiếu trong lòng biết đối với Ngô Đại Bằng người như vậy không thể vô cùng khách khí, vì vậy cũng không khách khí nữa, nói: "Đã mong Ngô đại ca để mắt, tiểu đệ tưng kình không bằng tuân mệnh." Nói xong liền hướng phía Ngô Đại Bằng thi cái lễ.

Ngô Đại Bằng đại hỉ, gấp bước lên phía trước một bước đem Hong Thiên Khiếu nâng, không cho hắn cúi người, vui tươi hơn hớn nói: "Không nghĩ tới ta Ngô Đại Bằng một bà tuổi rồi, vậy mà kết bạn huynh đệ người còn trẻ như vậy Tuấn Ngạn. Không là đại ca thổi phồng huynh đệ người, đại ca coi như là trên giang hồ hơn nửa đời người rồi, trong thiên hạ võ nghệ tại huynh đệ người phía trên, chỉ sợ cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay nha, nếu như lại đợi một thời gian, trong thiên hạ chỉ sợ sẽ không còn có người là huynh đệ đối thủ của người."

Nói đến đây, Ngô Đại Bằng lúc này mới nhớ tới, chỉ lo cùng Hong Thiên Khiếu nói chuyện, đem Mao Thập Bát lạnh rơi xuống một bên, vì vậy liền về mặt xin lỗi nói: "Mười tám huynh, lão hủ vừa rồi chỉ lo cùng Hong huynh đệ luận giao, đem mười tám huynh lạnh nhạt, mong rằng mười tám huynh đừng nên trách."

Ngô Đại Bằng cũng là người già mà thành tinh, biết rõ Hong Thiên Khiếu là Mao Thập Bát chủ tử, Mao Thập Bát nếu là dám trách móc mới là lạ chứ.

Quả nhiên, Mao Thập Bát chỉ là cười ha ha nói: "Ngô lão gia tử khách khí, công tử nhà ta là chủ, mười tám là bộc, nào dám trách móc đây này."

"Hôm nay Hong huynh đệ cùng mười tám huynh thay ta Thiên Địa hội thanh trừ Vương đàm cái này tên phản đồ, thực là có ân với ta Thiên Địa hội, ngày sau hai vị huynh đệ nếu là có gì phân công, ta Ngô Đại Bằng tất đem làm tuân mệnh. Nay mà không thể ở lâu, huynh đệ chúng ta ba người hay vẫn là đi đầu thay đổi sạch sẽ quần áo, tìm một nhà quán rượu, chè chén một phen." Ngô Đại Bằng lâu lý giang hồ, biết rõ Sư Tùng lâu dài không quy, hắn thủ hạ tất nhiên sẽ đến này tìm.

Hong Thiên Khiếu lúc này mới chú ý tới mình trên quần áo đã có loang lổ vết máu, trong nội tâm không khỏi thầm thở dài nói, võ nghệ mạnh yếu có thể bất luận tuổi, nhưng là kinh nghiệm giang hồ tích lũy nhưng lại muốn tích lũy tháng ngày, Mao Thập Bát tuy nhiên cũng trên giang hồ lăn lộn nhiều năm, nhưng lại xa không bằng Ngô Đại Bằng thành thực lão luyện, xem ra ngày sau chính mình hành tẩu giang hồ cần một cái kinh nghiệm phong phú chỉ nhân chỉ điểm, nếu không tất ăn thiệt thòi.

Hong Thiên Khiếu quay đầu nhìn nhìn đầy đất thi thể, nhẹ gật đầu, nói: "Ngô đại ca nói thật là, tiểu đệ cùng mười tám hiện ở tại trong Lệ Xuân viện, chúng ta không bằng tới đó đi thôi."

Ngô Đại Bằng nghe xong, như có điều suy nghĩ, cho rằng Hong Thiên Khiếu tuổi trẻ háo sắc, đột nhiên lại nghĩ đến, cái này Mao Thập Bát lại không phải kia háo sắc chỉ nhân, hai người ở tại Lệ Xuân viện tất nhiên bởi vì chỗ đó người đến người đi ngược lại không dễ bị quan phủ chú ý, mặt mo không khỏi đỏ lên, ám đạo:thậm nghĩ một tiếng hồ thẹn.

Ba người vừa mới quay người, Hồng Thiên Khiếu bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, đột nhiên quay người đi vào Hắc Long cây roi Sứ Tùng bên cạnh thi thể, tại hắc trong ngực một hồi lục lọi, móc ra một ít gì đó, nhìn cũng không nhìn, trực tiếp nhét vào hắc trong ngực của mình. Ngô Đại Bằng nhìn ở trong mắt, âm thầm gật đầu, tuổi còn trẻ có thể tâm tư như thế kín đáo, hơn nữa võ nghệ cao cường, đợi một thời gian hắc là Võ Lâm một đóa hiếm thấy. Chỉ là không biết người này là tại sao đường, nếu là có thể đủ đưa hắc kéo vào Thiên Địa hội, Tổng đà chủ tất nhiên sẽ là vui mừng vô cùng, đợi tí nữa uống rượu thời điểm ta mà lại tìm kiếm miệng của hắc phong.

Ba người uống rượu địa phương tuy nhiên là trong Lệ Xuân viện bên cạnh gian phòng, lại vẫn là có thể rõ ràng địa nghe được phổ Thượng Thanh bình bốn phía điều tra tiếng âm ý, chỉ là lại để cho ba người cảm giác kỳ quái chính là, Thanh bình vậy mà không có người tiến vào Lệ Xuân viện tiến hành điều tra, bởi vậy có thể thấy được, nơi này hậu trường tuyệt đối cùng quan phủ có mật thiết liên hệ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: bắc trên kinh thành (2)

Rượu qua ba tuần, đồ ăn qua ngũ vị, Ngô Đại Bằng liền bên cạnh gỗ bên cạnh nghe hắc Hồng Thiên Khiếu thân phận, cũng ần ần để lộ ra muốn lôi kéo Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát hai người nhập Thiên Địa hội ý tứ.

Hồng Thiên Khiếu như thế thông minh, há có thể nghe không hiểu Ngô Đại Bằng ý trong lời nói, cũng không nói phá thân phận của mình, chỉ là áp ứng ngăn cản tới. Ngô Đại Bằng thấy thế, biết rõ Hồng Thiên Khiếu dưới mắt cũng không có tính toán gia nhập Thiên Địa hội ý tứ, cho rằng Hồng Thiên Khiếu là đối với Thiên Địa hội không hiểu rõ lắm, chỉ phải thôi, không hề không hề đề việc này, nhưng trong lòng âm thầm ý định lại để cho Tổng đà chủ tự mình thuyết phục hắc.

Kể từ đó, ba người trong lúc nói chuyện liền thiếu rất nhiều câu thúc, trận này rượu một mực uống trọn vẹn hơn hai canh giờ vừa rồi tận hưởng.

Ngày kế tiếp sáng sớm, Hồng Thiên Khiếu, Mao Thập Bát hai người liền nhất định Đại Bằng cáo biệt, nói là muốn tới kinh thành đi làm một sự tình. Ngô Đại Bằng vốn định đem hai người giới thiệu cho Hồng thuận đường hương chủ Phương Đại Hồng cùng huynh đệ khác nhận thức, nhưng là Hồng Thiên Khiếu lại không muốn hiện tại cùng với Thiên Địa hội nhắc lên quá nhiều quan hệ, chỉ là nói thác kinh thành bên kia có việc gấp. Ngô Đại Bằng thấy thế, biết rõ lưu không được hai người, chỉ phải thôi. Đãi Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát hai người đi rồi, Ngô Đại Bằng lập tức đã viết một phong thư, phái Nhân Hòa nhanh chóng đưa đến Thanh Mộc đường giao cho doãn hương chủ.

Trên đường đi, Hồng Thiên Khiếu một mực đang tự hỏi, đã Vi Tiểu Bảo bị lưu tại Lệ Xuân viện, toàn bộ 《Lộc Đình ký》 tình tiết đem phát sinh cơ hồ hoàn toàn sửa chữa. Bất quá, đây cũng là chính mình hi vọng, nếu như Vi Tiểu Bảo vào kinh, tất nhiên hội đánh bại đánh bại bị Hải Đại Phú trào tiến cung nội, cũng tất nhiên sẽ giúp trợ Khang Hi Âm sai dương địa giết nịnh thần Ngao Bái. Hồng Thiên Khiếu đã có đá đảo Mãn Thanh khôi phục người Hán thống trị ý niệm trong đầu, tự nhiên không muốn chứng kiến Khang Hi nhẹ nhàng như vậy liền bỏ Ngao Bái, do đó đem trung ương chính quyền một mực không hề trong tay. Khang Hi cùng Ngao Bái đầu được càng kịch liệt, tình thế liên đới với Hồng Thiên Khiếu càng là có lợi, nếu như Ngao Bái đẩy ngã Khang Hi là tốt nhất, bởi vì Ngao Bái cứu thị người Hán, đối với người Hán quản lý tự nhiên sẽ đã man thô bạo, càng càng có thể sử dụng thiên hạ người Hán đồng tâm, lực lượng cũng lại càng lớn.

Hồng Thiên Khiếu trên đường đi ngoại trừ cho Mao Thập Bát giảng giải tiểu Vô Tướng nội công tâm pháp, cũng truyền thụ cho hắc Tiêu Dao môn một bộ tuyệt học Như Ý đao pháp, còn lại thời gian đã là như thế nghĩ ngợi lung tung. Mà Mao Thập Bát trên đường đi thì là đắm chìm tại Hồng Thiên Khiếu truyền thụ cho võ công của hắc bên trong, ngăn ngừa hơn nửa tháng thời gian, Mao Thập Bát đã theo bên trên tam lưu nhảy lên trở thành trong nhị lưu, đủ thấy hắc tư chất độ cao, xem ra chỉ lúc trước không có gặp được danh sư.

Một ngày này, hai người vẫn là không nhanh không chậm trên đường đi tới, lại nghe được phía trước truyền đến một hồi tiếng đánh nhau, hai người đều là trong nội tâm khẽ động, phóng ngựa hướng thanh âm chỗ phi đi.

Hai người chỗ gần xem xét, chỉ thấy trên đường lớn nghe một chiếc xe ngựa nào đó, bên trái một khối trên đất trống ước có vài chục nhiều người tại đánh nhau, trong đó có một nam một nữ bị vây vào giữa, mặt khác cái này hơn bốn mươi cá nhân nhưng lại quan binh quần áo và trang sức, trên mặt đất cũng nằm không dưới hai mươi cô thi thể, vậy mà tất cả đều là quan binh đấy.

Hồng Thiên Khiếu vận đủ trong mắt nhìn lại, chỉ thấy nam tử kia 27-28 tả hữu, một trương tăng thể diện, hai mắt sáng ngời hữu thần, mặc một bộ thanh nhiều trường bào, trên mũ khảm khối Bạch Ngọc, ăn mặc cách ăn mặc lộ ra là cái nhà giàu đệ tử, nhưng theo hần thân thủ đến xem, tuyệt đối không phải nhà giàu đệ tử, chỉ thấy thứ nhất chuôi đơn đao vung vẩy phía dưới, lại có vạn phu không lo chi dũng, những này Thanh binh vậy mà cũng không thể phụ cận. Tên kia nữ tử nhưng lại chỉ có mười ba mười bốn tuổi, lớn lên xinh xắn lanh lợi, làn da trắng nõn, quỳnh tị môi đỏ, tốt một cái nụ hoa chớm nở tiểu mỹ nữ, cùng tu bình cô nương so sánh với, thiếu đi một phần vũ mị, nhiều hơn một phần thanh thuần, hơn nữa tiểu cô nương này lại có một loại ta thấy yêu tiếc Sở Sở thần thái, mặc dù chưa tính là đến thâm mỹ mỹ nữ, lại cũng đủ làm cho thiên hạ nam tử chịu động hoài.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: rút dao tương trợ (1)

Nam tử này hần là Mộc Vương phủ Bạch thị song hùng bên trong đích một cái rồi, nữ tử này theo tuổi nhìn lại hần là tị là Mộc Vương phủ tiểu quận chúa Mộc Kiếm Bình, Hồng Thiên Khiếu cảm thấy buồn bực cực kỳ, chỉ là trong nguyên thư cũng không có đề cập Mộc Kiếm Bình hai người tao ngộ quan binh chặn giết sự tình, hần là là bởi vì chính mình đi vào, rất nhiều tình tiết phát sanh biến hóa.

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu nhú mày trầm tư thời điểm, trong tràng đột nhiên truyền đến một tiếng nữ tử kinh hô, Hồng Thiên Khiếu giương mắt nhìn lên, nhưng lại Mộc Kiếm Bình bị một cái Thanh binh chém trúng bắp chân, tuy nhiên bị thương không trọng, thực sự ảnh hưởng đến hành động, Mộc Kiếm Bình nguyên vốn là năm tuổi nhỏ, võ công không cao, kể từ đó tình huống càng là nguy hiểm.

Những này quan binh cũng nhìn ra Mộc Kiếm Bình dễ khi dễ, vốn là ở một bên không cách nào gia nhập chiến đoàn những cái kia quan binh cũng vung vẩy lấy đao thẳng hướng Mộc Kiếm Bình, đương nhiên, bọn hần cũng không phải muốn Mộc Kiếm Bình tánh mạng, mà là muốn hần bắt giữ, dùng cái này đến áp chế cái kia họ Bạch đàn ông.

Cái kia họ Bạch đàn ông một mực tại chú ý Mộc Kiếm Bình tình huống, không khỏi trong nội tâm khẩn trương, trong tay đơn đao múa đến nhanh hơn, trong lúc cấp thiết tị nghĩ đến đến Mộc Kiếm Bình bên người, nhưng là quan này quân người đầu lĩnh cũng là một cái nhị lưu cao thủ, nếu là đơn đao độc đấu có lẽ không phải cái này họ Bạch đàn ông đối thủ, nhưng là cùng những quan binh khác cùng một chỗ vây công hần nhưng lại lại để cho cái này họ Bạch đàn ông không làm gì được được.

Mộc Kiếm Bình tình thế càng ngày càng nguy hiểm, cái kia họ Bạch đàn ông tâm tình cũng càng ngày càng khẩn trương, tâm thần phân tán, bị cái kia quan quân đầu lĩnh một đao đem đao thép đánh bay. Người đàn ông kia trong nội tâm kinh hãi, chỉ phải triển khai quyền pháp bình tĩnh ứng chiến, trong khoảng thời gian ngắn cũng bất chấp Mộc Kiếm Bình bên kia rồi.

"Mộc gia quyền." Mao Thập Bát đang muốn hỏi Hồng Thiên Khiếu có phải hay không phải trợ giúp một nam một nữ này, đột nhiên phát hiện nam tử này sử xuất quyền pháp dĩ nhiên là Mộc gia quyền.

"Người nhận thức Mộc gia quyền?" Lời vừa ra khỏi miệng Hồng Thiên Khiếu tự đã hối hận, Mao Thập Bát trên giang hồ phiêu bạt nhiều năm, có thể nào không biết Mộc gia quyền pháp.

Quả nhiên, Mao Thập Bát đạo: "Mộc gia quyền pháp trên giang hồ truyền lưu mấy trăm năm, người trong giang hồ đều biết một chút, nhưng là cần đến quyền pháp tinh diệu, hay vẫn là Mộc Vương phủ người mới biết được. Người này bộ pháp kiên cố, quyền pháp trầm trọng, chiêu thức tinh diệu, nếu không là Mộc Vương phủ người tuyệt đối không thể có này cảnh giới."

"Àn, đã Mộc Vương phủ anh hùng, chúng ta tự nhiên trợ hần giúp một tay, mười tám, người lên trước đi, cũng tốt thử xem ngày gần đây công phu của người tiến triển." Hồng Thiên Khiếu mặc dù đối với Mộc Vương phủ những cái kia cổ hủ không quá cảm thấy hứng thú, thực sự không muốn nhìn xem Mộc Vương phủ người tao ngộ Thanh bình độc thủ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: rút dao tương trợ (2)

"Vâng." Mao Thập Bát đã sớm chờ một câu nói kia rồi, vui thích địa hô to một tiếng, một cái thả người nhảy vào chiến đoàn, đi đầu một đao bổ về phía này cái Thanh bình đầu lĩnh, cái gọi là bất giác trước bắt vua, Mao Thập Bát trên giang hồ lăn lộn nhiều năm như vậy cũng không phải lăn lộn cho không, thấy Hồng Thiên Khiếu bắt trụ gậy đầu.

Đầu lĩnh kia tập trung tinh thần muốn bắt giữ họ Bạch đàn ông, nhưng không ngờ sau lưng đột nhiên một hồi sát khí đánh úp lại, trong nội tâm không khỏi kinh hãi, chẳng quan tâm quay đầu lại, thả người hướng phải tạt tránh, thân thể còn chưa rơi xuống đất, liền nghe được sau lưng truyền đến một tiếng "Ai nha" thanh âm, đúng là hần thủ hạ một gã thủ lĩnh từ a Tam thanh âm.

Đầu lĩnh kia quay đầu lại nhìn lên, chỉ thấy từ a Tam vì cứu mình đã bị Mao Thập Bát một đao chém thành hai nửa, không khỏi vong hồn đại bốc lên.

Mao Thập Bát gặp một đao không thể có hiệu quả, liền lại là "Xoát xoát" lưỡng đao đem vây công cái kia họ Bạch đàn ông quan binh giết chết mấy cái, sau đó liền vung đao nghênh hướng quan này quan đầu lĩnh.

Kể từ đó, cái kia họ Bạch đàn ông áp lực suy giảm, một chuyển thuận thực vô cùng Mộc gia quyền thi triển ra, bốn phía quan binh nhất thời ngăn cản không nổi. Cái kia họ Bạch đàn ông thừa cơ chiếm một bả đơn đao, thi triển ra, càng là không thua gì đem làm mới uy thế, thân thể cũng dần dần hướng tiểu quân chủa Mộc Kiếm Bình dựa sát vào.

Nhưng là, Mộc Kiếm Bình bởi vì bấp chân bị thương, dần dần ngăn cản không nổi càng ngày càng nhiều Thanh bình vây công, mắt thấy sẽ bị cầm, mà cái kia họ Bạch đàn ông rồi lại là nhất thời không thể tới gần cứu viện. Hồng Thiên Khiếu thấy thế, biết rõ tình thế không thể lại trì hoãn, trong miệng phát ra từng tiếng rít gào, thả người đến Mộc Kiếm Bình bên cạnh.

"Rầm rầm rầm phanh ", chỉ nghe bốn tiếng nổ, bốn đầu thân ảnh giống như bay hướng ra phía ngoài tán đi. Hồng Thiên Khiếu cánh tay phải vây quanh ở thể lực dĩ nhiên chống đỡ hết nổi Mộc Kiếm Bình, bầy tay trái càng không ngừng hướng tiếp tục không biết tốt xấu hướng hai người vung đao quan binh

mời đến, "Phanh ", "Phanh ", "Phanh ", mỗi phát ra một thanh âm vang lên, liền có một người hăng hái bay ra.

Tồn thất bảy tám người về sau, bọn quan binh mới ý thức tới tình thế nghiêm trọng, không dám lại hướng Hồng Thiên Khiếu hai người tới gần, lại càng không dám đơn giản vung đao. Mộc Kiếm Bình nguyên lai tưởng rằng này gặp trốn vận rủi, không muốn cứu binh đột đến, đợi cho quan binh không dám lên trước mới lo lắng nhìn vây quanh chính mình cái kia người dung mạo.

Nhìn lên một cái, Mộc Kiếm Bình trong nội tâm liền đã là mừng thầm ba phần, tại cổ đại thời điểm, mười ba mười bốn tuổi đã là có thể kết hôn tuổi thọ, cũng là thiếu nữ mông lung tuổi đang hoài xuân, Mộc Kiếm Bình tất nhiên là như thế. Mộc trong vương phủ ngoại trừ nha hoàn thị nữ bên ngoài, liền chỉ có rất ít chỉ nhân là nữ tử, hơn nữa Mộc Vương phủ tổ đình trung nghĩa vi danh, Mộc Kiếm Bình từ nhỏ đến lớn chỗ tiếp xúc phần lớn là nam tử, chỉ là lại không một người có thể so ra mà vượt người này tướng mạo.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: rút dao tương trợ (3)

"Cô nương mà lại đứng vững, đừng lại ở hạ đuổi những này Mãn Thanh Thát tử." Hồng Thiên Khiếu rõ ràng cảm giác được trong ngực người ngọc thương thế không trọng, càng là cảm thấy ôm một người bất tiện thì triển toàn thân công phu.

Mộc Kiếm Bình cũng không có bị thương quá nặng, nghe vậy không khỏi đỏ mặt lên, vội vàng đứng vững thân thể, nhưng cũng không dám nhìn về phía Hồng Thiên Khiếu liếc.

"Rầm rầm rầm" tiếng vang không ngừng, Mộc Kiếm Bình cũng không biết Hồng Thiên Khiếu thi triển chính là cái gì võ công, đợi cho nàng giương mắt xem lúc, bốn phía lộ về Thanh bình thi thể, chỉ có cái kia quan binh đầu lĩnh cùng Bạch đại ca còn đang khờ đầu, cùng với một cái về mặt râu quai nón đàn ông chính vung đao bổ về phía cái kia cận tồn một cái quan binh.

"Cô nương bị sợ hãi." Hồng Thiên Khiếu rất thoải mái địa thu hồi nắm đấm, lại phát hiện Mộc Kiếm Bình chính trợn mắt há hốc mồm mà nhìn mình, hơi xấu hổ, vội vàng thì cái lễ.

"Đa tạ công tử ân cứu mạng." Mộc Kiếm Bình tuy nhiên tuổi nhỏ, dù sao cũng là Mộc Vương phủ tiểu quận chúa, từ nhỏ kiến thức rộng rãi, thật cũng không có mất cấp bậc lễ nghĩa.

"Ồ đâu, cô nương nói quá lời, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, hướng chi vậy công cô nương hay vẫn là chút ít Mãn Thanh Thát tử đầu rồi, chỉ là không biết cô nương là người ở nơi nào thì, lại là như thế nào bị những này Thát tử vây công hay sao?" Hồng Thiên Khiếu vừa quan sát lấy còn thừa hai bên đánh nhau, một bên không quên hướng Mộc Kiếm Bình hỏi sự tình nguyên do.

Mộc Kiếm Bình chứng kiến Bạch đại ca chính ở vào thượng phong, trong nội tâm có chút yên tâm, đáp: "Không dối gạt ân công, ta là Vân Nam Mộc Vương phủ tiểu quận chúa, tên là Mộc Kiếm Bình, vốn là tại Thiên Tân Hoắc gia học nghệ, lần này bởi vì cha ở kinh thành bệnh nặng, Bạch đại ca chuyên tiếp ta đi kinh thành, lại không biết làm tại sao bị thanh đình biết rõ, lúc này bố trí mai phục, nếu không phải là ân công kịp thời cứu giúp, chỉ sợ ta huynh muội hai người khó thoát khỏi cái chết. Ân công mạng sống chi ân, tiểu nữ từ trọn đời khó quên, còn chưa thỉnh giáo ân công tôn tính đại danh "

Hồng Thiên Khiếu trầm nghĩ, Mộc Vương phủ tung hoành giang hồ mấy trăm năm quả nhiên không phải che, một cái mười ba mười bốn tuổi tiểu quận chúa vậy mà không có bất kỳ điều ngoa tính cách, như thế hiểu được cấp bậc lễ nghĩa, đúng là khó được, trong nội tâm hảo cảm tỏa ra, đáp: "Nguyên lai là Mộc Vương phủ tiểu quận chúa, tại hạ thất kính, tại hạ vừa vận cũng là đi kinh thành, xem như trùng hợp gặp được, điểm ấy việc nhỏ không coi là cái gì đại ân, tiểu quận chúa không cần để vào trong lòng."

Vừa lúc đó, cái kia họ Bạch đàn ông cùng Mao Thập Bát cũng phân biệt đã xong chiến đấu, không đợi cái kia họ Bạch đàn ông lời nói lời khách sáo, Hồng Thiên Khiếu liền ôm quyền nói: "Phiêu chi giao, tất nhiên là hữu duyên, tại hạ hai người còn có chuyện quan trọng quán thân, kính xin nhị vị nhiều hơn bảo trọng, như vậy cáo từ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: minh tu sạn đạo (1)

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu hát kiêu Nhị Nhân Chuyển thân chính muốn lúc rời đi, chỉ nghe thân thủ truyền đến Mộc Kiếm Bình "Ai ôi!!!" Một tiếng, hai người nhìn lại, chỉ thấy Mộc Kiếm Bình tay phải bụm lấy bắp chân, lưng la lung lay, thiếu chút nữa ngã ngồi dưới đất.

Vừa rồi Mộc Kiếm Bình sau khi bị thương, tinh thần nhưng vẫn không có buông lỏng, mặc dù cùng Hồng Thiên Khiếu lời nói thời điểm đã ở chú ý trong sân chiến đấu, song khi trong sân Thanh bình đều bị giết chết, nguy hiểm tận trừ về sau, Mộc Kiếm Bình cái này mới cảm giác được trên bàn chân đột nhiên tới cảm giác đau đớn, vậy mà cơ hồ đứng không vững.

Hồng Thiên Khiếu gặp Mộc Kiếm Bình phải óng quắn tất cả đều ướt đầm, nhưng lại cắn răng không rên một tiếng, không khỏi ám thầm bội phục hần kiên nghị, từ trong lòng móc ra một cái bình nhỏ, đi vào Mộc Kiếm Bình trước mặt nói: "Đây là đang hạ chính mình phối trí kim sang dược, có chút linh nghiệm, kính xin tiểu quận chúa đi đầu đắp lên, sẽ tìm trên đất phương nghi ngơi một đêm, buổi sáng ngày mai miệng vết thương thì sẽ khỏi hẳn."

Cái kia họ Bạch đàn ông nghe vậy trên mặt lộ ra không tin thần sắc, lại vẫn là thò tay tiếp nhận, vốn là nói một tiếng cảm ơn, sau đó lại nói: "Tại hạ Bạch Hân cây phong, vị này chính là chúng ta Mộc Vương phủ tiểu quận chúa, vừa rồi nhờ có nhị vị rút dao tương trợ, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi, còn chưa thỉnh giáo nhị vị tôn tính đại danh, ngày sau cũng tốt báo đáp hai người ân cứu mạng."

"Tại hạ Hồng Thiên Khiếu, cái này là dưới tay của ta Mao Thập Bát, vừa rồi ta hai người cũng là vừa mới trải qua, bạch tráng sĩ nói ân cứu mạng có chút nói quá lời, cái này Mãn Thanh Thất từ khi nhục người Hán, nhưng phạm là hơi có tâm huyết người Hán đều phản khởi phản kháng." Hồng Thiên Khiếu đối với Mộc Vương phủ người cũng không có quá nhiều hảo cảm, này đây thái độ chỉ là rất .

"Mao Thập Bát?" Bạch Hân cây phong nghe vậy hơi ăn cả kinh, chưa phát giác ra hướng Hồng Thiên Khiếu nhìn nhiều hai mắt, trong nội tâm trầm nghĩ, tổ nghe thấy Mao Thập Bát độc hành giang hồ nhiều năm, khi nào trở thành người khác dưới tay, xem người này cũng chỉ có điều hai mươi xuất đầu bộ dáng, tuy nhiên võ công cao cường, làm sao có thể đem Mao Thập Bát loại này kiệt ngao bất tuân giang hồ lùm có thu làm thủ hạ.

"Nguyên lai là Hồng huynh cùng mao huynh, lần này. . ." Bạch Hân cây phong đang muốn nói sau hơn mấy câu cảm tạ, đột nhiên chứng kiến Hồng Thiên Khiếu thần sắc xiết chặt, làm một cái chó có lên tiếng đích thủ thế, liền vội vàng im ngay.

"Có một đại đội trưởng quan binh chính hướng cái phương hướng này đến, ước chừng hơn hai trăm người, Bạch huynh, tiểu quận chúa trên đùi có thương

tích, chúng ta hay vẫn là tạm lánh cho thỏa đáng." Hồng Thiên Khiếu nghiêng tai lắng nghe một hồi, thần sắc không khỏi lại là biến đổi.

"Hơn hai trăm người quan binh?" Ngoại trừ Mao Thập Bát nghe vậy về sau thần sắc bình thường, Bạch Hàn cây phong cùng Mộc Kiếm Bình trong ánh mắt đều là lộ ra một tia không tin thần sắc, nhất là Bạch Hàn cây phong, võ công tại Mộc Vương phủ một đời tuổi trẻ trong tuy nhiên không phải cao nhất, nhưng công lực nhưng lại thâm hậu nhất, vậy mà không có nghe được bất kỳ thanh âm gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: minh tu sạn đạo (2)

"Một khi quan binh phát hiện những thi thể này, thế tất muốn trên đường gấp rút kiểm tra, tiểu quân chúa lại có chân thương, nhị vị hay vẫn là đến phía trước tiểu trong trấn tạm lánh một đoạn thời gian cho thỏa đáng. Mười tám, đem người xe ngựa đuổi hướng nam mặt, lại để cho quan binh dùng vì chúng ta là hướng nam đi, ba người chúng ta lại tìm một chỗ tàng, đợi những này quan binh hướng nam đuổi theo thời điểm, liền thừa cơ đi phía trước thị trấn nhỏ, mười tám vứt bỏ những này quan binh về sau là được đi tìm chúng ta. Đến lúc đó mặc dù Thanh binh phát hiện mắc lừa, cũng tuyệt đối không thể tưởng được chúng ta vậy mà tại phía sau bọn họ trong tiểu trấn." Hồng Thiên Khiếu trầm tư một chút, liền muốn ra một cái tuyệt diệu đích phương pháp xử lý.

"Kế này rất hay, chỉ là lại để cho mao huynh bị liên lụy rồi." Bạch Hàn cây phong tuy nhiên vẫn đang không có nghe được bất kỳ thanh âm gì, nhưng là nhiều năm kinh nghiệm giang hồ nói cho hắn biết, mặt đất truyền đến có chút rung rung cho thấy lấy thật là có một đại đội trưởng bộ pháp chỉnh tề người hướng bên này mà đến, mà những người này chỉ có thể sẽ là Thanh binh.

Đội cho Mao Thập Bát đem xe ngựa đuổi đi, Hồng Thiên Khiếu ba người vừa mới ẩn nấp, quan binh liền đã đến chỗ gần. Lại một lát sau, quả nhiên có một hai trăm Thanh binh đến chỗ này, Bạch Hàn cây phong không khỏi lại nhìn Hồng Thiên Khiếu liếc, thầm nghĩ, người này tuổi không lớn, nội công nhưng lại thâm hậu được rất, chỉ là không biết là gì môn phái. Chỉ là hắn nào biết, kỳ thật đây cũng là Cửu Dương Thần Công kỳ diệu chỗ, nếu bàn về nội công mà nói, Hồng Thiên Khiếu cũng không quá đáng chỉ có mười lăm năm công lực, cùng Bạch Hàn cây phong so sánh với không sai biệt nhiều, nhưng là Cửu Dương Thần Công lại cơ hồ được xưng tụng là đệ nhất thiên hạ thần công, tuy nhiên Hồng Thiên Khiếu còn không có có đại thành, nhãn lực thánh lực so sánh với Bạch Hàn cây phong không biết cao minh bao nhiêu.

"Liên đại nhân, người xem." Chạy trước tiên chính là cái kia Thanh binh chợt thấy bên đường trên đất trống ngổn ngang lộn xộn thi thể, vội vàng quay đầu lại hô.

Cái kia liền họ trưởng quan vội vàng phóng ngựa trước hết đi tới nơi này cái Thanh binh trước mặt, quay đầu xem xét, không khỏi ngược lại hít một hơi khí lạnh, cả khối đất trống cơ hồ bị thi thể chất đầy. Liên họ trưởng quan vội vàng nhảy xuống ngựa, đi vào chỗ gần, phát hiện người hơn sáu mươi cổ thi thể vậy mà tất cả đều là Thanh binh, cũng không một cái mặt khác quần áo và trang sức.

"Ồ, đây không phải Liễu đại nhân sao?" Liên họ trưởng quan đột nhiên chứng kiến một cái rất quen thuộc gương mặt.

Vừa rồi người lính kia cúi đầu xuống nhìn kỹ một chút, đáp: "Đúng là Nhị doanh Liễu đại nhân."

"Hắc, Liễu văn khái, cho người đoạt công sát ruột, vừa rồi nhận được mật báo thời điểm, ta nói Mộc Vương phủ người võ nghệ cao cường, đợi chúng ta hợp binh về sau cùng đi đuổi bắt, người lại muốn độc chiếm này công, không muốn nhưng lại chỉ khí không thù thân chết trước nha, ngày sau chúng ta tiên

phong trong doanh không còn có người là ta ngay cả đức lộc đối thủ." Liền đức lộc chẳng những không có chút nào bi thống chỉ ý, ngược lại là âm thầm đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đỉnh Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: minh tu sạn đạo (3)

"Đại nhân, mật báo không phải nói Mộc Vương phủ chỉ có một nam một nữ ấy ư, có thể nào đem Liền đại nhân chờ hơn sáu mươi người toàn bộ giết chết đâu này?" Vừa rồi người lính kia cảm giác rất là kỳ quái.

"Mộc Vương phủ phản tặc mỗi người võ nghệ cao cường, Liền văn khái có này kết cục cũng là gieo gió gặt bão." Liền đức lộc đôi mắt nhỏ một phen, âm dương quái khí mà nói.

Cái kia tiểu binh đột nhiên nhớ tới liền đức lộc cùng Liền văn khái thường hay bất hòa, trong nội tâm cả kinh, cũng không dám nữa nhiều lời nói.

Liền đức lộc nhưng lại nghĩ thầm, cái này hai cái phản tặc lại có thể đều giết chết cái này hơn sáu mươi người, quả thực lợi hại, bất quá Liền văn khái cũng không phải hạng người vô năng, những binh lính này cũng đều là tiền phong Nhị doanh tinh nhuệ, chắc hẳn hai người kia dưới mắt đã là bản thân bị trọng thương, ta lúc này nếu là đuổi theo tiến đến, chẳng phải là một cái công lớn.

Liền đức lộc chủ ý vừa mới quyết định, liền nghe được trinh sát tới báo cáo, nói là phía trước phát hiện một cỗ bay nhanh xe ngựa. Liền đức lộc mừng rỡ trong lòng, cái này đích thị là hai người kia trong có người bị trọng thương, lúc này mới vội vã hướng nam bỏ chạy, vì vậy liền quyết định thật nhanh, tự mình dẫn 50 kỵ đi đầu đuổi theo, còn lại bộ binh sau đó.

Đội cho sở hữu tất cả Thanh binh đều hướng nam mà đi, ba người mới dắt ngựa theo tàng hình chỗ đi ra.

"Hong đại ca chiêu này minh tu sạn đạo hoạt động ngầm chỉ kế quả nhiên cao minh, những này quan binh tất cả đều bị lừa rồi." Lời vừa ra khỏi miệng, Mộc Kiếm Bình liền đã là đỏ mặt lên, tại mộc trong vương phủ nàng cùng mọi người đều là huynh đệ tỷ muội tương xứng, lúc này vậy mà chưa phát giác ra xưng hô Hồng Thiên Khiếu vì Hồng đại ca.

Khá tốt Hồng Thiên Khiếu cũng không có nghe được đến, nghe vậy nhếch miệng mỉm cười nói: "Tiểu quận chúa khen trật rồi, là cái này liền đại nhân quá nóng lòng lập công rồi. Bạch huynh, tiểu quận chúa, chúng ta cái này liền lên đường đi."

"Tốt." Tại Mộc Vương phủ người trẻ tuổi ở bên trong, Bạch Hân cây phong cũng được xưng tụng là số một số hai, xưa nay tầm mắt cực cao, có chút tự phụ, giờ phút này nhưng lại đối với Hồng Thiên Khiếu bội phục cực kỳ, nghe vậy nhẹ gật đầu, chợt lại nghĩ đến cái gì sự tình, hỏi, "Chỉ là mao huynh lần đi có thể bị nguy hiểm hay không?"

Hồng Thiên Khiếu cũng không trả lời, chỉ là nhẹ khẽ lắc đầu.

Ba người phóng ngựa đã thành hơn ba mươi dặm, mới đi đến một cái trấn nhỏ bên trên. Nơi đây khoảng cách kinh thành tuy nói đã là không xa, hơn nữa hay vẫn là bắc trên kinh thành phải qua đấy, nhưng cái trấn nhỏ này lại không là rất lớn, thậm chí ngay cả một nhà như dạng khách sạn đều không có, ba người liền quăng trong tiểu trấn tương đối lớn nhất một cái khách sạn.

"Không biết Mộc Vương gia được cái gì bệnh nặng, tại hạ thô thông y thuật, không biết có thể không giúp được việc bề bộn?" Ba người dàn xếp xuống về sau, Mộc Kiếm Bình cũng đáp lên Hồng Thiên Khiếu kim sang được, ba người liền xuống lầu đã muốn chút ít rượu và thức ăn, lời nói trong kèm nén không được hiểu kỳ Hồng Thiên Khiếu rốt cục hỏi vấn đề này.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: thị trấn nhỏ gây chuyện (1)

"Ai, thực không dám đầu điểm, Hồng huynh, chúng ta Vương gia cũng không phải được cái gì bệnh nặng, mà là bị người đánh thành trọng thương. Gia sư lung sắt Thương Long Liễu Đại Hồng kiến thức rộng rãi, nhận biết Vương gia là bị một loại gọi là Huyền Minh Thần Chưởng công phu gây thương tích, chỉ là loại này chưởng pháp cực kỳ lợi hại, trong người không được có thể y, này đây chúng ta chỉ có thể đem Tiểu vương gia cùng tiểu quận chúa phân biệt kẻ đó: tiếp đến, lại để cho bọn hắn gặp được Vương gia cuối cùng một mặt." Bạch Hàn cây phong nói không khỏi không ngớt lời thở dài.

"Huyền Minh Thần Chưởng?" Hồng Thiên Khiếu nghe vậy không khỏi chấn động, loại công phu này chẳng lẽ còn có người hội dùng.

"Hồng huynh hẳn là cũng đã được nghe nói Huyền Minh Thần Chưởng?" Bạch Hàn cây phong chứng kiến Hồng Thiên Khiếu thất thố bộ dạng, trong lòng cũng là không khỏi một hồi khản trương, cái này hơn một canh giờ tiếp xúc khiến cho hắn cảm thấy Hồng Thiên Khiếu càng ngày càng cao sâu khó lường rồi.

"Đây là một loại cực kỳ ác độc âm hàn chưởng pháp, ngày xưa cao tổ phản nguyên thời điểm, từng có Huyền Minh Thần Chưởng hai đại cao thủ Hạc Bút Ông cùng Lộc Trọng Khách đầu nhập vào tại Mông Cổ mây dương trong vương phủ, về sau liền chưa từng nghe nói hai người có cái gì đệ tử, không nghĩ tới cái này mấy trăm năm về sau, loại này chưởng pháp lại một lần xuất hiện." Hồng Thiên Khiếu biết rõ cũng không nhiều, hơn nữa lộ về theo 《Ỗ Thiên Đồ Long ký》 chỗ đến.

"Hồng đại ca, bị Huyền Minh Thần Chưởng gây thương tích chẳng lẽ thật sự không được có thể trị sao?" Mộc Kiếm Bình dùng Hồng Thiên Khiếu kim sang được, lập tức cảm giác cùng với khác kim sang được không hề cùng dạng, trong nội tâm liền đã cho rằng Hồng Thiên Khiếu tất nhiên là y thuật cao siêu, nghe vậy không khỏi gấp gọng hỏi.

"Đương nhiên không phải, thiên hạ võ công tuy nhiều, nhưng lẫn nhau tầm đó đều là hoàn toàn tương khác, vô quyết dày có móng tay nhọn, Huyền Minh Thần Chưởng tuy nhiên ác độc, lại không phải là trị không hết." Hồng Thiên Khiếu trầm nghĩ trong lòng, may mắn các người gặp ta cái này tu tập Cửu Dương Thần Công người, nếu không Mộc Vương gia là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, chợt vừa muốn nói, khó trách trong nguyên thư một mực cũng không nói gì khỏi qua Mộc Vương gia sự tình, nhưng lại đã bị chết ở tại Huyền Minh Thần Chưởng phía dưới, chỉ là cái này Huyền Minh Thần Chưởng chủ nhân là ai, nhưng lại không có giới thiệu, xem ra 《Lộc Đình ký》 một lá thư duy nhất chưa đủ là đối với võ công miêu tả quá ít.

"Hồng huynh, người... Người cũng biết... Biết rõ trị liệu cái này... Cái này Huyền Minh Thần Chưởng chi pháp?" Bạch Hàn cây phong một phát bắt được Hồng Thiên Khiếu tay phải, thần sắc tâm đó kích động không thôi, nói chuyện đã không thể nói liền.

"Ai, cái này Huyền Minh Thần Chương chính là trong thiên hạ chỉ âm chỉ hàn chương pháp, một khi trúng chương, hàn độc tức thì hội theo trúng chương chỗ tiến vào thân thể kỳ kinh bát mạch, cuối cùng xâm nhập ngũ tạng lục phủ. Lúc mới bắt đầu, trúng chương người thường cách một đoạn thời gian sẽ gặp cảm thấy toàn thân lạnh như băng, trúng chương thời gian càng dài, mỗi lần hàn độc phát tác thời gian cũng càng dài, khoảng cách càng ngắn, một khi hàn độc tiến vào ngũ tạng lục phủ về sau, dù là Đại La Thần Tiên cũng cứu không được." Hồng Thiên Khiếu đối với Huyền Minh Thần Chương hiểu rõ cũng là không nhiều lắm, chỉ là biết rõ Cửu Dương Thần Công đúng là khắc tinh của nó.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: thị trấn nhỏ gây chuyện (2)

"Ah." Bạch Hàn cây phong cùng Mộc Kiếm Bình nghe vậy kinh hãi, Hồng Thiên Khiếu nói rất đúng một điểm không kém.

"Hồng đại ca, người. . . Người thế nhưng mà có thể trị được cái này hàn độc?" Mộc Kiếm Bình nghe Hồng Thiên Khiếu thao thao bất tuyệt, trong nội tâm không khỏi kích động, thanh âm đã ở nhẹ nhàng phát ra rung động.

"Không biết Mộc Vương gia trúng chương đã có bao lâu thời gian, đối thủ là dạng gì đích nhân vật, tuổi như thế nào?" Hồng Thiên Khiếu không có vội vã trả lời Mộc Kiếm Bình vấn đề.

Mộc Kiếm Bình nghe vậy, cảm mắt quan sát Bạch Hàn cây phong, chỉ thấy hắn hơi trầm ngâm nói: "Ước chừng đã có một tháng có thừa, đối thủ là Ngao Bái thủ hạ, đại duyệt hơn mười tuổi, lúc ấy Vương gia tới chạm nhau một chương, là cái lưỡng bại câu thương kết quả, chỉ là không nghĩ tới Vương gia sau khi trở về liền toàn thân run rẩy, song chương trở nên đen nhánh."

"Huyền Minh Thần Chương duy nhất khắc tinh là chí cương chí dương Cửu Dương Thần Công, nói xảo vô cùng, tại hạ tu tập đúng là Cửu Dương Thần Công, chỉ là tại hạ Cửu Dương Thần Công còn không có có đại thành, nhưng Mộc Vương gia trúng độc còn thấp, nói không chừng có thể trị được Vương gia trên người hàn độc." Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm cũng không có mười phần nắm chắc.

"Như thế rất tốt, đợi cho mao huynh đi vào về sau chúng ta lập tức khởi hành, Bạch mỗ đại biểu Mộc Vương phủ cao thấp, đi đâu tạ ơn Hồng huynh rồi." Bạch Hàn cây phong vui mừng quá đỗi, thẳng liên tiếp nói lời cảm tạ.

Vừa lúc đó, chợt nghe được ngoài cửa ngựa hí người tiếng động lớn, không bao lâu liền tràn vào mười bảy tám người đến, nhìn bộ dáng là quan trên mặt đầy. Bạch Hàn cây phong cùng Mộc Kiếm Bình thầm giật mình, Hồng Thiên Khiếu thấp giọng nói: "Là quan binh, chẳng lẽ là tới bắt các người, trước không nên cử động thanh sắc, giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì bộ dạng." Bạch Hàn cây phong nhẹ gật đầu, nhưng lại buông đầu xuống, duỗi tay để chặt chuỗi đao, Mộc Kiếm Bình cũng là đem tay phải nhẹ nhẹ đặt ở trên chuỗi kiếm. Nhưng là, đám người kia nhưng lại đối với bọn họ cũng không để ý tới, một chỗ không ngớt lời chỉ thúc điểm tiểu nhị nhanh nấu cơm làm đồ ăn.

Trong trấn nhỏ tiểu trong tiệm cơm không cái gì thức ăn, liền chỉ tương thịt, cá xông khói, nước chát đậu phụ khô, trụng trắng này một ít việc nhà đồ ăn. Đám người kia trong cầm đầu thấy thế, liền phân phó lấy ra bản thân mang đến chân giò hun khói, Phụng gà tá thiện. Một người nói ra: "Chúng ta tại Vân Nam gần đây nghe nói, kinh thành là cái nơi tốt, dưới chân thiên tử, mặc chính là lăng la tợ lụa, ăn là sơn trân hải vị, ta coi ah, đơn giản ăn, kinh tất so ra mà vượt chúng ta Côn Minh." Tên còn lại nói: "Người lão ca tại Bình Tây Vương phủ hưởng phúc đã quen, ăn uống, tất nhiên là khác nhau rất lớn. Đó cũng không phải là kinh thành không kịp nổi Vân Nam, phải biết rằng, trên đời bị kịp được Bình Tây Vương phủ, có thể cũng rất ít rồi." Mọi người cùng kêu lên đồng ý.

Ba người nghe tiếng đều là trên mặt biến sắc, đồng đều suy nghĩ: "Nhóm này chó săn là Ngô Tam Quế cái này đại Hán gian bộ hạ?"

Chỉ nghe một cái khô vàng da mặt đàn ông hỏi: "Hoàng đại nhân, người lần này Thượng Kinh, có thể hay không nhìn thấy Hoàng Thượng à?" Một cái trắng trắng mập mập có người nói: "Theo ta chức quan mà nói, vốn là gặp không đến Hoàng Thượng, bất quá dựa vào chúng ta Vương gia mặt mũi, nói không chừng có thể gặp a! Trong triều đình đại lão nhóm: đám bọn họ, đối với chúng ta ‘ tây tuyền ’ quan viên luôn vài phần kính trọng vài phần." Tên còn lại nói: "Cái này đương nhiên, đương thời ngoại trừ Hoàng Thượng, tự nhiên chúng ta Vương gia vi lớn hơn."

Hồng Thiên Khiếu nhìn coi trên người mang thương Mộc Kiếm Bình, trong nội tâm đang tìm tư đến tốt cùng muốn hay không giáo huấn thoáng một phát cái này mấy cái Ngô Tam Quế chính là tay sai, lại nghe được cửa ra vào một cái thô sáng giọng: "Tiểu nhị, người cái này mở đích là cái gì điểm, như thế nào Liên Vân nam lão ô quy thủ hạ Tiểu Ô quy cũng coi như khách nhân mời đến."

Hồng Thiên Khiếu ba người nghe vậy đại hỉ, chủ nhân của thanh âm này không phải người khác, đúng là Mao Thập Bát. Bởi vì Ngô Tam Quế dâng ra Sơn Hải Quan, dẫn Thanh bình nhập quan, mới khiến cho Đại Minh giang sơn triệt để lưu lạc tại Mãn Thanh trong tay, này đây có chí chí sĩ căn cứ Ngô Tam Quế danh tự bên trong đích "Quế" chữ, lấy hần hải âm, xưng là "Quy", thì ra là mắng Ngô Tam Quế là cái đại con rùa, Mao Thập Bát trong miệng "Vân Nam lão ô quy" tự nhiên là chỉ Ngô Tam Quế, những này Ngô Tam Quế thủ hạ làm sao nghe không hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Như Ý đao pháp (1)

Đột nhiên tầm đó, thương lang lang tiếng vang, bảy tám người cầm trong tay binh khí, đủ hướng Mao Thập Bát đánh tới.

Bạch Hân cây phong nắm chặt chuôi đao, đứng dậy, cái này muốn đi giúp trợ Mao Thập Bát, lại bị Hồng Thiên Khiếu nhẹ nhàng một bả đè lại, Bạch Hân cây phong chỉ cảm thấy Hồng Thiên Khiếu tay phải giống như một cái vòng sắt, khiến cho chính mình không thể động dậy. Hồng Thiên Khiếu nói: "Bạch huynh không cần thiết ra tay, những này tôm tép nhãi nhép, mười tám một người đủ để ứng phó."

Bạch Hân cây phong cười khổ một tiếng, thầm nghĩ, tay của người đè xuống ta, hiện tại ta chính là muốn ra tay cũng không có cách nào, vì vậy liền gạt đầu, quay đầu phía bên trái bên cạnh nhìn lại. Chỉ nghe lách cách lách cách, binh khí tiếng va chạm không dứt, Mao Thập Bát tay vung đơn đao, đã cùng những người kia đấu .

"Bạch huynh, đến đến, chúng ta chỉ đề ý uống rượu." Hồng Thiên Khiếu gặp Bạch Hân cây phong thần sắc khẩn trương địa nhìn xem đánh nhau tràng diện, biết rõ hần là lo lắng Mao Thập Bát thất thủ, không khỏi nhẹ nhàng cười cười, bụng chén rượu lên.

"Hồng huynh, thứ cho tại hạ nói thẳng, mao huynh tuy nhiên trên giang hồ đại danh鼎鼎, nhưng là theo tại hạ biết, hần là Giang Nam Ngũ Hồ môn hạ đệ tử, Ngũ Hồ môn là nhà ông bà ngoại môn phái, mao huynh võ công nguyên là tuyệt không cao minh như thế, không biết. . ." Bạch Hân cây phong gặp Mao Thập Bát đao đao mang theo bá khí, lộ ra là đã luyện nội công, cảm thấy không khỏi kỳ quái, nhìn không được hỏi.

"Bạch huynh thật sự là hảo nhân lực, Ngũ Hồ môn thật là nhà ông bà ngoại môn phái, mà mười tám cũng chỉ là ngoại gia công phu tu vi khá cao, nhưng lại chưa bao giờ luyện qua nội công. Nửa tháng trước, mười tám tại thành Dương Châu nam tào ngũ Thanh bình tập kích, tại hạ vừa vịn đi ngang qua, đem

chi cứu, mười tám cảm động và nhớ nhưng tại hạ đối với hân có ân cứu mạng, thêm chi lại biết rõ tại hạ có khu trừ Thát lỗ khôi phục Trung Hoa chí hướng, liền đi theo ta. Tại hạ cũng nhìn ra mười tám sẽ không nộ công, liền truyền hân một bộ tiểu Vô Tướng thần công cho hân, không muốn mười ngày đích quang cảnh lại có như vậy hiệu quả, xem ra mười tám tư chất thật là không tệ." Hồng Thiên Khiếu ha ha cười cười, đem trong đó nguyên nhân đại khái nói thoáng một phát.

"Tiểu Vô Tướng thần công?" Bạch Hàn cây phong nghe vậy chấn động, "Hồng huynh chẳng lẽ là phái Tiêu Dao truyền nhân?"

"Bạch huynh biết rõ phái Tiêu Dao?" Cái này đến phiên Hồng Thiên Khiếu chấn động rồi, phải biết rằng "Phái Tiêu Dao" ba chữ kia trên giang hồ đã tuyệt tích mấy trăm năm, nói lên ba mươi sáu động bảy mươi hai đảo đến, người trong giang hồ có lẽ không ai biết, nhưng là đều là không biết không chế bọn hân đúng là phái Tiêu Dao.

"Tại hạ từng nghe Gia sư nói qua thiên hạ môn phái, trong đó liền có phái Tiêu Dao, này đây tại hạ có biết một hai." Bạch Hàn cây phong giống như nhớ rõ Liễu Đại Hồng từng từng nói qua, tiểu Vô Tướng thần công ở bên trong công tâm pháp trong tuyệt đối có thể xếp hạng Top 5 vị, so về bọn hân tu luyện đã hạc thần công không biết tốt rồi bao nhiêu, trong nội tâm không khỏi đối với Mao Thập Bát hâm mộ cực kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Như Ý đao pháp (2)

"Không nghĩ tới Liễu tiên bối kiến thức đúng là như thế uyên bác, tại hạ ngày sau nhất định phải hướng Liễu tiên bối nhiều hơn thỉnh giáo." Hồng Thiên Khiếu vốn là đối với Liễu Đại Hồng cũng không có gì ấn tượng tốt, lần này nhưng lại sâu sắc đổi mới cái nhìn.

"Cái này hay xử lý, chúng ta sau khi đến kinh thành liền có thể đủ nhìn thấy Gia sư rồi." Bạch Hàn cây phong gặp Hồng Thiên Khiếu đối với sư phụ hân đúng là như thế tôn trọng, trong nội tâm rất là cao hứng.

Hồng Thiên Khiếu đột nhiên phát hiện Mộc Kiếm Bình một mực nhìn không chuyển mắt địa nhìn xem hân, hơn nữa cái kia trong mắt phóng xạ đi ra vậy mà hình như là tình ý, trong nội tâm không khỏi đại sợ, thầm nghĩ, tiểu nha đầu này chỉ có điều mười ba mười bốn tuổi chẳng lẽ liền đã hiểu được tình yêu nam nữ, xem ra chưa cho tốt Mộc Vương gia hân độc muốn lập tức rời đi rồi, nếu không nếu là bị tiểu nha đầu này quán lên, không biết sẽ có bao nhiêu phiền toái.

Lúc này thời điểm, Mao Thập Bát cũng đã đem những này Ngô Tam Quế chính là tay sai đều đánh ngã xuống đất, ngoại trừ cầm đầu mấy người bị Mao Thập Bát chém đầu bên ngoài, những người khác ngược lại cũng không có cái gì đại thương. Mao Thập Bát nhìn xem mấy cái này nằm trên mặt đất giả bộ như thống khổ hình dáng lật qua lật lại bộ dạng, không khỏi nộ quát một tiếng: "Mau cút, đã muộn lão tử cũng cắt đầu của các ngươi."

Những người này nghe xong Mao Thập Bát đe dọa, bất chấp trên người đau xót, vội vàng vàng đem trên mặt đất mấy cỗ thi thể nâng lên, hốt hoảng trốn ra khách sạn.

"Mao huynh mau tới tọa hạ : ngồi xuống, tiểu nhị, thêm một bộ bát đĩa." Bạch Hàn cây phong vội vàng mời đến Mao Thập Bát nhập tọa, đã thấy tiểu nhị run run lông lộng không dám lên trước, khẽ mỉm cười nói, "Tiểu nhị chớ sợ, ta vị bằng hữu kia cuộc đời chỉ đánh như Ngô Tam Quế loại này tay sai chó săn, tuyệt đối sẽ không khi dễ người tốt, tại đây đập hư vật chúng ta toàn bộ bồi rồi, người nhanh đi, thuận tiện lại đi làm cho hai cái thức ăn ngon đi lên." Nói oa, Bạch Hàn cây phong từ trong lòng móc ra một ít đỉnh vàng, ước chừng ba lượng trọng.

Hồng Thiên Khiếu vừa thấy, vội vàng lời nói: "Mười tám đập hư đồ vật sao có thể lại để cho Bạch huynh tổn kém, mười tám, nhanh lấy chút ít ngân lượng cho tiểu nhị đưa đi."

"Hong huynh đây là ý gì, mao huynh giáo huấn những cái kia Ngô Tam Quế chó săn, thật sự là cho Mộc Vương phủ, cho thiên hạ người Hán ra một ngụm ác khí, nếu không là Hồng huynh ngăn trở, tại hạ vừa rồi đã sớm lao ra rồi, cái này nhỏ nhỏ một ít bạc lại được coi là cái gì, Hồng huynh nếu là như thế là xem thường ta Bạch mỗ người, xem thường Mộc Vương phủ." Bạch Hàn cây phong nói càng về sau, trên mặt đã có vẻ không hài lòng.

"Tại hạ không phải ý tứ này, được rồi, tựu theo Bạch huynh." Hồng Thiên Khiếu biết rõ đối với Bạch Hàn cây phong tốt như vậy hán không thể luận được Thái Chân, nếu không rất biết bị hán coi là không đủ sáng khoái.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Như Ý đao pháp (3)

"Mấy vị khách quan, tiểu nhân xin khuyên một câu, các người hay vẫn là đi nhanh lên a, những người kia thế nhưng mà quan phủ người, các người giết bọn chúng đi mấy người, bọn hán lại có thể nào từ bỏ ý đồ, nói không chừng một hồi sẽ gặp gọi tới một đại đội trưởng quan binh, đến lúc đó muốn đi cũng không còn kịp rồi." Tiểu nhị tiếp nhận vàng, nghĩ nghĩ, nhin không được khuyên hai câu.

"Đa tạ Tiểu nhị ca hảo ý, dừng lại ở ở dưới vị bằng hữu kia ăn uống xong chúng ta tựu mở đường." Hồng Thiên Khiếu gật đầu nói.

Bạch Hàn cây phong nhìn xem Mao Thập Bát vui đầu ăn uống thả cửa, mấy lần muốn nói lại thôi, cuối cùng nhất hay vẫn là nhin không được hỏi: "Vừa rồi mao huynh thi triển đao pháp chiêu thức tinh kỳ, xảo trong mạng công, lực trong tồn linh, tiểu đệ cũng là dùng đao, nhưng lại chưa từng có bái kiến như thế kỳ diệu đao pháp, đao pháp này giống như không phải Ngũ Hồ môn đao pháp, không biết mao huynh có thể không cho biết, đây là cái gì đao pháp?"

"Ah, đây là Như Ý đao pháp, chính là công tử nhà ta chỗ thụ, tại hạ cũng là sơ luyện không lâu, gọi được Bạch huynh chê cười." Mao Thập Bát trong miệng chính nhai lấy một khối lớn thịt kho tàu, nói chuyện lên đến hơi có chút mơ hồ không rõ.

"Như Ý đao pháp, Như Ý đao pháp." Bạch Hàn cây phong thì thảo niệm hai lần, trong đầu hồi tưởng lại Mao Thập Bát múa đao chiêu thức, vỗ đùi, kêu một tiếng, "Hảo đao pháp, tên rất hay." Bỗng hướng Hồng Thiên Khiếu hỏi: "Hong huynh, hán là cái này Như Ý đao pháp cũng là phái Tiêu Dao tuyệt kỹ một trong?"

"Đúng là, phái Tiêu Dao chỉ tồn lưu lại một loại đao pháp, là bộ này Như Ý đao pháp, Bạch huynh nếu là cảm thấy hứng thú, hôm nào tại hạ nhưng dùng dùng bộ này đao pháp cùng Bạch huynh luận bàn thoảng một phát." Trải qua cả buổi tiếp xúc, Hồng Thiên Khiếu cảm thấy Bạch Hàn cây phong người này hay vẫn là rất không tệ.

Bạch Hàn cây phong nghe vậy đại hỉ, phàm là một cái người tập võ đều hy vọng có thể học thành tuyệt kỹ, dưới mắt Hồng Thiên Khiếu vậy mà ám chỉ muốn đem bộ này đao pháp truyền thụ cho hán, có thể nào mất hứng. Kỳ thật, trong giang hồ, luận bàn hai chữ có rất nhiều loại hàm nghĩa, Hồng Thiên

Khiếu ý tứ là dùng luận bàn vì do, truyền thụ cho Bạch Hân cây phong bộ này đao pháp.

"Cha. . .", đem làm bốn người tới Mộc Vương phủ ở kinh thành bí mật mít-tinh hội nghị địa điểm về sau, Mộc Kiếm Bình cũng nhin không được nữa, thoáng cái nhào vào Mộc Vương gia trên người, nghẹn ngào đau nhức khóc .

Cũng khó trách, tuy nhiên là tam phục thiên, nhưng là trong phòng vẫn đang mọc lên rất vừng lửa than, hơn nữa Mộc Vương gia nằm ở trên giường, trên người vậy mà xây bốn năm tầng dây chần bông, đã tựa như này, Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát hai người vẫn đang có thể nhìn ra được Mộc Vương gia còn đang bắt trụ địa đập vào rừng mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Mộc gia Tiểu vương gia (1)

"Bạch đại ca, hai vị này phải. . ." Một cái tuổi chừng tướng mạo có chút tuần lãng mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi nhìn qua Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát hai người, hướng Bạch Hân cây phong hỏi.

"Ah, Tiểu vương gia, hai vị này là Hồng Thiên Khiếu Hồng huynh cùng Mao Thập Bát mao huynh, thuộc hạ cùng tiểu quận chúa trên đường tao ngộ Thanh bình vây giết, may mắn mà có Hồng huynh cùng mao huynh xuất thủ cứu giúp, nếu không, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi." Bạch Hân cây phong lúc này mới nhớ tới quên cho Tiểu vương gia dẫn kiến rồi.

"Chẳng lẽ là trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy ngũ hổ đoạn môn đao mao huynh?" Hồng Thiên Khiếu ba chữ mộc kiếm âm thanh là lần đầu tiên nghe nói, nhưng Mao Thập Bát trên giang hồ là đại đại hữu danh, Mao Thập Bát tuy nhiên võ công không cao, nhưng là hành tẩu giang hồ làm dễ dàng sự tình đều là cùng Mãn Thanh Thất tử đối kháng, điểm này rất hợp Mộc Vương phủ khẩu vị.

"Không dám, Tiểu vương gia nói quá lời, chính là tại hạ Mao Thập Bát." Mao Thập Bát tuy nhiên trải qua Hồng Thiên Khiếu truyền thụ tiểu Vô Tướng thần công, võ công đã là xưa đâu bằng nay, nhưng dù sao ngày xưa võ công không cao, đối với Thiên Địa hội hoặc là Mộc Vương phủ một đám anh hùng trong lòng cái kia phần hâm mộ còn không có hoàn toàn xóa đi, chưa phát giác ra có chút thụ sủng nhược kinh.

"Tiểu vương gia, vị này Hồng huynh là mao huynh công tử, Vương gia chỗ trong Huyền Minh Thần Chương trong thiên hạ chỉ có một khắc tinh, đó chính là Cửu Dương Thần Công, mà Hồng huynh đúng lúc thân có môn thần công này, này đây thuộc hạ đem Hồng huynh mời đến vì Vương gia chữa thương." Bạch Hân cây phong gặp Tiểu vương gia đối với chính mình một mình đem hai người tới nơi này có chút không vui, vội vàng giải thích nói.

"Thật đúng?" Mộc kiếm âm thanh nghe vậy đại hỉ, rồi lại là tốt như nghĩ tới điều gì, không nói hai lời, đột nhiên một chương hướng Mao Thập Bát đánh tới.

Mao Thập Bát nơi nào sẽ nghĩ đến mộc kiếm âm thanh lại đột nhiên tập kích, vội vàng phía dưới chỉ phải hồi chương nghênh khứ, chỉ nghe "Phanh" một tiếng, hai người đều là lung la lung lay lui về phía sau Tam đại bước mới khó khăn lắm đứng vững. Trong phòng mọi người kinh hãi, không biết Tiểu vương gia tại sao lại đột nhiên đối với Mao Thập Bát đánh lén, chỉ có Hồng Thiên Khiếu biết rõ mộc kiếm âm thanh là ở thăm dò.

"Người không phải Mao Thập Bát? Người là người phương nào?" Mộc kiếm âm thanh vừa rồi một chương kia dùng năm phần nội lực, không muốn vậy mà cùng Mao Thập Bát tương xứng, trong nội tâm chưa phát giác ra vừa sợ vừa giận.

Mao Thập Bát còn không có từ vừa rồi mộc kiếm âm thanh đánh lên trong kịp phản ứng, nghe vậy càng là sửng sốt, ngờ ngác nói: "Mao Thập Bát chẳng lẽ còn sẽ có người giả mạo sao?"

Mộc kiếm âm thanh cất cao giọng nói: "Mao Thập Bát chính là ngũ hổ đoạn môn đao đệ tử, ngũ hổ đoạn môn đao tại Giang Nam tuy nhiên đại đại hữu danh, nhưng lại thuộc về ngoại gia công phu một hệ, không tu nội công, vừa rồi ta dùng năm thành nội lực thăm dò, không nghĩ tới người này vậy mà có thể ngai tương xứng, cho nên ta mới kết luận người này cũng không phải Mao Thập Bát."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Mộc gia Tiểu vương gia (2)

Mộc kiếm âm thanh lời vừa nói ra, trong phòng mọi người đều là cảm thấy có lý, càng là có tám hai ba người đã nhảy, đem Mao Thập Bát cùng Hồng Thiên Khiếu vây quanh ở chính giữa, mặt khác những cái kia ôn nặng một chút tuy nhiên là tạm thời không có động tác, chỉ có điều trong ánh mắt không còn có vừa rồi hữu hảo rồi.

Hồng Thiên Khiếu nghe vậy, trong nội tâm không khỏi thầm khen, xem ra mộc kiếm âm thanh quả nhiên có vài phần năng lực, một phen suy luận có bằng có theo, chỉ bất quá hán chỗ đó sẽ biết sẽ xuất hiện chính mình cái dị số. Trên đường đi Hồng Thiên Khiếu võ công tài học đã hoàn toàn khuất phục xưa nay ngạo mạn Bạch Hân cây phong, sớm đã nhận định Hồng Thiên Khiếu tuyệt không phải thanh đình gian tế, giờ phút này gặp Tiểu vương gia đối với chi hoài nghi, trong nội tâm khẩn trương, rồi lại nghĩ không ra cái gì phản bác đến, nhất thời khiến cho vẻ mặt Đại Hân.

Mộc kiếm âm thanh gặp Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát cũng không có mở miệng giải thích, trong nội tâm càng phát nhận định phán đoán của mình, thần sắc lần nữa âm lãnh xuống, nói, "Huống chi, chuyện này trùng hợp được rất, Tô đại ca, Bạch đại ca, bạch nhị ca, thỉnh các người ba vị đi đầu mạng theo Hồng huynh cùng mao huynh xuống dưới cực kỳ chiêu đãi, đãi kiếm bình cùng ta cha tự hết lời nói về sau lại thỉnh Hồng huynh tới." Ngụ ý liền là chuẩn bị đem Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát hai người trông giữ .

Cũng khó trách mộc kiếm âm thanh đem lòng sinh nghi, chuyện này xác thực quá xảo hợp rồi, vốn là Mộc Vương gia trúng Huyền Minh Thần Chương, đón lấy liền có Bạch Hân cây phong tiếp tiểu quận chúa Bắc thượng trên đường bị Thanh binh vây công, Hồng Thiên Khiếu hai người kịp thời xuất hiện, cứu hai người, nhất xảo chính là Hồng Thiên Khiếu hoàn toàn có trị liệu Huyền Minh Thần Chương bản lĩnh, bởi vì liền mộc kiếm âm thanh sư phụ Liễu Đại Hồng cũng không biết.

"Cực kỳ chiêu đãi tự không nên phiền toái, Bạch huynh, đã Tiểu vương gia không tin được tại hạ, tại hạ hai người đành phải cáo lui." Hồng Thiên Khiếu là Thần Long giáo Thiếu giáo chủ, thân phận cũng là tôn quý cực kỳ, mặc dù biết mộc kiếm âm thanh hoài nghi có đạo lý của hắn, nhưng cũng là chịu không nổi cái này khí.

"Hừ, thanh đình tay sai, tại đây há lại các người nói đến là đến nói đi là đi địa phương, chẳng lẽ tại hạ còn có thể lại để cho các người đi mật báo sao?" Mộc kiếm âm thanh tay phải vung lên, ngoại trừ Liễu Đại Hồng cùng Bạch Hân cây phong bên ngoài, Mộc Vương phủ những người khác lập tức đem Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát bao quanh vây quanh ở chính giữa, chỉ đợi mộc kiếm âm thanh ra lệnh một tiếng, liền muốn động thủ.

"Đại ca, Hồng đại ca hẳn hẳn thật là người tốt, hẳn thật là tới cứu phụ thân tánt mạng đây." Mộc Kiếm Bình bản đang chìm thẳm tại trong bi thống, phát hiện trong tràng thể cục đột biến, gấp bẻ bộn đứng, xoay người một cái, chứng kiến Mộc Vương phủ người đã đem Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát bao bọc vây quanh, trong nội tâm kinh hãi, vội vàng hướng mộc kiếm âm thanh cầu khẩn nói.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Mộc gia Tiểu vương gia (3)

"Muội muội, người xấu trên mặt là sẽ không viết lên người xấu hai người, người không biết là đây hết thấy đều quá xảo hợp sao? Liền sư phụ cũng không biết như thế nào mới có thể chữa trị Huyền Minh Thần Chương, cái này họ Hồng chỉ có điều hai mươi xuất đầu bộ dáng, lại có thể nào biết cái gì Cửu Dương Thần Công, trị liệu Huyền Minh Thần Chương." Mộc kiếm âm thanh hai mắt chăm chăm vào Hồng Thiên Khiếu, trầm giọng nói.

"Cái này. . ." Mộc Kiếm Bình năm nay bất quá 14 tuổi, ở đâu có cái gì kinh nghiệm giang hồ, nghe vậy thoáng cái cảm thấy im lặng. Mỗi tình đầu nàng là vô luận như thế nào cũng sẽ không tin tưởng Hồng Thiên Khiếu là thanh đình tay sai, rồi lại không biết nên như thế nào hóa giải dưới mắt tình thế, chỉ phải sững sờ ở tại chỗ, nhìn xem bên này, nhìn xem bên kia, mặt mũi tràn đầy vẻ lo lắng.

"Kiếm thanh âm, chớ để lỗ mũi, cái này Cửu Dương Thần Công vì sư lại cũng đã được nghe nói, chỉ có điều môn thần công này đã sớm thất truyền mấy trăm năm, nói không chừng vị tiểu huynh đệ này thật sự hội cũng không nhất định, dưới mắt Vương gia nguy tại sớm tối, không ngại lại để cho vị tiểu huynh đệ này thử bên trên thử một lần, nói không chừng thật có thể chữa cho tốt Vương gia trên người hàn độc cũng không nhất định." Liễu Đại Hồng cả đời duyệt vô số người, vừa rồi một mực không nói gì, chú ý Hồng Thiên Khiếu thần sắc cùng cử động, căn cứ nhiều năm kinh nghiệm giang hồ, hẳn nhìn ra được Hồng Thiên Khiếu không phải gian tà thể hệ, mắt thấy tình thế đã là giương cung bạt kiếm, vì vậy liền tranh thủ thời gian lên tiếng giải vây.

"Vâng, sư phụ." Mộc kiếm âm thanh tuy nhiên trong nội tâm không quá tình nguyện, nhưng là Liễu Đại Hồng hẳn là không dám không nghe, bàn về thân phận đến, hẳn là Tiểu vương gia, Liễu Đại Hồng là thuộc hạ của hắn, nhưng Liễu Đại Hồng dù sao cũng là hắn thụ nghiệp ân sư, cái này liền khiến cho hai người quan hệ có chút vi diệu.

Khương hay vẫn là lão cay, Hồng Thiên Khiếu không thể không bội phục khỏi Liễu Đại Hồng đến, mắt lé nhìn xem vẫn còn không cam tâm mộc kiếm thanh âm, nghĩ đến vừa rồi hắn những lời kia, không khỏi có ý mở miệng châm chọc nói: "Liễu sư phó, chúng ta trước tiên đem lại nói ở phía trước, tại hạ sở dĩ nguyện ý tới đây vì Mộc Vương gia trị liệu hàn độc, thật sự là bởi vì Mộc Vương phủ một môn trung liệt, thêm chi Bạch huynh cùng tiểu quận chúa mời, thực sự không phải là có chỗ cầu, lại càng không nguyện xem người khác sắc mặt. Nếu là ở hạ may mắn chữa cho tốt Vương gia, kính xin liễu sư phó có thể đặt ở hạ bình yên ly khai, tại hạ tuy nhiên không phải cái gì đại anh hùng, thực sự không muốn bị người bộ đồ một cái đứng trước thanh đình tay sai bêu danh, nếu không cái này một chuyến thật sự là quá không đáng rồi."

"Người. . ." Mộc kiếm âm thanh nơi nào sẽ nghe không xuất ra Hồng Thiên Khiếu trong lời nói chỗ chỉ, hẳn là Mộc Vương phủ Tiểu vương gia, xưa nay nuông chiều từ bé, Mộc Vương phủ cao thấp đối với hắn không khỏi là tôn kính cực kỳ, chưa từng thụ qua loại này châm chọc khiêu khích, không khỏi giận tím mặt, tay phải vừa nhắc, cái này liền muốn phát tác, lại bị Liễu Đại Hồng ngăn lại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: thi công cứu người (1)

Liễu Đại Hồng hai đám một ôm nói: "Vị tiểu huynh đệ này, chúng ta Mộc Vương phủ chuyên môn cùng thanh đình đối nghịch, sớm được thanh đình liệt vào sổ đen, dưới mắt lại là ở kinh thành ở trong, thêm chi chúng ta Vương gia vừa nặng thương tại thân, Tiểu vương gia tâm tình phiền muộn, như thế chú ý cẩn thận cũng là tình thế bất buộc, vừa rồi chỗ đắc tội lão hủ thay cùng cái không phải, kính xin tiểu huynh đệ đừng nên trách. Nếu như tiểu huynh đệ thật có thể chữa cho tốt chúng ta Vương gia thương thế, Mộc Vương phủ cao thấp thì sẽ cảm kích vạn phần, ngày sau tiểu huynh đệ sáng hữu dụng được lấy Mộc Vương phủ địa phương, chỉ cần nói một tiếng, Mộc Vương phủ cao thấp tự nhiên tận tâm tận lực."

"Hay vẫn là liễu sư phó rất biết nói chuyện, tại hạ cũng là từ nhỏ cảm y ngọc thực, nuông chiều từ bé đã quen, từ trước đến nay chịu không nổi người khác khí. Kinh (trái qua) liễu sư phó nói như vậy, tại hạ trong lòng khí nhả tất cả đều tiêu tan, tốt rồi, tiểu quân chúa trước đây cái địa phương, để ở hạ cho Vương gia chữa thương." Hồng Thiên Khiếu nhìn xem mộc kiếm âm thanh đỏ bừng cả khuôn mặt, oán hận bộ dạng, trong nội tâm vô cùng đắc ý, đồng thời trong nội tâm suy nghĩ, hiện tại mộc kiếm âm thanh cùng trong nguyên thư kém đâu chỉ ngàn dặm, chắc là bởi vì Mộc Vương gia qua đời, khiến cho cái này nuông chiều từ bé Tiểu vương gia không thể không khơi mào Mộc Vương phủ Đại Lương, chậm rãi thành thực .

Hồng Thiên Khiếu ngồi ở bên giường, quơ lấy Mộc Vương gia tay phải, ngón trỏ cùng ngón giữa khoắc lên mạch đập lên, đồng thời hướng Mộc Vương gia nhìn lại, chỉ thấy Mộc Vương gia đại duyệt hơn mười tuổi, dưới hàm chòm râu Hắc Bạch giao, tướng mạo đường đường, chỉ là sắc mặt biến thành màu đen, bờ môi bất trụ rung rung, tuy nhiên mở to mắt, nhưng lại không có khí lực nói ra lời nói đến.

Một lát sau, Hồng Thiên Khiếu buông Mộc Vương gia đích cổ tay, thở dài một hơi, đứng lên xoay người lại, lại phát hiện trong phòng ánh mắt mọi người đều hội tụ tại trên người của hắn.

"Liễu sư phó, đối với cái này Huyền Minh Thần Chương không biết người hiểu được bao nhiêu?" Hồng Thiên Khiếu đột nhiên ném ra ngoài một cái nhìn như có quan hệ rồi lại liên quan không lớn vấn đề.

"Cái này. . .", Liễu Đại Hồng cũng không nghĩ tới Hồng Thiên Khiếu đột nhiên hội hỏi cái này, thoáng trầm ngâm thoáng một phát nói, "Chỉ là tại hạ tuổi trẻ thời điểm theo thầy phụ chỗ đó biết được trên đời từng có qua như vậy một môn chí âm chí hàn chương pháp, sớm đã thất truyền, những thứ khác liền không rất rõ."

"Đúng vậy, loại này chương pháp chí âm chí hàn, nếu như là thi chương người công lực cao hơn đối phương, tác thì đối phương hẳn phải chết không thể nghi ngờ, lúc ấy người nọ lộ ra là không biết Mộc Vương gia công lực sâu cạn, này đây chưa dùng tới toàn lực, nếu không, hiện tại hàn độc đã xâm nhập ngũ tạng lục phủ rồi." Hồng Thiên Khiếu thở dài một hơi, lại nói: "Huyền Minh Thần Chương duy nhất chỗ thiếu hụt là, nếu như thi chương người công lực không bằng đối phương, tác thì hàn độc sẽ bị đối phương cường đại nội lực bắn ngược trở lại, thi chương người chỉ có thể là tự thực ác quả, bởi vì thi chương người mặc dù sẽ dùng Huyền Minh Thần Chương, nhưng lại sẽ không trị liệu, cho nên, một khi bị hàn độc cản trở, cũng là chỉ còn đường chết."

"Tiểu huynh đệ có ý tứ là nói, Vương gia. . . Vương gia hẳn còn có thể cứu chữa?" Dù là Liễu Đại Hồng lòng dạ sâu đậm, giờ phút này cũng không khỏi kích động .

Hồng Thiên Khiếu khẽ gật đầu một cái nói: "Thiên hạ to lớn, không có gì ngoài Cửu Dương Thần Công, coi như là Y Tiên y thánh phục sinh, cũng là trị không được Vương gia trên người Huyền Minh Thần Chương hàn độc đấy. Cũng là Vương gia phúc duyên thâm hậu, mệnh không có đến tuyệt lộ, Huyền Minh Thần Chương tuy nhiên tuyệt tích giang hồ mấy trăm năm, nhưng là Cửu Dương Thần Công cũng đồng dạng là tuyệt tích giang hồ mấy trăm năm, tại hạ dưới cơ duyên xảo hợp tập được thần công, tuy nhiên còn không có có đại thành, nhưng ta muốn trị hết Vương gia trên người hàn độc nhưng lại dư xài rồi."

Chương 73: thi công cứu người (2)

"Hong đại ca, vậy thì tranh thủ thời gian cho ta cha chữa thương a." Mộc Kiếm Bình nghe vậy đại hi cực kỳ, kích động được thiếu chút nữa đi lên muốn kéo Hồng Thiên Khiếu cánh tay.

Khurong hay vẫn là lão cay, đã biết Đạo Vương gia đã không có nguy hiểm tánh mạng, Liễu Đại Hồng liền rất nhanh liền khôi phục trấn định, đầu tiên nghĩ đến là không thể mất cấp bậc lễ nghĩa, phát tay ngăn cản ở Mộc Kiếm Bình nói: "Đừng vội, tiểu huynh đệ một đường một nhọc, dưới mắt đã đến giữa trưa, hay vẫn là đi đầu dùng cơm, đợi sau khi ăn xong lại chữa thương không muộn."

"Liều sư phó, ăn cơm không quan trọng, hay vẫn là trước tiên đem Vương gia thương thế ổn định lại về sau nói sau. Tại hạ chữa thương thời điểm, muốn toàn lực thi triển Cửu Dương Thần Công, này đây chữa thương trong lúc không thể bị bất luận kẻ nào quấy rầy, cho nên tại hạ muốn mời liều sư phó dẫn mấy cái Mộc Vương phủ cao thủ tự mình hộ pháp, không biết liều sư phó định như thế nào?" Thông qua sự tình vừa rồi, Hồng Thiên Khiếu đối với Liễu Đại Hồng ấn tượng thập phần thì tốt hơn.

Liều Đại Hồng đi theo Mộc Vương gia hơn ba mươi năm, xuất sinh nhập tử vô số hồi, hai người tuy là chính và phụ, nhưng lại thân như huynh đệ, không chỉ nói lại để cho Liễu Đại Hồng vì hãn hộ pháp, coi như là Hồng Thiên Khiếu cái lúc này muốn cánh tay của hãn hoặc là chân, thậm chí còn lại để cho hãn một mạng chống đỡ một mạng, hãn đều không chút do dự đáp ứng.

"Tiểu huynh đệ cái này là ở đâu lời nói, như thế làm phiền tiểu huynh đệ lão hủ đã là bản khoán, cái này hộ pháp lại được cho cái gì. Hãn từng, người dẫn bảy tám cái huynh đệ mang đủ phi tiêu ám khí mai phục tại các nơi chỗ tối, như có tình huống dị thường lập tức hướng ta báo cáo, những người khác đều đợi ở chỗ này vì Vương gia cùng tiểu huynh đệ hộ pháp, như có tình huống dị thường phát sinh, mọi người nhất định bỏ cuộc chiến sinh tử."

Mọi người nghe vậy đều là một hống mà ứng.

Hồng Thiên Khiếu nhẹ gạt đầu, nhẹ khê đi tới bên giường, đem Mộc Vương gia chấn mền trên người đều cầm lấy đưa cho một bên Bạch Hãn cây phong bọn người, đón lấy liền đem Mộc Vương gia nâng dậy trước chọn bộ ngực hãn mấy cái huyết đạo, ngừng hãn bắt trụ run rẩy, sau đó liền khoanh chân ngồi ở Mộc Vương gia sau lưng, vận đủ Cửu Dương Thần Công, song chưởng chậm rãi đẩy ra, thông qua sau lưng "Liệu thiên huyết" cùng "Cự hơi huyết" đem Cửu Dương chân khí truyền vào Mộc Vương gia trong cơ thể, không đến một nén nhang công phu, Mộc Vương gia trên mặt đen nhánh chỉ sắc dĩ nhiên không thấy, mà chuyển biến thành chính là đỏ bừng cả khuôn mặt.

"Quả thật là Cửu Dương Thần Công, xem ra Vương gia thật sự có cứu được." Liễu Đại Hồng nhìn ở trong mắt, trong lòng vui mừng, tranh thủ thời gian quay người đối với chúng nhân nói: "Hồng huynh đệ dùng quả nhiên là Cửu Dương Thần Công, xem ra Vương gia được cứu rồi, mọi người muốn bảo trì hoàn toàn cảnh giác, nhất định không thể xuất hiện bất kỳ độ lệch, nếu không chẳng những Vương gia tính khó giữ được tánh mạng, Hồng huynh đệ cũng sẽ biết tẩu hỏa nhập ma."

Mọi người nghe vậy, đều là đại hi, mỗi người tinh thần phấn chấn, đem Hồng Thiên Khiếu cùng Mộc Vương gia vây vào giữa, mở to hai mắt nhìn, dựng lên lỗ tai.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: thiết yến chiêu đãi (1)

Đã qua ước chừng lưỡng nén hương công phu, Hồng Thiên Khiếu cùng Mộc Vương gia trên mặt màu đỏ càng ngày càng sâu, Hồng Thiên Khiếu đỉnh đầu còn bay lên lượn lơ khói trắng. Liễu Đại Hồng thấy trong nội tâm thâm giật mình, thiếu niên này người đến tốt cùng là lai lịch thế nào, tuổi còn nhỏ cũng đã đem kỳ kinh bát mạch đều đã thông, nếu là đợi một thời gian, thiên hạ trong chốn võ lâm chỉ sợ không người là đối thủ của hắn, nếu là có thể đưa hắn mời chào tại Mộc Vương phủ xuống, Mộc Vương phủ tất nhiên là uy danh đại chấn.

Liễu Đại Hồng lại hướng khoảng cách hai người gần đây Mộc Kiếm Bình nhìn lại, đã thấy hắn ánh mắt một hồi rơi vào Mộc Vương gia trên người, một hồi rơi vào Hồng Thiên Khiếu trên người, hơn nữa Mộc Kiếm Bình xem Hồng Thiên Khiếu trong mắt dĩ nhiên là như vậy chân thành thâm tình, Liễu Đại Hồng là người từng trải, tự nhiên biết rõ Mộc Kiếm Bình đã đối với Hồng Thiên Khiếu sinh ra tình cảm, trong nội tâm khẽ động, một cái ý niệm trong đầu chưa phát giác ra hiển hiện trong đầu.

Lại qua một nén nhang công phu, Hồng Thiên Khiếu bắt đầu chậm rãi thu công, lúc này Mộc Vương gia cũng không hề toàn thân run lên, ngược lại là trước Hồng Thiên Khiếu mở to mắt.

"Đây chỉ là đầu lượt hành công, nếu là muốn đem hàn độc đều thanh trừ, còn cần mỗi cách một ngày hành công một lần, như thế sáu lần mới có thể đem dư độc triệt để thanh trừ, nếu không, ngày sau một khi vận công hàn độc hội lần nữa phát tác, đến lúc đó tại hạ cũng đem thúc thủ vô sách." Hồng Thiên Khiếu trường than một hơi, từ trên giường xuống, đối với Mộc Vương gia nói, "Vương gia hôm nay trước nghỉ ngơi thật tốt thoáng một phát, phải tránh nửa tháng ở trong không thể vận khí, càng không thể ăn vật âm hàn."

"Đa tạ vị tiểu huynh đệ này, một sáng trời có thể nhặt về cái này đầu tánh mạng toàn bộ lại tiểu huynh đệ chỉ lực, vừa rồi khuyên từ nhiều có mạo phạm chỗ kính xin tiểu huynh đệ đại nhân đại lượng, không nên cùng Tiểu Khuyển so đo." Mộc Vương gia tuy nhiên mới vừa rồi là nhắm chặt hai mắt, vận công chống cự hàn độc, nhưng lại dám đồng đối thoại nghe xong cái thanh thanh sờ sờ.

Mộc kiếm âm thanh tuy nhiên từ nhỏ cầm ngọc thực, nuông chiều từ bé, thực sự từ nhỏ bị Liễu Đại Hồng truyền thụ "Nghĩa khí" đích chân lý, cũng là một cái cảm được thì cũng buông được đàn ông, nghe vậy tiến lên hai bước, "Bịch" một tiếng quỳ gối Hồng Thiên Khiếu trước mặt nói: "Mộc kiếm âm thanh có mắt không trông, vừa rồi đối với Hồng đại hiệp nhiều có đắc tội, Hồng đại hiệp lại lấy ơn báo oán, cứu được phụ vương tánh mạng, kiếm âm thanh hồ thẹn cực kỳ, kính xin Hồng đại hiệp đánh chửi ta dừng lại một chút xin bớt giận, như thế kiếm âm thanh trong nội tâm cũng tốt hơn một ít."

"Tiểu vương gia mau mau xin đứng lên." Hồng Thiên Khiếu cũng là ăn mềm không ăn cứng, gặp mộc kiếm âm thanh chịu buông Tiểu vương gia cái giá đỡ đang tại Mộc Vương phủ mọi người cho hắn quỳ xuống, trong lòng khí đã sớm tiêu hơn phân nửa, vội vàng đem mộc kiếm âm thanh dìu lên nói, "Cái gọi là không đánh không thành giao, Tiểu vương gia tính cách sáng sủa, dám làm dám chịu, thật sự là một đầu nổi tiếng đàn ông, nếu là Tiểu vương gia không bỏ, ngày sau chúng ta liền huynh đệ tương xứng

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: thiết yến chiêu đãi (2)

"Tốt, Hồng đại ca ở trên, xin nhận tiểu đệ cúi đầu." Mộc kiếm âm thanh nghe vậy đại hỉ, hắn từ nhỏ liền bị Liễu Đại Hồng cùng Mộc Vương gia quán thấm anh hùng lý niệm, bình sinh hoan hỷ nhất kết giao anh hùng hảo hán, chỉ là vừa mới nhiều có hiểu lầm, nếu không, mộc kiếm âm thanh đã sớm đi đầu đưa ra cùng Hồng Thiên Khiếu kết giao, giờ phút này Hồng Thiên Khiếu nói ra, mộc kiếm âm thanh há không có cùng ý đạo lý, cái này liền nếu bái xuống.

"Huynh đệ xin đứng lên, ngày sau chúng ta tự là người một nhà rồi." Hồng Thiên Khiếu tay phải hư không nhẹ nhàng một nắm, mộc kiếm âm thanh liên cảm thấy trước mắt giống như lấp kín khí tường, khiến cho mình không thể lại cúi xuống nửa phần, trong nội tâm không khỏi thầm giật mình, Hồng đại ca vừa rồi vì phụ thân vận công chữa thương bốn trụ hương thời gian, lại vẫn có công lực như vậy, xem ra ta là tuyệt đối cảm không nổi, không thể không thôi, trong nội tâm đối với Hồng Thiên Khiếu kính nể lại nhiều hơn một phần.

"Còn có ta đâu rồi, các người đã trở thành huynh đệ, có thể nào quên ta cái này người tiến cử đây này." Trong chốc lát hai người biến chiến tranh thành tơ lụa, cao hứng nhất không ai qua được tiểu quận chúa Mộc Kiếm Bình rồi, nàng bây giờ đang đứng ở thiếu nữ mới tình đầu thời điểm, tuy nhiên Mộc Vương phủ cũng có rất nhiều xuất sắc người trẻ tuổi, nhưng nàng chỉ là đưa bọn chúng cho rằng huynh trưởng, mà những người kia cũng không dám đối với tiểu quận chúa có không an phận chi muốn, cũng chỉ là đem nàng cho rằng thân muội muội đối đãi. Hồng Thiên Khiếu là người thứ nhất xông vào nàng nội tâm nam tử, hết lần này tới lần khác lại là như vậy hoàn mỹ, Mộc Kiếm Bình cũng nói không nên lời là cái gì cảm thụ, chỉ cảm thấy là trong nội tâm khuấy hoạt được vô cùng.

Đêm đó, Mộc Vương gia liền thiết hạ yến chiêu đãi Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát hai người, Hồng Thiên Khiếu lui bước không hết, chỉ phải mang theo Mao Thập Bát dự tiệc.

Trên yến tiệc đương nhiên là Mộc Vương gia cùng Liễu Đại Hồng làm chủ, tiếp khách ngoại trừ mộc kiếm thanh âm, Mộc Kiếm Bình huynh muội bên ngoài, Bạch thị huynh đệ cùng thánh thủ cư sĩ tô cương đã ở ngoài, chỉ là lại để cho Hồng Thiên Khiếu kỳ quái chính là, Lưu một thuyền cùng Phương Di cũng không có xuất hiện, xem ra hẳn là có khác nhiệm vụ, nếu không dùng Mộc Vương phủ "Lưu bạch phương tô" tứ đại gia đem địa vị, tuyệt đối là có lẽ tiếp khách đấy.

Ngoại trừ Mộc Vương gia có thương tích tại thân, không thể uống rượu bên ngoài, còn lại mọi người đều là khoan khoái tận hưởng, mà ngay cả Mộc Kiếm Bình cũng là uống Tam đại chén nhiều, lại là vì không thắng từ lực, trước thời gian rời tiệc về nghỉ ngơi. Còn lại mọi người gặp tiểu quận chúa rời tiệc, trong lời nói càng có thể buông ra, uống rượu lợi hại hơn rồi.

Mao Thập Bát tính cách hào sảng, thêm chi từ lượng thật lớn, cùng Mộc Vương phủ trẻ tuổi từng cái đụng uống, nhưng lại mặt không đổi sắc tìm không nhảy, khiến cho Bạch Hân cây phong chờ trong lòng người âm thầm gọi kỳ, chưa phát giác ra khiến cho người trẻ tuổi tranh giành cường hiếu chiến tính cách, vén lên cánh tay cùng Mao Thập Bát thoải mái chén chén.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: thiết yến chiêu đãi (3)

Hồng Thiên Khiếu thì là có Mộc Vương gia cùng Liễu Đại Hồng hai người một trái một phải cùng, rượu ngược lại là không có uống nhiều, lời nói nhưng lại nói không ít.

"Không biết tiểu huynh đệ là người ở nơi nào sĩ? Trong nhà còn có người nào?" Ba người không yên lòng địa hàn huyền một hồi về sau, Mộc Vương gia bắt đầu đem lời nói dẫn vào chính đề, hỏi thăm về Hồng Thiên Khiếu gia cảnh tình huống.

Hồng Thiên Khiếu há có thể không biết Mộc Vương gia muốn lười ý nghĩ của mình, nơi nào sẽ nói thật, tâm niệm một chuyến, khẽ mỉm cười nói: "Tại hạ thế cư Liễu Đông, mẫu thân mất sớm, trong nhà chỉ có lão phu một người, cao thấp cũng không huynh đệ tỷ muội."

"Úc, cái kia không biết tiểu huynh đệ một thân võ nghệ xuất từ nơi nào?" Mộc Vương gia gặp cũng không có hỏi ra cái gì đó, không có cam lòng, liền đón lấy lại hỏi Hồng Thiên Khiếu võ công.

Hồng Thiên Khiếu nghĩ nghĩ, liền lập lòe nước đôi nói: "Tại hạ võ công một nửa xuất từ gia truyền, một nửa đến từ ngẫu nhiên đoạt được một bản bí tịch."

"Nói như vậy, lệnh tôn hẳn là trên giang hồ là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy rồi." Mộc Vương gia trong nội tâm ám thử ra một hơi, là người trong giang hồ muốn, chỉ cần là hơi có danh tiếng, liền không có chính mình gọi không ra danh tự, lại lại đột nhiên nghĩ đến, Liễu Đông có danh tiếng cao thủ tựa hồ cũng không có họ Hồng đấy.

"Gia phụ cực nhỏ trên giang hồ đi đi lại lại, này đây tên của hắn trên giang hồ biết người rất ít." Hồng Thiên Khiếu những lời này cũng là lời nói thật, Thần Long giáo chủ danh hào có thể nói là vang vọng giang hồ, nhưng là nếu nhắc tới "Hồng An Thông" ba chữ kia, trên giang hồ xác thực người biết không nhiều lắm.

"Úc." Mộc Vương gia trên mặt không khỏi lộ ra thần sắc thất vọng, tại hắn nghĩ đến, có thể dạy dỗ ra Hồng Thiên Khiếu như thế thân thủ chi nhân hẳn là trên giang hồ cực cao thủ nổi danh, không nghĩ tới nhưng lại một cái "Hạng người vô danh", đang tại thất vọng thời điểm, bỗng nhiên nghĩ đến, như thế bất chính dễ dàng đem hắn phụ tử lôi kéo đến Mộc Vương phủ đến, vì vậy liền bắt đầu đã ra động tác tính toán nhỏ nhặt.

Những ngày tiếp theo, Hồng Thiên Khiếu mỗi cách một ngày liền vì Mộc Vương gia trừ độc một lần, ngược lại cũng không có bất kỳ ngoài ý muốn phát sinh, chỉ là lại để cho Hồng Thiên Khiếu cảm thấy bất an chính là, tiểu quận chúa Mộc Kiếm Bình tổng là cũng không có việc gì địa tìm hắn.

Muốn nói Hồng Thiên Khiếu vì Mộc Vương gia vận công trừ độc thời điểm, tiểu quận chúa ở một bên cũng là nói được đi qua, phụ nữ liền tâm nhá, nhưng là tại Hồng Thiên Khiếu vận công về sau, thậm chí nói ngày hôm sau không cần vận công trừ độc thời điểm, Mộc Kiếm Bình thân ảnh vẫn là tại Hồng Thiên Khiếu trước mắt lác lác.

Hơn nữa, Hồng Thiên Khiếu mỗi lần đi tìm Mộc Vương gia nói chuyện phiếm, Mộc Vương gia tổng nói thân thể của mình mệt mỏi, tìm Liễu Đại Hồng thời điểm, Liễu Đại Hồng tác thì nói là mình phải xử lý các nơi đưa tới Mộc Vương phủ một việc vụ, cái này đều có thể nói được đi qua, mà tìm Bạch Hân cây phong thời điểm, lại phát hiện Bạch Hân cây phong đã sớm cùng Mao Thập Bát không biết đi ra ngoài mấy ngày, những thứ khác mấy người Hồng Thiên Khiếu cũng không quen biết, ngược lại cũng không có ý tứ đi tìm, chỉ phải một người buồn bực trong phòng cần thận nhận thức 《Y kinh》 cùng 《Độc Kinh》 tinh diệu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: tiểu quận chúa (1)

Ngày hôm nay, Hồng Thiên Khiếu đang muốn đi ra ngoài ăn cơm, bỗng nhiên nhìn thấy Mộc Kiếm Bình bưng một cái chén đĩa vội vàng hướng gian phòng của mình chỗ đi tới, Mộc Kiếm Bình chứng kiến chứng kiến Hồng Thiên Khiếu về sau, lập tức hưng phấn mà hô một tiếng "Hồng đại ca", càng là gấp rút bước chân hướng Hồng Thiên Khiếu bên này đi tới.

Không đợi Mộc Kiếm Bình đi vào trước mặt, Hồng Thiên Khiếu cũng đã nghe thấy được một hồi xông vào mũi mùi thơm, chỉ thấy Mộc Kiếm Bình trong tay nắm gỗ trong thậm chí có bốn cái đang đập chén đĩa cùng một cái cái nồi, chắc hẳn mùi thơm tựa là theo chén đĩa cùng trong nồi phát ra đấy.

"Tiểu quận chúa đây là cho Mộc Vương gia đưa cơm đi thôi." Hồng Thiên Khiếu hiện tại nhứt đầu nhứt chỉ sợ chứng kiến cái này hai mắt hàm tình mạch mạch tiểu quận chúa rồi, mấy ngày xuống cơ hồ là vành tai và tóc mai chạm vào nhau, muốn nói Hồng Thiên Khiếu đối với cái này thông minh xinh đẹp sống sống đáng yêu tiểu quận chúa không có chút nào cảm giác đây tuyệt đối là lừa mình dối người, chỉ có điều Hồng Thiên Khiếu biết rõ, ngày sau cùng Mộc Vương phủ quan hệ còn không biết có thể hay không bởi vì lợi ích mà hóa hữu là địch, này đây cái này tiểu quận chúa còn tận lực thiếu trêu chọc.

"Phụ vương đã ăn rồi, ta đây là cố ý làm cho người đói." Hai câu này lời nói công phu, Mộc Kiếm Bình đã đi tới Hồng Thiên Khiếu trước mặt, ngửa đầu nhìn qua Hồng Thiên Khiếu, vẻ mặt hưng phấn.

"Làm cho ta?" Hồng Thiên Khiếu trong lòng đích cái loại này cảm giác xấu càng ngày càng mãnh liệt, mấy ngày nay cùng Mộc Vương gia, Liễu Đại Hồng bọn người tuy nhiên nói chuyện không nhiều lắm, nhưng phần lớn đều là quay chung quanh mộc kiếm âm thanh huynh muội hai người, nhất là Mộc Kiếm Bình, nhớ rõ bọn hắn từng từng nói qua Mộc Kiếm Bình từ nhỏ cầm y ngọc thực, nữ công vẫn còn đã làm một ít, nhưng lại chưa bao giờ xảy ra phòng bếp.

Hồng Thiên Khiếu nhìn xem Mộc Kiếm Bình trên mặt còn không có hoàn toàn sát sạch đen xám, không khỏi cảm khái vạn phần, trong nội tâm trầm mồi cảm xúc ngổn ngang. Hồng Thiên Khiếu là cái người hiện đại, đương nhiên biết rõ một cái chưa bao giờ xảy ra qua phòng bếp nữ hài tử cam tâm tình nguyện vì một người nam nhân xuống bếp nấu cơm ý vị như thế nào.

Hồng Thiên Khiếu không biết nên nói cái gì cho phải, vì vậy chỉ phải lách mình đối với Mộc Kiếm Bình nói: "Như vậy đa tạ tiểu quận chúa rồi, mau thả đến trên mặt bàn a, coi chừng bị phỏng lấy."

Mộc Kiếm Bình vui rạo rực địa bung chén đĩa vào nhà, nhẹ nhẹ đặt ở trên mặt bàn, quay người đối với Hồng Thiên Khiếu nói: "Hồng đại ca nhanh tọa hạ : ngồi xuống, ném thử thủ nghệ của ta thế nào, cái này mấy thứ đồ ăn người ta thế nhưng mà làm suốt một buổi sáng." Sau khi nói xong, liền nhảy lên nhảy dựng địa đóng kỹ cửa phòng.

Đóng cửa thật kỹ về sau, Mộc Kiếm Bình gặp Hồng Thiên Khiếu vẫn là ngu si địa đứng tại nguyên chỗ, không khỏi chu miệng, kéo lại Hồng Thiên Khiếu cánh tay, đưa hắn tới đến cái bàn bên cạnh, 摁 tại trên ghế. 14 tuổi cô nương, thân thể phát dục trên cơ bản thành thực, Hồng Thiên Khiếu cánh tay trái bị Mộc Kiếm Bình vây quanh thời điểm, cái kia hai luồng mềm vũ mang đến cảm giác kỳ diệu, lại để cho huyết khí phương cương Hồng Thiên Khiếu không khỏi thần hồn rung động, thậm chí ngay cả như thế nào ngồi vào trên ghế cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: tiểu quận chúa (2)

"Xem, cái này bàn là tuyệt Sư cục thịt, cái này bàn là rau xanh xào tôm bự, cái này bàn là mùi cá quả cà, cái này bàn là cá hấp chưng, còn có cái này Bạch Liên cơm cuộn rong biển súp, đều là người thích nhất, nhanh, ném thử, nhìn xem ta làm như thế nào, nếu không thể ăn Hồng đại ca cũng không nên chê cười ta, người ta về sau nhất định hảo hảo cố gắng, hôm nay dù sao là lần đầu tiên xuống bếp phòng." Mộc Kiếm Bình nói xong lời cuối cùng, nhìn nhử mảy Hồng Thiên Khiếu, tựa hồ e sợ cho cái này vài món thức ăn không hợp khẩu vị của hắn.

Hồng Thiên Khiếu miễn cưỡng đè nén xuống nội tâm một chút bối rối, cầm lấy Mộc Kiếm Bình cơ hồ nhét đến đôi đũa trong tay, từng cái nếm nếm cái này vài đạo đồ ăn. Đương nhiên chưa nói tới ăn ngon, chỉ có thể nói là tham ăn, nhưng nhìn lấy Mộc Kiếm Bình cặp kia tựa hồ rất biết nói chuyện con mắt, Hồng Thiên Khiếu chỉ phải trái lương tâm gật gật đầu nói: "Đúng vậy, ăn ngon, nhanh vượt qua trong tửu quán đầu bếp rồi, tiểu quận chúa thực có thiên tư thông minh, học cái gì đều nhanh."

Không ngờ, Mộc Kiếm Bình nghe xong Hồng Thiên Khiếu về sau, chu miệng, mắt hứng nói: "Người ta đều hô người Hồng đại ca bao nhiêu ngày rồi, người lại mở miệng một tiếng tiểu quận chúa, Hồng đại ca người cũng không phải Mộc Vương phủ người, tại sao cùng bọn hắn đồng dạng, không thể hô người ta một tiếng muội tử sao?" Lời nói nói xong lời cuối cùng thời điểm, Mộc Kiếm Bình thanh âm đã thấp đã đến không thể lại thấp, đồ bưng khuôn mặt cũng chôn ở đại biểu nữ nhân thành thực dấu hiệu đặc biệt giữa hai vú.

"Cái này. . ." Hồng Thiên Khiếu tựa hồ không nghĩ tới Mộc Kiếm Bình hội lớn mật như thế mặt đất bạch, phải biết rằng Thanh triều thời điểm, nam nữ chỉ phòng hay vẫn là rất nghiêm trọng, tuy nói Mộc Kiếm Bình cùng Hồng Thiên Khiếu là giang hồ nhi nữ, nhưng là một người chưa lập gia đình nam tử là không có thể tùy ý hô một người chưa lập gia đình nữ tử xưng muội tử, Mộc Kiếm Bình đã nói như vậy, quả thực tựa là trực tiếp lớn mật địa hướng Hồng Thiên Khiếu biểu đạt người yêu của mình ý, lại để cho Hồng Thiên Khiếu thoáng cái trở tay không kịp, không biết nên như thế nào trở về đáp Mộc Kiếm Bình vấn đề này, chỉ phải ngượng ngùng nói, "Cái kia, Bạch huynh Tô huynh bọn người không đều là hô người tiểu quận chúa, người gọi bọn họ đại ca ấy ư, ta cảm thấy được. . . Cảm thấy tiểu quận chúa xưng hô thế này rất êm tai."

"Ai nha, người cùng bọn họ không giống với nha." Mộc Kiếm Bình phát hiện Hồng Thiên Khiếu thật không ngờ "Không hiểu phong tình", trong nội tâm không khỏi khẩn trương, bất chấp thẹn thùng, gấp vội ngẩng đầu nói, "Bọn hắn. . . Bọn họ đều là xem ta lớn lên, hướng chỉ bọn họ đều là Mộc gia gia tước, người nhưng lại. . . Nhưng lại. . . Nhưng lại. . ." Mộc Kiếm Bình cũng không biết nên như thế nào đi tìm từ, liên tiếp nói ba cái "Nhưng lại", không biết phía dưới nên như thế nào đi nói, cuối cùng, chỉ phải đã đến một câu "Ai nha, không cùng người nói, dù sao bảo người như thế nào hô, người tựa như thế nào hô là được" nữ hài tử chỉ mới có đích "Vô lại" lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thân Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: tiểu quận chúa (3)

"Như vậy đi, ta tựa theo kiếm âm thanh hô tên của người a, bảo người kiếm bình a." Hồng Thiên Khiếu đột nhiên linh cơ khẽ động, nghĩ tới cái này chiết trung xưng hô, tranh thủ thời gian nói ra.

"Ah ", Mộc Kiếm Bình sau khi nghe, vẻ mặt thất vọng, rồi lại tìm không ra cái gì phản bác đến, chỉ phải ủ rũ gật gật đầu, trong miệng cũng tại nhỏ giọng lầm bầm, "Thật là một cái du mộc phiền phức khó chịu, một chút cũng không hiểu phong tình."

Hồng Thiên Khiếu kỳ kinh bát mạch đã thông, nội lực thâm hậu, tự nhiên đem Mộc Kiếm Bình nghe được thanh thanh sở sở rồi lại là giả bộ như không nghe thấy, cúi đầu xuống chỉ lo ăn uống.

Mộc Kiếm Bình mặc dù có điểm khí Hồng Thiên Khiếu không hiểu phong tình, nhưng cũng là không thể làm gì, chỉ phải cũng ngồi ở mặt khác một trương trên ghế, nâng tức giận quai hàm, nhìn xem Hồng Thiên Khiếu ăn cơm. Hồng Thiên Khiếu nào dám ngẩng đầu, cúi đầu một hơi đem bốn bàn đồ ăn cùng một nồi nước ăn ụp sập.

Mười ba ngày về sau, tùy ý Mộc Vương phủ người như thế nào giữ lại, Hồng Thiên Khiếu cũng không dám lại dừng lại rồi, cùng Mao Thập Bát cùng Mộc Vương phủ nhân đạo dừng. Mao Thập Bát tuy nhiên tuy nhiên không biết vì sao Hồng Thiên Khiếu đi ý kiên quyết như thế, nhưng cũng là không dám nhiều lời, chỉ là theo sát tại Hồng Thiên Khiếu sau lưng.

Đãi Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát bóng dáng biến mất không thấy gì nữa về sau, Mộc Kiếm Bình đột nhiên cảm thấy trong nội tâm như là mất cái gì đó giống như, cả người ngơ ngác ngây ngốc đấy. Mộc Vương gia cùng Liễu Đại Hồng nhìn ở trong mắt, tự nhiên biết là chuyện gì xảy ra, nhìn nhau cười cười, trong nội tâm liền có lập kế hoạch.

Hồng mao hai người tạm biệt Mộc Vương phủ người về sau, liền tới đến tây thành một nhà tửu điểm nhỏ ở bên trong, Mao Thập Bát đã muốn rượu và thức ăn, hai người chính âm thầm đó, chợt thấy khách sạn bên ngoài đi vào hai người đến, một già một trẻ. Cái kia lão ước chừng sáu mươi mấy tuổi, tiểu nhân chỉ mười một mười hai tuổi, hai người mặc phục sức đều là trong nội cung thái giám, Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm tình tường, hai người này hẳn là Hải Đại Phú cùng Tiểu Quế Tử, trong nội tâm cũng thầm kêu may mắn, nếu không phải là vì tránh né Mộc Kiếm Bình sớm ra đi, chỉ sợ muốn bỏ lỡ.

Chỉ thấy Hải Đại Phú sắc mặt vàng như nến, gập cong khúc lưng (vác), bắt trụ ho khan, làm như thân hoạn bệnh nặng. Tiểu Quế Tử là một mực vịn hẳn, chậm rãi đi đến bên cạnh bàn tọa hạ : ngồi xuống, Hải Đại Phú cũng không hướng ra phía ngoài nhìn liếc, âm thanh trầm khí quát: "Nhanh mang rượu tới!" Tửu bảo thừa dạ không ngớt lời, bẻ bộn lấy ra rượu đến. Tiểu Quế Tử thò tay tiếp nhận, lại từ trong lòng ngực móc ra một cái óng ánh sáng chén rượu, đổ tràn đầy một ly.

Hải Đại Phú theo bên người lấy ra một cái bọc giấy, mở ra, cẩn thận từng li từng tí dùng ngón út giáp chọn lấy một chút, tan tại trong rượu, sẽ đem gói thuốc thả lại trong ngực, bung chén rượu lên, chậm rãi uống xong. Trôi qua một lát, chỉ thấy hẳn đột nhiên toàn thân co rút, run không ngừng. Cái kia tửu bảo luống cuống, cho rằng Hải Đại Phú trên người có bệnh, vội vàng hỏi: "Làm sao vậy? Làm sao vậy?" Tiểu Quế Tử con mắt một phen, âm thanh quát: "Bỏ đi, la ở bên trong dài dòng làm gì?" Cái kia tửu bảo tựa hồ biết rõ hai người thân phận, không dám chút nào trêu chọc, cúi người cười làm lành, đi mở đi ra, lại bắt trụ hướng bên này lên, tựa hồ là đang lo lắng Hải Đại Phú sẽ xảy ra chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Hải Đại Phú (1)

Hải Đại Phú hai tay vịn bàn, hàm răng khảnh khách tấn công, càng run càng lợi hại, tiếp qua được một lát, liền cái bàn cũng bắt trụ lay động, trên bàn chiếc đĩa chuẩn bị rơi trên mặt đất.

Tiểu Quế Tử lúc này mới luống cuống, vội vàng nói: "Công công, lại phục một tề được không?" Trong lúc nói chuyện, liền thò tay đến trong lòng ngực của hẳn lấy ra gói thuốc, liền muốn mở ra. Hải Đại Phú đột nhiên âm thanh kêu lên: "Không... Không... Không muốn..." Thần sắc trên mặt thật là gấp gáp, giống như lại không dám nhiều lời, Tiểu Quế Tử nghe vậy liền nắm gói thuốc, không dám đánh mở.

Nhưng vào lúc này, cửa điểm tiếng bước chân tiếng nổ, đi vào bảy tên Đại Hán đến, đều là cởi bỏ trên thân, mặc da trâu quần, mái tóc bần lên đỉnh đầu, toàn thân đầy mỡ không chịu nổi, tinh quang tỏa sáng, làm như dùng dầu trơn từ đầu đến chân đều thoa khắp rồi. Bảy mọi người cơ bắp từng cục, ngực mọc lên tỷ tỷ, vurun tay ra, đều bị chường cự chỉ thô. Bảy người phân ngồi lường bàn lớn, lớn tiếng kêu thảm: "Nhanh mang rượu tới, thịt bò mập gà, càng nhanh càng tốt!"

Tửu bảo xem xét liền biết là khó dây vào đích nhân vật, vội vàng đã chạy tới đáp: "Vâng! Là!" Sau đó liền tranh thủ thời gian mang lên chiếc đĩa, hỏi: "Không người tiếp khách quan muốn ăn cái gì đồ ăn?" Một gã đại hán cả giận nói: "Người là kẻ điếc sao?" Khác một gã đại hán đột nhiên thò tay, bắt được tửu bảo sau lưng (*hậu vệ), chuyển cánh tay một cái, đưa hẳn gior đi đến. Tửu bảo chỗ đó báỉ kiến loại này trận thế, chưa phát giác ra tay chân cuồng loạn nhảy múa, sợ tới mức oa oa kêu to. Bảy tên Đại Hán cười ha ha, đại hán kia cười tắt, đột nhiên hất lên tay, đem tửu bảo ngã đến điểm bên ngoài, "Phanh" một tiếng, tửu bảo trùng trùng điệp điệp rớt tại dưới mặt đất, chỉ cảm thấy liệt trở thành mảy mủi, đại gọi : "Ah nhé! Mẹ của ta ời ah!" Bọn đại hán lại là cùng kêu lên cười to.

Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm minh bạch, biết rõ bảy người này là Mãn Châu đầu vật võ sĩ, là cái gì Trịnh vương gia trong phủ bố kho, thâm nghĩ trong lòng, nếu không phải cùng bảy người này phát sinh xung đột, dĩ nhiên là không thể dẫn tới Hải Đại Phú ra tay, càng không thể đi theo Hải Đại Phú hỗn vào trong cung, vì vậy, Hồng Thiên Khiếu liền tại Mao Thập Bát bên tai nhẹ giọng mấy lời.

Ngay tại tửu bảo khập khiễng đi lấy rượu thời điểm, chỉ thấy Mao Thập Bát đột nhiên đứng lên, lớn tiếng mắng: "Nãi nãi, hội con mẹ nó một ít da lông công phu, liền ở chỗ này điều võ dương oai, khi dễ một cái tửu bảo tính toán cái gì bốn sự, nếu là có bốn sự cùng với lão tử ta đánh một chầu."

Bảy người này đúng là phủ Trịnh Vương bên trong đích bố kho, từ trước đến nay tại tây thành điều võ dương oai đã quen, tây thành mọi người đều nhường nhịn bọn hắn ba phần, chưa từng sẽ có người ở trước mặt đối với bọn họ chửi ầm lên. Mao Thập Bát vừa dứt lời, bảy người này đều là giận tím mặt, trong đó một gã đại hán tròn mắt tròn xoe, đối với Mao Thập Bát đạo: "Vương bát đần, là người nói sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Hải Đại Phú (2)

Mao Thập Bát nghe đại hán kia mở miệng mắng chửi người, lại cũng không nói chuyện, nhắc tới bầu rượu, đứng ngay vào mặt liền ném ra ngoài. Đại hán kia thò tay một cách, há biết Mao Thập Bát tại đây ném một cái bên trong sự lên nội kinh, "A còi" một tiếng, bầu rượu đánh lên hán cánh tay, đại hán kia cánh tay kịch liệt đau nhức, "Ah ơ" một tiếng, kêu lên. Khác một gã đại hán thấy thế, một cái thà người phốc đem tới, Mao Thập Bát phi chân hướng hán đá vào. Người Mãn Châu đầu vật cực nhỏ dùng chân, cái này một chân tốc độ cực nhanh, đại hán kia tránh tránh không được, ở giữa bụng dưới, nhất thời thẳng bay ra ngoài, ngã tại một cái bàn khác lên, đem cái bàn đập phá cái nẫu như.

Còn lại năm tên Đại Hán "Hỗn trưởng vương bát đần" chửi loạn, nhao nhao đánh tới. Mao Thập Bát thân hình linh hoạt, sử khai Hồng Thiên Khiếu truyền thụ cho cầm nã thủ pháp, khuỷu tay đụng chưởng bồ, trong khoảnh khắc đánh ngã bốn cái. Cái khác Đại Hán nghiêng người dùng đầu vai bị Mao Thập Bát một chưởng, trở tay liền bắt lấy hán sau lưng (*hậu vệ), đem Mao Thập Bát cử động đem, lập tức liền chuẩn bị đưa hán đỉnh đầu hướng giải trên đá đảo đi. Mao Thập Bát hai chân liên hoàn, "PHỐC PHỐC" hai tiếng, đều đá vào đại hán này ngực, cái kia đại hán hé miệng, máu tươi cuồn cuộn phun, hai tay lập tức buông ra.

Mao Thập Bát theo đại hán kia giữa mặt té ngã xu thế, hai chân đã đạp bên trên bộ ngực hán, song chưởng một chiêu "Hồi gió phát liễu" nghiêng bồ mà ra, ở giữa đệ nhất danh bị bầu rượu ném bên trong đích Đại Hán hậu tâm, "Răng rắc xoạt" vài tiếng tiếng nổ, đại hán kia không biết đã đoạn mấy cây xương sườn, mềm nhũn địa gục xuống bàn.

Mao Thập Bát cái này vài cái động tác giống như thỏ khởi tước roi, rất nhanh cực kỳ, chỉ ở trong nháy mắt, bảy tên Đại Hán liền cơ hồ đều là trọng thương ngã xuống đất.

Mao Thập Bát giáo huấn cái này mấy cái bố kho về sau, liền phui tay, nhắc chân rồi đi ra ngoài cửa. Chỉ bước ra hai bước, đã thấy cái kia Hải Đại Phú khom người, đang đứng tại cửa ra vào, Mao Thập Bát trong nội tâm cả kinh, không có nghĩ đến cái này bệnh lao thái giám khinh công lợi hại như thế, nhớ tới Hồng Thiên Khiếu, liền dùng hết toàn lực thò tay hướng hán cánh tay phải đẩy, muốn đem hán đẩy ra. Không ngờ bàn tay vừa cùng đầu vai của hán chạm nhau, Mao Thập Bát liền cảm giác toàn thân kịch chấn, không tự chủ được một cái lão đảo, hướng bên cạnh té xuống mấy bước, mới đứng vững, cảm thấy hoảng hốt, ám đạo:thâm nghĩ Thiếu giáo chủ nói như vậy quả nhiên không giả, cái này Hải Đại Phú thật sự là một cái thâm tàng bất lộ chi nhân. Lại nhìn cái kia Hải Đại Phú lúc, chỉ thấy hán gập cong khúc lưng (vác), bắt trụ ho khan, tại vừa mới sự tình tựa hồ hoàn nhiên không biết. Kỳ thật, Hải Đại Phú trong lòng cũng là thâm giết mình, không nghĩ tới người này cũng chỉ là té xuống mấy bước liền đã đứng vững, có thể thấy được võ nghệ bất phàm.

Chương 82: bị bắt vào trong cung (1)

Mao Thập Bát quay người nhìn lên, phát hiện Hồng Thiên Khiếu sớm đã không thấy tung tích, trong nội tâm đại định, liền dựa theo Hồng Thiên Khiếu dẫn dò cất bước nghênh đón tiếp lấy: "Vị này công công, kính xin nhờ."

Hải Đại Phú lại là trùng trùng điệp điệp hai tiếng ho khan: "Ngươi. . . Ngươi cũng biết ngươi vừa rồi. . . Vừa rồi đánh cho bảy người kia phải. . . Là người nào sao? Bọn hần. . . Bọn họ đều là trong kinh thành là một loại Vương gia bố kho, học phái Tật Gia xem trang phục của ngươi cũng chính là một cái bình thường người trong giang hồ, cho dù võ nghệ không kém, thực sự muốn mình suy nghĩ thoáng một phát, sao dám cùng Vương gia đối đầu. Tuy nhiên ngươi cũng là hảo hán một đầu, nhưng nếu là như vậy thả ngươi đi, học phái Tật Gia ngày sau như thế nào tại cái đó Vương gia trước mặt bàn giao nhân nhủ?"

Mao Thập Bát sớm được Hồng Thiên Khiếu thụ mà tính, thấy không phải Hải Đại Phú đối thủ, nhưng cũng là hai đám một ô, nói một tiếng: "Đã như vậy, mao mỗ mà đắc tội với." Nói xong, là đủ để dùng sức, trên thân về phía trước bổ nhào về phía trước, làm như hướng đối phương tấn công, thân thể cũng đã hướng về sau nhảy ra. Hần hai chân chưa rơi xuống đất, chợt thấy trên lưng có cổ nhu hòa lực lượng đụng vào, vội vàng tay trái trở bàn tay xuất kích, lại không nghĩ cổ lực lượng kia cái gì cường, Mao Thập Bát ngăn cản không nổi, lão đảo lui ra phía sau, thoáng cái ngã ở hai gã Đại Hân trên người.

Cái này một phát bị té rất nặng, may mắn cái kia hai gã Đại Hân lại mập lại cường tráng, làm dày đặc đệm thịt tử, Mao Thập Bát lúc này mới không có bị thương. Cái kia hai gã Đại Hân xương đùi bẻ gãy, đứng không, cánh tay nhưng lại không việc gì, lúc này thì triển khai vật thủ pháp, đưa hần một mực bắt lấy. Mao Thập Bát dục đãi kháng cự, trên tay chân lại sử không xuất ra nửa điểm lực đạo, nguyên lai áo ba lỗ[sau lưng] huyết đạo đã cho Hải Đại Phú phong bế.

Mao Thập Bát lưng hướng lên trời, nhìn không thấy sau lưng tình cảnh, nhưng nghe được cái kia Hải Đại Phú bắt trụ ho khan, hữu khí vô lực ở trách cứ Tiểu Quế Tử: "Ngươi vừa muốn cho học phái Tật Gia uống thuốc, đây không phải là có chủ tâm hại chết học phái Tật Gia sao? Cái này được chỉ nhiều phục được nửa phần, liền đã muốn học phái Tật Gia cái mạng già của ta, khục... Khục... Khục... Khục, ngươi đứa nhỏ này, thật sự là hồ đồ."

Tiểu Quế Tử vội vàng khủng hoảng nói: "Hải nhi thật sự không biết, về sau cũng không dám nữa." Hải Đại Phú thờ dài một hơi nói: "Còn có về sau? Ai, cũng không biết sống được vài ngày, khục... Khục... Khục... Khục." Cái kia Tiểu Quế Tử tựa hồ rất sợ hãi Hải Đại Phú, không dám lại tiếp tục tại này kiện sự tình bên trên nói tiếp, vì vậy liền vòng vo một cái chủ đề nói: "Công công, thằng này là cái gì địa vị? Chỉ sợ là cái phản tặc."

Hải Đại Phú lại không đáp lời, quay người đối với cái kia mấy người đại hân nói: "Các ngươi mấy vị này bằng hữu, là ở đâu bố kho?" Một gã đại hân vội vàng hai đám một ô, cung kính nói: "Hồi công công, chúng ta đều là Trịnh vương gia trong phủ đấy. Hôm nay nếu không là công công ra tay, bắt được cái này phản tặc, mặt của chúng ta có thể ném đi được rồi." Hải Đại Phú "Hừ" một tiếng, nói: "Cái kia... Đó cũng là trùng hợp mà thôi. Khục... Khục khục... Các ngươi cũng chớ kinh động người bên ngoài, sẽ đem đàn ông đưa đến đại nội còn thiện giam đến, nói là Hải Đại Phú muốn người." Vài tên Đại Hân cùng kêu lên đáp ứng.

Chương 83: bị bắt vào trong cung (2)

Tiểu Quế Tử đang chuẩn bị vịn Hải Đại Phú hướng ra phía ngoài đi, lại nghe Hải Đại Phú tức giận nói: "Còn không đi gọi cổ kiệu? Người nhìn học phái Táp Gia bức này bộ dáng, còn đi được động sao?" Tiểu Quế Tử vội vàng đáp ứng một tiếng, chạy vội ra ngoài. Hải Đại Phú nhưng lại phục trên bàn, ho khan không ngừng, nếu là hiện tại đi vào nữa một người, là tuyệt đối khó có thể đoán được nằm trên mặt đất không thể nhúc nhích khỏi ngó trắng hán Mao Thập Bát dĩ nhiên là cái này như bệnh lao quý lão thái giám ba chiều hai thức liền đã đảo đầy.

Chỉ một lúc sau, ngoài cửa liền giờ lên đến một thừa lúc cổ kiệu, Tiểu Quế Tử bước nhanh đến, cung kính thanh âm "Công công, ngài cổ kiệu đến á!" Hải Đại Phú ho khan không ngớt lời, tại Tiểu Quế Tử đến đỡ phía dưới, chậm rãi bước ngồi vào cổ kiệu, hai gã kiệu phu trực tiếp mang đi, Tiểu Quế Tử tắc thi đi theo tại sau.

Bảy tên đại Hán Trung bốn người bị thương rất, lập tức đem Mao Thập Bát dùng dây thừng một mực trói lại, trói chặt thời điểm, bắt trụ hướng Mao Thập Bát quyền đâm cước đá, Mao Thập Bát âm thầm vận khởi tiểu Vô Tướng thân công, im lặng kháng cự những này ngoại lực, thực sự không thể không biết đau đớn, ngược lại là cái này bốn đại hán đánh cho hồi lâu, chỉ cảm thấy hai đâm đau đớn, cúi đầu xem xét, bốn người quyền bên trên đều là sưng đỏ một mảnh.

Bọn đại hán cái này mới không dám lại đánh, vội vàng kêu đình đầu cổ kiệu đến, lại đang Mao Thập Bát trong miệng dứt khỏi bố, dùng miếng vải đen hôn mê rồi mắt, để vào trong kiệu khiêng đi. Cái này mấy người đại hán giờ lên kiệu bản lĩnh thật sự không thể nào, Mao Thập Bát trong kiệu bị lắc tới lắc lui được hôn thiên hắc địa, lại là lão cảm thấy đi không hết. Có khi cổ kiệu ngừng lại, có người đề ra nghi vấn, đi theo kiệu bên ngoài Đại Hán luôn trả lời: "Còn thiện giam Hải Đại Phú công gọi cho tiền đưa đây." Mao Thập Bát không biết còn thiện giam là vật gì, nhưng này Hải Đại Phú tựa hồ có phần có quyền thế, chỉ nhắc tới tên tuổi của hán, cổ kiệu liền thông hành không trở ngại, hơn nữa không có người nào xóc lên màn kiệu xem xét.

Một đường bước đi, cũng không biết đi bao lâu rồi, lại luôn vẫn chưa tới địa phương, Mao Thập Bát mơ mơ màng màng cơ hồ muốn ngủ rồi, đứng lúc này, bỗng nhiên cổ kiệu dừng lại, chỉ nghe có người nói nói: "Biển công công muốn người đưa đến á." Đón lấy liền có một đứa bé thanh âm nói: "Đứng rồi, biển công công tại nghỉ ngơi, đem người để ở chỗ này là."

Mao Thập Bát nghe hán thanh âm, biết rõ là trong tửu điểm gặp được cái kia tiểu thái giám. Lúc này lại nghe lúc trước người kia nói: "Chúng ta trở về bẩm báo Trịnh vương gia, Vương gia nhất định phái người đến tạ biển công công." Đứa bé kia trả lời nhưng lại rất được thể: "Đứng rồi, người nói Hải lão công hướng Vương gia thỉnh an." Người nọ vội vàng nói: "Không dám nhận."

Đón lấy liền có người đem Mao Thập Bát theo cổ kiệu kéo đi ra, đề nhập trong phòng buồng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: bị bắt vào trong cung (3)

Tại nghe được mọi người tiếng bước chân đi xa, lại nghe được Hải Đại Phú vài cái ho khan thanh âm, Hồng Thiên Khiếu nhẹ nhàng từ một bên hòn non bộ chỗ lộ đầu ra, nguyên lai, Hồng Thiên Khiếu một mực giấu ở Mao Thập Bát cổ kiệu cuối cùng, đợi cho bốn đại hán đem Mao Thập Bát lôi ra cổ kiệu thời điểm, Hồng Thiên Khiếu vụng trộm theo kiệu ngọn nguồn đi ra, dấu ở hòn non bộ chỗ.

Hồng Thiên Khiếu gặp Mao Thập Bát bị bắt đi vào chỗ chỉ là một cái không lớn phòng ở, môn bên trên sơn nhiều đã bong ra từng mảng, làm như thật lâu không có người quét dọn qua nơi này rồi. Hồng Thiên Khiếu thăm nghĩ, xem ra cái này Hải Đại Phú cũng là một mực tại tận sức tại tìm kiếm 《 tứ thập nhị chương kinh 》 hạ lạc : hạ xuống, những chi tiết này tự là có thể không đáng kể.

Dù sao Hải Đại Phú võ nghệ không kém, Hồng Thiên Khiếu không dám đơn giản tới gần, để tránh bị hấn phát hiện. Hồng Thiên Khiếu nhớ rõ Mao Đông Châu cùng Hải Đại Phú cuộc chiến, nếu không phải là Mao Đông Châu theo đạo thụ Khang Hi võ nghệ thời điểm cố ý đã ẩn tàng sư môn của mình, đã lừa gạt Hải Đại Phú, trận chiến ấy kết cục tất nhiên là Mao Đông Châu chết, hưởng chi, lúc ấy Hải Đại Phú hai mắt dĩ nhiên mù, bởi vậy có thể thấy được Hải Đại Phú võ công độ cao.

Đang tại Hồng Thiên Khiếu do dự thời điểm, đột nhiên trong phòng truyền đến Hải Đại Phú bắt trụ tiếng ho khan, Hồng Thiên Khiếu khẽ động, vội vàng thừa dịp Hải Đại Phú kịch liệt ho khan thời điểm nhẹ nhàng hướng cửa phòng đi đến. Ngay tại Hồng Thiên Khiếu đã đi tới cửa phòng thời điểm, tiếng ho khan đột nhiên ngừng, Hồng Thiên Khiếu cũng không dám nửa hành động thiếu suy nghĩ, đứng tại cửa ra vào ngừng thở, tập trung tư tưởng suy nghĩ lắng nghe.

Chỉ nghe Hải Đại Phú hữu khí vô lực nói: "Đem người này mở trời, ta có lời hỏi hấn." Tiểu Quế Từ đáp: "Vâng!"

Đón lấy Hồng Thiên Khiếu nghe được "Khanh khách" thanh âm, muốn là Tiểu Quế Từ dùng dao găm tại cắt Mao Thập Bát trên tay chân dây thừng. Tiểu Quế Từ cắt đứt Mao Thập Bát trên cánh tay dây thừng về sau, lại đem hấn mắt bỏ gỡ xuống, sau đó tranh thủ thời gian về tới Hải Đại Phú bên cạnh, lộ ra là sợ hãi Mao Thập Bát đột nhiên đối với hấn bất lợi.

Mao Thập Bát trợn mắt xem ra, gặp đặt mình trong chỗ là một gian phòng lớn, trong phòng sự việc rất thưa thớt, chỉ một cái bàn, một cái ghế, trên bàn để đó ấm trà bát trà. Hải Đại Phú ngồi ở trong ghế, nửa ngồi nửa nằm, hai gò má hăm sâu, con mắt cũng là nửa mờ nửa khép. Lúc này sắc trời đã tối, trên vách tường an lấy hai tòa đồng nến, tất cả đốt một căn ngọn nến, ánh lửa tại Hải Đại Phú vàng như nến trên mặt lúc sáng lúc tối lay động.

Hải Đại Phú hướng Mao Thập Bát đạo: "Không biết lão huynh tôn tính đại danh, là cái đó một nhà cái đó nhất phái hay sao? Các hạ cầm nã thủ pháp không tệ, tựa hồ không là chúng ta phương bắc võ công." Mao Thập Bát "Hừ" một tiếng nói: "Ta họ mao, gọi Mao Thập Bát, là Giang Bắc thái châu ngũ hồ đoạn môn đạo môn hạ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: phế mắt đứt tay (1)

Hải Đại Phú gật gật đầu, nói ra: "Mao Thập Bát mao lão huynh, học phái Táp Gia đã từng nghe được qua tên tuổi của ngươi. Nghe nói lão huynh tại Dương Châu vùng, vào nhà cướp của, giết quan vượt ngục, quả thực đã làm nhiều lần đại sự." Mao Thập Bát không nghĩ tới thanh danh của mình thậm chí ngay cả hoàng cung thái giám cũng biết, nghe vậy không khỏi ý nói: "Đúng vậy, mao mỗ xác thực đã làm không ít, cũng một mực bị quan phủ truy nã." Hấn đối với cái này bệnh lao quý lão thái giám kinh người võ công không khỏi không phục, thêm chi không biết Hồng Thiên Khiếu người ở chỗ nào, cũng cũng không dám mở miệng rất dưng, lại cũng không muốn yếu đi sĩ khí. Hải Đại Phú nói: "Các hạ xuống đây đến kinh sư, muốn làm gì sự tình, có thể cùng học phái Táp Gia nói nói sao?"

Mao Thập Bát đạo một ưỡn bộ ngực nói: "Đã roi tay ngươi, muốn chém giết muốn róc thịt, tự nhiên muốn làm gì cũng được, họ mao chính là giang hồ đàn ông, tuyệt sẽ không nhần chau mày đầu, như ngươi muốn bức cung, vậy cũng nhìn lắm người rồi." Hải Đại Phú mỉm cười, nói ra: "Ai chẳng biết Mao

Thập Bát là đầu thiết boong boong hảo hán tử, bức cung cũng không dám, nghe nói các hạ là Vân Nam Bình Tây Vương tâm phúc thân tín..."

Hải Đại Phú một câu nói còn chưa dứt lời, Mao Thập Bát nhưng lại đã giận dữ mà lên, quát: "Ai cùng Ngô Tam Quế cái này đại Hán gian có cái gì liên quan rồi hả? Ngươi nói như vậy, thật là dơ ta Mao Thập Bát hào kiệt tên tuổi." Hải Đại Phú ho khan vài tiếng, mỉm cười, nói ra: "Bình Tây Vương có công lớn tại Đại Thanh, chủ tử đối với hán thật là nể trọng, các hạ nếu như là Bình Tây Vương thân tín, chúng ta nhìn tại Bình Tây Vương mặt mũi, nhỏ nhỏ quá phạm, cũng không cần so đo." Mao Thập Bát là một đầu con người rắn rỏi tử, há có thể nhận giặc làm cha, lớn tiếng nói: "Không phải, không phải! Mao Thập Bát cùng Ngô Tam Quế cái này xú tặc dính không trên nửa điểm bên cạnh, họ mao quyết không dính cái này Hán gian quang, ngươi muốn giết cứ giết, nếu nói là ta là Ngô tặc cái gì tâm phúc thân tín, họ mao tổ tông đều ngược lại đủ hồng bát."

Hải Đại Phú ha ha một tiếng khẽ cười nói: "Tốt, có cốt khí, so học phái Tật Gia bên người cái này Tiểu Quế Tử cốt khí ngạnh nhiều hơn. Học phái Tật Gia còn đạo các hạ là Bình Tây Vương phái tới kinh sư, nguyên lai đã đoán sai, đã như vậy, không biết quý hội Trần Tổng đã chủ dưới mắt vừa vận rất tốt, không biết công phu của hán có từng rơi xuống? Thật không biết học phái Tật Gia kiếp này còn có cơ hội hay không cùng hán phân cao thấp, nếu là không có bệnh này có lẽ còn có hi vọng, chỉ là hiện tại, ai. . ."

Hồng Thiên Khiếu ở ngoài cửa nghe được trong nội tâm khẽ động, xem ra cái này Hải Đại Phú thậm chí có cùng Trần Cận Nam phân cao thấp nghĩ cách, Hải Đại Phú võ nghệ mặc dù cao, nhưng lại so với chính mình còn muốn kém một chút, chớ đừng nói chi là cùng Trần Cận Nam phân cao thấp rồi. Hán là, cái này Hải Đại Phú là vì trên người có bệnh, võ nghệ đánh đánh đánh cho chiết khấu? Ân, rất có thể.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: phế mất đứt tay (2)

Hồng Thiên Khiếu chính suy nghĩ, chỉ nghe Mao Thập Bát tựa hồ là nhảy dựng mà lên, hỏi: "Ngươi... Ngươi... Ngươi nói cái gì?" Hải Đại Phú nói: "Học phái Tật Gia hỏi chính là quý hội Tổng đã chủ Trần Cận Nam. Nghe nói Trần Tổng đã chủ đã luyện ‘ Ngưng Huyết thần thảo ’, nội công độ cao, người chỗ khó dò, chỉ tiếc duyên khan một mặt, ta cái này tiện nhân, chỉ sợ là không có phúc bái kiến Trần Tổng đã chủ rồi."

Mao Thập Bát cười hắc hắc nói: "Họ mao không phải Thiên Địa hội, cũng không có phúc bái kiến Trần Tổng đã chủ, chỉ là nghe nói Trần Tổng đã chủ võ công cực cao, đến cùng như thế nào cao pháp, có thể cũng không biết."

Hải Đại Phú thở dài, nói: "Mao huynh, học phái Tật Gia sớm biết ngươi là đầu hảo hán tử, dùng ngươi bức này tốt thân thủ, lại vì cái gì không cùng Hoàng gia hiệu lực? Tương lai làm Đô đốc, cử động tướng quân, cũng không phải việc khó, đi theo Thiên Địa hội làm loạn tạo phản, ai..." Lắc đầu, lại nói: "Cái kia luôn không có kết cục tốt, học phái Tật Gia có lời hay khuyên bảo, ngươi không bằng dừng cương trước bờ vực, thối lui ra khỏi Thiên Địa hội a."

Mao Thập Bát lắc đầu nói: "Ta... Ta... Ta không phải Thiên Địa hội." Nói xong, đột nhiên lại nhớ ra cái gì đó, phóng đại yết hầu, lớn tiếng nói: "Ta đây cũng không phải là chống chế không nhận, tuy nhiên họ mao không phải Thiên Địa hội, nhưng lại hy vọng gia nhập Thiên Địa hội, chỉ là một mực không có người Tiếp Dẫn. Trên giang hồ có câu nói nói: ‘ làm người không nhìn được Trần Cận Nam, tự xưng anh hùng cũng uống công, Biền công công, lời này nghĩ đến ngươi cũng nghe thấy qua. Họ mao chính là đường đường người Hán, tuy nhiên chui vào Thiên Địa hội, nhưng mà quyết ý phản thanh hồi phục thị lực, vậy có phản quang thanh đình đi làm Hán gian đạo lý? Ngươi mau mau đem ta giết a! Họ mao giết người phóng hỏa, phạm phải sự tình quá lớn, sớm đáng chết rồi, chỉ là chưa thấy qua Trần Cận Nam, chết có chút không nhắm mắt." Mao Thập Bát lại cũng không phải một căn ruột thẳng đến ngọn nguồn, theo Hải Đại Phú hướng lên vuốt.

Hải Đại Phú thở dài một hơi nói: "Các ngươi người Hán không phục người Mãn được thiên hạ, nguyên cũng không có gì không đúng. Học phái Tật Gia

mời người là một đầu hạo hán tử, hôm nay liền không giết người, cho người đi thấy Trần Cận Nam về sau, bị chết nhắm mắt. Trông mong người càng sớm nhìn thấy hạo càng tốt, nhìn thấy thời điểm nói trong hoàng cung có một Hải Đại Phú rất muốn gặp thấy hạo, muốn lãnh giáo một chút hạo ‘ Ngưng Huyết thần thảo ’ công phu, rốt cuộc là như thế nào lợi hại, hy vọng hạo sớm ngày giá lâm kinh sư. Ai, học phái Táp Gia không có vài ngày mệnh rồi, Trần Tổng đã chủ nếu không đến Bắc Kinh đến, học phái Táp Gia liền thấy hạo không đến rồi. Hắc hắc, ‘ làm người không nhìn được Trần Cận Nam, tự xưng anh hùng cũng uống công ’! . Trần Cận Nam lại đã ngọn nguồn như Hà Anh hùng rất cao minh, trên giang hồ lại có to như vậy tên tuổi?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: hóa thi phần (1)

Mao Thập Bát nghe hạo nói dĩ nhiên cũng làm như vậy phóng chính mình đi, đại ra ngoài ý liệu, đứng lại chẳng phải đi. Hải Đại Phú thấy thế quát: "Người còn chờ cái gì? Còn không đi sao?" Mao Thập Bát lúc này mới tin tưởng Hải Đại Phú là chuẩn bị thả hạo đi, nhân tiện nói: "Vâng!" Muốn nói vài lời nói bàn giao nhân nhủ, lại không biết nói cái gì cho phải, dù sao đối phương võ công cao ra bản thân quá nhiều, mà ngay cả Dương Dật Chi cũng là kém hơn một chút, chỉ sợ cũng chỉ có Hồng Thiên Khiếu mới được là đối thủ của hạo.

Hải Đại Phú nhìn xem Mao Thập Bát quay người muốn đi ra ngoài cửa, liền thở dài nói: "Mao Thập Bát nha Mao Thập Bát, thiếu người cũng là trên giang hồ hỗn lâu như vậy người, điểm này quy củ cũng không hiểu. Chẳng lẽ người không lưu điểm cái gì đó, lại muốn bỏ đi hay sao?"

Mao Thập Bát giờ mới hiểu được Hải Đại Phú chỉ ý, thực sự không thấy Hồng Thiên Khiếu tung tích, chỉ phải cắn răng nói: "Đúng vậy, là ta họ mao sơ ý chủ quan. Tiểu huynh đệ, mượn cây đao này dùng một lát, ta đã đoạn tay trái cho người." Nói xong hướng tiểu thái giám Tiểu Quế Tử bên cạnh đao găm chỉ chỉ, con dao găm này dài ước chừng tám thốn, là Tiểu Quế Tử vừa mới dùng để cắt hạo trên tay chân dây thừng đấy.

Hải Đại Phú nhẹ khề lắc đầu nói: "Một chỉ tay trái, lại còn chưa đủ." Mao Thập Bát nghe vậy trong lòng chấn động, xanh mặt nói: "Chẳng lẽ người muốn ta lại cắt lấy tay phải?" Hải Đại Phú gật đầu nói: "Đúng vậy, hai cánh tay. Vốn nha, học phái Táp Gia còn phải muốn người một đôi áp phích, khực... Khực... Thế nhưng mà người muốn gặp gặp Trần Cận Nam, không có áp phích, liền không thấy được người á. Cứ như vậy, chính người phé đi mất trái, lưu lại mất phải!"

Mao Thập Bát kinh hãi, chưa phát giác ra lui hai bước, bày tay trái giờ lên, tay phải nghiêng theo như, xếp đặt cái "Tê giác trắng rằm" chiêu thức, nghĩ thầm: "Người muốn ta phé đi mất trái, lại đoạn hai tay, như vậy người tàn phế người sống lấy làm gì? Không bằng với người liều mạng, chết ở người chường ngọn nguồn, thì ra là rồi. Chỉ là không biết Thiếu giáo chủ hiện ở nơi nào, xem ra ta Mao Thập Bát kiếp này là không có cách nào lại đi theo Thiếu giáo chủ khu trừ Thất lỗ rồi."

Hải Đại Phú con mắt nhìn qua cũng không tới nhìn qua hạo, chỉ là bắt trụ ho khan, càng khực càng lợi hại, càng về sau quả thực khí cũng thờ không được đến, vốn vàng như nền mặt bỗng nhiên trướng đến đỏ bừng. Tiểu Quế Tử thấy thế không biết nên làm thế nào cho phải, hỏi: "Công công, lại phục một tề được chứ?" Hải Đại Phú bắt trụ lắc đầu, nhưng ho khan vẫn là không ngớt, khực càng về sau, nhin không được đứng dậy, dùng tay trái xiên ở đầu mình cái cổ, thần sắc thống khổ đã cực.

Mao Thập Bát nghĩ thầm: "Lúc này không đi, càng dài khi nào?" Một thả người, liền hướng ngoài cửa tháo chạy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 88: hóa thi phần (2)

Hải Đại Phú tay phải ngón cái cùng ngón trỏ hai ngón tay hướng bên cạnh bàn sờ, nhất thời tại bên cạnh bàn niết tiếp theo khối nhỏ mộc khối, "Xùy" một thanh âm vang lên, bắn đi ra. Mao Thập Bát đang một bước dài vượt qua sắp xuất hiện đi, cái kia phiến gỗ đâm vào hắc đùi phải "Phục thò huyết" lên, nhất thời chân phải bủn rủn, quỳ rạp xuống đất. Đi theo "Xùy" một thanh âm vang lên, lại là một ít khối phiến gỗ bắn ra, Mao Thập Bát chân trái huyết đạo lại bị đánh trúng, tại Hải Đại Phú tiếng ho khan ở bên trong, ngã lăn ở địa phương.

Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm lo lắng Mao Thập Bát an nguy, không dám bắt quá trì hoãn, một cái lách mình xuất hiện tại cửa ra vào, tay phải giơ lên, đem đã sớm súc thể ngón tay đối với hướng Hải Đại Phú, chỉ nghe "PHỐC" một tiếng, Hải Đại Phú tay phải che ngực, hoảng sợ địa nhìn xem Hồng Thiên Khiếu, trong hai mắt hình như có vô tận không cam lòng, há to miệng muốn nói điều gì, cuối cùng không có nói ra, giữa người té xuống, trước ngực lỗ nhỏ máu tươi chảy ra.

Mao Thập Bát nhưng lại vui mừng quá đổi, trong lòng cũng là một khối tảng đá lớn buông, thấp giọng kêu một tiếng: "Công tử."

Cái này Tiểu Quế Tử liếc thấy cái này đột nhiên biến cố, sợ tới mức lập tức nói không ra lời, chỉ là trơ mắt nhìn Hải Đại Phú trước ngực như trước tại không ngừng chảy máu chính là cái kia lỗ nhỏ.

Hồng Thiên Khiếu lo lắng nhất là Tiểu Quế Tử bản năng tính hồ lớn, gặp hắc lại bị sợ ngây người, chánh hợp tâm ý, vì vậy liền hung dữ địa uy hiếp Tiểu Quế Tử lời nói: "Người nếu là muốn bảo vệ tánh mạng, cứ dựa theo ta phân phó đi làm, nếu không, Hải Đại Phú kết cục liền là của người vết xe đổ."

Tiểu Quế Tử giờ phút này chỗ đó còn dám nói nữa chữ không, hướng chỉ trong miệng hắc cũng đã nói không ra lời, lại e sợ cho Hồng Thiên Khiếu có chỗ hiểu lầm, chỉ là máy móc địa bắt trụ gật đầu.

Hồng Thiên Khiếu lúc này mới chậm rãi hướng nằm dưới đất không thể nhúc nhích Mao Thập Bát đi đến, thò tay vì hắc giải khai trên đùi huyết đạo. Mao Thập Bát hai chân một khi có thể nhúc nhích, là một cái "Ly ngư đã đỉnh" đứng đến, hai bước đi vào Hải Đại Phú thi thể trước hung hăng đá lên hai chân, trong miệng mắng: "Mẹ, cái này hoàng cung thực không phải che, liền một cái này lão bất tử thái giám đều lợi hại như vậy."

Phát tiết hoàn tất về sau, Mao Thập Bát lúc này mới đối với Hồng Thiên Khiếu nói: "Công tử, nếu là người chậm thêm đến một hồi, chỉ có thể thay ta nhật xác rồi, người truyền thụ cho của ta những cái kia công phu tự uống phí rồi."

Hồng Thiên Khiếu nghe xong không khỏi mỉm cười, mỉm cười nói: "Kỳ thật ta một mực đều tại người bên cạnh, chỉ là người không biết mà thôi, nếu không, hoàng cung lớn như vậy, ta có thể nào đơn giản tìm tới nơi này?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: hóa thi phần (3)

Mao Thập Bát lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, không có ý tứ giả giả đầu nói: "Nguyên lai công tử là núp ở kiệu ngon nguồn."

Hồng Thiên Khiếu khẽ gạt đầu một cái, quay đầu đối với Tiểu Quế Tử nói: "Đi đem Hải Đại Phú hóa thi phần lấy ra."

Tiểu Quế Tử nghe vậy chấn động, lắp bắp nói: "Cái gì hóa. . . Hóa thi phần, ta. . . Ta không biết cái kia là vật gì?"

Hồng Thiên Khiếu trầm nghĩ, cái này Tiểu Quế Tử thật đúng là có chút kẻ dối trá, xem ra nếu là trấn không được hắn, chỉ sợ ra căn phòng này từ còn không biết hội chuyện gì phát sinh đây này. Vì vậy, Hồng Thiên Khiếu mặt trầm xuống, quát: "Tiểu tử, không muốn ở trước mặt ta đùa nghịch bịp bợm, nếu không, ta ngón tay một điểm, trên đầu của ngươi sẽ gặp có như vậy một cái động lớn."

Nói xong, Hồng Thiên Khiếu chậm rãi giơ tay lên chỉ, nhắm ngay địa bên trên Hải Đại Phú đầu, chỉ nghe "Xùy" một tiếng, một đạo bạch quang về sau, Hải Đại Phú cái trán lập tức xuất hiện một cái lỗ nhỏ, máu tươi lập tức bốn phía.

Tiểu Quế Tử lần này có thể là thật sự rõ ràng địa chứng kiến cái này thần kỳ và lại để cho người nhìn thấy mà giật mình võ công, ở đâu còn dám lại do dự thoáng một phát, liên tục không ngừng mà nói: "Anh hùng tha mạng, tiểu nhân cái này tự đi cầm, hóa thi phần tự. . . Ngay tại nội trong phòng." Nói xong, Tiểu Quế Tử vụng trộm nhìn một chút Hồng Thiên Khiếu sắc mặt, gấp hắn trên mặt không nữa một tia không khoái, lúc này mới vội vàng vàng đến phòng trong đi lấy được.

Mao Thập Bát rất là kỳ quái, không khỏi hỏi: "Công tử, ngươi là như thế nào biết rõ Hải Đại Phú nơi này có hóa thi phần?" Hóa thi phần trong giang hồ là bị liệt nhập thập đại cấm dùng dược phẩm, bởi vì chỉ cần tại thi thể đổ máu chỗ vải lên như vậy một đinh điểm, là được đem trọn cỗ thi thể hóa được sạch sẽ, không ở lại chút nào dấu vết, này đây từ trước đến nay bị người trong võ lâm chỗ cấm dùng. Nhất là Lục Phiến Môn người, nhứt đầu nhứt là gặp được giết người sau sử dụng hóa thi phần tiêu thi không để lại dấu vết, rất khó phá án.

Hồng Thiên Khiếu tuy nhiên khuyết thiếu kinh nghiệm giang hồ, nhưng là tại Hồ Thanh Ngưu 《Y kinh》 cùng Vương Nan Cô 《Độc Kinh》 bên trên cũng có đối với hóa thi phần kỹ càng ghi lại.

Hồng Thiên Khiếu nghe vậy, khẽ mỉm cười nói: "Hóa thi phần tuy nhiên tại người giang hồ bị liệt nhập thập đại cấm dùng dược phẩm chỉ vị thứ ba, nhưng là tại trong hoàng cung nhưng lại nhiều có người sử dụng, bởi vì hoàng cung không phải Võ Lâm, có thể không cần tuân thủ Võ Lâm quy củ, hơn nữa, hoàng cung cứ như vậy đại địa phương, lại thường xuyên có giúp nhau tranh đấu sự tình phát sinh, khó tránh khỏi chết thương, nếu không phải sử dụng hóa thi phần, chỉ sợ cái này Hoàng Thượng mỗi tháng đều nhận được không dưới mấy chục đầu hoàng cung phát hiện thi thể tấu."

Mao Thập Bát cúi đầu ngẫm lại, cảm thấy rất có đạo lý, vì vậy liền không hề nói.

Lúc này, Tiểu Quế Tử cũng cảm một hình tam giác bình sứ bước nhanh từ trong thất chạy ra, đi vào Hồng Thiên Khiếu trước mặt đã là có chút thở hổn hển: "Anh. . . Anh hùng, cái này. . . Cái này là hóa thi phần."

"Ân", Hồng Thiên Khiếu theo Tiểu Quế Tử trong tay tiếp nhận bình sứ, chỉ thấy cái chai hiện lên màu xanh, thượng diện hơi điểm trắng, nhẹ nhàng mở ra, đặt ở trên mũi nghe thấy thoáng một phát, chỉ cảm thấy một cỗ nhàn nhạt hơi chua chỉ vị trước mặt mà đến, thật là hóa thi phần hương vị. Hồng Thiên Khiếu nhẹ gạt đầu, nói: "Tốt, thật là hóa thi phần, ngươi mà lại tránh ra một bên."

Nói xong, Hồng Thiên Khiếu chậm rãi đi vào Hải Đại Phú bên cạnh thi thể, nhẹ nhàng theo bình sứ trong thông qua một đinh điểm bột phấn, ngã vào hắn

trước ngực huyết chỗ động khẫu. Một lát tầm đó, chỉ nghe Hải Đại Phú thi thể trong vết thương "Xuy xuy" phát ra tiếng, bay lên nhàn nhạt sương mù, đi theo trong vết thương bắt trụ chảy ra hoàng nước, sương mù dần dần dày, hoàng nước cũng càng chảy càng nhiều, phát ra vừa chua xót lại vô cùng lo lắng mùi hôi, mắt thấy thi thể miệng vết thương càng nát càng lớn. Thi thể cơ bắp gặp được hoàng nước, liền là phát ra sương mù, thời gian dần qua cũng hóa thành nước, liên y phục cũng là như thế, Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát đều là lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng như vậy, không khỏi chịu cứng lưỡi, ngược lại là Tiểu Quế Từ lại tập mãi thành thói quen, không chút nào cho rằng cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: uy bức lợi dụ (1)

Ước chừng hơn một canh giờ, Hải Đại Phú thi thể hợp với quần áo vớ giày, đều hóa đi, chỉ còn lại có một bãi hoàng nước.

Hồng Thiên Khiếu tay phải cầm thật chặt bình sứ, trong nội tâm thở dài, khó trách hóa thi phần bị liệt là Võ Lâm thập đại cấm dùng được phẩm vị thứ ba, ngoại trừ hương vị bên ngoài, hẳn cùng kim sang được cơ hồ giống như đúc, nếu là ở trong được tăng thêm một ít che dấu hôi chua mùi triếp hoàng chi vật, sau đó lại đem thuốc này chiếu vào bị thương chi nhân miệng vết thương, chỉ sợ Đại La Thần Tiên cũng là khó cứu, nghĩ đến đây Hồng Thiên Khiếu không khỏi đánh cho một cái rùng mình.

Cái này hơn một canh giờ, Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát con mắt cơ hồ vẫn là chăm chăm vào Hải Đại Phú thi thể, Tiểu Quế Từ cảm thấy thẳng đột, muốn nhân cơ hội chạy trốn, lại lại nghĩ tới Hồng Thiên Khiếu cao không lường được võ công, lo lắng bị hắn phát hiện, là chỉ còn đường chết, trong nội tâm càng nói, không nghĩ tới người này võ công cao như thế, vậy mà là lần đầu tiên nhìn thấy hóa thi phần.

Đãi Hải Đại Phú thi thể đều hóa thành một bãi hoàng nước, Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Thập Bát mới ngay ngắn hướng thở ra một hơi dài, trong nội tâm sợ hãi tán phục tại hóa thi phần uy lực. Hồng Thiên Khiếu quay đầu đối với Tiểu Quế Từ nói: "Người đi đến nội thất trong chum nước đánh một thùng nước đến, đem mặt đất xông rửa sạch sẽ, mùi vị kia nhưng lại không tốt lắm nghe thấy."

Tiểu Quế Từ nghe vậy quả nhiên là kinh ngạc cực kỳ, vì sao người này đối với trong phòng đồ vật là như thế tinh tường, chẳng những biết rõ nơi này có hóa thi phần, thậm chí ngay cả nội thất ở bên trong có một cái vạc nước cũng biết. Tuy nhiên cảm thấy nói thâm, nhưng Tiểu Quế Từ cũng không dám nhiều lời đến hỏi, chỉ phải nghe lệnh mà đi.

"Tiểu Quế Từ, không biết cái này Từ Ninh cung ở nơi nào?" Đãi Tiểu Quế Từ đem mặt đất thanh quét sạch sẽ, Hồng Thiên Khiếu cũng nghĩ kỹ bước tiếp theo kế hoạch, dưới mắt chỉ có ba con đường, một là giết Tiểu Quế Từ, dựa vào hai người võ công thừa dịp lúc ban đêm xông vào ra hoàng cung, con đường này phong hiểm quá lớn, dù sao trong hoàng cung tầng long ngoạ hồ, cao thủ nhiều như mây. Thứ hai con đường là cưỡng ép Tiểu Quế Từ, lại để cho hắn mang theo hai người ra hoàng cung, chỉ là Tiểu Quế Từ thân phận đam, con đường này không nhất định đi được thông, nhưng lại hội đánh rần động cô, vì ngày sau lại tiến hoàng cung tăng thêm độ khó. Con đường thứ ba, là cưỡng bức Tiểu Quế Từ mang lấy hai người bọn họ đi Từ Ninh cung, chỉ cần có thể tìm được cái kia giả thái hậu, Hồng Thiên Khiếu sáng ra thân phận của mình, nguy hiểm cũng tự không tồn tại nữa, biện pháp này thì ra là Hồng Thiên Khiếu quyết định muốn chọn dùng đây.

"Từ. . . Từ Ninh cung?" Tiểu Quế Từ tuy nhiên tuổi trẻ, lại là từ nhỏ tại trong hoàng cung lớn lên, lại cùng lấy Hải Đại Phú học được rất nhiều thứ, vừa nghe đến Hồng Thiên Khiếu tìm hiểu Từ Ninh cung chỗ, sắc mặt đại biến, trong nội tâm kêu một tiếng không tốt, vô luận tự người nói không nói ra Từ Ninh cung chỗ, chỉ sợ mạng nhỏ đều khó giữ được.

Hồng Thiên Khiếu nhìn mặt mà nói chuyện, đoán được Tiểu Quế Từ trong lòng có kỵ, tiến lên một bước, hai tay tại Tiểu Quế Từ trên người một hồi tạt điểm, lại lui về chỗ cũ, cái này chỉ ở điện quang hóa hoa tầm đó, Tiểu Quế Từ căn bản không kịp có bất kỳ phản ứng nào. Hồng Thiên Khiếu nói: "Ta đã

tại trên người của người thi triển đoạn mạch khóa âm tay, cái này là của ta độc môn thủ pháp, nếu là không có của ta độc môn giải được, ba tháng về sau tất nhiên hội kinh mạch toàn thân đứt từng khúc mà chết, tru lên hơn mười ngày, vô cùng thể thảm. Chỉ cần người ngoan ngoãn nghe ta phân phó, tại trong hoàng cung làm của ta gút, ta sẽ mỗi ba tháng cho người một lần giải được."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: uy bức lợi dụ (2)

Hồng Thiên Khiếu chiêu thức ấy xác thực xinh đẹp, liên kinh nghiệm chu đáo Mao Thập Bát tại trong lòng đều không tự chủ được địa cao hô to một tiếng. Chỉ có như thế, mới có thể khiến được Tiểu Quế Từ trong lòng còn có mạng sống ý niệm trong đầu, nếu không, có đi không đều là chết, Tiểu Quế Từ tất nhiên hội liễu cái cá chết lưới rách, không mang theo hai người đi Từ Ninh cung.

Tiểu Quế Từ đi theo Hải Đại Phú cũng có năm sáu năm, cũng thường xuyên nghe Hải Đại Phú giảng một ít hán lúc tuổi còn trẻ trên giang hồ một sự tình, trong đó tự nhiên cũng đề cập tới trên giang hồ có một ít nham hiểm tàn nhẫn thủ pháp, thường thường lại để cho người thống khổ, giờ phút này nghe xong Hồng Thiên Khiếu, lại không có chút nào hoài nghi, vội vàng nói: "Anh hùng, tiểu nhân nguyện ý nghe theo anh hùng hết thảy an bài, chỉ cầu anh hùng có thể tha tiểu nhân tánh mạng."

"Ân, tốt, người trước đứng lên đi, chỉ cần người dụng tâm cho ta làm việc, ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi người. Đã đều là người một nhà, ta cũng sẽ nói cho người biết ta chân thật thân phận, kỳ thật ta là Liễu Đông Thần Long giáo Thiếu giáo chủ Hồng Thiên Khiếu." Chỉ cần Tiểu Quế Từ có thể đem hai người bọn họ đưa đến Mao Đông Châu chỗ, Hồng Thiên Khiếu sẽ gấp đã muốn tánh mạng của hắn, cũng không quan tâm đem thân phận chân thật nói cho hắn biết.

"Ah ", Tiểu Quế Từ lại là cả kinh, hắn từng nghe Hải Đại Phú đã từng nói qua Liễu Đông Thần Long giáo, giống như cái kia giáo chủ thật là họ Hồng, trong lòng một tia nghi kỵ càng là cũng tan thành mây khói. Tại hắn nghĩ đến, cái này Hồng Thiên Khiếu lên vào hoàng cung, tất nhiên cũng là vì cái kia một vài 《 tứ thập nhị chương kinh 》, chỉ là lại để cho Tiểu Quế Từ khó hiểu chính là, bọn hắn từ đâu biết được thái hậu chỗ có một bản kinh thư.

"Thiếu giáo chủ, Từ Ninh cung nội phòng thủ sâm nghiêm, không thể so với tại đây, hơn nữa tiểu nhân nghe biến công công đã từng nói qua, Hoàng thái hậu giống như cũng là một cao thủ, Thiếu giáo chủ tuy nhiên võ công cái thế, chỉ sợ. . . Chỉ sợ cũng rất khó đơn giản chế trụ thái hậu. Nếu là Thiếu giáo chủ là vì thái hậu trong tay cái kia bản 《 tứ thập nhị chương kinh 》, là được đem nhiệm vụ này giao cho tiểu, tiểu nhân tất nhiên có thể tại trong vòng một tháng vì Thiếu giáo chủ trộm được kinh thư." Tiểu Quế Từ vội vàng địa tự cho là thông minh cho thấy lòng trung thành của mình.

Hồng Thiên Khiếu giờ mới hiểu được, nguyên lai Tiểu Quế Từ cho là mình lên vào hoàng cung là vì cái kia một vài 《 tứ thập nhị chương kinh 》, mỉm cười, dứt khoát đâm lao phải theo lao nói: "Đúng vậy, người rất thông minh, ta không có nhìn lầm người. Bất quá, ta lại để cho người dẫn ta đi Từ Ninh cung, thực sự không phải là vì chế trụ thái hậu, vì vậy thái hậu cũng là Thần Long giáo người."

"Ah ", đây là Tiểu Quế Từ lần thứ ba giật mình, hơn nữa là rất lớn ăn cả kinh, trước kia Hải Đại Phú nói cho hắn qua có quan hệ thái hậu giờ phút này vậy mà một tia ý thức địa lại xuất hiện tại Tiểu Quế Từ trong đầu, khó trách, khó trách thái hậu là một cái Vô Lân cao thủ, không nghĩ tới nàng vậy mà cũng là Thần Long giáo chi nhân. Cái này Thần Long giáo cũng thật là đáng sợ, thậm chí ngay cả thái hậu đều có thể. . ., nghĩ tới đây, Tiểu Quế Từ rốt cuộc muốn không nói nữa, giờ phút này trong nội tâm vậy mà lập tức chuyển biến làm thiết tình hi vọng gia nhập Thần Long giáo rồi. Đồng thời, Tiểu Quế Từ trong lòng cũng là một phen vui mừng, đã Hồng Thiên Khiếu có thể đem như thế cơ mật sự tình bẩm báo, xem ra đã đem hắn cho rằng người một nhà.

Chương 92: uy bức lợi dụ (3)

Tiểu Quế Từ thần sắc biến hóa tận rơi vào Hồng Thiên Khiếu trong mắt, lạnh lùng cười cười, lại nói: "Hải Đại Phú những năm này đã ở nhiều mặt tìm kiếm 《 tứ thập nhị chương kinh 》 a, không biết hắn đã tìm được một vài rồi hả?"

"Hồi Thiếu giáo chủ, biến công công, ah không, Hải Đại Phú những năm này thật là trong nhiều phương tìm kiếm 《 tứ thập nhị chương kinh 》 hạ lạc : hạ xuống, nhưng lại một bản không có kết quả. Ngay tại ba tháng trước, Hải Đại Phú không biết từ nơi này nhận được tin tức, nói là Hoàng Thượng cùng thái hậu chỗ có tất cả một bản, Hải Đại Phú liền đề cho ta ngày đêm càng không ngừng luyện tập đồ xúc sắc, hy vọng có thể tại bài bạc thời điểm thắng tại vào thư phòng phụ trách quét dọn Ôn thị huynh đệ, sau đó mượn cơ hội lại đề cho bọn hắn mang ta đi ngự thư phòng trộm cái kia bản 《 tứ thập nhị chương kinh 》 trở lại, chỉ là tiểu nhân vụng về, liền tiếp học được ba tháng, nhưng lại thắng thiếu thua nhiều. Tiểu nhân nói như vậy những câu chân thật, đã có nửa câu lời nói dối, đã kêu tiểu nhân chết ở Thiếu giáo chủ đoạn mạch khóa âm thủ hạ." Tiểu Quế Từ đã tâm niệm đã chuyển, tự nhiên là những câu chân ngôn, nhưng lại e sợ cho Hồng Thiên Khiếu không tin, lại dưới tốc:phát hạ trọng thề.

"Bỏ giáo tại trong hoàng cung tại mất phần đông, người nói những tình huống này, ta đã sớm biết rõ." Hồng Thiên Khiếu tự nhiên biết rõ Tiểu Quế Từ nói được đều là nói thật.

Tiểu Quế Từ nghe vậy thậm kê một tiếng may mắn, may mắn chính mình không có nói sai lời nói, chỉ là cái này Thần Long giáo cũng quá thần thông quảng đại rồi, thực không biết bọn hắn trong hoàng cung đến tốt cùng bày ra bao nhiêu tai mắt, hậu cung Tân phi, cung nữ cùng thái giám cùng với đại thần trong triều đến tốt cùng có bao nhiêu là Thần Long giáo người đầu.

"Tiểu Quế Từ, dưới mắt sắc trời đã tối, người cái này liền mang chúng ta đi Từ Ninh cung, đến đó ở bên trong ta thì sẽ lại đề cho thái hậu phong người làm cái này còn thiện tư tổng quản thái giám đấy." Hồng Thiên Khiếu lập tức sắc trời đã hoàn toàn đen lại, e sợ cho đêm dài lắm mộng.

"Tiểu nhân là thật tâm gia nhập Thần Long giáo, vì Thiếu giáo chủ làm việc tự nhiên là có lễ, không dám có mặt khác ý niệm trong đầu?" Tiểu Quế Từ tuy nhiên mừng rỡ trong lòng, lại cũng chỉ được trái lương tâm cự tuyệt. Cái này còn thiện tư tổng quản tuy nhiên quản người không nhiều lắm, nhưng lại cái sâu sắc công việc béo bở, một tháng xuống cắt vào túi hơn một ngàn lượng bạc rất là nhẹ nhõm.

"Cho người làm cái này ngự thiện tổng quản, là vì ngày sau làm gốc giáo rất tốt làm việc." Nếu không phải có Mao Đông Châu cái này lớn nhất nội tuyến, Hồng Thiên Khiếu thật đúng là có chút muốn đem Tiểu Quế Từ hấp thu nhập Thần Long giáo đây này.

"Tiểu nhân hết thấy nghe theo Thiếu giáo chủ phân phó, Thiếu giáo chủ, kính xin người ủy khuất thoáng một phát, đôi bên trên Hải Đại Phú quần áo, chỉ là vị này Mao đại ca râu ria có chút cái kia cái kia. . ." Tiểu Quế Từ đột nhiên chứng kiến Mao Thập Bát râu ria, cảm thấy hắn trang phục thành thái giám có chút không quá phù hợp.

Chương 93: thái hậu tẩm cung (1)

"Mười tám, người trước lưu ở chỗ này, đối đãi ta thấy thái hậu lại phái người tới tiếp người." Hồng Thiên Khiếu cũng hiểu được Mao Thập Bát chòm râu dài có chút quá đáng chú ý rồi, chỉ phải lại để cho hắn trước ở tại chỗ này.

"Vâng, thuộc hạ tuân mệnh." Mao Thập Bát cũng rất là bất đắc dĩ địa sờ lên chính mình đánh cho chòm râu dài, nhún vai.

Đãi Hồng Thiên Khiếu trang phục hoàn tất, hai người liền một trước một sau hướng Từ Ninh cung đi đến. Từ Ninh cung tại hoàng cung tận cùng bên trong nhất, khoảng cách Hải Đại Phú chỗ ở khoảng chừng lưỡng khắc chung lộ trình, có Tiểu Quế Từ ở phía trước dẫn đường, thật cũng không có khiến cho bất luận kẻ nào hoài nghi, hai người thuận lợi địa đi vào Từ Ninh cung trước cửa.

"Hai người các người đứng lại, ồ, đây không phải còn thiện tư Hải lão công tùy tùng Tiểu Quế Từ ấy ư, đã trở thể như vậy còn Từ Ninh cung hẳn là có chuyện gì?" Hai người mới vừa tới đến Từ Ninh cung cửa lớn, liền bị canh giữ ở đại môn hai cái thái giám cho ngăn cản, nói chuyện chỉ nhân là một cái hơn 40 tuổi thái giám.

"Lý công công, tiểu nhân đứng là Tiểu Quế Từ, không biết thái hậu nàng lão nhân gia an giấc sao?" Tiểu Quế Từ trong hoàng cung chỉ là không có phẩm cấp thái giám, mà cản đường cái này hai cái thái giám nhưng lại nhất Đê Phẩm Bát phẩm, đã tựa như này, nhưng lại so Tiểu Quế Từ không biết cao bao nhiêu.

"Hắc hắc, Tiểu Quế Từ, người hôm nay đây là làm sao vậy, ngày bình thường cũng thập phần cơ linh, hôm nay như thế nào uống lộn thuốc, hồ đồ đi lên. Thái hậu nàng lão nhân gia vô luận an giấc hay không, coi hắn lão nhân gia tôn quý vô cùng thân phận, chẳng lẽ còn có thể tự mình tiếp kiến người cái này không nhập lưu tiểu thái giám." Mặt khác cái kia hơn ba mươi tuổi thái giám nghe vậy thiếu chút nữa cười ra tiếng.

"Cái này, hai vị công công, Tiểu Quế Từ muộn như vậy đến cầu kiến thái hậu nàng lão nhân gia, tự nhiên là có tin tức trọng yếu báo cáo." Trên đường thời điểm, Tiểu Quế Từ cũng đã được Hồng Thiên Khiếu phân phó, quay đầu hướng bốn phía quan sát, giả bộ như rất là thần bí bộ dạng, gần trước một bước tại hai người bên tai nhẹ nhàng nói, "Ta đã dò thăm hai quyển 《 tứ thập nhị chương kinh 》 hạ lạc : hạ xuống rồi, cho nên mới đêm khuya cầu kiến thái hậu."

Hai người đi theo thái hậu đã lâu, tự nhiên biết rõ thái hậu toàn lực đang tìm kiếm 《 tứ thập nhị chương kinh 》 hạ lạc : hạ xuống, tin tức này đối với thái hậu mà nói, thật là so cái gì khác tin tức đều muốn trọng yếu, đừng nói hiện tại chỉ là giờ Tuất hai khắc, cho dù đã là giờ Tý, giờ Sửu, thái hậu cũng nhất định sẽ tiếp kiến Tiểu Quế Từ đấy.

Cái kia hơn 40 tuổi thái giám đối với Tiểu Quế Từ nói: "Tốt, người trước ở chỗ này hầu lấy, học phái Tật Gia đi bẩm báo thái hậu." Nói xong, liền một trận gió tựa như vào bên trong chạy tới, xem tốc độ kia tuyệt đối là luyện tập khinh công tốt hạt giống.

Còn lại cái kia hơn ba mươi tuổi thái giám cao thấp đánh giá Hồng Thiên Khiếu vài lần, hồ nghi nói: "Tiểu Quế Từ, người là ai vậy này, thể nhưng mà lạ mặt được vô cùng."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: thái hậu tẩm cung (2)

Tiểu Quế Từ nghe xong, vội vàng cười nói: "Vương công công, hần là mới tới, trước kia là làm tạp dịch, về sau biến công công xem hần làm người cơ linh, tay chân chịu khó, liền đem hần điều đã đến còn thiện tư, lần này 《 tứ thập nhị chương kinh 》 tin tức là tiểu Hồng tử dò thăm, cho nên tiểu nhân liền cố ý đem hần cũng đã mang đến."

"Bái kiến Vương công công, về sau kính xin Vương công công nhiều hơn đề bạt." Hồng Thiên Khiếu rơi vào đường cùng, chỉ phải tiến lên chào, nhưng trong lòng đem cái này Vương thái giám tổ tông mười tám đời mắng một lần.

"Để nói dễ nói, có còn thiện tư biến Phó tổng quản bảo kê, chỗ đó còn cần học phái Tập Gia nha." Cái này Vương thái giám tuy nhiên cấp bậc không cao, nói chuyện lên đến lại là một bộ làm ra vẻ bộ dạng, cái giá đỡ lấy được mười phần.

Vừa lúc đó, Lý công công đã là một đường tiểu đã chạy tới, thở phì phò đối với Tiểu Quế Từ đạo; "Thái hậu. . . Thái hậu thỉnh các người đi qua." Nói xong, Lý công công liền quay người lại, ở phía trước khiến cho đường tới.

Từ Ninh cung nội khắp nơi đều là kỳ hoa dị thảo, hòn non bộ hồ nước, cảnh sắc so bên ngoài không biết tốt rồi vài lần, Hồng Thiên Khiếu nghĩ thầm, cái này Mao Đông Châu thật đúng là một cái hiểu được hưởng thụ chi nhân, xem ra nếu không là Báo Thai Dịch Cân Hoàn tác dụng, chỉ sợ nàng sớm tự hạ lệnh lại để cho người pháo oanh Thần Long đảo rồi, xem ra phụ thân dùng Báo Thai Dịch Cân Hoàn không chế một đám thù hạ hay là thật có vài phần đạo lý.

Chỉ trong chốc lát, Lý công công đem hai người tới một cái căn phòng lớn trước, trước cửa đứng đầy bốn cái cung nữ, đều là trang phục mang kiếm, xem ra là thái hậu thị tẩm cung nữ. Lý công công đi đến chỗ gần, đối với tứ nữ khom người bái thật sâu, nói: "Bốn vị tỷ tỷ, Tiểu Quế Từ đã bị mang đến, kính xin thông báo thái hậu."

Hần một người trong tuổi so sánh lớn một chút cung nữ gật đầu nói: "Tốt, các người mà lại ở chỗ này hầu lấy, ta đi vào bẩm báo thái hậu." Nói xong, cái kia cung nữ quay người liền muốn đi mở cửa, vừa lúc đó, đột nhiên trong phòng truyền đến một cái lười biếng thanh âm: "Có phải hay không Tiểu Quế Từ đã đến, lại để cho hần vào đi."

"Thái hậu lại để cho các người đi vào." Cái kia cung nữ nghe được thái hậu thanh âm, vội vàng đánh mở cửa phòng, đối với Tiểu Quế Từ làm một cái thỉnh động tác.

Đãi hai người đi vào trong phòng, cái kia cung nữ liền thò tay đóng cửa lại, y nguyên lui ra ngoài cửa thủ đứng thẳng.

Đầy phòng sinh hương, Hồng Thiên Khiếu còn chưa kịp dò xét trong phòng tình huống, cũng đã ngửi được từng đợt mùi thơm ngát xông vào mũi. Hồng Thiên Khiếu quay đầu xem xét, gian phòng hai bên bày đầy đủ loại kiểu dáng hoa tươi, bởi vì đúng lúc là mùa xuân, đây phòng hoa tươi đều là ganh đua sắc đẹp, không có chút nào bởi vì màn đêm đi vào mà có bất kỳ lười nhác.

Trước mặt là một đạo rèm, cái này rèm tất cả đều là trân châu mặc thành, phát ra nhu hòa hào quang, theo rèm trong khe hở có thể nhìn tường chứng kiến có hai bóng người theo ánh nến chiếu rọi mà tả hữu lác lác. Ở thời điểm này có thể vẫn còn thái hậu trong phòng ngủ chỉ sợ chỉ có hai người, một cái là liễu yến, một cái khác là gầy đầu đà, chỉ là đoán chừng gầy đầu đà hiện hiện tại đang tại theo Thần Long đảo đến kinh thành trên đường, cho nên cái kia cùng Mao Đông Châu cùng một chỗ người nhất định là liễu yến.

Chương 95: Mao Đông Châu (1)

"Tiểu Quế Tử, ai gia nghe nói ngươi có 《 tứ thập nhị chương kinh 》 hạ lạc : hạ xuống, tranh thủ thời gian nói đến, ai gia tất có trọng thưởng." Hay vẫn là cái kia một cái lưới biếng thanh âm, chỉ là trong thanh âm hơi thêm đi một tí vội vàng xao động. Hồng Thiên Khiếu tâm thần, cái này Mao Đông Châu trong hoàng cung giả mạo thái hậu cũng có hơn mười năm rồi, khí chất phong độ cơ hồ cùng thực thái hậu không có gì khác nhau rồi.

Tiểu Quế Tử vội vàng quỳ rạp xuống đất, nơm nớp lo sợ nói: "Hồi. . . Hồi thái hậu, đúng là, tiểu nhân. . . Tiểu nhân. . ." Cái này Tiểu Quế Tử cũng quá không có tiền đồ, tuy nhiên biết rõ cái này thái hậu cũng là Thần Long giáo gian tế, lại bởi vì ngày thường xây dựng ảnh hưởng phía dưới, vậy mà nói không ra lời.

"Hãy để cho bản tọa mà nói a." Hồng Thiên Khiếu khinh thường nhìn quỳ trên mặt đất thẳng phát run Tiểu Quế Tử, tiến lên một bước cất cao giọng nói.

"Người can đảm nô tài, nhìn thấy ai gia vì sao không quỳ?" Mao Đông Châu lúc này mới chú ý tới Hồng Thiên Khiếu tồn tại, bỗng nhiên nghĩ đến hần theo vào nhà đến bây giờ lại vẫn đứng đứng thẳng, trong nội tâm không khỏi giật tím mặt.

"Mao Đông Châu, không biết là ngươi nên quỳ bản tọa đâu rồi, hay vẫn là bản tọa quỳ ngươi?" Hồng Thiên Khiếu vừa nói một bên đem bàn tay hướng về phía Tiểu Quế Tử cổ, chỉ nghe vừa dứt lời, [www. qisuu. com kỳ thư lưới] liền truyền đến một tiếng "Răng rắc" thanh âm, đón lấy là "Bịch" một tiếng, Tiểu Quế Tử dĩ nhiên ngã xuống đất bị mất mạng.

"Bản tọa? Ngươi là ai? Ngươi. . . Ngươi giết hần. . . Ngươi. . ." Mao Đông Châu nghe vậy kinh hãi, thoáng cái từ trên giường đứng lên, hiện tại hần mới nghe rõ Hồng Thiên Khiếu tự xưng bản tọa.

"Bản tọa họ Hồng." Hồng Thiên Khiếu tiến lên vài bước, đẩy ra rèm, cất bước đi vào, cái này lẫn nhau tầm đó đã là có thể thấy rõ.

Giờ phút này kinh ngạc địa nhìn qua Hồng Thiên Khiếu đúng là một cái chừng ba mươi tuổi phụ nhân, một thân hoa phục, đầu đội khăn đầy trăn châu bảo thạch vòng nguyệt quế, hai hàng lông mày như liễu, hai mắt Như Nguyệt, quỳnh tị môi anh đào, chỉ là sắc mặt nhưng lại tái nhợt, muốn là vừa mới nghe được Hồng Thiên Khiếu kinh hãi quá độ.

Một cái khác nữ tử là một thân cung nữ trang phục, ba mươi lăm mười sáu tuổi, thân thể cực mập, sắc mặt như trắng rằm, mắt cái miệng nhỏ nhắn đại, tướng mạo cực kỳ xấu xí, chắc hẳn người này tự là trong hoàng cung ám trợ Mao Đông Châu liễu yến rồi. Giờ phút này liễu yến cũng là vẻ mặt kinh ngạc địa nhìn xem Hồng Thiên Khiếu ah, không biết làm sao mặt nhỏ, mặc dù từng lớn, cũng lớn đến không tính được.

"Bản tọa tên gọi là Hồng Thiên Khiếu, Mao Đông Châu, liễu yến, không biết các ngươi nhị vị trước kia nghe nói qua chưa?" Hồng Thiên Khiếu chứng kiến hai người kinh ngạc đến ngây người bộ dạng, cảm thấy vô cùng thoải mái, địa vị thăng chức là không giống với.

"Thiếu. . . Thiếu giáo chủ." Mao Đông Châu cùng liễu yến cơ hồ là trăm miệng một lời, hơn nữa tự nhiên lấp bấp phương thức cũng là hoàn toàn đồng dạng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Mao Đông Châu (2)

"Ân, bảy năm rồi, các ngươi vẫn còn biết bốn tọa danh tự, rất tốt rất tốt, chỉ tiếc bốn tọa lần này thực sự không phải là theo Thần Long đảo đến, trên người không có Báo Thai Dịch Cân Hoàn giải được, bằng không thì thực nên mỗi người cho hai người các ngươi khóa." Hồng Thiên Khiếu vốn cho là không có ngũ long làm cho cần phí bên trên một đại phiên miệng lưỡi, không nghĩ tới chính mình chưa bao giờ thấy qua Mao Đông Châu hai người lại cũng biết tên của mình, trong nội tâm không khỏi đại định.

"Thuộc hạ tham kiến Thiếu giáo chủ." Mao Đông Châu cùng liễu yến không tiếp tục nghi kỵ, nhìn chăm chú liếc, song song bái ngã xuống đất.

"Đứng lên đi." Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm rất là kỳ quái, tại tượng tượng của hắn ở bên trong, mao Liễu Nhị người có lẽ tại "Thuộc hạ tham kiến Thiếu giáo chủ" đằng sau hơn nửa một câu "Chúc giáo chủ tiên phúc vĩnh hưởng, thọ cùng trời đất" mới đứng, nhưng là hai người cũng không có tới bên trên một câu như vậy, không khỏi làm Hồng Thiên Khiếu rất là khó hiểu.

Mao Đông Châu cùng liễu yến đứng người lên về sau, cung kính địa đứng ở một bên, cùng vừa rồi chỉ cao khí ngang bộ dạng hoàn toàn bất đồng.

"Thuộc hạ nghe nói Thiếu giáo chủ tại bảy năm trước lay được danh sư, vào núi học nghệ, xem ra Thiếu giáo chủ đã thần công đại thành, thuộc hạ chúc mừng Thiếu giáo chủ." Mao Đông Châu còn không biết vị này Thiếu giáo chủ tính tình cùng tính cách, cẩn thận từng li từng tí địa tìm tòi trước khi hành động, sau khi nói xong, con mắt liền một mực vụng trộm quan sát Hồng Thiên Khiếu sắc mặt.

"Đúng vậy, bảy năm trước được mônng phát huy mạnh chân nhân lột mắt xanh, thu bốn tọa làm đồ đệ, vào núi học nghệ, chưa phát giác ra trong đã qua bảy năm rồi. Thần công đại thành cũng là chưa nói tới, chỉ có thể cũng coi là sơ dòm con đường mà thôi, trước mắt bốn tọa võ công tối đa so Ngũ Long Sứ nhô cao một bậc mà thôi." Hồng Thiên Khiếu thể mới biết nguyên lai phụ thân Hồng An Thông đối với Thần Long giáo cả đám giải ẩm ướt chính mình vào núi học nghệ rồi.

Mao Đông Châu cùng liễu yến nghe xong, trong lòng là thầm giật mình, Thần Long giáo Ngũ Long Sứ là ngoại trừ giáo chủ Hồng An Thông bên ngoài võ công kẻ cao nhất, nhưng là trong bọn họ trẻ tuổi nhất Bạch Long sứ chung chỉ linh năm nay cũng có gần 50 tuổi, mà Hồng Thiên Khiếu năm nay lại vẫn chưa tới nhược quán chi niên, vậy mà võ công có thể ở Ngũ Long Sứ đảm nhiệm trên một người, xác thực làm cho người giật mình.

Kỳ thật, Hồng Thiên Khiếu hay vẫn là khiêm tốn, dùng hiện tại Hồng Thiên Khiếu võ công mà nói, mặc dù là Ngũ Long Sứ đảm nhiệm hai người liên thủ đều chưa hẳn có thể đã thắng được hắn, nhưng là hắn cũng là khó có thể còn hơn hai người.

Hồng Thiên Khiếu khẽ mỉm cười nói: "Mao Đông Châu, 《 tứ thập nhị chương kinh 》 sự tình tiến triển như thế nào?"

Mao Đông Châu nghe vậy lại càng hoảng sợ, vội vàng "Bịch" một tiếng quỳ trên mặt đất, sợ hãi đến cực điểm nói: "Thuộc hạ vô năng, đã nhiều năm như vậy rồi, chỉ là lấy được một bản, mặt khác một bản tại hoàng thượng ngự thư phòng, thuộc hạ vốn là hai ngày này liền tìm cái lý do hướng hắn muốn tới, không nghĩ tới Thiếu giáo chủ tới nay liền tới rồi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Mao Đông Châu (3)

Hồng Thiên Khiếu biết rõ nàng là đối với phụ thân sợ hãi cực kỳ, nhủ thầm nói: "Người trước đứng lên đi, tuy nhiên người tiến triển không khoái, nhưng dù sao những năm này cũng là một mực tại cản trở, bản tọa sẽ không trách phạt người, chỉ là cái này còn lại lục bộ 《 tứ thập nhị chương kinh 》 còn có tin tức manh mối?"

"Cái này. . ., thuộc hạ vô năng, chỉ dò thám biết đến Ngao Bái cùng tồ Kisa cấp trong tay có tất cả một bản, Khang thân vương trong tay có một bản, tác ngạch Đồ gia trong có một bản, ngạch tất long trong tay có một bản, về phần còn lại cái kia bản, thuộc hạ tự. . . Cũng không biết hạ lạc : hạ xuống rồi, thuộc hạ hoài nghi tại thực thái hậu trong tay, chỉ là thuộc hạ ép hỏi nàng hơn mười năm, nàng thủy chung là dấu điểm nửa câu ý." Mao Đông Châu đứng dậy, trong nội tâm ám thử dài một hơi, xem ra Thiếu giáo chủ là tốt sống chung nhiều lắm.

"Ân, rất tốt, đã biết kinh thư chỗ, cũng thì có mục tiêu, chỉ phải đi qua cố gắng, cuối cùng đích thị là có thể vào tay kinh thư, cái này mấy người đều là do hướng trọng thần, không phải quyền thần tự là hoàng thân, không biết người kế tiếp có tính toán gì không?" Mặc dù biết kinh thư hạ lạc : hạ xuống, nhưng là muốn tại đây mấy người trong tay vào tay kinh thư, xác thực không dễ dàng.

"Hồi Thiếu giáo chủ, dưới mắt Ngao Bái độc tài quyền hành, ngạch tất long ngã theo phía hướng Ngao Bái, duy chỉ có tồ Kisa cấp không phục Ngao Bái, đau khổ tới tranh chấp, sớm muộn gì tất bị Ngao Bái làm hại, tồ Kisa cấp vừa chết, kinh thư tất nhiên hội rơi xuống Ngao Bái trong tay. Ngao Bái chuyên quyền thế tất lại sẽ cùng Hoàng Thượng phát sinh xung đột, dùng thuộc hạ đối với hoàng thượng hiểu rõ, Ngao Bái sớm muộn gì tất bại, đến lúc đó thuộc hạ chỉ cần phái ra một cái đặc lực chi nhân đi theo tiến đến Ngao Bái gia xét nhà, dĩ nhiên là có thể nhẹ nhàng lấy được cái kia hai quyển kinh thư. Ngao Bái vừa chết, ngạch tất long tự nhiên chỉ có thể còn chính tại Hoàng Thượng, lui dưỡng ở nhà, thuộc hạ chỉ cần sai người đưa lên một câu, kinh thư tự nhiên không khó đến tay. Chỉ là cái này Khang thân vương cùng tác ngạch đồ đều là Hoàng Thượng trong mắt người tâm phúc, muốn muốn đưa bọn chúng vận ngã, lại không phải chuyện dễ, thuộc hạ tạm thời còn thật không ngờ thượng sách." Cái này Mao Đông Châu lâu tại hoàng cung, đối với triều chính cũng là rõ như lòng bàn tay, càng là phán đoán chuẩn xác, cơ hồ cùng trong lịch sử không hề khác biệt.

"Còn lại quyển sách kia cũng không tại thực thái hậu trên người, đến tốt cùng tại ai trên người, bản tọa ngày sau tự sẽ nói cho người biết. Dưới mắt, cái này thực thái hậu đã không có chút nào giá trị lợi dụng, vì người trong hoàng cung thân phận không bị phát hiện, hay vẫn là sớm chút đem nàng giết chết cho thỏa đáng." Hồng Thiên Khiếu trong lòng có một cái hùng vĩ kế hoạch, tự nhiên không thể để cho Mao Đông Châu thân phận bạo lộ, thủ trước một bước tự nhiên là muốn giết chết thực thái hậu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: long mạch mà nói (1)

"Thuộc hạ tuân mệnh." Mao Đông Châu nói xong, đi đến một trương đại treo chiến trước khi, kéo động chiến bên cạnh áo lông cừu tử, treo chiến chậm rãi cuốn đi lên, lộ ra hai miếng cửa tử. Mao Đông Châu từ trong lòng ngực lấy ra một quả hoàng chia khóa vàng, mở cửa hàng khoá chìm, mở ra cửa tử, chỉ thấy trong tử nằm ngang lấy một cái nữ nhân, trên người đang đắp áo ngủ bằng gấm. Hồng Thiên Khiếu sớm đã biết, cũng không một chút ngạc nhiên, chỉ là nhân nhát hỏi: "Nàng là thực thái hậu?"

Mao Đông Châu rất kinh ngạc Hồng Thiên Khiếu trấn định, trả lời: "Đúng vậy." Nói xong cầm trong tay nển, đem ánh nển chiếu vào nàng kia trên mặt, chính mình tắc thì đứng ở bên cạnh của nàng. Hồng Thiên Khiếu gấp nàng kia cho sắc thấp phần tiêu tụy, càng không một chút huyết sắc, nhưng tướng mạo xác thực cùng Mao Đông Châu hoàn toàn đồng dạng.

Nàng kia có chút đem mắt mở ra, lập tức đóng chặt, thấp giọng nói: "Ta không nói, ngươi... Ngươi mau mau đem ta giết."

Mao Đông Châu cười hắc hắc nói: "Nhiều năm qua, ngươi mỗi lần câu nói đầu tiên là muốn chết, hôm nay ta tự hiểu rõ tâm nguyện của ngươi, tiến đưa ngươi lên đường đi." Nói xong, Mao Đông Châu tiến lên một bước, xòe bàn tay ra, tại thực thái hậu đỉnh đầu vỗ nhẹ nhẹ một chương, chỉ thấy thực thái hậu trúng chương về sau chỉ là con mắt bạo đột, lập tức liền đoạn khí, thất khiếu ở trong lại không một chút vết máu.

"Hóa cốt Miên Chương quả nhiên danh bất hư truyền, nếu không là công lực của ngươi không đủ, chỉ sợ liền Bạch Long sứ chung chí linh cũng không phải là đối thủ của ngươi." Thực thái hậu vốn là bộ ngực đã ngoài lộ ở bên ngoài, nhưng là trúng chương về sau thân thể chậm rãi hướng phía dưới héo rút, nghĩ đến là toàn thân cốt cách đang tại chậm rãi biến nhuyễn, mà ngay cả đầu cũng chậm chậm địa bẹp xuống dưới.

"Thuộc hạ điểm này không quan trọng chi kỳ có thể nào vào khỏi Thiếu giáo chủ pháp nhãn, lại có thể nào cùng Bạch Long sứ so sánh với, Thiếu giáo chủ thật sự là khen nhầm thuộc hạ rồi." Mao Đông Châu không dám có bất kỳ kiêu căng chi sắc, chỉ là khúm núm.

"Mao Đông Châu, giáo chủ phái ngươi nằm vùng hoàng cung hơn mười năm, nhiều mặt dò xét Bát Bộ 《 tứ thập nhị chương kinh 》 hạ lạc : hạ xuống, vì cái gì là tìm ra kinh thư ở bên trong bí mật, móc đoạn Mãn Thanh Thất tử long mạch, khôi phục ta người Hán tự thống dich thiên hạ, này đây cái này kinh thư hạ lạc : hạ xuống tuy trọng yếu, nhưng là triều đình thế cục cũng là rất quan trọng yếu." Hồng Thiên Khiếu đã phát hiện Hồng An Thông phạm vào một cái đại sai lầm lớn, thâm nghĩ theo kinh thư trong tìm được bí mật, không chút nào không nghĩ tới lợi dụng Mao Đông Châu đặc thù thân phận tại trên triều đình đại tác tay chân.

"Thuộc hạ ngu muội, không biết Thiếu giáo chủ chi ý?" Mao Đông Châu cùng liễu yến một mực tự lấy Hồng An Thông lời nhắn nhủ tìm kiếm 《 tứ thập nhị chương kinh 》 làm nhân sinh mục tiêu, không có chút nào nghĩ đến qua chuyện khác, lúc này chợt nghe Hồng Thiên Khiếu đã đến một câu như vậy, chưa phát giác ra có chút không hiểu hần sá.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: long mạch mà nói (2)

"Mao Đông Châu, bốn tọa hỏi ngươi, đương kim hoàng thượng là một cái như thế nào Hoàng Thượng?" Hồng Thiên Khiếu biết rõ Mao Đông Châu tuyệt đối muốn không nhiều lắm, cũng không nóng lòng.

"Thiếu giáo chủ, thực không dám đầu điểm, năm đó Hoàng Thượng tuy nhiên tuổi nhỏ, nhưng lại một cái minh quân. Biểu hiện ra đối với Ngao Bái hùng hổ dọa người biểu hiện được rất là mềm yếu có thể lần, kỳ thật nhưng lại một mực đang không ngừng địa tìm tìm cơ hội, đợi một thời gian, Ngao Bái tất nhiên vừa ngã vào Hoàng Thượng trong tay." Mao Đông Châu có chút tắc, nói ra cái nhìn của mình.

"Đúng vậy, ngươi có thể chứng kiến một bước này đã là rất tốt. Nếu như đương kim Hoàng Thượng thật sự vận ngã Ngao Bái, Thất tử triều đình sẽ xuất

hiện một loại gì hiện tượng?" Hồng Thiên Khiếu khẽ gật đầu, lại hỏi một vấn đề.

"Hiện tượng? Cái này. . . Tự nhiên là một cái vui sướng hưởng quang vinh cực diện." Mao Đông Châu hơi trầm ngâm nói.

"Nếu như Ngao Bái bị trừ, triều đình quyền hành tập trung ở tiểu hoàng đế trong tay, dùng hần thông minh cơ trí cùng vừa đoạn Quả Nghi, mặc dù chúng ta có thể tìm được tám bản 《 tứ thập nhị chương kinh 》, tìm được Mãn Thanh Thất tử long mạch, đem chỉ chặt đứt, chẳng lẽ tự thật có thể đủ khôi phục nhà Hán non sông hay sao?" Hồng Thiên Khiếu rốt cục đem lời nói dẫn tới đúng giờ từ bên trên.

Mao Đông Châu cùng liễu yến nghe xong đều là không khỏi ngẩn ngơ, long mạch bị đứt rồi, Thất tử vẫn không thể bị diệt, cái này đối với thân ở lúc ấy thời đại bối cảnh ở dưới nằng mà nói, căn bản là không dám suy nghĩ sự tình.

Hồng Thiên Khiếu thấy, trong nội tâm thờ dài, cũng khó trách các nằng giật mình, vì vậy liền kiềm chế ở tính tình theo một cái khác góc độ đi giải thích: "Trung Quốc từ khi Hán cao tổ Lưu Bang diệt Tần về sau, thay đổi triều đại không biết có qua bao nhiêu lần, có cái đó một lần thay đổi triều đại là vì đứt rồi hần long mạch chỗ thành, lại có cái kia một lần thay đổi triều đại không phải trải qua vô số lần chiến trường chiến đấu được đến. Xa không nói, tự nói cái này Mãn Thanh Thất tử, chẳng lẽ bọn hần sở dĩ có thể nhập quan thống trị thiên hạ, thành lập Thanh triều, liền là vì cắt đứt Đại Minh long mạch ấy ư, Mao Đông Châu, người tại hoàng cung hơn mười năm, có từng nghe nói qua việc này?"

"Cái này ngược lại là chưa từng nghe nói qua." Mao Đông Châu thật đúng là nghiêng đầu cẩn thận suy nghĩ một chút.

"Người đương nhiên không có nghe nói, Đại Minh sở dĩ diệt vong, Lý Tự Thành sở dĩ sắp thành lại bại, Mãn Thanh Thất tử sở dĩ có thể vào quan thành lập Mãn Thanh, là cùng cái gọi là long mạch không có chút nào liên quan. Long mạch truyền thuyết tuy nhiên từ xưa đến nay, nhưng là dù sao chỉ là một loại truyền thuyết, trên đời chỉ nhân có mấy người bái kiến long mạch, chỉ có điều đây là lịch đại thay đổi triều đại hoàng đế vì vững chắc chính mình thống trị mà lừa gạt thiên hạ dân chúng một loại thủ đoạn. Cái này một loạt chính thức đích căn nguyên có ba: thứ nhất là vì đại Minh mạt kỳ triều chính mục nát, Vạn Lịch ba mươi năm không vào triều, khiến cho cao thấp chính lệnh không thông, trong triều lục bộ vậy mà nhiều đề trống. Sĩ tốt chẳng những khuyết thiếu huấn luyện, mà ngay cả cơ bản quân lương oanh khí cũng không thể đạt được căn bản cam đoan, mặc dù có một cái Thường Thắng tướng quân Viên Sùng Hoán nhưng cũng bị hồ đồ cực độ Sùng Trinh giết lầm. Thứ hai, Lý Tự Thành chiến lược thất sách cùng với chiếm lĩnh Bắc Kinh về sau liền bắt đầu trắng trợn tàn sát thủ hạ có công tướng lĩnh khiến nhân tâm rời bỏ, càng là nghe tin sấm ngôn chém giết Ngô Tam Quế cả nhà khiến hần không đề ý ngày sau bêu danh hiển Sơn Hải Quan, đầu phục Mãn Thanh. Thứ ba, là vì Nỗ Nhĩ Cáp Xích, Hoàng Thái Cực, Đa Nhĩ Cổn chờ ba người này anh minh Thần Võ, khiến cho vốn là nhỏ yếu Mãn Thanh theo nhỏ yếu từng bước cường đại, cuối cùng nhất đánh mục nát cực kỳ Đại Minh." Hồng Thiên Khiếu một phen chậm rãi mà nói, chỉ nghe Mao Đông Châu cùng liễu yến hai người tròn mắt há hốc mồm, những vấn đề này các nằng liền nghĩ cũng không dám nghĩ.

"Cái kia. . . , dùng Thiếu giáo chủ ý tứ, cái này 《 tứ thập nhị chương kinh 》 thuộc hạ bọn người có phải hay không cũng không cần lại tiếp tục tìm?" Mao Đông Châu cùng liễu yến nhất thời sờ không được Hồng Thiên Khiếu đến tột cùng là có ý gì, hơn nữa Hồng Thiên Khiếu nói những này đến cùng là đúng hay không giáo chủ Hồng An Thông ý tứ.

"Cái kia cũng không phải, tuy nhiên long mạch mà nói hoàn toàn giả dối hư ảo, nhưng 《 tứ thập nhị chương kinh 》 bí mật trong dù sao còn có bảo tàng. Nếu như chúng ta muốn nhớ tới bình cùng thanh đình đối kháng, tất nhiên là cần đại lượng chiêu binh mãi mã, trừ hàng lương thảo, càng cần nữa theo hải ngoại mua một ít tiên tiến vũ khí, những này đều rất cần tiền tài, cho nên, 《 tứ thập nhị chương kinh 》 sự tình chẳng những không thể đình chỉ, nhưng lại muốn tăng lớn độ mạnh yếu, bốn tọa lần này tới đến kinh thành, là hiệp trợ người hoàn thành việc này." Hồng Thiên Khiếu mặc dù biết bảo tàng ngay tại Lộc Đình sơn, nhưng là Lộc Đình sơn nhưng lại phương viên hơn mười dặm, nếu như không biết bảo tàng chuẩn xác vị trí cùng cửa vào, suu tầm nhưng là phi thường phiền toái, hơn nữa một khi đại quy mô suu núi, càng có thể sẽ kinh động quan phủ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 100: Hoàng Thượng giá lâm (1)

"Thuộc hạ không dám, đã Thiếu giáo chủ đi vào kinh thành chủ trì đại cục, thuộc hạ bọn người tự nhiên toàn bộ nghe theo Thiếu giáo chủ phân công." Mao Đông Châu nghe vậy trong nội tâm tất nhiên là đại hỉ, nào dám lại để cho Hồng Thiên Khiếu phối hợp nàng đâu rồi, kỳ thật nàng còn ước gì Hồng Thiên Khiếu đem chuyện xui xẻo này ôm hạ đây này. Nếu quả thật có thể tìm được 《 tứ thập nhị chương kinh 》, công lao này tự nhiên sẽ có nàng một phần, nếu như tìm không thấy, có Hồng Thiên Khiếu đỉnh lấy, Hồng An Thông tự nhiên sẽ không đưa bọn chúng như thế nào.

Hồng Thiên Khiếu tự nhiên có ý nghĩ của hắn, đã Vi Tiểu Bảo vào không được hoàng cung, tự nhiên hết thấy tất cả đều thay đổi. Hồng Thiên Khiếu không muốn chứng kiến Ngao Bái hay vẫn là nguyên lai như vậy sớm thua ở Khang Hi trong tay, hắn muốn quấy đi vào việc này, muốn âm thầm trợ giúp Ngao Bái, tận khả năng khiến cho Ngao Bái cùng Khang Hi đấu được lưỡng bại câu thương, sau đó lại kích động Ngô Tam Quế cùng Đài Loan khởi binh tạo phản, đợi cho mấy phương đầu được tình trạng kiệt sức, Thần Long giáo lại lực lượng mới xuất hiện, một lần hành động đem đầy thanh đuổi ra quan hoặc là tiêu diệt tại quan nội.

"Mao Đông Châu, ngươi dùng thái hậu thân phận cho bốn tọa trong cung an bài một cái chức vụ."

"Ân, cái này. . ." Việc này tuy nói chỉ cần Mao Đông Châu một câu, nhưng Hồng Thiên Khiếu dù sao cũng là Thần Long giáo Thiếu giáo chủ, hơn nữa đương kim hoàng thượng như thế khôn khéo, một khi thân phận tiết lộ, Mao Đông Châu liền chỉ có một con đường chết rồi, này đây Mao Đông Châu cảm thấy có chút do dự, nên cho Hồng Thiên Khiếu an bài như thế nào một cái chức vụ mới có thể không bị những người khác phát hiện.

"Thiếu giáo chủ, thuộc hạ cũng có cái chủ ý." Liễu yến gặp Mao Đông Châu có chút khó xử, biết rõ trong nội tâm nàng suy nghĩ, nhãn châu xoay động, trong nội tâm liền có một cái chủ ý.

"Ah, cái gì chủ ý?" Hồng Thiên Khiếu sững sờ, không nghĩ tới Liễu yến sẽ có chủ ý.

"Thuộc hạ trong nhà có một đệ đệ tên là liễu phi ung, trước kia từng đi theo một vị đạo trưởng học võ, không nghĩ tới ngay tại học võ về nhà ngày hôm sau đột nhiên được một loại quái bệnh chết, việc này chỉ có thuộc hạ người nhà mới biết. Về sau, vì lo lắng quan phủ khám nghiệm tử thi tìm tra, tại là chúng ta liền vội trộm đưa hắn chôn kỹ, hiện tại thuộc hạ cha mẹ chết sớm, này đây chuyện này liền chỉ có thuộc hạ một người biết rõ. Thiếu giáo chủ không ngại lợi dụng cái này thân phận, mặc dù trong nội cung phái người điều tra, cũng tất nhiên tra không xuất ra manh mối gì, không biết Thiếu giáo chủ định như thế nào?"

"Tốt, như thế rất tốt, Mao Đông Châu, việc này cứ như vậy an bài, về sau bốn tọa trong cung là cái này diện mục." Nói xong, Hồng Thiên Khiếu liền từ trong lòng móc ra một trương mặt nạ da người, nhẹ nhàng dán tại trên mặt.

Hồng Thiên Khiếu mang lên mặt nạ về sau, biến thành một cái hai mươi ba hai mươi bốn tuổi tá hữu, sắc mặt thoáng có chút vàng như nền đàn ông, hình như có cái gì tật bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Hoàng Thượng giá lâm (2)

Nhưng trên giang hồ thường xuyên hỗn người cũng biết, trong chốn võ lâm cao thủ nhiều có sắc mặt tịch hoàng người, phần lớn là bởi vì luyện công xảy ra vấn đề bố trí.

Nhất là cho Mao Đông Châu cùng Liễu Yến cảm thấy giật mình chính là, tuy nhiên hai người biết rất rõ ràng Hồng Thiên Khiếu trên mặt có mặt nạ, nhưng lại nhìn không ra bất luận cái gì sơ hở, có thể thấy được cái này mặt nạ da người chế tác chỉ tinh tế.

"Không biết Thiếu giáo chủ cái này trưng mặt nạ từ đâu được đến, vậy mà không có chút nào sơ hở." Mao Đông Châu xem xét rất lâu cũng nhìn không xuất ra sơ hở, thần phục không thôi, nhìn không được đặt câu hỏi.

"Quả thật như thế?" Hồng Thiên Khiếu nghe xong lời này, trong lòng cũng là kỳ quái không thôi, "Đây là bồn tọa tại Dương Châu giết một cái Tổng binh, tên là Hắc Long cây roi Sừ Tùng, theo trong ngực của hắn lặc soát đây."

"Hắc Long cây roi Sừ Tùng?" Mao Đông Châu nghe vậy cau mày, làm như chưa từng nghe đến qua một người như vậy.

"Chẳng lẽ là Giang Nam Sừ gia?" Liễu Yến đột nhiên đâm một lời.

"Giang Nam Sừ gia?" Hồng Thiên Khiếu lập lại một lần, hỏi, "Rất nổi danh khí sao?" .

"Đúng, Giang Nam Sừ gia là Giang Nam Võ Lâm thế gia, Sừ gia võ công không cao lắm, nhưng là Dịch Dung Thuật nhưng lại danh chấn giang hồ, tại Minh mạt thời điểm, Sừ gia ra một cái có tiếng xấu hái hoa đạo tặc, dựa vào cao minh Dịch Dung Thuật cùng hạ lưu hun hương thủ đoạn, tại Giang Nam không biết bại đã hồng bao nhiêu danh gia tiểu thủ trình tiết, nhưng lại chưa bao giờ lưu lại bất cứ dấu vết gì, nhiều như vậy năm về sau, rốt cục hay vẫn là bị người phát hiện, nhắm trúng Giang Nam Võ Lâm hợp nhau tấn công, cũng đem Sừ gia một mối lửa đốt quách cho rồi. Về sau, tại kiểm điểm thi thể thời điểm, phát hiện đơn độc thiếu đi Sừ gia Tam công tử, chỉ có năm tuổi sừ mộc công, nghĩ đến cái này Sừ Tùng là cái kia sừ mộc đưa ra giải quyết chung." Liễu Yến Đại gây nên đối với Hồng Thiên Khiếu giải thích thoáng một phát.

"Sừ Tùng, sừ mộc công, Ân, là có chút ý tứ kia. Nếu là sớm đi biết rõ cái này Sừ Tùng là Giang Nam Sừ gia hậu nhân, có lẽ bồn tọa có lẽ lưu hắn một đầu tánh mạng." Hồng Thiên Khiếu không khỏi hồi hận .

"Thiếu giáo chủ không nên tự trách, cái này Sừ Tùng tuy nói có thể là Giang Nam Sừ gia duy nhất hậu nhân, nhưng, dù sao lúc ấy hắn chỉ có năm tuổi, cũng chưa chắc tự đã học được Giang Nam Sừ gia chế tác trên đời Vô Song mặt nạ da người bản lĩnh, nói sau, mặc dù Sừ Tùng đã học được, Thiếu giáo chủ chỉ cần phái người tại Giang Nam âm thầm điều tra nghe ngóng, đem Sừ Tùng người nhà đều tra hỏi Thần Long đảo, loại này thần kỹ dĩ nhiên là quy Thần Long đảo." Cái này Liễu Yến tuy nói đáng người béo giống như heo, nhưng là ý nghĩ nhưng lại rõ ràng được rất, khó trách Mao Đông Châu sẽ để cho nàng tiền cung làm giúp đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Hoàng Thượng giá lâm (3)

"Rất tốt, Thần Long giáo có các người nhân tài như vậy, lo gì đại sự không thành." Hồng Thiên Khiếu nghe xong đại hỉ, vốn là hân đối với Mao Đông Châu cùng liễu yến cũng không cái gì hảo cảm, nhưng là tại trải qua lần này một phen nói chuyện về sau, quan điểm nhưng lại sâu sắc cải biến, đứng tại Thần Long giáo trên lập trường, hai người kia thật đúng là nhân tài.

"Còn có một việc, người bây giờ cùng tiểu hoàng đế quan hệ như thế nào?" Hồng Thiên Khiếu đột nhiên nhớ tới một kiện chuyện rất trọng yếu.

"Bởi vì vì không bị người phát hiện, thuộc hạ cái này mười mấy năm qua một mực xâm nhập trốn tránh, cũng không ra hôn hỏi đến triều đình chính sự, này đây huyền diệu đưa nhỏ này đối với ta hay vẫn là rất tôn trọng đấy." Dù sao trong cung thời gian đã lâu, Mao Đông Châu đối với tiểu hoàng đế vẫn có nhất định được cảm tình đấy.

"Rất tốt, sau này muốn tiếp tục duy trì loại quan hệ này, chỉ có người cùng quan hệ của hân ở vào trạng thái tốt nhất, bốn tọa mới có thể tại người dẫn tiến phía dưới đã bị hân trọng dụng. Cũng chỉ có thâm thụ tiểu hoàng đế trọng dụng, bốn tọa kế hoạch mới có thể được dùng thuận lợi áp dụng, chúng ta mới có cơ hội đem Thất tử đuổi ra quan ngoại." Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm đã có thượng sách, khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười.

"Không biết Thiếu giáo chủ muốn một cái dạng gì chức vị?" Mao Đông Châu cẩn thận từng li từng tí mà hỏi thăm.

"Trước hết làm một cái ngự tiền thị vệ a, người trước đối với tác ngách trộm một tiếng, lại để cho hân một vốn một lời tòa chiếu cố nhiều hơn là được rồi, đãi ngày sau tìm một cơ hội lập cái công, đạt được hoàng thượng tín nhiệm lại đòi cái Phó tổng quản là được rồi, quan quá lớn dù sao sẽ để cho người khó làm." Hồng Thiên Khiếu lập tức lại để cho Mao Đông Châu treo lấy tâm đề xuống, nếu như Hồng Thiên Khiếu một ngum muốn một cái ngự tiền thị vệ tổng quản, tuy nói Mao Đông Châu cũng có thể làm được, nhưng lại sẽ vì việc này cùng tiểu hoàng đế phát sinh xung đột. Ngự tiền thị vệ tổng quản mặc dù nói không tính là rất lớn chức quan, nhưng đảm nhiệm này chức hân là hoàng thượng tâm phúc, mà Hồng Thiên Khiếu mới tới, ý vào Hoàng thái hậu quan hệ được này chức vị, chắc chắn dẫn tới hoàng thượng rất nhiều ngờ vực vô căn cứ, cho rằng Hoàng thái hậu muốn can thiệp triều chính, trước phải người giám thị cho hân.

Xem ra Thiếu giáo chủ cùng giáo chủ vẫn có rất lớn bất đồng, ít nhất Thiếu giáo chủ hay vẫn là rất thông cảm cấp dưới khó xử, nếu là Thần Long giáo ngày sau rơi vào tay Thiếu giáo chủ trong tay, nói không chừng tại ân đức của hân phía dưới có thể đem chúng ta trong cơ thể Báo Thai Dịch Cẩn Hoàn độc cho giải cũng không nhất định, nếu như có thể phụ tá Thiếu giáo chủ lấy được thiên hạ, Thiếu giáo chủ tự nhiên sẽ không thiếu đãi chúng ta những này khai quốc nguyên lão, đến lúc đó ta cùng gầy đầu đà cũng có thể quang minh chính đại ở cùng một chỗ, Mao Đông Châu theo Hồng Thiên Khiếu trên người thấy được tương lai hi vọng, đầu óc chưa phát giác ra mở lên đào ngủ.

Vừa lúc đó, đột nhiên bên ngoài truyền đến một thanh âm "Hoàng Thượng giá lâm."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Khang Hi nộ khí (1)

Ba người nghe vậy kinh hãi, nhất là Mao Đông Châu, ở thời điểm này hoàng thượng là tuyệt đối sẽ không đến Từ Ninh cung đến, trừ phi là gặp cái gì chuyện trọng đại tình, tỷ như trong nội cung xuất hiện thích khách.

Hồng Thiên Khiếu đầu óc thật chuyển, đối với mao Liễu Nhị có người nói: "Mau đưa thực thái hậu thi thể tàng, bồn tọa mang theo Tiểu Quế Tử thi thể giấu ở giữa giường, hai người các người ứng phó thoáng một phát, nhớ kỹ, phải làm bộ điềm nhiên như không có việc gì bộ dạng." Sau khi nói xong, Hồng Thiên Khiếu một cái bước xa đi vào Tiểu Quế Tử bên cạnh, một tay lấy chỉ nhắc tới, Đại Bàng gương cánh giống như thoáng cái nhảy đến trên giường.

Liễu yến mất sắc, vội vàng đem Tiểu Quế Tử thi thể chỗ mấy giọt máu tươi dùng chân ngón nguồn cọ sạch sẽ, mà Mao Đông Châu tắc thì nhẹ nhàng đi vào bên cạnh bàn, cầm lấy ấm trà, đã đến một chén nước, cầm lấy đặt ở bên miệng uống một hơi cạn sạch, ngay tại Mao Đông Châu vừa mới đem chén trà thả lại chỗ cũ thời điểm, Khang Hi đã cất bước vào được.

"Nô tài tham kiến Hoàng Thượng." Liễu yến gấp bước lên phía trước tham gia (sâm) lễ.

"Tức chết trăm rồi." Khang Hi nổi giận dùng dùng đi đến, vừa vào cửa liền đại phát giận.

"Hoàng Thượng đây là làm sao vậy, ai lại gây Hoàng Thượng tức giận?" Chứng kiến tiểu hoàng đế cái dạng này, Mao Đông Châu ngược lại là trong nội tâm yên tâm, biết rõ Khang Hi tới đây tất nhiên không là vì đối với chính mình nổi lên lòng nghi ngờ, mà là vì lại bị Ngao Bái khi dễ rồi.

"Còn có thể là ai, còn không phải Ngao Bái cái kia gian thần." Khang Hi một ngồi ở trên ghế, cùng Mao Đông Châu đồng dạng, cầm lấy ấm trà rót một chén trà, uống một hơi cạn sạch.

"Đến tốt cùng chuyện gì xảy ra, lại để cho Hoàng Thượng như thế sinh khí, không ai không phải còn là vì vòng địa vận động?" Mao Đông Châu đã yên lòng, lập tức không ngờ khôi phục đã đến thái hậu cao quý bộ dáng.

"Vòng địa vận động? Hừ, vòng địa vận công Ngao Bái đã đè ép trăm một đầu, trăm đã rất dễ dàng tha thứ hán rồi, không nghĩ tới hôm nay tại vào thư phòng hán vậy mà cường bức trăm giết chết tô Kisa ha ha, tô Kisa cấp mặc dù có điểm ngu muội, lại là thật tâm trợ giúp trăm, hiện tại Sonny bệnh nặng không để ý tới triều chính, ngạc tất long đã hoàn toàn đảo hướng Ngao Bái, nếu là tô Kisa cấp lại bị giết chết, đại thần trong triều còn có cái kia một cái dám đứng tại trăm bên này, Đại Thanh đích thiên hạ chẳng phải là trở thành hán Ngao Bái gia được rồi." Khang Hi nhớ tới Ngao Bái tại vào thư phòng hung hăng càn quấy khí điểm, răng tụ cắn được roài sụp đổ roài sụp đổ đấy.

"Ah, Ngao Bái bức giết tô Kisa cấp sự tình có lẽ còn chưa tới, chẳng lẽ bởi vì chính mình đến, đã làm rối loạn cả chuyện này phát triển." Hồng Thiên Khiếu sau khi nghe chấn động, cơ hồ hô lên âm thanh đến.

"Hoàng Thượng không phải còn có Khang thân vương cùng tác ngạch đồ sao? Ít nhất hai người này hay vẫn là trung với hoàng thượng." Mao Đông Châu cầm lấy ấm trà, nhẹ nhàng lại vì Khang Hi lại đây một ly trà. "Đúng nha, cả triều văn võ bên trong cũng chỉ có hai người kia là thật tâm trung với trăm, nếu như ít hơn nữa hai người bọn họ, chỉ sợ trăm mỗi đêm thậm chí đi ngủ cũng không dám ngủ. Chỉ là dám cùng Ngao Bái chống lại người quá ít, cơ hồ sở hữu tất cả đại thần đều đảo hướng Ngao Bái, nếu là tô Kisa cấp lại bị giết chết, ai còn dám lại cùng Ngao Bái chống lại." Khang Hi tay phải cầm thật chặt chén trà, tựa hồ bắt nó trở thành Ngao Bái, muốn nó niết được nát bấy.

"Chẳng lẽ cả triều văn võ chỉ có hai người bọn họ, Hoàng Thượng vì sao không hề ở trong đó phát hiện một ít, cũng tiến hành trọng dụng." Mao Đông Châu nhẹ nhàng buông ấm trà, đối với đứng ở đằng xa liễu yến nói, "Liễu yến, đi cho Hoàng Thượng cầm chút ít bánh ngọt đến."

"Vâng." Liễu yến lên tiếng, quay người mà đi.

"Hoàng Thượng ah, người đã nhanh mười sáu tuổi rồi, đã không phải là tiểu hài tử rồi, như thế nào hay vẫn là như thế gặp chuyện thiếu kiên nhẫn. Dưới

mắt Ngao Bái thế đại, vây cánh che kín vua và dân, Hoàng Thượng tới liều mạng là tuyệt đối không có phần thắng, có lẽ bày ra chỉ dùng yếu, âm thầm tích sức thực lực, đợi cho thời cơ chín muồi, cho hắn một kích trí mạng, lớn như thế sự tình có thể thành, nếu như Hoàng Thượng như trước như vậy hành động theo cảm tính, có thể nào chế ngự đồng phục Ngao Bái, thu hồi quyền hành." Mao Đông Châu vốn là không dễ dàng đối với chính sự phát biểu giải thích, nhưng dựa theo vừa rồi Hồng Thiên Khiếu an bài, muốn cân đối Khang Hi cùng Ngao Bái ở giữa thực lực, liền mở miệng khuyên bảo khỏi Khang Hi đến.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Khang Hi nộ khí (2)

"Không nghĩ tới mẫu hậu đối với chính sự giống như này giải thích, hài nhi thật sự là thụ giáo." Khang Hi tuy nhiên chỉ có không đến mười sáu tuổi, nhưng dù sao có đủ thể hệ này mình quân tư chất, nghe xong Mao Đông Châu về sau, lập tức tỉnh ngộ lại.

"Đưa nhỏ ngốc, mẫu hậu tại đây trong hoàng cung chờ đợi hơn hai mươi năm, bái kiến sóng gió so người đi qua kiêu còn nhiều hơn. Dù sao người là Hoàng Thượng, chính sự tự nhiên có lẽ do người tới làm quyết sách, mẫu hậu chỉ là một cái nữ nhân, là không có lẽ tham dự chính sự, cho nên ngày thường mẫu hậu chưa bao giờ nói xen vào chính sự, hôm nay nếu không phải là Hoàng Thượng đi vào Từ Ninh cung, mẫu hậu cũng sẽ không nói ra những lời này đây." Mao Đông Châu vốn là trong nội tâm cả kinh, cũng may cái khó ló cái khôn, nói ra như vậy một phen đến, chẳng những hóa giải Khang Hi trong nội tâm vừa mới sinh ra một tia hoài nghi, càng là sâu sắc phụ họ A Khang Hi tâm lý.

Nhưng phạm là hoàng đế, vô luận là cái kia một cái triều đại, vô luận là mình quân hay vẫn là hôn quân, trừ phi hắn là một cái nhược trí hoặc trẻ đần độn, đều là ghét nhất phụ nhân tham gia vào chính sự, mà có thể...nhất tham gia vào chính sự nữ nhân là hoàng thượng mẫu thân hoặc nãi nãi. Nữ nhân một khi tham gia vào chính sự, liền sâu sắc đã hạn chế hoàng thượng quyền lợi, hoặc là cơ hồ hoàn toàn tước đoạt hoàng thượng quyền lợi, đây là bất kỳ một cái nào Hoàng Thượng cũng khó khăn dùng chịu được đây.

"Bất quá, xét thấy trước mắt thế cục, mẫu hậu không yên lòng nhất là hoàng thượng vấn đề về an toàn, Hoàng Thượng bên cạnh ngự tiền thị vệ tuy nhiều, lại không có gì như dạng cao thủ, ba tháng trước hoàng cung thích khách xâm lấn cái kia một lần, đang trực ngự tiền thị vệ tổng cộng là 100 người, vậy mà chết bị thương hơn bảy mươi người còn không có có đem gần kề năm cái thích khách cầm xuống, nếu không phải là còn thiện tư Hải Đại Phú ra tay, chỉ sợ hoàng thượng an toàn liền nguy hiểm." Mao Đông Châu dần dần chuyển biến chủ đề.

"Ai, đám kia thùng com, không đề cập tới cũng thế." Chuyện này Khang Hi nguyên vốn đã đã quên không sai biệt lắm, nhưng là trải qua Mao Đông Châu nhắc nhở, tình hình lúc đó lần nữa ứng lên trong lòng. "Mẫu hậu nói không sai, ba tháng này đến, hài nhi thực sự theo trên giang hồ chiêu mộ được không ít cao thủ, ngự tiền thị vệ thực lực so ba tháng trước tăng cường mấy lần." Khang Hi dù sao còn trẻ, không có trải qua giang hồ, cũng không có nhìn thấy qua như Trần Cận Nam như vậy chính thức tuyệt đỉnh cao thủ thực lực, nhớ tới những cái kia mới đưa tới ngự tiền thị vệ biểu hiện ra ngoài võ công kỳ tuyệt, trong nội tâm cực kỳ hưng phấn.

"Hoàng Thượng, mẫu hậu tuy nhiên không biết võ công, cũng chưa từng gặp qua chính thức được xưng là cao thủ người võ công đến tốt cùng cao bao nhiêu, nhưng là mẫu hậu hỏi qua Hải Đại Phú, những người kia võ công cao nhất trong giang hồ cũng chỉ có thể được xưng là hạ nhị lưu, thực sự không phải là cao thủ chân chính." Mao Đông Châu chứng kiến Khang Hi nói tới mới mời chào những cái kia thị vệ, trên mặt lại là một bộ hướng tới bộ dáng.

"Ah, Hải Đại Phú thật đúng nói như vậy?" Khang Hi trong nội tâm thoáng cái bị gọi cho nửa bồn nước lạnh.

"Hoàng Thượng, vừa rồi tại người tới nơi này trước khi, ta cùng liễu yến đang tại nói đến chuyện này, đến, Hoàng Thượng, ăn trước một cái ngọt bánh ngọt." Đúng lúc này, liễu yến bưng một bàn bánh ngọt đi đến, nhẹ nhàng đặt ở trên mặt bàn.

"Nói cái gì đó?" Khang Hi biết rõ Liễu Yến là theo theo mẫu hậu nhiều năm tâm phúc, trong nội tâm nóng lòng biết rõ đáp án, liền đem ánh mắt chuyển hướng về phía Liễu Yến.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thân Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: ngự tiền thị vệ (1)

"Hoàng Thượng, nô tài trong nhà có một cái đệ đệ gọi Liễu Phi Ung, từ nhỏ lên núi đi theo một vị đạo trưởng học nghệ, đã có gần hai mươi năm, năm trước thời điểm quay trở về trong nhà, lại bởi vì nô tài cha mẹ chết sớm, cái này mới không được đi tới kinh thành đầu nhập vào nô tài, nô tài vốn là muốn giới thiệu hắn đến hoàng cung vì Hoàng Thượng cố hiển, nhưng thái hậu một mực có không can dự Hoàng Thượng chính sự nguyên tắc, này đây cũng không cho phép. Trước đó không lâu thái hậu hỏi Hải Đại Phú việc này thời điểm, nô tài vừa lúc ở vắng, liền lại nghĩ tới Phi Ung. Phi Ung võ nghệ cực cao, tuy nhiên trong giang hồ cũng không có gì thanh danh, nhưng là theo hắn giảng, trong giang hồ có thể đủ thắng quá người của hắn cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, nô tài lúc này mới mặt dày hướng thái hậu lần nữa nhắc tới việc này, chỉ là thái hậu cũng không dám thay Hoàng Thượng làm chủ, vốn nói rất đúng ngày mai trung cầu hoàng thượng ý kiến, không nghĩ tới Hoàng Thượng đêm nay đã tới rồi." Liễu Yến mặc dù béo, nhưng lại mồm miệng lanh lợi, đem sự tình nói đúng lại Viên Mãn bất quá rồi, Hồng Thiên Khiếu cùng Mao Đông Châu nghe được đều là âm thầm gật đầu.

"Trên giang hồ không có thanh danh? Có thể thắng được người của hắn có thể đếm được trên đầu ngón tay? Ha ha, Liễu Yến, người cái kia đệ đệ không phải khoác lác a, đã võ công cao như vậy, trên giang hồ có thể nào không có thanh danh?" Khang Hi trải qua Mao Đông Châu một phen khuyên giải, trong nội tâm cũng sáng sủa rất nhiều, lại cùng Liễu Yến chơi cười.

"Nô tài tặc là có mười cái đầu cũng không dám lừa gạt Hoàng Thượng, lần trước biến công công xuất cung thời điểm, nô tài từng nắm hắn cho Phi Ung mang hộ khác nhau vật, lúc ấy cũng là nô tài lẩm miệng, hướng biến công công nói đến Phi Ung võ nghệ cao cường sự tình, kết quả biến công công rất là không phục, thấy Phi Ung về sau tự tỷ thí một hồi. Sau khi trở về, biến công công đối với nô tài lời nói, nói là chỉ dùng không đến bốn mươi chiêu biến công công liền bại xuống dưới. Về sau, Phi Ung nhìn thấy nô tài thời điểm cũng nói về việc này, Phi Ung nói, lúc ấy bởi vì biến công công thân phận nguyên nhân, hắn cố ý khiêm nhượng rồi, nếu không, biến công công tối đa có thể chèo chống 30 chiêu." Liễu Yến nói được rất là nhẹ nhàng linh hoạt, nhưng nghe tại Khang Hi trong tai nhưng lại một loại khiếp sợ.

Đêm đó Hải Đại Phú đại triển thần uy bộ dạng một mực khác ở Khang Hi trong nội tâm, nếu không có Hải Đại Phú là thái giám, chỉ sợ Khang Hi đã sớm hướng hắn thỉnh giáo võ công rồi. Nếu là liền Hải Đại Phú võ công như vậy chỉ có thể ở Liễu Phi Ung thủ hạ chèo chống 30 chiêu, như vậy Liễu Phi Ung võ công chẳng lẽ không phải là cao tuyệt tới cực điểm, như vậy trên đời võ công có thể vượt qua người của hắn cũng thật sự chỉ có thể là có thể đếm được trên đầu ngón tay rồi.

"Hào hảo hảo, đã như vậy, người này trăm dùng định rồi, Liễu Yến, ngày mai buổi sáng người liền dẫn hắn đến vào thư phòng tới gặp trăm, trước hết để cho hắn làm trăm ngự tiền thị vệ, nếu như võ công đúng như như người nói vậy thần kỳ, trăm liền lại để cho hắn làm ngự tiền thị vệ Phó tổng quản." Khang Hi tự nhiên biết rõ nghìn quân dễ được một tướng khó cầu đạo lý.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thân Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: ngự tiền thị vệ (2)

Cho liểu yển ăn hết như vậy một khóa thuốc an thần, Khang Hi tâm tình cũng tốt lên rất nhiều, bắt đầu cười cười nói nói, lại đang Từ Ninh cung chờ đợi nửa canh giờ mới trở về.

Ngày hôm sau đợi cho Khang Hi tảo triều về sau, liểu yển liền dẫn Hồng Thiên Khiếu đi tới ngự thư phòng cầu kiến. Khang Hi hoàng thượng có một cái rất tốt thói quen, cái kia chính là mỗi ngày tảo triều về sau, liền tới đến ngự thư phòng, một là phê duyệt các nơi trình lên đến tấu chương, hai là tỉnh tư tảo triều bên trong đích khuyết điểm.

"Nô tài liểu phi ưng tham gia Hoàng Thượng." Hồng Thiên Khiếu tuy nhiên rất không tình nguyện, nhưng lại không thể không hướng Khang Hi quỳ gối.

Khang Hi ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy Hồng Thiên Khiếu sắc mặt vàng như nến, làm như thân có trọng tật, cảm thấy đã là không thích, trầm giọng nói: "Nghe liểu yển nói đến, võ công của ngươi cao cường, giang hồ ít có địch thủ, không biết việc này là thật là giả?"

Hồng Thiên Khiếu xem Khang Hi cũng không có lại để cho hấn bình thân, trong nội tâm đã là đoán được vài phần, vì vậy tâm niệm vừa động, tạm thời sửa lại lý do thoái thác, nói: "Khởi bẩm Hoàng Thượng, thật là như thế, nếu không phải là nô tài ba năm trước đây luyện công tẩu hỏa nhập ma, khiến cho công lực đánh cho chiết khấu, mà ngay cả trên giang hồ uy danh hiển hách Trần Cận Nam cũng không tại nô tài trong mắt."

"Nha." Cái này Từ Khang rộn ràng đã đến hào hứng, thả ra trong tay ngự bút, đứng dậy, bước nhẹ đi đến Hồng Thiên Khiếu trước người, nói, "Ngươi trước đứng lên đi, đã ngươi dám tại trẫm trước mặt cũng là nói như vậy pháp, nghĩ đến tất là có chút thực bản lĩnh rồi, ngươi trước biểu diễn một tay tuyệt chiêu đặc biệt, nếu là thật sự là như thế, trẫm tự nhiên thực hiện hôm qua đối với tỷ tỷ ngươi hứa hẹn."

"Tạ Hoàng Thượng." Hồng Thiên Khiếu đứng dậy, hướng bốn phía nhìn một chút, chỉ thấy tay phải một trượng xa xa có một cái cánh tay hình dáng ngọc đài, ngọc trên đài để đó một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay Lục Ngọc cầu. Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm liền có chủ ý: "Hoàng Thượng, nô tài có thể đứng ở chỗ này, tay không tại cái đó Lục Ngọc cầu phía trên đánh ra một cái hố đến."

Khang Hi nhìn nhìn cái kia Lục Ngọc cầu lại nhìn một chút Hồng Thiên Khiếu dưới chân, như thế nào cũng không tin, vì vậy liền mặt trầm xuống, quát: "Liểu phi ưng, ngươi cũng biết tội khi quân là muốn mất đầu đây."

Chẳng những Khang Hi không tin, mà ngay cả một bên liểu yển sau khi nghe cũng là chấn động, nếu là dùng chân khí quán chú đến phi tiêu các loại bèn nhọn chỉ vật lên, hoặc là Cách không thủ vật, đem cái kia Lục Ngọc cầu hút vào trong lòng bàn tay, có lẽ còn có thể làm được, nhưng là muốn tay không chỉ sợ thiên hạ to lớn, có thể làm được người như vậy là điên cuồng, mà ngay cả giáo chủ Hồng An Thông cũng chưa chắc có thể làm được, huống chi cái này Lục Ngọc cầu là hình tròn, nhẵn mịn cực kỳ, cảm thấy không khỏi vì Hồng Thiên Khiếu ngắt một bả đồ mồ hôi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: ngự tiền thị vệ (3)

"Nếu là nô tài làm không được, không cần hoàng thượng hạ chỉ, nô tài sẽ gấp tự sát tại Hoàng Thượng trước mặt." Hồng Thiên Khiếu trong khoảng thời gian này đến, công lực lại tiến một tầng, Nhất Dương chỉ đã đạt đến Lục phẩm ở bên trong, hơn nữa sắp tiến vào Lục phẩm bên trên cảnh giới, đối với tại

một trượng có hơn tại Lục Ngọc cầu bên trên đánh ra một cái hồ đến, Hồng Thiên Khiếu có mười phần nắm chắc.

Nói xong, Hồng Thiên Khiếu hướng sau đó xoay người, mặt hướng lấy cái kia Lục Ngọc cầu, nhẹ nhàng nâng khỏi cánh tay phải, ngón trỏ đối diện chuẩn Lục Ngọc cầu. Không đợi Khang Hi chứng kiến Hồng Thiên Khiếu ngón tay động tác, chỉ nghe "PHỐC" một tiếng, sau đó lại là một tiếng "Phanh" tiếng vang, Lục Ngọc cầu trùng trùng điệp điệp phi đập lấy trên tường, sau đó té ngã trên mặt đất.

Khang Hi thấy thế, trong nội tâm có chút giật mình, vội vàng bước nhanh đi đến rơi cầu chỗ, khom người đem Lục Ngọc cầu nhặt lên, cẩn thận nhìn lên, tại Lục Ngọc cầu thượng diện quả nhiên có một cái ngón út che đại động nhỏ. Khang Hi lại tại bốn phía mặt đất cùng trên tường cẩn thận xem xét, không chỉ nói lợi khí, mà ngay cả một cọng lông tóc cũng không có.

Khang Hi đây mới là chân động, quay người hỏi: "Liễu phi ưng, ngươi đây là cái gì công phu?"

"Hồi hoàng thượng, cái này tay công phu tên là Nhất Dương chỉ, nguyên là Đại Lý Đoàn thị bất truyền bí mật, năm năm trước thời điểm, nô tài tại trong lúc vô tình đặt được Nhất Dương chỉ chỉ phổ, lúc này mới đã học được cái môn này thất truyền đã lâu tuyệt kỹ." Nhất Dương chỉ tuy nhiên thất truyền nhiều năm, nhưng dù sao thanh danh rất lớn, chỉ cần là cao thủ nghe được một ít miêu tả dĩ nhiên là có thể nghĩ đến, này đây Hồng Thiên Khiếu cũng không có ý định giấu diếm.

"Nguyên lai là Nhất Dương chỉ, khó trách uy lực to lớn như thế." Khang Hi hiển nhiên cũng là nghe nói qua Nhất Dương chỉ danh khí, đứng tại nguyên chỗ, bưng lấy Lục Ngọc cầu, lẩm bẩm nói.

"Liễu phi ưng." Khang Hi ngậy người một hồi, rất nhanh liền đã tỉnh hồn lại, đem cái kia Lục Ngọc cầu y nguyên đặt ở cánh tay hình dáng ngọc trên đài, chậm rãi đi đến ngự trước thư án, đối với Hồng Thiên Khiếu nói, "Trẫm hôm nay cần có nhất là ngươi võ công như vậy cao cường chỉ nhân, trẫm liền ban thưởng ngươi người Mãn thân phận, phong ngươi vì ngự tiền tam đẳng đại đao thị vệ, theo tùy tùng trẫm tả hữu, đài ngày sau đã có công lao, đi thêm lên chức."

"Nô tài tạ ơn Hoàng Thượng, Ngõ hoàng vạn tuế." Hồng Thiên Khiếu trang làm vui mừng quá đổi bộ dạng, vội vàng quỳ xuống tạ ơn.

"Ân." Khang Hi thoả mãn gật gật đầu, hướng liễu yến khiến một cái ánh mắt, ý bảo nàng đi đầu đi ra ngoài, đài liễu yến đi ra ngoài về sau, Khang Hi bước nhanh đi đến Hồng Thiên Khiếu trước người, tự mình khom người đưa hân kéo, song tay nắm lấy Hồng Thiên Khiếu tay, thờ dài một hơi nói, "Nếu là ngươi có thể sớm mấy năm qua đến trẫm bên cạnh, trẫm lại há có thể thụ cái kia Ngao Bái uất khí. . ."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: điều tra Ngao Bái (1)

Sau khi nói xong, Khang Hi bỗng nhiên nghĩ đến, nếu là sớm vài năm, không chỉ nói liễu phi ưng còn không có có thành tài xuất sư, tự ngay cả mình cũng chỉ là mười tuổi, lại sao có thể biết nhân tài trân quý. Nghĩ tới đây, Khang Hi chưa phát giác ra âm thầm buồn cười, vội vàng ở khẩu, không tiếp tục nói nữa.

"Liều phi ung, người trước kia là người trong giang hồ, cũng biết Ngao Bái võ nghệ như thế nào?" Khang Hi dĩ nhiên đem Hồng Thiên Khiếu coi là tâm phúc của mình.

"Hồi bộ hạ, nó mới chưa từng gặp qua Ngao Bái ra tay, bắt quá nhưng lại nghe trong giang hồ vài bằng hữu nói về. Ngao Bái bởi vì đại làm vòng địa vận động, khiến cho rất nhiều người Hán mất đi thổ địa, cửa nát nhà tan, này đây một ít Võ Lâm cao thủ đã từng vì dân thỉnh nguyện, đến Ngao Bái trong phủ tiến hành ám sát, chỉ là mỗi lần đều là sát vũ mà về. Theo còn sống xuống người nói, chẳng những Ngao Bái võ nghệ cao cường, hơn nữa hắn trong phủ còn nuôi dưỡng rất nhiều Võ Lâm trong cao thủ bại hoại, phòng thủ cực kỳ nghiêm mật." Hồng Thiên Khiếu cũng không có đem Ngao Bái võ công làm như trọng điểm tiến hành nói rõ, mà là giới thiệu sơ lược thoáng một phát Ngao Bái trong phủ tình huống.

"Ngao Bái trong phủ nuôi dưỡng rất nhiều Võ Lâm cao thủ?" Khang Hi hiển nhiên là lần đầu tiên nghe được tin tức này, trong nội tâm thầm giật mình, thầm nghĩ, chẳng lẽ Ngao Bái trong nội tâm sớm tồn đại nghịch bất đạo chi tâm, may mắn cái này liều phi ung bị ta thu cho mình dùng, nếu không như là trở thành Ngao Bái trong tay, trăm chắc phải là nguy hiểm, nghĩ đến vừa rồi đáng sợ kia một ngón tay, Khang Hi trong nội tâm vẫn là một hồi cảm giác mất.

"Bất quá, thỉnh Hoàng Thượng yên tâm, Ngao Bái trong phủ những cái kia Võ Lâm bại hoại, nó tài còn không để vào mắt, chỉ cần có nó tài tại, mặc dù bọn hắn tất cả đều dám vào cung hành thích Hoàng Thượng, nó tài cũng tuyệt có thể bảo hộ Hoàng Thượng bình yên không ngại." Hồng Thiên Khiếu làm bộ sẽ không nói chuyện, nói lung tung một trận, sau đó lại đột nhiên giả bộ như tỉnh ngộ bộ dạng, "Nó tài đáng chết, nó tài đáng chết, nó tài nói như thế nào ra như thế đại nghịch bất đạo."

"Người không nên tự trách, cái này Ngao Bái nuôi dưỡng nhiều như vậy Võ Lâm cao thủ, khó bảo toàn không có có dị tâm, nói không chừng trong nội cung trước mấy lần hành thích sự kiện thật đúng là cùng Ngao Bái thoát không được quan hệ đây này." Khang Hi trong mắt thấu lóe ra một vòng tinh quang, "Liều phi ung, người có thể có biện pháp đem Ngao Bái trong phủ những cái kia Võ Lâm cao thủ từng cái gạt bỏ?"

Tuy nhiên Hồng Thiên Khiếu đã vỗ bộ ngực cam đoan Khang Hi an toàn, nhưng là làm làm một cái hoàng đế, tự nhiên không thể đem an nguy của mình giao cho một cái nô tài trong tay, hơn nữa là vừa mới đầu nhập vào đây.

"Ân, hồi hoàng thượng, nó tài cảm thấy hay vẫn là đi đầu điều tra rõ Ngao Bái cực kỳ thủ hạ lai lịch chân chính, sau đó lại làm so đo không muộn." Hồng Thiên Khiếu không khỏi cảm thán cái này tiểu hoàng đế khẩu vị thật đúng là không nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: điều tra Ngao Bái (2)

"Tốt, trầm tư cho người một tháng thời gian, nhất định phải đem lai lịch của bọn hắn mò được thanh thanh sở sở, nhớ kỹ, việc này nhất định phải âm thầm tiến hành, không thể đánh rắn động cỏ." Khang Hi một chương võ vào trên thư án, trong mắt hiện lên một tia Thần Mang.

Thần Long đảo tuy nhiên tại phía xa Liêu Đông, nhưng là Hồng An Thông từ lúc mười năm trước ngay tại cả nước các nơi đều an trí tình báo điểm. Hồng An Thông vốn là dụng ý là vì thẩm tra theo « tứ thập nhị chương kinh » hạ lạc : hạ xuống, không có nghĩ đến những tin tình báo này đứng về sau vì Hồng Thiên Khiếu đã đảo Đại Thanh lập được công lao hãn mã.

Một tháng thời gian rất nhanh đã trôi qua rồi.

Thông qua Thần Long đảo hệ thống tình báo, Hồng Thiên Khiếu rốt cục thăm dò Ngao Bái chi tiết.

Nguyên lai, Ngao Bái chính là trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy kim trên đỉnh đầu Đại sư huynh, đương đại kim trên đỉnh đầu chưong môn là Ngao Bái đích sư đệ, kim trên đỉnh đầu vị chỗ Liêu Đông, là một cái thập phần thần bí môn phái, vừa chính vừa tà, kỳ môn hạ đệ tử không thể nào trong giang hồ đi đi lại lại. Kim trên đỉnh đầu đệ tử, trên đầu công phu hết sức lợi hại, phạm là công phu luyện phu luyện đến cao thâm thời điểm, mặt mũi tràn đầy đầu quang, đỉnh đầu lại là một sợi tóc cũng không có, hơn nữa có thể không sợ bình thường đao kiếm.

Ngao Bái là kim trên đỉnh đầu trong đệ nhất cao thủ, chỉ là hắn tham luyện quyền thế, dứt khoát buông tha cho kim trên đỉnh đầu chức chưong môn, dấn thân vào quân lữ, dựa vào một thân tuyệt học, lập được chiến công hiển hách, đạt được Hoàng Thái Cực cùng Đa Nhĩ Cỗn cùng với Thuận Trị hoàng đế thưởng thức, cuối cùng nhất đã trở thành Khang Hi hướng Tử đại uy thác đại thần, vị và người tôn.

Ngao Bái người này mặc dù chỉ là một kẻ vũ phu, dù sao đã trải qua nhiều năm quan trường sờ bò lăn đánh, dã tâm cũng trở nên càng lúc càng lớn. Từ lúc mười lăm năm trước, Ngao Bái cũng đã tự mình trở lại kim trên đỉnh đầu, mệnh lệnh hắn Nhị sư đệ, thì ra là đương đại kim trên đỉnh đầu chưong môn cực Hồng thượng nhân quảng thu môn đồ, cho là hắn ngày sau chỉ dụng.

Kim trên đỉnh đầu từ trước đến nay quy củ là chức chưong môn truyền trường, cực Hồng thượng nhân sở dĩ có thể trở thành kim trên đỉnh đầu chưong môn, liền là vì Ngao Bái chủ động khiêm nhượng, này đây cực Hồng thượng nhân đối với Ngao Bái riêng có cảm ơn chi tâm, thêm chi Ngao Bái khi đó đã là Đa Nhĩ Cỗn khí trọng nhất Chiến Tướng, cực Hồng thượng nhân sao lại dám đắc tội, liền dựa theo Ngao Bái phân phó đi làm.

Cái này một cái quyết định cực kỳ khủng khiếp, sâu sắc cải biến kim trên đỉnh đầu vận mệnh. Kim trên đỉnh đầu từ trước môn quy là đối với chọn đồ yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, này đây kim trên đỉnh đầu đệ tử lịch đại đều là rất ít, như Ngao Bái thế hệ này chỉ có sư huynh đệ không đến mười người, nhưng mỗi người đều là võ công cao tuyệt. Mà cực Hồng thượng nhân một khi phóng khoáng chọn đồ tiêu chuẩn, khiến cho kim trên đỉnh đầu mười lăm năm đến môn đồ tăng trưởng mấy chục lần, toàn bộ kim trên đỉnh đầu nhân số thêm cùng một chỗ lại có 500 người nhiều, trong đó đương nhiên cũng không thiếu cao thủ, chỉ là cùng 500 tổng nhân số so sánh với, tựa ít đến thương cảm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: điều tra Ngao Bái (3)

Khang Hi vào chỗ về sau, Ngao Bái dã tâm càng lúc càng lớn, ần ần có phé bỏ Khang Hi, chính mình làm hoàng đế ý niệm trong đầu, nếu không phải là cố kỵ Sonny thế lực, chỉ sợ Ngao Bái đã sớm đắc thủ rồi. Dưới mắt Sonny bệnh nặng tại thân, sợ là sống không lâu tựa rồi, át tất long đảo hướng chính mình, chỉ còn lại có một cái hữu dũng vô mưu tô Kisa ha ha, Ngao Bái khí điểm liền càng thêm tràn đầy rồi.

Trước mấy lần hoàng cung hành thích thật là Ngao Bái sai người gây nên, Ngao Bái nếu muốn đăng cơ, hàng đầu là muốn khống chế Khang Hi, nắm hết quyền hành, qua một thời gian ngắn, lại mệnh lệnh Khang Hi hạ lại để cho hiển sách. Chỉ là Khang Hi tuy nhiên tuổi nhỏ, lại cũng không tốt khống chế, hơn nữa Khang Hi đối với Ngao Bái chuyên quyền cũng thật là bất mãn, theo tuổi tăng lớn, Khang Hi đối với Ngao Bái càng là càng ngày càng bất mãn, lúc này mới khiến cho Ngao Bái nghĩ ra một cái thông qua hành thích, giết chết Khang Hi. Khang Hi một khi đã chết, hắn cũng không có con nối dõi, Ngao Bái là được thừa cơ lại lập một cái đăng trước tuổi nhỏ tiểu hoàng đế, chính mình nắm hết quyền hành rồi. Chỉ là, mấy lần hành thích cũng không phải quá thuận lợi, một là trong nội cung thị vệ phần đông, hai là trong nội cung thậm chí có mấy cái thái giám (Hải Đại Phú), cung nữ (Đặng bính xuân, liễu yển) võ nghệ không kém, Ngao Bái cái này mới không có thành công.

Trong nguyên thư, Khang Hi không biết Ngao Bái võ công chi tiết, mạo hiểm dùng mười hai tiểu thái giám ý đồ giết chết Ngao Bái, lúc ấy Ngao Bái chỗ đó nghĩ đến Hoàng Thượng hội có tâm muốn giết hấn, cũng không có chút nào cảnh giác, cho rằng Khang Hi là cùng hấn đùa giỡn đầu rồi, này mới khiến Vi Tiểu Bảo có cơ có thể thừa lúc một đao đã đâm trúng Ngao Bái đùi, đón lấy Khang Hi lại là một đao đâm vào Ngao Bái phần lưng, Vi Tiểu Bảo càng là dùng lô tro rắc vào Ngao Bái trong mắt, càng đem hơn ba mươi cân nặng lư hương đánh tới hướng Ngao Bái đầu, như tại bình thường, mặc dù là 50 cân, trăm cân trọng lư hương nện ở trên đầu, Ngao Bái cũng tuyệt không quan tâm, dù sao kim trên đỉnh đầu luyện được nhất tuyệt là trên đầu công phu, nhưng là lúc ấy Ngao Bái đã bản thân bị trọng thương, liền bị lư hương thoáng cái nện ngã đi, lúc này mới bị Khang Hi thành công bắt giữ, đã tựa như này, cái kia lư hương vỡ tan, Ngao Bái đầu lâu vậy mà không chút nào toái.

Hiểu được những tình huống này về sau, Hồng Thiên Khiếu liền muốn ra một cái một hòn đá ném hai chim kẻ sách, là hành thích Ngao Bái.

Hành thích Ngao Bái tất nhiên có thể khiến cho Hồng Thiên Khiếu càng thêm đạt được Khang Hi tín nhiệm, do đó càng thêm thuận tiện hấn trong cung hành động, cũng sẽ biết khiến cho Ngao Bái đối với Khang Hi càng thêm khẩn khoản. Mà đi đâm Ngao Bái cũng càng là khiến cho Ngao Bái nhanh hơn soán quyền bộ pháp, nói ngắn lại, Khang Hi cùng Ngao Bái đầu được càng kịch liệt đầu được càng lâu, đối với Hồng Thiên Khiếu đại kẻ càng có lợi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: hành thích Ngao Bái (1)

Khang Hi tuy nhiên là trong lịch sử ít có minh quân, nhưng hiện tại dù sao hay vẫn là còn trẻ, tâm tư còn không phải rất kín đáo, có người thiếu niên xúc động cùng thú vị tâm lý. Đang nghe Hồng Thiên Khiếu dâng lên hành thích Ngao Bái kế hoạch về sau, lúc này liền vỗ án tán dương, với tư cách hoàng đế, hành thích đối với hấn mà nói tuyệt đối hấn là chưa bao giờ sẽ đi muốn đấy.

Hồng Thiên Khiếu sờ dĩ dám đưa ra hành thích Ngao Bái sự tình, tự là vì Dương Dật Chi đã mang theo Lục Cao Hiên, béo gầy đầu đà ba người tới kinh thành, đã có cái này bốn cái cao thủ, Hồng Thiên Khiếu lực lượng liền đủ rất nhiều, mặc dù sự tình không hề tế, dùng năm người võ công mà nói, toàn thân trở ra tuyệt không có vấn đề gì.

Đang cùng Khang Hi đã tiến hành một phen kỹ càng sau khi thương nghị, lần thứ nhất hành thích Ngao Bái kế hoạch liền âm thầm triển khai, Khang Hi mặc dù không có tham gia nhưng lại để cho ngự tiền thị vệ tổng quản tác ngạch đồ đi theo tiến về trước, hấn mục đích có hai, một là vì quan sát Hồng Thiên Khiếu cùng Ngao Bái hai người võ công ai cao ai thấp, hai là vì giám sát Hồng Thiên Khiếu.

Đoạn thời gian này, Ngao Bái đang tại đại lực làm vòng địa vận động, vòng địa vận động kỳ thật tự là đem vốn là ở tại "Thành thị" ở bên trong người, đuổi tới "Thành thị" biên giới hoặc là thành bên ngoài đi, đem thổ địa của bọn hấn chiếm thành của mình. Đây là Thanh triều quý tộc ức hiếp người Hán một loại phương thức, tại vòng địa vận động sau lưng, thì là Ngao Bái cùng Khang Hi bởi vì chính sách ý kiến không gặp nhau ám đấu.

Đoạn thời gian này thành thị biên giới thổ địa đã đổi đã xong, Ngao Bái liền đem còn lại còn không có được thổ địa người Hán thổ địa vòng đã đến thành bên ngoài, này đây mấy ngày nay Ngao Bái cơ hồ mỗi ngày đều muốn tới thành bên ngoài đi thi xem xét thổ địa. Kết quả là, hành thích Ngao Bái tốt nhất địa điểm thì ra là ở ngoài thành, vì thế Hồng Thiên Khiếu cùng tác ngạch đồ còn dò xét vài ngày đường, rốt cục đem phục kích địa điểm định tại thành bên ngoài mười dặm một chỗ sườn núi hoang.

Tác nhĩ đồ lâu lịch quan trường, làm người tinh truyệt cực kỳ, tại Khang Hi trực tiếp bổ nhiệm Hồng Thiên Khiếu vì ngự tiền thị vệ thời điểm, liền bắt đầu nghe ngóng Hồng Thiên Khiếu bối cảnh. Ba ngày sau, tại biết được Hồng Thiên Khiếu chính là thái hậu cực kỳ tín một bề cùng nữ liễu yến thân đệ đệ cùng với hiểu rõ đến Hồng Thiên Khiếu võ công cao tuyệt, rất được Khang Hi coi trọng thời điểm, tác nhĩ đồ tự nhiên đối với Hồng Thiên Khiếu vài phần

kính trọng. Lúc này đây Khang Hi an bài hành thích Ngao Bái sự tình, cực kỳ bí mật, ngoại trừ tác nhĩ đồ một người bên ngoài, mặt khác tất cả mọi người không phải hoàng cung thị vệ, này đây tác nhĩ đồ cũng minh bạch, mặc dù mình quan chức so Hồng Thiên Khiếu đại, nhưng lần này mình lại muốn nghe theo Hồng Thiên Khiếu phân phó.

Ba ngày sau, hành thích Ngao Bái hành động chính thức đã bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: hành thích Ngao Bái (2)

Ngày hôm nay, Ngao Bái như thường ngày đồng dạng ném qua điểm tâm liền dẫn một đám thủ hạ tiến về trước thành bên ngoài xem ruộng đồng. Bởi vì Ngao Bái quyền nghiêng vua và dân, binh quyền nắm, này đây vua và dân cao thấp không người dám sờ hấn sắc bén, lúc mới bắt đầu Ngao Bái ra ngoài thường là tiền hô hậu ủng, cơ hồ Ngao Bái trong phủ tất cả cao thủ tất cả đều đi theo.

Về sau, Ngao Bái ra ngoài thời điểm, đã từng gặp chuyện qua mấy lần, chỉ là, đến đây hành thích người hoặc là võ nghệ đam, hoặc là nhân số ít, thêm chi Ngao Bái bản thân võ công liền đã là vạn người nan địch, này đây Ngao Bái cũng dần dần yên tâm, từ đó về sau ra ngoài liền không hề mang lên nhiều như vậy tùy tùng, mỗi lần chỉ là mang lên thủ hạ võ nghệ cao nhất bốn năm người.

Ngao Bái trong phủ võ công cao nhất có năm người, theo thứ tự là Ngao Bái Tứ sư đệ cực ung thượng nhân, Mạc Bắc gấu người Hách Liên tây võ, sét đánh song sát Âu liên dục cùng Hạ Vũ di vợ chồng, phong tăng trong vắt trí. Trong đó Hách Liên tây võ, Âu liên dục cùng Hạ Vũ di ba người đều là hắc đạo bên trên nổi danh cự kiêu, bởi vì cừu gia quá nhiều mới quảng nương đến Ngao Bái môn hạ, phong tăng trong vắt trí trước kia là Thiếu Lâm đệ tử, cùng hiện giữ Thiếu Lâm chương môn chính là sư huynh đệ quan hệ, bởi vì phạm giới mà bị trục xuất sư môn.

Ngao Bái gần đây một lần gặp chuyện là tại ba tháng trước, Thiên Địa hội Thanh Mộc đường đường chủ doãn tri trong suất lĩnh Thanh Mộc đường một đám thủ hạ phục kích Ngao Bái. Thiên Địa hội cùng sở hữu mười đường, chia làm Top 5 phòng cùng sau năm phòng, Top 5 phòng theo thứ tự là hoa sen đường phụ trách Phúc Kiến tỉnh, bởi vì Thiên Địa hội chủ lực tại Phúc Kiến, này đây hoa sen đường thực lực mạnh nhất, Hồng thuận đường phụ trách Tỉnh Quảng Đông, gia hậu đường phụ trách Quảng Tây tỉnh, tham gia (sâm) quả đường phụ trách Hồ Nam cùng Hồ Bắc, hồng hóa đường phụ trách Vân Nam. Sau năm phòng theo thứ tự là Thanh Mộc đường phụ trách Giang Tô, Xích Hóa đường phụ trách Quý Châu, Tây Kim đường phụ trách tây sông, Huyền Thủy đường phụ trách Vân Nam, đất vàng đường phụ trách Trung Châu Hà Nam.

An bài như vậy là năm đó Trần Cận Nam mới thành lập kiến Thiên Địa hội thời gian hoa, về sau theo Thiên Địa hội quy mô dần dần mở rộng, Trần Cận Nam cho phép tất cả đường hướng mặt khác liền nhau tình tiến hành thăm thẫu. Thanh Mộc đường đường chủ doãn tri trong tại Thiên Địa hội mười đường hương chủ ở bên trong, là võ công cao nhất một cái, cũng là đầu óc tốt nhất sử một cái, có chút Trần Cận Nam coi được. Chỉ là trải qua gần gần ba năm thời gian, Thanh Mộc đường lợi dụng Giang Tô làm cơ sở rất nhanh hướng bắc thăm thẫu, vốn là Sơn Đông, lại là Hà Bắc, sau đó liền tiến nhập Thiên Tân cùng kinh sư, hội chúng càng là lật ra gấp năm lần nhiều, nhảy lên trở thành gần với hoa sen đường thứ hai đại đường, bởi vì hoa sen đường hương chủ Thái đức trung tuổi tác đã cao, này đây doãn tri trong liền ẩn ẩn trở thành Thiên Địa hội Tổng đà chủ người nổi nghiệp.

Nhưng mà, đem làm chuyện riêng nghiệp một mực ở vào trăm sự tình trăm thuận thời điểm, liền dễ dàng sinh sôi ngao mạn tự đại chi tâm, doãn tri trong liền là như thế này. Chứng kiến vòng địa vận động đối với người Hán mang đến giết hại, doãn tri trung hạ một cái hấn trong cả đời nặng nhất đại cũng là thất bại nhất mệnh lệnh, là hành thích Ngao Bái.

Hành thích kết quả phi thường rõ ràng, doãn tri trong cũng không có đối với Ngao Bái tiến hành quá nhiều điều tra, chỉ là dùng làm một cái chiến trường chém giết võ tướng lại có thể nào cùng hấn như vậy giang hồ cao thủ so sánh với. Doãn tri trong dần theo Thiên Địa hội bên trong đích hai mươi hảo thủ

thành công phục kích Ngao Bái một chuyến, kết quả lại là thảm bại, nếu không là doãn trì trong vì yểm hộ mọi người lui lại, liều mạng đã triển trụ Ngao Bái, chỉ sợ cái này hai mươi người có thể trở lại tối đa chỉ có một hai cái.

Ngoại trừ doãn trì trong bị Ngao Bái giết chết bên ngoài, Thanh Mộc đường còn tổn thất bốn tốt tay, Thanh Mộc đường thực lực nhận lấy trước nay chưa có đá kích. Không lâu về sau, Thanh Mộc đường quan an cơ cùng Từ Thiên sông vì tranh đoạt hương chủ vị, trở mặt thành thù, Thanh Mộc đường cũng không sai biệt lắm một phần thành hai, rốt cuộc chẳng quan tâm đối phó thành đình.

"Bắn." Chứng kiến Ngao Bái một chuyến tiến nhập vòng phục kích nội, Hồng Thiên Khiếu vội vàng giơ lên cao trong tay hồng kỳ, chỉ nghe "Suru suru suru" âm thanh không ngừng, vô số mũi tên nhọn theo bốn phương tám hướng bắn về phía Ngao Bái đoàn xe. Ngao Bái đoàn xe đi theo nhân viên, ngoại trừ hấn thủ hạ năm đại ca thủ bên ngoài, còn có hai trăm thân binh, những này thân binh đều là theo Ngao Bái xuất sinh nhập tử thân kinh bách chiến dũng sĩ.

Bởi vì sự tình phát đột nhiên, Ngao Bái một chuyến không có chút nào chuẩn bị, trong khoảng thời gian ngắn, trúng tên người không dưới trăm người.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: đại chiến Ngao Bái (1)

Ngao Bái một chuyến đại loạn, nhưng là dù sao những người này đều là thân kinh bách chiến binh sĩ, rất nhanh, liền tổ chức lên hữu hiệu phòng ngự. Bọn hấn dùng thi thể trên đất ngăn cản tại trước người của mình, dùng ngăn cản cuộn cuộn không dứt mũi tên nhọn, tuy nhiên thương vong còn đang, nhưng lại so vừa rồi nhỏ hơn rất nhiều.

Chứng kiến cung tiễn cơ hồ đã mất đi hiệu dụng, Hồng Thiên Khiếu liền đem trong tay hồng kỳ đổi thành hoàng kỳ, vì vậy cái này đầy trời phi mũi tên đột nhiên đình chỉ, nhưng lại đổi thành hỏa tiễn. Ngao Bái thấy thế, biết rõ nếu là lại tiếp tục như vậy, chỉ sợ sớm muộn gì sẽ bị bắn thành gai nhím hoặc bị đốt thành heo nướng, vì vậy liền mệnh lệnh còn lại thân binh hướng sườn núi xông lên đi, Ngao Bái hống đại ca thủ thì là theo thật sát những này thân binh sau lưng.

Tại lại tổn thất ba mươi người về sau, Ngao Bái cùng thủ hạ của hấn rút cục vọt tới sườn núi lên, song phương triển khai cận chiến. Hồng Thiên Khiếu mang đến những binh lính này là kỵ binh dũng mãnh doanh 100 tinh nhuệ, tuy nhiên không bằng Ngao Bái thân binh, thực sự tuyệt đối có thể dùng hai địch một, chứng kiến Ngao Bái thân binh vọt lên, cũng nhao nhao là ném cung tiễn, vung đao nghênh đón tiếp lấy.

Hồng Thiên Khiếu chống lại Ngao Bái, Dương Dật Chi chống lại cực ung thượng nhân, béo gầy đầu đà chống lại sét đánh song sát, Đặng chuôi xuân chống lại Hách Liên tây vô, Lục Cao Hiến chống lại phong tăng trong vắt trí, song phương nhất thời chia làm sáu đối với tại sườn núi bên trên chém giết. Binh lính còn lại cũng đều là từng đôi chém giết, tuy nhiên song phương người số không nhiều, hấn kinh tâm động phách trình độ không thể so với thiên quân vạn mã trên chiến trường kém bao nhiêu.

Ngao Bái thân binh tuy nhiên dũng mãnh, nhưng trải qua từng đợt mũi tên đuôi lông vũ loại bỏ về sau, có thể vọt tới sườn núi bên trên cũng chỉ có hơn ba mươi người. Ngao Bái thân binh vốn là bách chiến chi thân, có thể trong một mũi tên đuôi lông vũ chỉ sống sót càng là tinh trong chi tinh. Hơn nữa, bọn hấn am hiểu chiến trường hỗn chiến, hơn ba mươi cá nhân kết thành một cái vòng tròn trận, kể từ đó, liền thiếu đi sau lưng bắn khoả. Kỵ binh dũng mãnh doanh mặc dù có 100 người, nhưng là đối mặt với đối phương như vậy tròn trận, có thể tiến lên chém giết cũng chỉ là hơn bốn mươi người, thêm chi đơn đả độc đấu kỵ binh dũng mãnh doanh muốn yếu một ít, bởi vậy, trải qua một phen gian khổ mà liều chết, kỵ binh dũng mãnh doanh bỏ ra trọn vẹn bảy mươi người thảm trọng một cái giá lớn, mới khiến cho Ngao Bái thân binh toàn bộ ngã xuống trong vũng máu. Bên này chiến đấu chấm dứt, kỵ binh dũng mãnh doanh còn lại ba mươi người một bên giúp nhau chậm chể cứu chữa, một bên nhìn chăm chú lên trong sân đánh nhau.

Trong sáu sáu đối với chém giết, có thể thể lực ngang nhau chỉ một cặp, là Ngao Bái cùng Hồng Thiên Khiếu, mà cực ung thượng nhân cùng Dương Dật Chi, phong tể trong vắt trí cùng Lục Cao Hiến hai đội, thì là Dương Dật Chi cùng Lục Cao Hiến rõ ràng rơi vào hạ phong, nhưng là trăm chiêu ở trong chắc có lẽ không bị thua, Hách Liên tây võ cùng sét đánh song sát tắc thì rõ ràng nhất không địch lại Đặng chuôi xuân cùng béo gầy đầu đà, chỉ có Hồng Thiên Khiếu cùng Ngao Bái một hồi đại chiến, vô cùng nhất hấp dẫn một đám kỵ binh dừng mãnh doanh binh sĩ ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: đại chiến Ngao Bái (2)

Hồng Thiên Khiếu khiến cho là Thiên Sơn sáu Dương Chương, chương lực hùng hậu, từng chiêu từng thức mở rộng ra đại hạp, Ngao Bái dùng chính là thiếu lâm Long Trảo Thủ, bộ này công phu Ngao Bái sáu năm trước học được từ trong vắt trí, nhưng Ngao Bái công lực thâm hậu, một khi sử xuất, nếu so với trong vắt trí cao minh nhiều hơn, trảo thức xảo trá lăng lệ ác liệt, trảo trảo không rời Hồng Thiên Khiếu chỗ hiểm.

Đào mắt tám mươi chiêu đi qua, Hồng Thiên Khiếu cùng Ngao Bái vẫn là cái không thắng không bại kết quả, người này cũng không thể làm gì được người kia. Nhưng là còn lại năm đối với nhưng lại đều phân ra thắng bại, vốn là Đặng chuôi xuân cùng Hách Liên tây võ hai người, Hách Liên tây võ trước khi chết bị thương nặng Đặng chuôi xuân, một chết một trọng thương kết quả. Ngay sau đó, sét đánh song sát phân biệt chết tại béo gầy đầu đà trong tay, đã xong sét đánh song sát về sau, béo gầy đầu đà phân biệt tương trợ Lục Cao Hiến cùng Dương Dật Chi.

Lúc này thời điểm Dương Dật Chi cùng Lục Cao Hiến đã rõ ràng cho thấy thủ nhiều công ít, hơn nữa Lục Cao Hiến còn bị thụ điểm vết thương nhẹ, đoán chừng bất quá 30 hiệp hai người muốn bị thua. Nhưng là, đã có béo gầy đầu đà gia nhập, cực ung thượng nhân cùng trong vắt trí lại ưu thế diệt hết, ngăn cản không nổi bốn người giáp công, không dám ham chiến, đều là giả thoảng một chiêu, hướng Ngao Bái hô to một tiếng, phi thân bỏ chạy.

Ngao Bái tuy nhiên cùng Hồng Thiên Khiếu đại chiến, nhưng lại một mực chú ý đến chung quanh tình hình chiến đấu, nhìn thấy Hách Liên tây võ, sét đánh song sát ba người chịu khổ đột tử, cực ung thượng nhân cùng trong vắt trí đảo tẩu, tự nhiên không dám lại cùng Hồng Thiên Khiếu đánh tiếp, hét lớn một tiếng, vận khởi toàn thân công lực cùng Hồng Thiên Khiếu liều mạng một chương, đón lấy phản lực hướng về sau bỏ chạy.

Hồng Thiên Khiếu bị thụ Ngao Bái toàn lực một chương, một mực thối lui hai trượng mới đưa thân hình ổn định, đang muốn đuổi theo, nhưng lúc này Ngao Bái đã đào tẩu hơn hai mươi trượng xa, chỉ phải thôi.

Nhìn thấy Ngao Bái một đảng đào tẩu, tác ngạch đồ lúc này mới dám theo trên sườn núi xuống, bước nhanh đi vào Hồng Thiên Khiếu trước mặt. Hồng Thiên Khiếu đem trên mặt khăn vải xóa, đối với tác ngạch đồ nói: "Tác đại nhân, này một trận chiến tuy nhiên lại để cho cực ung thượng nhân cùng trong vắt trí đào thoát, thực sự đánh gục Hách Liên tây võ, sét đánh song sát ba người, tận diệt Ngao Bái tinh nhuệ nhất hai trăm tùy thân hộ vệ quân, coi như là có đại thu hoạch, có thể hướng Hoàng thượng phục mệnh."

Tác ngạch đồ tận mắt thấy Ngao Bái cùng Hồng Thiên Khiếu tuyệt thế võ công, giờ phút này trong nội tâm đã đem Hồng Thiên Khiếu kính vì Thiên Nhân, ngôn ngữ tầm đó so với trước kia càng là cung kính gấp trăm lần: "Đương nhiên đương nhiên, nếu không phải là Liễu huynh đệ võ công cái thế, hôm nay có thể nào lấy được như chiến quả này, hồi cung về sau ca ca ta tự nhiên sẽ báo cáo Hoàng Thượng, vì huynh đệ báo công, chỉ là huynh đệ ngày sau tăng lên có thể đừng quên ca ca ta chỗ tốt là được rồi."

Chương 115: đại chiến Ngao Bái (3)

Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm không khỏi buồn cười, cái này tác ngạch đồ quả nhiên là giỏi về a dua nịnh hót, đã bắt đầu dùng ca ca tự cho mình là rồi, đoán chừng qua không được bao lâu, hắn sẽ gặp lỗi kéo chính mình anh em kết nghĩa rồi.

"Nào có nào có, tác đại nhân quá khen, thuộc hạ bất quá là hết sức một trận chiến mà thôi, chi là không có nghĩ đến Ngao Bái cái thằng kia võ công cao như thế, lại bị hắn đào thoát." Hồng Thiên Khiếu vội vàng chấp tay khiêm tốn một phen, sau đó giả bộ như bởi vì Ngao Bái đào tẩu mà oán hận không thôi bộ dạng.

"Huynh đệ, Hoàng Thượng sở dĩ mệnh hôm nay ta và người dẫn người phục kích Ngao Bái, kỳ thật tự là muốn xao sơn chấn hổ, kinh cả kinh cái kia Ngao Bái. Hôm nay người thân phận ta cũng không bạo lộ, Ngao Bái tự nhiên đoán không được Hoàng Thượng vậy mà sẽ phái người hành thích hắn, tất nhiên hội đem việc này quy tội đến Thiên Địa hội phản tặc trên người, kể từ đó, Ngao Bái thế tất hội đem tinh lực vui đầu vào truy bắt Thiên Địa hội phản tặc trên sự tình đến, đối với Hoàng Thượng tự nhiên cũng liền buông lỏng cảnh giác, đây mới là hoàng thượng chính thức mục đích." Tác ngạch đồ gặp Hồng Thiên Khiếu tuy nhiên võ công cao cường, nhưng lại bất thiện cân nhắc chủ tử tâm tư, liền nhắc nhở hắn thoáng một phát.

Hồng Thiên Khiếu lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, cảm thấy không khỏi thâm giết mình, cái này Khang Hi hoàng đế cũng chỉ có mười lăm tuổi, tâm tư liền đã là như thế kín đáo, khó trách hắn có thể tru Ngao Bái, diệt ba phiên, bình Đài Loan, định, trở thành một đời minh quân, có người này tại, chi sợ Đại Thanh giang sơn thì sẽ vững như Thái Sơn, xem ra phải nghĩ biện pháp đưa hắn bỏ mới được.

Tác ngạch đồ gặp Hồng Thiên Khiếu im lặng không nói, cho là hắn có chỗ hiểu lầm, vội vàng giải thích nói: "Huynh đệ, kỳ thật đây cũng là ca ca ta phán đoán ra, huynh đệ vừa mới tiến cung, tất nhiên là không biết làm quan chi đạo. Cái này người làm quan tự nhiên muốn tình thông phỏng đoán chủ tử trong nội tâm, nhưng lại không thể tại chủ tử trước mặt nói ra, nếu không quan này là lâu dài không được, nhưng là người huynh đệ của ta tầm đó nhưng lại không nên giữ lại."

Hồng Thiên Khiếu cái này mới phát giác chính mình có điều mất thái, vì vậy liền theo tác ngạch đồ lời nói: "Như thế, thuộc hạ trước hết đi tạ ơn tác đại nhân rồi."

"Huynh đệ nhưng khi nhìn không dậy nổi ca ca?" Tác ngạch đồ đột nhiên toát ra một câu như vậy.

"Đại nhân có gì nói ra lời ấy, không biết thuộc hạ câu nào nói sai rồi, đặc tội đại nhân, thuộc hạ đi đầu hướng đại nhân bồi tội." Hồng Thiên Khiếu tự nhiên biết rõ tác ngạch đồ những lời này là có ý gì, chỉ là cố ý giả ngu.

"Huynh đệ võ công cao cường, lại có thái hậu ở phía sau chỗ dựa, ngày sau chắc chắn sẽ bị Hoàng Thượng nể trọng, tự nhiên là xem thường ca ca như vậy người thô kệch rồi." Tác ngạch đồ cũng không lập tức nói toạc, cố ý đem tuyến căng kéo càng dài.

Chương 116: kết bái tác ngạch đồ (1)

"Ah, đại nhân trách oan thuộc hạ rồi, thuộc hạ trong nội tâm an dám có xem thường đại nhân chi tâm, đại nhân lệnh tôn chính là đương triều thủ phụ, tam triều nguyên lão, đức cao vọng trọng, đại nhân chỉ nữ lại là trước hợp lý nay hoàng hậu, thân phận sao mà tôn quý, thuộc hạ chỉ lo lắng đại nhân xem thường thuộc hạ, lại an dám đối với đại nhân có bất kỳ bất kính chi ý." Hồng Thiên Khiếu giả bộ như một bộ hoàng sợ thần sắc bất an.

"Ai, huynh đệ có chỗ không biết, đây chính là ca ca buồn rầu chỗ, người ở bên ngoài xem ra, ta tác ngạch đồ chính là vì phụ nữ hai người mới có thể đạt được đương kim hoàng thượng coi trọng, không phải ta bản thân chi năng ." Tác ngạch đồ thở dài một hơi, ậm tai nói ra trong lòng mình buồn rầu.

Cái này Hồng Thiên Khiếu ngược lại là không biết phải làm gì cho đúng, kỳ thật hắn và tác ngạch đồ cũng chỉ là đã gặp mặt vài lần, hơn nữa hai người càng là thượng hạ cấp quan hệ, tất nhiên là chưa nói tới có bất kỳ giao tình, mà tác ngạch đồ nói như vậy làm như đem Hồng Thiên Khiếu trở thành bằng hữu cũ địa thô lỗ hết tiếng lòng, không thể không lại để cho Hồng Thiên Khiếu có chút không biết làm sao.

"Kỳ thật, ca ca ta tuy nhiên không có bản lĩnh gì, nhưng lại rất ưa thích như Liễu huynh đệ như vậy thiếu niên anh hùng. Ca ca ta cùng với Liễu huynh đệ coi như là mới quen đã thân, nếu như Liễu huynh đệ không chê ca ca là dong nhân một cái, ca ca muốn cùng Liễu huynh đệ kết bái vì huynh đệ, không biết Liễu huynh đệ định như thế nào?" Rẽ vào cả buổi, tác ngạch đồ rốt cục nói ra cuối cùng nhất mục đích.

"Tiểu đệ sớm có ý đó, chỉ là thân phận hèn mọn, không dám nhắc tới, đã Mông đại ca để mắt, tiểu đệ tự nhiên tòng mệnh, thỉnh đại ca thụ tiểu đệ cúi đầu." Tác ngạch đồ thân phận đặc thù, thêm ngày sau chính là Khang Hi hướng quyền thần, tất nhiên là muốn cùng chi giao dày, để ngày sau có mưu đồ mưu, dù sao cùng tác ngạch đồ thâm giao có trăm lợi không một hại.

"Ha ha, hảo huynh đệ, mau mau xin đứng lên." Tác ngạch đồ trong nội tâm thật là cao hứng, gấp vội vươn tay đem làm bộ quý xuống Hồng Thiên Khiếu nâng, Hồng Thiên Khiếu nguyên cũng không muốn quý đi xuống, liền nhân thể đứng .

"Tiểu đệ mới vào quan trường, tại quan trường sự tình không hiểu nhiều, ngày sau còn cần đại ca nhiều hơn đề điểm." Đã trèo lên tác ngạch đồ cây to này, Hồng Thiên Khiếu dĩ nhiên là không hề câu thúc.

"Ha ha, đây là tự nhiên, không nói mặt khác, đơn bảo hôm nay ám sát Ngao Bái sự tình, huynh đệ ngươi có từng cẩn thận có nghĩ tới không có?" Tác ngạch đồ mục đích đạt thành, trong nội tâm tự nhiên khoan khoái dễ chịu, trong ngôn ngữ không khỏi bày nổi lên đại ca cái giá đỡ.

"Kính xin đại ca chỉ điểm." Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm cả kinh, thâm nghĩ, hắn là Khang Hi phái tác ngạch đồ đến đây thật là vì giám thị chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: kết bái tác ngạch đồ (2)

"Ca ca ta tuy nhiên thô thông võ nghệ, nhưng cùng với huynh đệ người, thậm chí còn mấy vị này tráng sĩ so sánh với, kém đâu chỉ ngàn dặm, nhưng là Hoàng Thượng vì sao phải đem ca ca ta phải tới, chỉ sợ huynh đệ người cũng là không hiểu ra sao a. Kỳ thật, ngược lại cũng không phải bởi vì Hoàng Thượng không tin người, để cho ta tới giám thị người, mà là lo lắng người không thể tại sau đó đem những này kỳ binh dũng mãnh doanh binh sĩ đều giết chết, bởi vì chuyện hôm nay tuyệt đối không thể có bất kỳ tiết lộ." Tác ngạch đồ rốt cục nói ra một câu lại để cho Hồng Thiên Khiếu như thế nào đoán cũng đoán không được khiếp sợ ngơ ngác.

"Đưa bọn chúng toàn bộ giết chết?" Hồng Thiên Khiếu mở to hai mắt nhìn, tựa hồ là lần đầu tiên gặp tác ngạch đồ, sau đó lại quay đầu nhìn xem đang tại bận rộn địa quét dọn chiến trường còn lại cơ hồ mỗi người mang thương ba mươi binh sĩ, "Tại sao phải đưa bọn chúng toàn bộ giết chết, bọn hắn đều là Đại Thanh tinh nhuệ, thực sự không phải là Ngao Bái đồng đẳng nha."

"Bởi vì Hoàng Thượng ám sát Ngao Bái sự tình nhất định phải tuyệt đối giữ bí mật, Hoàng Thượng có thể tin tưởng ta, có thể tin tưởng người cùng bằng hữu của người, nhưng lại không thể tin tưởng những binh lính này. Huynh đệ, nhớ kỹ một câu, vô địch bất trượng phu, nam nhân, tại nên hung ác thời điểm muốn hung ác một ít, không thể làm lòng dạ đàn bà." Tác ngạch đồ thờ dài, tay trái nhẹ nhàng tại Hồng Thiên Khiếu trên bờ vai vỗ vỗ, quay người đi tới, sau đó liền chứng kiến tác ngạch đồ tại Lục Cao Hiến bên tai nhẹ nhàng mấy lời.

Lục Cao Hiến sau khi nghe xong, nhướng mày, sau đó dùng phải ngón tay chỉ những binh lính kia, lại làm một cái mắt đầu đích thủ thế, nhìn về phía Hồng Thiên Khiếu. Hồng Thiên Khiếu biết rõ Lục Cao Hiến là ở xin chỉ thị hắn, trong nội tâm một đoàn day rồi, chỉ là máy móc gật gật đầu, liền xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía những binh lính kia.

Mỗi phát ra hét thảm một tiếng, Hồng Thiên Khiếu tâm liền run rẩy thoáng một phát, tuy nhiên biết rất rõ ràng những người này đều là người Mãn. Hồng Thiên Khiếu bỗng nhiên nghĩ đến, chính mình có phải hay không còn không có hoàn toàn dung nhập đến cái này lạc đỉnh trong thế giới đến, mạnh được yếu thua mới được là xã hội phong kiến bản chất, không đạt mục đích không từ thủ đoạn mới được là Quân Chủ đế vương chi đạo.

Tại trên đường trở về, Hồng Thiên Khiếu một mình đi tại cuối cùng, giữ im lặng, trong đầu lại không ngừng tác vừa rồi vấn đề kia. Tác ngạch đồ bọn người lại cho rằng Hồng Thiên Khiếu tâm địa nhuệ, nhất thời không thể thích ứng mà thôi, bởi vì sự tình vừa rồi mà rầu rĩ không vui, vì vậy cũng đều không đi quấy rầy hắn, tác ngạch đồ ngược lại là nhân cơ hội này cùng Lục Cao Hiến bọn người bắt chuyện. Sau khi vào thành, Hồng Thiên Khiếu cho rằng Đặng binh xuân chữa thương vì lấy cớ, hướng tác ngạch đồ cáo từ mà đi, tác ngạch đồ thì là về mặt hưng phấn, một người đến hoàng cung hướng Khang Hi báo cáo cả kiện chuyện đã trải qua.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 118: kết bái tác ngạch đồ (3)

"Cái gì, Ngao Bái cái thằng kia võ công thật không ngờ độ cao?" Nghe xong được tác ngạch đồ sinh động như thật miêu tả, Khang Hi không khỏi trong lòng giật mình, hắn chỉ biết là Ngao Bái là Mãn Châu đệ nhất dũng sĩ, nhưng lại không nghĩ tới hắn vậy mà hay vẫn là một cái Võ Lâm cao thủ, hiện tại hắn rốt cục đã tin tưởng Hồng Thiên Khiếu, trong nội tâm cũng âm thầm may mắn, may mắn không có hành động thiếu suy nghĩ, nếu không chỉ bằng vào mười hai tiểu thái giám lại có thể nào động được hắn mấy may, kết quả là phản vì hắn làm hại.

"Hoàng Thượng, tuy nhiên Ngao Bái võ công cao cường, nhưng là cái kia liễu phi ưng võ công không chút nào tại dưới của hắn, hơn nữa liễu phi ưng còn có năm cái võ công cao cường bằng hữu, cho dù là đối trận liễu mạng, chúng ta cũng không chút nào rơi xuống hạ phong." Tác ngạch đồ cố tình lại để cho Khang Hi đề bạt Hồng Thiên Khiếu, tự nhiên muốn nhiều hơn thay hắn nói tốt rồi.

"Àn." Khang Hi cau mày đến đi hai cái qua lại, thờ dài một tiếng, đối với tác ngạch đồ nói, "Ngao Bái chuyên quyền, trong hoàng cung có thể làm cho

trầm ý vì tâm phúc cũng chỉ có nhạc phụ đại nhân người một người rồi."

Tác ngạch đồ trong nội tâm cả kinh, không biết Khang Hi xông ra nổi bật lời ấy là ý gì, không dám nói lời nào, chỉ là yên lặng nghe Khang Hi bên dưới. Quả nhiên, Khang Hi lại đi hai cái qua lại, tiếp tục đối với tác ngạch đồ nói: "Cái này liễu phi ưng xuất hiện quả thực có chút kỳ quái, hơn nữa võ công cao như thế, trăm không thể không phòng cái đó. Nhạc phụ đại nhân, trăm muốn cho người đi điều tra liễu yển cùng liễu phi ưng chi tiết, việc này chỉ có thể âm thầm tiến hành, không được lại để cho liễu phi ưng sinh ra lòng nghi ngờ."

"Vâng, nô tài tuân mệnh, thỉnh Hoàng Thượng yên tâm." Tác ngạch đồ nghe xong lời ấy, đột nhiên kinh ra một thân đổ mồ hôi đến, cũng không phải bởi vì Khang Hi đối với liễu phi ưng không tín nhiệm, mà là vì lâu lịch quan trường tác ngạch đồ vậy mà tại không chút nào biết liễu phi ưng thân phận chi tiết dưới tình huống, tùy tiện tới kết bái huynh đệ, tốt tại việc này không là người thứ ba biết, nếu không, một khi liễu phi ưng thân phận có vấn đề, hẳn tác ngạch đồ liền thoát không khỏi liên quan. Dừng tác ngạch thác đến khôn khéo giới giang, là tuyệt đối không nên phạm phải yếu như vậy trí sai lầm, nhưng hôm nay tự hết lần này tới lần khác phạm vào.

Mang một khóa tâm thần bất định bất an tâm, tác ngạch đồ vừa ra khỏi cửa liền cảm thấy trên người lạnh lẽo, nhìn không được đánh cho một nháy mắt, sờ nữa sờ cái trán, đổ mồ hôi sớm đã đã làm.

"Cái kia liễu yển tiến cung phục thị thái hậu cũng có gần mười năm rồi, cũng không thấy hắn từng có cái gì dị thường cử động, hơn nữa, vua và dân chi nhân cũng biết thái hậu tin Phật, xưa nay ưa thích thanh tịnh, chưa bao giờ can thiệp triều chính, cái này liễu yển nếu là lòng mang dị chí, như thế nào lại không có tiếng tăm gì phục thị thái hậu mười năm." Tác ngạch đồ trốn đi ra ngự thư phòng liền khai cây khỏi việc này, đợi cho đi mau đến cửa phủ khẩu thời điểm, cũng nghĩ thông suốt rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thân Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: tiến đưa một tòa phủ đệ (1)

Kế tiếp một tháng, tác ngạch đồ cũng không dám đơn giản cùng Hồng Thiên Khiếu đối mặt, mượn cớ ốm ở nhà, nhưng thật ra là phái người âm thầm dò xét liễu yển cùng Hồng Thiên Khiếu chi tiết. Tục ngữ nói quan trường như chiến trường, kỳ thật quan trường so chiến trường đáng sợ hơn, trên chiến trường đều là mình đao mình thương, nếu là mất nhanh, còn có thể có thể tránh né đi qua, trên quan trường nhưng đều là nhìn không thấy thủ đoạn sát nhân, hơn nữa đều là âm thầm tiến hành, làm cho không người nào có thể phòng bị.

Cho nên, tại không có mình xác kết quả trước khi, tác ngạch đồ không dám có bất kỳ vô lễ, mà ngay cả Hồng Thiên Khiếu qua phủ nhìn, tác ngạch đồ cũng không có nói mấy câu, chỉ là nói thác trong miệng phát hỏa, Hồng Thiên Khiếu lòng dạ biết rõ, chỉ là cảm thấy buồn cười, không có ở tác phủ như thế nào dừng lại liền cáo từ rồi, nhưng vẫn phái người chú ý tác ngạch đồ phái ra tìm hiểu tin tức mấy người.

Rất gần một tháng liền đi qua, tác ngạch đồ phái đi ra người cũng không có tra được bất luận cái gì manh mối, chỗ tra được, đều là liễu yển lại để cho nhân sự trước chuẩn bị cho tốt đấy. Vì vậy, tác ngạch đồ liền yên lòng, không lại tiếp tục điều tra việc này, "Bệnh" cũng khá, vui vẻ hướng Khang Hi phục mệnh đi, mà nghe thấy biết tin tức này liễu yển, Mao Đông Châu cùng Hồng Thiên Khiếu cũng đều là thở dài một hơi.

"Tốt, đã như vậy, trăm cũng yên lòng rồi." Khang Hi được nghe tác ngạch đồ hồi báo, trong lòng cũng là ám ám thở dài một hơi, không khỏi vui mừng quá đổi.

Kỳ thật, Khang Hi lấy một tháng thời gian cũng không tốt lắm qua, luôn nghĩ đến việc này, tại không biết Ngao Bái vô công chi tiết trước khi, Khang Hi cũng là đối với cái này cũng không phải rất coi trọng, nhưng là hiện tại Khang Hi nhưng lại quá cần một cao thủ bảo vệ mình rồi, nếu không, Ngao Bái nếu là một khi đập nổi đim thuyền, ra hết trong phủ cao thủ hành thích, cạnh mình sở hữu tất cả thị vệ thêm cùng một chỗ cũng không tránh khỏi có thể bảo hộ được chính mình. Nay đây Khang Hi thủ hạ thiếu nhất là trung thành và tận tâm Võ Lâm cao thủ, hướng chi như Hồng Thiên Khiếu như vậy không có cùng Ngao Bái có bất kỳ liên quan đến chi nhân, nếu như Hồng Thiên Khiếu thật sự là Ngao Bái phái tới gian tế, Khang Hi trên cơ bản tự tiền đồ vô vọng rồi.

"Hoàng Thượng hồng phúc Tề Thiên, dùng nô tài xem ra, cái này liễu phi ưng thực là Thượng Thiên ban cho hoàng thượng diệt trừ Ngao Bái nhất vũ khí sắc bén. Nô tài lớn mật nói thẳng, không bằng lại để cho liễu phi ưng làm nô tài phụ tá, lại để cho hắn theo ngự tiền thị vệ trong chọn lựa tư chất tốt nhất người, truyền dùng tuyệt diệu vô công, như thế hoàng cung chi an nguy tự không lo." Tác ngạch đồ lần nữa góp lời, lại để cho Khang Hi gia phong Hồng Thiên Khiếu.

"Ân, không tệ, nói có lý. Trăm ngự tiền thị vệ là nên thỉnh một cái hảo lão sư giáo một chút, lần trước nếu không phải là Hải Đại Phú ra tay, chỉ sợ trăm lúc ấy liền gặp Ngao Bái ma quỷ rồi." Khang Hi nhớ tới lần trước gặp chuyện lúc mạo hiểm tràng diện, tim đập lập tức gia tốc, "Đúng rồi, cái kia Hải Đại Phú đâu này?"

"Hải Đại Phú?" Tác ngạch đồ không biết Hải Đại Phú là người nào.

"Ah, trăm đã quên, cái này Hải Đại Phú là trong nội cung thái giám, người tất nhiên là không nhận ra. Tốt rồi, tại đây không có chuyện gì rồi, người thay trăm đi tuyên chỉ, gia phong liễu phi ưng vì ngự tiền thị vệ Phó tổng quản, trực tiếp nghe lệnh bởi trăm." Khang Hi phát phát tay, ý bảo tác ngạch đồ lui ra

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thân Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: tiến đưa một tòa phủ đệ (2)

Lẽ ra, ngự tiền thị vệ Phó tổng quản có lẽ trực tiếp nghe lệnh ngự tiền thị vệ tổng quản, nhưng là Khang Hi lại cho Hồng Thiên Khiếu như vậy một cái vinh hạnh đặc biệt, có thể thấy được đối với hắn tín nhiệm cùng chuẩn bị trọng dụng chi ý. Cũng chính là bởi vì Khang Hi đối với Hồng Thiên Khiếu thái quá mức tín nhiệm, khiến cho Hồng Thiên Khiếu nắm giữ triều đình đại lượng cơ mật, vì ngày sau thanh đình bị diệt chôn xuống phục bút. Về sau, cũng bởi vì Khang Hi càng ngày càng nể trọng Hồng Thiên Khiếu, này đây cũng đúng giới chi tâm càng lúc càng lớn, lại nhiều lần phái người lại tra Hồng Thiên Khiếu thân phận, đều cùng tác ngạch hướng tra kết quả hoàn toàn giống nhau, Khang Hi lại phái người điều tra báo gầy đầu đà, Lục Cao Hiến cùng Dương Dật Chi thân phận, cũng là không có kết quả, Khang Hi cũng đành phải hoàn toàn buông xuống cảnh giác, đây là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Tác trong phủ.

"Đa tạ đại ca tại Hoàng Thượng trước mặt nói ngọt, tiểu đệ ngày sau mây xanh lộ còn muốn lớn hơn ca nhiều hơn hẳn." Hồng Thiên Khiếu nghe nói việc này, tất nhiên là đại hi. Dưới mắt dù sao cũng là Đại Thanh đích thiên hạ, chỉ có quyền lợi càng lớn, mới càng có thể tùy cơ ứng biến, cái này nếu so với Thiên Địa hội, Mộc Vương phủ chờ muốn chiếm cứ tin tức linh thông tiện lợi, tại trong nguyên thư Thiên Địa hội sở dĩ có thể áp đảo Mộc Vương phủ, thực là vì Vi Tiểu Bảo đặc thù thân phận.

"Hoàng Thượng sở dĩ thêm Phong hiến đệ vì ngự tiền thị vệ Phó tổng quản, thực là vì lần trước hiến đệ hành thích Ngao Bái sự tình, đại ca bất quá là trợ giúp mà thôi. Dưới mắt hiến đệ cũng là ngự tiền thị vệ Phó tổng quản, chính là theo Tứ phẩm, không thể không có phủ đệ của mình, đại ca ở kinh thành phủ đệ khá nhiều, sẽ đưa một cái cho hiến đệ xem như chúc mừng chi lễ, hi vọng hiến đệ không muốn từ chối." Sonny chính là tam triều nguyên lão, đương triều thủ phụ, vài chục năm nay, ngự tứ phủ đệ ước chừng hơn hai mươi chỗ, dù sao nhân rồi cũng là nhân rồi, tác ngạch đồ dứt khoát sẽ đưa một

cái cho Hồng Thiên Khiếu dùng bày ra ân đức.

Hồng Thiên Khiếu biết rõ hiện tại không cần đối với tác ngạch đồ khách khí, nếu không sẽ gặp dẫn tới hấn lòng nghi ngờ. Hơn nữa, nếu như Ngao Bái ngày sau bại ngược lại, kê biên tài sản Ngao Bái phủ thời điểm, còn sẽ có một triệu lượng bạc, nếu là liền cái này phủ đệ đều không muốn, tác ngạch đồ tự nhiên không dám đơn giản nói ra chia đều cái kia một triệu lượng bạc. Đã như vậy, không bằng tự cho tác ngạch đồ lưu lại một tham tài háo sắc ấn tượng, khiến cho cho là mình thụ hấn bài bố, mới có thể không bị hấn hoài nghi, vì vậy Hồng Thiên Khiếu vừa chấp tay đạo; "Đã đại ca dày ban thưởng, phi ung tự từ chối thì bất kính rồi, đãi tiểu đệ ngày sau đã có thu nhập, tự nhiên trả hết."

"Ha ha ha ha ", tác ngạch đồ gặp Hồng Thiên Khiếu không chút do dự liền nhận phủ đệ, mừng rỡ trong lòng, lời kéo Hồng Thiên Khiếu tay nói, "Đại ca há lại cái kia tiểu gia khí người, nếu là đưa cho hiền đệ rồi, dĩ nhiên là không cần trả lại, đi, hôm nay hiền đệ đại hi, đại ca làm ông chủ chúng ta không say không về."

"Tốt, người huynh đệ của ta hôm nay không say không về." Hồng Thiên Khiếu cũng là tâm tình thật tốt, "Bất quá, đại ca đưa tiểu đệ một tòa phủ đệ, rượu này yển tự do tiểu đệ bỏ ra a, coi như là đổi cho người cái kia một tòa phủ đệ rồi."

"Ha ha ha ha ", tác ngạch đồ nghe vậy vỗ tay cười to nói, "Hiền đệ bữa này tiệc rượu muốn là ta Đại Thanh triều đất tiền nhất tiệc rượu rồi."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: cực ung thượng nhân (1)

Ngao Bái trong phủ.

Ngao Bái gặp chuyện trốn về trong phủ về sau, tất nhiên là giận dữ cực kỳ, một mặt phái ra nhân thủ đi thăm dò, một mặt triệu tập mấy cái đặc lực thuộc hạ thương nghị.

"Đại nhân, dùng thuộc hạ xem ra, lần này hành thích đại nhân người ở bên trong, cái kia hai cái đầu đà làm như Liễu Đông béo gầy Nhị tôn giả, này hai người võ nghệ cao cường, xưa nay kiệt ngao bất tuân, thật sự là không biết là nhân vật bậc nào có thể đem này hai người thu nhận dưới trướng?" Trong vất trí cẩn thận hồi tưởng này thiên tình huống, càng nghĩ càng cảm thấy là, vì vậy liền cái thứ nhất lên tiếng.

"Đúng vậy, Đại sư huynh, tiểu đệ từng tại nhiều năm trước cùng này hai người từng có gặp mặt một lần, bọn hấn thật là Liễu Đông béo gầy Nhị tôn giả. Lúc ấy, Nhị sư huynh đã từng nghĩ tới đem hấn đưa tới, vì Đại sư huynh công hiến, không biết làm sao này hai người chút nào xem thường chúng ta kim trên đỉnh đầu, kết quả Nhị sư huynh giận dữ, cùng mấy vị sư huynh đệ vây công bọn hấn, mặc dù trọng thương bọn hấn, nhưng cũng bị hấn đào thoát, trở thành kim trên đỉnh đầu vô cùng nhức nhối." Cực ung thượng nhân nhẹ gật đầu, đồng ý trong vất trí nói như vậy, đồng thời cũng nói ra một cái cọc kim trên đỉnh đầu bí mật, cũng may trong vất trí là Ngao Bái tâm phúc, cực ung thượng nhân ngược lại cũng không sợ hấn hội đem việc này nói ra.

"Liêu Đông béo gầy Nhị tôn giả?" Ngao Bái sớm đã không tại hành tẩu giang hồ, này đây còn là lần đầu tiên nghe được cái tên này, "Không riêng bọn hấn, mặt khác cùng các người giao thủ hai người kia, võ công không tại Liễu Đông Nhị tôn giả phía dưới, không biết các người hai người phải chăng cũng có thể nhận ra?" Ngao Bái lại nghĩ tới có thể cùng cực ung thượng nhân cùng trong vất trí bất phân thắng bại Lục Cao Hiến cùng Dương Dật Chi hai người, cực ung thượng nhân cùng trong vất trí bản lĩnh Ngao Bái rất là hiểu rõ, có thể cùng bọn họ bất phân thắng bại, trên giang hồ tuyệt không phải không có tiếng tăm gì thể hệ.

"Cùng cực ung thượng nhân đối chiến chi nhân làm như mười năm trước danh chấn Sơn Tây bút kiếm tiên sinh Lục Cao Hiền, chỉ là mười năm trước người này giống như hư không tiêu thất, không còn có tin tức, không muốn hôm nay vậy mà xuất hiện ở kinh thành, nhưng lại dám hành thích đại nhân, thật là làm cho người khó hiểu." Trong vắt trí trước kia hành tẩu giang hồ nhiều năm, tất nhiên là có thể nhận ra Lục Cao Hiền như vậy giang hồ cao thủ.

"Ân, bất kể thế nào nói, Đại sư huynh, tiểu đệ ần ần cảm giác việc này tuyệt không phải hành thích đơn giản như vậy." Cực ung thượng nhân tại kim trên đỉnh đầu trong chằng những võ nghệ vền vẹn tại Ngao Bái cùng cực Hồng thượng nhân phía dưới, hơn nữa là kim trên đỉnh đầu bên trong đích đệ nhất người nhiều mưu trí, đây cũng là Ngao Bái cực kỳ coi trọng nguyên nhân của hắn.

"Ah, Tứ sư đệ thế nhưng mà phát hiện manh mối gì, nhanh chóng nói đi." Ngao Bái cũng là ần ần cảm giác có chỗ nào không đúng, nhưng lại nói không ra, giờ phút này nghe xong cực ung thượng nhân nói như vậy, thật là hưng phấn, hắn biết rõ cực ung thượng nhân xưa nay lời nói không nhiều lắm, nhưng là mỗi lần mở miệng, tuyệt đối là trải qua nghĩ sâu tính kỹ suy đoán qua, tám chín phần mười.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: cực ung thượng nhân (2)

"Đại sư huynh, hôm nay hành thích Đại sư huynh sáu người này không có chỗ nào mà không phải là võ công cao tuyệt, hơn nữa chỗ tuyển hành thích chỉ địa càng là phục kích chi nơi tuyệt hảo, hiển nhiên những ngừng người này trải qua nhiều ngày dò xét về sau mới phát động trận này phục kích. Đã bọn hắn sớm đã có tâm, tự nhiên biết rõ chúng ta một đoàn người năng lực, hơn nữa cái kia che mặt chi nhân thủ hạ 100 người cũng là kinh nghiệm huấn luyện, cũng không tạm thời chấp vớ đám ô hợp, bởi vậy đó có thể thấy được người này hẳn là có lai lịch lớn. Đã như vậy, tiểu đệ ta kết luận người này thực lực tuyệt đối không chỉ như thế, cho nên mới phải kỳ quái, nếu hắn có thể lại phái ra một hai cái võ công cao cường chi nhân, chỉ sợ hôm nay ta có thể liền muôn vàn khó khăn thoát thân rồi." Cực ung thượng nhân quả nhiên tâm tư kín đáo, hơn nữa phân tích được đạo lý rõ ràng.

"Tứ sư đệ chi ý chẳng lẽ là người nọ cố ý không đem chúng ta đưa vào chỗ chết, cố ý phóng chúng ta một con đường sống?" Ngao Bái lại ngu dốt cũng đoán được cực ung thượng nhân ý trong lời nói.

"Tiểu đệ đúng là ý tứ này, đây cũng là lại để cho tiểu đệ trăm mối vẫn không có cách giải địa phương. Dưới tay người này lại có nhiều như vậy cao thủ, trên giang hồ tất nhiên không phải bừa bãi hạng người vô danh, hơn nữa đã hẳn muốn hành thích Đại sư huynh vì sao lại không đồng nhất cử động đem chúng ta tiêu diệt?" Cực ung thượng nhân nhẹ khề lắc đầu, tỏ vẻ khó hiểu.

"Trên giang hồ có thể có nhiều như vậy cao thủ vì thủ hạ người là có khối người, nhưng là có can đảm hành thích đại nhân nhưng lại có thể đếm được trên đầu ngón tay, Thiên Địa hội, Mộc Vương phủ, núi Vương Ốc, Ngô Tam Quế, tổ Kisa cấp cùng với nhân mình sử một án thụ tru chi nhân thân thuộc, dùng tiểu nhân xem ra, đại nhân có thể phái ra đại lượng nhân thủ, điều tra việc này, không lâu sẽ gặp chân tướng rõ ràng." Trong vắt trí rốt cực bất được một cái biểu hiện cơ hội, tự nhiên sẽ không bỏ qua.

"Không thể." Cực ung thượng nhân vội vàng phát phát tay, chế đã ngừng lại trong vắt trí, "Đại sư huynh, kỳ thật tiểu đệ vừa rồi còn thiếu nói một người."

"Ai?"

"Đương kim hoàng thượng." Cực ung thượng nhân nhẹ nhàng sờ lên tron bóng cái cằm, buồn bã nói.

"Cái gì? Đương kim hoàng thượng?" Đừng nói trong vắt trí rồi, mà ngay cả Ngao Bái nghe xong đều thất kinh, "Không có khả năng, cái kia tiểu hài tử? Làm sao có thể. Huống chi, trong hoàng cung thị vệ tuy nhiều, nhưng là võ công cao cường chi nhân nhưng lại cực nhỏ, tuy có như vậy mấy cái, cũng tuyệt đối không là đối thủ của các ngươi, huống chi cái kia võ công cùng ta không kém bao nhiêu người bịt mặt đây này."

"Đại sư huynh, việc này vạn không được chủ quan, dưới mắt Đại sư huynh chấp chương triều chính, sớm được tiểu hoàng đế coi là bàn tay đấm, cái gai trong thịt, dục đem Đại sư huynh trừ chi cho thống khoái. Đại sư huynh chính là chúng ta đứng đầu, thắng nếu đại sư huynh vạn nhất đã có cái gì ngoài ý muốn, ta dám huynh đệ tự nhiên cũng là tránh khỏi kiếp nạn." Cực ung thượng nhân gặp Ngao Bái đối với đương kim tiểu hoàng đế như thể khinh thị, vội vàng mở miệng khuyên bảo.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 123: cực ung thượng nhân (3)

"Ha ha ha ha, Tứ sư đệ loại bỏ rồi, tiểu hoàng đế chỉ có điều mười lăm mười sáu tuổi, hơn nữa chưa bao giờ xảy ra hoàng cung đại môn, trong nội cung thị vệ võ nghệ đều là, lại có thể nào nhận thức những cái kia Võ Lâm cao thủ." Ngao Bái lơ đãng.

Cực ung thượng nhân chứng kiến Ngao Bái không lo thành chuyện quan trọng, trong nội tâm ám gấp, lại khuyên nhủ: "Chẳng lẽ Đại sư huynh quên ngự thiện phòng Phó tổng quản Hải Đại Phú, người này vào cung theo tùy tùng lão hoàng đế trước khi trên giang hồ cũng là tiếng tăm lừng lẫy, chi vì người này tính cao ngạo, thường bởi vì hi nộ mà giết người, này đây cừu gia quá nhiều, bắt đắ đi phía dưới mới trốn trong hoàng cung làm thái giám để tránh cừu gia đuổi giết."

"Sư đệ chi ý chẳng lẽ là. . ." Ngao Bái tựa hồ có chỗ giác ngộ.

"Đúng vậy, chẳng lẽ Đại sư huynh không có phát hiện Hải Đại Phú đã có một tháng chưa từng lộ diện sao? Hắn thân là thái giám, nếu không hoàng mệnh là quả quyết không thể Ly Cung một tháng lâu, bởi vậy tiểu đệ có thể phán đoán, Hải Đại Phú tất nhiên là bị tiểu hoàng đế ý chỉ đến trên giang hồ lưới Võ Lâm cao thủ đi, lần này Đại sư huynh gặp chuyện, có lẽ là được. . ." Cực ung thượng nhân nói đến chỗ này liền không lại hướng xuống nói, neho lại con mắt, sờ lên tron bóng cái cằm.

"Đúng vậy, ngao đại nhân, cực ung thượng nhân nói có lý. Tiểu tăng gần đây cũng là kỳ quái, cái này Hải Đại Phú đột nhiên đã mất đi tung tích, tiểu tăng gần đây một lòng nghĩ đến như thế nào trợ giúp đại nhân khoanh vòng tốt rồi, ngược lại là đem cái này lão thái giám không để ý đến, kính xin đại nhân thứ tội." Trong vắt trí phụ trách giám thị hoàng cung, ra chuyện như vậy lại không có được tin tức, tất nhiên là thất trách, vì miễn bị Ngao Bái quở trách, trong vắt trí liền đem nguyên nhân quy kết đã đến vòng địa vận động bên trên.

"Hừ." Ngao Bái biết rõ dưới mắt là lúc dùng người, trong vắt trí võ nghệ cao cường, còn vẫn còn cực ung thượng nhân phía trên, không được vô cùng quở trách, "Tốt lần này hữu kinh vô hiểm, Bốn đại nhân tự không trách phạt ngươi rồi, nhưng ngươi phải nhớ kỹ, nhất định phải nghiêm mật giám thị trong hoàng cung cử động, không thể lại sơ ý chủ quan, nếu không lưỡng tội cũng phạt."

"Vâng, đại nhân, tiểu tăng nhất định nghiêm mật giám thị hoàng cung nhất cử nhất động." Trong vắt trí sớm biết như vậy Ngao Bái nhất định sẽ không

trách cứ hần.

"Hắc hắc, huyền diệu, ngươi muốn cùng ta đấu, ta hãy theo ngươi chơi đến cùng, cái này Đại Thanh giang sơn còn không biết là ai đây này." Ngao Bái khóe miệng lộ hiện ra vẻ dữ tợn đáng sợ cười.

Hồng Thiên Khiếu trong phủ.

"Vương gia, không biết là cái kia trận gió đem Vương gia thổi tới rồi hả?" Hồng Thiên Khiếu vừa mới đem tác ngách đồn phủ đệ thu thập lưu loát, liền nghe hạ nhân báo lại, nói là Khang thân Vương Kiệt sách tự mình đến tìm hiểu. Hồng Thiên Khiếu vào cung không lâu, cùng Khang thân Vương Kiệt sách ngay cả mặt mũi đều không có chiếu qua, tự không biết hần tới đây chuyện gì, nhưng dù sao người ta là Vương gia, Hồng Thiên Khiếu tạm thời đắc tội không nổi, chỉ phải vội vàng xuất phủ đón chào.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thân Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Khang thân vương lung lạc (1)

"Ha ha, Liễu huynh đệ tuổi trẻ tài cao, vừa mới vào cung liền đã nhận được hoàng thượng trọng dụng, gần kề một tháng thời gian liền đã là ngự tiền thị vệ Phó tổng quản, tiền đồ bất khả hạn lượng. Kiệt sách theo Hoàng Thượng chỗ đó đạt được cái này hay tin tức, tự nhiên muốn đến đây ăn mừng một phen. Chỉ là Kiệt sách nhà nghèo, tất nhiên là không thể như tác đại nhân, vừa ra tay là giá trị liền thành phủ đệ, chỉ có thể bị dùng chính là lễ mọn, mong rằng lão đệ không muốn chê cười."

Khang thân vương là Hoàng Thái Cực đại ca đời (thay) thiện cháu trai, hần phụ cùng Khang Hi chi phụ Thuận Trị là đường huynh đệ, mà lại Khang thân vương xưa nay khôn khéo tài giỏi, trung tâm như một, bị thụ Khang Hi nể trọng, này đây Hồng Thiên Khiếu sự tình tự nhiên không thể gạt được Khang thân vương. Vừa mới theo Khang Hi chỗ đó nhận được tin tức về sau, Khang thân vương liền bị bên trên một phần hậu lễ, đi vào Hồng Thiên Khiếu quý phủ.

"Vương gia thật sự là quá khách khí, đây đều là Hoàng Thượng hồng phúc Tề Thiên, ty chức mới có thể khó khăn lắm vì Hoàng Thượng phân đi một chút ưu phiền, chỉ là không có có thể giết Ngao Bái, ty chức sau khi trở về một mực thăm cảm thấy hổ thẹn." Hồng Thiên Khiếu biết rõ Khang thân vương cùng Khang Hi quan hệ, tự nhiên không có bất kỳ giấu diếm.

"Liễu lão đệ thực quá khiêm tốn, Ngao Bái cái thằng kia chính là Mãn Châu đệ nhất dũng sĩ, võ nghệ siêu quần, Liễu lão đệ có thể cùng cái thằng kia bất phân thắng bại, có thể thấy được võ nghệ độ cao. Hơn nữa, Liễu lão đệ thủ hạ còn bỏ Ngao Bái thủ hạ sét đánh song sát cùng Hách Liên tây võ, chính là bị gây Ngao Bái gian tặc cánh tay, thật sự là đại khoái nhân tâm cái đó." Gặp Hồng Thiên Khiếu như thế khiêm tốn, Kiệt sách rất là cao hứng.

"Vương gia quá khen, bên trong mời." Hồng Thiên Khiếu biết rõ Khang thân vương này đến hần là muốn lôi kéo chính mình, trong nội tâm không khỏi buồn cười, không nghĩ tới Vi Tiểu Bảo không có thể vào kinh, chính mình ngược lại là đã đoạt sủng của hần sắc, xem ra cùng Khang thân vương cùng tác ngách đồ kết bái là không thể thiếu rồi.

"Thỉnh thỉnh, Liễu lão đệ thỉnh." Khang thân vương nói xong, bắt lấy Hồng Thiên Khiếu tay trái, tới cùng nhau tiến vào phủ.

Hai người tới phòng khách, nước trà vừa qua khỏi, Khang thân vương đang muốn mở miệng nói chuyện, bỗng nhiên ngoài cửa một gã hạ nhân tiến đến báo cáo, nói là tác ngạch đồ tới chơi.

"Ha ha, cái này lão hồ ly cái mũi thật đúng là linh nha, chắc là hẳn nghe nói ta tới đây tin tức, lo lắng ta đem người lôi kéo đi, cho nên lúc này mới vội vàng chạy đến." Khang thân Vương Kiệt sách cũng là một đầu đàn ông, trong lúc nói chuyện cũng không cái gì cấm kỵ, nói thẳng nói thẳng.

"Thỉnh Vương gia ngồi tạm, ty chức đi nghênh đón tác đại nhân, đi một chút sẽ trở lại." Tuy nói tác ngạch đồ cùng Hồng Thiên Khiếu đã kết bái vì huynh đệ, nhưng ở Khang thân Vương Kiệt sách mặt, Hồng Thiên Khiếu hay là muốn tự mình đến cửa phủ bên ngoài đi nghênh đón tác ngạch đồ, dù sao tác ngạch đồ là Hồng Thiên Khiếu người lãnh đạo trực tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Khang thân vương lung lạc (2)

"Ồ, không nghĩ tới Vương gia cũng ở chỗ này, thật sự là xảo được rất nha, hạ quan hữu lễ." Tác ngạch đồ vừa mới bước vào phòng khách cánh cửa, liền chứng kiến đang tại dùng trà Khang thân vương, liền tranh thủ thời gian giả bộ như không biết, tiến lên cười ha ha.

"Bốn vương cũng là vừa xong, ghé còn không có có ảm áp, tác đại nhân cái này liền đã tới rồi, chẳng lẽ tác đại nhân hôm nay đến đây là hồi hận đưa cho Liễu huynh đệ như thế phong phú lễ vật mà chủ định thu hồi phủ đệ hay sao?" Khang thân vương tuy nhiên tuổi trẻ, thực sự tại quan trường nhiều năm, cũng trả một cái ha ha cho tác ngạch đồ.

"Vương gia nói đùa, hạ quan tuy nghèo khổ, một tòa phủ đệ thực sự không có để ở trong mắt. Chỉ là Vương gia hôm nay đến đây, tất nhiên cũng là vì chúc mừng ta Nhị đệ lên chức chi hỉ, dùng Vương gia thân phận địa vị, tự nhiên là sẽ không xuất thủ keo kiệt đây." Tác ngạch đồ nghe được "Liễu huynh đệ" ba chữ, trong nội tâm cười thầm, liền trả một cái "Ta Nhị đệ" dùng cho thấy hai người quan hệ chi gần.

"Nguyên lai tác đại nhân cùng Liễu huynh đệ đã kết nghĩa kim lan, bản Vương Chân là hâm mộ, như Liễu huynh đệ lại là thiếu niên anh hùng, coi như là đốt đèn lồng tìm lượt ta Đại Thanh cũng tìm không xuất ra thứ hai đến, tác đại nhân động tác thật sự là nhanh nha." Khang thân vương nghe vậy âm ỉ cả kinh, không nghĩ tới tác ngạch đồ nhanh như vậy liền đem Hồng Thiên Khiếu lôi kéo tới.

"Đâu có đâu có, Vương gia quá khiêm nhượng, ta cùng Nhị đệ đều là ngư tiền thị vệ, chức trách giống nhau, tiếp xúc dĩ nhiên là nhiều đi một tí, hơn nữa huynh đệ của ta hai người tính tình đối với được rất, lúc này mới mô phỏng cổ nhân, kết nghĩa kim lan, cùng tiến cùng lui." Tác ngạch đồ trong nội tâm đắc ý, không khỏi vui mừng lộ rõ trên nét mặt. Còn nữa, tác ngạch thác biết Khang thân vương làm người, không lo lắng hẳn hội đem việc này chọc ra đi.

Khang thân vương nhìn ở trong mắt, trong nội tâm không vui, mặc dù có tâm cùng hai người kết bái, rồi lại mất hết mặt mũi, chỉ phải im lặng.

Hồng Thiên Khiếu nhìn ở trong mắt, biết rõ nên chính mình ra mặt đánh vỡ cái này cục diện bế tắc rồi, vì vậy liền hướng phía hai người hai tay nhún nói: "Vương gia, đại ca, phi ứng mới vào quan trường, tại làm quan chi đạo chưa dòm kính, ngày sau tất nhiên còn cần Vương gia cùng đại ca nhiều hơn dẫn, phi ứng lúc này đi đầu tạ ơn."

Tác ngạch đồ thăm nghĩ, nghe Nhị đệ lời nói này, làm như có ý trêu kết Khang thân vương. Khang thân vương dù sao cũng là đương kim hoàng thượng ca ca, trong tay lại có khảm hồng kỳ binh lực, thực là thực lực phái người vật, chính mình dưới mắt trong triều cũng là thế đơn lực cô, nếu là có thể cùng Khang thân vương nhờ vả chút quan hệ, coi như là Ngao Bái chỉ sợ cũng muốn nhường cho chính mình ba phần.

Nghĩ tới đây, tác ngạch đồ nhân tiện nói: "Nhị đệ nói quá lời, đại ca cùng Vương gia bất quá là so huynh đệ sớm nhập quan trường vài năm mà thôi, tại làm quan chỉ đạo hơi có tâm đắc, Nhị đệ tuy nhiên mới vào con đường làm quan, nhưng dù sao còn trẻ anh dũng, ngày sau tất thành châu báu. Dưới mắt trong triều Ngao Bái chuyên quyền, đủ loại quan lại e ngại, không bằng ba người chúng ta liên khời tay đến, thành thật với nhau, cộng đồng tiến thoái, dùng trợ Hoàng Thượng sớm ngày bỏ Ngao Bái, không biết thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: bức giết tô Kisa cấp (1)

Khang thân vương đại hỉ, tác ngạch đồ nói như vậy chánh hợp hần ý, tuy nhiên Khang thân vương là Khang Hi ca ca, lại chấp chương khảm hồng kỳ, biểu hiện ra uy phong lẫm lẫm, nhưng chỉ bởi vì hần đứng ở Khang Hi cái kia một bên, tổ vi Ngao Bái đồ kỵ sợ, nếu không phải là bởi vì hần có Vương gia thân phận, thêm chi Ngao Bái tinh lực tất cả đều đặt ở vòng địa vận động cùng đối phó tô Kisa cấp trên người, chỉ sợ sớm đã đối với hần hạ thủ.

"Tác đại nhân nói như vậy đúng là, Ngao Bái chuyên quyền, khi dễ Hoàng Thượng, áp lực đủ loại quan lại, trên triều đình hạ đều bị hận thấu xương. Hoàng Thượng càng là lâu dục trừ chi cho thống khoái, chúng ta thân là hoàng thượng xương cánh tay chỉ thân, tự nhiên muốn vì Hoàng Thượng phân ưu giải nạn. Vì hướng Thượng Thiên cho thấy chúng ta chí tâm, không bằng ba người chúng ta kết nghĩa kim lan, chung vì tiến thoái, không biết nhị vị cho rằng thế nào?" Khang thân vương giờ phút này thậm chí có điểm cảm tạ Ngao Bái rồi, dù sao đây là thật tốt lấy cố nhà.

"Tốt, đã Mông vương gia đề mắt, tiểu đệ tất nhiên là không hề đáng nghi, không biết đại ca thoáng một phát như thế nào?" Hồng Thiên Khiếu đang muốn lôi kéo Khang thân vương, đề ngày sau tại trong triều đình hành động càng thêm thuận tiện, lại sợ tác ngạch đồ cự tuyệt, này đây liền đi đầu bẻ ngoài thái, đem tác ngạch đồ một quần.

"Tốt, đã Mông vương gia đề mắt, vi huynh tất nhiên là không có ý kiến gì." Tác ngạch đồ vốn đang trầm tư, cân nhắc cùng Khang thân vương kết bái lợi và hại quan hệ, gặp Hồng Thiên Khiếu đã mở miệng đáp ứng, chi phải gật đầu đáp ứng, nếu không, chẳng những sẽ cùng Khang thân vương quan hệ triệt để vắng tung tóe, càng sẽ ảnh hưởng hần cùng với Hồng Thiên Khiếu quan hệ.

"Tốt, đã như vậy, tiểu đệ trong phủ hậu viện đúng lúc có một chỗ đào viên, dưới mắt đúng là đào hoa đua nở, không bằng huynh đệ của ta ba người mở phòng hán mật Lưu Quan Trương đào viên kết nghĩa tiến hành, đã ở đào viên ở trong kết vi huynh đệ, không biết hai vị huynh trưởng định như thế nào?" Hồng Thiên Khiếu trong lòng là đại hỉ cực kỳ, ngày sau đã có hai người kia làm che chở, vạn ngã Đại Thanh thống trị tất nhiên là dễ dàng rất nhiều.

"Như thế rất tốt." Khang thân vương cùng tác ngạch đồ nơi nào sẽ có ý kiến gì.

Ba người tới trong vườn đào, dâng hương cầu xin, tác ngạch đồ đầu tiên nói: "Đệ tử tác ngạch đồ, hôm nay cùng Ái Tân Giác La Kiệt sách, liễu phi ưng hai vị huynh đệ kết nghĩa kim lan, từ nay về sau có phúc cộng hưởng, có nạn cùng chịu. Không muốn cùng năm cùng tháng đồng nhất sinh, chỉ mong cùng năm cùng tháng đồng nhất chết, đệ tử nếu như không đề ý nghĩa khí, trời tru đất diệt, trọn đời không ngày nổi danh."

Kiệt sách đi theo nói: "Đệ tử Ái Tân Giác La Kiệt sách, hôm nay cùng tác ngạch đồ, liễu phi ung hai vị huynh đệ kết nghĩa kim lan, từ nay về sau có phúc cộng hưởng, có nạn cùng chịu. Không muốn cùng năm cùng tháng đồng nhất sinh, chỉ mong cùng năm cùng tháng đồng nhất chết, đệ tử nếu như không để ý nghĩa khí, trời tru đất diệt, trọn đời không ngày nổi danh."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: bức giết tô Kisa cáp (2)

Đệ tam cái đến phiên Hồng Thiên Khiếu, hần hơi đường cáp treo: "Đệ tử liễu phi ung, hôm nay cùng tác ngạch đồ, Ái Tân Giác La Kiệt sách hai vị ca ca kết nghĩa kim lan, từ nay về sau có phúc cộng hưởng, có nạn cùng chịu. Không muốn cùng năm cùng tháng đồng nhất sinh, chỉ mong cùng tháng đồng nhất chết, như liễu phi ung nếu như không để ý nghĩa khí, Thiên Tru chi địa diệt chi, trọn đời không ngày nổi danh."

Hồng Thiên Khiếu đoạn văn này bề ngoài giống như cùng tác ngạch đồ, Kiệt sách đồng dạng, nhưng kỳ thật là đem ngày sau khả năng sở hữu tất cả báo ứng đều bị đã sớm không tại nhân thể liễu phi ung đi thừa nhận, kỳ thật hần đây cũng là căn cứ trong nguyên thư Vi Tiểu Bảo cùng tác ngạch đồ kết bái lúc học, đùa nghịch một tương tượng, nhưng là tác ngạch đồ cùng Kiệt sách nhưng lại không có nghe được.

Đãi Hồng Thiên Khiếu nói xong, ba người liền đối với đã bái tám bái, cùng nhau đứng dậy, sau đó Khang thân vương cùng Hồng Thiên Khiếu lại là hướng tác ngạch đồ cúi đầu, xem như nhận biết hần làm đại ca, tác ngạch đồ thân nhiên bị thụ này lễ, đãi hai người lần nữa về sau, ba người đều là cười ha ha. Tác ngạch đồ cười nói: "Nhị vị huynh đệ, chúng ta đã là thành anh em kết bái huynh đệ, cái kia so thân huynh đệ còn muốn thân gần thập bội. Sau này huynh đệ chúng ta muốn có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia, cùng một chỗ vạn ngã Ngao Bái cái thẳng kia, đến lúc đó trên triều đình liền lại cũng không người nào dám huynh đệ chúng ta khiêu chiến rồi."

"Đại ca nói thật là, chỉ là hôm nay kết bái sự tình, không được đối ngoại nhắc tới, đối với người khác trước mặt, hay là muốn dùng chức quan tương xứng, nếu không, việc này một khi tiết ra ngoài, riêng là phù tông nhân tự đủ tiểu đệ ta uống một bình đầy." Kiệt sách dù sao cũng là Ái Tân Giác La gia tộc, tộc pháp trong văn bản rõ ràng yêu cầu, không được cùng họ khác kết làm đệ Lý huynh đệ, nếu không, đem dùng tộc pháp trị tội.

"Nhị đệ cứ việc yên tâm, việc này đại ca biết rõ, ngày sau chỉ có chúng ta ba người thời điểm mới huynh đệ tương xứng, Tam đệ có thể phải nhớ kỹ rồi." Tác ngạch đồ nửa câu đầu là đối với Kiệt sách nói, nửa câu sau là đối với Hồng Thiên Khiếu nói, dù sao Ái Tân Giác La tộc pháp Hồng Thiên Khiếu là không biết đấy.

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu phân phó người mang lên tiệc rượu, chuẩn bị cùng tác ngạch đồ, Khang thân vương hai người đại uống một bữa thời điểm, bỗng nhiên trong nội cung thái giám truyền chỉ, lại để cho hần lập tức tiến cung diện thánh.

Hồng Thiên Khiếu không biết chuyện gì, chỉ phải lại để cho tác ngạch đồ cùng Khang thân vương đi đầu uống vào, chính mình tắc thì theo cái kia thái giám đi gặp Khang Hi. Đi vào vào thư phòng về sau, cái kia thái giám đóng cửa phòng lui ra ngoài, Hồng Thiên Khiếu gặp Khang Hi lưng (vác) đối với mình, làm như đã đã trầm mặc thật lâu, thích thú cũng không dám trước tiên là nói về lời nói, thỉnh an về sau liền tĩnh đứng yên ở một bên.

"Liễu tổng quản, trẫm ngày ấy mệnh người ám sát Ngao Bái, thực là lo sự tình không chu toàn." "Bình thân" hai chữ về sau, lại qua thật lâu, Khang Hi mới thờ dài một tiếng, nói ra mấy ngày lại để cho hần đến ân ân bất an sự tình.

"Hoàng Thượng, còn đây là nô tài chi tội, nô tài sau đó cũng cảm giác một chút không ổn. Ngày đó nô tài cùng cái kia Ngao Bái đại chiến hơn 100 hiệp,

bất phân thắng bại, thì sẽ dẫn tới cái kia Ngao Bái sinh ra lòng cảnh giác, đối với trong nội cung thị vệ từng cái điều tra, nô tài cũng tự nhiên hội bạo lộ tại hần trước mắt." Hồng Thiên Khiếu ngày đó là cố ý cho Khang Hi ra như vậy một cái chủ ý, tất nhiên là tình huống trong đó tai hại.

"Đúng vậy, trước mắt ngươi là trăm nề trọng nhất lực lượng, tự nhiên không thể quá sớm bạo lộ tại Ngao Bái trước mặt, cho nên, trăm tiền tư hậu tướng, nghĩ ra một cái biện pháp. Ngươi vào cung thời gian không nhiều lắm, tiếp xúc qua người càng là ít càng thêm ít, chỉ cần có thể tìm ra một người mạo hiểm danh hào của ngươi đi làm cái này nợ tiền thị vệ Phó tổng quản, tự có thể giấu diếm được Ngao Bái gian tặc chi nhãn." Khang Hi mỉm cười, nhẹ nhàng nói ra một cái kế sách.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: bức giết tô Kisa cấp (3)

"Cái này. . . Nô tài tuy nhiên tiến cung thời gian không dài, thực sự cùng trong nội cung thiếu Hứa thị vệ tiếp xúc qua, nhận thức nô tài không có 50 cũng có 30, chỉ sợ muốn giấu diếm được Ngao Bái thật là không dễ." Hồng Thiên Khiếu cảm thấy xiết chặt, Khang Hi ý tứ này liền đem Hồng Thiên Khiếu giấu kín, chỉ là như vậy thứ nhất, Hồng Thiên Khiếu liền cũng đã không thể nhúng tay cung đình sự tình rồi, cái này tự nhiên là Hồng Thiên Khiếu không muốn chứng kiến đấy.

"Điểm này ngươi không cần phải lo lắng, người chết là sẽ không tiết lộ tin tức, trăm đã an bài tác ngạch đồ đi làm chuyện này rồi, ngươi trong khoảng thời gian này chỉ cần mỗi ngày trong phủ cần luyện võ công, cho rằng trăm ngày sau một lần hành động bắt Ngao Bái nghịch tặc chi dụng." Khang Hi sớm đã bắt đầu bắt tay vào làm chuẩn bị.

"Ah. . . Cái này. . . Già, nô tài tuân chỉ." Hồng Thiên Khiếu há to miệng, rốt cục đem trong bụng nuốt xuống.

Vừa lúc đó, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến một người cất cao giọng nói: "Khởi bẩm Hoàng Thượng, ngao Thiếu Bảo tại bên ngoài hậu chỉ, nói là có việc gấp muốn khấu kiến Hoàng Thượng." Khang Hi nghe vậy cảm thấy một hồi khẩn trương, lúc này thời điểm Ngao Bái tới đây tất là vì tô Kisa ha ha, cố tình không thấy, lại lại lo lắng bị người nói là sợ Ngao Bái, vì vậy liền đối với Hồng Thiên Khiếu nói: "Ngươi mau mau trốn đến đằng sau, ngừng thở, không được phát ra tiếng vang."

"Già, nô tài tuân chỉ." Hồng Thiên Khiếu vội vàng hướng phía sau đi đến, nhưng trong lòng thì mừng thầm, Ngao Bái này đến tất là vì Trương Hoàng Kỳ cùng chính cò trắng đòi địa chi tranh giành, Ngao Bái cùng tô Kisa cấp xưa nay có cừ oán, hôm nay tảo triều một ý muốn giết tô Kisa ha ha, chính là xuất phát từ tư oán, bởi vì gặp Khang Hi chậm chạp không được, lúc này mới lại đẩy đến ngự thư phòng bức bách.

Hồng Thiên Khiếu vừa mới trốn đằng sau, liền nghe được ngoài cửa bước chân thanh âm thật là trầm trọng, một người đi vào thư phòng, nói ra: "Nô tài Ngao Bái khấu kiến Hoàng Thượng!" Nói xong quỳ xuống dập đầu. Hồng Thiên Khiếu nghe được thanh âm, đúng là Ngao Bái, liền dùng dao găm tại mạn bộ tìm một cái tiểu Phương khẩu, dò xét mục nhìn lại, chỉ thấy Ngao Bái chính nằm rạp trên mặt đất dập đầu.

Khang Hi nhìn xem Ngao Bái, hai hàng lông mày một đám, vẻ chán ghét dần lộ ra, cũng chỉ là thoáng một phát, liền lại khôi phục như lúc ban đầu, phát phát tay nói: "Mà thôi, không biết ngao Thiếu Bảo tới đây có thể có chuyện quan trọng?" Ngao Bái đứng dậy, nói ra: "Hồi hoàng thượng, tô Kisa cấp súc có dị tâm, hần tấu chương đại nghịch bất đạo, phi xử cực hình không thể." Khang Hi sớm biết là việc này, liền "Ân" một tiếng, từ chối cho ý kiến.

Ngao Bái thấy thế, lại lời nói: "Hoàng Thượng vừa mới tự mình chấp chính, tô Kisa cấp cái thằng này liền thượng tấu chương, nói cái gì ` tự gặp tự mình

làm chính sách quan trọng, phục kỳ duệ giám, làm cho thần hướng thủ tiên hoàng lắng tâm, như tuyền dư tức, có thể sinh tồn. ' đây không phải là rõ ràng coi rẻ Hoàng Thượng sao? Hoàng Thượng không thần chính sách quan trọng, hẳn sẽ chết rồi, đây là nói Hoàng Thượng đối với các nô tài tàn bạo được vô cùng " Khang Hi vẫn là "Ân" một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: bạo lộ thân phận (1)

Ngao Bái gặp Khang Hi một mực không phát biểu ý kiến, lại nói: "Nô tài cùng vương công bối lạc đại thần hội nghị, tui tở Kisa cấp cùng sở hữu 24 hạng tội lớn, ôm ấp gian trá, tồn súc dị tâm, lẩn nạo ấu chủ, không muốn quy chính, thực là đại nghịch bất đạo. Theo như triều đại "Đại nghịch luật", ứng cùng hẳn con trai trưởng nội đại thần xem xét khắc sáng tông cộng Lăng Tri xử tử, con nuôi sáu người, tôn một người, huynh đệ chi tử hai người, chém tất cả quyết. Hẳn tộc nhân tiền phong doanh thống lĩnh bạch người hách, thị vệ ngạch đồ chờ cũng đều trăm quyết."

Khang Hi lắc đầu, nói: "Như thế chỗ tội, chỉ sợ quá nặng đi a?"

Ngao Bái "Hắc" một tiếng, nói: "Hồi hoàng thượng, hoàng cao tuổi còn nhỏ, tại triều chính đại sự chỉ sợ còn không thập phần minh bạch. Cái này tở Kisa cấp Phụng Tiên hoàng di dân, cùng nô tài chờ cộng đồng phụ chính, nghe được Hoàng Thượng tự mình chấp chính, phải làm vui mừng mới được là. Hẳn lại bên trên đạo này tẩu chương, ngưng ngập bóng Hoàng Thượng, lộ ra là rắp tâm hại người, thỉnh Hoàng Thượng chuẩn hạ thần chi nghị, lực tăng thêm hình. Hoàng Thượng tự mình chấp chính mới bắt đầu, có lẽ lập uy, sử thần quyết tâm sinh ra sợ. Nếu như buông thả tở Kisa cấp cái này đại nghịch bất đạo chi tội, ngày sau chúng hạ thần đều lẩn Hoàng Thượng tuổi nhỏ, mở miệng bất kính, làm việc vô lễ, chuyện của hoàng thượng tự không dễ làm rồi."

Khang Hi cảm thấy tức giận, rồi lại không dám lộ ra tại sắc mặt, chỉ là thần nhiên nói: "Tở Kisa cấp tuy nhiên không đúng, bắt quá hẳn dù sao cũng là phụ chính đại thần, với người đồng dạng, đều là tiên đế rất coi trọng đấy. Nếu như trăm tự mình chấp chính mới bắt đầu, tự... Sẽ giết tiên đế chiếu cố trọng thần, tiên đế trên trời có linh thiêng, chỉ sợ không thích."

Ngao Bái ha ha cười cười, nói ra: "Rất là, người cái này vài câu thế nhưng mà tiểu hài tử rồi. Tiên đế mệnh tở Kisa cấp phụ chính, là dẫn dò hẳn hảo hảo phụng dưỡng Hoàng Thượng, dụng tâm làm việc. Hẳn như tự suy nghĩ tiên đế ân trọng, phải làm hết sức kiệt lực, xông pha khói lửa, vì hiệu khuyên mã chi lao, đó mới là làm nô tài đạo lý. Thế nhưng mà cái này tở Kisa cấp trong lòng còn có oán hận, lại công nhiên ngưng ngập, nói cái gì ' gây nên hư xin mệnh ', này cũng là tánh mạng của mình quan trọng hơn, triều chính đại sự không sao rồi. Đó là cái thằng này thực xin lỗi tiên đế, cũng không phải là Hoàng Thượng thực xin lỗi cái thằng này, ha ha, ha ha!"

Khang Hi gặp Ngao Bái thật không ngờ làm càn, không vui nói: "Ngao Thiếu Bảo có cái gì buồn cười?"

Ngao Bái khề giật mình, cái này mới ý thức tới chính mình là ở ngự thư phòng, vừa rồi thật là thất thố, vội hỏi: "Đúng, đúng, không, không phải." Hồng Thiên Khiếu chứng kiến Ngao Bái thần sắc xấu hổ bộ dạng, trong nội tâm chưa phát giác ra buồn cười.

Khang Hi giữ im lặng, đã qua một hồi lâu mới nói: "Cho dù không phải trăm thực xin lỗi tở Kisa ha ha, nhưng như lúc này giết hẳn đi, không khỏi có thương tích tiên đế chi minh. Thiên hạ dân chúng như không phải nói ta giết nhầm người, sẽ nói trước Đế Vô biết người chi năng. Triều đình đem tở Kisa cấp 24 đầu tội lớn bố khắp thiên hạ, người trong lòng người thậm chí nghĩ, nguyên lai tở Kisa cấp cái thằng này như thế tội ác tày trời, hư hỏng như vậy trướng, tiên đế lại có thể biết cần làm phụ chính đại thần, bại hoại người ngao Thiếu Bảo đặt song song, cái này, cái này... Chẳng phải là quá không kiến thức đến sao?"

Chương 130: bạo lộ thân phận (2)

Ngao Bái gặp Khang Hi thủy chung không buông khẩu giết chết tồ Kisa ha ha, lại nói: "Hoàng Thượng chỉ biết thứ nhất, không biết thứ hai. Thiên hạ dân chúng yêu nghĩ như thế nào, lại để cho bọn hán nghĩ ngợi lung tung tốt rồi, lượng bọn hán cũng không dám tùy tiện nói dối ra đến, có ai dám bố trí tiên đế không phải, nhìn bọn hán có mấy cái đầu?"

Khang Hi thở dài một hơi nói: "Trên sách cổ nói được tốt: ‘phòng dân chi khẩu, cái gì tại phòng sông, nhất muội mất đầu, không cho phép dân chúng nói ra trong nội tâm đến, cái kia cuối cùng không tốt.’"

Ngao Bái chẳng thèm ngó tới nói: "Người Hán thư sinh, là nhất nghe không được, thằng Wakan người những này người đọc sách đúng, như thế nào người Hán giang sơn, lại hội rơi vào chúng ta người Mãn Châu trong tay đầu này? Cho nên nô tài xin khuyên Hoàng Thượng, người Hán cái này rất nhiều sách, hay vẫn là thiếu đọc thì tốt hơn, càng đọc đầu óc càng hồ đồ." Khang Hi nghe xong, không thể đưa hay không, cũng không đáp lời nói.

Ngao Bái lại nói: "Nô tài năm đó đi theo Thái Tông Hoàng Đế cùng tiên đế gia đánh Đông dẹp Bắc, theo quan ngoại đánh tới quan nội, lập nhiều vô số hán mã công lao, chữ Hán không nhìn được một cái, đồng dạng giết không ít Nam Man. Cái này giành chính quyền, bảo vệ thiên hạ nhà, vẫn phải là dùng chúng ta người Mãn Châu biện pháp."

Khang Hi "Ân" một tiếng nói: "Ngao Thiếu Bảo công lao đương nhiên thật lớn, nếu không tiên đế cũng sẽ không biết nặng như vậy dùng Thiếu Bảo rồi."

Ngao Bái biết rõ Khang Hi là cùng hán pha trò, lại nói: "Nô tài tự chỉ biết là lòng son dạ sắt, cho Hoàng Thượng làm việc. Từ Thái Tông Hoàng Đế lên, đến thế tổ hoàng đế, lại đến Hoàng Thượng đều là giống nhau. Hoàng Thượng, chúng ta người Mãn Châu làm việc, chú ý có phần thưởng có phạt, trung tâm có phần thưởng, bất trung xử phạt. Cái này tồ Kisa cấp là cái sâu sắc gian thần, phi xử dùng trọng hình không thể."

Khang Hi dù sao hay vẫn là một đứa bé, bị Ngao Bái làm cho nén giận, thật sự là không thể nhịn được nữa, tức giận nói: "Ngao Bái, ngươi nhất định phải giết tồ Kisa ha ha, đến cùng chính mình có nguyên nhân gì?"

Ngao Bái không chút nào sợ, lại nói: "Nô tài có nguyên nhân gì? Chẳng lẽ Hoàng Thượng cho rằng nô tài có cái gì tư tâm?" Càng nói thanh âm càng tiếng nổ, ngữ khí cũng càng ngày càng lạnh lẽo ác liệt, ngừng lại một chút, lại lạnh lùng nói: "Nô tài làm như vậy là để chúng ta người Mãn Châu đích thiên hạ. Thái tổ hoàng đế, Thái Tông Hoàng Đế tần tần khổ khổ lập nên cơ nghiệp, cũng không thể nhường cho con tôn cho lắm. Hoàng Thượng hỏi như vậy nô tài, nô tài mà khi thật không rõ Hoàng Thượng là có ý gì!"

Hồng Thiên Khiếu chưa kịp vừa rồi Khang Hi hạ chỉ lại để cho hán ẩn nấp thân phận sự tình mà ảo não không thôi, hôm nay thấy Ngao Bái hung thần ác sát giống như bộ dáng, trong nội tâm khê động, không khỏi kể bên trên lòng mày.

Chương 131: bạo lộ thân phận (3)

Ngay tại Khang Hi chứng kiến Ngao Bái sáng quắc bức người thần thái, không biết nên tiến nên lui chỉ tề, lại nghe được sau lưng Hồng Thiên Khiếu hô to một tiếng: "Ngao Bái, chớ có đối với Hoàng Thượng vô lễ, mà lại ăn ta một chưởng, thỉnh Hoàng Thượng mau lui." Lời còn chưa dứt, Hồng Thiên Khiếu liền đã song chưởng chém ra, rất nhanh hướng Ngao Bái đánh tới.

Hồng Thiên Khiếu nội công thâm hậu, lại là ngừng lại rồi hô hấp, thêm chi hấn tại mạn bố về sau cũng chưa hề dừng tới, mặc dù Ngao Bái võ công cao cường, tai thính mắt tinh, cũng tuyệt đối không thể tưởng được, cái này ngự trong thư phòng lại vẫn cất giấu một cao thủ. Hốt hoảng phía dưới, Ngao Bái không kịp nghĩ nhiều, chỉ phải vận khởi toàn thân công lực, song chưởng chém ra, hai người bốn chưởng đâm vào một chỗ.

Chỉ nghe "Phanh" một tiếng vang thật lớn, hai người đã bị lực phản chấn, đều là phân biệt hướng về sau lao đảo lui lại mấy bước mới đứng vững. Hai người đều là toàn lực làm, vốn Hồng Thiên Khiếu công lực không bằng Ngao Bái thâm hậu, chỉ có điều chiếm được đánh lên tiện nghi, này đây hai người đều là lui Lục Đại bước đứng vững.

Hồng Thiên Khiếu đứng vững về sau, một cái thả người, chấn hoàng đế trước người, hướng Ngao Bái quát: "Ngao Bái, ngươi làm gì? Ngươi dám can đảm đối với Hoàng Thượng vô lễ sao? Hẳn là ngươi hôm nay muốn hành thích vua hay sao? Đến đây, ngươi nếu muốn đánh người giết người, tu trước qua ta cửa ải này." Hồng Thiên Khiếu lập tức là một cái hành thích vua mũ ném cho Ngao Bái.

Ngao Bái thân kinh bách chiến, công quyền hành trọng, đối với Khang Hi thiếu niên này hoàng đế nguyên không thể nào nhìn tại trong mắt. Khang Hi chế điều hẳn muốn giết tô Kisa cấp là xuất phát từ tư tâm, chính bóc trần hấn đau nhức đau nhức, người này nguyên là cái đấu tranh anh dũng quân nhân, không có cực ung thượng nhân linh hoạt như vậy đầu óc, dưới con thịnh nộ, liền nắm tay tiến lên cùng Khang Hi lý luận, Ngao Bái tuy có tâm thay thế Ái Tân Giác La thị giang sơn, nhưng cũng là chuẩn bị chưa từng đầy đủ, lần này cũng tình không phạm thượng làm loạn chi tâm, nhưng không ngờ cái này ngự trong thư phòng vậy mà có dấu một cái võ công cùng mình tương xứng Võ Lâm cao thủ, ngăn tại hoàng đế trước mặt, quả trách chính mình, không khỏi lộp bộp kinh hãi, lúc này mới nhớ tới làm thần tử như thế nào có thể nắm tay uy hiếp hoàng đế, không kịp suy nghĩ vì sao hoàng thượng ngự thư phòng hội cất giấu một cái Võ Lâm cao thủ, vội vàng ngược lại lùi lại mấy bước, quát: "Ngươi nói bậy bạ gì đó? Ta có việc tấu bẩm Hoàng Thượng, ai dám đối với Hoàng Thượng vô lễ?" Nói xong lại rút lui hai bước, khoanh tay mà đứng.

Hôm nay tào triều Ngao Bái lên một cái tấu chương, muốn giết tô Kisa ha ha, Khang Hi biết rõ Ngao Bái vì Tương Hoàng Kỳ cùng chính cờ trắng đối địa chi tranh giành, chính là xuất phát từ tư oán, dục diệt trừ tô Kisa cấp mà cam tâm, thêm chi tô Kisa cấp làm người cũng là trung tâm, này đây Khang Hi cũng không có làm trắng gặt đầu, chỉ nói là ngày khác lại nghị, cái kia biết Ngao Bái ngang ngược can rờ, vậy mà đi vào ngự thư phòng bức Khang Hi giết tô Kisa ha.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Sonny bệnh tình nguy kịch (1)

i vì Khang Hi một mực không đồng ý, Ngao Bái chưa phát giác ra tại dưới con thịnh nộ hiện ra quân nhân tật, vuốt tay áo nắm tay, liền như muốn đi lên động thủ. Ngao Bái thân hình khô ngo, bộ dáng dữ tợn, Khang Hi gặp hấn hùng hổ đi lên, không khỏi giật mình, một bọn thị vệ cũng đều hậu tại vào thư phòng bên ngoài, kêu gọi không kịp, hướng chi bọn thị vệ phần lớn là Ngao Bái tâm phúc, thù không đáng tin, chính không có làm để ý tới chỗ, vừa mới Hồng Thiên Khiếu đột phát một chưởng, kết liễu Khang Hi xấu hổ hoàn cảnh.

Khang Hi đại hi, suy nghĩ nói: "Nếu là một chương này có thể khiến cho Ngao Bái bản thân bị trọng thương, hôm nay là được tru sát mất này tặc rồi." Nhưng là, Khang Hi chứng kiến Ngao Bái sắc mặt bình thường, cũng không dị sắc, trong nội tâm không khỏi một hồi thất vọng, chuyển lại nghĩ tới, hai người võ công tương đương, liệu phi ung há có thể một chương lại để cho Ngao Bái bản thân bị trọng thương.

Hồng Thiên Khiếu vung trộm quan sát Khang Hi thần sắc, gặp hấn cũng không có trách cứ bộ dạng, không khỏi mừng rỡ, một cái ngực, lại lớn tiếng nói: "Ngao Bái, giết hay không tô Kisa ha ha, tự nhiên do Hoàng Thượng quyết định. Người đối với Hoàng Thượng vô lễ, muốn nhô nắm đấm đánh người, chẳng lẽ không sợ mất đầu xét nhà sao?"

Những lời này chính nói đến Ngao Bái trong nội tâm, nhất thời trên lưng ra một hồi mồ hôi lạnh, biết rõ vừa mới làm việc thức sự quá lỗ mãng, lúc này hướng Khang Hi nói: "Hoàng Thượng không thể nghe cái này thị vệ hồ ngôn loạn ngữ, nô tài là cái sâu sắc trung thần." Bỗng nhiên, Ngao Bái tựa hồ nghĩ đến cái gì, quát: "Người là người phương nào, tại sao lại trốn ở cái này ngự trong thư phòng, chẳng lẽ là muốn chuẩn bị hành thích Hoàng Thượng hay sao?"

"Ta. . ." Hồng Thiên Khiếu không khỏi bội phục Ngao Bái phản ứng cực nhanh, giả bộ như rất là khó xử bộ dạng, cầm mắt quan sát Khang Hi.

"Ah, ngao Thiếu Bảo, hấn là trăm mới đề bạt ngự tiền thị vệ Phó tổng quản, tên là liễu phi ung, vừa rồi trăm chính hướng hấn thỉnh giáo một ít võ nghệ, không muốn ngao Thiếu Bảo cầu kiến, trăm liền lại để cho hấn lảng tránh thoáng một phát, không muốn vậy mà đối với ngao Thiếu Bảo đã hiểu lầm." Khang Hi chứng kiến Ngao Bái ngoài mạnh trong yếu bộ dạng, trong nội tâm cũng không khỏi đại nhanh, giờ phút này cũng bất chấp liễu phi ung bạo lộ không bạo lộ tại Ngao Bái trước mặt rồi.

Khang Hi dù sao cũng là sơ thân chính sách quan trọng, đối với Ngao Bái nguyên là hết sức kiêng kỵ, mắt thấy hấn đã có nhượng bộ chi ý, nghĩ thầm giờ phút này không thể cùng hấn không nể mặt, nhân tiện nói: "Liều tổng quản, người mà lại lui ở một bên, trăm có chuyện quan trọng cùng ngao Thiếu Bảo thương nghị." Hồng Thiên Khiếu khom người nói: "Vâng!" Nói xong, nhìn Ngao Bái liếc, gặp hấn hai mắt lộ vẻ vẻ nghi hoặc, trong nội tâm mừng thầm, thối lui đến bàn học bên cạnh.

Khang Hi nói: "Ngao Thiếu Bảo, trăm biết rõ người là sâu sắc trung thần, đầu tranh anh dũng đã quen, nguyên không bằng người đọc sách như vậy nhả nhận, trăm cũng không tới trách người."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Sonny bệnh tình nguy kịch (2)

Ngao Bái đại hi, vội hỏi: "Đúng, đúng, Hoàng Thượng nói cực kỳ."

Khang Hi lại nói: "Tô Kisa cấp sự tình, liền theo người xử lý là được. Người là đại trung thần, hấn là đại gian thần, trăm tự nhiên phần thưởng trung phạt gian."

Ngao Bái nghe vậy càng là ưa thích, nói ra: "Hoàng Thượng giờ mới hiểu được đạo lý rồi, nô tài sau này luôn trung thành và tận tâm cho Hoàng Thượng làm việc." Nhưng trong lòng thì thầm nghĩ, trước mặt kẻ này liễu phi ung có phải hay không ngày ấy ám sát của ta thích khách, chỉ cần lần này có thể

giết chết tô Kisa ha ha, trong triều quyền hành liền tận rơi ta tay, mặc dù ta muốn thay đổi triều đại, cũng chưa hẳn không thể, đến lúc đó một cái nho nhỏ liều phi ưng còn không phải dễ như trở bàn tay.

Khang Hi gật đầu nói: "Rất tốt, rất tốt. Trẫm thì sẽ báo cáo Hoàng thái hậu, ngày mai vào triều, trùng trùng điệp điệp có phần thưởng."

Ngao Bái vui vẻ nói: "Đa tạ Hoàng Thượng."

Khang Hi nói: "Ngao Thiếu Bảo còn có chuyện gì không vậy?"

Ngao Bái nói: "Đã không có, nô tài cáo lui." Khang Hi gật gật đầu, Ngao Bái dáng tươi cười mặt mũi tràn đầy, lui ra ngoài, lúc gần đi vẫn không quên lại nhìn bên trên Hồng Thiên Khiếu liếc.

"Nô tài vừa mới nhìn đến tình thế nguy cấp, cũng không đa tướng liền vọt ra, bại lộ thân phận, cãi lời thánh mệnh, xin hoàng thượng thứ tội." Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm trong bụng nở hoa, lại lại không thể không trang giả vờ giả vịt.

"Ai, xem ra đây là Thiên Ý, bất quá, vừa rồi Ngao Bái như vậy hung thần ác sát địa xông tiến lên đây, nếu không có có yêu khanh đem chi trấn trụ, chỉ sợ cái kia Ngao Bái thật đúng là dám hành thích vua đoạt vị đầu rồi, ái khanh chẳng những không qua hơn nữa có công, mau mau hãy bình thân." Khang Hi nghĩ đến vừa rồi Ngao Bái bộ dạng, vẫn là lòng còn sợ hãi.

"Tạ Hoàng Thượng, ah, đúng rồi, Hoàng Thượng, vừa rồi nô tài cùng Ngao Bái chạm nhau một chương, hẳn tất nhiên có thể theo một chương này trong đoán ra nô tài là ngày ấy cùng hãn đại chiến hơn 100 hiệp chưa phân thắng bại chi nhân, do đó đối với nô tài gấp đôi đề phòng, nô tài còn muốn như ngày ấy giống như hành thích Ngao Bái là không thể nào."

"Ha ha, ngày ấy chỉ là trầm nhất thời cao hứng, vốn là không chu toàn toàn bộ kế sách, há có thể lại lập lại chiêu cũ. Bất quá, như vậy cũng tốt, Ngao Bái đã biết rõ ái khanh chính là trầm chi tâm bụng, tự nhiên cũng không dám giống như trước kia kiêu ngạo như vậy." Khang Hi trong nội tâm mặc dù là có chút ảo não, lại cũng chỉ có thể tìm lý do tự an ủi mình rồi.

"Hoàng Thượng, việc đã đến nước này, nô tài cho rằng hay vẫn là trước quét sạch nợ tiền thị vệ bên trong đích Ngao Bái thân tín, sau đó mới có thể chuyên một đối phó Ngao Bái. Nếu không, Hoàng Thượng cùng nô tài nhất cử nhất động đều tại Ngao Bái nắm giữ ở trong, tới đánh nhau, làm sao có thể bắt bại?" Hồng Thiên Khiếu không mất thời cơ địa hướng Khang Hi hiến kế.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Sonny bệnh tình nguy kịch (3)

"Ân, ái khanh nói như vậy chánh hợp trẫm ý." Khang Hi tâm sự nặng nề gật gật đầu, thích thú lại nâng nặng thờ dài một hơi, "Nếu như tác thủ phụ thân thể không việc gì, trầm lại có thể nào bị cái kia Ngao Bái bức đến như thế địa cảnh?"

Hồng Thiên Khiếu biết Khang Hi trong miệng tác thủ phụ đúng là tác ngạch đồ phụ thân, Tứ đại phụ thân đứng đầu Sonny, trong nội tâm khê động, đang muốn nói chuyện, liền nghe ngoài cửa truyền đến một thanh âm: "Khởi bẩm Hoàng Thượng, tác ngạch đồ cầu kiến."

"Tuyên." Khang Hi quay người hướng long ý đi đến.

"Hoàng Thượng, nô tài phụ thân hân. . . Hân nhanh không được, hân đặc mệnh nô tài thỉnh Hoàng Thượng qua đi xem đi, muốn là có chút di ngôn muốn Hoàng Thượng bàn giao nhân nhủ." Cửa vừa mở ra, tác ngạch đồ liền lao đảo chạy vào, "Bịch" một tiếng quỵ trên mặt đất.

"Cái gì?" Khang Hi vừa mới tọa hạ : ngồi xuống, nghe vậy quá sợ hãi, "Ồ" địa đứng lên, bước nhanh đi đến tác ngạch đồ trước mặt, gấp giọng nói, "Tháng trước trẫm còn xem qua tác thủ phụ, xem hân bệnh tình cơ bản ổn định, nghĩ đến cái này nguyệt không sai biệt lắm liền có thể xuống giường đi đường, như thế nào lại đột nhiên không được?"

"Nô tài. . . Nô tài cũng không biết, trước Thiên gia phụ tinh thần hay vẫn là rất bình thường, không biết hôm nay vì sao đột nhiên tự. . . Tự. . ." Tác ngạch đồ trong đầu một mảnh hỗn loạn, cũng không biết nên như thế nào cùng Khang Hi giải thích.

"Hoàng Thượng, chỉ sợ tác đại nhân cũng không biết trong đó duyên cớ, dưới mắt hay vẫn là đi trước tác phủ tìm tòi đến tột cùng cho thỏa đáng." Hồng Thiên Khiếu gặp Khang Hi cùng tác ngạch đồ đều đã mất đi tinh táo, vội vàng mở miệng khuyên bảo.

"Đúng đúng đúng, nói thật là, người tới, bãi giá tác phủ. Mặt khác, truyện trầm ý chỉ, lại để cho sở hữu tất cả ngự y đều tập trung vào tác phủ." Khang Hi buông ra tác ngạch đồ cánh tay, quay người bước nhanh đi ra ngoài. Tác ngạch đồ thấy thế, cũng không kịp xem Hồng Thiên Khiếu liếc, vội vàng đứng dậy, đi theo Khang Hi cùng một chỗ đi ra ngoài, Hồng Thiên Khiếu nghĩ nghĩ, cũng đi theo hai người mà đi.

"Đại ca, bá phụ đến tột cùng là bị bệnh gì, ngày hôm trước phương hảo hảo, hôm nay sao lại đột nhiên không được?" Xuất cung về sau, Khang Hi thừa lúc kiệu, tác ngạch đồ cùng Hồng Thiên Khiếu hai người cười ngửa, Hồng Thiên Khiếu liền thừa cơ hỏi việc này.

"Ai, Tam đệ, đại ca cũng không biết, trong kinh thành danh y tất cả đều bị đại ca thỉnh tới, mà ngay cả trong hoàng cung ngự y đại ca cũng cơ hồ xin mấy lần, tuy nhiên lại không người có thể chẩn đoán bệnh gia phụ nguyên nhân chỗ." Tác ngạch đồ thờ dài một hơi, chỉ cảm thấy tâm tư cái gì loạn.

"Đại ca không cần tâm phiền, tiểu đệ cũng thô thông y thuật, đến lúc đó có thể vì bá phụ chẩn đoán bệnh một hai." Hồng Thiên Khiếu đến đã hoàn toàn làm rối loạn hết thảy, sự tình phát triển cũng hoàn toàn ra Hồng Thiên Khiếu không chế, đứng trước mắt thế cục mà nói, chữa cho tốt Sonny bệnh là áp chế Ngao Bái thủ đoạn hay nhất. Sonny cùng Ngao Bái đấu được càng lợi hại, Đại Thanh bên trong lại càng hỗn loạn, lại càng chẳng quan tâm ngoại giới, Hồng Thiên Khiếu, Ngô Tam Quế cùng Đài Loan Trịnh gia chuẩn bị cũng lại càng đầy đủ, chỉ là Hồng Thiên Khiếu tuy nhiên học xong Hồ Thanh Ngu « Y kinh », dù sao lâm sàng ít, trong nội tâm cũng không có có bao nhiêu nắm chắc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Sonny giao cho hậu sự (1)

"Đại ca lúc này cảm ơn Tam đệ rồi." Tác ngạch đồ nghe xong, không có coi thành chuyện gì to tát, tưởng rằng Hồng Thiên Khiếu đang an ủi hán, chỉ là nhân nhạ trả lời một câu.

"Chỗ đó, người huynh đệ của ta đã kết nghĩa kim lan, đại ca phụ thân là tiểu đệ phụ thân, tại sao tạ mà nói." Hồng Thiên Khiếu biết rõ tác ngạch đồ không tin mình có khôi tử hồi sinh y thuật, lập tức cũng không nhiều làm giải thích.

Tác phủ, tại khoảng cách hoàng cung hai mươi dặm chỗ, chính là là cả kinh thành ở trong lớn nhất phủ đệ, có thể thấy được Đa Nhĩ Cỗn, Thuận Trị đối với hán chỉ coi trọng.

Sau nửa canh giờ, Khang Hi, Hồng Thiên Khiếu một chuyến đi tới tác phủ cửa lớn, đại môn dĩ nhiên là mở rộng ra đầy.

"Thiếu gia, ngài có thể trở lại rồi, lão gia vừa rồi không biết thì thăm thiếu gia bao nhiêu lần, thúc tiểu nhân đến cửa ra vào chạy bao nhiêu chuyến." Tác ngạch đồ vừa mới xuống ngựa, trong cửa lớn liền vội vã chạy đến một cái hơn ba mươi tuổi hán tử mặt đen, một bên chạy một bên bắt trụ lăm bầm lấy.

Tác ngạch đồ vốn muốn hỏi hán phụ hiện trạng, nghe nói lời ấy liền yên lòng, quay người đi vào Khang Hi kiệu trước, Khang Hi vừa vịn cật bước ra kiệu, hỏi: "Tác thủ phụ như thế nào?"

"Hồi hoàng thượng, gia phụ trước mắt còn thanh tỉnh lấy." Tác ngạch đồ cung âm thanh đáp.

"Tốt, chúng ta nhanh chút ít tiến đến." Khang Hi bước nhanh hướng tác trong phủ đi đến, trên đường đi, hai bên không biết quỳ xuống bao nhiêu.

Tác phủ không hổ là kinh thành đệ nhất đại phủ, theo ngoại môn đi vào Sonny phòng ngủ vậy mà đi một phút đồng hồ.

"Hoàng Thượng, lão thần. . . Khục khục. . . Lão thần có bệnh tại thân, không thể. . . Không thể cho Hoàng Thượng hành đại lễ rồi, kính xin. . . Xin hoàng thượng thứ tội." Sonny chứng kiến Khang Hi đi vào, vốn ám nhược ánh mắt bỗng nhiên sáng ngời, tinh thần chịu chấn động, nhưng trong lúc nói chuyện vẫn là hữu khí vô lực. Thanh sơ thời điểm, hết thầy mọi người tại Hoàng Thượng trước mặt đều phải tự xưng nô tài, muốn nói còn có một người ngoại lệ, đó chính là Sonny rồi, đây là Thuận Trị đặc ban cho quyền lợi của hán.

"Tác thủ phụ mau mau nằm xong, trăm đã mệnh sở hữu tất cả ngự y tụ tập lúc này, nhất định có thể đem tác thủ phụ trị hết bệnh." Khang Hi gấp bước lên phía trước đem muốn đứng lên Sonny đỡ lấy, ngồi ở bên giường, lôi kéo tay phải của hán. Khang Hi há có thể không biết ngự y đối với Sonny bệnh thủ vô sách, dưới mắt cũng chỉ có thể đem cái này một tia xa vời hi vọng lần nữa ký thác tại những cái kia tại Khang Hi xem ra có lẽ tập thể tự sát người trên người.

"Khục khục. . . Hoàng Thượng, các ngự y đã sớm vì lão thần xem. . . Xem qua rồi, lão thần đại nạn đã đến, chỉ sợ. . . Chỉ sợ là tránh không khỏi một kiếp này rồi. Lão thần. . . Lão thần chưa đủ tiếc, chỉ là. . . Chỉ là lúc sau cũng đã không thể vì Hoàng Thượng phân ưu giải nạn rồi, Hoàng Thượng. . . Hoàng Thượng vừa mới tự mình chấp chính, Ngao Bái lại nắm chặt quyền hành, ả ả có mưu nghịch oán vị chi tâm, lão thần gánh Tâm Hoàng bên trên. . . Gánh Tâm Hoàng bên trên không phải Ngao Bái đối thủ, khục khục khục khục..." Sonny miễn cưỡng nói cái này một đại đoạn lời nói, nhin không được là một hồi kịch liệt ho khan.

"Tác thủ phụ mau mau nghỉ ngơi một hồi, không muốn lại nói tiếp rồi, trăm tự có biện pháp đối phó Ngao Bái cái kia nghịch tặc." Sonny lo lắng đứng là Khang Hi lo lắng, dưới mắt Sonny bệnh nặng, Khang Hi cũng chỉ có thể dùng lời nói đối tới đồ dành vị này trung thành và tận tâm tam triều nguyên lão rồi, muốn cho hán đi vô ưu vô lự.

Chương 136: Sonny giao cho hậu sự (2)

"Khục khục. . . Hoàng Thượng, lão thần đã là ngày giờ không nhiều, hôm nay lão thần nếu là. . . Nếu không phải có thể đem nói cho hết lời, chỉ sợ ngày sau. . . Ngày sau không còn có cơ hội." Sonny thô thờ phỉ phò, khô héo tay phải cầm thật chặt Khang Hi tay, không ngừng run rẩy run lấy.

"Hoàng Thượng, khục khục. . . Hôm nay ta Đại Thanh bát kỳ Hoàng Thượng gần kề nắm giữ một kỳ, lão thần một kỳ, Khang thân vương một kỳ, tâu Kisa cấp một kỳ. Khang thân vương tâu cùng Ngao Bái bất hòa : không cùng, thêm chi hấn lại là hoàng thượng ca ca, độ trung thành không là vấn đề, khục khục, tâu Kisa cấp càng là cùng Ngao Bái thể bất lưỡng lập, hai người hôm nay chính đầu được không thể phân tranh, chỉ là tâu Kisa cấp dừng tắc thì dừng vậy nhưng lại mưu lược chưa đủ, làm sao có thể là cái kia Ngao Bái đối thủ, nếu là lão thần. . . Lão thần đoán không sai, tâu Kisa cấp vong ngày không xa vậy. Khục khục khục khục khục. . ." Sonny còn không biết Khang Hi đã hạ chỉ giết tâu Kisa ha ha, hơn nữa ngay tại một canh giờ trước khi.

"Tác thủ phụ, trẫm đã hạ chỉ giết tâu Kisa ha." Khang Hi nhẹ khề thở dài một hơi, đem vừa rồi tại ngự thư phòng chuyện đã xảy ra cho Sonny nói một lần.

"Khục khục, Hoàng Thượng không cần khó chịu, tâu Kisa cấp đã chết tại Ngao Bái chỉ thủ là sớm muộn sự tình, chỉ là tâu Kisa cấp vừa chết, cái này chính là cờ trắng chỉ sợ là cũng bị Ngao Bái tóm thâu, kể từ đó, Ngao Bái trong tay liền có năm kỳ lực lượng, đối phó hấn liền càng thêm không dễ dàng." Sonny gương mặt nhìn nhìn Hồng Thiên Khiếu, hành thích Ngao Bái sự tình hấn từng nghe tác ngách trộm khởi qua, tất nhiên là biết rõ Hồng Thiên Khiếu võ công cao cường, chỉ là không nghĩ tới là như vậy tuổi trẻ.

Hồng Thiên Khiếu ở phía sau nghe được tình huống, thầm nghĩ trong lòng, quân cùng thần thật là rất có khác nhau, Sonny là thần, trong nội tâm muốn là như thế nào tiêu trừ Ngao Bái quân quyền, do đó đem chỉ bỏ. Mà Khang Hi là quân, muốn chính là chỉ cần có thể đem Ngao Bái giết chết, hấn vậy cánh tự nhiên sẽ giải tán lập tức, năm kỳ tự nhiên cũng có thể một lần nữa thu hồi.

"Hoàng Thượng, nô tài hiểu sơ kỳ hoàng chi thuật, có thể vì tác thủ phụ nhìn lên nguyên nhân, kính xin Hoàng Thượng cho phép." Hồng Thiên Khiếu theo vào cửa tự quan sát Sonny, trong nội tâm đại khái đoán được hấn chỗ hoạn đúng là bị đời sau người coi là bệnh lao phổi, Sonny chính ở vào bệnh phát sơ kỳ, chỉ là bởi vì tuổi già năng lực chống cự yếu, lúc này mới chuyển thành bệnh nặng.

"Liều tổng quân lại vẫn tinh thông y thuật, thật tốt quá, nhanh, nhanh bang (giúp) tác thủ phụ chẩn đoán bệnh." Khang Hi nghe vậy đại hỉ, vội vàng buông ra Sonny tay, đứng dậy, vì Hồng Thiên Khiếu đẳng địa phương. Khang Hi trước mắt hay vẫn là không có lý khai Sonny, chỉ cần có một đường hi vọng, Khang Hi tất sẽ chết mà trở thành ngựa sống y.

"Già ", Hồng Thiên Khiếu lên tiếng, chậm rãi tiến lên, một bả sao ở Sonny đích cổ tay, sờ khởi mạch đến. Khang Hi cùng tác ngách đồ trong nội tâm đều là kích động vạn phần, bốn con mắt nháy mắt cũng không nháy mắt địa nhìn xem Hồng Thiên Khiếu mặt, e sợ cho trên mặt của hấn lộ ra thất vọng thần sắc.

Sonny trong mắt tựa hồ cũng là lộ ra không tin thần sắc, biết rõ chính mình không có mấy hơi thở rồi, lo lắng bởi vậy làm chính mình hướng Hoàng thượng bàn giao nhần hậu sự, muốn thủ đoạn theo Hồng Thiên Khiếu trong tay rút đi, lại là ở đâu rút được động mảy may.

Chương 137: kéo dài một năm tuổi thọ (1)

Quả nhiên là bệnh lao phổi, Hồng Thiên Khiếu nghĩ thầm, khó trách mà ngay cả Hoàng gia các ngự y đều thúc thủ vô sách, cũng nên là thiên không dứt Sonny, gặp Hồ Thanh Ngưu đệ tử đích truyền. Bất quá, cũng không thể khiến cái này lão Sonny sống quá lâu, nếu không đối với đại sự của ta hẳn là một cái sâu sắc trở ngại, có thể tại hân trong được ám phóng vô sắc vô vị độc được mạn tính, Ân, cứ như vậy rồi, nghĩ đến đây, Hồng Thiên Khiếu chủ ý đã định, trên mặt chưa phát giác ra lộ ra vẻ mỉm cười, Hồng Thiên Khiếu tinh nghiên qua Vương Nan Cô 《Độc Kinh》, muốn phối trí như vậy độc được tự nhiên không phải vấn đề gì.

Khang Hi cùng tác ngạch đồ nhìn thấy Hồng Thiên Khiếu trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, đều là đại hỉ, đợi cho Hồng Thiên Khiếu buông tay ra đứng dậy, Khang Hi một phát bắt được Hồng Thiên Khiếu tay, cấp cấp hỏi: "Ái khanh thể nhưng mà phát hiện tác thủ phụ chỉ nguyên nhân, có phải hay không có thể đem tác thủ phụ chữa cho tốt? Tác thủ phụ đến tột cùng được chính là bệnh gì?"

"Hồi hoàng thượng, tác đại nhân được chính là bệnh lao phổi, là phổi trường một cái hạch đào đại giống như bươu thịt, khiến cho cao thấp khí bị ngăn trở, lúc này mới hội ho khan không ngớt. Cũng may tác đại nhân nhiễm bệnh thời gian ngắn ngủi, nô tài còn có biện pháp trị liệu, nếu không một khi đã đến hậu kỳ, sẽ gặp ho ra máu không ngớt, cho dù Đại La Thần Tiên cũng chỉ có thể thúc thủ vô sách." Hồng Thiên Khiếu một nửa nói thật một nửa lời nói dối địa hồ lừa loạn gom góp.

"Liều tổng quản, đã lão phu là bệnh phát sơ kỳ, như thế nào thân thể suy yếu như vậy, khục khục." Sonny không hổ là đương triều đệ nhất thủ phụ, liếc liếc nghe ra Hồng Thiên Khiếu lời nói bậy bạ.

"Ha ha, tác đại nhân sở dĩ lúc này bệnh sơ kỳ tựa như này nghiêm trọng, hẳn nguyên nhân có ba: thứ nhất, bệnh này chính là đương thời thập đại bệnh giết đứng đầu, một khi bị bệnh, liền sẽ nhanh chóng mở rộng, tổn hại trong thân thể các loại khí quan công năng; thứ hai, tác đại nhân năm đã bảy mươi có sáu, tuổi tác đã cao, thân thể các loại khí quan đã bắt đầu héo rút, đối với cái này bệnh năng lực chống cự tất nhiên là sâu sắc giảm xuống; thứ ba, chắc hẳn tác đại nhân tại lúc còn trẻ vô cùng tận tình tại tửu sắc, cái này tại lúc ấy cũng không có ảnh hưởng gì, nhưng là một khi già yếu về sau, tửu sắc chỉ hại sẽ gặp hiện thị rõ." Hồng Thiên Khiếu thật thật giả giả nói lung tung một trận, dù sao Khang Hi cùng Sonny phụ tử cũng nghe không hiểu.

"Thật không nghĩ tới Liều tổng quản chẳng những võ công cao cường, ý nghĩ linh hoạt, hơn nữa càng là một vị đại quốc tay, trăm có Liều tổng quản, thì sợ gì cái kia Ngao Bái. Liều tổng quản, hay vẫn là mau mau khai hạ được phương, lại để cho hạ nhân tranh thủ thời gian bốc thuốc." Khang Hi thật sự là mở cờ trong bụng, một khi Sonny lành bệnh, Ngao Bái liền tương đương thua một nửa.

"Bất quá, Hoàng Thượng, vừa rồi nô tài đã từng nâng lên, tác đại nhân tuổi tác đã cao, thêm chi lúc còn trẻ tửu sắc quá độ, dùng nô tài bản lĩnh cũng không thể hoàn toàn trị hết tác đại nhân, chỉ là có thể đem hân tuổi thọ kéo dài một năm mà thôi." Hồng Thiên Khiếu chứng kiến Khang Hi cùng tác ngạch đồ cao hứng cơ hồ muốn nhảy, trong nội tâm âm thầm buồn cười.

"Một năm?" Khang Hi cùng tác ngạch đồ vừa hưng phấn lên tâm lại thoáng cái trầm xuống.

"Một năm là đủ, Hoàng Thượng, chỉ cần có thể có một năm thời gian, lão thần tất nhiên có thể vì Hoàng Thượng bỏ gian thần Ngao Bái." Ngược lại là Sonny thấy khai, một năm tuổi thọ coi như là bạch nhật đây.

"Liều tổng quản, chẳng lẽ chỉ có thể là một năm sao?" Khang Hi đôi mắt - trông mong địa nhìn về phía Hồng Thiên Khiếu, một năm thời gian bỏ Ngao Bái, Khang Hi còn thật không có lớn như vậy nắm chắc, tuy nhiên vừa rồi Sonny đã lời thề son sắt.

Hồng Thiên Khiếu căn bản không để ý tới Khang Hi "U oán" ánh mắt, gật đầu nói: "Đúng, chỉ là một năm, mặc dù nhiều một ít, cũng chỉ có thể là một hai tháng, nô tài cũng chỉ có lớn như vậy năng lực, còn xin hoàng thượng thứ tội."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: kéo dài một năm tuổi thọ (2)

"Hoàng Thượng không cần lo lắng, lão thần hướng Hoàng thượng cam đoan, trong vòng một năm tuyệt đối có thể bỏ Ngao Bái, nếu không liền thỉnh Hoàng Thượng đem ta xử tội tiêu diệt." Sonny là bức nào khôn khéo, tự nhiên biết rõ Khang Hi trong nội tâm chỗ lo lắng chính là cái gì.

"Trầm lo lắng cũng không phải Ngao Bái, tác thủ phụ cho ta Đại Thanh có thể nói cực cung tận tụy, trầm là muốn cho tác thủ phụ có thể sống lâu một ít thời gian, cũng tốt hưởng hưởng thanh phúc." Khang Hi bị Sonny nói trúng rồi tâm sự, không khỏi trên mặt ứng đỏ, vội vàng giải thích thoáng một phát, xem như qua loa tắc trách đi qua, nhưng trong lòng thì suy nghĩ, nếu là đến lúc đó Ngao Bái không ngã, ta coi như là tiêu diệt người cả nhà lại có làm được cái gì.

"Liều tổng quản, vậy thì mời người mau mau viết xuống phương thuốc a." Khang Hi không muốn tại cái đề tài này bên trên tiếp tục nữa, vội vàng vòng vo một cái chủ đề, lại đề cho Hồng Thiên Khiếu đi kê đơn thuốc phương.

"Cái này. . . Hoàng Thượng, nô tài từ nhỏ tập võ, này đây thư pháp không tốt, không bằng do nô tài khẩu thuật, tác đại nhân chấp bút a." Hồng Thiên Khiếu đột nhiên nhớ tới chính mình giống như sẽ không ghi bút lông chữ, càng sẽ không ghi chữ phồn thể.

"Ân, được rồi, Sony Ericsson khanh, tự làm phiền người viết thay a." Khang Hi mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nổi nhìn Hồng Thiên Khiếu liếc.

Viết xong về sau, tác ngạch đồ phân phó quân gia phái người đi theo như phương bốc thuốc, Khang Hi gặp Sonny nhất thời bán hội không chết được cũng tự bãi giá hồi cung rồi, tác ngạch ngoặt (khom) nhưng muốn để lại ở Hồng Thiên Khiếu cực kỳ cảm tạ một phen, thực sự không biết dùng cái gì lý do, chỉ phải lại để cho hắn đi theo Khang Hi mà đi.

Ngày thứ ba thời điểm, Đương Khang rộn ràng lần nữa đi vào Sonny trong nhà, gặp hắn khí sắc đã có sâu sắc đổi mới, mừng rỡ trong lòng, liền đề bạt Hồng Thiên Khiếu làm ngự tiền thị vệ tổng quản, lại đề cho tác ngạch đồ một lần nữa làm trở về Lại Bộ Thị Lang. Trừ lần đó ra, Khang Hi càng là đứng vững đứng trụ Ngao Bái ối chào bức thế, riêng là đem kê biên tài sản tô Kisa cấp phủ chuyển tốt giao cho Hồng Thiên Khiếu.

Tác ngạch đồ trước tiên đạt được tin tức này, vội vàng đi vào Hồng Thiên Khiếu quý phủ báo tin vui: "Tam đệ, chúc mừng, lần này Hoàng Thượng chẳng những đề bạt Tam đệ vì ngự tiền thị vệ tổng quản, nhưng lại đem sao tô Kisa cấp gia mỹ chênh lệch giao cho Tam đệ, ta cái này làm đại ca, cũng đi theo dính rất nhiều quang nha."

Sonny đứng vậy Tứ đại cố mệnh đại thần đứng đầu, vốn dùng tác ngạch đồ thân phận quả quyết sẽ không đi làm một cái nhỏ nhỏ ngự tiền thị vệ tổng quản, chỉ là Sonny bệnh nặng, Ngao Bái ngang ngược, Sonny biết tác ngạch đồ cũng không phải Ngao Bái đối thủ, cái này liền cho tác ngạch đồ ra một

cái chủ ý, lại để cho hần tự động từ đi Lại Bộ Thị Lang chỉ chức, sửa sung nhất đẳng thị vệ. Khang Hi cũng là lòng dạ biết rõ, nhưng tác ngạch đồ nói như thế nào cũng là hần chuẩn nhạc phụ, Khang Hi tự nhiên không muốn chứng kiến tác ngạch đồ bị Ngao Bái hãm hại, cũng tự đáp ứng tác ngạch đồ điều thỉnh cầu này.

"Đại ca khi nào trở nên khách khí như thế, người huynh đệ của ta một hồi, tất nhiên là cùng tiến cùng lui, chẳng biết lúc nào đi Tô phủ?" Hồng Thiên Khiếu cũng không muốn Khang Hi hội lần nữa đề bạt hần, hai lần tăng lên kém bất quá mười ngày.

"Cái này tự nhiên là sợ đêm dài lắm mộng, dù sao hiện tại Hoàng Thượng chỗ đó cũng không có việc gì, không bằng hiện tại ta và người tù cùng nhau đi tới." Lão phụ được cứu trợ, quan phục nguyên chức, tác ngạch đồ tâm tình tất nhiên là tốt, cũng muốn thừa dịp lần này kê biên tài sản tô Kisa cấp phủ cho Hồng Thiên Khiếu làm cho một cái thiên đại chỗ tốt, coi như là hồi báo hần cứu phủ chi ân.

Hồng Thiên Khiếu kiếp trước cũng chỉ là tại trong TV chứng kiến những cái kia xét nhà màn ảnh, không nghĩ tới lần này vậy mà thật sự gặp được việc này, hơn nữa chính mình hay vẫn là phụng chỉ xét nhà quan viên, nghĩ đến cái loại này một đại bang người tùy ý chính mình tùy ý xử trí trảng cánh, Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm đã kích động, nghe vậy bề bộn gật đầu nói: "Như thế rất tốt, đại tiểu đệ đối Thượng Quan phục liên theo đại ca tiến về trước."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: kê biên tài sản Tô phủ (1)

Hai người tới tô Kisa cấp trong phủ, hần trong nhà cao thấp người chứng sớm đã đều bắt được, trước cửa phủ hậu quân sĩ nghiêm mật gác. Tác ngạch đồ đối với Hồng Thiên Khiếu nói: "Tam đệ, người nhìn cái gì thú vị sự việc, cho dù cảm chắc. Hoàng Thượng lần này phái người tới kê biên tài sản tô Kisa cấp gia, chính là thù người đại công, ngoại trừ cái kia bản 《 tứ thập nhị chương kinh 》 bên ngoài, chuyện khác vật Hoàng Thượng cũng sẽ không hỏi đây."

"Ha ha ha ha, như thế tiểu đệ tự không khách khí, đại ca người cũng đừng nhàn rồi." Hồng Thiên Khiếu gặp tô Kisa cấp trong phủ khắp nơi lộ vẻ châu báu đồ chơi quý giá, thẳng nhìn đến mắt cũng hoa rồi, thầm nghĩ trong lòng, cái này tô Kisa cấp cũng không phải một đồ tốt, trong phủ lại có nhiều như thế châu báu đồ chơi quý giá.

Tác ngạch đồ thuộc lại bắt đầu kiểm số vật phẩm, từng kiện từng kiện ghi tạc đơn bên trên. Hồng Thiên Khiếu cầm lấy một kiện châu báu xem xét, ghi đơn thư lại liền tại đơn thượng tướng cái này châu báu một số vạch tới, tỏ vẻ Ngao Bái trong phủ chưa từng vật ấy. Đãi Hồng Thiên Khiếu lác đầu, buông châu báu, cái kia thư lại mới lại thêm nhập danh sách bên trong.

Hai người một đường kiểm số đi vào, chợt có một gã quan viên bước nhanh đi ra, hướng tác ngạch đồ cùng Hồng Thiên Khiếu xin cái an, nói ra: "Khởi bẩm nhị vị đại nhân, tại tô Kisa cấp trong phòng ngủ phát hiện một cái cửa ngầm, muốn là tô Kisa cấp bảo tàng chỗ, ty chức không dám tự ý khai, thỉnh nhị vị đại nhân đi giá kiểm số."

Tác ngạch đồ dắt Hồng Thiên Khiếu tay, đi vào tô Kisa cấp phòng ngủ. Chỉ thấy dưới mặt đất phủ lên đủ loại kiểu dáng da hổ da báo, trên tường treo đi một tí cung tiễn đao kiếm cùng sơn thủy văn tự, xem ra cái này tô Kisa cấp chính là văn võ song toàn chi nhân. Đạo kia cửa ngầm tại tô Kisa cấp phòng ngủ phía tây, bị một trương cực lớn tranh sơn thủy ngăn trở, mà chốt mở thì là chánh đường bên trên bày đặt một cái cự đại bình hoa, muốn là vệ sĩ tại chuyển cái này bình hoa thời điểm, vậy mà không thể di chuyển, trong lúc vô tình như vậy một chuyển, liền đem cửa ngầm cho mở ra, cái kia hai gã tìm được cửa ngầm vệ sĩ giờ phút này chính canh giữ ở cửa ngầm bên cạnh, tác ngạch đồ nhân tiện nói: "Đều chuyển ra đến xem nhìn."

Hai gã vệ sĩ đi vào cửa ngấm đi, đem bên trong nơi cất giấu vật đưa tới, hai gã thư lại tiếp được rồi, cẩn thận từng li từng tí phóng ở bên cạnh một trương da báo bên trên.

Tác ngạch đồ cười nói: "Tô Kisa cấp trong phủ tốt nhất bảo vật, nhất định đều giấu ở chỗ này mất. Liễu tổng quản, người liền ở chỗ này chọn âu yếm đích sự vật, bảo đảm không sai được." Ngày đó ba ngày kết bái thời điểm, từng có ước định, người trước hết thấy dùng quan chức tương xứng, không thể đại ca Tam đệ gọi bấy, để tránh bị Hoàng Thượng biết rõ.

Hồng Thiên Khiếu cười nói: "Tác đại nhân không cần khách khí, chính người cũng chọn a." Vừa nói xong những lời này, Hồng Thiên Khiếu chợt thấy một vật, "Ah" một tiếng gọi, chỉ thấy một gã vệ sĩ đưa lên một chỉ Bạch Ngọc đại hộp, hộp trên có khắc có năm chữ to, điền chu sa, đúng là "Tứ thập nhị chương kinh". Hồng Thiên Khiếu vội vàng tiếp nhận, mở ra hộp ngọc cái nắp, bên trong là hơi mỏng một quyển sách, bao thư là màu trắng bằng lụa, phong bì bên trên cũng viết "Tứ thập nhị chương kinh" năm chữ to.

Hồng Thiên Khiếu đem 《 tứ thập nhị chương kinh 》 đưa tới tác ngạch đồ trong tay, nói: "Tác đại nhân, quyển sách này đúng là Hoàng Thượng muốn 《 tứ thập nhị chương kinh 》， chúng ta xem như có thể hướng Hoàng thượng báo cáo kết quả công tác rồi."

"Như thế đúng là." Tác ngạch đồ mỉm cười tiếp nhận 《 tứ thập nhị chương kinh 》， trước sau cao thấp nhìn xem, lại mở ra sách mở ra, nghi ngờ nói, "Thái hậu đã tin Phật, như thế nào không theo trong Thiếu Lâm tự tìm chút ít kinh Phật đến xem, lại hết lần này tới lần khác muốn xem cái này hào không biết tên 《 tứ thập nhị chương kinh 》， thật sự là kỳ quái."

"Thái hậu muốn nhìn cuốn sách này, cuốn sách này tất nhiên có hẳn có thể xem chi giá trị, thái hậu nàng lão nhân gia tâm tư há lại ta và người có khả năng đoán được." Hồng Thiên Khiếu ha ha cười nói, nhưng trong lòng muốn, nguyên lai cái này 《 tứ thập nhị chương kinh 》 bí mật biết chỉ người rất ít, mà ngay cả tác ngạch đồ cũng không biết.

Hai người trong lúc nói chuyện, cửa ngấm ở trong đồ vật cũng đã bị hai cái vệ sĩ đều chuyển ra, quả thật là rục rở muôn màu, kỳ trân dị bảo nhiều không kể xiết. Tác ngạch đồ cẩn thận xem trong động đất lấy ra nhiều loại sự việc, hỏi: "Liễu tổng quản, người yêu cái kia một ít?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: kê biên tài sản Tô phủ (2)

Hồng Thiên Khiếu chỗ đó bái kiến nhiều như vậy bảo vật, sớm đã là hoa mắt, nói: "Cái gì đó quý trọng nhất, hạ quan thể nhưng mà không hiểu, không bằng tác đại nhân bang (giúp) hạ quan lựa chọn a."

Tác ngạch đồ ha ha cười nói: "Tốt!" Xoay người cảm lấy hai chuỗi Minh Châu, một chỉ Phi Thúy điều thành ngọc mã, nói: "Cái này hai kiện châu báu đáng giá được rất, Liễu tổng quản đã muốn a."

Hồng Thiên Khiếu nói: "Tốt!" Khai tỏ ánh sáng châu cùng ngọc mã ước lượng vào trong ngực, bỗng nhiên nhìn đến bảo vật trong có một con dao găm, vì vậy liền thuận tay cầm lên, chỉ cảm thấy bất tay:bắt đầu cực kỳ trầm trọng, cái kia dao găm liền chuỗi bất quá một thước hai thốn, bọc tại cá mập da mũ bên trong, phân lượng lại cùng tầm thường trường đao trường kiếm không giống. Hồng Thiên Khiếu trái tay nắm chặt chuỗi kiếm, rút ra, chỉ cảm thấy một cổ hàn khí đập vào mặt tới, không khỏi trong mũi đau xót, "Hắt xì" một tiếng, hắt hơi một cái, lại nhìn cái kia dao găm lúc, thân kiếm như mực, nửa điểm

sáng bóng cũng không có.

Hồng Thiên Khiếu chính là là người biết hàng, biết cái này thanh dao găm tuy nhiên bộ dáng như thế khó coi, cơ hồ cùng mộc đao không kém bao nhiêu, lại tất nhiên là sắc bén vô cùng, nếu không có như thế, tồ Kisa cáp tất nhiên sẽ không đem nó cùng những này trên bảo phóng cùng một chỗ. Hồng Thiên Khiếu tiện tay hướng bên cạnh ném đi, lại nghe được xùy một tiếng vang nhỏ, dao găm sàn nhà, thẳng không có đến chuôi.

Tuy nhiên sớm có chuẩn bị tâm lý, Hồng Thiên Khiếu vẫn là "Ồ" một tiếng, có chút kinh dị. Vừa rồi Hồng Thiên Khiếu chỉ là tiện tay như vậy ném đi, chút nào không có dùng sức lực, không ngờ được dao găm lại hội tự hành sàn nhà, mà mũi nhận chỉ lợi càng là không thể tưởng tượng, lại như thế bụn nhào. Tác ngạch đồ cúi người rút lên dao găm, nói ra: "Liều tổng quản, cây đoản kiếm này ngược lại có chút kỳ quái."

Hồng Thiên Khiếu "Àn" một tiếng, nói: "Xem ra đây là chuôi bảo kiếm, chúng ta đến thử xem." Theo trên vách tường tháo xuống một thanh dao bầu, rút ra vỗ đến, hoành cầm trong tay, nói ra: "Tác đại nhân, người dùng đoản kiếm hướng cái này dao bầu bên trên chém thoáng một phát."

Tác ngạch đồ nhắc tới dao găm, hướng dao bầu bên trên chém rụng, chỉ nghe "Xoạt" một tiếng, cái kia dao bầu ứng tay chém làm hai đoạn.

Hai người không hện mà cùng kêu lên: "Tốt!" Con dao găm này là thế chỗ hiếm thấy bảo kiếm, tự không thể nghi ngờ nghĩa, chỉ là kỳ chính là chặt đứt dao bầu lại như chém gọt vật liệu gỗ, đều không có kim loại va chạm âm vang thanh âm.

Tác ngạch đồ đem dao găm giao cho Hồng Thiên Khiếu trong tay, cười nói: "Chúc mừng Liều tổng quản, được như vậy một thanh bảo kiếm, xem ra tồ Kisa cáp trong nhà bảo vật, tự dùng cái này kiếm cầm đầu." Hồng Thiên Khiếu cũng là lòng tràn đầy ưa thích, rồi lại không thể không nhún nhường thoáng một phát nói: "Tác đại nhân, người nếu như muốn muốn, tặng cho người tốt rồi." Tác ngạch đồ liên tục khoát tay, nói: "Tác mỗ tuy nhiên xuất thân là võ quan, nhưng hiện tại đã là Lại Bộ Thị Lang, sửa quan văn rồi, tất nhiên là không cần phải binh khí. Liều tổng quản dưới mắt là ngự tiền thị vệ tổng quản, thân phụ bảo hộ Hoàng Thượng an nguy to lớn đảm nhiệm, cái này chuôi bảo kiếm cho Liều tổng quản đúng là phù hợp."

Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm vốn là đối với cái này thanh dao găm yêu thích cực kỳ, tất nhiên là không khách khí nữa, đem dao găm thu nhập trong giày, nhưng trong lòng muốn, vốn cái này thanh dao găm là ứng nên xuất hiện tại Ngao Bái trong phủ, bây giờ lại tại tồ Kisa cáp trong phủ, có thể thấy được hẳn là Ngao Bái kê biên tài sản tồ Kisa cáp phủ thời điểm, đem nó lấy đi, đã cái thanh này chém sát như chém bụn dao găm ở chỗ này, cái kia kiện có thể phòng đao thương áo ba lỗ[sau lưng] không biết có ở đây không nơi này, nghĩ tới đây, Hồng Thiên Khiếu liền lại (cười) đến gấp cả - lưng, tiếp tục tại trên bảo trong đồng cẩn thận tìm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: một triệu lượng (1)

Quả nhiên, Hồng Thiên Khiếu rất nhanh đã tìm được một kiện đen nhánh áo ba lỗ[sau lưng], trong nội tâm mừng thầm, vội vàng đem nó đề, chỉ cảm thấy bất tay:bất đầu rất, y chất mềm mại dị thường, không phải ti không phải mao, không biết là cái gì chất liệu. Tác ngạch đồ thấy, biết rõ cái này áo ba lỗ[sau lưng] hẳn là đao thương bất nhập bảo y, vì vậy nhân tiện nói: "Liều tổng quản, đã tồ Kisa cáp đem cái này không thấy được áo ba lỗ[sau lưng] để ở chỗ này, muốn nhất định là một kiện bảo vật, nếu là tác mỗ đoán không sai, cái này áo ba lỗ[sau lưng] tất nhiên có thể phòng đao kiếm."

Nói xong, tác ngạch đồ theo Hồng Thiên Khiếu trong tay lấy ra áo ba lỗ[sau lưng], sau đó lại theo trên tường gỡ xuống một bả dao bầu, đem áo ba lỗ[sau lưng] nhẹ nhàng phổ trên mặt đất, dùng dao bầu hung hăng chém xuống dưới. Chỉ nghe "Đình đang" một tiếng muốn, Hóa Tĩnh vắng khắp nơi, tác

ngạch đồ đem đao buông, cầm lấy áo ba lỗ[sau lưng], chỉ thấy thượng diện cũng không cái gì dấu vết, lại nhìn mặt đất, nhưng lại có một đầu lại thâm sâu lại dài đao ấn, rất nhanh lại biến mất không thấy gì nữa.

Tác ngách đồ đem áo ba lỗ[sau lưng] đề cho Hồng Thiên Khiếu, cười đối với hắn lời nói: "Liễu tổng quản, trước có bảo kiểm lại có bảo y, chỉ sợ Liễu tổng quản ngày sau muốn vô địch thiên hạ rồi. Liễu tổng quản càng là lợi hại, Hoàng Thượng cũng tự càng an toàn, còn đây là Thiên Hưu ta Đại Thanh vậy. Liễu tổng quản, cái này liền mặc vào a."

Hồng Thiên Khiếu tiếp nhận áo ba lỗ[sau lưng], cũng không khách khí, lập tức liền cởi xuống áo ngoài, đem áo ba lỗ[sau lưng] mặc, lại đem áo ngoài trao ở phía trên, cái kia áo ba lỗ[sau lưng] nhỏ vừa vặn, thêm chi vừa mềm lại mỏng, cũng không có bất kỳ không tiện. Hồng Thiên Khiếu được bảo kiểm cùng bảo y về sau, mặt khác bảo vật liền rút cuộc không để vào mắt, vì vậy cũng không hề tìm kiếm, mọi nơi quan sát trên tường thì họa .

Tác ngách đồ gặp Hồng Thiên Khiếu không có tâm tư, vì vậy mệnh văn lại tiến đến, nhìn tồ Kisa cấp gia tài sơ bộ danh sách, không khỏi duỗi đầu lưỡi, quay đầu đối với Hồng Thiên Khiếu nói: "Tồ Kisa cấp cái thăng này ngược lại thực hội vợ vệt, nhà hắn tài so với ta sở liệu muốn nhiều gấp đôi còn không ngót."

Hắn phát tay mệnh sở hữu tất cả cấp dưới tất cả đều đi ra ngoài, nhẹ giọng đối với Hồng Thiên Khiếu nói: "Tam đệ, bọn hắn người Hán có câu nói nói: ‘ ngàn dặm làm quan chi vì tài. ’ lần này hoàng ân mệnh mỏng cuộn cuộn, Hoàng Thượng phái ta anh em lưỡng cái này phái đi, nguyên là muốn chúng ta phát một số tiền của phi nghĩa kia mà. Cái này trương danh sách ấy ư, đợi tí nữa ta lấy được sửa chữa sửa chữa. Hơn 100 vạn lượng bạc, người nói nên báo bao nhiêu mới được là?"

Hồng Thiên Khiếu cũng là thâm giật mình, tồ Kisa cấp coi như là trung thần một cái rồi, không nghĩ tới trong nhà vậy mà cũng có hơn 100 vạn không rõ lai lịch bạc, lắc đầu nói: "Tiểu đệ lần thứ nhất làm loại chuyện này, đã có thể không hiểu nhiều rồi, hết thấy bằng đại ca làm chủ là."

Tác ngách đồ cười cười, nói: "Tờ đơn bên trên liệt kê, tổng cộng là một trăm bảy mươi tám vạn sáu ngàn chín trăm bảy mươi bảy lượng. Cái kia số lẻ bất động, chúng ta cho xóa đi cái ‘ một ’ chữ, ‘ bảy ’ lại đi cái ‘ năm ’, như vậy ảo thuật biến đổi, là được hai mươi tám vạn sáu ngàn chín trăm bảy mươi bảy lượng, cái kia ‘ một năm ’ chữ đầu rồi, ta anh em lưỡng tự người hai ta một phần như thế nào?"

Hồng Thiên Khiếu mặc dù biết tác ngách đồ tất nhiên hội rò báo ngân lượng, lại không nghĩ rằng hắn cũng dám rò báo một triệu năm trăm ngàn lượng, dù sao tồ Kisa cấp trong nhà tổng cộng mới chỉ có một trăm bảy mươi tám vạn lượng, không khỏi chấn động: "Đại ca, cái này có phải hay không nhiều lắm, dù sao tổng cộng mới một trăm bảy mươi tám vạn lượng." Tác ngách đồ cười cười nói: "Tam đệ, người đây tự không hiểu, người giấu lại, tại hoàng thượng trong mắt, tồ Kisa cấp là trung thần hay vẫn là gian thần?"

Hồng Thiên Khiếu không giả đường cấp treo: "Tự nhiên là trung thần."

"Cái kia chẳng phải kết liễu, đã tại hoàng thượng trong mắt tồ Kisa cấp là trung thần, nếu là thoảng cái đi ra một trăm bảy mươi tám vạn lượng bạc cùng nhiều như vậy trần báo, Hoàng Thượng hội nghĩ như thế nào. Tam đệ, chúng ta làm như vậy kỳ thật cũng là muốn lại để cho tồ Kisa cấp tại hoàng thượng trong nội tâm lưu lại một trung thần dấu vết, nếu như là tồ Kisa cấp dưới tuổi vàng có biết, cũng chắc chắn cảm kích huynh đệ chúng ta hai người đấy."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 142: một triệu lượng (2)

Hồng Thiên Khiếu giờ mới hiểu được vì sao tác ngạch đồ dám như thế to gan lớn mật rồi, trong nội tâm cũng không khỏi ám thầm bội phục tác ngạch đồ cáo già, đa mưu túc trí, đồng thời lại là âm thầm buồn cười, cảm người ta bạc không nói, ngược lại còn nói ra cái gì trợ giúp tô Kisa ha ha, hẳn lẽ ra cảm tạ chuyện ma quỷ đến.

Hồng Thiên Khiếu không khỏi ám thầm bội phục tác ngạch đồ quả thật là cáo già, nhẹ gật đầu lại lắc đầu nói: "Đã như vậy, tiểu đệ liền nghe đại ca, chỉ là cái này một hai chi phân không quá phù hợp."

Tác ngạch đồ khẽ giật mình, thích thú cười nói: "Huynh đệ ngại không đủ sao? Không quan trọng, ta ca lường cái gì cũng tốt thương lượng."

Hồng Thiên Khiếu vội vàng lắc đầu nói: "Không, không! Tiểu đệ không phải ý tứ này, tiểu đệ có ý tứ là huynh đệ chúng ta hai người nên chia đồng ăn đủ, một người một nửa, há có thể lại để cho đại ca chỉ lấy 50 vạn lượng."

Tác ngạch đồ giờ mới hiểu được Hồng Thiên Khiếu không đồng ý nguyên nhân, ha ha cười nói: "Tam đệ, ngươi cùng đại ca bất đồng, gia phụ chính là tam triều nguyên lão, nhiều lần thụ Hoàng gia phong thưởng, gia có thừa tư. Mà Tam đệ nhưng lại một thân một mình, cũng không tích súc, huống chi Tam đệ ngày sau người trong phủ nhiều hơn, còn cần giữ gìn một ít hằng ngày chi tiêu, hơn nữa, Tam đệ trước mắt còn chưa đón dâu, dùng tiền chỗ còn nhiều."

Hồng Thiên Khiếu còn muốn nói nữa, tác ngạch đồ thấy thế, vội vàng khoát khoát tay nói: "Tam đệ không cần nói nữa, cứ như vậy phân ra, ngươi như lại không đồng ý, đại ca ta cần phải tức giận."

Hồng Thiên Khiếu chỉ phải thôi.

Tác ngạch đồ lại nói: "Tam đệ, cái này trên mặt đất kỳ trân dị bảo, huynh đệ chúng ta cũng muốn chia lên một phần, nếu như ngân lượng chỉ có hơn hai mươi vạn, đã có nhiều như vậy kỳ trân dị bảo, Hoàng Thượng khó bảo toàn không sẽ nghi ngờ, chuyện này đã làm, huynh đệ chúng ta muốn làm cần thận, như thế nào?"

Hồng Thiên Khiếu nói: "Toàn bộ bằng đại ca phân phó, lần này theo chúng ta kê biên tài sản tô Kisa cấp phủ những binh lính này cùng các, tự nhiên cũng muốn thiếu bọn họ không được chỗ tốt, để tránh bọn hắn ngày sau khắp nơi nói lung tung."

Tác ngạch đồ chỗ đó hội không thể tưởng được này điểm, nghe vậy cười ha ha nói: "Tam đệ nói thật là, chúng ta liền từ cái kia còn lại hai mươi tám vạn sáu ngàn chín trăm bảy mươi bảy lượng bạc trong xuất ra hơn hai vạn lượng, dùng để khen thưởng cùng chúng ta đến đây cái này hơn hai mươi cá nhân đã là vậy là đủ rồi, muốn bọn hắn được bạc về sau tất nhiên là sẽ không nói lung tung đấy."

Hồng Thiên Khiếu nghe xong, hai vạn lượng bạc, mỗi người chừng một ngàn lượng, nhất là những binh lính kia, coi như là đem làm cả đời binh cũng là tuyệt đối không thể gãy (kiếm được) một ngàn lượng, vì vậy liền gật đầu nói: "Tự theo đại ca nói như vậy."

"Tam đệ, chỗ ở của ngươi hiện có bao nhiêu người hầu, thị nữ?" Tác ngạch đồ xem xét bốn phía, giảm thấp xuống thanh âm hỏi.

"Chỉ có vừa mới tìm một cái nấu cơm, mặt khác liền không còn có cái khác rồi, bất quá, hiện tại tiểu đệ xem như rất có gia tư rồi, qua mấy ngày liền mua một ít nha hoàn, người hầu, cũng tốt quản lý trong phủ sự vụ." Hồng Thiên Khiếu không biết tác ngạch đồ là ý gì, cũng không phải Hồng Thiên Khiếu không muốn nhiều tìm mấy cái người hầu, nha hoàn, dù sao tác ngạch đồ cho phủ đệ của hắn diện tích rất lớn, cũng không đủ nhân thủ là tuyệt đối không được, chỉ là theo tác ngạch đồ phủ đến nay cũng không quá đáng ngăn ngừa nửa tháng thời điểm, Hồng Thiên Khiếu thật sự là không có quá mức thời

gian đi xử lý việc này vốn Hồng Thiên Khiếu nguyên vốn chuẩn bị lại để cho Thần Long đảo bên trên hầu hạ mình chính là cái kia nha hoàn Văn Nhi mang theo mấy cái nha hoàn tới, nhưng lại nghĩ tới hẳn không biết võ công, lo lắng ngày sau vạn nhất có cái gì ngoài ý muốn, ngược lại thành vương bận, vì vậy cũng từ bỏ đi ý nghĩ này, chỉ là lại để cho Lục Cao Hiến theo Thần Long đảo điều đã đến một cái trù nghệ cao siêu Thần Long đảo đệ tử, bây giờ còn đang trên đường.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: tô như cầu vồng (1)

Vốn là, dùng Hồng An Thông chỉ ý, muốn theo Thần Long đảo tuyển ra một đám võ công cao cường, khôn khéo tài giỏi giáo chúng đến Hồng Thiên Khiếu trong phủ hành động người hầu, nha hoàn, nhưng là Hồng Thiên Khiếu nhưng lại cũng không đồng ý, nguyên nhân có hai; thứ nhất, nếu là cả tòa trong phủ người hầu, nha hoàn đều là Võ Lâm cao thủ, khó bảo toàn sẽ không khiến cho Khang Hi hoài nghi; thứ hai, ngày sau một khi thời cơ chín muồi, thế tất muốn toàn bộ rời khỏi Bắc Kinh, nhân số quá nhiều ngược lại bất tiện, nếu như trong phủ chỉ là một ít bình thường hạ nhân, dùng Khang Hi loại này mình quân tự nhiên sẽ không khó vì bọn họ.

"Ha ha, Tam đệ, không phải đại ca nói người, mặc dù là có một chút bạc cũng không thể loạn hoa, dưới mắt chẳng phải có không cần tiền nha hoàn, người hầu, vì sao không cần, ngược lại lên giá tiền đi mua, Đại Thanh triều vừa mới nhất thống cả nước, chiến loạn vừa dừng lại, miệng người hao tổn quá lớn, người buôn bán thị trường giá cả rất cao, một cái dung mạo tuấn tú, động tác nhanh nhẹn giá cao nha hoàn cơ hồ cần mấy mươi lượng bạc, dựa vào Tam đệ phủ đệ lớn nhỏ, nha hoàn, người hầu mua lại, sợ là muốn mấy ngàn lượng bạc." Tác ngạch đồ mở trừng hai mắt, Mimi cười nói.

Tác ngạch trộm không sai, dựa theo Hồng Thiên Khiếu phủ đệ lớn nhỏ, cùng với bị thụ Khang Hi trọng dụng, ngày sau mây xanh thẳng lên thế, trong phủ ít nhất phải có nha hoàn, bà tử, người hầu hơn hai trăm người, cho dù mỗi người hai mươi lượng, không sai biệt lắm cũng muốn năm ngàn lượng bạc, huống chi, quan lớn quý tộc trong phủ là bà tử, người hầu ít, nha hoàn chiếm đa số.

"Cái kia, đại ca chỉ ý phải . ." Hồng Thiên Khiếu tuy nhiên thông minh hơn người, dù sao cũng là sơ kinh (trải qua) quan trường, cùng tác ngạch đồ loại này quan trường càng già càng lão luyện so sánh với, trước mắt tất nhiên là non rất nhiều.

"Tam đệ, người huynh đệ của ta hôm nay là làm cái gì đã đến?" Tác ngạch đồ cũng không có nói thẳng ra, bắt đầu quán khởi phản công đến.

"Tự nhiên là tìm và tịch thu tô Kisa cấp phủ nha." Hồng Thiên Khiếu càng ngày càng làm không rõ tác ngạch đồ đến tốt cùng là có ý gì rồi, đồng thời cảm giác sâu sắc quan trường chỉ lâu cá, xem ra ngày sau nếu muốn tại thanh đình đài xuống dưới, tránh không được chỉ điểm tác ngạch đồ, Khang thân vương già như vậy kẻ dối trá nhiều hơn học tập học tập.

"Chiếu nha, Tam đệ, người ngắm lại, tô Kisa cấp trong phủ chẳng lẽ lại chỉ có những này bạc cùng châu báu hay sao?" Tác ngạch đồ ha ha cười cười, đi lòng vòng đôi mắt nhỏ châu, lại dùng tay vuốt vuốt.

"Đại ca chỉ ý chẳng lẽ là. . ." Hồng Thiên Khiếu lại dần cũng đã minh bạch tác ngạch đồ ý tứ.

"Ha ha, không tệ, đại ca đúng là ý tứ này, tô Kisa cấp lão nhân coi như là Đại Thanh quốc khai quốc công thần, chi hệ quá nhiều, không nói đến quang trong phủ hạ nhân liền có 300 người nhiều, hẳn trong phủ thân thuộc cũng có trăm người nhiều, khó bảo toàn trong đó không có mấy người có thể vào Tam đệ pháp nhãn, theo đại ca biết, cái này tô Kisa cấp có một đứa con gái tên là tô như cầu vồng, thế nhưng mà ta Đại Thanh triều đệ nhất mỹ nữ,

Ngao Bái đã sớm thèm thuồng hân sắc đẹp, Ngao Bái lúc trước từng hướng tới Kisa cấp cầu hôn, muốn lấy cô như cầu vòng vì thứ mười ba phòng tiểu thiếp, lại bị cô Kisa cấp quả quyết cự tuyệt, nói Ngao Bái cùng cô Kisa cấp não cuồng, nàng này cũng đã chiếm nhất định được nhân tố đầu rồi, ha ha ha ha. Dưới mắt những này hạ nhân tất cả đều bị giam giữ tại cô Kisa cấp hậu viện ở trong, đợi chúng ta xét nhà sau khi chấm dứt, những người này sẽ bị toàn bộ sung làm quan nô." Tác ngách đồ cười mỉa nói, "Tam đệ, người khả năng còn không biết a, cô Kisa cấp bị giết về sau, Ngao Bái từng mấy lần tìm được Hoàng Thượng, thỉnh chỉ xét nhà, nhưng Hoàng Thượng đều không có cho phép. Tam đệ anh hùng còn trẻ, như thế thiên hạ tuyệt sắc tự nhiên chỉ có thể thuộc sở hữu Tam đệ, ngày sau làm tiểu thiếp cái gì đây."

"Ha ha, đại ca nói đùa." Hồng Thiên Khiếu bản không phải háo sắc chỉ nhân, nhưng nghe được tác ngách đồ đem cái kia cô như cầu vòng khoa trương rất đúng thiên hạ thiếu tim, trên mặt đất chỉ lần này, trong nội tâm cũng không khỏi âm thầm hiếu kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: cô như cầu vòng (2)

"Đi, nàng này đại ca đã từng thấy qua một lần, dùng đại ca tu vi định lực còn động dậy hướng tới Kisa cấp yêu cầu nàng này ý niệm trong đầu, có thể thấy được nàng này dung mạo như thế nào." Tác ngách đồ một bả kéo Hồng Thiên Khiếu tay phải, hai người liền đi ra ngoài hướng về sau xa xa đi đến, "Ngoại trừ nàng này bên ngoài, Tam đệ có thể tại hơn người trúng tuyển ra một ít dễ mất, dùng sung trong phủ hạ nhân, đến lúc đó đại ca chỉ cần lại để cho hành văn quan đem những người này danh tự xóa sẽ xây đến." Tác ngách đồ vừa đi vẫn không quên một bên dặn dò Hồng Thiên Khiếu.

Tuy nhiên giam giữ mấy trăm người, nhưng toàn bộ hậu viện cũng không có như Hồng Thiên Khiếu trong tưởng tượng lộn xộn ồn ào, chỉ có điều thỉnh thoảng truyền đến một ít nữ tử thấp giọng tiếng khóc cùng nam tử gầm lên mắng chửi, càng có vài nhai mắng to Ngao Bái người, về sau liền có người than thở địa mở miệng khuyên nhủ.

"Mở ra đại môn." Cũng chỉ là một hồi công phu, tác ngách đồ cùng Hồng Thiên Khiếu liền đã đi tới hậu viện trước cổng chính, cái gọi là hậu viện kỳ thật tựu là cô Kisa cấp nội phủ, thì ra là trong Tô phủ nữ quyến chỗ ở, cái chỗ này ngoại trừ cô Kisa cấp phụ tử bên ngoài, nam nhân khác là không có thể tùy ý tiến vào, hơi có chút cùng loại hoàng cung hậu cung.

Lần này cô Kisa cấp bị giết, hậu viện là được Tô phủ mọi người tạm thời giam giữ nơi. Hồng Thiên Khiếu đi vào hậu viện, trước mặt mà đến là một cổ nhân nhật mùi khai, Hồng Thiên Khiếu nhìn kỹ lại, nguyên lai cái này mấy trăm người chỉ là căn cứ nam nữ bị phân biệt giam giữ tại hai hàng liền nhau phòng lớn ở trong, ăn uống cùng với đồng đều tại đâu đó, tự nhiên hương vị tựu không tốt lắm nghe thấy.

Đã vài ngày rồi, cái này vài trăm người đều là cảm thấy tâm thần bất định, y theo Đại Thanh xưa nay quy củ, Hoàng Thượng hội phái một hai cái có công lớn quan viên đi đầu đi vào bị kê biên tài sản trong phủ đi đầu chọn lựa một ít người dùng phong phú phủ đệ của mình, nguyên tắc là nữ tử tướng mạo tuần tú, nam tử khôn khéo giỏi giang, này đây đem làm tác ngách đồ cùng Hồng Thiên Khiếu một thân quan phục đi vào hậu viện, hai hàng trong phòng lập tức xuất hiện một hồi nhỏ nhỏ bạo động, trong phòng người tranh nhau cướp hướng ra phía ngoài xem, hi vọng mình có thể bị tới đây quan viên chọn trúng, do đó thoát khỏi ngày sau trở thành quan nô điều xấu.

"Không cần lách vào, ai nếu là lại lách vào, ta hiện tại tựu làm cho nàng đến ta trong phủ làm quan nô, cô như cầu vòng, đi ra." Tác ngách đồ một bên ý bảo binh sĩ mở khóa, một bên la lớn.

Quả nhiên, tác ngách đồ vừa dứt lời, chen chúc tình huống lập tức ngừng lại. Tác ngách đồ cái thứ nhất hô cô như cầu vòng danh tự tự nhiên đã ở chỗ dự liệu của mọi người bên trong, dù sao cũng là Đại Thanh triều đệ nhất mỹ nữ, người nam nhân kia không muốn muốn.

Lặng yên không một tiếng động một hồi, môn "Răng rắc" một tiếng mở ra, một cái áo tơ trắng nữ tử ánh vào Hồng Thiên Khiếu tầm mắt, Hồng Thiên Khiếu hô hấp không khỏi chịu cứng lại, mỹ, thật đẹp, không có không gì sánh được, không hô là Đại Thanh triều đệ nhất mỹ nữ, Hồng Thiên Khiếu cảm thấy rất là minh bạch, hấn động tâm

Cái gọi là hảo sắc, là chỉ cần nhìn thấy mỹ mạo nữ tử liền muốn tới trên giường, chiếm thành của mình, thuộc về một loại tính xúc động. Tuy nhiên Hồng Thiên Khiếu cũng không phải là hảo sắc chi nhân, nhưng dù sao cái này tô như cầu vòng thật là nhân gian tuyệt sắc, thế gian vu vật, hơn nữa Hồng Thiên Khiếu lại hoàn toàn có thể đơn giản đạt được nàng, há có thể không là chi tâm động, nếu không, còn không bằng tiền cung lau làm thái giám đi tu tập cái kia 《Quỷ Hoa Bảo Điển》.

"Tội thân chi nữ tô như cầu vòng, bá kiến hai vị đại nhân." Tô như cầu vòng bước nhẹ đi đến tác ngạch đồ cùng Hồng Thiên Khiếu trước mặt, vén áo thi lễ.

Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm một hồi than thở, tướng mạo, thanh âm đều là như vậy hoàn mỹ, tạo hóa thật sự là quá hội trêu cợt người rồi, vậy mà đem sở hữu tất cả ưu điểm đều tập trung vào nàng này trên người, nếu như Khang Hi lớn tuổi chút ít, nếu không là minh quân, chỉ bằng vào nàng này, đủ để sẽ có "Từ nay về sau quân vương không tảo triều" tái hiện.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: ách Sur (1)

"Tam đệ, như thế nào, nàng này có thể vào được Tam đệ pháp nhãn hay không?" Tác ngạch đồ gặp Hồng Thiên Khiếu ngơ ngác vừa đứng, trong nội tâm cười thầm, gom góp quay đầu lại nhẹ giọng hỏi.

"Vào khỏi vào khỏi." Hồng Thiên Khiếu đang tại suy nghĩ, cơ hồ là không giả tác địa bật thốt lên nói ra mấy chữ này.

Tác ngạch đồ gặp Hồng Thiên Khiếu thất thố, trong nội tâm càng là buồn cười, xoay người lại đối với tô như cầu vòng nói: "Ân, tô như cầu vòng, cha người tô Kisa cấp tội ác tày trời, đã bị minh điển chính hình, y theo Đại Thanh luật pháp, Tô phủ mọi người phải làm đều sung làm quan nô, nhưng vị này ngự tiền thị vệ tổng quản Liễu tổng quản không đành lòng gặp may một luy con gái yếu ớt ngày sau chịu khổ, cố ý đem người thu nhập trong phủ, không biết người có bằng lòng hay không?"

Tác ngạch trộm chính là Quan thoại, tô như cầu vòng chỗ đó sẽ có không muốn đạo lý, quan nô tư vị không sống khá giả, huống chi như nàng như vậy mỹ nữ, không thông báo bị bao nhiêu nam nhân đùa bỡn, cùng nữ tướng so lại có cái gì khác biệt. Vừa rồi tô như cầu vòng cũng chú ý tới Hồng Thiên Khiếu, phát hiện hắn đang nhìn đến chính mình thời điểm, hai mắt ở trong lộ vẻ thương thức cùng ca ngợi, cũng không có nam nhân khác cái chủng loại kia khát khao cùng xúc động, hận không thể lập tức nhào lên một bà thoát đi chính mình toàn thân quần áo đã thú ánh mắt, chỉ là này vóc người tuy là uy mãnh, tướng mạo đường đường, nhưng lại vẻ mặt vàng như nền bệnh sắc, cùng anh tuấn tiêu sái là không có nửa điểm liên quan, hơn nữa người này là ngự tiền thị vệ tổng quản, chỉ là một gã vũ phu.

Dùng trước mắt tình cảnh của mình, ở đâu còn có tư cách đi kén cá chọn canh, ở đâu còn có tư cách cự tuyệt, huống chi, cùng nam nhân khác so sánh với, cái này Liễu tổng quản mặc dù chỉ là tướng mạo không bằng chính mình ý, coi như là nhân trung chi long rồi, theo hắn tất nhiên không sẽ phải chịu bất luận cái gì ủy khuất, tổng cũng tốt hơn làm quan nô nghìn lần vạn lần, chỉ là, chỉ sợ theo hắn về sau, chính mình đây bụng tài hoa hội đều mai một, ai, đây đều là vận mệnh nha. Nghĩ đến đây, tô như cầu vòng than nhẹ một tiếng, phúc phúc thân nói: "Đa tạ Đại nhân ân điển, tội thân chi nữ nguyện ý."

Tác ngách đồ treu tức địa hướng Hồng Thiên Khiếu trùng mắt nhìn, không khỏi khiến cho Hồng Thiên Khiếu trên mặt ửng đỏ, Giang Nam Sử gia mặt nạ da người kinh điển nhất một cái đặc điểm là đeo lên mặt nạ về sau, không chút nào ảnh hưởng trên mặt là bất luận cái gì biểu lộ, mặc dù xấu hổ cũng giống như vậy, chỉ có điều màu sắc thượng sai một chút mà thôi.

Hồng Thiên Khiếu đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên cảm giác được sau lưng giam giữ Tô phủ nam tử trong phòng phóng tới một đạo ánh mắt sắc bén, Hồng Thiên Khiếu cảm giác được người này tuyệt không phải người thường, mà là cao thủ nhất lưu, không khỏi trong nội tâm khẽ động, đem đã đã đến bên miệng ngan nhai nuốt xuống, ngửa mặt lên trời "Ha ha" đại cười: "Đa tạ tác đại nhân, không nghĩ tới trong thiên hạ lại có như thế mỹ nhân, chỉ có điều không biết giường đệ công phu như thế nào, tại đây liền giao cho tác đại nhân rồi, hạ quan cái này liền dẫn nàng hồi phủ mấy mưa một phen, thử xem trong đó tư vị như thế nào, ha ha ha ha."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: ách Sur (2)

Hồng Thiên Khiếu trước sau coi như hai người biến hóa chán kinh rồi tác ngách đồ cùng tô như cầu vòng hai người, tác ngách ngoạn (khom) nói nhận thức Hồng Thiên Khiếu thời gian cũng không tính lâu, biết hẳn làm người trầm ổn, cũng không lỗ mông, chưa từng có nhìn thấy hẳn như thế phóng túng. Tô như cầu vòng tự phụ tài hoa hơn người, tướng nhân tố không sai lắm, lại không liệu Hồng Thiên Khiếu trước sau khác biệt như thế to lớn, nhất thời cũng sợ ngây người.

Hồng Thiên Khiếu càng là rõ ràng địa cảm giác được sau lưng cái kia tia ánh mắt, so vừa rồi nhiều thêm vài phần căm hận cùng thống hận, không khỏi trầm nghĩ trong lòng, hắc hắc, còn không ra, ta nhìn người còn có thể kiên trì bao lâu. Lập tức, Hồng Thiên Khiếu lại là "Ha ha ha ha" cười to mấy tiếng, bước đi đi nhanh hướng y nguyên còn đang ngăn người tô như cầu vòng đi đến, một bên thô lỗ địa thò tay chụp vào tay thon của nàng, một bên "Hắc hắc" cười gian nói: "Tiểu mỹ nhân, còn chờ cái gì nữa nha, còn không mau theo bản tổng quản hồi phủ, đảm bảo một hồi cho người, ha ha ha ha."

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu tay sắp bắt lấy tô như cầu vòng đầu ngón tay thời điểm, chợt nghe một tiếng "Răng rắc" nổ mạnh, đón lấy một đầu rất nhanh vô cùng thân ảnh thẳng hướng Hồng Thiên Khiếu sau lưng vọt tới, ánh mắt mọi người đều tập trung vào Hồng Thiên Khiếu cùng tô như cầu vòng trên tay, đều không có phòng ở đây hội tái sinh biến cố.

Tất cả mọi người là quá sợ hãi, có người vừa mới đem tay che miệng lại thời điểm, đạo thân ảnh kia khoảng cách Hồng Thiên Khiếu phía sau lưng liền chỉ có ba thước xa, ngay tại tất cả mọi người cho rằng Hồng Thiên Khiếu tất nhiên tránh không khỏi thời điểm, chỉ thấy hắn đột nhiên quay người, song chưởng vận đủ bảy thành công lực, nghênh hướng đạo thân ảnh kia.

"Phanh" một tiếng, Hồng Thiên Khiếu bước nhanh lui về phía sau, bỏ qua tô như cầu vòng bên cạnh thời điểm, thuận tay đem hắn ôm lấy, đi từ từ cộ liền lùi lại năm bước mới đứng vững, mà đạo thân ảnh kia nhưng lại mượn cái này dốc hết sức đạo trọn vẹn bắn ra hai trượng có thừa.

Lúc này thời điểm, mọi người mới thấy rõ đánh lên Hồng Thiên Khiếu chi nhân bộ dáng, người này ước chừng bốn mươi tuổi cao thấp, vẻ mặt râu quai nón, hai mắt như đuốc, sư tử mũi, hào phóng tai, dáng người khôi ngô rắn chắc, thân cao chừng sáu thước, giống như một đầu đứng thẳng sư tử, thật là uy mãnh, lúc này trong mắt của hắn cũng là tràn đầy khiếp sợ, vẫn không nhúc nhích địa nhìn xem Hồng Thiên Khiếu.

Tác ngách đồ giờ mới hiểu được Hồng Thiên Khiếu vì sao vừa rồi đột nhiên thất thố, vội vàng hô to một tiếng: "Nhanh, vây quanh thích khách."

Hồng Thiên Khiếu nhẹ nhàng khoát tay chặn lại, nói: "Tác đại nhân, không cần, người này không phải hạ quan đối thủ, hạ quan vừa rồi sợ dĩ như vậy là dẫn người này đi ra." Hồng Thiên Khiếu lời vừa nói ra, tồ như cầu vòng lập tức hiểu được, trong nội tâm không khỏi ám sinh khâm phục, rồi lại kỳ quái Hồng Thiên Khiếu tại sao biết rõ ách Sur là Vô Lâm cao thủ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thân Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: ách Sur (3)

Ngay tại tồ như cầu vòng còn nghĩ ngợi lung tung thời điểm, bên tai truyền đến Hồng Thiên Khiếu đích thoại ngữ: "Tồ cô nương, vừa rồi tại hạ vì dẫn tới người này đi ra mới mạo phạm cô nương, mong rằng cô nương thứ tội." Tồ như cầu vòng toàn thân chấn động, không thể tin địa nhìn xem Hồng Thiên Khiếu, trong nội tâm thâm kêu, trời ạ, hần vậy mà hướng chính mình cái sắp thuộc về hần tư nhân tài sản tội thân chỉ nữ xin lỗi.

Còn không có có tri hoãn qua thần đến, tồ như cầu vòng liền cảm thấy mình bên hông cái kia chỉ cánh tay trắng kiện đã không có, trong lòng biết chuyện gì, vội vàng thấp giọng cầu khẩn nói: "Chủ . . Chủ nhân, thỉnh . . . Thỉnh không nên thương tổn hần, hần chỉ là của ta một nô bộc, cũng không tổn thương đại nhân chi tâm, chẳng qua là hần. . . Hần chứng kiến đại nhân đối với nô . . . Nô tài..., cho nên mới. . . Mới đứng đại nhân vô lễ đấy."

Tồ như cầu vòng lo lắng Hồng Thiên Khiếu giết ách Sur, dưới tình thế cấp bách vậy mà dùng nô tài thân phận đi cầu khẩn Hồng Thiên Khiếu.

Theo vừa rồi một chương kia, Hồng Thiên Khiếu liền nhìn ra người này võ công không tại Lục Cao Hiên bọn người phía dưới, sớm có đem chi thu phục chi tâm, há có thể đơn giản lấy chi tánh mạng, lúc này tồ như cầu vòng đòi (thay) chi câu tình, Hồng Thiên Khiếu tự nhiên liền thuận thuyền mà xuống, càng khiến cho tồ như cầu vòng thiếu nợ hạ một mình hần tình.

Hồng Thiên Khiếu thấp giọng hỏi: "Muốn ta không giết hần cũng chưa hần không thể, nhưng ngươi phải nói cho ta biết, vì sao hần hội cam tâm làm ngươi nô bộc, phải, nên biết người này võ công trên giang hồ tuyệt đối là cao thủ nhất lưu."

"Đại nhân, việc này nói rất dài dòng, ngày sau nô tài thì sẽ kỹ càng nói cho đại nhân, nhưng nô tài có thể tánh mạng đảm bảo, ách Sur cũng không phải là người xấu, hơn nữa hần cũng chưa bao giờ đối với nô tài có bất kỳ không an phận chi muốn, nô tài còn là hoàn bích chi thân, thỉnh đại nhân yên tâm." Tồ như cầu vòng sau khi nói xong, một trương khuôn mặt mắc cỡ như thực (quen thuộc) được thông thấu quả táo.

"Hần là hần là người cam?" Hồng Thiên Khiếu nghe được ách Sur hai chữ, cảm thấy kỳ quái.

"Vâng, ách Sur thật là người cam." Tồ như cầu vòng khẽ gật đầu.

Hồng Thiên Khiếu gật đầu nói: "Được rồi, ta đáp ứng ngươi, nhưng là ta cũng có một cái điều kiện, này nhân nhật hậu phải nghe lệnh bởi ta, cam tâm cho ta sử dụng."

"Đây là tự nhiên, nô tài đã là đại nhân người, ách Sur tự nhiên cũng tự thuộc sở hữu đại nhân, nô tài cái này liền đi nói cho ách Sur, lại để cho hắn đến thăm viếng tân chủ nhân." Tô như cầu vòng nhớ tới trong khoảng thời gian này biến hóa, trong nội tâm rất có sầu não.

"Đừng vội, ta trước thăm dò thăm dò hắn võ nghệ, cũng tốt lại để cho hắn cam tâm thần phục." Hồng Thiên Khiếu thò tay ngăn lại chuẩn bị cất bước tỏ như cầu vòng, về phía trước bước ra một bước dài, hai mắt nhìn thẳng ách Sur.

Ách Sur trong lòng cũng là vạn phần khiếp sợ, nếu bản về chân thật võ công, ách Sur tuyệt đối tại béo gầy đầu đà bất luận cái gì trên một người, so với Lục Cao Hiến cũng tuyệt đối cao hơn bên trên một phần, giang hồ xuất đạo đến nay, chưa bao giờ gặp được qua địch thủ, không muốn hôm nay vậy mà gặp một cái võ công cao như thế đại nội thị vệ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 148: Tô phủ đại chiến (1)

Ách Sur nguyên lai cũng là trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy đại hiệp, tên là tạ ý chí kiên định, ngoại hiệu thiết chưởng kim kiếm, chỉ vì xưa nay hành hiệp trượng nghĩa, khoái ý ân cừ, nhưng lại kết xuống vô số cừu gia, chỉ là bởi vì tạ ý chí kiên định võ công rất cao, những cái kia cừu gia không làm gì được. Nhưng mà, tục ngữ nói, mình thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, lâu lịch giang hồ tạ ý chí kiên định hay vẫn là không nghĩ qua là bị mấy cái cừu gia ám toán về sau bắt giữ. Cái này mấy người bắt được tạ ý chí kiên định về sau, trước dùng dao găm đem hắn đầu lưỡi cắt mất, đang muốn chuẩn bị tiến thêm một bước tra tấn hắn thời điểm, vừa mới bị từ nay về sau trải qua tô như cầu vòng chứng kiến.

Tô như cầu vòng không đành lòng, liền để cho thủ hạ vệ sĩ đem tạ ý chí kiên định cứu, tạ ý chí kiên định kinh (trải qua) việc này về sau, lại cũng không có cái gì hùng tâm tráng chí, lại cảm hoài tô như cầu vòng đại ân cứu mạng, liền ở lại hắn bên người làm một gã trung thành và tận tâm nô tài. Bởi vì tô Kisa cấp là Mãn Thanh quý thân, này đây tô như cầu vòng tuy có tiếng lành đồn xa, nhưng lại không người dám tại trêu chọc, ách Sur danh tiếng cũng chưa bao giờ bị người biết.

Lần này tô Kisa cấp bị giết, Tô phủ bị tịch thu, ách Sur nguyên muốn bằng vào võ công của hắn đem tô như cầu vòng cứu, từ nay về sau mai danh ẩn tích. Nhưng là tô như cầu vòng lại bất đồng ý, Mãn Thanh đã được thiên hạ, nếu là ách Sur thật sự giết thủ vệ, cứu đi nàng tất sẽ sử dụng được Hoàng Thượng mặt rồng giận dữ, thiên hạ to lớn lại không chỗ an thân, sớm muộn gì sẽ bị Thanh binh phát hiện.

Hơn nữa, mặc dù có thể thoát được qua triều đình đuổi bắt, dù sao tô như cầu vòng "Mãn Châu đệ nhất mỹ nữ" danh xưng không phải nói không, không biết có bao nhiêu quyền thần hậu duệ quý tộc, nhà giàu đệ tử đối với nàng thêm chảy nước miếng, những người này chắc chắn trăm phương ngàn kế tìm hiểu tô như cầu vòng tin tức, dùng cầu hôn vi đồ chơi.

"Các hạ tốt thân thù, không biết ẩn nấp tại Tô phủ có mưu đồ gì? Hôm nay tô Kisa cấp đã chết, các hạ lại vẫn đang không đi, hẳn là cũng là vì có ‘ Mãn Châu đệ nhất mỹ nữ ’ danh xưng là Tô tiểu thư?" Hồng Thiên Khiếu bước dài hướng ách Sur, đi thẳng đến trước mặt hắn chỉ có ba bước xa thời điểm mới lập ở bất động.

Tô như cầu vòng nghe xong, không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười, cái này ách Sur bản chính là một cái không nói gì, ở đâu có thể trả lời Hồng Thiên Khiếu vấn đề.

Ách Sur chỉ là nhẹ khẽ lắc đầu, hai mắt lại vẫn không nhúc nhích địa nhìn chăm chú lên Hồng Thiên Khiếu, e sợ cho hắn đột nhiên đánh lén.

"Nhìn ra được, ngươi là lo lắng tiểu thư nhà ngươi đi theo bản tổng quản, như vậy đi, vì không cho mọi người ngày sau nói ta cầm quan bá đạo, cũng vì công bình để đạt được mục đích, ta và ngươi lúc này đại chiến một hồi, nếu là ngươi có thể ở thủ hạ ta kiên trì 30 chiêu bất bại, Tô tiểu thư tùy ý ngươi từ nay về sau chỗ lĩnh đi, bản tổng quản chẳng những hôm nay không ngăn trở, ngày sau cũng tuyệt đối sẽ không sẽ tìm Tô tiểu thư phiền toái, những người khác nếu là muốn cưỡng ép đánh Tô tiểu thư chủ ý, cũng tất nhiên là ta Liễu mẫu người chi đại địch, các hạ nghĩ như thế nào?" Hồng Thiên Khiếu lời nói được rồi rành nhưng u tĩnh, hơn nữa là cũng không nhìn hướng ách Sur, ngược lại là xoay người lại nhìn về phía tô như cầu vòng, nhưng trong lòng ở trong tối thán, xinh đẹp như vậy nữ tử tất nhiên là người gặp người thích, nếu thật là thả nàng đi, quả thực đáng tiếc, đột nhiên không khỏi hối hận, vì sao phải sánh anh hùng nói ra như vậy đến, vạn nhất 30 chiêu. . .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149: Tô phủ đại chiến (2)

"Liễu tổng quản không thể. . ." Tác ngách đồ không nghĩ tới Hồng Thiên Khiếu thật không ngờ vô lễ, hơn nữa một khi thất bại còn không cho người khác đánh tô như cầu vòng chủ ý, trong nội tâm không khỏi khấn trương, vội vàng mở miệng ngăn cản.

"Tác đại nhân yên tâm, hạ quan đã ra lời ấy, liền có mười phần nắm chắc." Chuyện cho tới bây giờ, Hồng Thiên Khiếu cũng chỉ có thể là kiên trì tiếp tục nữa rồi, ai bảo chính mình vì tại mỹ nữ trước mặt sánh anh hùng nói chuyện không giả tác đây này.

"Ra tay đi." Tại tô như cầu vòng khiếp sợ trong ánh mắt, Hồng Thiên Khiếu nhẹ nhàng xoay thân thể lại, mắt thấy ách Sur, trong đầu không biết hiện lên bao nhiêu quyền thuật chiêu thức, để có thể tìm được tinh hoa nhất 30 chiêu, đã bại ách Sur, chẳng những mỹ nhân nên, càng có thể bảo tồn ở mặt, nghĩ tới nghĩ lui, Hồng Thiên Khiếu hay vẫn là quyết định dùng Nhất Dương chi kỳ chiêu bại địch.

Ách Sur nhưng lại không biết Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm chi tâm thần bất định, cho rằng người này quả có 30 chiêu bại mình chỉ năng lực, tuy nhiên theo vừa rồi đối chường trong phát hiện Hồng Thiên Khiếu nội lực so với hắn muốn yếu một ít. Vừa rồi ách Sur cũng không có sử xuất toàn lực, chỉ là dùng tám phần công lực, chỉ là hắn không biết Hồng Thiên Khiếu chỉ dùng bảy thành công lực.

Ách Sur vẻ mặt nghiêm túc và trang trọng, hai đám một ôm, triển khai một cái tư thế. Hồng Thiên Khiếu nhưng lại giả bộ như không có chút nào thềm quan tâm bộ dạng, hai tay phóng tại sau lưng, hai mắt nhìn lên trời, một bộ không chút nào đem ách Sur để vào mắt bộ dáng.

Ách Sur tuy nói kinh nghiệm đại kiếp nạn Bất Tử, sớm đã đối với tranh danh đoạt lợi, hành hiệp giang hồ không lại xem trọng, nhưng dù sao nhiều năm trước ách Sur cũng là trên giang hồ là nhân vật có tiếng tăm lẫy lừng, đối mặt Hồng Thiên Khiếu như thế ngạo mạn cùng khinh thường, ách Sur lại có thể nào nhịn được lửa giận trong lòng, không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, vận khởi toàn thân công lực, vạn quân một quyền đánh về phía Hồng Thiên Khiếu bên hông, nếu là một quyền này đánh trúng, Hồng Thiên Khiếu không chết cũng phải trọng thương.

Chỉ thấy Hồng Thiên Khiếu quát to một tiếng: "Tới tới." Đợi cho ách Sur thiết quyền sắp thiếp thân thời điểm, đột nhiên một cái rất nhanh trái tránh, tránh thoát ách Sur uy mãnh một quyền, đồng thời tay trái cũng khởi lên cao như đao, hướng ách Sur thủ đoạn dùng sức mãnh liệt cắt. Ách Sur vội vàng cánh tay trái uốn lượn, khuỷu tay trái hung hăng đánh về phía Hồng Thiên Khiếu bộ ngực, vừa nhanh lại hung ác.

Trong nháy mắt, hai người đã đại chiến mười cái hiệp bất phân thắng bại, một bên mọi người thấy được hoa mắt, không biết là Hồng Thiên Khiếu ở vào thượng phong, hay vẫn là ách Sur chiếm được ưu thế, chỉ cảm thấy trong trắng bóng người lờ lờ, tiếng gió rít gào rít gào, cách gần, quần áo vạt áo đã bị

kích động.

Đợi cho thứ 27 chiều thời điểm, Hồng Thiên Khiếu cố ý lộ ra một sơ hở, rồi lại giả bộ như phát hiện sơ hở, bước nhanh lui về phía sau dùng cầu sau ổn. Ách Sur đại hỉ, cầu thẳng chỉ tâm nhất thời, cất bước trước mặt, hai đấm thẳng đả Hồng Thiên Khiếu ngực cùng bụng dưới. Hồng Thiên Khiếu Nhất Dương chỉ công đã luyện đến Ngũ phẩm xuống, vận khí thời gian đã là sâu sắc rút ngắn, càng là sớm có này tâm, này đây tại ách Sur thả người đuổi kịp thời điểm, Hồng Thiên Khiếu đã là một ngón tay bắn ra, tạt bắn về phía ách Sur.

Ách Sur không hổ là thành danh nhiều năm giang hồ cao thủ, phản ứng cực nhanh, nganh sanh sanh địa phanh lại thân thể, một cái thiết kiều trở mình, khó khăn lắm tránh thoát này chỉ. Chỉ nghe "Phanh" một tiếng, ách mình sur tử sau đích cái kia khóa đại thụ bị kích xạ ra một cái lỗ thủng, ngay tại thanh âm vang lên thời điểm, Hồng Thiên Khiếu tay phải đã bấm tay tìm được ách Sur dưới cổ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: chọn lựa hạ nhân (1)

Ách Sur Tâm trong thờ dài, nhắm lại hai mắt, chờ đợi tử vong đã đến.

Nhưng là, một lát sau, ách Sur cũng không cảm giác được dưới cổ có bất kỳ khác thường, mở to mắt xem xét, Hồng Thiên Khiếu nhưng lại đã tại năm bước có hơn, chính hướng tổ như cầu vòng đi đến. Kỳ thật, Hồng Thiên Khiếu rời khỏi năm bước có hơn, dùng ách Sur công lực là tuyệt đối sẽ không phát hiện không được, chỉ là 30 chiêu bại vào Hồng Thiên Khiếu mà nán lòng thoát chí, lúc này mới tai mất mất thông.

Ách Sur khê giật mình, không biết Hồng Thiên Khiếu vì sao phải buông tha chính mình, lúc này thời điểm đột nhiên bên tai truyền đến một tia thật nhỏ thanh âm: "Ách Sur, chuyện của ngươi Tô tiểu thư đã đại khái nói cho tại hạ, tại hạ mời ngươi là đầu đàn ông, hôm nay cũng không phải là khó ngươi, về phần Tô tiểu thư, nếu là hôm nay tại hạ không đem chỉ nhét vào trong phủ, ngày sau thế tất vì người khác dây dưa, thỉnh ách Sur yên tâm, tại hạ thì sẽ đối với Tô tiểu thư dùng lễ đối đãi. Về phần ngươi đi lưu, tại hạ tuyệt không miễn cưỡng, nếu là ngươi muốn đi, tại hạ quyết không ngăn trở, nếu là ách Sur còn tin được tại hạ, thỉnh tại đêm nay Canh [3] đi vào tại hạ trong phủ, tại hạ cùng Tô tiểu thư xin đợi đại giá." Đúng là Hồng Thiên Khiếu thanh âm.

Hồng Thiên Khiếu đi vào tổ như cầu vòng trước mặt về sau, xoay người một cái, mắt thấy ách Sur, trầm giọng nói: "Các hạ, tại hạ mời ngươi là đầu đàn ông, hơn nữa võ công không kém, ngươi đi đi. Nếu là ngươi đối với hôm nay bại trận không phục, ngày sau tùy thời tìm tới ta Liễu mã người, Liễu mã người tùy thời xin đợi các hạ đại giá."

Ách Sur Tâm trong khiếp sợ vạn phần, không nghĩ tới Hồng Thiên Khiếu vậy mà hội trên giang hồ thất truyền đã lâu "Truyền âm nhập mật" công phu, tình thông loại công phu này người tại người trên giang hồ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Ách Sur nhìn tổ như cầu vòng liếc, gấp hần nghe xong Hồng Thiên Khiếu sau cũng là về mặt khiếp sợ, vì vậy liền không nói hai lời, quay người tự đi ra ngoài.

Tác ngách ngoặt (khom) nhưng là cái quan văn, dù sao đã làm vài năm ngự tiền thị vệ tổng quản, hoặc nhiều hoặc ít cũng hiểu rõ một ít trên giang hồ quy củ, lập tức liền phát phát tay, ý bảo thủ hạ chi nhân không được ngăn trở.

Tô như cầu vòng thông tri ách Sur làm người, không biết hần tại sao lại ở thời điểm này vứt bỏ nàng mà đi, tuy nhiên từ lúc hần phụ Tô Kisa cấp bị giết thời điểm, nàng tự từng khích lệ qua ách Sur, lại để cho hần ly khai Tô phủ, dù sao ách Sur thực sự không phải là trong Tô phủ người, chỉ là khi đó ách Sur chết sống không muốn tại thời điểm mấu chốt nhất ly khai Tô như cầu vòng. Lúc này thời điểm Tô như cầu vòng bên tai đột nhiên truyền đến Hồng Thiên

Khiếu như có như không thanh âm: "Tô tiểu thư, ách Sur cao thượng, không muốn nhà mình tiểu thư độc đi, tại hạ cùng với hấn định ra tối nay Canh [3] ước hẹn, tiểu thư không cần kinh ngạc."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: chọn lựa hạ nhân (2)

"Ha ha, Liễu tổng quản võ công cái thế, thật là Hoàng Thượng chi phúc." Đãi ách Sur thân ảnh biến mất về sau, tác ngạch đồ vỗ tay đi tới.

"Tác đại nhân quá khen, vừa rồi cuộc chiến thực là may mắn, không nghĩ tới tô Kisa cấp trong phủ đúng là ngọa hổ tàng long, một cái địa vị hèn mọn hạ nhân liền có như thế võ công cao thâm, Liễu mỗ thật sự không nghĩ tới." Hồng Thiên Khiếu chấp tay khiêm tốn một phen.

"Ha ha, Tô tiểu thư chính là ta Đại Thanh đệ nhất mỹ nữ, chỉ cần Tô tiểu thư gật gật đầu, chỉ sợ trong thiên hạ liền có nhiều hơn một nửa anh hùng hào kiệt cam tâm tình nguyện vì Tô tiểu thư xông pha khói lửa. Chỉ là, tô Kisa cấp không có lợi dụng tốt như vậy có tiềm lực tài nguyên, nếu không như thế nào lại bị Ngao Bái làm hại." Tác ngạch trộm được cuối cùng, thật là vì tô Kisa cấp cảm thấy tiếc hận.

Hồng Thiên Khiếu nghe xong, nhẹ gật đầu, có chút hiểu được, nhưng trong lòng suy nghĩ, thắng nếu là mình, có thể hay không bởi vì tô như cầu vòng mỹ mạo mà cam tâm vì nàng trả giá hết thảy. Nghĩ một lát, cảm thấy tô như cầu vòng tuy nhiên mỹ mạo, như là vì nàng trả giá tánh mạng nhưng lại sâu sắc không có lợi nhất rồi, nếu như ngay cả tánh mạng cũng bị mất, cho dù có được trăm ngàn cái mỹ nữ lại có gì dùng. Nghĩ tới đây, Hồng Thiên Khiếu than dài một ngụm, chỉ cảm thấy cảm thấy trong sáng, chợt lại cảm thấy, nghĩ như vậy có phải hay không chưa tính là anh hùng hào kiệt rồi, nhất thời trong nội tâm cũng không biết gì là đối với gì là sai.

"Liễu tổng quản, cái này Tô phủ đệ nhất bảo đã quy Liễu tổng quản sở hữu tất cả, dưới mắt thời gian đã không còn sớm, những người còn lại Liễu tổng quản liền tùy ý chọn một chút đi, tác mỗ tại ngoại viện chờ, đãi Liễu tổng quản chọn lựa hoàn tất, ta hai người liền vào cung hướng Hoàng thượng phục mệnh." Tác ngạch đồ ngẩng đầu nhìn thiên, phát hiện bất tri bất giác đã đến giờ Thìn.

"Tốt, thỉnh tác đại nhân ở bên ngoài sau đó, hạ quan sẽ rất nhanh." Hồng Thiên Khiếu minh bạch tác ngạch đồ ý tứ.

Đãi tác ngạch đồ đi rồi, Hồng Thiên Khiếu đối với tô như cầu vòng lời nói: "Tô tiểu thư, cái này trong phủ mọi người còn có cơ linh nhu thuận, tay chân lanh lẹ, có thể thỉnh Tô tiểu thư làm gốc lão gia chọn lựa mấy cái." Được tô như cầu vòng về sau, Hồng Thiên Khiếu cũng không có đối với trong phủ hạ nhân một hơi đánh giá hứng thú, dứt khoát đem chuyện này giao cho tô như cầu vòng, dù sao nàng đối với Tô phủ mọi người quen thuộc nhất.

Tô như cầu vòng cũng sờ, không nghĩ tới Hồng Thiên Khiếu vậy mà đem chuyện này giao cho nàng, vì vậy liền hỏi: "Không biết tác đại nhân nam nữ tất cả muốn mấy người, tuổi có gì hạn chế?"

"Cái này sao, nam tử ba mươi người, nữ tử bảy mươi người a, về phần tuổi, nam tử tại hai mươi đến 30 tầm đó, nữ tử tại mười lăm tuổi đến hai mươi tuổi tầm đó." Hồng Thiên Khiếu nghĩ nghĩ, thật sự cảm thấy cái này tuổi hấn là thích hợp nhất đấy.

Chương 152: chọn lựa hạ nhân (3)

"Đại nhân, mà nói, trong phủ mới tuyển hạ nhân, nam nhân tại 30 đến bốn mươi tầm đó, nhưng lại muốn dẫn có gia quyến, nữ tử nhưng lại mười ba đến 17 tuổi tầm đó, tướng mạo tuần tú, hơn nữa là chưa lập gia đình nữ tử, đại nhân nghĩ như thế nào?" Tô như cầu vòng cũng nhìn ra Hồng Thiên Khiếu cùng quan viên không giống với, trong lúc nói chuyện cũng tự nhiên chậm gan lớn.

"Ah, cái này là vì sao?" Hồng Thiên Khiếu nghe xong rất là kỳ quái, chẳng biết tại sao sẽ có như vậy quy tắc có sẵn.

"Đại nhân có chỗ không biết, căn cứ Đại Thanh luật pháp, quý tộc quan viên trong phủ hạ nhân đều là tài sản riêng, có thể đem chi tùy ý mua bán đưa tặng. Nam tử tuổi tác đại, còn có vợ, tránh được miễn hãn cùng trong phủ nha hoàn thị nữ tầm đó phát sinh tăng tị với nhau sự tình, dùng nhục nề nếp gia đình, nếu không chẳng những hai tánh mạng người khó giữ được, nam tử kia trong nhà chi nhân cũng sẽ cùng theo bị liên lụy. Cô gái này yêu cầu năm nhỏ, tướng mạo tuần tú, mà lại chưa lập gia đình xứng, nguyên nhân trong đó nô tài đừng nói rồi, nghĩ đến đại nhân cũng có thể đoán được." Tô như cầu vòng còn là lần đầu tiên giải thích loại chuyện này, trên mặt không khỏi ửng đỏ, trong nội tâm không khỏi trầm nghĩ, cái này Liễu tổng quản không biết là gì xuất thân, thậm chí ngay cả điều này cũng không biết.

Hồng Thiên Khiếu gặp tô như cầu vòng nói xong nói xong đột nhiên không nói, hơn nữa sắc mặt trở nên hồng, hơi Nhất phẩm vị, lập tức bừng tỉnh đại ngộ, cái này trong phủ nha hoàn thị nữ yêu cầu năm nhỏ, tướng mạo tuần tú, mà lại chưa lập gia đình điều kiện tất là vì chủ nhân nạp thiếp thuận tiện, tại các triều đại đổi thay, cũng có nạp trong phủ nha hoàn làm thiếp sự tình.

Hồng Thiên Khiếu xấu hổ nở nụ cười hai tiếng, nói: "Bốn quan có Tô tiểu thư thiên hạ tuyệt sắc, còn lại Sơn Phấn tục phấn lại có thể nào vào khỏi bốn quan trong mắt. Về phần như thế nào tuyển người, tự theo Tô tiểu thư chỉ ý a, bốn quan ở một bên chờ là." Sau khi nói xong, Hồng Thiên Khiếu đi đến một bên, lại thật sự mặc kệ không hỏi rồi, giống như không phải vì hãn trong phủ chọn lựa hạ nhân.

Tô như cầu vòng cũng dần dần thăm dò Hồng Thiên Khiếu tính cách, thấy thế cũng không hề kinh ngạc, eo thon uốn éo, liền tự lo tuyển người đi rồi. Tô như cầu vòng tại Tô phủ sinh sống hơn mười năm, tất nhiên là nhận thức trong phủ sở hữu tất cả hạ nhân, không đến một chiếc trà thời điểm, cũng đã chọn lựa 100 cái nam nữ hạ nhân.

Hồng Thiên Khiếu đọc lỗ đại khái quét một lần, những người này quả nhiên nam tử đều lộ ra khôn khéo giỏi giang, nữ tử cái người trẻ tuổi tướng mạo đẹp, trong nội tâm cũng cái gì cảm giác thoải mái.

Tác ngạch đồ thấy cái này 100 người, cũng âm thầm khâm phục Hồng Thiên Khiếu ánh mắt, liền an bài hành văn quan đem cái này 100 người danh tự theo tô Kisa cấp trong phủ hạ nhân danh sách trong câu mắt.

Chương 153: nửa đêm thích khách (1)

Mười ngày sau, Hồng Thiên Khiếu trong phủ sở hữu tất cả vật toàn bộ mua thêm hoàn tất, sở hữu tất cả hạ nhân công tác cũng an bài thỏa đáng. Hồng Thiên Khiếu lại để cho trong phủ nam bộc toàn bộ ở tại ngoại viện, ngoại viện tổng quản là Lục Cao Hiên, nha hoàn thị nữ ở tại nội viện, dĩ nhiên là toàn bộ quy tô như cầu vồng quản lý, Hồng Thiên Khiếu cũng là rơi xuống cái thanh tịnh, bắt đầu hưởng thụ khởi chính thức quan lão gia thanh phúc đến.

Ách Sư đã ở ngày đó Canh [3] đã tìm được Hồng Thiên Khiếu quý phủ, xem như đã cho rằng Hồng Thiên Khiếu vì chủ nhân. Hồng Thiên Khiếu đại hỉ, như ách Sư người như vậy, một khi nhận chủ, tất nhiên là chung thân sẽ không phản bội, hơn nữa ách Sư chẳng những võ công cao tuyệt, kinh nghiệm giang hồ càng là phong phú, tuyệt đối là một cái rất được lực thủ hạ.

Tô như cầu vồng từ khi đi vào Hồng Thiên Khiếu trong phủ về sau, mỗi đêm đều là chờ đợi lo lắng, bởi vì Hồng Thiên Khiếu đem phòng ngủ của hắn an bài vào tô như cầu vồng phòng ngủ bên cạnh. Dùng Hồng Thiên Khiếu nghĩ cách, tự là vì bảo hộ an toàn của nàng, tô như cầu vồng nguyên vì tô Kisa cấp con gái, tất nhiên là không người dám động hấn lệch ra niệm, nhưng dưới mắt tình huống đột biến, Hồng Thiên Khiếu tuy nhiên rất được Khang Hi nhìn trúng, dù sao chỉ là quan cư Tử phẩm, có thể đắc tội người của hắn hay vẫn là rất nhiều, không thể nói không có người đánh chủ ý của nàng, mình không được có lẽ tự sẽ có người tới ám đẩy.

Tại tô như cầu vồng chờ đợi lo lắng trong mười ngày, Hồng Thiên Khiếu vậy mà chưa từng có bước vào qua phòng ngủ của nàng nửa bước, không chỉ nói buổi tối rồi, mà ngay cả ban ngày cũng không có qua. Tô như cầu vồng cảm thấy càng ngày càng nhìn không thấu Hồng Thiên Khiếu người này rồi, nàng đối với dung mạo của mình có tuyệt đối tự tin, mà Hồng Thiên Khiếu vậy mà tại nàng như vậy thiên hạ ít có tuyệt sắc trước khi giống như này định lực, không khỏi không cho nàng chịu lau mắt mà nhìn.

Cũng không phải Hồng Thiên Khiếu không muốn, chỉ là hắn dù sao cũng là đòi sau người xuyên việt mà đến, tuy nhiên cũng đang tại dung nhập Thanh sơ xã hội trong hoàn cảnh, nhưng đòi sau cái chủng loại kia pháp luật ý thức tại trong lòng hay vẫn là chưa phát giác ra trong chiếm cứ lấy chủ yếu ảnh hưởng địa vị. Tuy nhiên giải nhân ngay tại bên cạnh, hơn nữa Hồng Thiên Khiếu thanh thanh sở sở biết rõ tô như cầu vồng đã là hấn tư nhân tài sản mà một bộ phận, tùy thời cũng có thể chiếm hữu thân thể của nàng, nhưng là hấn nhưng lại bước không xuất ra một bước kia, tựa hồ một khi hấn đoạt lấy tô như cầu vồng thân thể, là phạm vào không thể tha thứ hành vi phạm tội, Hồng Thiên Khiếu vì thế trong nội tâm rất có băn khoăn, việc này liền một tháng kéo xuống.

Ngày thứ mười một buổi tối, đã xảy ra một việc, làm rối loạn cái này hơi chút cuộc sống yên tĩnh. Sự tình gì đâu này? Là trong phủ đã đến một cái thích khách, thích khách mục tiêu tự nhiên là tô như cầu vồng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: nửa đêm thích khách (2)

Lúc ấy đúng là canh hai thời điểm, Hồng Thiên Khiếu vừa mới tại nước thuốc trong ngồi xuống hoàn tất, thoát y nằm ngủ, ngay tại Hồng Thiên Khiếu không sai biệt lắm sắp ngủ thời điểm, chợt nghe nóc phòng truyền đến một hồi rất nhỏ tay áo tiếng vang. Cửu Dương Thần Công cách đại thành còn có một bước ngắn, này đây Hồng Thiên Khiếu mỗi ngày đều tại nước thuốc trong luyện công ít nhất ba canh giờ đã ngoài, loại phương pháp này là Hồng Thiên Khiếu trong lúc vô tình phát hiện, tại Tiêu Dao môn đặc biệt nước thuốc trong luyện công hiệu quả làm chơi ăn thật, này đây Hồng Thiên Khiếu mỗi ngày đều kiên trì.

Cửu Dương Thần Công tại thiên hạ thần công chính giữa tuyệt đối có thể xếp hạng Top 3 vị, tu tập Cửu Dương Thần Công chỉ nhân công lực càng là cao thâm, Cửu Dương Thần Công uy lực càng là lợi hại, dưới mắt Hồng Thiên Khiếu Cửu Dương Thần Công còn không có có đại thành, chỗ chênh lệch là nội lực. Gần đoạn thời gian đến nay, Hồng Thiên Khiếu dùng loại phương pháp này tu tập nội lực, hiệu quả rất rõ ràng, công lực đã tăng nhiều, thêm chi

đồng tử chỉ thân vị phá, so sánh với vừa xuất cốc thời điểm, không biết cao bao nhiêu, nếu là đổi thành vừa mới xuất cốc Hồng Thiên Khiếu, là tuyệt đối nghe không được cái này thật nhỏ tay áo thanh âm đấy.

Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm khẽ động, lặng yên xuống giường, mặc xong quần áo, rón ra rón rén đi vào trước cửa, yên lặng nghe bên ngoài thanh âm.

Quả nhiên, người tới tại nóc phòng lặng lặng nghe xong một hồi, xác nhận toàn bộ trong nội viện ngoại trừ ngủ đều đều tiếng hít thở về sau, không tiếp tục động tĩnh khác, liền nhẹ nhàng nhảy vào trong nội viện.

Hồng Thiên Khiếu xuyên thấu qua khe cửa nhìn lại, phát hiện ngoài cửa ánh mặt trăng sáng tỏ, lại cũng có thể tương lai người xem nhất thanh nhị sở. Người tới ước chừng hai mươi xuất đầu bộ dáng, một thân Thanh y, tướng mạo anh tuấn, dáng người khôi ngô, đơn từ khi người này không đến y phục dạ hành là được biết người này đối với khinh công của mình thật là tự phụ.

Người tới rơi vào trong nội viện về sau, vậy mà không có có do dự chút nào, trực tiếp đi về hướng tô như cầu vòng phòng ngủ. Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm khẽ động, người này hẳn là sớm đã thanh Sở phủ trong tình huống, biết rõ tô như cầu vòng chỗ ở, xem ra định là có người đem tin tức này để lộ ra đi, tối nay qua đi mình nhất định muốn âm thầm tra ra lộ ra tin tức chỉ nhân.

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu nghĩ lại tầm đó, người tới chạy tới tô như cầu vòng trước cửa phòng ngủ, Hồng Thiên Khiếu gấp mình nếu là lại không ra tay, tô như cầu vòng tất nhiên hội rơi vào trong tay người này, đến lúc đó sẽ gặp sự nếm chuột vỡ bình rồi. Lập tức, Hồng Thiên Khiếu không do dự nữa, mở cửa tung ra, hét lớn một tiếng, huy chương đánh về phía người tới.

Người tới làm như không nghĩ tới Hồng Thiên Khiếu lại đột nhiên theo trong phòng lao ra, hiển nhiên không có chút nào chuẩn bị, chỉ là bản năng huy chương đón chào, "Phanh" một tiếng, người tới lao đảo lui hai trượng có thừa, mới khó khăn lắm đứng lại. Hồng Thiên Khiếu một chương này vận đủ mười thành công lực, người tới công lực tuy nhiên cùng Hồng Thiên Khiếu tại sán sán nhau tầm đó, nhưng lại vội vàng nghiêng dịch, một chương về sau liền đã bị thất thế, bị thương nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: nửa đêm thích khách (3)

Một tiếng này tiếng nổ đánh thức hậu viện chi nhân, rất nhiều trong phòng nhao nhao điểm nổi lên ngọn đèn dầu, ách Sur cũng bay bổng địa đi vào trong nội viện. Hồng Thiên Khiếu trong hậu viện, đều là nữ quyến, nam tử trừ hần ra bên ngoài, liền chỉ có ách Sur rồi, cái này đủ để nhìn ra Hồng Thiên Khiếu đối với ách Sur tín nhiệm, càng là vì thu mua ách Sur nhân tâm.

"Các hạ người phương nào, vì sao phải dạ dò xét Liễu phủ?" Hồng Thiên Khiếu một chương về sau, trong nội tâm đại định, cũng tồn lưu lại người này ý niệm trong đầu.

Người tới sắc mặt trắng nhợt, kinh dị địa nhìn xem Hồng Thiên Khiếu, một bộ như lâm đại địch bộ dáng, nghe vậy nhú nhú mày nói: "Liễu đại nhân quả nhiên danh bất hư truyền, khó trách có thể cùng Mãn Thanh đệ nhất cao thủ Ngao Bái bất phân thắng bại."

Hồng Thiên Khiếu nghe vậy chấn động, việc này thật là cơ mật, không biết người này sao sẽ biết, lập tức chỉ có thể giả bộ như không biết chút nào nói: "Tại hạ nghe không hiểu các hạ nói như vậy, chỉ là đã các hạ có đàm lượng ban đêm xông vào Liễu phủ, tất không tâm thường thế hệ, tại hạ bất tài, ngược lại muốn lĩnh giáo các hạ bổn sự."

Sau khi nói xong, Hồng Thiên Khiếu không hề cho người tới cơ hội nói chuyện, thả người nhào tới.

Người tới đã bị thương nhẹ, hơn nữa cũng biết dưới mắt không phải Hồng Thiên Khiếu đối thủ, đang chuẩn bị kéo dài thời gian, tùy thời đào tẩu, lại không ngờ tới Hồng Thiên Khiếu không có nói vài lời nói, thậm chí còn liên tên của mình họ đều không vấn đề liên thả người đánh tới, trong nội tâm âm thầm kêu khổ, nhưng lại không thể không kiên trì nghênh tiếp.

"Phái Thiếu Lâm Long Trảo Thủ?" Hồng Thiên Khiếu cảm thấy kinh hãi, không nghĩ tới người này vậy mà Thiếu Lâm tục gia đệ tử.

"Tại hạ cùng Thiếu Lâm không có chút nào quan hệ, lại càng không là cái gì phái Thiếu Lâm Long Trảo Thủ." Người tới chứng kiến Hồng Thiên Khiếu nhận ra Long Trảo Thủ, vội vàng thề thốt phủ nhận.

Hồng Thiên Khiếu tuy nhiên giang hồ lịch duyệt nông cạn, nhưng Lục Cao Hiên, béo gầy đầu đà nhưng đều là người từng trải, tự nhiên không thể thiếu hướng ba người thỉnh giáo. Phái Thiếu Lâm chính là đệ nhất thiên hạ đại phái, ba người là không thể nào không đứng Hồng Thiên Khiếu giảng thiếu Lâm Vũ công, này đây cái này Long Trảo Thủ Hồng Thiên Khiếu hay vẫn là nhận ra, huống chi ngày đó Hồng Thiên Khiếu cùng Ngao Bái một trận chiến ở bên trong, Ngao Bái đã từng sử xuất môn công phu này, lúc này thấy người tới thề thốt phủ nhận, Hồng Thiên Khiếu cũng không nói thêm gì nữa, thi triển Nguyệt Ảnh vũ bộ thân pháp, giương Khai Thiên núi sáu Dương Chưởng, một chiêu nhanh giống như một chiêu.

30 chiêu về sau, người tới thương thế càng nặng, trảo pháp đã loạn, dần dần gần không được Hồng Thiên Khiếu tiến công, mắt thấy sẽ bị Hồng Thiên Khiếu bỏ vào dưới lòng bàn tay. Người tới cũng cảm thấy tình trạng không ổn, nhưng lại không có cam lòng, vẫn còn ngoan cố chống cự, nhưng là đã thay đổi không được sắp đã đến bị cầm vận mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: thích khách lại đến (1)

Vừa lúc đó, đột nhiên truyền đến to như cầu vồng "Ah" một tiếng kêu sợ hãi, Hồng Thiên Khiếu trong lòng căng thẳng, thủ hạ là buông lỏng. Người tới lâm địch kinh nghiệm thật là phong phú, tất nhiên là phóng bất quá cái này tuyệt hảo cơ hội, vận nổi lên toàn thân công lực, song chưởng đánh về phía Hồng Thiên Khiếu, "Phanh" một tiếng, người tới mượn một chưởng này xu thế bay lên không mà đi, mấy cái tung nhảy liền không thấy tung tích.

Hồng Thiên Khiếu quay đầu xem xét, gặp to như cầu vồng chính ngồi dưới đất, vội vàng cất bước đi qua.

To như cầu vồng đỏ bừng cả khuôn mặt nói: "Lão gia (Hồng Thiên Khiếu làm cho nàng như thế xưng hô), vừa rồi thiếp thân (Hồng Thiên Khiếu không thích nô tài xưng hô) chứng kiến lão gia cùng thích khách kia đại chiến thật lâu, đột cảm giác chói sáng đầu hoa mắt, liền đứng thẳng bất trụ, ngã nhào trên đất, không muốn đứng là trong lúc vô tình để cho chạy thích khách, thiếp thân thật là có tội, kính xin lão gia trách phạt."

Hồng Thiên Khiếu nghe xong, tuy nhiên trong nội tâm thoáng sinh nghi, lại cũng không có đa tưởng, chỉ là nhàn nhạt phát phát tay nói: "Không sao, người này đến ta trong phủ tất có mưu đồ, hôm nay đã sự tình chưa thành, ngày khác thương thể khôi hân về sau, tất hội lại đến, đến lúc đó ta bố trí xuống Thiên La Địa Vồng, quân giáo hân có đến mà không có về, như cầu vồng, người đã thân thể không thoải mái, nhanh chút ít trở về phòng nghỉ ngơi đi."

Sau khi nói xong, Hồng Thiên Khiếu liền quay người hướng phòng ngủ của mình đi đến, hoàn toàn không có chứng kiến tô như cầu vồng trong mắt khiếp sợ.

Một đêm không có chuyện gì đặc biệt.

Ngày hôm sau, Hồng Thiên Khiếu càng nghĩ càng cảm thấy sự tình không đúng, liền âm thầm dặn dò tô như cầu vồng, muốn nàng lưu ý trong phủ nha hoàn, xem phải chăng có người cùng ngoại nhân có chỗ cấu kết.

Từ đó sự tình về sau, Hồng Thiên Khiếu trong phủ không còn có phát sinh qua cùng loại sự tình, thêm chi đoạn thời gian này trong triều sự tình khá nhiều, Hồng Thiên Khiếu bề bộn nhiều việc công vụ, liền dần dần quên lãng việc này.

Thẳng đến một tháng về sau, Lục Cao Hiến tại uống rượu thời điểm, đột nhiên đối với Hồng Thiên Khiếu nói lên hân cảm giác được tô như cầu vồng ẩn ẩn có chút không đúng, lúc này mới khơi gợi lên Hồng Thiên Khiếu nhớ lại, thương lượng một phen, liền cùng Lục Cao Hiến lặng lẽ định ra diệu kế.

Ngày hôm sau, hay vẫn là hai canh thiên, trăng sáng nhô lên cao, quần tinh lờ lờ, Liễu phủ hậu viện y nguyên như thường ngày đồng dạng im ắng, chỉ là cùng bình thường không quá đồng dạng chính là tô như cầu vồng trong phòng nhưng lại ngọn đèn dầu một mực Bất Diệt, một cái xinh đẹp bóng dáng tại qua lại đi dạo, tản bộ, tựa hồ tại chờ cái gì người .

Quả nhiên, trên nóc nhà phiêu rơi xuống một người, cơ hồ là lặng lẽ im ắng tiếng nổ, đủ thấy người tới khinh công độ cao. Nếu như Liễu phủ nha hoàn có người nhìn người nọ, chắc chắn kinh ngạc vạn phần, bởi vì người này đúng là một tháng trước bởi vì dạ dò xét Liễu phủ bị Hồng Thiên Khiếu đã thương mà trốn chính là cái người kia, chỉ là không biết hân lần này vì sao còn dám tới.

Chỉ thấy hân nhẹ lén lút đi vào tô như cầu vồng trước cửa, dùng sức đẩy, liền vừa bước vào phòng.

Người tới sau khi vào nhà, tô như cầu vồng dưới cửa đột nhiên đứng lên một người, một thân hắc y, đầu đội cái khăn đen, không phải Hồng Thiên Khiếu còn sẽ là ai. Hồng Thiên Khiếu một mực nằm ngang tại dưới cửa, bởi vì tô như cầu vồng phía trước cửa sổ mở [www. qisuu. com kỳ thư lười] một mảnh vườn hoa, này đây Hồng Thiên Khiếu nằm thân chỗ, vừa vặn đem thân thể của hân hoàn toàn che khuất, nếu không tại đây sáng tỏ dưới Nguyệt Ảnh, mặc dù hân là hắc y cái khăn đen, lại há có thể dấu điểm được người tới con mắt.

"Đại ca, thương thể của người tốt có hay không?" Tô như cầu vồng chứng kiến người tới vào nhà, trên mặt vậy mà lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

"Muội tử, đại ca không có việc gì, chỉ là không nghĩ tới liễu phi ưng cái này đầu thanh cầu vồng công cao như thế, ngày đó nếu không phải là muội tử cố ý té ngã, phát ra cái kia một thanh âm vang lên, đại ca ta tất nhiên đã bị hân bắt." Người tới nhớ tới ngày đó cuộc chiến, trong nội tâm vẫn là tức giận khó bình, tuy nhiên cũng muốn hòa nhau mặt mũi, nhưng lại không có cơ hội gì.

"Đại ca, ta nhìn liễu phi ưng cũng không phải người xấu, nhập phủ đã có hơn bốn mươi thiên, hân vậy mà không có động tay ta một ngón tay đầu." Trong lúc bất tri bất giác, tại tô như cầu vồng trong nội tâm, Hồng Thiên Khiếu đã bị liệt ra tại người tốt hàng ngũ.

"Không là người xấu? Muội tử, ngươi phải nhớ kỹ, chỉ cần là thanh cầu tự không có một cái nào là người tốt. Muội tử, lại không luận hán là tốt là xấu, đại ca hôm nay đến là muốn dẫn ngươi đi, ngươi hành trang phải chăng đã thu thập sẵn sàng, thừa dịp cái kia thanh cầu ra ngoài làm việc, chúng ta mau mau ly khai nơi này đi." Xem ra người này đối với Hồng Thiên Khiếu cao siêu võ công vẫn là tràn đầy kiêng kỵ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: thích khách lại đến (2)

Hồng Thiên Khiếu nghe đến đó, cảm thấy rất là kỳ quái, cái này tỏ như cầu vòng là tỏ Kisa cấp con gái, tự nhiên cũng là người Mãn, có thể nào đối với thanh cầu hai chữ thờ ơ.

"Đại ca, nếu là cứ như vậy đi rồi, chẳng phải là rất xin lỗi liễu phi ung rồi, dù sao hán đối với tiểu muội có ân." Tỏ như cầu vòng mình cũng cảm thấy kỳ quái, trong nội tâm thậm chí có một tia không muốn ly khai ý niệm trong đầu.

"Muội tử, thanh cầu nhập quan đến nay, không biết tàn sát bao nhiêu người Hán, lại có ai đã từng nói qua một câu thực xin lỗi, hán là người thích cái này liễu phi ung hay sao?" Người tới gặp tỏ như cầu vòng lại có một chút do dự, vội vàng mở miệng khuyên bảo.

Tỏ như cầu vòng cúi đầu trầm tư một hồi, cuối cùng cắn răng nói ra: "Cũng tốt, đại ca, cho ta thư một phong, coi như là có một giao cho."

"Tốt, muội tử, ngươi nhanh một ít, ta đi xem ách Sur chuẩn bị xong không có." Người tới biết rõ tỏ như cầu vòng tính cách, chỉ phải gật đầu đáp ứng, buông ra cánh tay của nàng, đi ra ngoài cửa.

Đem làm người tới đánh mở cửa phòng về sau, không khỏi sợ ngây người, Hồng Thiên Khiếu đang đứng tại trong nội viện đối với hán khẽ mỉm cười.

"Các hạ, lần trước Liễu mẫu mời ngươi là đầu đàn ông, liền có ý đem ngươi để cho chạy, không muốn ngươi lại nhưng không biết điều, lần nữa quang lâm hàn xá, nhưng lại thừa dịp Liễu mẫu không trong phủ, xem ra Liễu mẫu là nhìn lầm người rồi." Hồng Thiên Khiếu tuy nhiên trên mặt mỉm cười không ngừng, nhưng trong lòng thì có trăm ngàn cái nghi vấn, càng là đối với người này đã có có chút ghen tuông.

Hồng Thiên Khiếu thanh âm vang lên thời điểm, trong nội viện một hồi công phu liền lại nhiều ra hai người, một cái là ách Sur, một cái khác tự nhiên là tỏ như cầu vòng.

"Ách Sur, ngày đó ta niệm tình ngươi trung tâm cứu chủ, cũng không giết ngươi, huống chi đem ngươi giữ ở bên người cho rằng tâm phúc, không muốn ngươi vậy mà sau lưng ta cùng Tỏ tiểu thư tư thông ngoại nhân, xem ra ta Liễu mẫu người là nhìn lầm người rồi." Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm một con tức giận không chỗ phát tiết, chỉ phải toàn bộ ngã vào ách Sur trên đầu.

Ách Sur nghe xong, mặt mũi tràn đầy xấu hổ, "Bịch" một tiếng quỳ trên mặt đất, không dám ngẩng đầu nhìn Hồng Thiên Khiếu liếc.

Người tới thấy, trong nội tâm thầm kêu một tiếng không tốt, nếu là đơn đả độc đấu, hẳn không dám cam đoan nhất định có thể thắng được Hồng Thiên Khiếu, nhưng là nếu là có thể cùng ách Sur liên thủ, nắm chắc thắng lợi là được chiếm được chín thành đã ngoài. Hôm nay ách Sur bị Hồng Thiên Khiếu một câu chế trụ, tình thế tất nhiên là sâu sắc không ổn, vì vậy người này vội vàng hô: "Ách Sur, ngày xưa muội muội ta như thế nào cứu tính mệnh của ngươi, chẳng lẽ ngươi hoàn toàn đã quên không thành, hôm nay chỉ có ta và ngươi liên thủ mới có thể chạy trốn, nếu không ta huynh muội hai tánh mạng người nguy vậy."

Ách Sur nghe xong, toàn thân chấn động, chậm rãi theo trên mặt đất đứng lên, chậm rãi hướng người nọ đứng thẳng chỗ đi đến.

Hồng Thiên Khiếu thấy thế, ám thầm bội phục người này hảo tâm cơ, vì vậy cũng la lớn: "Ách Sur, ta liễu phi ưng từ trước đến nay nói một không hai, tới nay tuy có biến cố, vô luận là nguyên nhân gì, ta tuyệt đối sẽ không làm khó Tô tiểu thư, cũng tuyệt đối sẽ không bị thương này tánh mạng người. Nếu như ngươi nhưng muốn cùng ta là địch, ta liễu phi ưng cũng không thể nói gì hơn, chỉ quái ngày đó mất bị mù."

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Lý Tây hoa (1)

Ách Sur nghe xong, bước chân lập tức ngừng, đứng ở sáng khoải trăng, trong nội tâm lại là một phen do dự.

Người nọ mắt thấy không tốt, biết rõ ách Sur không bao giờ nữa khả năng ra tay, chỉ phải hét lớn một tiếng: "Thanh cầu, đừng vội già nhân già nghĩa, ta Lý Tây Hoa huynh muội há có thể thụ ngươi cái này thanh cầu ân huệ." Một cái mãnh liệt quyền hướng Hồng Thiên Khiếu đánh tới.

"Lý Tây hoa? Ngươi tự là Lý Tây hoa?" Hồng Thiên Khiếu nghe xong cái tên này không khỏi chấn động, một cái sơ sẩy, vậy mà chênh lệch điểm trùng Lý Tây hoa một quyền này.

"Hừ, ta Lý Tây hoa đi không đổi tên, ngồi không đổi họ, hẳn là thanh cầu cũng đã được nghe nói nhà của ngươi đại gia danh hào?" Lý Tây hoa ngoài miệng vừa nói, thủ hạ nhưng lại không có chút nào nửa điểm buông lỏng.

"Ha ha, nhớ năm đó Lý Nham tướng quân văn võ song toàn, Hồng nương tử thiên hạ phụ nữ, không nghĩ tới con của bọn hắn đúng là như thế hữu dũng vô mưu, tại hạ thực thay dưới cửu tuyền Lý Nham tướng quân vợ chồng cảm thấy hổ thẹn." Hồng Thiên Khiếu cũng chỉ là chột nghe Lý Tây hoa danh tự lấp bắp kinh hãi, rất nhanh liền khôi phục bình thường.

"Ah." Cái này đến phiên Lý Tây hoa chấn động rồi, không nghĩ tới Hồng Thiên Khiếu vậy mà đối với thân thể của hắn biết đến thanh thanh sở sở, thủ hạ không khỏi một chút. Cao thủ so chiêu há có thể phân thân, huống chi Lý Tây hoa võ công vốn là tự so Hồng Thiên Khiếu thua một bậc, lập tức bị Hồng Thiên Khiếu mượn cơ hội công cái luồng cuồng tay chân, đã rơi vào hạ phong.

"Ách Sur, ngươi đi nói cho Lục tổng quản, không có mệnh lệnh của ta, bất luận kẻ nào không được tới đây." Hồng Thiên Khiếu một bên hướng Lý Tây hoa tiến công, một bên hướng ách Sur hô to.

Lý Tây hoa nghe nói lời ấy, cho rằng Hồng Thiên Khiếu chuẩn lấy dự bị tánh mạng của hắn, cảm thấy không khỏi trầm xuống, lập tức liền cắn răng, thi triển ra toàn thân võ nghệ, chỉ công không tuấn thủ, cùng Hồng Thiên Khiếu liều khởi mệnh đến. Vốn là Lý Tây hoa võ công chỉ là so Hồng Thiên Khiếu không kém là bao nhiêu, bởi như vậy, Hồng Thiên Khiếu cũng là nhất thời không thể đem Lý Tây hoa như thế nào, hai người chiến cái lực lượng ngang nhau.

Lý Tây hoa tuy nhiên là chỉ công không tuấn thủ, một bộ dốc sức liều mạng bộ dạng, nhưng cũng là nhất thời tìm tìm cơ hội đào tẩu, nhưng là Hồng Thiên Khiếu há có thể đoán không ra Lý Tây hoa nghĩ cách, từ trước đến nay hắn quán thân du đấu, cũng không cùng hắn liều mạng chương lực, để tránh Lý Tây hoa giống như ngày ấy giống như đào tẩu, đào mất 100 chiêu đi qua, Lý Tây hoa hay vẫn là tìm không được cơ hội đào tẩu, cảm thấy không khỏi rất là sốt ruột.

Đào mất lại là 30 chiêu đi qua, Lý Tây hoa càng ngày càng vội vàng xao động, sơ hở cũng tự càng ngày càng nhiều, Hồng Thiên Khiếu thì là tinh thần đại chấn, mắt thấy bắt Lý Tây hoa cơ hội đã đến. Quả nhiên, Lý Tây hoa một chiêu "Hắc Phượng vẫy đuôi", xoay người đá hướng Hồng Thiên Khiếu dưới bụng, bị Hồng Thiên Khiếu nhẹ nhàng lách mình tránh thoát, Lý Tây hoa đang muốn đổi chiêu, Hồng Thiên Khiếu đã sớm nhìn đúng cái này đem làm khẩu, so với hắn còn nhanh, một chiêu Thiên Sơn Chiết Mai Thủ bên trong đích "Hoa mai Tuyết Lạc che bạch bình", một phát bắt được Lý Tây hoa mắt cá chân.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Lý Tây hoa (2)

Lý Tây hoa kinh hãi, vội vàng một cái Thiết Bản Kiếu xoay người, chân trái đồng thời đá hướng Hồng Thiên Khiếu tay phải, ý đồ thoát thân. Hồng Thiên Khiếu đã một chiêu đắc thủ, chỗ đó hội lại lại để cho Lý Tây hoa đào thoát, tay trái tạt điểm, điểm trúng Lý Tây hoa đùi phải mấy cái chủ yếu huyết đạo, sau đó không đều Lý Tây hoa chân trái đến, liền tay phải mạnh mẽ hất lên, bứt ra lui về phía sau.

Lý Tây hoa lảng không một cái xoay người, rơi trên mặt đất, lại cảm giác đùi phải dĩ nhiên không thể nhúc nhích, trong nội tâm kinh hãi, đang muốn thò tay cời huyết đạo, lại nghe đến cùng đình một trận gió âm thanh. Lý Tây hoa không cản ngăn đầu cũng biết là Hồng Thiên Khiếu, lập tức cắn răng, vận khởi toàn thân công lực, huy chương nghênh đón tiếp lấy. Nhưng không ngờ Hồng Thiên Khiếu chiêu này chính là hư chiêu, đợi cho Lý Tây hoa trên song chum cử động đến đỉnh đầu thời điểm, Hồng Thiên Khiếu đột nhiên một cái "[Điều Hâu] xoay người", nhẹ nhàng rơi vào Lý Tây hoa sau lưng, song chum đẩy hướng Lý Tây hoa bên hông. Lý Tây hoa kinh hãi, rơi vào đường cùng chỉ có thể là song chum mãnh liệt rút, trở lại lần sau, "Phanh" một tiếng, hai người bốn chum đụng nhau, Lý Tây hoa giống như điều đứt dây, đã bay đi ra ngoài, vừa vọt rơi vào tô như cầu vòng dưới chân.

"PHỐC", Lý Tây hoa há mồm học ra một ngụm lớn máu tươi, lại cũng vô lực phản kháng.

Hồng Thiên Khiếu hừ lạnh một tiếng, thả người đi vào Lý Tây hoa bên cạnh, trong lòng cũng là thầm than, nếu không có Lý Tây hoa pháp phòng không yên, chính mình chỉ sợ chỉ có thể tới bất phân thắng bại.

"Không muốn, lão gia vạn không được tổn thương tánh mạng của hắn, thiếp thân nguyện ý làm trâu làm ngựa báo đáp lão gia đại ân." Tô như cầu vòng cho rằng Hồng Thiên Khiếu y nguyên không buông tha Lý Tây hoa, không khỏi phát ra một tiếng thét lên, ôm cổ Lý Tây hoa, đem thân thể mềm mại của mình chần Lý Tây hoa cùng Hồng Thiên Khiếu tầm đó.

Hồng Thiên Khiếu thấy thế, không khỏi vừa giận lại ghen, trầm giọng quát: "Tô như cầu vòng, ta mời ngươi là tô Kisa cấp chi nữ, mà lại là Mãn Thanh đệ nhất mỹ nữ, cho nên đối với ngươi vẫn là lễ ngộ có gia, vì sao ngươi muốn gạt ta. Nếu như ngươi sớm đi nói cho ta biết đã có ý trong chi nhân, ta liễu phi ưng như thế nào cái kia đoạt người chỗ yêu chi nhân."

"Lão gia, thiếp thân cũng không có lừa gạt lão gia, thiếp thân chưa bao giờ có ý trung nhân, hấn, hấn là thiếp thân thân ca ca." Tô như cầu vòng nước mắt vũ như sau, đem Lý Tây hoa ôm thật chặt vào trong ngực.

"Muội tử, người. . . Người không chỉ điểm thanh cầu cúi đầu, chúng ta. . . Chúng ta Lý gia nhi nữ cận kề cái chết. . . Cận kề cái chết cũng sẽ không biết khuất phục tại thanh cầu uy phía dưới." Lý Tây hoa miễn cưỡng nói ra những lời này, rồi lại đã dẫn phát thương thế bên trong cơ thể, lại là một ngụm lớn máu tươi phun ra, tất cả đều phun tại tô như cầu vòng như tuyết tổ trên áo.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Lý Tây hoa (3)

"Lý Tây hoa vậy mà còn có một muội muội, như thế nào nguyên trên sách cũng không có đề cập?" Hồng Thiên Khiếu cảm thấy buồn bực, trong nội tâm tức giận ghen tuông toàn bộ tiêu tán, cẩn thận xem xét hai người liếc, quả nhiên rất có chỗ tương tự.

"Ách Sur, đem Lý Tây hoa ôm vào Tô tiểu thư trong phòng." Đối với Lý Tây hoa cùng tô như cầu vòng đúng là thân huynh muội quan hệ, Hồng Thiên Khiếu nhất thời cũng sò không tới đầu mối, chỉ phải mệnh ách Sur đem Lý Tây hoa ôm đến tô như cầu vòng trong phòng, trước mắt là tối trọng yếu nhất hay vẫn là trước vì Lý Tây hoa chữa thương, giống như Lý Tây hoa cao thủ như vậy, ngày sau tất nhiên là đại chỗ hữu dụng, không được lại để cho hấn chết hết, huống chi hấn hay vẫn là đại mỹ nhân tô như cầu vòng ca ca.

"Thanh cầu, muốn giết cứ giết, đại gia ta nếu là một chút nhú mảy, liền không phải anh hùng hảo hán, không muốn tại đại gia trước mặt giả mù sa mưa." Lý Tây hoa cho rằng Hồng Thiên Khiếu như thế là vì nịnh nọt muội muội của hấn.

"Xem ra Lý huynh tính tình rất lớn." Hồng Thiên Khiếu nghe vậy không khỏi cười cười, "Tại hạ sò dĩ cứu người, chính là xem tại lệnh tôn Lý tướng quân cùng lệnh đường Hồng nương tử phân thượng, càng không cần người thừa của ta tình."

"Hừ ", Lý Tây hoa không biết Hồng Thiên Khiếu trong hồ lô đến tột cùng muốn làm cái gì, không hề trả lời, tựa đầu uốn éo hướng về phía một bên.

"Như cầu vòng, người vị này huynh trưởng tính tình thế nhưng mà rất lớn, chỉ là không biết bản lãnh của hấn có phải hay không cùng tính tình của hấn đồng dạng đại, có thể hay không đem Mãn Thanh đuổi ra quan ngoại." Hồng Thiên Khiếu đối với Lý Tây hoa cái này thói tính tình thật đúng là không có cách nào, chỉ phải ngược lại tìm tô như cầu vòng đáp lời.

Tô như cầu vòng nghe Hồng Thiên Khiếu lại ra lời ấy, chưa phát giác ra kinh dị vạn phần, vẻ mặt nghi ngờ nói: "Lão gia không phải là. . ."

"Ha ha, không nghĩ tới mà ngay cả tiếng tăm lưng lấy tài nữ cũng có không nghĩ ra thời điểm." Hồng Thiên Khiếu cười cười, quay người đối với ách Sur nói, "Người đi đến ngoài cửa chờ đợi, để tránh có người nghe lén."

Đài ách Sư tuân mệnh đóng cửa lại về sau, Hồng Thiên Khiếu nhẹ nhàng theo trên mặt đêm mặt nạ tháo xuống, lộ ra chân thật khuôn mặt.

Lý Tây hoa cùng tô như cầu vòng liếc nhau, trong nội tâm đều là ngạc nhiên vạn phần, một là vì trong thiên hạ lại có khéo như thể diệu mặt nạ da người, thứ hai là kinh ngạc tại Hồng Thiên Khiếu vì sao phải mỗi ngày mang theo một ngày nghỉ mặt nạ, hai người ần ần cảm thấy, Hồng Thiên Khiếu trên người tất nhiên có cùng bọn họ đồng dạng bí mật.

"Lý huynh cùng như cầu vòng đã Lý tướng quân về sau, tại hạ cũng tự không dấu điểm nữa rồi, không biết Lý tướng quân khi còn sống có từng cho hai vị đề cập tới Hồng An Thông hoặc là Thần Long giáo?" Hồng Thiên Khiếu biết rõ Lý Nham cùng Hồng nương tử cái chết thời điểm, Lý Tây hoa tối đa chỉ có năm sáu tuổi, này đây bắt đầu bịa đặt tới tào kết quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: như cầu vòng thân thể (1)

"Hồng An Thông tại hạ không có nghe đã từng nói qua, nhưng là Thần Long giáo nhưng lại từng có nghe thấy, nhưng cũng là tại hạ thành tài xuống núi sau ngẫu nhiên nghe được, cứ nghe Thần Long giáo tại Liêu Đông Thần Long đảo ở bên trong, trong giáo cao thủ nhiều như mây, làm việc càng là cơ mật quý dị, hẳn là cái này Hồng An Thông là Thần Long giáo giáo chủ?" Lý Tây hoa ước chừng đoán ra hai nhà tâm đó tất nhiên hơi có sâu xa, này đây thái độ cũng cải biến rất nhiều.

"Đúng là, thực không dám dấu điểm, tại hạ tên thật là Hồng Thiên Khiếu, chính là Thần Long giáo Thiếu giáo chủ, lệnh tôn Lý Nham tướng quân khi còn sống cùng gia phụ chính là nhiều năm hảo hữu, chỉ là gia phụ một mực tận sức tại kinh doanh Thần Long giáo, mà Lý tướng quân thì là phụ tá Sấm Vương giành chính quyền, nhiều năm ít có vắng lai, thẳng càng về sau, gia phụ nghe nói Lý tướng quân đã chết, liền rời núi cứu cô, lại không có thể tìm được Lý huynh, việc này là được gia phụ trong lòng một kiện chuyện ăn năn. Mười nhiều năm trước tới nay, gia phụ cũng nhiều phương phái người bốn phía tìm hiểu Lý huynh hạ lạc : hạ xuống thủy chung không có kết quả, không nghĩ tới hôm nay người huynh đệ của ta đúng là như thế gặp mặt." Hồng Thiên Khiếu vì vậy đem Tiêu Dao môn cùng Minh giáo cuộc chiến ước chừng tự thuật một lần, sau đó lập một phen Hồng An Thông cùng Lý Nham chính là hảo hữu chí giao nói dối, Lý Nham cái chết thời điểm, Lý Tây hoa tối đa chỉ có năm sáu tuổi, chỗ đó được chia ra thiệt giả.

Nhìn xem Lý Tây hoa trầm ngâm không nói, biết rõ trong lòng của hắn nhưng có hoài nghi, vì vậy Hồng Thiên Khiếu liền lại bỏ thêm một câu: "Theo gia phụ biết, Lý tướng quân dưới gối chỉ có Lý huynh một người, không biết như cầu vòng. . ."

"Ah, Hồng huynh có chỗ không biết, thiếu nữ xinh đẹp chính là Nhị nương chỗ sinh, cùng Tây Hoa chính là cùng cha khác mẹ huynh muội." Lý Tây hoa hiện tại đã tin cái không sai biệt lắm.

Nguyên lai, Lý Nham đã chết thời điểm, thiếu nữ xinh đẹp (tô như cầu vòng) mẫu thân tại như cầu vòng đã có hai tháng mang thai, được nghe thấy Lý Nham cùng Hồng nương tử đã chết tin tức, tại như cầu vòng cố tình đi theo tùy tùng, rồi lại không bỏ trong bụng hài tử. Nào biết không có qua hai tháng, Mãn Thanh nhập quan, đã bại Lý Tự Thành, công chiếm Bắc Kinh, tô Kisa cấp trong lúc vô tình gặp được tại như cầu vòng, lập tức kinh vì Thiên Nhân, liền đem mệnh đoạt nhập phủ. Bảy tháng về sau, tại như cầu vòng liền sinh hạ Lý Kiều Nương, mang đối với Lý Nham áy náy, tại sinh hạ thiếu nữ xinh đẹp ba năm về sau, liền rời đi nhân thế. Tô Kisa cấp vì kỷ niệm tại như cầu vòng, liền cho Lý Kiều Nương đặt tên là tô như cầu vòng, hướng chi đem nàng coi là hòn ngọc quý trên tay.

Hồng nương tử tại tự vận đi theo tùy tùng Lý Nham trước khi, đem Lý Tây hoa giao cho Thiếu Lâm tự Phương Trượng trong vật thông đại sư, cũng cho Lý Tây hoa lưu lại một phong thư, dặn dò trong vật thông đại sư tại Lý Tây hoa thành tài về sau đi thêm mở ra. Mười tám năm về sau, Lý Tây hoa thành tài xuống núi, trong vật thông đại sư liền đem Hồng nương tử lưu lại thư giao cho hắn, Hồng nương tử tại trong tín thư cũng không dặn dò sự tình gì, chỉ là

lại để cho Lý Tây hoa tìm hiểu tại như cầu vòng cực kỳ chỗ sinh con nữ tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: như cầu vòng thân thế (2)

Lý Tây hoa tại thành Bắc Kinh tìm hiểu nhiều ngày, mới biết được tại như cầu vòng đã bị chết mười lăm năm, chỉ là lưu lại một con gái tên là tô như cầu vòng. Lý Tây hoa trong mơ hồ cảm giác được tô như cầu vòng có lẽ tựu là phụ thân cùng tại như cầu vòng chỗ sinh con gái, vì vậy, tại trải qua một phen dò xét về sau, Lý Tây hoa rốt cực xác minh hẳn cái này một suy đoán.

Tuy nhiên tại như cầu vòng cái chết thời điểm thiếu nữ xinh đẹp chỉ có ba tuổi, nhưng là tại như cầu vòng cũng cho nàng để lại một phong chứng minh hấn thân phận thư, giao cho một cái trung thực người hầu. Về sau, căn cứ tại như cầu vòng nhắc nhở, tại Lý Kiều Nương mười tám tuổi sinh nhật thời điểm, cái này người hầu đem thư giao cho thiếu nữ xinh đẹp trong tay, mà đang ở ngày hôm sau, Lý Tây hoa lần vào trong Tô phủ đã tìm được thiếu nữ xinh đẹp.

Thân huynh muội tương kiến, tất nhiên là không thể thiếu một phen cảm xúc, hai người cũng định ra chạy ra Tô phủ kể sách. Nhưng là, đáng tiếc chính là, ngay tại hai người mọi sự đã chuẩn bị, chuẩn bị trốn thời điểm ra đi, Khang Hi tại Ngao Bái cường bức xuống, hạ chỉ giết tô Kisa cấp cũng kê biên tài sản Tô phủ. Lý Tây hoa mắt thấy sắp thành lại bại, chỉ phải tại quan quân trước khi đến, độc thân đào tẩu, mà đối đãi ngày sau lại có cơ hội cứu thiếu nữ xinh đẹp.

"Không biết Lý huynh kế tiếp có tính toán gì không?" Hồng Thiên Khiếu một bên vì Lý Tây hoa chữa thương, một bên tìm hiểu Lý Tây hoa mục đích.

"Tiểu huynh nguyên ý định cứu được muội tử về sau, trước đem nàng an trí đến một cái địa phương an toàn, sau đó lại đi tìm cái kia Lý Tự Thành, Lưu Tông Mẫn hậu nhân báo thù. Hiện tại xem ra, muội tử theo Thiên Khiếu lão đệ tất nhiên là an toàn nhất bất quá, tiểu huynh cũng có thể thả lỏng trong lòng đi báo thù rồi." Hai người vừa rồi sắp xếp thoáng một phát tuổi, Lý Tây hoa so Hồng Thiên Khiếu muốn đại.

"Lý huynh lời ấy sai biệt, cái gọi là thù giết cha bất cộng đái thiên, Lý huynh muốn báo thù tự ứng đi tìm Lý Tự Thành cùng Lưu Tông Mẫn, như thế nào muốn liên lụy phía sau người, nếu không, oan oan tương báo khi nào rồi." Lý Tây hoa không biết Lý Tự Thành còn tại nhân thế, nhưng là Hồng Thiên Khiếu nhưng lại biết rõ.

"Như thế nào? Thiên Khiếu lão đệ chi ý chẳng lẽ là. . . ?" Lý Tây hoa nghe xong, trong nội tâm khẽ động, rồi lại không dám xác nhận.

"Đúng vậy, theo ta giáo mới nhất tin tức, Lý Tự Thành bình bại về sau, cũng không có chết trận, mà là trốn tàng xuất gia làm hòa thượng."

"Cái gì? Lý Tự Thành này lão tặc còn chưa chết, ha ha, thật sự là Thượng Thiên phù hộ, để cho ta Lý Tây hoa có thể có chính tay đâm cừu nhân cơ hội, khục khục." Lý Tây hoa chột nghe này tin tức, trong nội tâm không khỏi kích động dị thường, không muốn rồi lại đã dẫn phát thương thế trên người, sinh ra rất nhỏ ho khan.

Chương 163: như cầu vòng thân thế (3)

"Lý huynh thật sự như vậy hận Lý Tự Thành sao?" Hồng Thiên Khiếu không khỏi nhướng mày, nếu như Lý Tây hoa quá phận chấp nhất tại cá nhân đích trong cừu hận, ngày sau thế tất sẽ ảnh hưởng hẳn nghiệp lớn.

Lý Tây hoa hai mắt cơ hồ muốn toát ra hỏa đến, hàm răng cắn xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt, giọng căm hận nói: "Ta hận không thể đem này lão tặc rút gân lột da, băm thây vạn đoạn."

"Lý huynh, cẩn thận tính toán, ta và người coi như là thế giao rồi, tiểu đệ có một câu không biết Lý huynh có thể không nghe lọt?" Hồng Thiên Khiếu thờ dài một tiếng, nhìn Lý Kiều Nương (về sau xưng là Lý Kiều Nương) liếc, gặp hẳn cũng là trọn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Lý Tây hoa, tựa hồ chưa bao giờ thấy qua ca ca như thế bộ dáng.

"Hồng huynh đệ thỉnh giảng." Đã có thế giao cái tăng quan hệ này, thêm chi Lý Tây hoa rất là bội phục Hồng Thiên Khiếu võ công cùng nhân phẩm, đối với hắn ấn tượng sớm đã là sâu sắc đổi mới.

"Không biết Lý huynh cho rằng cái này Mãn Thanh Thất tử cùng Lý Tự Thành so sánh với, cái kia một cái càng thêm đáng hận?" Hồng Thiên Khiếu nghĩ nghĩ, lựa chọn sáo lộ câu hỏi phương thức.

"Đây còn phải nói, tự nhiên là Mãn Thanh Thất tử đáng hận, chiếm ta giang sơn, giết ta đồng bào, Dương Châu mười ngày, Gia Định ba tàn sát, sát hại ta vô số người Hán, máu chảy thành sông." Vấn đề này Lý Tây hoa căn bản không cần đi muốn.

"Lý huynh nói không sai, nhưng phạm là ta Đại Hán con dân, đều ứng dùng khu trừ Thất tử, khôi phục Trung Hoa vì nhiệm vụ của mình. Lý huynh, người ngầm lại, nếu như Lý Tự Thành hiện tại vùng tay hô to, cả nước cao thấp sẽ có bao nhiêu người hưởng ứng?"

"Hừ, cái kia Lý tặc từ khi tiến vào Bắc Kinh, liền kể công tự ngạo, nghe tin sàm ngôn, làm bất hòa trung thần, càng là cưỡng ép nạp Trần Viên Viên vi phi, làm cho Ngô Tam Quế hiến Sơn Hải Quan, dẫn Thanh binh nhập quan, cái này Lý tặc bán nước hoạt động quả nhiên là tội lỗi chồng chất, làm cho người căm thù đến tận xương tủy." Lý Tây hoa sáng nghe được "Lý Tự Thành" ba chữ, liền chưa phát giác ra trong nội tâm nổi trận lôi đình.

"Lý huynh nói không sai, Lý Tự Thành tự vào khỏi thành Bắc Kinh về sau, liền đi ngược lại, thậm chí còn so với kia Sùng Trinh còn không bằng. Nhưng mà, Lý Tự Thành đi ngược chiều là ở Bắc Kinh ở trong, mà địa phương khác nhưng lại không chút nào biết những chuyện này, này đây ' Lý Sấm Vương ' ba chữ lực ảnh hưởng hay vẫn là rất cường, nếu như lúc này thời điểm có người đập vào hắn cờ hiệu vùng cánh tay hô lên, thử hỏi thiên hạ anh hùng hội có nhiều Thiệu Văn (tự) tập hưởng ứng?"

"Hắn là lão gia cố tình hoài thiên hạ chi tâm?" Một mực yên lặng âm thanh không nói Lý Kiều Nương đột nhiên xen vào một câu lời nói. Lý Kiều Nương cực kì thông minh, sớm đã nghe ra Hồng Thiên Khiếu ý trong lời nói, đã thấy hẳn huynh vẫn là đắm chìm tại thù cha gia hận bên trong, hoàn toàn không có nghe được Hồng Thiên Khiếu trong lời nói ý tứ, lúc này mới xen vào một câu lời nói.

Chương 164: kết nghĩa kim lan (1)

"Người hiểu ta, thiếu nữ xinh đẹp. Ta đường đường Đại Hân tử tôn, há có thể lại để cho dị tộc thống trị, nhưng phạm là có tâm huyết Trung Hoa nhi nam đều có thể như vậy làm. Dưới mắt các nơi phản thanh tiếng hô không ngừng, Đài Loan, Thiên Địa hội, núi Vương Ốc, Mộc Vương phủ chờ các loại..., thêm chi trước mắt thanh đình ở trong tranh đấu không ngừng, chính là ta người Hán khu trục bắt thời cơ tốt nhất." Hồng Thiên Khiếu mỉm cười đối với Lý Kiều Nương nhẹ gật đầu.

"Lý Tự Thành đã xuất gia, nhưng mà lão gia làm sao biết hần hội lại lần nữa rời núi?" Lý Kiều Nương biết rõ hần cái này ca ca tính tình, dứt khoát không hề lại để cho hần nói chuyện, đợi cho nàng cùng Hồng Thiên Khiếu sau khi nói xong, có lẽ Lý Tây hoa hội có thể minh bạch một ít đạo lý.

"Lý Tự Thành đã xuất gia rồi, có lẽ sẽ không lại ra khỏi núi rồi, nhưng là, Lý Tự Thành khởi binh phản minh, đại công cáo thành, cũng tại thời điểm máu chó bởi vì Thanh binh nhập quan mà sắp thành lại bại, hần trong nội tâm tự nhiên lâu vì thế sự tình lo lắng, hơn nữa, cứ nghe Lý Tự Thành sau lưng chỉ có một nữ cũng không có tử, lúc này mới khiến cho hần không có khát vọng chỉ có thể khô ngồi trên cô đèn trước khi." Hồng Thiên Khiếu cũng ước chừng đã minh bạch Lý Kiều Nương dụng tâm lương khổ, giải thích cũng rất là tường tận.

"Đã như vậy, lão gia lại có thể nào đạt được Lý Tự Thành cho phép mà lại dụng thẳng hần cờ hiệu đầu này?" Lý Kiều Nương ả ả đã minh bạch Hồng Thiên Khiếu nghĩ cách, trong nội tâm không khỏi một hồi mờ mịt cay mũi.

"Ha ha, Lý Tự Thành đã không có nhi tử, chỉ có một con gái, nghĩ đến đối với hần tất nhiên là tất cả sủng ái, nếu là có người có thể cưới Lý Tự Thành con gái, tự nhiên liền có thể chính đại Quang Minh đập vào Lý Tự Thành cờ hiệu khởi sự, càng có thể tại trong thời gian ngắn triệu tập Lý Tự Thành bộ hạ cũ, này làm chơi ăn thật."

"Lão gia chỉ ý chẳng lẽ là muốn. . ., thế nhưng mà lão gia cũng không bá kiến cái kia Lý Tự Thành con gái, liền năng là cao là thấp, là béo là gầy, là mỹ là xấu cũng không biết, lại có thể nào đơn giản. . ." Lý Kiều Nương trong nội tâm không khỏi khẩn trương, càng là không khỏi địa vị Hồng Thiên Khiếu lo lắng, như cái kia Lý Tự Thành con gái tướng mạo xấu xí, chẳng lẽ không phải là ủy khuất Hồng Thiên Khiếu.

"Thiếu nữ xinh đẹp, thành đại sự người không câu nệ tiểu tiết, nếu là thật sự có thể đã đảo Mãn Thanh thống trị, đưa ta Đại Hân Hà Sơn, mặc dù cái kia Lý Tự Thành con gái lớn lên giống không muối, Hồng Thiên Khiếu lấy chi lại có gì phương." Hồng Thiên Khiếu giả trang ra một bộ hiên ngang lẫm liệt bộ dạng, nhưng trong lòng tại dương dương đắc ý, A Kha mỹ mạo chút nào không dưới người, như thế nào hội ủy khuất chính mình, cái này gọi là yêu giang sơn cũng yêu mỹ nữ.

Lý Tây hoa nghe xong, không khỏi rất là cảm động, không nghĩ tới Hồng Thiên Khiếu có thể vì thiên hạ dân chúng hi sinh cá nhân cả đời hạnh phúc, trong nội tâm càng là đối với chính mình chỉ vì bản thân chỉ tư lại không thể dùng tên tộc đại nghĩa vì trước ý niệm trong đầu cảm thấy xấu hổ không thôi. Lý Kiều Nương càng là cơ hồ cứng bái địa nhìn xem Hồng Thiên Khiếu, phương tìm run rẩy không thôi, thậm chí còn đã bắt đầu vì Hồng Thiên Khiếu cầu nguyện, hi vọng Lý Tự Thành con gái là một cái cũng giống như mình thiên kiều bá mị đại mỹ nhân.

Chương 165: kết nghĩa kim lan (2)

Lý Tây hoa không để ý thương thế trên người, cắn răng đứng dậy, "Bịch" một tiếng quỳ gối Hồng Thiên Khiếu trước mặt, xấu hổ nói: "Ngu huynh chỉ lo báo thù giết cha, lại đem dân tộc đại nghĩa đưa chi sau đầu, nếu không phải là hôm nay gặp được Hồng huynh đệ, ngu huynh thực thành dân tộc tội nhân vậy. Nếu là Hồng huynh đệ không bỏ, ngu huynh từ hôm nay trở đi liền đi theo làm tùy tùng, phụ tá Hồng huynh đệ thành tựu bất thế sự thống trị."

Hồng Thiên Khiếu vội vàng đưa hân diu lên, lôi kéo Lý Tây hoa tay nói: "Lý huynh khách khí, ta và ngươi chính là thế giao, nếu là Lý huynh không bỏ, ngươi ta hôm nay liền kết nghĩa kim lan, ngày sau họa phúc tương y, không biết Lý huynh định như thế nào?"

"Đã mong Hồng huynh đệ để mắt, ngu huynh cầu còn không được." Lý Tây hoa nghe vậy đại hỉ, tất nhiên là tất cả đồng ý.

Kết bái về sau, hai người liền luận tuổi, Lý Tây hoa năm nay 24 tuổi, trưởng Hồng Thiên Khiếu không đến hai tuổi, là vi đại ca, Hồng Thiên Khiếu vi Nhị đệ. Lập tức, Hồng Thiên Khiếu lợi dụng đại ca chi lễ bái kiến Lý Tây hoa, cũng vì hân vận công chữa thương.

Hiện tại, cao hứng nhất là Lý Kiều Nương rồi, vốn là Lý Kiều Nương liền đối với Hồng Thiên Khiếu rất có hảo cảm, tối nay chuyện đã xảy ra càng khiến cho trái tim của nàng bên trong chôn xuống một cái thật sâu bóng dáng, anh tuấn tướng mạo, hùng vĩ chí hướng, cao tuyệt võ công, xa xỉ tài học, vốn Lý Kiều Nương cũng bởi vì thân phận không xứng mà có chỗ lo lắng, nhưng mà Lý Tây hoa tới kết bái về sau, Lý Kiều Nương lại cũng không có cái gì lo lắng. Tại nàng xem ra, Lý Tự Thành con gái cố nhiên là ngày sau Hồng Thiên Khiếu hoàng hậu, mà nàng cũng tuyệt đối có thể trở thành gần với hoàng hậu Quý Phi.

"Nhị đệ, ngươi đã giống như này hùng tâm tráng chí, chi để ý tìm được Lý Tự Thành, giờ lên cao cờ khởi nghĩa là được, vì sao còn muốn tại Thát tử hoàng đế thủ hạ làm quan, thụ cái kia uất khí." Lý Tây hoa tuy nhiên võ công không kém, nhưng làm người dễ dàng xúc động, càng là bất thiện mưu lược, tất nhiên là không có thể hiểu được Hồng Thiên Khiếu kế hoạch.

"Đại ca, ngươi thực đúng vậy, liền cái này cũng nhìn không ra, ngày sau như thế nào trợ giúp lão gia. Dưới mắt đây Thanh triều (vấn) cực bất ổn, hoàng đế nhỏ yếu, Ngao Bái chuyên chính, lão gia ngủ đông, ở ẩn trong đó, tất nhiên là muốn cái này đầm vùng nước đục quấy đến cànghê hồ đồ, cũng tốt từ đó lấy sự tình." Lý Kiều Nương trắng rồi Lý Tây hoa liếc, thật là bất mãn.

"Ha ha, thiếu nữ xinh đẹp ngày sau cũng không muốn lão gia lão gia gọi, dứt khoát ngươi gọi ta nhị ca a. Thiếu nữ xinh đẹp nói không sai, tiểu đệ đứng là ý này, chi có Mẫn Thanh bên trong đầu được cànghê lợi hại, tình thế liền đối với chúng ta càng có lợi, hướng chi, trước mắt còn không phải khởi binh phản thanh thời cơ, tiểu đệ chính có thể trong đoạn thời gian này quảng giao phản thanh chí sĩ, chiêu mộ nhân thủ, huấn luyện quân đội, mà đối đãi ngày sau thời cơ đã đến, là được một phát ra, một trận chiến định thiên hạ." Hồng Thiên Khiếu đối với Lý Kiều Nương tâm Tư Mẫn nhanh rất là thưởng thức.

"Nhị ca, hi hi, như vậy trăm trò khen ngợi giống ta là muội muội của ngươi giống như, dứt khoát ta hô ngươi thiên Khiếu Ca a." Lý Kiều Nương đã đối với Hồng Thiên Khiếu đã có tình ý, tất nhiên là rất chú trọng đối với Hồng Thiên Khiếu xưng hô. Hơn nữa, Lý Kiều Nương cũng nghe được ra đây là Hồng Thiên Khiếu một phen thăm dò, nếu là nàng thật sự theo đúng nhị ca tương xứng, chi sợ Hồng Thiên Khiếu liền cho rằng nàng chỉ là đem Hồng Thiên Khiếu coi là huynh trưởng, tất sẽ được đã đoạn đối với nàng tương niệm.

"Tốt, tự theo thiếu nữ xinh đẹp." Hồng Thiên Khiếu há có thể nghe không xuất ra thiếu nữ xinh đẹp ngữ trong chi ý, cảm thấy tất nhiên là mừng thầm. Giống như này nữ nữ phía trước lại không động tâm chi có thể là thái giám, Hồng Thiên Khiếu là một cái nam nhân bình thường, nơi nào sẽ có không động tâm đạo lý, hướng chi thiếu nữ xinh đẹp trong nội tâm cũng có ý đó.

"Ha ha, Nhị đệ, ta cái này muội tử thuở nhỏ tại tô Kisa cấp trong phủ lớn lên, thêm chi lại là thông minh mỹ mạo, ngày thường không khỏi kiêu căng, ngày sau Nhị đệ còn cần nhiều hơn dụng tâm quản giáo." Lý Tây hoa lại đàn cũng nhìn ra được muội muội của mình đối với Hồng Thiên Khiếu có ý tứ kia, vì

vậy liền biết thời biết thế, ám chỉ thoáng một phát.

"Cái kia. . . Cái này. . . Khục. . ., thiếu nữ xinh đẹp thiên sinh lệ chất, thông minh mẫn học, trong lòng ngực đồi núi ngàn vạn, riêng có Mãn Thanh đệ nhất tài nữ danh xưng, ngày sau chinh chiến thiên hạ, chỉ sợ còn không thể thiếu thiếu nữ xinh đẹp bày mưu tính kế." Dù là Hồng Thiên Khiếu da mặt dày, cũng không khỏi có chút xấu hổ.

Lý Kiều Nương nghe xong, trên mặt đẹp lập tức bay lên lưỡng bôi ửng đỏ, trong nội tâm đối với Hồng Thiên Khiếu ám chỉ tính tiếp nhận hưng phấn không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: trêu đùa Ngô Chi Vinh (1)

Cầu vượt là thành Bắc Kinh phồn hoa nhất địa phương, tam giáo cửu lưu, Ngũ Hành tám loại mọi người tụ tập ở chỗ này, bởi vì nơi này là ăn hải dương, chẳng những có thành Bắc Kinh nội nhất quý báu quán rượu, càng có thành Bắc Kinh nội các loại đặc sắc quà vật, đơn giản một cái "Náo nhiệt" hai chữ căn bản không cách nào hình dung cầu vượt phồn hoa.

Hồng Thiên Khiếu cũng là cầu vượt thường xuyên chủ khách, thứ nhất là Hồng Thiên Khiếu thiên tính ăn ngon, từ khi xuyên việt đến nơi này về sau, ăn là được Hồng Thiên Khiếu nhân sinh một đại yêu thích, càng bởi vì đã có mấy chục vạn gia tư, Hồng Thiên Khiếu ăn càng là như cá gặp nước, cái nguyên nhân thứ hai là cầu vượt là tin tức truyền bá đấy, bởi vì vắng lai nhiều người, tin tức dĩ nhiên là rất linh thông, vô luận là quan trường, Võ Lâm, dân gian, chỉ cần là người muốn nghe được, đều có thể ở chỗ này đạt được đáp án.

Một ngày này, Hồng Thiên Khiếu cùng Lục Cao Hiên như thường ngày đồng dạng đi vào cầu vượt, đã là giữa trưa, hai người liền vào một nhà quán rượu, vừa xong lâu hai, Hồng Thiên Khiếu ánh mắt, đã bị hai nam nhân hấp dẫn ở, hai người kia lớn lên phi thường tương tự, hơn nữa đều là một thân áo tơ trắng, nhìn về phía trên hẳn là hai huynh đệ, bọn hắn đang ngồi ở cửa sổ phụ cận, vừa ăn lấy thứ đồ vật, một bên hướng ra phía ngoài tùy ý nhìn quanh, hai người này đứng là Mộc Vương phủ Bạch thị song mộc Bạch Hàn từng cùng Bạch Hàn cây phong huynh đệ hai người.

Nhìn thấy Bạch thị huynh đệ, Hồng Thiên Khiếu chợt nhớ tới một việc, lại quay đầu xem xét, quả nhiên, ở phía trước không xa ngồi một cái lão đầu, bộ dáng luôn lộ ra như vậy vụn vặt, rất không làm người khác ưa thích, lão đầu này tất nhiên là Thiên Địa hội Thanh Mộc đường "Bát tí Thần Viên" Từ Thiên sông. Hồng Thiên Khiếu một chút suy tư, liền dẫn Lục Cao Hiên tại Bạch thị huynh đệ phía bên phải một bàn tọa hạ : ngồi xuống, Hồng Thiên Khiếu đeo mặt nạ, Bạch thị huynh đệ hai người tất nhiên là nhận thức không xuất ra hẳn đến. Sau khi ngồi xuống, Hồng Thiên Khiếu tùy tiện điểm đi một tí ăn sáng.

Ngay tại Hồng lục hai người vừa mới ngồi vào chỗ của mình, nơi thang lầu lại đi tới một cái quan viên cách ăn mặc người, hơn nữa còn mang theo bốn cái gia đình, cái kia bốn cái gia đình một bộ chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng tư thế, lớn tiếng hét lớn tiêu nhị đưa rượu lên mang thức ăn lên, nghe bọn hắn nói chuyện không giống như là người phương bắc, bọn hắn tọa hạ : ngồi xuống về sau không ngừng đang nói gì đó, bởi vì khẩu âm rất nặng, Hồng Thiên Khiếu cũng chỉ có thể nghe cái đại khái, nguyên lai cái này quan viên là Văn Nam người, đến Bắc Kinh là tới chờ đợi diện thánh đấy. Lầu hai tổng cộng chỉ có sáu bàn, dưới mắt chỉ còn lại có Bạch thị huynh đệ bên trái còn có một bàn, vì vậy cái kia quan viên liền trực tiếp ngồi tới.

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu rượu và thức ăn vừa mới đi lên thời điểm, Bạch thị song mộc cũng đã dựa vào đồng hương quan hệ, cùng cái kia quan viên kéo lên giao tình, hai bàn hợp thành một bàn, bắt chuyện .

Chương 167: trêu đùa Ngô Chi Vinh (2)

Hồng Thiên Khiếu một bên tập trung tư tưởng suy nghĩ nghe Bạch thị song mộc cùng cái kia quan viên nói chuyện với nhau, một bên đang tự hỏi Bạch thị song mộc cùng Từ Thiên sông phát sinh xung đột thời điểm, chính mình muốn hay không ra tay hóa giải. Lục Cao Hiền gặp Hồng Thiên Khiếu từ khi sau khi ngồi xuống, liền một mực không nói gì, mà là nghiêng tai lắng nghe bên cạnh bàn nói chuyện với nhau, vì vậy cũng vận công linh nghe.

"Ngô đại nhân đã đến khúc tỉnh làm quan, tất nhiên là ta khúc tỉnh dân chúng chỉ phúc, ta Bạch gia trang tất nhiên là muốn toàn lực ủng hộ đại nhân." Bạch Hàn cây phong hướng cái kia quan viên ôm quyền chấp tay. Hồng Thiên Khiếu nghe xong, cảm thấy tình huống, cái này quan viên tất nhiên tự là nhà cái đại cừu nhân Ngô Chi Vinh.

"Chỗ đó, khúc tỉnh Bạch gia trang Bạch thị huynh đệ chính là khúc tỉnh nhà giàu nhất, hạ quan mới tới khúc tỉnh, còn có rất nhiều địa phương cần dựa vào nhị vị, hôm nay liền đi đầu mượn hoa hiến Phật, kính nhị vị một ly." Bạch thị huynh đệ tại khúc tỉnh chính là số một số hai đích nhân vật, Ngô Chi Vinh sắp đến khúc tỉnh đi nhậm chức, tất nhiên là đi đầu tìm hiểu qua Bạch thị huynh đệ, lại không nghĩ rằng vậy mà tại Bắc Kinh gặp được hai người.

"Hắc hắc, làm quan cùng nhà giàu nhất cầu kết, chỉ sợ khúc tỉnh dân chúng không còn có lao động chân tay rầu~." Vừa lúc đó, đột nhiên truyền đến một cái âm dương quái khí thanh âm, người nói chuyện đứng là Từ Thiên sông.

Ngô Chi Vinh nghe xong, giận tím mặt, một vỗ bàn, quay đầu hướng Từ Thiên sông nhìn lại, thấy là một chỗ ngoặt eo khúc lưng (vác), quần áo héo rút bộ dáng nửa Bách lão đầu, trên mặt bàn để đó một cái cái hòm thuốc, cái hòm thuốc bên trên cắm một mặt thuốc mỡ kỳ, trên đó viết "Tổ truyền thuốc dán, có thể trị bách bệnh" tám chữ.

"Hừ, tổ truyền thuốc dán, có thể trị bách bệnh, người lão nhân này, như là của người thuốc dán trị không được bách bệnh, bốn quan cần phải đem người giao cho quan phủ điều tra." Tại đây dù sao cũng là dưới chân thiên tử, Ngô Chi Vinh chỉ là Văn Nam quan địa phương, tuy nhiên nghe xong Từ Thiên sông châm chọc khiêu khích rất là sinh khí, lại cũng không dám giữa ban ngày tìm việc.

"Ha ha, đại nhân yên tâm, tiểu lão nhân thuốc dán chính là tổ truyền, vô cùng nhất linh nghiệm, hơn nữa tiểu lão nhân còn có xem bệnh bệnh năng lực, tại chỗ phối chế thuốc dán, nếu như mất linh nghiệm, đại nhân tự có thể đem tiểu lão nhân giao cho quan phủ tùy ý xử lý." Từ Thiên sông cười hi hi đứng lên, cầm lấy cái hòm thuốc, chậm rãi bước hướng Ngô Chi Vinh chỗ đi tới.

Bạch Hàn từng cùng Bạch Hàn cây phong liếc nhau, hai người rõ ràng chứng kiến Từ Thiên sông mỗi đi ra một bước, sau lưng liền lưu lại hai cái dấu chân thật sâu, hai người tự tin dùng công lực của bọn hắn tuyệt đối không thể làm đến như thế, xem ra cái này hán mạo xấu xí tiểu lão đầu công lực rất là thâm hậu, hẳn là cái gì kỳ nhân dị sĩ.

Chương 168: trêu đùa Ngô Chi Vinh (3)

"Ah, đại nhân, tiểu lão nhân xem ngươi ẩn đường ẩn ẩn hiện ra màu vàng kim óng ánh, xem ra đại nhân gần đây cùng hoàng bạch chi vật tiếp xúc rất nhiều." Ngô Chi Vinh đang muốn tiếp tục quát lớn hắn, Từ Thiên sông đột nhiên giả bộ như rất là kinh ngạc bộ dạng, nói một câu như vậy, khiến cho Ngô Chi Vinh quát lớn bị ngạnh sanh sanh nuốt vào bụng.

"Không biết lão tiên sinh còn có thể nhìn ra cái gì?" Ngô Chi Vinh chính là Vân Nam nổi danh tham quan, vợ vết tiền tài vô số kẻ, mỗi ngày tự nhiên đều muốn tiếp xúc đại lượng Hoàng Kim bạch ngân cùng kỳ trân dị bảo, giờ phút này nghe xong Từ Thiên sông, trong nội tâm thậm chí có thêm vài phần tin tưởng.

"A..., cái này. . . Phía dưới hay vẫn là cùng đại nhân lên nói là tốt, nhiều người ở đây, nếu là nói, Vu đại nhân trên mặt mũi khó coi." Từ Thiên sông giả bộ như rất có khó xử bộ dạng.

"Bốn quan làm việc từ trước đến nay quang minh lỗi lạc, không có sao, lão tiên sinh cứ nói đừng ngại, huống chi hai vị này Bạch huynh cũng không phải ngoại nhân." Ngô Chi Vinh cũng là có ý muốn kết giao Bạch thị huynh đệ, giả bộ như một bộ bằng phẳng đáng bộ dạng.

"Đã như vậy, tiểu lão nhân cứ việc nói thẳng rồi, kính xin đại nhân thứ tội. Tiểu lão nhân xem đại nhân tướng mạo, cái trán ửng đỏ, song má hơi lộ ra phần hồng, hai mắt hốc mắt có chút biến thành màu đen, đại nhân tất nhiên thường xuyên tận tình tửu sắc, nghĩ đến là đại nhân trong nhà thê thiếp rất nhiều a." Từ Thiên sông bịa chuyện tám kéo một phen.

"Lộp bộp ", Ngô Chi Vinh cảm thấy xiết chặt, trầm nghĩ, lão đầu này thật đúng là cái bán tiên, đơn theo tướng mạo có thể nhìn ra nhiều như vậy, thật sự là cao nhân cái đó. Ngô Chi Vinh trong nhà xác thực có bảy tám phòng tiểu thiếp, cũng chính là bởi vậy khiến cho Ngô Chi Vinh mỗi đêm đều là mệt mỏi ứng phó, thường có lực bất tòng tâm cảm giác, hôm nay nghe được Từ Thiên sông nói đạo lý rõ ràng, cho rằng gặp cao nhân, liền chẳng quan tâm tại Bạch thị huynh đệ trước mặt xấu mặt, vội vàng lộ làm ra một bộ tươi cười nói: "Lão tiên sinh thật là đương thời Hoa Đà, hạ quan trong nhà thật là có như vậy mấy phòng thê thiếp, hạ quan cũng thường thường cảm thấy có chút lực bất tòng tâm, không biết lão tiên sinh thuốc dán đối với cái này có thể hữu hiệu?"

"A..., đại nhân, thực không dám đầu đầu điểm, hữu hiệu ngược lại là hữu hiệu, chỉ là trong đó có một vị thuốc rất là khó tìm, này đây giá tiền rất quý, trước đó không lâu trong triều một vị đại nhân cũng là hướng tiểu lão nhân đòi hỏi này thuốc dán, cũng ước định hôm nay tới đây lấy được." Từ Thiên sông giả bộ như một bộ rất là khó xử bộ dạng.

"Không có sao, lão tiên sinh, quý điểm không có sao. Lão tiên sinh, hạ quan Hậu Thiên sắp đến khúc tỉnh đi nhậm chức, ngày sau khó hơn nữa tới kinh thành một chuyến, kính xin lão tiên sinh đi cái thuận tiện, hạ quan vô cùng cảm kích." Ngô Chi Vinh nghe xong Từ Thiên sông trong rương thì có loại này thuốc dán, không khỏi hai mắt tỏa ánh sáng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: thân phận chuyển biến (1

Từ Thiên sông đang muốn trả lời, bỗng nhiên bên tai truyền đến một hồi lời nói nhỏ nhẹ âm thanh: "Bát tí Thần Viên, tin tưởng ngươi cũng nhìn ra được, cái này Ngô Chi Vinh là một cái tham quan, chờ một sẽ nói cho hắn biết ngươi hôm nay mang sai rồi thuốc dán, ngày mai cùng hắn ước định một cái so sánh ẩn nấp địa điểm, mỗi tám thuốc dán chào giá một ngàn lượng bạc."

Từ Thiên sông nghe vậy trong nội tâm thất kinh, đây là truyền âm nhập mật công phu, đương thời bên trong hội này công phu người có thể đếm được trên đầu ngón tay, tại Thiên Địa hội trong cũng chỉ có Tổng đà chủ Trần Cận Nam cùng công lực thâm hậu nhất hoa sen đường hương chủ Thái đức trung hội này công phu. Từ Thiên sông quay đầu hướng bốn phía nhìn lại, lại cũng chỉ có Hồng Thiên Khiếu cùng Lục Cao Hiên hai người, những người khác từ lúc Ngô Chi Vinh vỗ bàn thời điểm cũng đã dọa chạy. Từ Thiên sông gặp Hồng Thiên Khiếu cùng Lục Cao Hiên hai người khí vũ bất phàm, lại nhìn kỹ Lục Cao Hiên đồng dạng, trong nội tâm chưa phát giác ra khế động, hẳn là người trung niên kia là mười năm trước danh chấn Sơn Tây bút kiếm tiên sinh Lục Cao Hiên.

"Đại nhân, thật sự thật có lỗi, tiểu lão nhân đi ra ngoài thời điểm vô cùng bối rối, vậy mà mang sai rồi thuốc dán." Từ Thiên sông giả vờ giả vịt tại trong hòm thuốc bốc lên một hồi, lộ ra vẻ mặt thất vọng.

"Ah ", Ngô Chi Vinh nghe xong Từ Thiên sông mang sai rồi thuốc dán, trong nội tâm không khỏi một hồi thất vọng, "Lão tiên sinh gia cách này có thể xa, hạ quan trong lúc rảnh rỗi, liền cùng tiên sinh đi lấy."

"Tiểu lão nhân gia cách này cũng không phải xa, chỉ là tiểu lão nhân trong hòm thuốc có mấy cái khách hàng thuốc dán, muốn chờ bọn hắn tới đây lấy thuốc dán, này đây không thể rời đi. Đại nhân, không bằng ngày mai giờ Tý tại thành nam cang giang quán rượu, tiểu lão nhân cùng Hậu đại nhân đại giá, đại nhân nghĩ như thế nào?" Từ Thiên sông tuy nhiên không biết cái kia truyền âm nhập mật chỉ nhân ý muốn như thế nào, thực sự có thể đoán được tất là vì khiển trách cái này tham quan, liền dựa theo hắn phân phó đi làm.

"Như thế rất tốt, cái kia bốn quan ngày mai liền tại cang giang quán rượu cùng Hậu lão tiên sinh đại giá. Hai vị Bạch huynh, hạ quan còn có sự tình khác, như vậy cáo từ, đợi trở lại khúc tĩnh về sau, hạ quan sẽ cùng hai vị Bạch huynh nâng cốc dạ đàm, cáo từ." Ngô Chi Vinh nói xong, hướng phía mọi người chấp tay, mang theo bốn thủ hạ xuống lầu mà đi.

Đãi Ngô Chi Vinh đi rồi, Bạch thị huynh đệ đang muốn nói chuyện, Từ Thiên sông hai đám một ô, hướng phía Hồng Thiên Khiếu cùng Lục Cao Hiên hơi khề khom người nói: "Không biết mới vừa rồi là vị nào anh hùng cho tiểu lão nhân truyền âm nhập mật?"

Hai bạch nghe vậy, đều là kinh hãi, không nghĩ tới hai người kia trong lại có người hội truyền âm nhập mật, lập tức liền không lên tiếng, ở một bên lặng yên xem.

"Chính là tại hạ, cái kia Ngô Chi Vinh chính là là tại hạ bằng hữu cừu nhân, này đây tại hạ mới truyền âm nhập mật cho tiền bối, kính xin tiền bối thứ lỗi." Hồng Thiên Khiếu gặp Từ Thiên sông đãi Ngô Chi Vinh đi về sau, liền lập tức tìm người, chỉ phải đứng dậy thừa nhận.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: thân phận chuyển biến (2)

"Xin hỏi các hạ tôn tính đại danh?" Từ Thiên sông không nghĩ tới Hồng Thiên Khiếu tuy nhiên thân phụ tuyệt kỹ, nhưng là như thế khiêm tốn, chưa phát giác ra tỏa ra hảo cảm.

"Tại hạ liễu phi ưng." Hồng Thiên Khiếu vừa rời sớm đã nghĩ kỹ, quyết định tạm không tiết lộ thân phận.

"Liễu phi ưng." Từ Thiên sông tại trong lòng mặc niệm mấy lần, trong nội tâm đột nhiên giật mình, vội vàng hỏi: "Các hạ hẳn là tặc là mới nhậm chức ngự tiền thị vệ tổng quản?"

"Ah, tiền bối tin tức thật là rất linh thông?" Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm không khỏi âm thầm kinh ngạc, xem ra trong hoàng cung thị vệ trong tất cả Thiên Địa hội nội tuyến.

"Liễu tổng quản võ nghệ cao cường, từng cùng Ngao Bái đại chiến hơn 100 hiệp bất phân thắng bại, Từ mỗ thật là bội phục." Từ Thiên sông cố ý tại Bạch thị song mộc trước mặt biểu hiện Thiên Địa hội tin tức linh thông, này đây liền cái này cực kỳ ẩn nấp tin tức cũng không chút nào giữ lại nói ra.

Lời vừa nói ra, chẳng những Bạch thị song mộc chịu khiếp sợ, mà ngay cả Hồng Thiên Khiếu cũng là quá sợ hãi, muốn nói biết rõ tin tức này người là ít càng thêm ít, cũng chỉ có Khang Hi, tác ngạch đồ, Ngao Bái cùng hán bốn người mà thôi, hẳn là Ngao Bái trong phủ cũng có Thiên Địa hội xếp vào nội tuyến, Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm khẽ động.

Bạch thị song mộc trong nội tâm đều là muốn, mà ngay cả sư phụ lưng sắt Thương Long Liễu Đại Hồng cũng không thể tại Ngao Bái thủ hạ đi đến 100 hiệp, xem người này tuổi bất quá hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, võ công thật không ngờ cao cường, xem ra cũng chỉ có Hồng Thiên Khiếu mới có thể cùng mà so sánh với, lại nghĩ tới hai người này tuổi thọ đồng đều so với hán huynh đệ hai người nhỏ, chưa phát giác ra ẩn có nản lòng thoái chí chi ý.

"Hai vị này huynh đài đã họ Bạch, lại ở tại khúc tỉnh, hẳn là tặc là Mộc Vương phủ tiếng tăm lừng lẫy Bạch thị song hùng?" Hồng Thiên Khiếu gặp Bạch thị huynh đệ ở giữa sân có chút xấu hổ, liền mở miệng hóa giải.

"Không dám, huynh đệ của ta hai người đúng là Bạch Hàn tùng, Bạch Hàn cây phong." Bạch thị song hùng tuy nhiên trong nội tâm bội phục trước mắt cái này liễu phi ưng võ công, lại là vì hán trong triều làm quan mà không muốn kết giao, chỉ là nhân nhạ trả lời một câu.

"Ba vị chậm dừng, tại hạ còn có chuyện quan trọng, liền đi đầu cáo từ một bước." Hồng Thiên Khiếu biết có mình ở tại đây, ba người tất nhiên không dám nói thoải mái, liền cáo từ mà đi.

Xuống từ lâu về sau, Hồng Thiên Khiếu đối với Lục Cao Hiên nói: "Lục tiên sinh, người về trước đi, ta còn có một số việc muốn làm."

Lục Cao Hiên nói: "Thiếu giáo chủ chẳng lẽ là cùng với trên lầu mấy người luận giao?" Lục Cao Hiên tâm Tư Mẫn nhanh, tất nhiên là có thể đoán được Hồng Thiên Khiếu chi ý.

"Người hiểu ta, Lục tiên sinh." Hồng Thiên Khiếu mỉm cười, trong nội tâm đối với Lục Cao Hiên cũng là bội phục đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 171: thân phận chuyển biến (3)

Lục Cao Hiến khẽ mỉm cười nói: "Chỉ là cái này mấy người có phần giống như Thiên Địa hội cùng Mộc Vương phủ người, cùng chúng ta Thần Long giáo không có gì giao tình, Thiếu giáo chủ cần cẩn thận là hơn."

"Yên tâm, cho dù bọn hắn liên thủ cũng không phải đối thủ của ta." Cái này Lục Cao Hiến cái gì cũng tốt, tựu là có chút dong dài, Hồng Thiên Khiếu khẽ chau mày.

Lục Cao Hiến thấy thế, cũng không dám nhiều lời, lên tiếng mà đi.

Hồng Thiên Khiếu tìm được một cái chỗ không có người, đem mặt nạ trên mặt lấy xuống dưới, lại đem y phục trên người trái lại mặc, lúc này mới lại một lần cất bước hướng lầu hai đi đến. Quần áo chính phần đều có thể mặc, đây là Hồng Thiên Khiếu nghĩ ra được chủ ý, vì chính là có thể tại tháo xuống hoặc là đeo lên sau mặt nạ, không bởi vì quần áo giống nhau mà lộ ra sơ hở.

Hồng Thiên Khiếu sau khi lên lầu, từ bạch chi tranh giành còn chưa có bắt đầu, Bạch Hàn cây phong mắt sắc, thoáng cái tựu thấy được Hồng Thiên Khiếu, vội vàng đứng dậy cao kêu một tiếng: "Hồng huynh đệ, nguyên lai ngươi cũng ở kinh thành."

Bạch Hàn từng cùng Từ Thiên sông lúc này mới quay đầu nhìn, Bạch Hàn từng vừa thấy phía dưới cũng là đại hi cực kỳ, đứng dậy hướng Hồng Thiên Khiếu đi đến, vừa đi vừa nói: "Hồng huynh đệ, hôm nay như thế nào trùng hợp như vậy, đến đến, chúng ta cùng một chỗ uống hai chén." Từ khi Hồng Thiên Khiếu chữa cho tốt Mộc Vương gia thương thế, Mộc Vương phủ cao thấp đều bị đem Hồng Thiên Khiếu cho rằng ân nhân đối đãi.

"Bạch đại ca, bạch nhị ca, các người đã ở Bắc Kinh?" Hồng Thiên Khiếu giả bộ như rất là kinh ngạc.

"Hồng huynh đệ, là Vương gia phái Tiểu vương gia mang theo chúng ta tới kinh thành làm ít chuyện." Bạch Hàn từng giảm thấp thanh âm nói.

Hồng Thiên Khiếu không cần nghĩ cũng biết Bạch Hàn nhả ra bên trong đích làm ít chuyện là chuyện gì, thầm nghĩ trong lòng, trong nguyên thư Mộc Vương phủ tiền cung hành thích nguyên là vì một kiếm âm thanh tuổi trẻ xúc động gây nên, không nghĩ tới Mộc Vương gia một bà tuổi rồi, vậy mà cũng sẽ biết không cần đầu óc suy nghĩ liền phái người của mình đi hoàng cung muốn chết.

Đợi cho Hồng Thiên Khiếu đi đến bên cạnh bàn về sau, Bạch Hàn cây phong vội vàng vì hai người giới thiệu nói: "Từ huynh, vị này chính là Hồng Thiên Khiếu Hồng huynh đệ, là ta Mộc Vương phủ đại ân nhân, Hồng huynh đệ, vị này Từ Thiên sông Từ lão gia tử người xưng bát tí Thần Viên, là Thiên Địa hội Thanh Mộc đường một bà hảo thủ, võ công thật là rất cao minh."

"Hồng Thiên Khiếu." Từ Thiên sông tại trong lòng mặc niệm mấy lần, trong nội tâm đột nhiên giật mình, vội vàng hỏi: "Tiểu huynh đệ thế nhưng mà tại thành Dương Châu bên ngoài xuất thủ cứu Mao Thập Bát vị anh hùng nào?"

"Ah, hẳn là tiền bối cùng Mao đại ca nhận thức?" Hồng Thiên Khiếu giả bộ như rất là mừng rỡ, cảm thấy nhưng lại mình bạch Mao Thập Bát đã dựa theo chính mình phản phò thành công gia nhập Thiên Địa hội Thanh Mộc đường.

Chương 172: ai là chính thống (1)

"Ha ha, đầu chỉ nhận thức, Mao Thập Bát ngai đều là thiên. . . Ah, Mao Thập Bát cùng ta chính là qua mệnh giao tình, hần thường nói khởi tiểu huynh đệ ngày đó tại thành Dương Châu bên ngoài xuất thủ cứu giúp sự tình, còn nói tiểu huynh đệ vô công như thế được, Từ mỗ vốn là không tin, hôm nay tương kiến mới biết Mao Thập Bát không lừa ta ." Từ Thiên sông dưới sự kích động, thiếu chút nữa nói ra Mao Thập Bát gia nhập Thiên Địa hội sự tình đến.

Hồng Thiên Khiếu vốn là cũng không muốn nhúng tay Từ Thiên sông cùng Bạch thị song mộc ở giữa tranh đấu, chỉ là vừa mới gặp Ngô Chi Vinh, liền nhớ tới bị hần làm hại cực thảm nhà cái, lúc này mới thi triển truyền âm nhập mật công phu cho Từ Thiên sông, muốn đúng là vào ngày mai thời điểm đem Ngô Chi Vinh bắt, mang đi nhà cái, cũng tốt cho nhà cái một cái công đạo.

Nhưng là, vô luận là Từ Thiên sông hay vẫn là Bạch thị song mộc, mặc dù có điểm ngu trung cùng cố hủ, lại cũng đều là thiết boong boong đàn ông, đều là phản thanh hồi phục thị lực chí sĩ, nếu để cho bọn hần tự giết lẫn nhau lại không thêm vào ngăn cản, chỉ biết suy yếu phản thanh lực lượng, Hồng Thiên Khiếu lúc này mới thầm hạ quyết tâm, nhất định phải ngăn cản ba người tranh đấu.

"Hồng huynh đệ, lão ca ca ta coi như là duyệt vô số người, rất có thức người chỉ năng, nếu là lão ca ca không có nhìn lầm, Hồng lão đệ người cái này thân công phu tại Thiên Địa hội trong cũng chỉ có chúng ta Tổng đà chủ một người so người thoáng cao mình một ít, nếu như Hồng huynh đệ người gạt đầu, lão ca ca bảo vệ người làm Thiên Địa hội Thanh Mộc đường hương chủ." Rượu qua ba tuần về sau, Từ Thiên sông liền không thể chờ đợi được địa lôi kéo Hồng Thiên Khiếu nhập hội.

"Hồng huynh đệ, Từ đại ca nói thật là, người cái này thân công phu tuyệt đối cao mình, ít nhất tại ta mộc trong vương phủ là không người có thể ra người phải người, nếu như Hồng huynh đệ gạt đầu, cái này Mộc Vương phủ Nhị đường gia không phải Hồng huynh đệ không còn ai." Bạch Hàn từng gặp Từ Thiên sông vậy mà lôi kéo Hồng Thiên Khiếu nhập Thiên Địa hội, tất nhiên là không cam lòng hạ xuống người sau.

"Thiên Địa hội chính là Đường vương tại Trung Nguyên căn cứ, Đường vương là Đại Minh chân mệnh thiên tử, Hồng lão đệ chỉ có gia nhập Thiên Địa hội, mới có thể đại triển thân thủ, đợi cho ngày sau khu trừ Thát lỗ, Đường vương đăng cơ làm hoàng đế, Hồng lão đệ phong hầu bá tướng tự nhiên không nói chơi." Từ Thiên sông nghe được Bạch thị song mộc vậy mà cùng hần tranh giành, không khỏi nóng nảy, nói chuyện cũng không khách khí nữa.

"Từ đại ca uống nhiều quá, Đại Minh chính thống chính là quế Vương điện hạ, chẳng biết lúc nào biến thành Đường vương." Bạch Hàn cây phong nghe vậy muốn nhảy, lại bị hần huynh Bạch Hàn từng nhẹ nhàng đè lại, nhưng là Bạch Hàn cây phong miệng nhưng lại không có bị ngăn chặn, ngôn ngữ tầm đó cũng càng thêm không khách khí.

"Tốt, Bạch thị song hùng ngoài miệng công phu quả nhiên rất cao mình, hôm nay đến tốt cùng là Đường vương là chính thống hay vẫn là quế Vương là chính thống, ta và người nói đều không tính, hay vẫn là thuộc hạ gặp chân chương." Từ Thiên sông tuy nhiên niên kỷ không nhỏ, tính tình cũng là không nhỏ, nhất là tại loại vấn đề này thượng biểu hiện càng thêm kịch liệt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: ai là chính thống (2)

"Ai, thực không biết Thiên Địa hội cùng Mộc Vương phủ một hồi sống mái với nhau về sau, còn có thể còn lại bao nhiêu anh hùng chí sĩ, không biết còn có thể hay không đem đây thanh Thát tử đuổi ra quan ngoại." Hồng Thiên Khiếu không nghĩ tới chính mình vậy mà đã trở thành ba người chính thống chỉ tranh giành dây dẫn nổ, trong nội tâm cực kỳ phiền muộn, gặp ba người cãi lộn càng ngày càng kịch liệt, không khỏi thở dài trong lòng, cũng may lâu này bên trên cũng không người khác, nếu không sớm đã có người báo quan đi.

Ba người nghe xong Hồng Thiên Khiếu câu này làm bầm lều bầu, trong nội tâm đều là ngẩn ngơ, cẩn thận tưởng tượng, đều đều là mặt mũi tràn đầy xấu hổ sắc, yên lặng tọa hạ : ngồi xuống, cúi đầu không nói.

"Từ đại ca, hai vị Bạch huynh, huynh đệ không phải Thiên Địa hội người, cũng không phải Mộc Vương phủ người, có câu nói nói ra không biết có đúng hay không, nếu không phải đối với kính xin ba vị thứ lỗi. Huynh đệ cho rằng dưới mắt vô luận đối với tại Thiên Địa hội hay vẫn là Mộc Vương phủ, là tối trọng yếu nhất một việc là hợp lực đem đây thanh Thát tử đuổi ra quan ngoại, về phần ai là chính thống, ngày sau ai đăng cơ, tự có thể tại đuổi thanh xuất quan thời điểm dùng công lao mà định ra, nếu như đến lúc đó có không phải họ Chu người xuất lực tối đa, liền để cho hắn làm hoàng đế lại có thể thế nào, dù sao đều là người Hán, tổng cũng tốt hơn Mãn Thanh thống trị ta Đại Hán dân chúng. Nếu là Thiên Địa hội cùng Mộc Vương phủ bởi vì chuyện này mà đánh đập tàn nhẫn, tranh đấu không ngớt, chẳng những đồ hao tổn lực lượng, càng là khiến cho thân già thống cừu già hoá, khu trục Thát tử xuất quan tự nhiên cũng đã thành một câu chuyện phiếm, không biết ba vị dùng vì huynh đệ nói được có thể có đạo lý?" Hồng Thiên Khiếu những lời này cũng là vì ngày sau hắn tự lập môn hộ để lại một cái lý do.

"Hồng huynh đệ chữ chữ chân ngôn, lão ca ca nhất thời hồ đồ rồi, mong rằng nhị vị đừng nên trách." Từ Thiên sông nhanh nhồm nhanh miệng, là một cái cảm được thì cũng buông được đàn ông, một khi phát hiện mình làm sai rồi, liền đầu tiên hướng Bạch thị song mộc xin lỗi.

"Chỗ đó, huynh đệ của ta hai người ngôn ngữ cũng có không đem làm chỗ, kính xin Từ đại ca nhiều hơn thông cảm." Bạch thị song mộc tuy nhiên xưa nay nhẹ ngạo, nhưng Từ Thiên sông đã đi đầu hướng hai người xin lỗi, hai người liền cũng hiểu được rất là không có ý tứ.

"Hồng huynh đệ, vừa rồi lão ca ca nghe người ý trong lời nói chẳng lẽ là muốn tự lập môn hộ?"

"Lão ca ca nói không sai, gia phụ sớm có khu trừ Thát lỗ, khôi phục Trung Hoa chí khí, từ lúc hơn mười năm trước liền đã bắt đầu chuẩn bị, nếu như gia phụ biết rõ Trung Nguyên lại có nhiều như vậy cùng chung chí hướng chí sĩ, tất nhiên rất là mừng rỡ." Hồng Thiên Khiếu nghĩ tới nghĩ lui, hay là muốn đánh ra Thần Long đảo danh hào, cũng tránh cho ngày sau mỗi lần bị người lôi kéo.

"Không biết lệnh tôn phải . ." Từ Thiên sông hỏi.

"Gia phụ Hồng An Thông."

"Hắn là lệnh tôn tự là Thần Long giáo Hồng giáo chủ?" Từ Thiên sông không hổ là người từng trải, Thần Long giáo nhiều năm qua thiếu lý giang hồ, biết chỉ người rất ít, Từ Thiên sông nhưng lại một cái.

"Không tệ." Hồng Thiên Khiếu nhẹ gật đầu, trong nội tâm thầm khen Từ Thiên sông kiến thức uyên bác.

"Lão ca ca thật sự là thất kính, khó trách Hồng huynh đệ tuổi còn trẻ võ công liền cao minh như thế, lệnh tôn Hồng giáo chủ riêng có giang hồ đệ nhất cao thủ danh xưng, tự là so với trước kia Nhật Nguyệt thần giáo giáo chủ thiết trăm tính toán cũng muốn hơn một chút." Từ Thiên sông lần này thật là nghiêm nghị bắt đầu kính nể.

Hồng Thiên Khiếu nghe xong, không khỏi kinh dị vạn phần, giang hồ đệ nhất cao thủ? Như thế nào giống như chưa bao giờ nghe người ta nói đến qua.

Vốn Hồng An Thông ba chữ kia, trong giang hồ cơ hồ không có ai biết, nhưng là, ngay tại Hồng Thiên Khiếu rời đảo trốn đi sau đích năm thứ năm, Hồng An Thông tự mình đến Trung Nguyên tìm kiếm, không muốn gặp Thiên Địa hội Tổng đà chủ Trần Cận Nam, hai người bởi vì làm một cái nhỏ nhỏ hiểu lầm tại dưới chân Tung Sơn đại chiến 300 hiệp, cuối cùng nhất Trần Cận Nam không địch lại Hồng An Thông mà bại bắc. Trần Cận Nam xác thực là một anh hùng, ti không e dè việc này, ngược lại dùng cái này cảnh cáo Thiên Địa hội mọi người, ngày sau gặp được Thần Long đảo chỉ nhân nhất định phải né tránh ba phần, bởi vì Hồng Thiên Khiếu thành tài xuống núi về sau, cũng không trở về đảo, này đây cũng không biết việc này.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 174: gặp lại tiểu quân chúa (1)

"Thần Long giáo cao thủ nhiều như mây, làm việc lại cực kỳ thần bí, nếu không phải là Thần Long giáo giáo chúng không lịch sự thường trong giang hồ đi đi lại lại, cái này đệ nhất thiên hạ đại giáo hẳn là Thần Long giáo không thể nghi ngờ. Hồng huynh đệ đã Thần Long giáo Thiếu giáo chủ, vừa rồi lão ca ca còn muốn lôi kéo Hồng huynh đệ nhập Thiên Địa hội, nói thật sự là hồ thẹn." Từ Thiên sông không khỏi mặt gãi đồ lên.

Bạch thị song mộc chưa từng có nghe nói qua Thần Long giáo danh tự, nhưng theo Từ Thiên sông ngôn ngữ thần sắc cung kính cũng biết Thần Long giáo tất nhiên không phải chuyện đùa. Bạch Hân cây phong nói: "Thiên Địa hội, Mộc Vương phủ, Thần Long giáo, núi Vương Ốc, trong thiên hạ phân thành chi sĩ càng ngày càng nhiều, xem ra khôi phục Trung Hoa có hi vọng rồi."

"Bạch huynh nói có lý, trong thiên hạ càng nhiều người gia nhập ta và người trong hàng ngũ đến, khu trừ Thát lỗ hi vọng cũng lại càng lớn một ít. Dưới mắt chúng ta đầu tiên cần chính là đi đầu buông thiên kiến bè phái, nhất trí đối ngoại, môn hộ chi tranh giành sẽ chỉ làm chúng ta tự giết lẫn nhau, đánh đập tàn nhẫn, vạn không được lấy."

"Bất quá, Hồng huynh đệ, người nói là có đạo lý, môn hộ chi tranh giành là nội đấu, nhưng mà, nếu là trong thiên hạ không có một cái nào chính thống, thiên hạ trăm họ Hà hân xu phụ, chỉ là sự tình này cũng không phải là ta và người có khả năng quyết định, cần chúng ta Tông đà chủ, Mộc Vương gia cùng với Hồng giáo chủ bọn người thương nghị mà định ra." Từ Thiên sông là cái lão tư tưởng, tuy nhiên rất thương thức Hồng Thiên Khiếu, thực sự không đồng ý thiên hạ tạm thời chưa có chính thống thuyết pháp.

"Từ đại ca lời ấy thật là, huynh đệ của ta hai người cũng cho rằng đi đầu quyết định chính thống là lợi nhiều hơn hại, tuy nhiên quyết định chính thống trước khi sẽ có một phen tranh đấu cùng độ sức, nhưng mà một khi quyết định ra chính thống, sẽ gặp tránh cho làm theo ý mình cục diện, sử được thiên hạ vạn chúng đồng lòng, phân thành sự tình ôn hòa làm chơi ăn thật." Bạch Hân từng một mực không có mở miệng, lúc này cũng nhìn không được nữa phát biểu cái nhìn của mình.

Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm thầm than một tiếng, Từ Thiên sông ba người nói được cũng có nhất định được đạo lý, chỉ là dưới mắt thời cuộc Thiên Địa hội cùng Mộc Vương phủ còn có thể đấu một trận, nếu là Khang Hi tru Ngao Bái, Tước Tam về sau, Thiên Địa hội cùng Mộc Vương phủ vẫn là tranh đấu không ngớt, liền chỉ có thể bị thanh đình tiêu diệt từng bộ phận.

"Ai, thiên hạ tầm đó ai là chân chính chính thống, nếu như hiện tại có người giờ lên cao Đại Tổng Triệu gia đại kỳ, ai lại có thể nói bọn hân không phải chính thống đây này. Đã Thiên Địa hội, Mộc Vương phủ cùng Thần Long giáo tại vấn đề này bên trên không thể đạt thành nhất trí, ngày sau chỉ có thể là làm theo điều mình cho là đúng rồi, cũng may mọi người có một cái cùng chUng Mục tiêu, lẫn nhau tâm đồ sẽ không giúp nhau là địch. Từ đại ca, hai vị Bạch huynh, huynh đệ ta còn có việc trong người, như vậy cáo từ." Hồng Thiên Khiếu đối với ba người như thế cô hủ rất là sinh khí, cũng lười được cùng

bọn họ đi thêm tranh luận, liền đứng dậy cáo từ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: gặp lại tiểu quận chúa (2)

"Không tiễn." Từ Thiên sông cũng thật không ngờ hôm nay cùng Thần Long giáo Thiếu giáo chủ lần thứ nhất gặp mặt liền cho rằng chính thống sự tình nháo cái tan rã trong không vui.

Ngược lại là Bạch thị song mộc bởi vì Hồng Thiên Khiếu tại Mộc Vương phủ có đại ân, gặp Hồng Thiên Khiếu quay người phải đi vội vàng hô: "Hồng huynh đệ chậm đã."

Hồng Thiên Khiếu nghe vậy ngừng chân, Bạch thị huynh đệ gấp bước lên phía trước vài bước, nói khẽ với Hồng Thiên Khiếu nói: "Dưới mắt Tiểu vương gia cùng tiểu quận chúa v.v. Ở kinh thành, kính xin Hồng huynh đệ đi giá tiễn về trước một tự."

Hồng Thiên Khiếu vừa nghe đến "Tiểu quận chúa" ba chữ, trong đầu không khỏi hiện ra Mộc Kiếm Bình cặp kia hàm tình mạch mạch con mắt, trong nội tâm không khỏi một cái giật mình, vội vàng lắc đầu nói: "Cái này. . . Hai vị Bạch huynh, tiểu đệ. . . Tiểu đệ còn có chút chuyện quan trọng đi làm, hôm nay tự không đi làm phiền, hôm nào. . . Hôm nào nhất định chuyên môn đến nhà bái phỏng."

Bạch Hàn từng gặp Hồng Thiên Khiếu ánh mắt lập loè, nói chuyện áp ứng, biết hắn cũng không có nói thật, chợt lại nghĩ tới tiểu quận chúa Mộc Kiếm Bình gần đoạn thời gian đến phản ứng dị thường, Bạch Hàn từng bưng tỉnh đại ngộ, thầm nghĩ trong lòng, hẳn là Hồng huynh đệ cùng tiểu quận chúa tâm đó đã xảy ra một ít không thoải mái, thắng nếu như thế, càng là muốn đem Hồng huynh đệ đưa đến tiểu quận chúa trước mặt rồi.

Nghĩ đến đây, Bạch Hàn từng không khỏi cười ha ha nói: "Hồng huynh đệ, nếu là Tiểu vương gia biết rõ ca ca nhìn thấy Hồng huynh đệ lại không có thể đem người mang đến thấy hắn, chắc chắn trách tội ta, chẳng lẽ Hồng huynh đệ thấy ca ca ta gặp nạn mà mặc kệ không hỏi ấy ư, đi một chút đi, cái gì chuyện quan trọng có thể so ra mà vượt người cùng Tiểu vương gia tình nghĩa huynh đệ."

Hồng Thiên Khiếu biết rõ rốt cuộc không tránh thoát, chỉ phải về mặt cầu xin đi theo Bạch thị huynh đệ tiễn về trước. Bạch Hàn từng ngược lại là không có chú ý Hồng Thiên Khiếu sắc mặt, thầm nghĩ trong lòng, Hồng huynh đệ là Thần Long giáo Thiếu giáo chủ, cùng tiểu quận chúa môn đăng hộ đối, nếu là thật sự thành tựu chuyện tốt, Thần Long giáo cùng Mộc Vương phủ liên hợp cùng một chỗ, chỉ sợ thực lực không tại Thiên Địa hội phía dưới.

Mộc Vương phủ cả đám ở ở kinh thành nam thuộc ngoại ô một cái nhà nông ở bên trong, đem làm ba người đi đến thời điểm, trong sân chỉ có Mộc Kiếm Bình một người.

Mộc Kiếm Bình xa xa chứng kiến Hồng Thiên Khiếu, không thể tin được, vội vàng dụi dụi mắt con người, xác nhận không sai sau lập tức hưng phấn mà đại gọi, một bên gọi một bên hướng bên này chạy tới: "Hồng đại ca, Hồng đại ca."

Đi tại Hồng Thiên Khiếu trước khi Bạch thị huynh đệ thấy thế, không khỏi liếc nhau, trong nội tâm đều là thầm nghĩ, bình thường, mặc dù là một hai năm không thấy Vương gia hoặc là Tiểu vương gia đến đây, cũng không thấy tiểu quận chúa hưng phấn như vậy, xem ra tiểu quận chúa thật sự thích Hồng

huynh đệ rồi, nếu là có thể thúc đẩy cái này chuyện tốt, Vương gia tất nhiên sẽ cao hứng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: gặp lại tiểu quận chúa (3)

Đội cho tiểu quận chúa chạy đến phụ cận, phát hiện Hồng Thiên Khiếu dĩ nhiên là một trương khóc tang mặt, không khỏi kỳ quái nói: "Hồng đại ca, hẳn là Bạch đại ca cùng bạch nhị ca trên đường khi dễ ngươi rồi, ngươi sắc mặt như thế nào như thế khó coi."

Bạch thị huynh đệ nghe vậy quay đầu xem xét, thiếu chút nữa không có cười ra tiếng, trong nơi này như ngày đó vì Vương gia vận công bức độc Hồng Thiên Khiếu, toàn bộ một rũ cụp lấy đầu gà trống. Bạch Hân cây phong nhin cười đối với Mộc Kiếm Bình nói: "Tiểu quận chúa, ngươi cũng không nên oan uổng người tốt, người Hồng đại ca võ công cao như vậy, chỉ có hẳn khi dễ phần của chúng ta, chúng ta chỗ đó khi dễ được hắn."

Mộc Kiếm Bình ngấm lại cũng thế, hai tay chăm chú ôm Hồng Thiên Khiếu cánh tay phải, lôi kéo hắn hướng trong sân đi đến, vừa đi vừa nói: "Hồng đại ca là lúc nào đi vào kinh thành hay sao? Như thế nào cùng Bạch đại ca bạch nhị ca gặp được hay sao?"

Chẳng những Mộc Kiếm Bình trên người cái loại này nhân nhạ xử nữ hương khí lại để cho Hồng Thiên Khiếu có chút thần loạn, chính mình cánh tay phải tại Mộc Kiếm Bình trước ngực trên hai vú qua lại lễ mễ khác thường càng là kích thích Hồng Thiên Khiếu toàn thân huyết dịch. Mặc dù mình quý phu xinh đẹp nha hoàn có hơn bảy mươi người, cái kia một cái đều là hồ chi tắc lại, tuy là đều có thể hiến thân cho hắn, càng có Lý Kiều Nương như vậy một cái thiên kiều bá mị đại mỹ nhân, nhưng là Hồng Thiên Khiếu bởi vì Cửu Dương Thần Công còn không có có đại thành, chưa từng có cùng bất kỳ một cái nào nữ nhân như thế tiếp xúc thân mật qua, không nghĩ tới vậy mà cùng cái này chỉ có 14 tuổi nọ hoa chớm nở Mộc Kiếm Bình cũng đã là lần thứ hai rồi.

Cửu Dương Thần Công là một môn chí cương chí dương nội công tâm pháp, trong quá trình tu luyện có thể gia tốc hormone bài tiết, kích phát nam nhân tính dục, càng sẽ sử dụng được nam nhân tính công năng cường đại, có Kim Thương Bất Khuất công hiệu. Đây thần công vốn là Thiếu Lâm tự một cao tăng lập nên, nhưng là vì trong cơ thể dương khí không chỗ phát tiết, kết quả bạo thể mà vong. Về sau, thứ hai tu luyện chi nhân là Trương Vô Kỵ, bắt quá có Triệu Mẫn cùng Chu Chi Nhược hai người, dương khí có chỗ phát tiết, ngược lại cũng không sao.

Chỉ là, Cửu Dương Thần Công có một cái trí mạng nhược điểm, đó chính là tại thần công đại thành trước khi, vô cùng nhất chịu không nổi nữ tử câu dẫn, nhẹ thì chịu đựng không nổi hấp dẫn, một hồi mây mưa xuống mất đồng nam chi thân, thần công không tiếp tục đại thành ngày, nặng thì tẩu hỏa nhập ma, có nguy hiểm đến tính mạng.

Mộc Kiếm Bình ôm Hồng Thiên Khiếu cánh tay, trong nội tâm đầm mật, ngọt ngào cực kỳ, một câu tiếp một câu hỏi hỏi Hồng Thiên Khiếu trong khoảng thời gian này tình huống, lại phát hiện Hồng Thiên Khiếu có chút không đếm xỉa tới, không khỏi kỳ quái địa quay đầu hướng Hồng Thiên Khiếu nhìn lại, chỉ thấy hắn hai gò má ửng đỏ, trong hai mắt vậy mà cũng có hồng ti xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: tẩu hỏa nhập ma (1)

Mộc Kiếm Bình không biết chuyện gì xảy ra, liền dùng tay sờ lên Hồng Thiên Khiếu cái trán, chỉ cảm thấy nóng hổi cực kỳ, không khỏi "Ah" một tiếng, gấp giọng nói: "Hồng đại ca, người làm sao vậy, người có phải hay không phát sốt rồi hả?"

Xa xa theo ở phía sau Bạch thị huynh đệ chợt thấy biến cố, vội vàng đi vào trước mặt, đã thấy Hồng Thiên Khiếu ánh mắt ngốc trệ, hai gò má như lửa, trong ánh mắt đúng là tơ máu bốc lượn. Mộc Kiếm Bình không biết Hồng Thiên Khiếu chuyện gì xảy ra, nhưng là Bạch thị huynh đệ kiến thức rộng rãi, biết rõ đây là tẩu hỏa nhập ma chi tướng, chỉ là hai người không biết Hồng Thiên Khiếu tại sao lại đột nhiên tẩu hỏa nhập ma.

"Tiểu quận chúa, Hồng huynh đệ đây là tẩu hỏa nhập ma, ta cùng Hàn Phong lúc này giữ vững vị trí nó, người nhanh đi Từ Ngọc quán trà tìm sư phó cùng Tiểu vương gia bọn hắn trở lại." Mộc kiếm âm thanh lần này dẫn người đến kinh, liền là vì hành thích Khang Hi, vì đạt được tình báo liền lựa chọn tại quán trà cấm địa, nơi đó là tam giáo cửu lưu hội tụ chi địa, nghĩ đến hội có tin tức gì không.

Mộc Kiếm Bình đối với Hồng Thiên Khiếu tình cảm đã sinh, ở đâu chịu tại nơi này thời điểm máu chốt ly khai, hét lên một tiếng nói: "Không, ta muốn canh giữ ở Hồng bên cạnh đại ca, ta không đi."

Tuy nhiên xưa nay Mộc Kiếm Bình tôn hô hai người vì Bạch đại ca cùng bạch nhị ca, nhưng là dù sao Mộc Kiếm Bình là quận chúa thân phận, là chủ, mà Bạch thị huynh đệ là bộc, đã tiểu quận chúa không muốn đi, hai người như thế nào cưỡng cầu, Bạch Hàn từng chỉ phải đối với Bạch Hàn cây phong cười khổ một tiếng nói: "Đã như vậy, Nhị đệ, vậy người ở chỗ này cùng tiểu quận chúa cùng một chỗ trông coi Hồng huynh đệ, ta đi tìm sư phó cùng Tiểu vương gia bọn hắn trở lại."

"Cái này. . ." Bạch Hàn cây phong biết rõ Hồng Thiên Khiếu chẳng những tuy nhiên nội lực so hai người bọn họ cao không được quá nhiều, nhưng là võ công nhưng lại ba cái Bạch thị huynh đệ cũng không phải đối thủ, tiểu quận chúa võ công không cao, một khi Hồng Thiên Khiếu thật sự khởi xướng điên đến, chẳng những giúp không được gì, hơn nữa còn là một vướng víu, chỉ có điều Bạch Hàn cây phong không dám nhận mặt đem lời nói được quá rõ ràng, miễn cho tiểu quận chúa xuống đài không được, "Đại ca, hay vẫn là ta ở chỗ này a, dù sao ta cùng Hồng huynh đệ quan hệ muốn càng sâu một ít."

Bạch Hàn cây phong tâm tư cùng Bạch Hàn từng đồng dạng, hai người cũng biết ở tại chỗ này nguy hiểm, một khi Hồng Thiên Khiếu bão nổi, sẽ gặp có nguy hiểm tánh mạng, nhưng lại muốn liều chết hộ vệ tiểu quận chúa an toàn. Bạch Hàn từng nghe vậy trong lòng chấn động dòng nước ấm, nhưng lại hồ nghi mặt đối với Bạch Hàn cây phong quát: "Đừng nhiều như vậy nói nhảm, nhanh đi, đi trễ Hồng huynh đệ chỉ sợ càng thêm nguy hiểm."

Bạch Hàn cây phong biết rõ dưới mắt từng phút từng giây thời gian đều là trân quý, nghe vậy biết rõ ảo bắt quá đại ca, mắt hồ hãm tình, thật sâu nhìn Bạch Hàn từng liếc, không nói hai lời, quay đầu hướng ra phía ngoài chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: tẩu hỏa nhập ma (2)

Bạch Hàn cây phong đi rồi, hai người mang lấy Hồng Thiên Khiếu hương gian phòng đi đến, Mộc Kiếm Bình vóc dáng thấp khí lực nhỏ, cơ hồ là thi triển toàn thân khí lực dùng hai tay ôm Hồng Thiên Khiếu cánh tay phải. Trên đường đi, cao thấp xóc nảy, Hồng Thiên Khiếu cánh tay phải tại Mộc Kiếm Bình trong ngực cọ qua cọ lại, cái kia mềm mại lại kiên quyết hai ngọn núi đối với Hồng Thiên Khiếu ah kích thích không biết tăng thêm bao nhiêu.

Dưới mắt Hồng Thiên Khiếu trong nội tâm coi như là tình huống, chính đau khổ vận công chống cự cái kia trong Đan Điền phát ra xúc động chỉ lực, nhưng là Mộc Kiếm Bình hai ngọn núi mang đến cái chủng loại kia kích thích khoái cảm lại để cho Hồng Thiên Khiếu mấy lần đều thiếu chút nữa buông tha cho chống cự. Hồng Thiên Khiếu biết rõ, một khi chính mình buông tha cho chống cự, cái loại này xúc động bộc phát sinh ra hậu quả, chẳng những hội hư mất Mộc Kiếm Bình đích thanh bạch, có lẽ còn có thể đã muốn tánh mạng của mình.

Nhưng là, một đoạn đường này đi xuống, Hồng Thiên Khiếu chỉ cảm thấy sự chống cự của mình càng ngày càng yếu, chính mình cánh tay cùng Mộc Kiếm Bình giữa hai vú sát sinh ra khoái cảm càng đánh càng mạnh, chính mình lập tức muốn không chế không nổi rồi.

Rốt cục, hai người mang lấy Hồng Thiên Khiếu gian nan địa vào phòng, đi tới trước giường, nhẹ nhàng đưa hắn đặt ở trên giường. Không muốn, Mộc Kiếm Bình đột nhiên dưới chân vừa trượt, thoáng cái ngã xuống Hồng Thiên Khiếu trên người, chẳng những hai người mặt đã tiến hành một lần thân mật tiếp xúc, Mộc Kiếm Bình tay phải cũng là vừa vận đã rơi vào Hồng Thiên Khiếu bên trên.

Chỉ cần là điều này cũng làm cho mà thôi, cái này trong tích tắc tiếp xúc, Hồng Thiên Khiếu còn có thể khó khăn lắm chịu được được. Nhưng là, Mộc Kiếm Bình không biết cái kia cao cao nhô lên chỉ vật là vật gì, vậy mà dùng bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng sờ soạng vài thanh. Hồng Thiên Khiếu cũng chịu không nổi nữa, chỉ cảm thấy toàn thân đột nhiên dị thường xao động, trong đầu một mảnh đại loạn, chỉ có một ý niệm trong đầu —— tìm nữ nhân phát tiết.

Hồng Thiên Khiếu nguyên lai đã không cách nào nhúc nhích thân thể đột nhiên khôi phục linh hoạt, hai tay một khâu liền đem Mộc Kiếm Bình ôm trong ngực, há miệng đã thật sâu ngăn chặn Mộc Kiếm Bình cái kia mờ ra dục hồ miệng anh đào nhỏ, Mộc Kiếm Bình chỉ cảm thấy một đầu mềm ẩm ướt đồ vật tại trong miệng của mình qua lại trở mình quấy lấy, cái kia tư vị làm cho nàng khắc cốt khó quên, chưa phát giác ra trong vậy mà dùng chính mình cái lưỡi đã triển trụ cái kia ẩm ướt nhuyễn đồ vật, hai cái đầu lưỡi dầy dứa cùng một chỗ, tại Mộc Kiếm Bình trong miệng anh đào đại chiến .

Cái này đột nhiên chuyện đã xảy ra, lại để cho Bạch Hàn từng trợn mắt há hốc mồm, đem làm Mộc Kiếm Bình cả người đều bị Hồng Thiên Khiếu ôm vào giường về sau mới thoáng tỉnh táo lại.

Bạch Hàn từng phản ứng đầu tiên tựu là đem hai người kéo ra, nhưng là Hồng Thiên Khiếu đem Mộc Kiếm Bình ôm được cái gì nhanh, Bạch Hàn từng đem hết toàn thân khí lực cũng kéo không nhúc nhích mấy may. Bạch Hàn từng càng ngày càng gấp, rồi lại nghĩ không ra biện pháp tốt, lập tức Hồng Thiên Khiếu đã dọn ra một tay coi bỏ Mộc Kiếm Bình đại lưng mang, cũng theo hắn áo hạ sờ soạng đi vào, đặt tại Mộc Kiếm Bình trên hai vú, hơn nữa Hồng Thiên Khiếu càng là một cái xoay người đã cưỡi Mộc Kiếm Bình trên người. Đã là người từng trải Bạch Hàn từng há có thể không biết, nếu là nếu không có thể ngăn cản, chỉ sợ Mộc Kiếm Bình đích thanh bạch rất nhanh sẽ nhét vào Hồng Thiên Khiếu trong tay.

Hồng Thiên Khiếu tuy nhiên là Mộc Vương gia ân nhân cứu mạng, cũng là Mộc Vương phủ ân nhân, nhưng dù sao cũng là ngoại nhân, tiểu quận chúa mới được là chủ, dưới mắt Bạch Hàn từng chỉ phải cẩn thận, vận khởi năm thành công lực, huy chương hướng Hồng Thiên Khiếu sau bị đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: suýt nữa mất mạng (1)

Chỉ nghe "Phanh" một tiếng, Hồng Thiên Khiếu trúng một chương về sau chỉ là "Hừ" một tiếng, động tác không có chút nào dừng lại, ngược lại là một phát bắt được Mộc Kiếm Bình áo ngoài, mạnh mẽ một kéo, "Xoẹt xẹt" một tiếng, đó là cái yếm cùng da thịt tuyết trắng bạo lộ tại Hồng Thiên Khiếu

cùng Bạch Hàn từng trước mắt.

Bạch Hàn từng kinh hãi, biết rõ nếu không dùng toàn lực, chỉ sợ tự không còn kịp rồi, vội vàng vận khởi toàn thân công lực hướng Hồng Thiên Khiếu lần nữa đánh tới. Thù không ngờ, Hồng Thiên Khiếu đột nhiên trở tay cùng Bạch Hàn từng chạm nhau một chưởng, "Phanh" một tiếng, Bạch Hàn từng bay thẳng đi ra ngoài, đâm vào trên tường, ngã đi.

Bạch Hàn từng tỉnh tường chứng kiến, Hồng Thiên Khiếu cái tay còn lại đã một tay lấy tiểu quận chúa cái yếm kéo xuống dưới, cái yếm phía dưới là một mảnh bạch Hoa Hoa đồ vật, Bạch Hàn từng tuy nhiên thấy không rõ, nhưng là tại trước khi hôn mê trong nháy mắt tự nhiên biết rõ cái kia bạch Hoa Hoa là vật gì.

Cái này một loạt biến hóa đã sớm khiến cho Hồng Thiên Khiếu miệng theo Mộc Kiếm Bình ngoài miệng tách ra, vài tiếng "Bang bang" tiếng vang cũng khiến cho Mộc Kiếm Bình mê tình trong tỉnh táo lại, mở to mắt chứng kiến nhưng lại Hồng Thiên Khiếu chính đỏ hồng mắt xé rách y phục của mình, mà chính mình vậy mà coi trần, hai cái thỏ ngọc run rẩy địa bạo lộ trong không khí, không khỏi "Ah" địa hét lên một tiếng.

Hồng Thiên Khiếu y nguyên vẫn còn cuồng loạn bên trong, nhưng là Mộc Kiếm Bình cũng đã khôi phục thần trí, tuy nhiên nàng sớm đã đối với Hồng Thiên Khiếu tâm hồn thiếu nữ ám hứa, hi vọng mình có thể trở thành Hồng Thiên Khiếu thê tử, thực sự không muốn dưới loại tình huống này đem chính mình thủ hộ 16 năm đích thanh bạch chi thân thể giao cho hắn, duy nhất có thể làm là liều mạng phản kháng.

Mộc Kiếm Bình điểm ấy phản kháng tại Hồng Thiên Khiếu trong mắt căn bản không tính là cái gì, cái kia thoáng một phát bỗng chốc bị đôi bàn tay trắng như phấn đập trúng da thịt không có chút nào đau đớn, ngược lại là càng thêm khơi gợi lên Hồng Thiên Khiếu dấy."Xoẹt xoẹt" một tiếng, đón lấy lại là một tiếng "Ah" hét lên, Mộc Kiếm Bình quần bị Hồng Thiên Khiếu một bả kéo xuống dưới.

Hồng Thiên Khiếu cũng bởi vì xé rách Mộc Kiếm Bình quần dùng sức quá lớn, thân thể không khỏi hướng về sau đổ thoáng một phát, lập tức rất nhanh lại lần nữa ngồi thẳng. Mộc Kiếm Bình lại thừa lúc cái này một sát na cái kia cơ hội theo Hồng Thiên Khiếu dưới thân thể lăn mình: quay cuồng đã đến giường bên trong, hai tay vây quanh ở hai vú, co lại ngồi ở góc giường.

"Hồng đại ca, người. . . Người đừng tới đây, người. . . Người tới nữa ta. . . Ta gọi rồi." Đã bất lực Mộc Kiếm Bình căn bản không biết đến tốt cùng chuyện gì xảy ra, chính mình một mực ngưỡng mộ Hồng Thiên Khiếu đột nhiên sẽ biến thành một đầu đáng sợ sắc lang, lại càng không biết nên như thế nào đi ngăn cản hắn tiến thêm một bước động tác.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: suýt nữa mất mạng (2)

Hồng Thiên Khiếu ở đầu nghe được đến Mộc Kiếm Bình, chỉ là đỏ hồng mắt, hắc hắc cười ngây ngô lấy, một bên xé rách lấy chính mình quần áo, một bên chậm rãi hướng Mộc Kiếm Bình bức tới.

"Ah" một tiếng hét lên, Mộc Kiếm Bình bị Hồng Thiên Khiếu thô lỗ địa một bả tóm qua, cường tráng thân hình lần nữa trùng trùng điệp điệp đặt ở Mộc Kiếm Bình trên người, Mộc Kiếm Bình chỉ cảm giác mình bị áp địa nhanh không thở nổi, y nguyên liều mạng cuối cùng khí lực cùng Hồng Thiên Khiếu xé đập vào, hai cái trần trụ thân hình trên giường uốn éo quăn quít lấy.

Rốt cục, tình trạng kiệt sức Mộc Kiếm Bình rốt cuộc sử không xuất ra nửa phần khí lực, tùy ý Hồng Thiên Khiếu miệng rộng cùng hai tay tại trên người mình qua lại chạy, Mộc Kiếm Bình chút nào cảm giác không thấy cái này cảm giác khác thường mang đến kích thích, ngược lại là một hàng thanh lệ theo nàng hai bên khóe mắt chảy xuống.

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu quơ lấy chính mình chuẩn bị thẳng đảo Hoàng Long thời điểm, đột nhiên một hồi tiếng âm ỹ truyền đến, đón lấy là hai cái thân ảnh nhảy vào trong phòng. Hồng Thiên Khiếu còn không có quay đầu nhìn lại, chỉ nghe một tiếng thanh âm già nua "Ah, tiểu quận chúa" về sau liền cảm thấy huyết đạo của mình đột nhiên bị điểm trúng, kế tiếp lại nghe đến "Muội muội" cùng "Đại ca" hai tiếng la lên, Hồng Thiên Khiếu đã hôn mê.

Đêm làm Hồng Thiên Khiếu lần nữa khi... tỉnh lại, đêm đã khuya thời gian, hấn y nguyên hay vẫn là tại cái giường này lên, chỉ có điều trên người đã là mặc chỉnh tề, nhưng lại bị người xây một tầng hơi mỏng chắn bông. Hồng Thiên Khiếu đơn giản chờ thoáng một phát khí, phát giác thân thể cũng không có nửa điểm không khỏe, thậm chí còn Sinh Tử Huyền Quan cũng không biết lúc nào đã mở, Cửu Dương Thần Công đã đại thành.

Ngay tại Hồng Thiên Khiếu đang muốn đứng dậy xuống giường thời điểm, gian ngoài đột nhiên truyền đến một hồi nói chuyện thanh âm, thanh âm tuy nhiên không lớn, lại bị hấn nghe xong cái thanh thanh sở sở, cũng trước hết buông tha cho xuống giường ý định.

Thanh âm đầu tiên là mộc kiếm âm thanh : "Sư phụ, ngài cảm thấy ra sao?"

Liễu Đại Hồng sinh ý tùy theo mà đến, chỉ có điều trong thanh âm mang theo một tia mỏi mệt: "Ta không có gì, đã khôi phục bảy thành công lực, không biết hàn tòng ra sao?"

"Ah, Bạch đại ca không có lo lắng tính mạng, chỉ có điều bên trong đích một chương kia suy giảm tới đã đến nội phủ, dù cho điều trị thỏa đáng, ít nhất cũng phải một tháng đa tài có thể khôi phục." Mộc kiếm âm thanh trong thanh âm có chứa một tia lo lắng, loại này lo lắng tựa hồ không là vì Bạch Hàn tòng bị thương mà lên.

"Như thế nói đến, lần này tiến cung hành thích Mãn Thanh hoàng đế hàn tòng là không thể đi rồi hả?"

Mộc kiếm âm thanh nhẹ khẽ thở dài một hơi nói: "Không chỉ là Bạch đại ca, bạch nhị ca bởi vì vừa rồi vì Bạch đại ca chữa thương lúc vô cùng vội vàng xao động, thế cho nên cũng bị thương nội phủ, tuy nhiên thương thế không bằng Bạch đại ca nghiêm trọng, nửa tháng ở trong cung là không nhúc nhích được tay, xem ra hành động lần này muốn tạm thời trì hoãn một chút."

Liễu Đại Hồng suy nghĩ một chút nói: "Kiếm thanh âm, vì sư ngược lại là có một cái chủ ý, Ngô sư đệ bọn hấn một chuyến bốn người đang tại Hà Bắc, chắc hấn dưới mắt cũng không sai biệt lắm xong xuôi sự tình, không bằng người phái người đưa bọn chúng đến kinh, hiệp trợ ám sát Mãn Thanh hoàng đế, kể từ đó, ngược lại cũng có thể đền bù hàn tòng cùng Hàn Phong chi thiếu."

Mộc kiếm âm thanh nghe vậy, đại hỉ nói: "Vâng, đệ tử làm sao lại không nghĩ tới đâu rồi, tốt, ta sáng mai liền thư một phong, lại để cho người đưa đến Hà Bắc."

Liễu Đại Hồng nói: "Hiện tại tị nạn cần phái người tống xuất, nếu không tất nhiên chậm trễ đêm mai tiến cung hành thích."

Hồng Thiên Khiếu nghe vậy trong nội tâm cả kinh, nguyên lai lần này ám sát Khang Hi Mộc Vương phủ hảo thủ ở bên trong, cũng không có Ngô Lập thân, ngao bư, Lưu một thuyền cùng Phương Di bốn người, vậy mà là bởi vì chính mình một hồi trộn lẫn, khiến cho bốn người tham gia lần này ám sát hành động, kết quả không có một cái nào chạy ra hoàng cung đây.

"Kiếm bình ra sao?" Đã qua rất lâu, Liễu Đại Hồng thanh âm mới lần nữa vang lên, nghĩ đến vừa rồi mộc kiếm âm thanh viết thơ cũng an bài nhân thủ rồi.

"Ai ", nghe được Liễu Đại Hồng đề cập Mộc Kiếm Bình, mộc kiếm âm thanh không khỏi thở dài một hơi nói, "Cuối cùng là chúng ta đến sớm hơi có chút, kiếm bình mới không có bị Hồng đại ca "phá thân", chỉ có điều. . . Chi có điều. . . Ai."

Hồng Thiên Khiếu nghe vậy trên mặt không khỏi đỏ lên, hẳn biết rõ mộc kiếm âm thanh phía dưới nói không nên lời là "Chi có điều kiếm bình thân thể bị Hồng đại ca nhìn một lần sờ soạng một lần" .

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 181: để thư lại rời đi (1)

Hồng Thiên Khiếu hôn mê trước khi tuy nhiên là thần trí đại loạn, nhưng là phát sinh sự tình gì nhưng lại nhớ rõ thanh thanh sờ sờ, giờ phút này nghe được mộc kiếm âm thanh lời ấy, Hồng Thiên Khiếu trong đầu không khỏi hiện ra Mộc Kiếm Bình cái kia trắng nõn trắng nõn mê người.

Dừng một chút, mộc kiếm âm thanh lại nói: "Sur phụ, Hồng đại ca tại sao lại đột nhiên thú tính đại phát?"

Liễu Đại Hồng nói: "Vừa rồi ta vì Hồng Thiên Khiếu vận công khơi thông kinh mạch, phát hiện hắc Cửu Dương Thần Công còn không có có đại thành, hơn nữa, lần trước Hồng Thiên Khiếu vì Vương gia trừ độc, hẳn là Huyền Minh Thần Chưởng dư độc bị Hồng Thiên Khiếu hút vào trong cơ thể mình còn không có hoàn toàn loại trừ. Nếu là vì sự đoán không sai, xé chiều hôm nay kiếm bình đối với Hồng Thiên Khiếu hành vi hẳn là cực kỳ thân mật, cho nên mới đã dẫn phát Hồng Thiên Khiếu tẩu hỏa nhập ma."

"Thân mật? Tẩu hỏa nhập ma?" Cụ thể buổi sáng sự tình mộc kiếm âm thanh đã theo Bạch Hân cây phong trong miện giải không ít, muội tử của mình đối với Hồng Thiên Khiếu cử động xác thực thái quá mức thân mật, chỉ có điều mộc kiếm âm thanh như thế nào cũng nghĩ không thông ở trong đó có cái gì liên quan, sẽ để cho Hồng Thiên Khiếu tẩu hỏa nhập ma.

"Ân" Liễu Đại Hồng gật đầu nói, "Lần trước Hồng Thiên Khiếu vì Vương gia chữa thương về sau, vì sự từng lượt tra tư liệu, biết được Cửu Dương Thần Công tại đại thành trước khi, là kinh (trải qua) không được nữ sắc hấp dẫn, nhẹ thì tàn phế nặng thì bị mất mạng. Nếu là vì sự đoán không sai, chỉ sợ điểm này liên Hồng Thiên Khiếu chính hẳn cũng không biết, kết quả khiến cho hẳn thiếu chút nữa không có mệnh. Nói, việc này cũng trách không được Hồng Thiên Khiếu, càng là trách không được kiếm bình, muốn trách thì trách cái này kỳ quái Cửu Dương Thần Công, chỉ là đã xảy ra chuyện như vậy, kiếm bình chỗ đó người còn cần nhiều tôn khai đạo, Hồng Thiên Khiếu là Thần Long giáo Thiếu giáo chủ, cùng kiếm bình cũng là môn đăng hộ đối, nếu là có thể đưa hẳn hai người tác hợp cùng một chỗ, tự nhiên là kết quả tốt nhất, chỉ có điều không biết Hồng Thiên Khiếu trong nhà phải chăng đã có thể thất."

Sau khi nói xong, Liễu Đại Hồng thở ra một hơi dài, thì thào lầm bầm: "Kỳ quái Cửu Dương Thần Công, không nghĩ tới lại có thể lợi dụng nội lực của ta đã thông Sinh Tử Huyền Quan, đợi một thời gian, kẻ này tất nhiên là vô địch thiên hạ." Tự nói xong sau, Liễu Đại Hồng đối với mộc kiếm âm thanh phát phát tay nói: "Đều mệt mỏi, sớm chút nghỉ ngơi a, ngày mai đãi Hồng Thiên Khiếu tỉnh lại nói sau."

Kế tiếp, liền nghe đi ra bên ngoài một hồi tiếng bước chân cùng thối đèn thanh âm, kế tiếp sẽ thấy không một tiếng động rồi.

Hồng Thiên Khiếu cũng thở ra một hơi dài, bắt đầu hồi tưởng lại hôm nay chuyện đã xảy ra rồi.

Căn cứ Liễu Đại Hồng nói như vậy, hẳn là bởi vì Mộc Kiếm Bình đối với động tác của mình thái quá mức thân mật, mới dẫn tới chính mình thậm chí đại loạn, thiếu chút nữa hư mất Mộc Kiếm Bình đích thanh bạch chi thân, cũng may Liễu Đại Hồng bọn người kịp thời đuổi tới, chọn huyết đạo của mình, lại trợ giúp chính mình đã thông Sinh Tử Huyền Quan, khiến cho Cửu Dương Thần Công rốt cục đại thành rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Lộc Đình Chi Thần Long Giáo Chủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.